UYKUSUZ

22 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2018/47 No: 586
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Türkiye 20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü'ne 2 milyon çocuk işçiyle, son 7 yılda iş cinayetlerinde yaşamını yitiren 340 çocuk işçiyle giriyor.

millet bahçelerinde çay kaç lira olacak?..

Konuyla ilgili açıklama yapan Haydi Hayırlı İşler Bakanı Dursuni MENŞÜH "Dolar ne biçim düştü" dedi.. Konuşmasına "Öğro hala yüksek ama" diye devam eden bakan "ÖĞRO mu YÖĞRO mu diye okunuyo? Nasıl okunuyo?" şeklinde endişelerini dile getirdiği konuşmasında "Bu su içiliyo mu?" diyerek kürsüdeki suyu sık sık işaret etti...

Daha sonra mikrofona gelen ünlü sanatçılar şarkılar söyledi, kalabalığı coşturdu... Onlar gidince bakan yine çıktı.. "Bu su içiliyomuş ya lan amk çocukları!" diye sert açıklamalarda bulunan bakana cevap gecikmedi... Türkiye Su üreticileri derneği başkanı Kortyünç Vecir basına yaptığı açıklamada "Korgün Vezir.. Korgüntç değil.. Onu düzeltelim lütfen" dedi... Bu jet yanıt üzerine tekrar cevap veren bakan "Evden kendi suyumu getirmesem y**** yemiştim" dedi ve olay böylelikle tatlıya bağlandı... Ünlü sanatçılar geri çağrıldı.. Tekrar şarkılar türküler.. Sabahın erken saatlerine kadar süren eğlence, sabah uyandıklarında sona erdi.. Zaten çok erken yatmışlardı.. Kalabalık baya uyudu yani... Sabah uyandılar.. Binlerce kişi, salon zehir gibi kokmuş... Pencereler kapılar açıldı, havalanması 3 saat sürdü salonun.. Osura osura uyumuş binler... Huzur içinde... Uyandığın zaman farketmiyorsun... Dışardan içeri girince anlaşılıyo... Ayı ölüsü sıçmışlar sanki salona.. O derece pisti... Neyse ki havalandı iyice...

otoyollarda hız limiti artıyor...

"Benim araba 240 basıyo" diyen Karayolları ve Köprülerin Bi Kısmı Bakanı "Aslında istesem bana hiç ceza yazamazlar.. Ama ödemiyorum zaten. Yine de güzel güzel hız yaparken durdurulmak sıkıcı... O yüzden hız limitini 20-30 km artıracağız... Hayalimdeki hız limiti 240 km.. Ama hayallerimize kavuşmamız hiç de zor değil.. İnanmak ve istemek gerekiyor... Düşünsenize, evden çıkıyorsak ve bakkala ekmek olmaya 180-200'le gidiyosun.. Sen 180'e varana kadar, bakkal çoktan geride kalıyor... Daha hızlı hızlanan arabalara ihtiyacımız var... Çünkü kimisinin bakkalı hemen binanın altında.. Arabayla 2-3 metre... 2-3 metrede bi araba kaç yapabilir? Maksimum 15-20... Kimse bana "Biz teknolojide en iyiyiz" demesin... 240 yapan araba yapmışsın, ben 240'a çıkana kadar başka mahalleye veriyorum.. Bunlar boş mühendislik... Alman, japon hepsi boş hava cıva.. Şülalesini s*** hepsinin.." diye devam ettiği konuşmasına alkışlarla son verdi ve omuzlarda dışarı çıkarılıp uçurumdan aşağı atıldı.. Çok acayip.. Kalabalık rahatlamış görüktü..

Trump ne istiyor..

Amerika Bakanlığından yapılan duyuruda "Havalar soğudu, balık yakında yukarı çıkar" dendi.. "Özellikle Sarıkanat ve Lüferin bol çıktığı denizlerimizde çinekopa doyum olmuyor" diyen bakanlık yetkilileri "Ayrıca, yarından itibaren artık Merzifon Bakanlığı olarak görevimize devam edeceğiz" şeklinde yaptıkları açıklama meclis lobilerinde de kulis faliyetlerinin hızlanmasına neden oldu... Kulis faliyetlerindeki hız limitinin 20-30 km artması üzerine açıklama yapan kara yolları "Bizimle alakalı değil.. Ama ben zaten uymuyorum.. 200-220 yapıştırıyorum" dedi.. "Araba çok hızlı hızlanıyo benim.. Geçen boynumu burktum... Doktora gittim, dedim ki 2. vitesten 3'e attım boynumdan klak diye ses geldi dedim.. 'Boynun skitutmuş' dedi ve 3. vitesi yasakladı.. 2'den direkt 4'e atıyorum artık.. Araba yemiyo ama sonra yavaş yavaş şey oluyo.. Sonra tekrar gittim doktora "Şanzımanın ağzına sıçıldı ulan" diye kavga dövüş.. Boynumun sakat olduğunu bildiğinden kafamı döndürüyo, ben yumrıh atıyorum.. En nihayet bizi ayırdılar.. Tüfekim vardı bacağıma gizli... İki el ateş ettim.. İçinde kurşungeçirmez yelek varmış, işlemedi.. Dipçikle saldırdım ve başarılı oldum.. Ve olay zamanla tatlıya bağlandı...

Devamı ve sonu haftaya

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
barisuygur@gmail.com

Bu hafta NŞA'yla yer değiştirdik. İnşallah yerimizi yadırgamayız. Hani biz yadırgasak neyse de asıl siz yadırgamayın.

Natuk Baytan'ın "kamerayı hiç kimsenin koymadığı nereye koysam bakalım bu planda" düşünceleriyle arka arkaya çektiği Kemal Sunal filmlerinden Gerzek Şaban'da Kemal Sunal'ın canlandırdığı iki karakterden saf olan Osman'ı kandırmak isteyen mahalleliye Ahmet Kostarika "Görünmezlik dümeniyle!" der ve sanki hadi her gün olmasa da her hafta sonu yapılan bir numaraymış gibi Osman'ı görünmezlik dümeniyle kandırmaya karar verirler. Natuk Baytan filmlerini güzel kılan da zaten, her an her şeyin mümkün olabildiği bir paralel evrende geçmesi değil de nedir? Aklıselimin uğramadığı senaryolardır bunlar; bir kişi çıkıp "O ne saçma şey lan," demez, en fantastik varsayımlar fizik kanunlarıymışçasına onaylanır. Türk sinemasında Türkan Şoray kanunlarını herkes bilir ama Natuk Baytan kanunlarını kimse bilmez çünkü Natuk Baytan evreninde kanun işlemez. Martin Scorsese'yi herkes sever çünkü normal, her şey yerli yerinde. İş Scorsese'yi değil Natuk Baytan'ı takdir etmekte.

Hiç tek bira içmemiş insan var. Çok var. Hayır, hiç içmemiş demiyorum, bir tane içip birle kalamamış insan diyorum. O insan ikinci bira insanıdır işte. İkinci birayı içmeden kalkamaz, ola ki kalkmak zorunda kaldı, kendisini bira içti saymaz. İşte Vanderbilt Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada bu insanların önlerine çekirdek konduğunda bitirmeden kalkamadıkları, Netflix'te diziye başladıklarında dizi ne kadar berbat olursa olsun sonunu getirmeden duramadıkları ortaya çıkmış. Kontrol grubu bir iki çekirdek yiyip bırakır, dizinin en fazla üçüncü bölümünde televizyonu kapatırken bunlar sonuna kadar gitmek zorunda kalmış hep. Yalnız neredeyse ben bile inanacağım, üniversite adı diye uydurduğum Vanderbilt bile gerçek üniversite çıktı lan? Bir yerlerden kalmış aklımda herhâl.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Kocaeli'de düzenlenen Türkiye Ralli Şampiyonası'nın 6'ncı ayağında gürültü gerekçesiyle yarışçıları durduran polis ehliyet-ruhsat soralı **6 yıl,**

İdo Tatlıses, "Kadın dediğin Ezel'in Eyşan'ı kadar zeki, Süleyman'ın Hürrem'i gibi şeker, Emir'in Ferihası'ndan uzun, Güney'in Banu'su gibi güzel olmalı" açıklamasıyla hayalindeki toplama kadını tarif edeli **6 yıl,**

Alişan, ekranda heybetli görünmek için yaptığı hazırlıkları unutarak ceketini çıkarınca omuzlarına yerleştirdiği peçeteler stüdyoya saçılalı **9 yıl,**

Sinop Müftülüğü, "Gülen Yüzler Projesi" kapsamında 26 müftülük personelinin gülen fotoğraflarını kurum duvarlarına asarak Sinopluları güler yüzle karşılayalı **6 yıl,**

Flash TV, Gollum fotoğrafı eşliğinde "AB Başkanı Hobbit mi?" diye soralı **8 yıl,**

"12. Geleneksel Elişi Eğitim Sempozyumu"na uluslararası bir hava katmak isteyen yetkililer çeviriyi kelime kelime yaparak "Handjop Education" sonucuna varalı **11 yıl,**

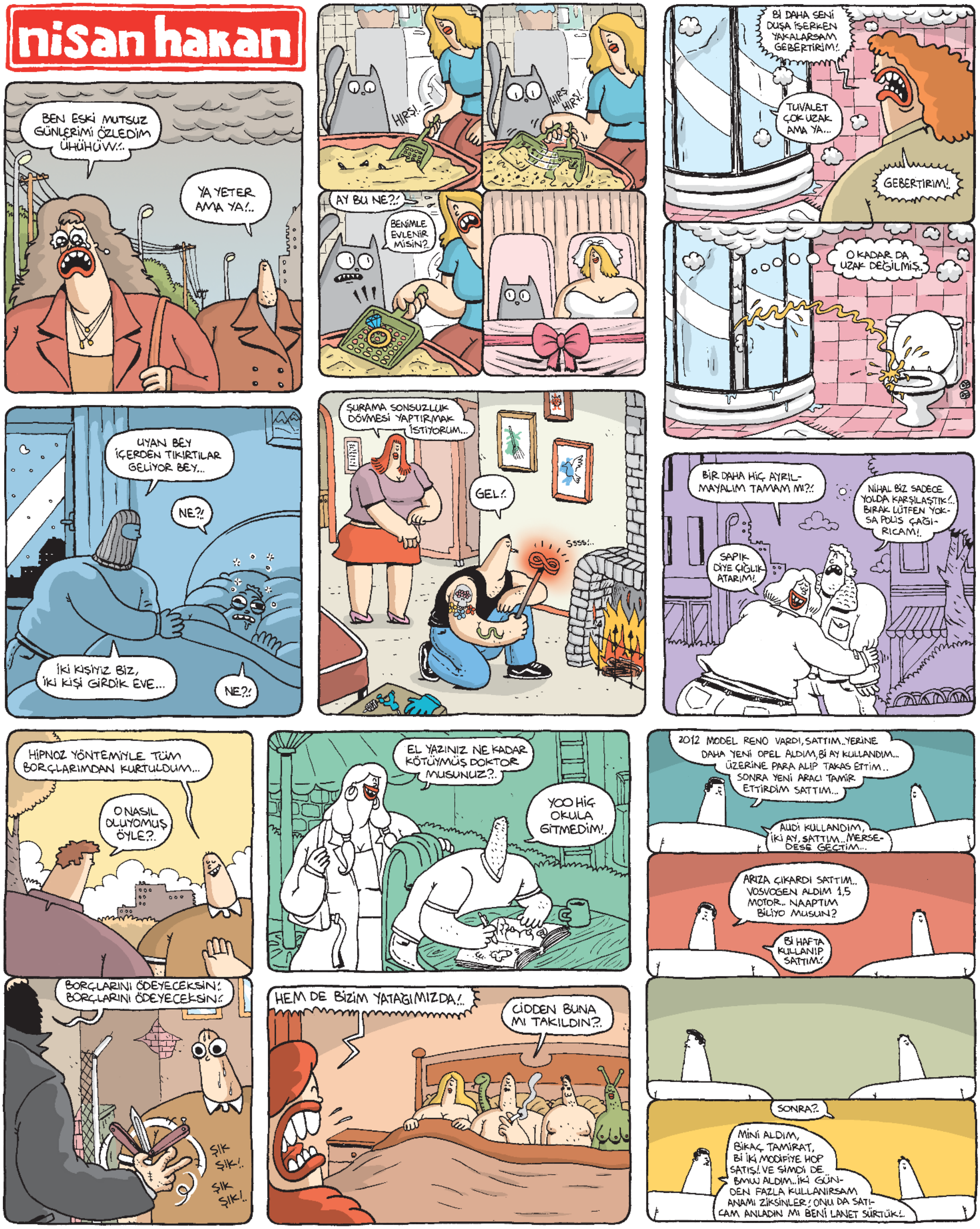
Fenerbahçeli Ümit Özat, "Sparta Prag'ı Sparta'da yeneceğiz" diyerek Çek coğrafyasında ufak bir değişiklik yapalı **14 yıl, (Not: Yendiler.)**

Mersedes'in Aksaray fabrikasında yöneticilik yapan Mustafa Şener, rüyasında Tayyip Erdoğan'dan "Niye yanıma gelmiyorsun?" diye azar işitince derhal Ankara'ya hareket ederek yalakalığına ruhani bir hava katalı **12 yıl,**

AKP'nin kuruluş aşamasında, Tayyip Erdoğan THY'nin Skylife dergisinde gördüğü "ampul" resmini çok beğenince, Abdullah Gül'ün tercihi "ayçiçeği" saf dışı kalalı **17 yıl,**

Mannheim'da bir yıl içinde 180 kedinin kaybolması üzerine, Bild gazetesi Türklerin kedi yediğini iddia edeli **40 yıl olmuş.**

nisan hakan
BEN ESKİ MUTSUZ GÜNLERİMİ ÖZLEDİM ÜHÜHÜW!..
YA YETER AMA YA!..
HIRS!..
HIRS HIRS!..
AY BU NE?!..
BENİMLE EVLENİR MİSİN?..
Bİ DAHA SENİ DUŞA İŞERKEN YAKALARSAM GEBERTİRİM!..
TUVALET ÇOK UZAK AMA YA...
GEBERTİRİM!..
O KADAR DA UZAK DEĞİLMİŞ..
UYAN BEY İÇERDEN TIKIRTILAR GELİYOR BEY...
NE?!
İKİ KİŞİYİZ BİZ, İKİ KİŞİ GİRDİK EVE...
NE?!
ŞURAMA SONSUZLUK DÖVMESİ YAPTIRMAK İSTİYORUM...
GEL!..
SSSS!..
BİR DAHA HİÇ AYRILMAYALIM TAMAM MI?!
NİHAL BİZ SADECE YOLDA KARŞILAŞTIK!.. BIRAK LÜTFEN YOKSA POLİS ÇAĞIRICAM!..
SAPIK DİYE ÇIĞLIK ATARIM!..
HİPNOZ YÖNTEMİYLE TÜM BORÇLARIMDAN KURTULDUM...
O NASIL OLUYOMUŞ ÖYLE?..
EL YAZINIZ NE KADAR KÖTÜYMÜŞ DOKTOR MUSUNUZ?..
YOO HİÇ OKULA GİTMEDİM!..
2012 MODEL RENO VARDI, SATTIM..YERİNE DAHA YENİ OPEL ALDIM, Bİ AY KULLANDIM... ÜZERİNE PARA ALIP TAKAS ETTİM.. SONRA YENİ ARACI TAMİR ETTİRDİM SATTIM...
AUDİ KULLANDIM, İKİ AY, SATTIM..MERSEDESE GEÇTİM...
ARIZA ÇIKARDI SATTIM.. VOSVOGEN ALDIM 1,5 MOTOR.. NAAPTIM BİLİYO MUSUN?
Bİ HAFTA KULLANIP SATTIM!
BORÇLARINI ÖDEYECEKSİN! BORÇLARINI ÖDEYECEKSİN!
ŞIK ŞIK!..
ŞIK ŞIK!..
HEM DE BİZİM YATAĞIMIZDA!..
CİDDEN BUNA MI TAKILDIN?..
SONRA?
MİNİ ALDIM, BİKAÇ TAMİRAT, Bİ İKİ MODİFİYE HOP SATIŞ! VE ŞİMDİ DE BMW ALDIM..İKİ GÜNDEN FAZLA KULLANIRSAM ANAMI ZİKSİNLER! ONU DA SATICAM ANLADIN MI BENİ LANET SÜRTÜK!..

BEN · ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Bir keresinde de bamya almaya pazar'a gittim. Normalde pazar'a hiç gitmem. Ama bamya da pazar'dan alınır diye biliyorum. Yani benim kafamda öyle kalmış. Marketten bamya alınır mı ya. Alınmaz bence. Bamya pazar'dan alınır, bu budur. Bu budur da bu budur, bu budur da bu budur. Burdur. Resmen. Ne diyordum, "bamya". Özlem dedi ki "bamya al". E iyi, alayım o zaman bamya. Çıktım dışarıya, ayaklarım beni pazar'a doğru götürdü. O gün de pazar vardı. Pazar günüydü çünkü. Bizim burada Pazar günleri pazar oluyor. Hey yavrum hey. Bir de Küçüksu'da Pazar günleri pazar oluyor. Onu biliyorum. Bisikletimle oradan gideceksem pazar kurulan yola hiç girmiyorum, diğer yoldan gidiyorum. Birçok yerde Pazar günleri pazar kuruluyordur, ben bu ikisini biliyorum. Girdim pazar'a. Bamya tezgahlarını seçe seçe gidiyorum. Pazar'ın sonlarına doğru üçüncü bamyacı'nın önünde durdum. Bamyalar güzel görünüyordu. Diri diri bamyalar. İlk iki tezgahtaki bamyalar o kadar da iyi değildi. Bu bamyalar güzeldi. Bu bamyalar iyiydi. Bu bamyalar tamamdı. Alınırdı yani bu bamyalar. İnsan pazar'a gidince de her şeyin en güzelini almak istiyor. Bu bir ihtiyaç oluyor pazar'da. Dedim "ben alayım madem bu bamyalardan bir kilo, çünkü bu bamyalar güzel bamyalar". Bamyalar da bamyalar, bamyalar da bamyalar. Lar. Ar. Rar. Ara Güler. Dedim ki bamyacıya, "bamyalarınız da ne kadar güzelmiş" dedim. "Güzeldir abim" dedi. Dedim "ver o zaman oradan bir kilo, amanın sabahlar olmasın" dedim. İnsan pazar'a gidince de bi teyzeleşiyo, o da var. Baktım bamyacı üstteki güzel bamyaların altında aslında o kadar da güzel olmayan bamyalar varmış, onlardan veriyor bana. Dedim ki, "yalnız" dedim "bu olmadı şimdi" dedim. "Üstteki bamyalar çok güzel, siz bana alttan alttan veriyorsunuz, beni üzüyorsunuz" dedim. "Olur mu ablacım" dedi, "ablacım" dedi bana, "hepsi aynı, bunun altı üstü yok" dedi. Ya var altı üstü, ben görüyorum, halla halla ya, var. Bir kilo tarttı, koydu poşete, verdi elime bamyaları. Bir an paralize oldum, aldım bamyaları, ödedim parayı, gidiyorum. Tam pazar'dan çıkacağım, bir bamyacı daha gördüm. Bamyaları efsane. "Ya" dedim, "sizin bamyalar ne kadar güzelmiş". "Bizim bamyalar efsanedir hanfendi" dedi. "Hanfendi" diyor bana. Bu biraz daha kibar biri. Hem bamyaları güzel, hem kibar. Aklımı aldı desem yeri. "Gelcem ben birazdan" dedim. Diğer pis bamyacının yanına döndüm. Pis bamyacı beni görünce bi irkildi ama çok da umursamadı sanki. Dedim "ben bu bamyaları geri vericem, kötü bamya verdiniz bana" dedim. "Kötü değil, güzel benim bamyalarım" dedi. Dedim "benim fikrimce kötü, paramı geri verin" dedim. "Vermiyorum" dedi. Dedim "nası vermiyosun?!." "Basbayaa vermiyorum, napıcaksınız" dedi. O öyle "napıcaksınız" dedi ya, benim nevrim döndü. Teyzeyim lan beni, Şevki Teyze'yim. Dedim "yıkarım bu tezgahı senin başına, dağıtırım lan burayı" dedim. Ve gerçekten de tezgaha doğru davranmıştım ki, insanlar araya girip tuttular beni, "ablacım sakin ol" diyorlar. Bamyacı gözlerimdeki korkutucu azmi görmüş olacak ki, parayı hemen verdi. Bamya poşetini zaten tezgahına atmıştım. Sinirden bayılacak gibi oldum, hemen altıma bir tabure verdiler, bir bardak da su geldi. Bir yandan ağrıyan başımı tutup bir yandan da suyumu içerken, veryansınlarım tüm hızı ve şiddetiyle devam etti. Ne demek yaa, ne demek. Biraz kendime gelir gibi olur olmaz yola koyuldum yine. Diğer bamyacıya doğru. Aldım oradan güzel bamyaları, eve döndüm. O akşam yediğim bamya dünyanın en güzel bamyasıydı. Ağladım. Pazar'da yaşadıklarım aklıma geldikçe için için ağladım.
æ Paçata Star olmaya karar verdim. Ama önce biraz paçata öğrenmem lazım. Benim paçatacı arkadaşlarım var. Acayip paçata yapıyorlar, bir de yarışmalara katılıyorlar. Kim en güzel paçata yaparsa o birinci oluyor. Böyle anlatıyorlar anlatıyorlar, onlar böyle anlattıkça anlattıkça, ne bileyim, insan hevesleniyor. "Ne güzel bir şey ya" diyor insan, "paçata dansı ne kadar güzel bir şey olsa gerek ki, bu insanlar ne kadar da mutlu böyle" diyor insan. "Ben de mutlu olayım madem" diyor insan. Ama tabii önce paçata öğrenmem lazım. Sonra da yarışmalara katılıp paçata star olmalıyım ki tam olayım. Hey yavrum hey. Bizim burada yani Koşuyolu'nda varmış paçata kursu. Arkadaşlarımın yönlendirmesiyle başlayacağım yakında. Amacım iki sene içinde paçata star olmak. Paçatacılar arasında kendime saygın bir yer edinmek, parmakla gösterilmek. Bir de yani yakışır ya bana paçata star'lık. Kalipso Kralı'nı bildin mi. Aynısı. Bugün bir Kalipso Kralı bence çok mutlu bir insandı. Ben de mutlu olmak istiyorum. Paçata Star olarak mutlu mesut bir yaşam sürmek istiyorum. Çok mu şey istiyorum. Hazar, babasıyla gurur duysun istiyorum. "Benim babam paçata star, senin baban neyimin y.rrağı" desin istiyorum arkadaşlarına. Çocuğumu gerçekten çok kötü yetiştiriyorum. İğrenç bir insanım. Gerçekten.
æ Yağmur yağarken silecekleri çalıştırdığında arabadayken, silecek suyundan hiç gitmeden camlar temizleniyor ya, sevinmiyor musun. Bence çok seviniyorsun. İçin için.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
23 Kasım Cuma / **Ankara Baattin Flat** / Saat: 20.30 / **biletler biletix, dost kitabevi, kapı, ankara komedi festivali**
30 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / 0212 327 72 00

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

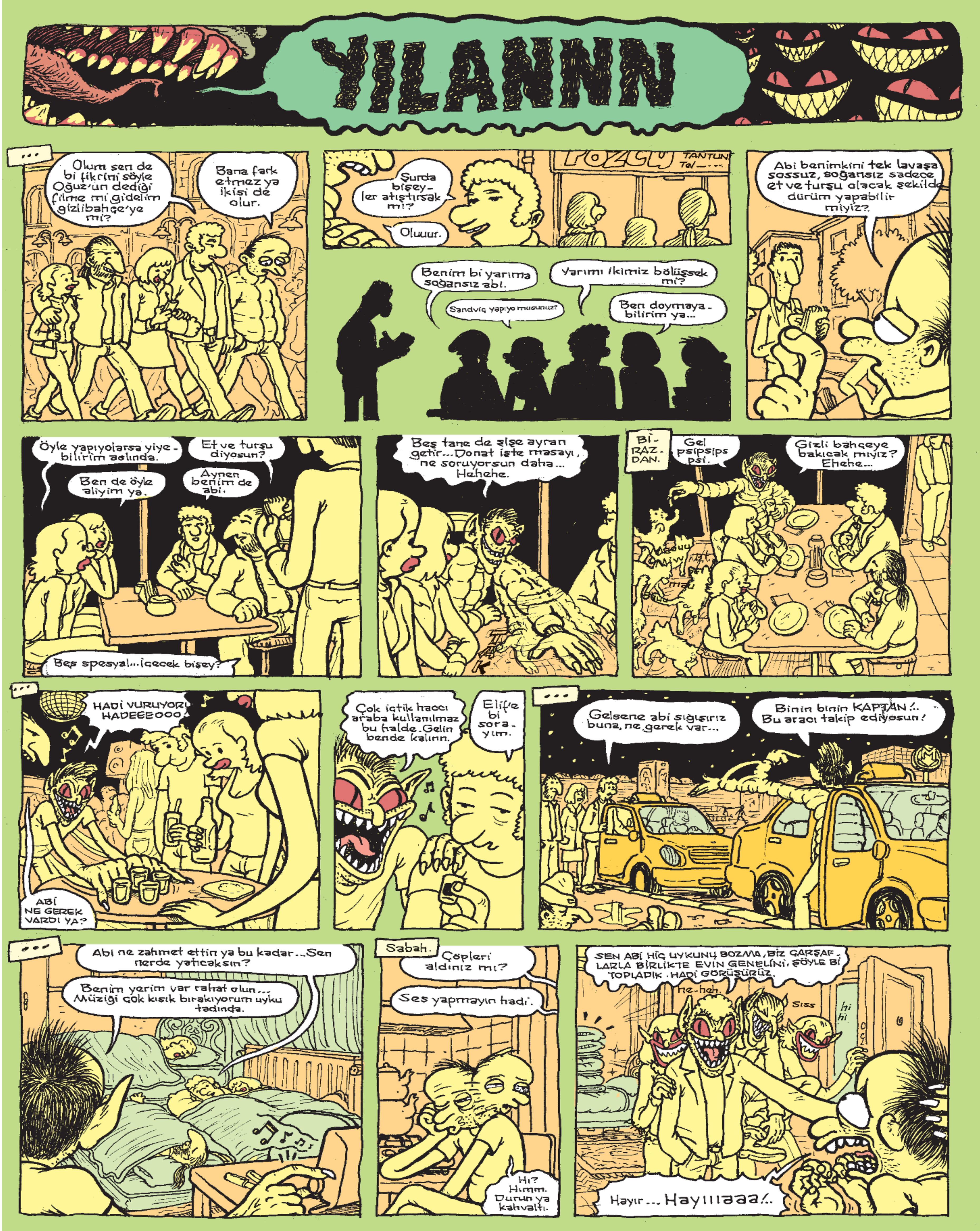
Bakın bu satırları Uykusuz'un 267. sayısında yazmışız:

Normal şartlar altında *özelleştirilen bir şirkete aynı zamanda "tekel" olma hakkı verilemez. "Özelleştirme" madem neo-liberallerin, "daha etkili, serbest rekabetle daha kaliteli hizmet" çığlıklarıyla savunulan bir uygulamadır; bizim paramızla kurulan bir deniz ulaşımı şirketi özelleştirilirse, o şirketin tekel olma ayrıcalığı da kalkar. Ama Türkiye'nin havasından mıdır, suyundan mıdır bilinmez, özelleştirilen İDO'nun İskoç sahibi, Bursa Belediyesinin de sefer başlatacak olmasına "Ama bu haksızlık!" diye feryat etmektedir. E be güzel yavrucuğum; zaten benim paramla kurulan şirketi aldın, ben bırak hayrını, zararını gördüm, hala utanmadan konuşuyorsun.*

Ve ***normal şartlar altında,*** İDO'yu alan adam, hatların rekabete açılmasına "özelleştirmenin ruhuna aykırı," diye itiraz ederse, hiç olmazsa bir gazeteci merak eder de araştırır "Kimmiş bu kılkuyruk ulan," diye. Türkiye'deyse hiçbir gazeteci haber yaptığı adamın kim olduğunu araştırma gereği duymayacağından, söz konusu adamın aşırı dinci bir fanatik; tescilli bir eşcinsel düşmanı ve de açıkça ırkçı olduğunu sadece Uykusuz'da okuyabilirsiniz.

Yine ***normal şartlar altında*** *bu adamın, ülkesinde Rekabet Kurulunun önüne şimdiye kadar herkesten daha çok çıkmış bir tekelci, şirketlerinin de yirmiden fazla rekabet soruşturmasına konu olmuş bir adam olduğunu çoktan okumanız gerekirdi. Ama maalesef ülkesinde kendisinden "utanç rekortmeni" diye bahsedilen, belediye şirketinin personelini çalan, rakiplerini batırmak için bedava seferler düzenleyen ve bu yüzden cezalandırılan bu adamın maceralarını sadece bir mizah dergisinde okuyabiliyorsunuz. Eh, zaten komik olan da bu.*

Bakın aradan altı yılı aşkın zaman geçmiş, bu altı yılda İDO'yu alan İskoç'un ırkçı, cinsiyetçi ve kendi ülkesinde utançla bahsedilen bir adam olduğunu tek bir yerde okudunuz mu? Ha evet, şimdi şirketin başına koydukları genel müdürün zırlamalarını dinliyorsunuz sağda solda. Neymiş belediyeler de sefer koymuş, yok köprü söylenenden ucuz olmuş, yok bir iskelelerini teslim etmemişler. Onlar ne yapmış? Şehiriçi deniz otobüsü hatlarını iptal etmişler. Niye? Zarar ediyor diye. E bakıyorsun şirket hala onlarca milyon kâr ediyor? Yok yetmiyor. Daha çok kâr etmeliler. Donumuza kadar soymalılar, evlerimize girip kabımızı kacağımızı da almalılar. Bunun için de herkesin gözü önünde İstanbul halkını rehin alıyorlar. Pay mı vermek istemiyorlar bazı mahfillere de o yüzden mi zorluk çıkarılıyor beni ilgilendirmez ama kendisine zorluk çıkarılan şirket hâlâ onlarca milyon cukkalıyor ama mızırdanmaya devam ediyor. Çünkü niye? Çünkü özelleştirme hizmet kalitesini artırır, fiyatları düşürür, herkes için iyidir. E be ağzına kürekle vurduğumun evladı, özeleştirme hizmeti komple ortadan kaldırdı. E be içine beton dökülesice, özelleştirme fiyatları üçe beşe katladı hem de o zamanlar petrol de kur da yerinde sayarken. E be tavuk kümesinde zıbarasıca, özelleştirme herkes için iyidir dedin, herifçioğlu koca bir şehri rehin aldı, resmen fidye istiyor. Ha ama yapısal reformlar. Gidin kendi evinizde yapın yapısal reformunuzu, dışarıda çoluk çocuğun ahlakını bozmayın bari.

YILANNN
...
Olum sen de bi fikrini söyle Oğuz'un dediği filme mi gidelim gizlibahçe'ye mi?
Bana fark etmez ya ikisi de olur.
Şurda bişeyler atıştırsak mı?
Oluuur.
Abi benimkini tek lavaşa sossuz, soğansız sadece et ve turşu olacak şekilde dürüm yapabilir miyiz?
Benim bi yarıma soğansız abi.
Sandviç yapıyo musunuz?
Yarımı ikimiz bölüşsek mi?
Ben doymayabilirim ya...
Öyle yapıyolarsa yiyebilirim aslında.
Et ve turşu diyosun?
Ben de öyle alıyım ya.
Aynen benim de abi.
Beş spesyal... İçecek bişey?
Beş tane de şişe ayran getir... Donat işte masayı, ne soruyorsun daha... Hehehe.
BİRAZDAN.
Gel psipsips psi.
Gizli bahçeye bakıcak mıyız? Ehehe...
...
HADİ VURUYORU HADEEEOOO.
ABİ NE GEREK VARDI YA?
Çok içtik hacı araba kullanılmaz bu halde. Gelin bende kalınn.
Elif'e bi sorayım.
...
Gelsene abi sığışırız buna, ne gerek var...
Binin binin KAPTAN!.. Bu aracı takip ediyosun!
...
Abi ne zahmet ettin ya bu kadar... Sen nerde yatıcaksın?
Benim yerim var rahat olun... Müziği çok kısık bırakıyorum uyku tadında.
Sabah.
Çöpleri aldınız mı?
Ses yapmayın hadi.
Hı? Hımm. Durun ya kahvaltı.
SEN ABİ HİÇ UYKUNU BOZMA, BİZ ÇARŞAFLARLA BİRLİKTE EVİN GENELİNİ, ŞÖYLE Bİ TOPLADIK. HADİ GÖRÜŞÜRÜZ.
he-heh.
Siss
hi hi
Hayır... Hayııııaaa!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sen geldin
bütün sularım Akdeniz
yürüdüm bir sevdanın
başkentine...
Ben hiç bu kadar kadın
olmadım."
-Neriman Cahit

GEZİ: Bütün Millet Bahçeleri'nden daha manidar, daha güzel, daha millete ait güzel parkımız. Size rağmen korumayı başarmadık mı? Bu hakikati, hiçbir soruşturma ya da tutuklamayla kapatamayacaksınız...

TEK: Ülkedeki tek güzel şey, başkanın Ali Ağaoğlu olmaması. O da şimdilik! Emlak zengini görgüsüz konusunda da Küçük Amerika olmayacağımızın garantisi yok...

İLBER ORTAYLI: Tarihten daha ünlü olan tarihçi! Tarih biraz da "Akmaya devam edeyim de İlber'e ayıp olmasın, izliyordur kesin" diyerek akıyor gibi. O kadar meşgul oldu ki tarihle, artık tarih de onunla illa ki ilgilenmek durumunda...

OLGUNLAŞTIĞIM AN: Carte d'OR kutusu gördüm annemin buzdolabında. Bir ümit açtım kapağını, dereotu çıktı içinden. İşte ben o an olgunlaştım...

SIFIR ALTI: Ankara soğuğu fena. Askerlik yaparken ısınmak için ayağına çay dökenleri de duydum ki, yazmadan edemedim. Doğa doğa böyle soğuk kentte doğmuşum. Üstelik 7 Kasım'da. Bari doğduğum yıl gayet sıcak: 1968...

HARF DEĞERİ: Vidanjör, viyadükte refüje çarpsa, bundan sadece scrabble karlı çıkar!

DERİN EZİKLİK: İtalyan erkeklerini çizmiş adam, her biri heykel gibi. Peki kendi toplumunun erkekleri? Hepsi eciş bücüş, ezik, yamuk. Dipteki ruhunu yansıtmış, bu aşağılık duygusundan mizah üretmiş. Aferin sana yavşak ruh, bravo sana ezik fıtrat! Hadi bizi güldürmek için sat toplumunu, çevreni, aileni, sat en nihayetinde kendini. O kadar çaba boşa gitmez, özünü hor görmeye gülecek bir ezik tayfayı her zaman bulursun. Ve fakat buralı olmaktan duyduğun utancın burayla değil seninle ilgisi var, bunu da yerleştir odun kafana...

"Sinan Tansal bıçakları"

NARDENK: Beşiktaş'ta bir sokak adı. Gizli bir yazar, mükemmel sokak ismleri kondurmuş güzide semtimize. "Loşbahçe" bir başka muhteşem sokak adı...

ÖTEKİ BOĞAZ: Istanbul'un en yadigar semtlerinden biri Kandilli. Çocukken adını en çok "Kandilli Kız Lisesi"nde geçtikçe duyardım, Kuleli Lisesi'nde okumuş rahmetl babamdan.
Az geçildiği için yokuşvari sokaklarından birini ot bağlamış, yemyeşil serilmiş öylecene, rüya sahnesi gibi. Yürüdükçe yüzyıllar geçiyor adeta...

GÖZLÜK: Eczane camında "SSK gözlükleri anında verilir" yazması ve Aydan Gündüz'ün "Bu ne böyle, gözündeki gözlüğü mü çıkarıp veriyo adam!?" demesi...

HERKESİN KAFKA'SI KENDİNE: Franz Kafka'nın "Aforizmalar" kitabına 2009'da yazdığı önsözde "Her okurun bir Kafka'sı olduğunu biliyorum" diyor Ferit Edgü ve aynı güzellikle devam ediyor: "Benim Kafka'm, yaşamın onulmaz biçimdeki hiçliğini, çaresizliğini, kendine özgü, öncesi ve sonrası olmayan bir yapıta dönüştürürken, bunu günlük gerçekliğe hiçbir gönderide bulunmadan gerçekleştirirken, kurgulanmış gerçeğin, gerçeklikten daha gerçek olduğunu gösterir." Lakin bundan sonrasına itirazım var: "Tanrı'nın gölgesi, zaman zaman yazılarına düşer gibi olur. Ama bu kimin Tanrı'sıdır? Yahudilerin Tanrı'sı mı, Katolik Pascal'ın Tanrı'sı mı, Protestan Kierkegaard'ınki mi? Yoksa hiçbiri mi? Varolmayan bir Tanrı! Niçin olmasın? Kafka'nın yapıtında bir Tanrı düşüncesinden söz edilebilirse bu ancak, varolmayan bir Tanrı'dır: Negatif teoloji." Kafka'dan daha kafkaesk olmanın alemi var mı Ferit Edgü, hangi ehliyetle Allah'la kul arasına girebiliyorsunuz böyle rahat rahat? Franz Kafka'nın 68 numaralı aforizması şöyle: "Her yuvayı koruyan bir Tanrı'ya inanmaktan daha keyif veren ne olabilir?" Bu cümle, Kafka'yı inançlı yapmaz lakin inançsız olduğuna dair bir cümlesi de yok. Benim Kafka'm; inançsızlığı, modernlik gereği saymayacak kadar iyi yazar. Bütün iyi yazarlar gibi de Tanrı'nın meslektaşı! Yahudi Atasözü "İnsanlar düşünürken Tanrı güler" diyor. Bana kalırsa, "Varolmayan bir Tanrı"yı düşündüğünüzde daha da coşkulu güler Tanrı...

MODERNİZM: "Savaş ve Fazilet" diye radyo yıldızları yoktu ama "Cenk ve Erdem" var. Var...

GADDARE: Okuduğum bir romanda denk geldim, kama benzeri bir bıçak türüymüş. İsmi her şeyi anlatıyor. Görünce ürperdim inceden. Bıçak demişken, İhtiyaç Molası adlı grubun perküsyon ve davulcusu, aynı zamanda da diş hekimi olan arkadaşım Sinan Tansal, şimdi de bıçak ustası oldu! Birbirinden haysiyetli bıçaklar yapıyor. Tüm bunlar kafi değilmiş gibi, çok da komik bir adam. Tebrikler Tanrım, çok başarılı çalışma...

MORG VE ÖTESİ: Grubun "Ölürsem kabrime gelme istemem" adlı şarkısı çıktı çıkıyor!

HASANDEDE: Kırıkkale'nin Hasandede köyünde, çocuk doğduğu zaman, bir küp şarabı toprağın bi yerine gömerlermiş, çocuk büyüyüp düğün yaptığında o şarabı içirirlermiş. Pes valla, filmlerde olur böyle şeyler. Bu çağda iki küp koymak lazım, ikinci küp de boşanacağı gün için!

ÇOKONAT: Marketten çikolatalı gofreti değil de bunu almak, kupa maçında yedek kaleciyi oynatmaya benziyor. Yaşanmaz mı zaman zaman? Yaşanıyor...

GEMİ: Istanbullu'nun hakikisi, vapurdan ziyade gemi demeyi tercih ediyor...

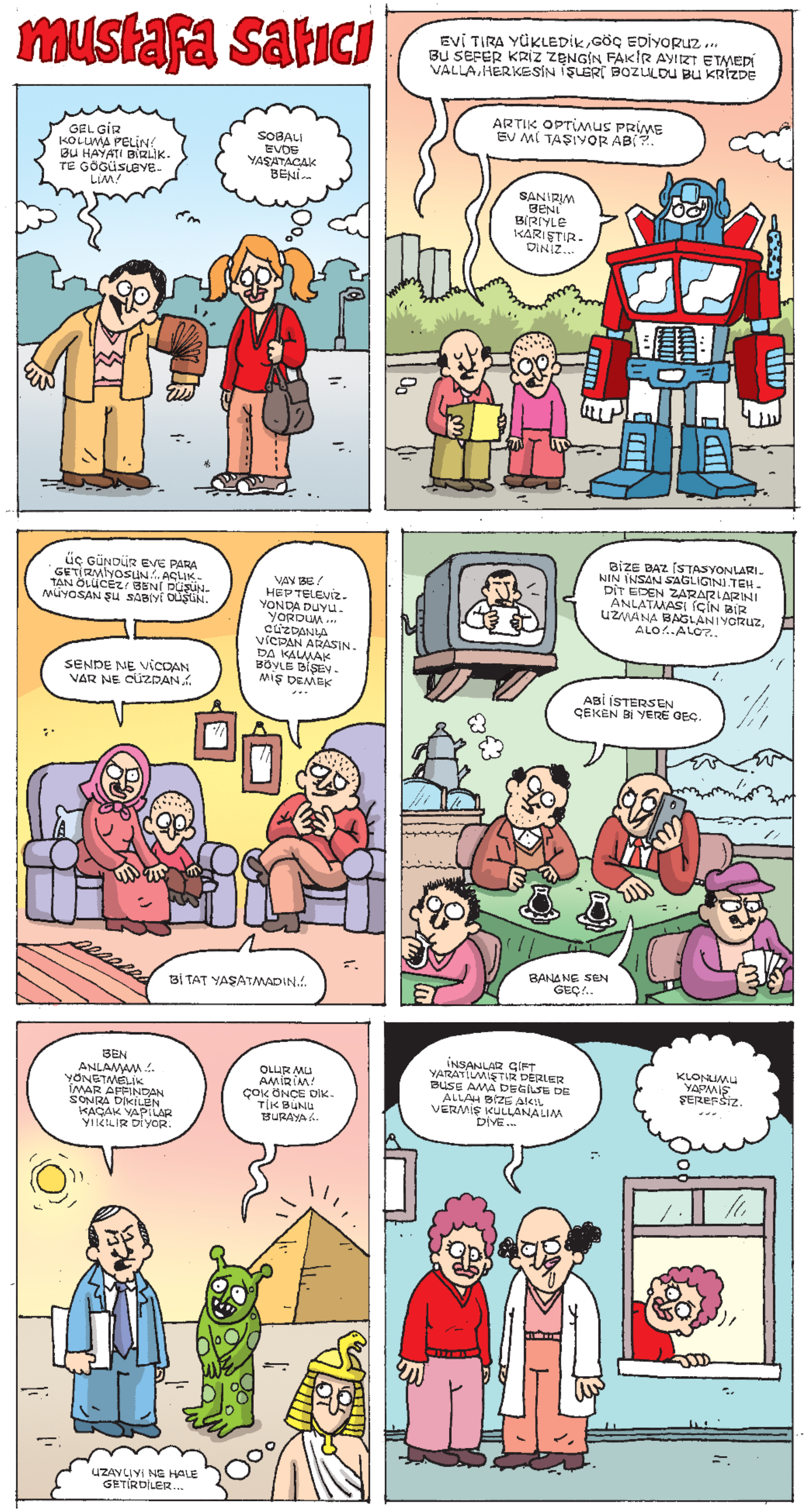
KIZ İSTEME: Genetik üreme emri, insan evladına neler yaptırıyor yahu, şu toplam libidal enerjiden baraj kurulsa ışıl ışıl oluruz ha yeminlen...

4.ANKARA KOMEDİ FESTİVALİ: 24 Kasım Cumartesi günü, Kızılay Route adlı mekanda sağlam bir mizah gecesi olacak. 19.00'da Emrah Ablak ve dergiden sürpriz isimler sahne alacak. Uykusuz Gecesi'ne doğru şekilleniyor gece. Ayrıca Açık Mikrofon için gelenler de süre bulacak. Sunucu benim. Katiyen bekleriz!

vedatozdemiro@gmail.com

İNTİHAR KULÜBÜ (Kısa Oyun)

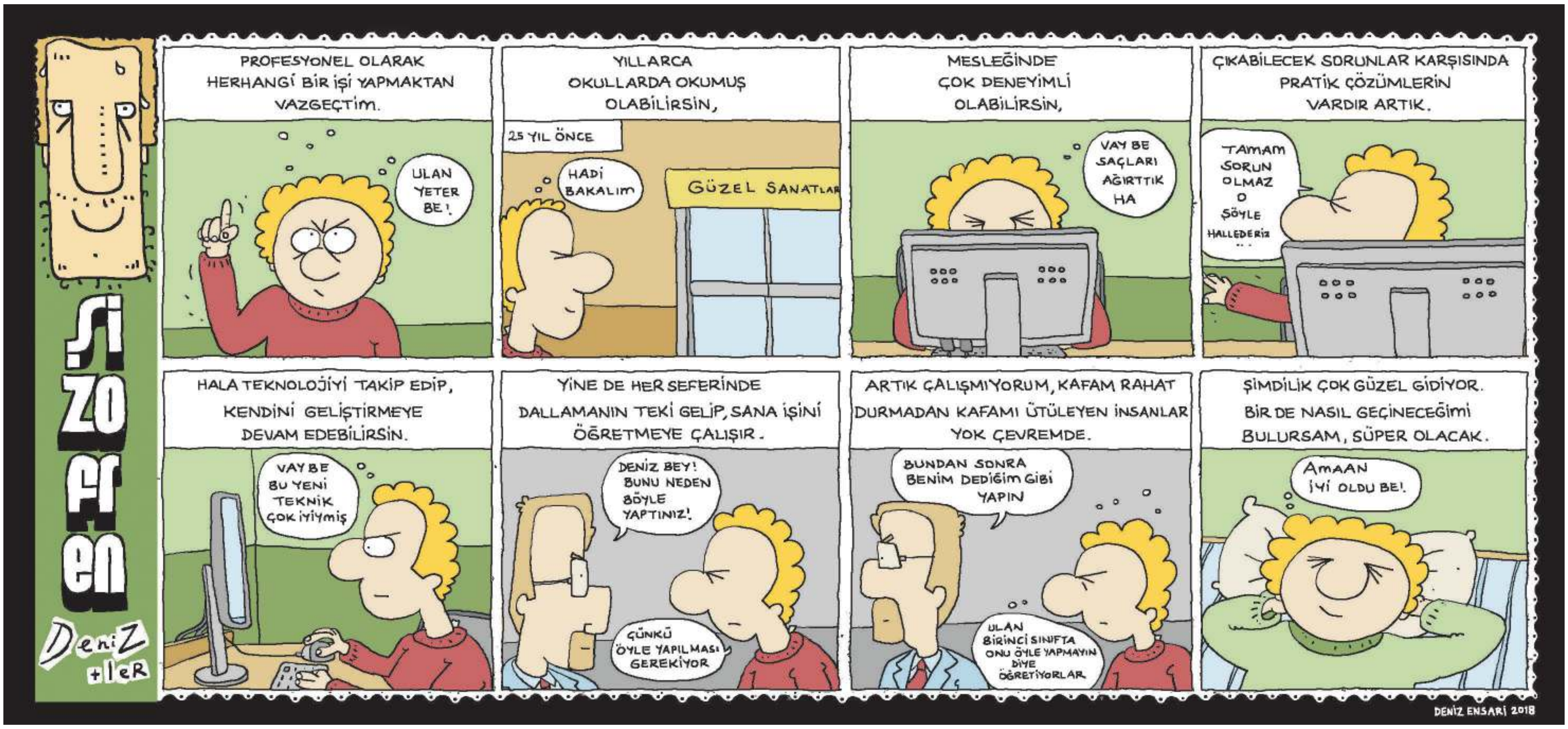
İntihar kulübü 1937 yılında Dublin'de kurulmuştur. İntiharı yüceltmek ve üyelerini intihara yönlendirmek amacıyla kurulan bu kulüp yaklaşık iki yıl varlığını sürdürmüştür. Aşağıda okuyacağınız olaylar, kulübün olağan toplantılarının yapıldığı, Liffey nehrinin güney yakasındaki Başkan Brian Stoker'ın evinde geçmektedir.

BAŞKAN STOKER Beyler bir sıkıntı mı var? Bugün kuruluşumuzun ikinci yılı ve hepiniz hayattasınız. Söylemeye dilim varmıyor ama hayattan zevk almaya falan mı başladınız?
(Homurtular)
MURPY Kulübümüzün kurucusu olarak sen söyle Başkan. Doğrusu günden güne gençleştiğinizi görüyorum. Dün Neal'in meyhanesinde art arda viskileri devirirken pek bir şendiniz.
(Homurtular)
BAŞKAN “Bitmemiş Bir Şiir İçin Kadanslar” isimli şiirimi bitirmiştim. Biraz kafa dağıtıyordum. Orada olduğunuzu bilmiyordum. Neden selam vermediniz?
MURPY *(Küçümseyerek güler)* Oradaydım. Beni hayata bağlayan herhangi bir şey, mesela sizinki gibi bir şiir... *(Grup üyelerine tek tek bakarak, alaycı bir tonda)* Declan gibi bir sevgilim... Adrian gibi şefkat dolu bir ailem ya da Bay Edward gibi bol param olmadığından büyük bir boşluğun tam ortasında içiyordum. Sizi temin ederim intiharın kıyısındaydım. Sizi o halde görüp öfkeden ayılmasam, bugün aranızda olmayabilirdim.
EDWARD *(Alıngan)* Paranın konuyla ne ilgisi var, aksine mutsuzluktur para, hele hele beni hayata bağlayanın para olduğunu düşünmeniz düpedüz hakarettir, rica ederim haddinizi bilin.
BAŞKAN Beyler, lütfen aranızda tartışmayın, zira gündemimiz çok yoğun. *(Önündeki kağıda bakarak)* Evet... Bay Adrian grubun bütün üyelerinin intihar düşüncesinin nimetlerini yediğini fakat hiç bir üyenin intihara götünün yemediğini iddia eden bir deklarasyon yayınladı. Bu arada “göt” dediğim için özür dilerim, Bay Adrian'ın deklarasyonunda aynen bu ifade kullanılmış.
ADRİAN *(Ayağa kalkarak)* Evet, göt dedim. Çünkü o deklarasyonu yazarken gerçekten öfkeliydim, hatta intiharın eşiğinde olduğumu söyleyebilirim.
(“Hadi be”, “Kim tutar seni”, “Göt sensin” sesleri)
ADRİAN Size yalan söyleyecek değilim. Amacım, deklarasyonu yazdıktan sonra bileklerimi kesmek ya da ceplerime taş doldurarak kendimi Liffey nehrinin soğuk sularına bırakmaktı. İki yöntem arasında kararsız kaldım, karar vermeye çalışırken de uyuyakalmışım. Eğer bu deklarasyonu yazdıktan sonra, o öfkeyle intihar edebilseydim, bugün hepinizin utanç içinde, afedersiniz göt gibi kalacağını düşünmüştüm. *(Oturur)* Kısmet olmadı.
MURPY Bu hayatımda duyduğum en rezil intihar düşüncesi, uyuyakaldığı için intihar edemeyen bir adam... Karşınızda çocuk yok Bay Adrian, siz kimi kandırıyorsunuz?
ADRİAN *(Tekrar ayağa kalkar)* Ya size ne demeli? Şakağınıza dayadığınız tabancayla duvardaki rahmetli babanızın fotoğrafını nasıl vurdunuz? Zavallı Bay Seán, tam alnından vurmuşsunuz adamı. *(Gülüşmeler)*
MURPY O olaylar öyle değil! Bunlar tamamen iftira, intihar düşüncemi alçaltmak istemeyen bazı güçlerin uydurduğu safsatalar. Kulübümüzün kurucu başkanı bile âlemden âleme koşarken benimle uğraşılmasında kasıt görüyorum.
EDWARD: Doğru söylüyor, kurucu başkanın gününü gün ettiği bir intihar kulübü kendini feshetmiş sayılır. Böyle bir başkanın liderliğindeki üyelerden ne beklenebilir? Doğrusu, benim bu başkana ve kulübe güvenim kalmadı. Bunu söyleme hakkına sahibim, çünkü en azından sizler gibi kapalı kapılar ardında değil, herkesin gözü önünde intiharı denemiş, rüştünü ispatlamış biriyim.
BAŞKAN Yalçın kayalıklardan atlama hayalleriyle bizlere hava atarken, evinizin çatısından üstelik yağmurun yumuşattığı toprağa atladınız diye hatırlıyorum.
(Gülüşmeler)
EDWARD Yağmurun yağması benim suçum mu? O yumuşak dediğiniz toprak bir ayağa mal oldu bana. Bir ay boyunca acılar içinde yatağa mahkum kalmışken kaybettiğim paralardan bahsetmiyorum bile. Topal kalmak yeterince ağır değil mi? *(Sağ bacağını göstererek)* Bu bir nişandır baylar! Aranızda intihar teşebbüsünün izini bir tek ben taşıyorum. Başkan olmamı öneriyorum.
(Homurtular)

Kulüp üyeleri
Soldan sağa ayaktakiler: Declan, Murpy ve Adrian
Oturanlar: William, Başkan Stoker ve Edward

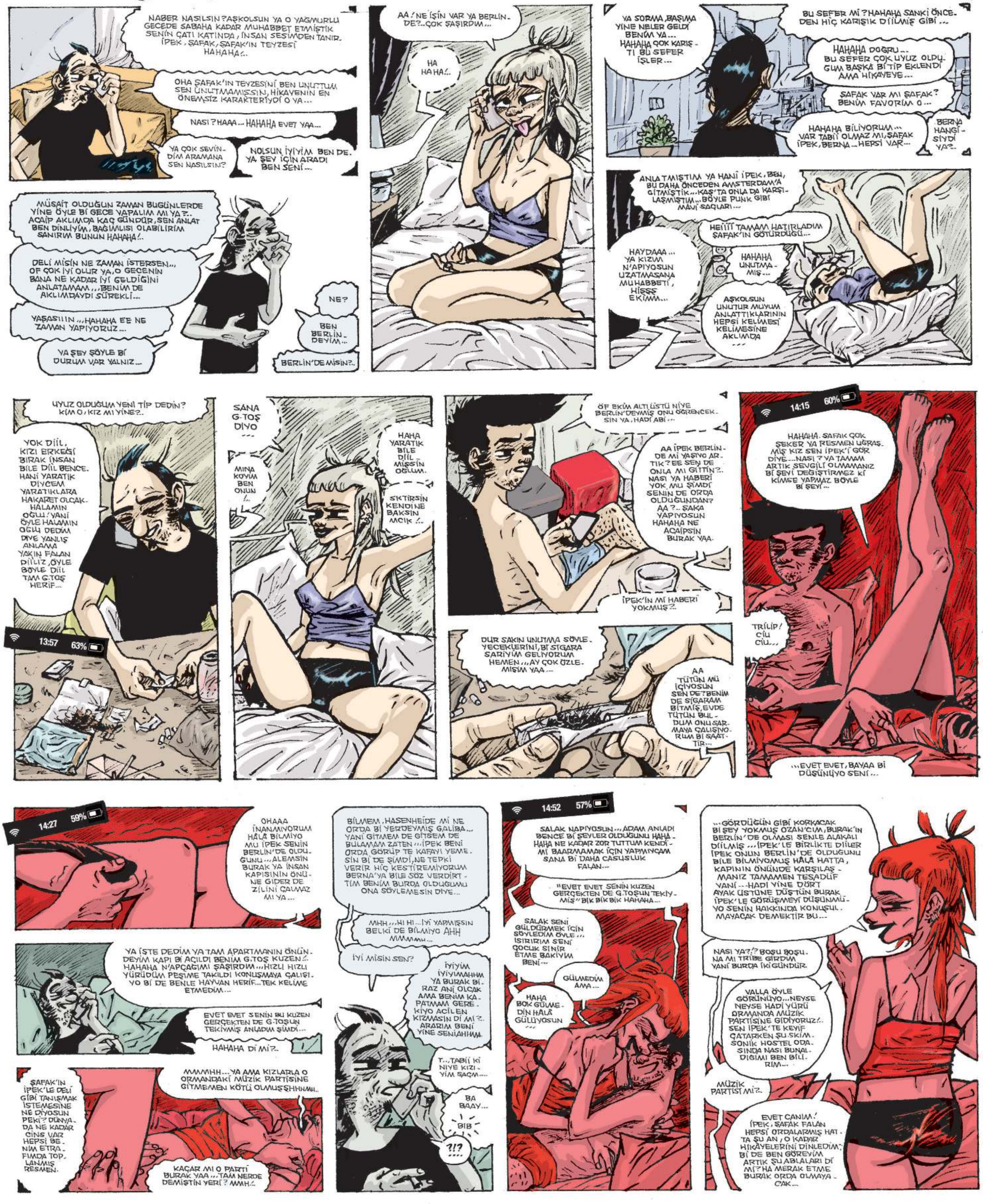
BAŞKAN Yine mi aynı konu baylar! Tüzüğümüze göre başkanlık seçiminin ancak başkanın intiharıyla mümkün olduğunu biliyorsunuz...
ADRİAN Et o zaman!
BAŞKAN Ben intihar edersem kim başkan olacak? Bay Edward mı? Güldürmeyin beni, Bay Edward sadece servetini kaybederse intihar edebilir, o da belki... Kafasındaki intihar düşüncesi derin tahliller gerektiren psikolojik alt yapıdan tamamıyla yoksundur. Öyle değil mi Edward?
(Edward cevap vermez)
BAŞKAN Sizlere daha önce de defaatle açıkladım, kurucu başkan olarak kulübün devamlılığı açısından aranızda en son intihar eden ben olmalıyım. Zira içinizde başkanlığı yürütebilecek yetkinlikte kimse yok.
MURPY Biz intihar ettikten sonra keyfine bakmayacağın ne malum başkan? Doğrusu, “Oh be kurtuldum şu işten,” dediğini duyar gibiyim.
(Gülüşmeler)
BAŞKAN *(Konuyu değiştirmek ister gibi)* Bugüne kadar intihara hiç teşebbüs etmeyen Declan konuşsun. Evet Bay Declan, biliyorsunuz ki kulübümüzün kuralları gereği, en son katılan üye olarak altı ay daha intihar teşebbüsünde bulunmazsınız sizi azletmek zorunda kalacağız.
(Bütün kafalar Declan'a döner)
DECLAN *(Bir süre sessiz kaldıktan sonra, kafasını öne eğerek ağır ağır konuşur)* Elimden geleni yapıyorum. Fakat işten eve çok geç saatte ve yorgun geliyorum. Bırakın intiharı gerçekten hiçbir şeye takatim kalmıyor. Fakat müsterih olun, kısa zamanda bir şeyler olacak, bunu hissediyorum. *(Bir süre konuşmadan yere bakar)* Öte yandan hayatımda bazı gelişmeler oldu... *(Kafasını kaldırıp kulüp üyelerine bakar, tedirgindir, kısa bir sessizliğin ardından iç çekerek tekrar önüne döner)* Neyse boş verin...
BAŞKAN Konuş Declan.
MURPY Evet konuş!
DECLAN *(Ani bir kararlılıkla)* Ben vazgeçtim! Yani hayat çok kısa zaten. Size dürüst olacağım, çalıştığım şirketten terfi ve maaş artırımı aldım. Müdürüm Bay Shaun, böyle giderse kısa zamanda yeni bir terfi alabileceğimi söyledi. Şans yüzüme gülmeye başladı. Beklemek istiyorum.
(Homurtular)
DECLAN Yani ne bileyim, aslında çok saçma değil mi intihar? İnsan, hayatını sonlandırdıktan sonra hayatını sonlandırdığını bilmiyor ki...
(“Ooo yabancılaşmış”, “Ne alakası var”, “Hiçbir şey anlamamış” sesleri)
ADRİAN Şirketlerin zavallı gençleri daha fazla sömürebilmek için onlara daha fazla yetki vermesi büyük bir oyun. Terfi ve statü çağımızın vebasıdır beyler!
BAŞKAN Hata yapıyorsun Declan. Yakında fikirlerin değişecektir. Sana sunulanların bir yanılgı olduğunu anlaman çok uzun sürmez.
DECLAN Hiç sanmıyorum, benim için korkak demeyeceğinizi bilsem şu dakika kulüpten ayrılırım. İnsanların bizimle dalga geçtiğini görmüyor musunuz? Her ay burada toplanıp intiharı öven, ama bir türlü intihar edemeyen zavallılar topluluğuyuz. Artık hayatta olmayan tek üyemiz Willliam'ın kalpten gitmesini bile insanlara intihar diye yutturan sahtekârlar kulübüyüz...
ADRİAN *(Öfkeyle ayağa fırlar)* Asıl sahtekâr sizsiniz Declan! Terfi söz konusu olunca resmen götünüz başınız oynamaya başladı. Sizin gibilerin William'ı ağzına almaya hakkı yok!
DECLAN Laflarınıza dikkat edin Adrian. William'ın ne mal olduğu ortada, intiharın en ateşli savunucusu bir fahişenin koynunda zevk içinde öldü. Büyük nihilistin hedonist sonu...
EDWARD Bu akşam ne çok göt dendi.
BAŞKAN Beyler hepinizi sükunete davet ediyorum. Bu şekilde bir yere varamayacağımız ortada. Bizler, bu kadar bayağı tartışmalara girecek insanlar değiliz. Bu şekilde davranmakla uzaklaşmaya çalıştığımız sıradan hayatın birer kölesine dönüşüyoruz.
MURPY Bravo!
BAŞKAN *(Murpy'nin verdiği gazla devam eder)* Dostlarım! Bizler, sıradan insanlara göre hayatı daha derinlerde yaşayan, derinlere indikçe yaşam ışığının zayıfladığı yerlerden dersler çıkaran, hayat denen bu büyük boşluğun içinde tutunacak hiçbir şey olmadığını herkesten önce fark eden bireyler değil miyiz? Sıradanların zevk çığlıkları attığı, ömürlerinin uzun olması için Tanrı'ya yakardığı, her gün, her saat mide bulandırıcı yaşamlarını tekrar etmekte en ufak bir beis görmedikleri şu dünyayı reddetmek üzere bu kulübü kurmadık mı?
(Bravo sesleri ve alkışlar)
BAŞKAN *(İyice coşmuştur, ayağa kalkar)* Öyleyse neden duruyorsunuz? Nedir sizi bir gün daha yaşamaya bağlayan? Yaşadıkça peşinizi bırakmayacak mutsuzluğun derin bir huzura dönüşmesi için ne bekliyorsunuz? Dostlarım! Niçin yaşayalım? Yaşamak gibi beyhude bir çabaya neden girelim? Her an önünüze çıkan yalancı, bencil, samimiyetsiz, çıkarcı, sinsi muhterisler için mi? Çarklarını döndürmekten başka amacı olmayan, gerekirse o çarkların içinde kendisine karşı duranı öğütmekten çekinmeyen, ahlaktan yoksun ticarethaneler için mi? İstediklerini elde etmek için bizleri öpücüklere boğan, sonra vakti geldiğinde bir kap sıcak yemeği önümüze koymaktan tiksinti duyan kadınlar için mi? Hayır dostlarım! Hiçbir bağ, hiçbir ilişki, hiçbir zevk bizi yaşamaya zorlayamaz. Yaşam diye önümüze sunulanlar, bizleri kokuşmuş birer paçavraya çevirmekten başka işe yaramayacak.
(Art arda patlayan bravo sesleri)
BAŞKAN *(Coşkuyla kollarını iki yana açar)* Öyleyse ne duruyoruz baylar? Kendimize bir çeki düzen vermenin vakti geldi. Kendi onurunuzu düşünmüyorsanız kulübümünüzün onurunu düşünün. Bu akşam hepinizi intihara davet ediyorum. Şunu bilin ki yaşadığımız her gün ölüyoruz. Haydi!
(Sessizlik... Alkış ve katılım bekleyen Başkan'la sessizliklerini koruyan üyeler uzun uzun bakışırlar, bakışma biraz fazla uzayınca Murpy kafasını önüne eğip tırnaklarını kontrol etmeye başlar, Adrian sırt ağrısı olduğunu belli eden hareketler yapar, Edward sanki bir sorun varmış gibi sağ bacağına bakar, Declan saatini kontrol edip ceketindeki hayali kepeği silkeler. Başkanın kolları hâlâ havadadır. Sonunda sessizliği bozan yine o olur.)
BAŞKAN Noldu?

Not: Bu oyun Max Frisch'in “Günlükler”indeki bazı bölümlerden esinlenilerek yazılmıştır.

Çarpışma
İpek & burak

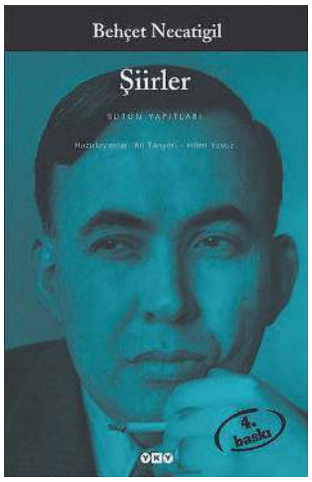
Yazan çizen OKY

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sizdendik, yalnız biraz okumuş, /İki kadın, bir erkek, iki çocuk/ Uykulu, acele bir karıkoca/ Bizdik geçen önünüzden başları eğik."

Behçet Necatigil/"Eski Sokak"

Behçet Necatigil 1916-1979

Yeniden İstanbul. Eski sonbaharları epey andıran sert rüzgârlı, grisi, laciverti bol ıslak bir gecenin içine doğru. Uçağa yanaştırılan o merdivenlerden iniyoruz. Yağmur serpeliyor. Karanlığın içinde kıpraşan kırmızı kırmızı ışıklar. Islak yerlerde yansımalar. Arkamdaki basamaktaki küçük kız ; "Bu ne anne, burası ne?" diyor annesine. Hayretle. "Niye gece oldu?" diye de sordu kız. Haklı. Herşey bir saat içinde oldu. Çarçabuk. Bir filmde sahne kesilir birden bir başka yere geçilir ya öyle. Sıcacık, masmavi, günlük güneşlik bir günde, ısınmış, ışıl ışıl parlayan o sarsak (alüminyum mu) merdivenlerden takır tukur çıkıp o küçük oval kapıdan içeri girdik. Henüz bir saat önce. Ne olduysa o kutunun içinde oldu. Gün o minik yumurtası pencerelerde yitip gitti. Gri bulutlar. Hepsi o pencerelerde.

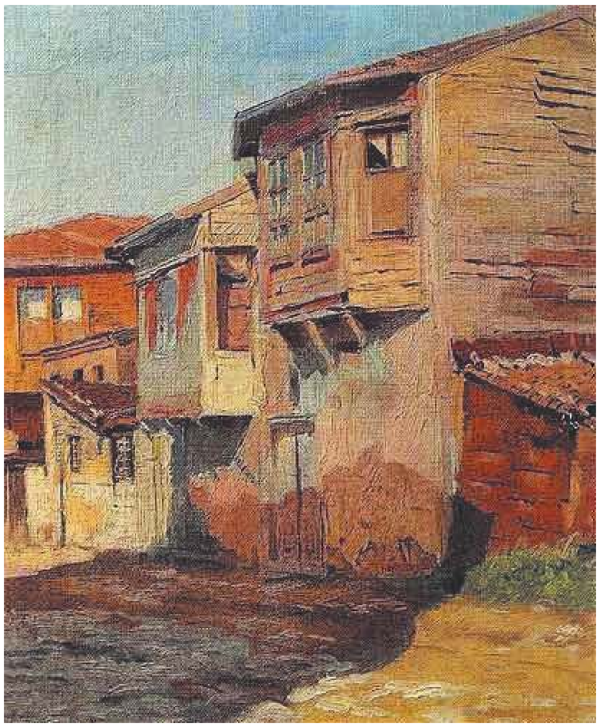
"SİZDENDİK"

Yukarıya, en üste bir kısmını alıntıladığım o şiir. Necatigil'in eski mahallesinin, *(" Küçük ahşap bir dizi evlerdi/ On yıl önce o sokak")* hiç tanımadığı/tanışamadığı eski komşularına hitaben yazmış olduğu o ünlü şiir. "Sizdendik" diyor. Komşularına. Kendisini hiç tanımamış komşularına. "Sizdendik, yalnız biraz okumuş" O da "biraz". Çok değil. Ürkmeyin yani. Kendini üstte gören(belki daha üst sınıflardan gelme, hasbelkader oralarda oturmak mecburiyetinde kalmış) biri, "bir seçkin" yerine konmaktan ödü kopuyor şairin. (sahici saf tevazu, incelik, içtenlik, diğerkâmlık daha bir sürü--say say bitmez--meziyetlerle donanmış gerçek bir bilgeydi rahmetli) "Komşunuzduk ama görüşemedik/ Hiç vakit yoktu." "Gelip gidenimiz olurdu ya/ Gülüşmeler bizden değildi." Şiirin tamamını bulup okuyun. Muhteşem.

Bu yazma çizme işlerini yapanların trajedisi. Okudukça, yazdıkça içinden çıktığınız, güya kendileri için uğraştığınız insanlarla aranız açılmaya başlar. Adım adım. Bir tür yabancılaşma gitgide büyür. ("biraz" deyişi o yüzden)

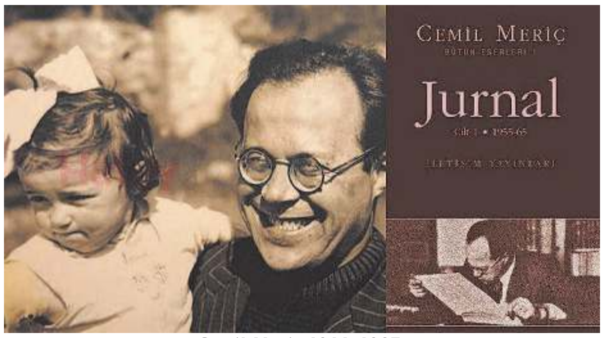
Acıklı olan şu; Şairin "Sizdendik" mektubu, muhatabına ulaşamayacak. Ulaşamadı. "Onlar" maalesef şiir okumuyorlar. Okumazlardı. (istisnalar ayrı)

O "Sizdendik" hitabını, şairin hiç kastetmediği diğer,(trajik bir şekilde "Sizdendik" i daha sahici bir şekilde temsil eden) bir başka kesim okuyacak. Şiirle, sanatla ilgili o azınlık. Onlar. Kültürle ilgilenebilecek eğitimi(büyük çoğunluğu öyle bir eğitim için gereken daha üst düzey gelir seviyesindeki ailelerde doğma şansına sahip olmuş) olanlar. "Bak, onlardanmış"ı onlar diyecek. "Aa meğer bizdenmiş" duyulmayacak.

Hoca Ali Rıza 1858-1930

Bizim dergilerde de; yazarçizer takımı; İlk kuşaklar; bizler şanslıydık. Ürettiklerimizi içinden kopup geldiğimiz mahallelerdeki insanlar okuyordu. Necatigil'in sözünü ettiği "Küçük ahşap bir dizi evler" de oturanlar. Beşyüzbin satıyordu "Gırgır" "Sizdendik" dememiz gerekmiyordu kimseye. "Onlardandık" besbelliydi. Onlar da biliyordu, biz de. Onlar okuyordu zaten. Zamanla değişti durum. Toplumun karmaşıklaşması, ilgi alanlarının çeşitlenmesi, binlerce tv kanalı, internet, cep telefonları falan filan derken. Satışlar iyice düştü. (epey iyice) Giderek dergilerin dili de, muhatapları da değişti. Artık mizah dergileri de, o fakir mahallelerin evlerine girmiyor. Oralarda okunmuyor. İçerikler de değişti. Farklılaştı. Onlar'a değil hikâyeler. Artık eski mahallelerimizi ziyaret edip, yürüyenleri çevirip çevirip "Sizdendim" desek olmaz değil…

Cemil Meriç 1916-1987

(Bu "sizdendim/bizdendin" meselesi biterken bir ek; Bir tren yolculuğunda tanışıp konuştuğu genç üniversiteli büyük düşünürümüz Cemil Meriç'e:"Sen bizden değilsin!" demişti. O şok edici cümle, üstadın hayatını değiştirdi. Bildiğimiz Cemil Meriç o cümleden sonra oluştu.)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

@kaansezyum

Kış kaçışı

Kış geliyor, kedileri ikiye getirmenin zamanı geldi. Ayaklar üşüyor, yağmur tüküre tüküre kafamıza yağıyor. Büyük şehirlerde yerler ful beton olduğundan her adımda başka macera, başka tuzak geliyor. Ayakkabılar, çoraplar ıslanıyor. Tadlar kaçıyor, mideler bozuluyor…

Bitmeyen bir inşaatın içinde yürüyoruz en baştan beri. Şehirden kaçamayanlarımız bunu kabullendi. Ayakkabılar çamur içinde sürekli. Her yerde beton tozu, kafanı kaldırsan inşaat vincine denk geliyor.

Taksim muazzam bir yer olmuş artık. Tam meydan yağmurda harika oluyor. Ful beton kaplama olduğu için ufak bir havuz gibi seni bekliyor. Zaten yapılan alt geçit üstten su sızdırıyor. Bir tarafta dev ve en gerekli cami inşaatı, bir yanda yıkık bir bina. Tam meydana geldiğinizde Türkçe duyamıyorsunuz artık. Yani sağdan soldan gelen mmüzik sesleri bile başka bir dilde. Neredesiniz? Taksim'de…

Meydan zaten gece de karanlık. Nedense artık, milleti korkutmak için midir, yoksa başka bir şey mi bilemiyorum… Sağda solda polis araçları, her tarafları, vuruk çizik içinde, güveni tesis ediyorlar. Yine motorlar gelmiş ortaya park etmiş dönercilerin önünde. Karanlık bir meydan, karanlık içinde sadece dönercilerin ışıkları az çok görülüyor. Dönerler dönüyor, mideler doyuyor.

Islak hamburger hala bildiğiniz ıslak hamburger gibi. Birileri gecenin bir vakti sahhoş sarhoş yiyiyor. Ertesi gün midede pişmanlık…

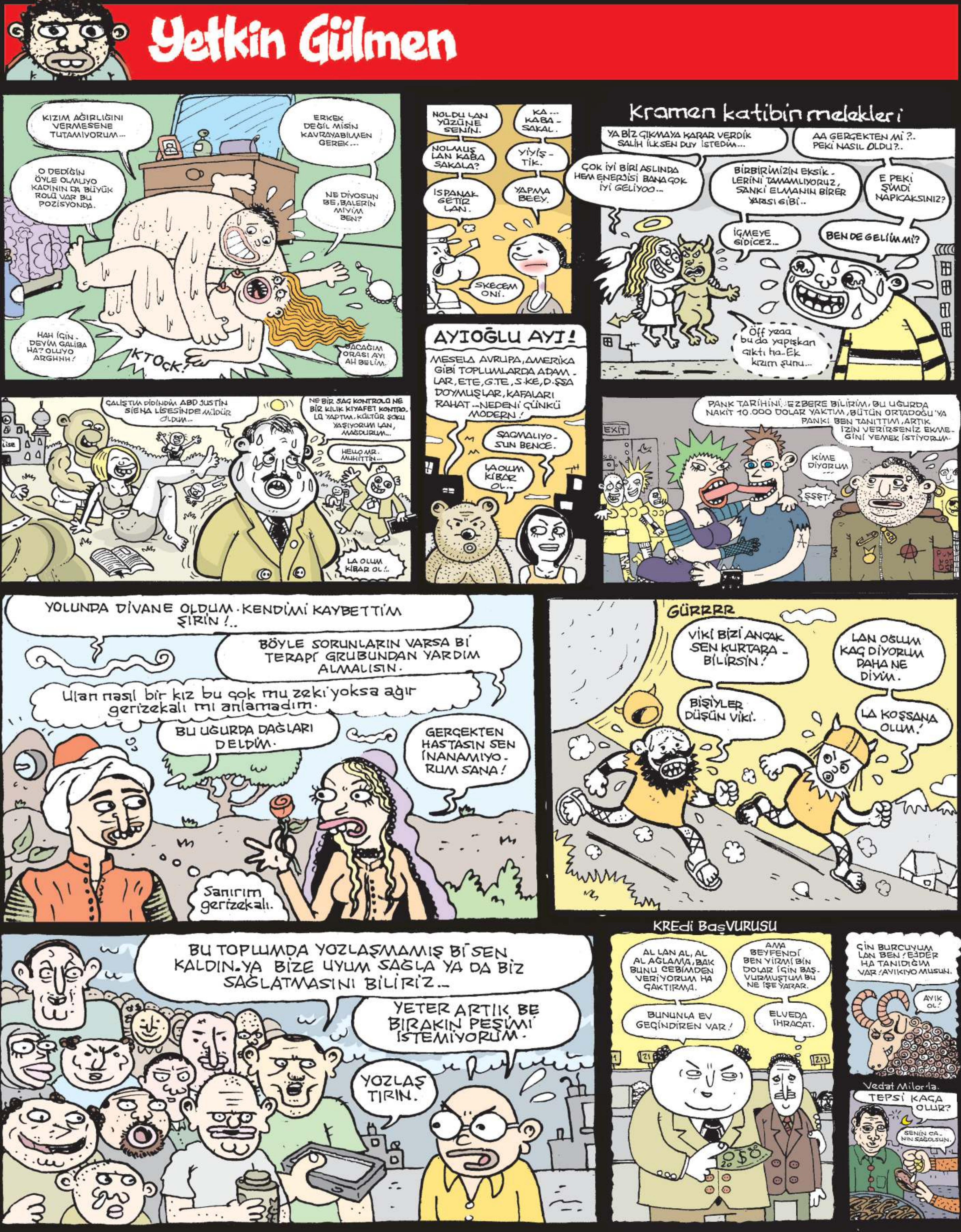

Şehir büyüdükçe büyüyor ama bir yandan da sanki bozuk bir hücre gibi çoğalıyor. İstanbul'un dışına havalimanı yapılıyor, ortadan kanal açacaklar… Bari yandan da bi kanal açalım, boğazı da 8 köprüyle taçlandıralım. 3. köprü çok güzel oldu, ormanları filan şöyle bi tıraşladık. Trafiği azalttı mı azaltmadı mı bilinmez ama ağaçların tıraşlanması iyi oldu. En çok ihtiyacımı olan şey yoldu… Yolumuzu bulmanın en iyi yolu zaten yol yapmak. Buradan ceplere yollar yapmak istiyorum.

Sokaklarda fakirlik belirtisi geri dönüşüm insanları çoğalıyor. artık çöpler bile karıştırılıyor, insanlar hayatta kalmak için kağıt, pet şie topluyor. Sokaklarda köpekler nedensizce bu insanlara havlıyor. Yaşamak giderek zorlaşıyor. Hayat hayatını kaybediyor.

Belki de kaçarak kurtulacağız ama öyle olsaydı herkes kaçıp kurtulurdu. Nereye kaçacağız, ne yapacağız bilemiyorum. Şehirde yaşamak artık olacak bir iş değil. Ya da yaşanacak şehir bu değil. Neredeyse 24 saat trafik olan, en ufak rüzgarda, yağmurda interneti keilen bir şehir. Elektrikler artık gitmiyor o kadar ama bazı geceleri geç saatlerde gidip geliyor hala. Su pahalı, kiralar pahalı, yemek pahalı, hayat pahalı. Yoksa hayat mı pahasız, biz mi fakiriz bilemiyorum. Yollarda onca güzel araba var, içindeki insanlar araçlardan herhangi bir medeniyet almamışlar. Medeniler üretmiş, biz tüketmişiz. Parasıyla tabii. Her şey parasıyla şu hayatta. Parasız sadece sevgi var… Sevgiyi de parayla alanlar var ama şimdilik ona o kadar takılmayalım.

Haftaya daha sağlıklı bir haftada görüşürüz.

Yetkin Gülmen
KIZIM AĞIRLIĞINI VERMESENE TUTAMIYORUM...
ERKEK DEĞİL MİSİN KAVRAYABİLMEN GEREK...
O DEDİĞİN ÖYLE OLMUYO KADININ DA BÜYÜK ROLÜ VAR BU POZİSYONDA.
NE DİYOSUN BE, BALERİN MİYİM BEN?
HAH İÇİN. DEYİM GALİBA HA? OLUYO ARGHHH!
KTOCK!
BACAĞIM ORASI AYI AH BELİM.
NOLDU LAN YÜZÜNE SENİN.
KA... KABA SAKAL.
NOLMUŞ LAN KABA SAKALA?
YIYIŞ-TIK.
ISPANAK GETİR LAN.
YAPMA BEEY.
SKECEM ONİ.
AYIOĞLU AYI!
MESELA AVRUPA, AMERİKA GİBİ TOPLUMLARDA ADAMLAR, ETE, G.TE, S.KE, D.ŞSA DOYMUŞLAR, KAFALARI RAHAT... NEDENİ ÇÜNKÜ MODERN!
SAÇMALIYOSUN BENCE.
LAOLUM KİBAR OL...
Kramen katibin melekleri
YA BİZ ÇIKMAYA KARAR VERDİK SALİH İLKSEN DUY İSTEDİM...
AA GERÇEKTEN Mİ?.. PEKİ NASIL OLDU?..
ÇOK İYİ BİRİ ASLINDA HEM ENERJİSİ BANA ÇOK İYİ GELİYOO...
BİRBİRİMİZİN EKSİKLERİNİ TAMAMLIYORUZ, SANKİ ELMANIN BİRER YARISI GİBİ..
E PEKİ ŞİMDİ NAPICAKSINIZ?
İÇMEYE GİDİCEZ...
BEN DE GELİM Mİ?
Öff yaaa bu da yapışkan çıktı ha.. Ek kızım şunu...
ÇALIŞTIM DİDİNDİM ABD JUSTİN SİENA LİSESİNDE MÜDÜR OLDUM...
NE BİR SAÇ KONTROLÜ NE BİR KILIK KIYAFET KONTROLÜ YAPTIM. KÜLTÜR ŞOKU YAŞIYORUM LAN, MAĞDURUM...
HELLO MR. MUHİTTİN...
LA OLUM KİBAR OL!..
PANK TARİHİNİ EZBERE BİLİRİM, BU UĞURDA NAKİT 10.000 DOLAR YAKTIM, BÜTÜN ORTADOĞU'YA PANKI BEN TANITTIM, ARTIK İZİN VERİRSENİZ EKMEĞİNİ YEMEK İSTİYORUM.
KİME DİYORUM
ŞŞŞT!
EXIT
YOLUNDA DİVANE OLDUM. KENDİMİ KAYBETTİM ŞİRİN!..
BÖYLE SORUNLARIN VARSA Bİ TERAPİ GRUBUNDAN YARDIM ALMALISIN.
Ulan nasıl bir kız bu çok mu zeki yoksa ağır gerizekalı mı anlamadım.
BU UĞURDA DAĞLARI DELDİM.
GERÇEKTEN HASTASIN SEN İNANAMIYORUM SANA!
Sanırım gerizekalı.
GÜRRRR
VİKİ BİZİ ANCAK SEN KURTARABİLİRSİN!
LAN OĞLUM KAÇ DİYORUM DAHA NE DİYİM.
BİŞİYLER DÜŞÜN VİKİ.
LA KOŞSANA OLUM!
BU TOPLUMDA YOZLAŞMAMIŞ Bİ SEN KALDIN. YA BİZE UYUM SAĞLA YA DA BİZ SAĞLATMASINI BİLİRİZ...
YETER ARTIK BE BIRAKIN PEŞİMİ İSTEMİYORUM.
YOZLAŞTIRIN.
KREDİ BAŞVURUSU
AL LAN AL, AL AL AĞLAMA, BAK BUNU CEBİMDEN VERİYORUM HA ÇAKTIRMA.
AMA BEYFENDİ BEN YİRMİ BİN DOLAR İÇİN BAŞVURMUŞTUM BU NE İŞE YARAR.
BUNUNLA EV GEÇİNDİREN VAR!
ELVEDA İHRACAT.
ÇİN BURCUYUM LAN BEN! EJDER HA TANIDIĞIM VAR! AYIKIYO MUSUN.
AYIK OL!
Vedat Milor'la.
TEPSİ KAÇA OLUR?
SENİN CANIN SAĞOLSUN.

"BU BİLGİSAYARI KIRIP CAMDAN AŞAĞI ATACAĞIM! BAKALIM O ZAMAN NE YAPACAKSIN?" diye ünledi babam. Hiç ses çıkarmadan bu kadar yakınıma kadar girmeyi nasıl başarıyordu? Bilgisayar ne alakaydı? Yatağımda çirkin bir şekilde oturmuş kitap okuyordum, bilgisayarla ilgili hiçbir durum yoktu. Belli ki kafasında bağırmalık net bir konu yok. Oturma odasında otururken aniden aklına gelmiş ve sinirlerini bozmuştum. Çorbaya düşen sinek gibi, izlediği heyecan dolu filmin orta yerine düşmüştüm. Filmdeki ailenin pırıl pırıl ve okulun basket takımında mucizeler yaratan çocuğuyla yan yana gelince benim büyük bir dolandırıcı olduğum ortaya çıkmıştı. Maskem düşmüştü. "Gidip paramı geri isteyeceğim" diyemeyeceği için "aile içi çatışmalar best of" karışık kasetinden rastgele bir şarkıyla giriş yapmıştı: Bilgisayarı kırarım, modemi yakarım (hareketli). Ailelerde olur öyle. Bu evin sevgisiz bir ev olduğunu göstermez. Sadece arada beynimiz en az on yıl daha aynı insanlarla kapalı alanda vakit geçireceğimiz fikrini hazmetmekte güçlük çeker. Ya da ses sistemini deniyor, mikrofon kontrolünü yapıyordu. Ses seviyesinden memnun kalırsa asıl konuya girecekti. Bilemiyorum.

Aniden bağırılması sonucu parçalara ayrılan aklı sağlımı bir nebze toparladıktan sonra, "ne bilgisayarı baba, kitap okuyorum" dedim. Bir müddet suratıma öfkeyle baktıktan sonra "hıçkırığın geçti mi?" dedi. "Hıçkırmıyordum ki" dedim. "İçeriden duydum, biri hıçkırıyor gibiydi" dedi. Babamın hıçkırık konusunda radikal bazı yaklaşımları vardı. Hıçkıran insanın korkutulduğunda hıçkırığından kurtulduğunu biliyordu. Ancak el şaklatmak, kulağına bo diye bağırmak ya da balon patlatmak gibi yöntemleri çağdışı buluyordu. Hıçkıran şahısa yaşatılan psikolojik korkunun fiziksel korkulardan çok daha iyi sonuç verdiğini gözlemlemişti. İyi bir korku filmi de öyle değil midir? Aniden beliren hayalete, yüksek ses efektine sırtını dayayan korku filmleri unutulmaya mahkumdur. İyi korku filmleri gerçeklik ve güven hissiyatını size hissettirmeden yok eder, sizi işaretlerini okuyamadığınız, kurallarını kestiremediğiniz bir dünyada yapayalnız bırakır. Örnek olarak: Shining (cinnet). Babam da hıçkırık konusunda shining gibiydi. Durduk yere "BİLGİSAYARI YOK EDECEĞİM" diye bağırıyor, "bu sefer ne yaptım, kimden ne duydu, okuldaki öğretmenlerden biri mi arayıp bir şey dedi" diye düşünürken vücudun bütün fonksiyonlarıyla birlikte hıçkırık da duruyordu. "Ölürse ölür... Ama yaşarsa bu deneyimden zihinsel olarak daha güçlü ve hıçkırmayan bir insan olarak ayrılır" diye düşünüyordu. Şimdiye kadar bir saniye içinde durduramadığı bir hıçkırığım olmamıştı, bu sanırım onun kendisiyle ilgili gurur duyduğu bir şeydi. Sihirbazlık gösterisi gibi bir şey olarak düşünüyordu. Her iyi sihirbaz gibi gösterisini sergilemek için fırsat arıyor, kendine sanki bahaneler yaratıyordu.

Ejdeha Olayları

"Belki kardeşim hıçkırıyordur, ona bir bak istersen" dedim. Hevesle odadan çıktı, ama "yok ya uyumuş o zaten" diye geri döndü. Elimdeki kitaba bakıp "dersle ilgili bir şey mi o?" diye sordu. Kitabın ismi güz alacakaranlık ejderhaları, kapağında ejderhayla kavga eden cüceler var. Sen tarihimizde böyle bir olay hatırlıyor musun? Diye sormadım. "Edebiyat dersi için kitap okuyoruz baba" dedim. "Nasıl müfredatmış o yaratıklı kılıçlı, ben bir edebiyat hocanızla konuşayım..." dedi. Yüzümde aniden beliren taşlaşmış panik ifadesi hoşuna gitmişti. "Her şeyin farkındayım ibişoğlan... O bilgisayarı kırarım..." dercesine bakarak ve göz kontağını bir an için bile kesmeden geri geri adımlarla odadan ayrıldı. Babamın yaşattığı kaliteli gerilimi takdir etmeme daha yıllar vardı.

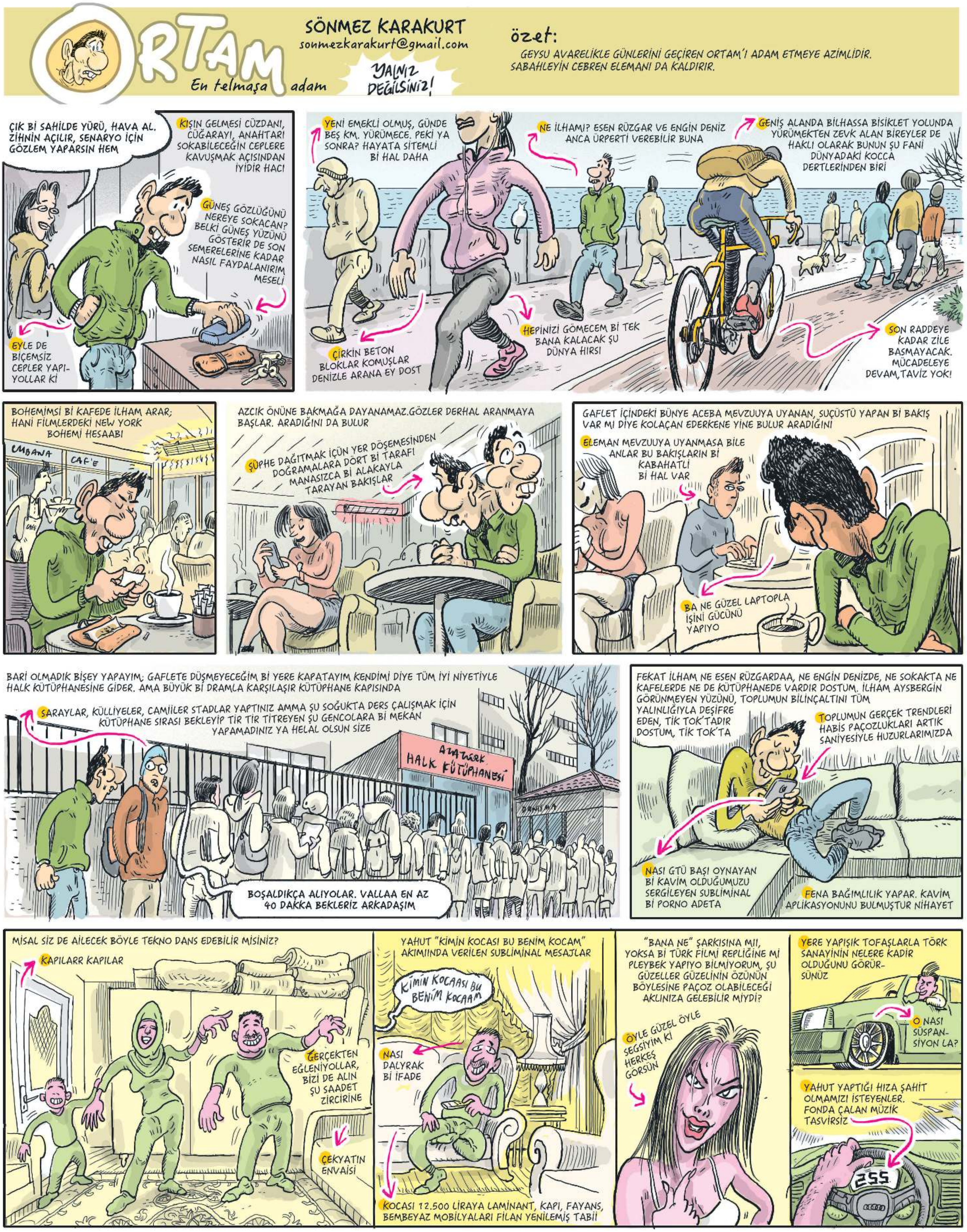
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 22 KASIM 2018 | Sayı: 586

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

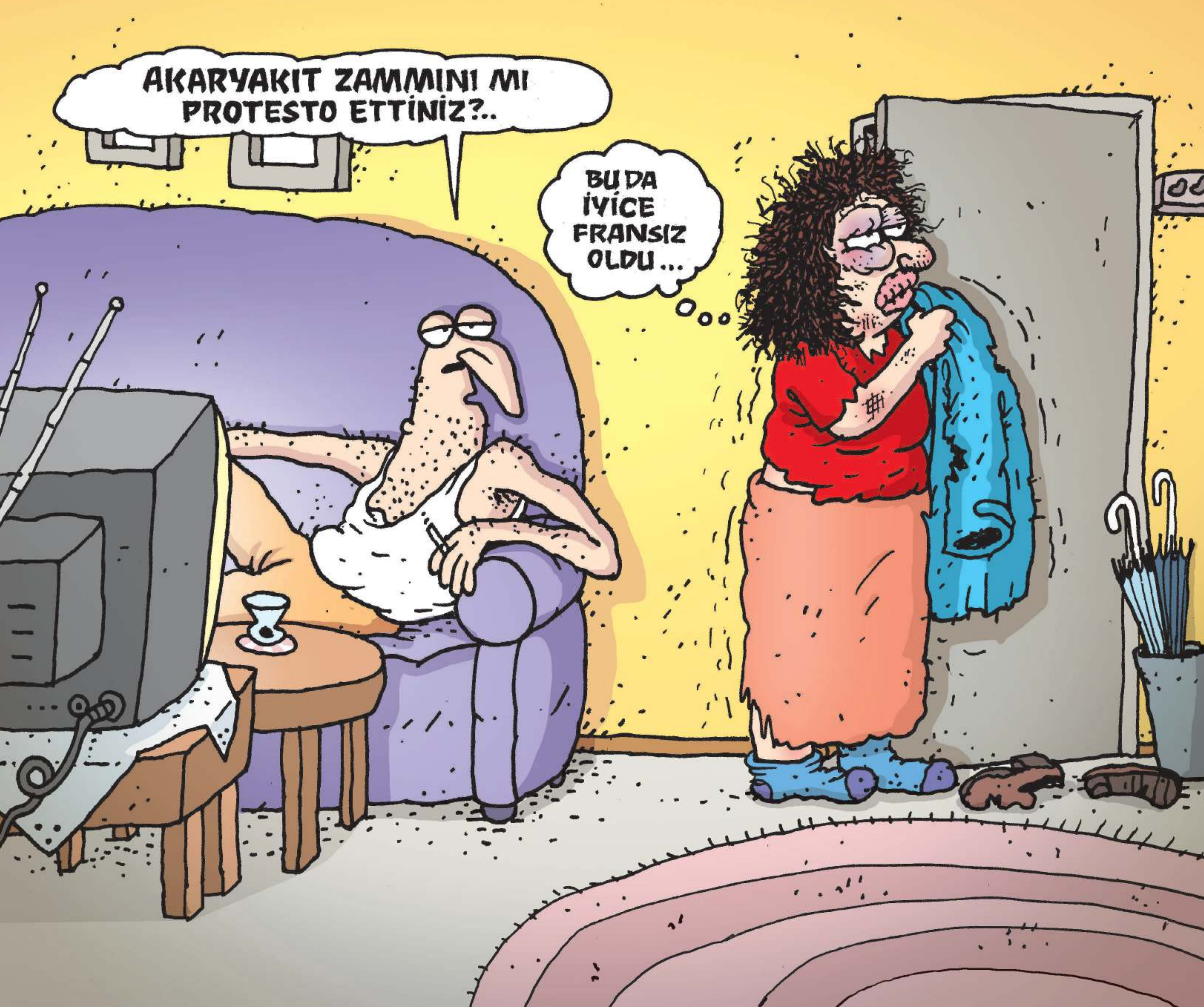
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

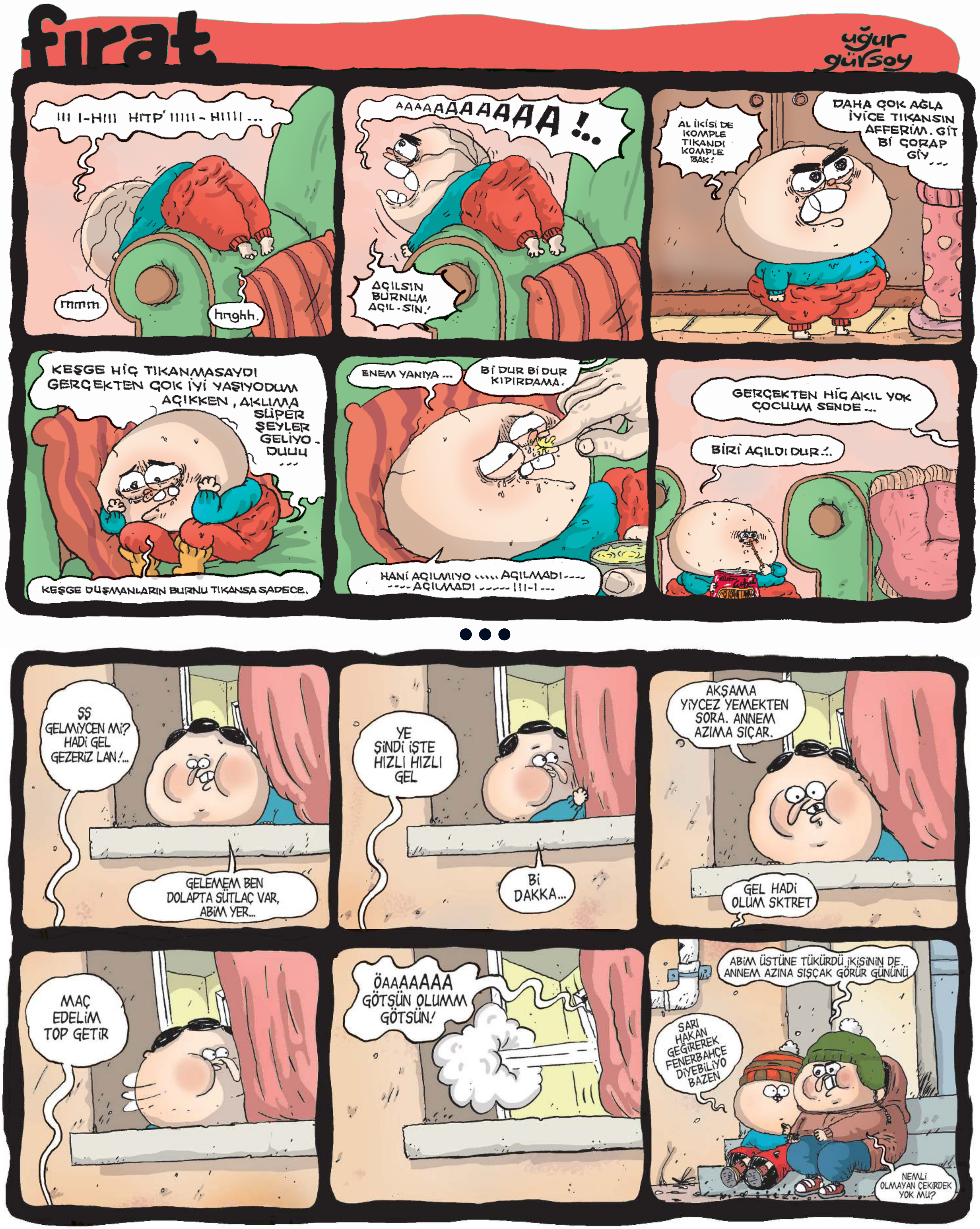

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU AVARELİKLE GÜNLERİNİ GEÇİREN ORTAM'I ADAM ETMEYE AZİMLİDİR. SABAHLEYİN CEBREN ELEMANI DA KALDIRIR.
ÇIK Bİ SAHİLDE YÜRÜ, HAVA AL. ZİHNİN AÇILIR, SENARYO İÇİN GÖZLEM YAPARSIN HEM
KIŞIN GELMESİ CÜZDANI, CIĞARAYI, ANAHTARI SOKABİLECEĞİN CEPLERE KAVUŞMAK AÇISINDAN İYİDİR HACI
GÜNEŞ GÖZLÜĞÜNÜ NEREYE SOKACAN? BELKİ GÜNEŞ YÜZÜNÜ GÖSTERİR DE SON SEMERELERİNE KADAR NASIL FAYDALANIRIM MESELİ
EYLE DE BİÇEMSİZ CEPLER YAPIYOLLAR Kİ
YENİ EMEKLİ OLMUŞ, GÜNDE BEŞ KM. YÜRÜMECE. PEKİ YA SONRA? HAYATA SİTEMLİ Bİ HAL DAHA
ÇİRKİN BETON BLOKLAR KOMUŞLAR DENİZLE ARANA EY DOST
NE İLHAMI? ESEN RÜZGAR VE ENGİN DENİZ ANCA ÜRPERTİ VEREBİLİR BUNA
HEPİNİZİ GÖMECEM Bİ TEK BANA KALACAK ŞU DÜNYA HIRSI
GENİŞ ALANDA BİLHASSA BİSİKLET YOLUNDA YÜRÜMEKTEN ZEVK ALAN BİREYLER DE HAKLI OLARAK BUNUN ŞU FANİ DÜNYADAKİ KOCCA DERTLERİNDEN BİRİ
SON RADDEYE KADAR ZİLE BASMAYACAK. MÜCADELEYE DEVAM, TAVİZ YOK!
BOHEMİMSİ Bİ KAFEDE İLHAM ARAR; HANİ FİLMLERDEKİ NEW YORK BOHEMİ HESAABI
CAF'E
AZCIK ÖNÜNE BAKMAĞA DAYANAMAZ. GÖZLER DERHAL ARANMAYA BAŞLAR. ARADIĞINI DA BULUR
ŞÜPHE DAĞITMAK İÇİN YER DÖŞEMESİNDEN DOĞRAMALARA DÖRT Bİ TARAFI MANASIZCA Bİ ALAKAYLA TARAYAN BAKIŞLAR
GAFLET İÇİNDEKİ BÜNYE ACEBA MEVZUUYA UYANAN, SUÇÜSTÜ YAPAN Bİ BAKIŞ VAR MI DİYE KOLAÇAN EDERKENE YİNE BULUR ARADIĞINI
ELEMAN MEVZUUYA UYANMASA BİLE ANLAR BU BAKIŞLARIN Bİ KABAHATLİ Bİ HAL VAR
BA NE GÜZEL LAPTOPLA İŞİNİ GÜCÜNÜ YAPIYO
BARİ OLMADIK BİŞEY YAPAYIM; GAFLETE DÜŞMEYECEĞİM Bİ YERE KAPATAYIM KENDİMİ DİYE TÜM İYİ NİYETİYLE HALK KÜTÜPHANESİNE GİDER. AMA BÜYÜK Bİ DRAMLA KARŞILAŞIR KÜTÜPHANE KAPISINDA
SARAYLAR, KÜLLİYELER, CAMİİLER STADLAR YAPTINIZ AMMA ŞU SOĞUKTA DERS ÇALIŞMAK İÇİN KÜTÜPHANE SIRASI BEKLEYİP TİR TİR TİTREYEN ŞU GENCOLARA Bİ MEKAN YAPAMADINIZ YA HELAL OLSUN SİZE
ATATÜRK HALK KÜTÜPHANESİ
BOŞALDIKÇA ALIYOLAR. VALLAA EN AZ 40 DAKKA BEKLERİZ ARKADAŞIM
FEKAT İLHAM NE ESEN RÜZGARDAA, NE ENGİN DENİZDE, NE SOKAKTA NE KAFELERDE NE DE KÜTÜPHANEDE VARDIR DOSTUM. İLHAM AYSBERGİN GÖRÜNMEYEN YÜZÜNÜ, TOPLUMUN BİLİNÇALTINI TÜM YALINLIĞIYLA DEŞİFRE EDEN, TİK TOK'TADIR DOSTUM, TİK TOK'TA
TOPLUMUN GERÇEK TRENDLERİ HABİS PAÇOZLUKLARI ARTIK SANİYESİYLE HUZURLARIMIZDA
NASI GTÜ BAŞI OYNAYAN Bİ KAVİM OLDUĞUMUZU SERGİLEYEN SUBLİMİNAL Bİ PORNO ADETA
FENA BAĞIMLILIK YAPAR. KAVİM APLİKASYONUNU BULMUŞTUR NİHAYET
MİSAL SİZ DE AİLECEK BÖYLE TEKNO DANS EDEBİLİR MİSİNİZ?
KAPILARR KAPILAR
GERÇEKTEN EĞLENİYOLLAR, BİZİ DE ALIN ŞU SAADET ZİRCİRİNE
ÇEKYATIN ENVAİSİ
YAHUT "KİMİN KOCASI BU BENİM KOCAM" AKIMIINDA VERİLEN SUBLİMİNAL MESAJLAR
KİMİN KOCAASI BU BENİM KOCAAM
NASI DALYRAK Bİ İFADE
KOCASI 12.500 LİRAYA LAMİNANT, KAPI, FAYANS, BEMBEYAZ MOBİLYALARI FİLAN YENİLEMİŞ TABİİ
"BANA NE" ŞARKISINA MII, YOKSA Bİ TÜRK FİLMİ REPLİĞİNE Mİ PLEYBEK YAPIYO BİLMİYORUM, ŞU GÜZELLER GÜZELİNİN ÖZÜNÜN BÖYLESİNE PAÇOZ OLABİLECEĞİ AKLINIZA GELEBİLİR MİYDİ?
ÖYLE GÜZEL ÖYLE SEGSİYİM Kİ HERKES GÖRSÜN
YERE YAPIŞIK TOFAŞLARLA TÖRK SANAYİNİN NELERE KADİR OLDUĞUNU GÖRÜRSÜNÜZ
O NASI SÜSPANSİYON LA?
YAHUT YAPTIĞI HIZA ŞAHİT OLMAMIZI İSTEYENLER. FONDA ÇALAN MÜZİK TASVİRSİZ
255

28 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/48 No: 587
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde, polisin kadınlara plastik mermi ve biber gazıyla saldırdığı saatlerde, AKP hükümeti Fransa'daki polis şiddetini kınadı

fırat
uğur gürsoy
!!! !-H!!! HITP' !!!!! - H!!!! ...
mmm
hnghh.
AAAAAAAAAAA !..
AÇILSIN BURNUM AÇIL-SIN.!
AL İKİSİ DE KOMPLE TIKANDI KOMPLE BAK!
DAHA ÇOK AĞLA İYİCE TIKANSIN AFFERİM. GİT Bİ ÇORAP GİY...
KEŞGE HİÇ TIKANMASAYDI GERÇEKTEN ÇOK İYİ YAŞIYODUM AÇIKKEN, AKLIMA SÜPER ŞEYLER GELİYO-DUUU...
KEŞGE DUŞMANLARIN BURNU TIKANSA SADECE.
ENEM YANIYA...
Bİ DUR Bİ DUR KIPIRDAMA.
HANİ AÇILMIYO..... AÇILMADI---- ----AÇILMADI ----- !!!-! ---
GERÇEKTEN HİÇ AKIL YOK ÇOCUUM SENDE...
BİRİ AÇILDI DUR.!.
SS GELMİYCEN Mİ? HADİ GEL GEZERİZ LAN!...
GELEMEM BEN DOLAPTA SÜTLAÇ VAR, ABİM YER...
YE ŞİNDİ İŞTE HIZLI HIZLI GEL
Bİ DAKKA...
AKŞAMA YİYCEZ YEMEKTEN SORA. ANNEM AZIMA SIÇAR.
GEL HADİ OLUM SKTRET
MAÇ EDELİM TOP GETİR
ÖAAAAAAA GÖTŞÜN OLUMM GÖTSÜN!
ABİM ÜSTÜNE TÜKÜRDÜ İKİSİNİN DE.. ANNEM AZINA SIŞCAK GÖRÜR GÜNÜNÜ
SARI HAKAN GEÇİREREK FENERBAHÇE DİYEBİLİYO BAZEN
NEMLİ OLMAYAN ÇEKİRDEK YOK MU?

@kaansezyum

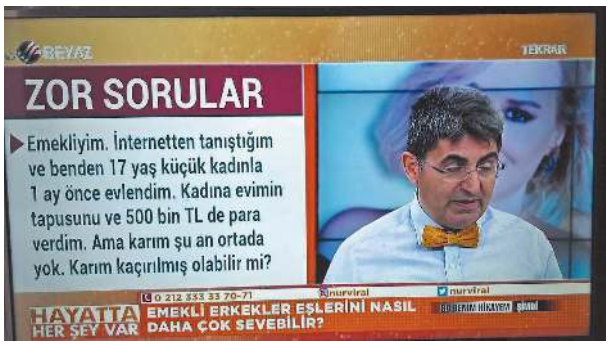
Evrim yok, gelişme yalan

Herkes her şey için bir şeyler söyleyebiliyor. Herkes pek de bilgi ya da ilgi sahibi olmadan her şeyi söyleyince de her fikir daha ilk günkü boşluğuna, neredeyse sıfır noktasına dönüyor.

Uzun uzun, dünyanın düz mü yoksa yuvarlak mı olduğu tartışılabiliyor. Çünkü oluşmuş bir bilgimiz yok. Sadece bireysel fikirler var. Dön başa, dön baba dönelim… Güneşin etrafında değil ama kendi etrafımızda bu sefer.

Çocuklarla evlenilir mi? Açlık grevindeki insan grevde nasıl yaşar, her şeyi, "Neden ya da nasıl?" diye sormadan tartışıyoruz. Ünlü futbolcunun umreye gittikten sonra Mikonos'a tatile gitmesiyle aynı düzlemdeyiz. Onu da tartışıyoruz. Her şeye en baştan başlıyoruz, sanki gizli gizli şeytan taşlıyoruz. Hiçkimse hiçbir şey öğrenmek istemeyince de en başa dönüyoruz. Kimse herhangi bir fikri dinleyip uzlaşmıyor, kimse ikna olmuyor, herkes bildiğini yapıyor. Hatta bilmediğini yapıp, yaptığının bir şey bilerek yapıldığını savunanlarla bile karşılaşıyoruz. Herkes neye bakarsa baksın, sadece görmek istediğini görüyor.

Okuma yazması olmayan, iki cümleyi bir araya getiremeyen, neredeyse kendi adını kağıda yazamayacak anayasa profesörleri adalet hakkında konuşur, "Sevgili" kelimesini "Sevğili" diye yazabilen güzel insanlar yetkili bir abi olur… Yani olacağı bu. Tam da o yüzden değil ama her şey birbirine bağlı. Gençlerin, çocukların henüz soyut kavramlarla başa çıkamadıkları 5-6 yaşlarında metafizikle buluşmasını onaylayan akıl, "Bizim öğrencilerimiz bu mevzuyu anlayamaz" diyerek, bilimsel bilgiden gençleri uzaklaştırıyor. Neden? Çünkü hiçbir şey bilmemize gerek yok. Ne ne dediğimizi bilmemize gerek var, ne de ne düşündüğümüzü. Fikrimiz yok, ilkemiz var, davamız var. Fikrimiz yok, düşmanımız, bizi sevmeyenler, sağda solda lobilerimiz var. Fikrimiz yok ama borumuz, toryumumuz ve daha bilemediğimiz bir çok değerli kaynağımız var. Ama bizi sevmeyenler bunlara ulaşmamızı engelliyor. Neredeyse Haliç'in dibindeki altınları bile az sonra

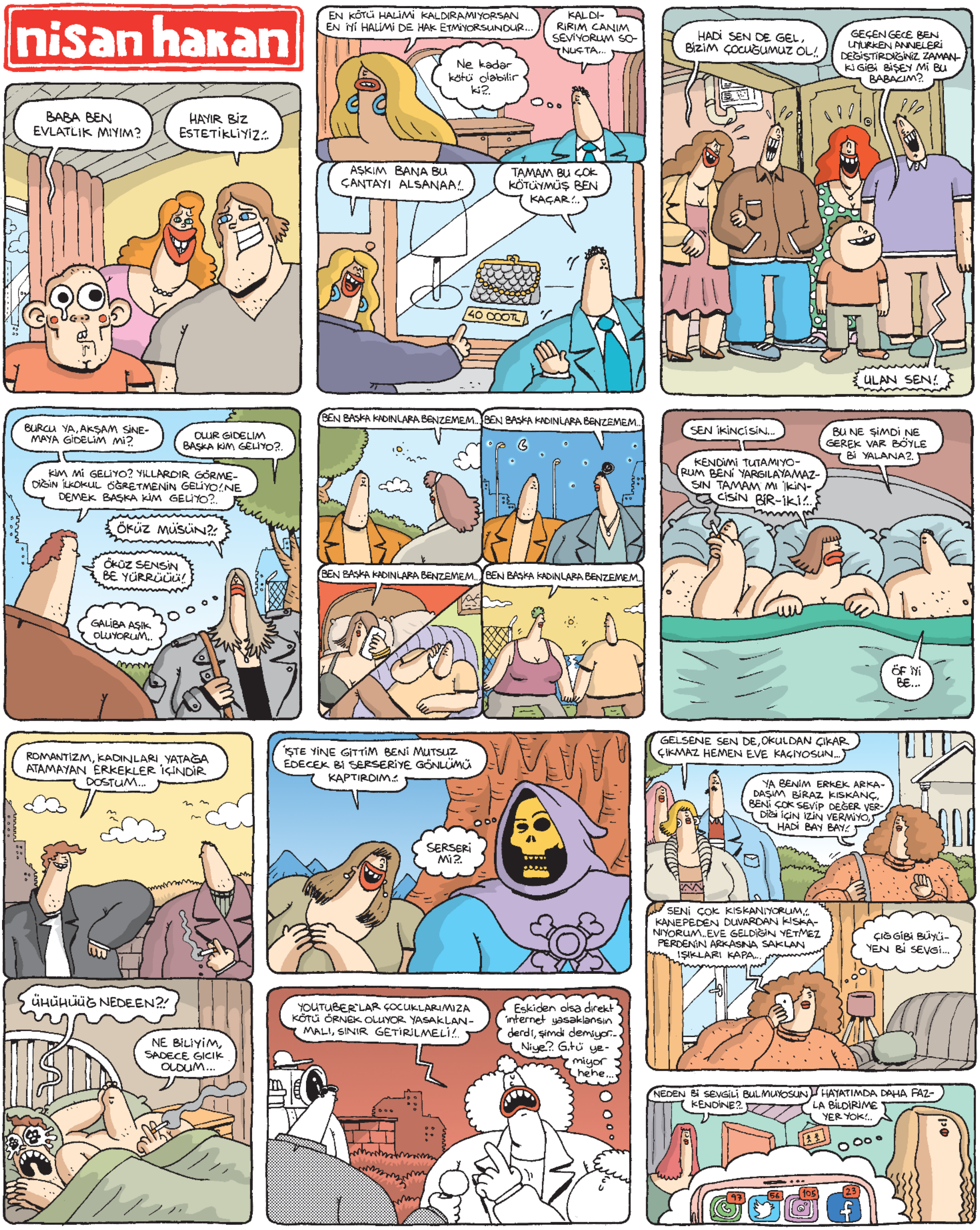
Japonların kaçırdığını öğreneceğiz. Altın önemli, tarih gibi bir şey değil. Bir aralar herkesin gözü önünden bir ton altın kaybolmuştu, kimse onu aramıyor. Herkes Haliç'teki söylentinin peşinde.

Çünkü tarih konusunda da bir fikrimiz yok. Bizden öncekiler biz değil çünkü. Tarihi kalıntılara "Çanak çömlek" diyebiliyoruz. Çünkü fikrimiz, bilgimiz, ilgimiz yok. "Tesis mi zeytinlik mi?" diye utanmadan, sıkılmadan soran yetkili abilerimiz var. Çünkü onların da pek bir fikri yok. Sadece niyetleri ve davaları var. Dava da ne davaymış arkadaş? Hiçbir farkındalığı olmayan, giderayak herkesin kandırıldığı, herkesin "A kuzenim yapmış" dediği bir farkındalık. Bitmez bir açgözlülük ve bencillik fırtınası.

Hiçbir şeyi bilmek istemiyoruz. Kimse ne olduğunu bilmek istemiyor. Herkes düşmanların peşinde. Ülkemizde nedense her şeyde olduğu gibi en ufak bir sıkıntı her zaman yasaklanıyor. Kimse de gelip "Nedir bu sıkıntının kaynağı? İnsanlar neden bu halde?" diye sormuyor. Çünkü toplumda kanunlar var. Eğer uygun bir kanun bulursanız her şeyi yapabiliyorsunuz. Kanun yoksa da çözülüyor o iş, sıkıntı yok.

Hiçbir şeyi merak etmiyoruz ama her şeyin arkasındaki büyük resmi, sübliminali nasıl da hızlı görüyoruz. Hiçbir fikrimiz yok ama her şeyi biliyoruz. Hiçbir duygumuz yok ama insanların haklarını aramaları bile gözümüze batıyor. Hiçkimse görmesin ne olduğunu, belki böylesi daha iyi. Çünkü kötülüğümüzü de görmek istemiyoruz. Sorunlarımızla "Çömeyim de geçsin" diye başa çıkıyoruz. Aynada bize bakan kişi çirkin görünmemizi istiyor.

Hal böyle olunca da ilerlememiz geri viteste oluyor. Özgürlük mü? En özgür biziz. İşte bunu dediğimiz zaman en özgür oluyor. Kalkınma mı, "En süper kalkınan biziz, dünya bizi çekemiyor" dediğimiz zaman da hızlıca kalkınıyoruz dikkat ederseniz. Dünyanın geri kalanına bir ders gibiyiz, tersine evrim mümkünmüş demek ki. Şu anda leğeninde dans eden goril bile daha mutlu. Bizim leğenimizde su yok, leğenci de bizi feci kazıklamış. 5 liralık malı 500 liraya okutmuş. Olsun leğen de bir başlangıçtır. İleriye gideceksek, biraz geriden başlamak da bizim farkımız olsun.

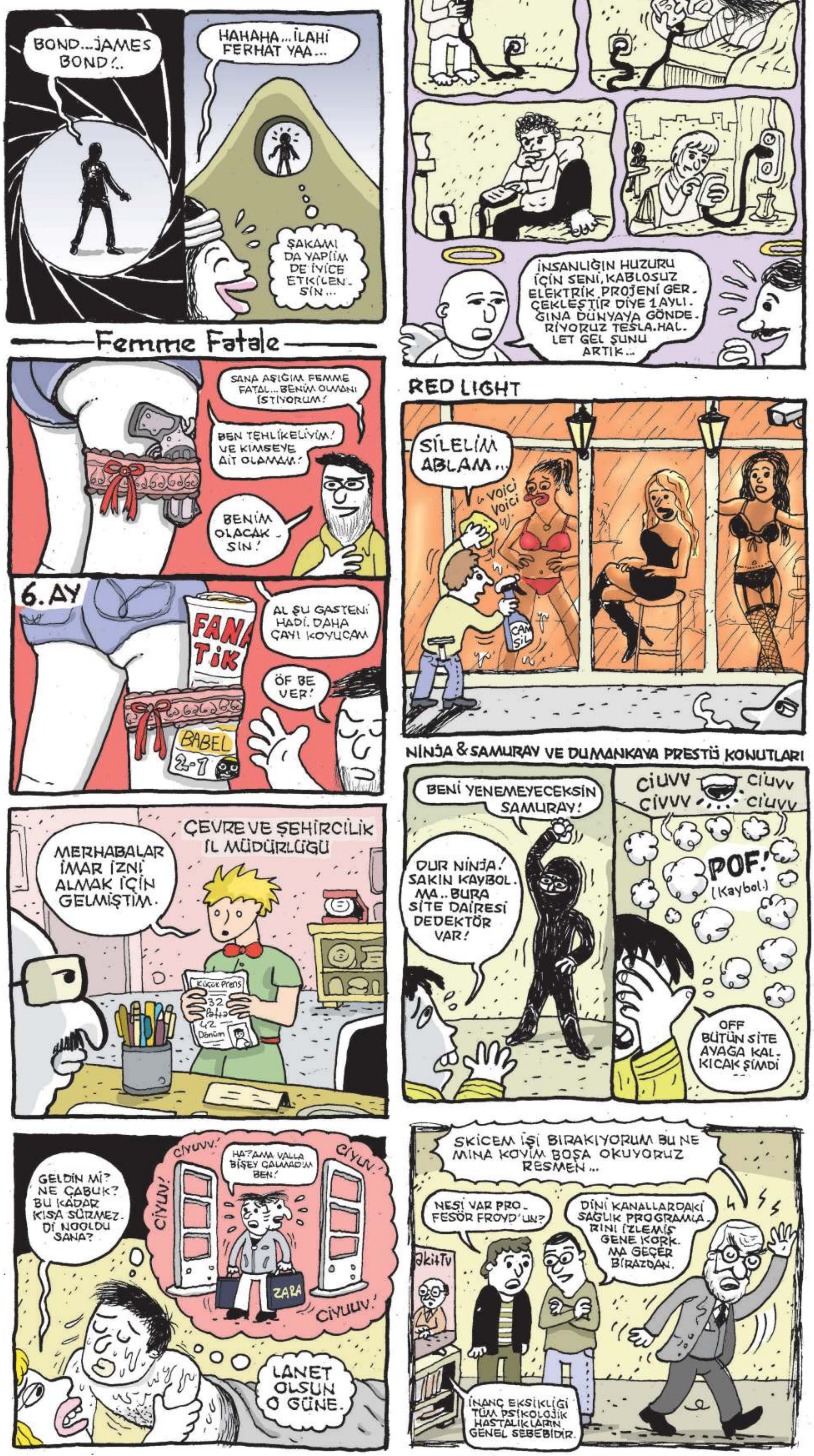

nisan hakan
BABA BEN EVLATLIK MIYIM?
HAYIR BİZ ESTETİKLİYİZ!..
EN KÖTÜ HALİMİ KALDIRAMIYORSAN EN İYİ HALİMİ DE HAK ETMİYORSUNDUR...
Ne kadar kötü olabilir ki?..
KALDIRIRIM CANIM SEVİYORUM SONUÇTA...
AŞKIM BANA BU ÇANTAYI ALSANAA!..
40.000TL
TAMAM BU ÇOK KÖTÜYMÜŞ BEN KAÇAR!..
HADİ SEN DE GEL, BİZİM ÇOCUĞUMUZ OL!
GEÇEN GECE BEN UYURKEN ANNELERİ DEĞİŞTİRDİĞİNİZ ZAMANKİ GİBİ BİŞEY Mİ BU BABACIM?
ULAN SEN!
BURCU YA, AKŞAM SİNEMAYA GİDELİM Mİ?
OLUR GİDELİM BAŞKA KİM GELİYO?
KİM Mİ GELİYO? YILLARDIR GÖRMEDİĞİN İLKOKUL ÖĞRETMENİN GELİYO! NE DEMEK BAŞKA KİM GELİYO?..
ÖKÜZ MÜSÜN?!
ÖKÜZ SENSİN BE YÜRRÜÜÜ!
GALİBA AŞIK OLUYORUM..
BEN BAŞKA KADINLARA BENZEMEM..
BEN BAŞKA KADINLARA BENZEMEM..
BEN BAŞKA KADINLARA BENZEMEM..
BEN BAŞKA KADINLARA BENZEMEM..
SEN İKİNCİSİN...
KENDİMİ TUTAMIYORUM BENİ YARGILAYAMAZSIN TAMAM MI İKİNCİSİN BİR-İKİ!..
BU NE ŞİMDİ NE GEREK VAR BÖYLE Bİ YALANA?..
ÖF İYİ BE...
ROMANTİZM, KADINLARI YATAĞA ATAMAYAN ERKEKLER İÇİNDİR DOSTUM...
İŞTE YİNE GİTTİM BENİ MUTSUZ EDECEK Bİ SERSERİYE GÖNLÜMÜ KAPTIRDIM..!
SERSERİ Mİ?..
GELSENE SEN DE, OKULDAN ÇIKAR ÇIKMAZ HEMEN EVE KAÇIYOSUN...
YA BENİM ERKEK ARKADAŞIM BİRAZ KISKANÇ, BENİ ÇOK SEVİP DEĞER VERDİĞİ İÇİN İZİN VERMİYO, HADİ BAY BAY!
SENİ ÇOK KISKANIYORUM!.. KANEPEDEN DUVARDAN KISKANIYORUM.. EVE GELDİĞİN YETMEZ PERDENİN ARKASINA SAKLAN IŞIKLARI KAPA...
ÇIĞ GİBİ BÜYÜYEN Bİ SEVGİ...
ÜHÜHÜÜĞ NEDEEN?!
NE BİLİYİM, SADECE GICIK OLDUM...
YOUTUBER'LAR ÇOCUKLARIMIZA KÖTÜ ÖRNEK OLUYOR YASAKLANMALI, SINIR GETİRİLMELİ!..
Eskiden olsa direkt internet yasaklansın derdi, şimdi demiyor.. Niye?. G.tü yemiyor hehe...
NEDEN Bİ SEVGİLİ BULMUYOSUN KENDİNE?
HAYATIMDA DAHA FAZLA BİLDİRİME YER YOK!..
97
56
105
23

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Dün çok dandik bir gün yaşadım. Ankara'dan İstanbul'a döndüm uçakla. Aslında Ankara'da her şey çok güzeldi. Sorun İstanbul'muş sanki. Komedi festivali vardı Ankara'da. Ankaralı mizahseverlerle şahane buluşmalar gerçekleştirdik. Ankara'da her şey çok güzeldi. İstanbul'a döner dönmez sıkıntılar başladı. Ankara'dan rötarsız kalkan uçak, İstanbul'da havalimanına indi ve inmiş haliyle bir saat rötar yaptı. İnanılır gibi değil. Uçağın içinde öyle bekliyoruz. Kalkışta uçağın içinde beklesek bu kadar sinir olmazsın belki ama inmişsin artık ya, inmiş uçağın içinde bir saat beklemek ne demek. Yoğunluk varmış. Neyin yoğunluğu lan bu. Körük yoğunluğu mu. Bir saat sonra çıkabildik uçaktan. Öyle bir durum var ki eve de dönemiyorum. Aslında çok eve dönmek istiyorum ama dönemiyorum. Çünkü İstanbul'un güzide bir semtinde Sosyal Meddahlar oyunumuz var. Oraya yetişmem lazım. Ulaşım gerçekten çok zor. Metro'da üç hat değiştiriyorsun. Korkunç bir şey. Sırtımda dev çantam. E üç gündür Ankara'daydım, insanın eşyası oluyor. Metro Hindistan kalabalığı. Tam da yoğun saatler. Metro durağından çıktığımda artık perişan bir haldeydim. Bir de oradan taksiye bindim. Gidilemiyor bir türlü. İşin pis tarafı da şu, çok açım. Fakat öyle bir zamanda tiyatro salonunda oldum ki, o saatten sonra artık yiyemem de. Oyundan önceki yemek yenilemez zaman dilimine girmiştim çünkü. Mekana girdim, arkadaşlarım oradaydı. Sıralamamızı yaptık, seyirci geldi ve oyun başladı. Aslında stand-up için pek bir uygun bir izleyici kitlesi yok. Çocuklar var mesela. En başta. Olmaz yani. Bir de biletsiz izleyici. Yani şöyle bir bakar, kafasına yatmazsa çeker gider. Sahnede biri mi var, umru olmaz. Pek ideal bir izleyici değil fakat biz bu işi biraz da sosyal sorumluluk projesi gibi gördüğümüz için her yere gitmeye çalışıyoruz. Biz kendilerine pek kıymet veriyoruz, fakat aynı kıymeti görmediğimizi biliyoruz. Önemli değil. Başladı oyun. İlk arkadaşım sahnedeyken bir iki kişi gitti mesela. Seyircilerin arasındaydım o sıra. Sonra kendi sıram gelmeye yakın perde arkasına döndüm. Sıram geldi sahneye çıktım. Sahneye adımımı yeni atmıştım ki iki gencoyu giderlerken gördüm. Kapının önündeler. Şakayla uğurladım kendilerini. Başladım anlatmaya. İyi de başladım. Hikayenin henüz ikinci dakikasında iki kişi daha kalktı ayağa, ve ben anlatırken önümden doğru geçit gibi gittiler. Ben böyle şeylerden etkilenmem fakat izleyici etkileniyor. Gerildi biraz ortam. Anlattığım hikayenin anafikri de hedefinden saptı. İnce iş çünkü. İki kişi daha gitti bu arada. Sonra bir kişi daha gitti. Sonra üç kişi geri geldi. Noluyo .mına koyiim. İlk hikayem bitti ve seyirciyi toparlamak adına, "gidenler oldu, hikayeyi mi sevmediler acaba" dedim. "Evet" dedi biri. "Haydaa" diyorum içimden. "Tamam" dedim "saygı duyuyorum, olabilir". "Zamanlama hatası oldu" dedi. "Ben mi yaptım" dedim. "Hayır" dedi "ben yaptım, bunu şu anda söylememeliydim" dedi. Deli çıkmak üzereyim. Özür diliyor. Baktım muhabbet uzuyor, "öyleyse şöyle de bir şey var" diye başladım yine anlatmaya. İzleyiciyi yeni hikayeyle ele geçirdim. İlginçtir, giden de olmadı. Finalde de artık iyice kaynaşmıştık. Güzel sonlandı sahne. Bu ilk yarıydı. İlk yarıyı ben kapattım. İkinci yarı kapanışa doğru sahnedeki arkadaşım aslında başka bir şey anlatır gibi hadsiz o birkaç kişiye nasıl giydiriyor ama. Hem de bir yandan güldürüyor, ince ince de utandırıyor. Yani tamam da biraz da izleyici de, yani ne bileyim. Oyunun sonunda seyirciyi selama çıktığımızda bir de bilhassa beni ayakta alkışlayan bir grup vardı. Hayatımda yaşadığım en sayko sahne deneyimlerimden biri oldu. Oyun bitti eve dönüyoruz tiyatronun aracıyla, finalde de tam Koşuyolu'na girdik, arkadaşlarım acıktıklarını söyledir. Kokoreççinin önünde durdu araba. Dedim "ben gideyim öyleyse eve, sizlere afiyet ola". Eve kadar da sırtımda dev çantayla öyle bir kilometre kadar yürüdüm, bu da cilası oldu çileli günün. Ne çektim ya, ben dün ne çektim öyle. Hayır iki gün önce de Ankara'da stand-up tarihimin en muhteşem oyunlarından birini oynamışım. Bir de hiç aç kalmadım ben Ankara'da. Metro'ya da binmedim. Dev çanta da taşımadım.
æ Bu arada Hazar'ın ismi, tam bir "kafa insan turnusolü". "Çocuğun adı ne" diyorlar mesela, "Hazar" diyorum. İlk söyleyişimde anlıyorsa o kişi çocuğun ismini, tamam işte, ben bu insanla iyi anlaşırım. Ki, genelde de öyle oluyor zaten. Ama yok, "Hasan mı, zart mı zurt mu" diyen soranlarla, ben iyi anlaşamam. Anlaşamıyorum da zaten. Büyük ihtimalle büyüyünce Hazar da böyle olacak. O yüzden çocuğa resmen çok kral, hayatını süper kolaylaştıracak, muazzam bir isim koyduğumuzu düşünüyorum. Resmen bence öyle.
æ Bu arada geçen hafta bisikletten düştüm ve sağ elimi incittim. Normalde şimdiye kadar iyileşmesi gereken el, herkesle tokalaştığım için bir türlü iyileşmiyor. Herkese ama. "Ya bu kişiyle de tokalaşmayayım" diyorum, bir bakıyorum eli elime doğru uzanmış. Havada mı kalsın kişinin eli. Kalmasın tabii. Kişinin eli havada kalacağına benim elim kronik hasarlı kalsın, bence daha iyi. İyileşmeyecek gibi bu gidişle bu el. Bir süre insan içine mi çıkmasam acaba diye net düşünüyorum evde.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
30 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / 0212 327 72 00
1 Aralık Cumartesi / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 20.30 /
bilgi: 0216 339 93 39

Furkanözçoban

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

İŞTE DÜNYAYI PERDE ARKASINDAN YÖNETEN GİZEMLİ AİLENİN SIRLARI

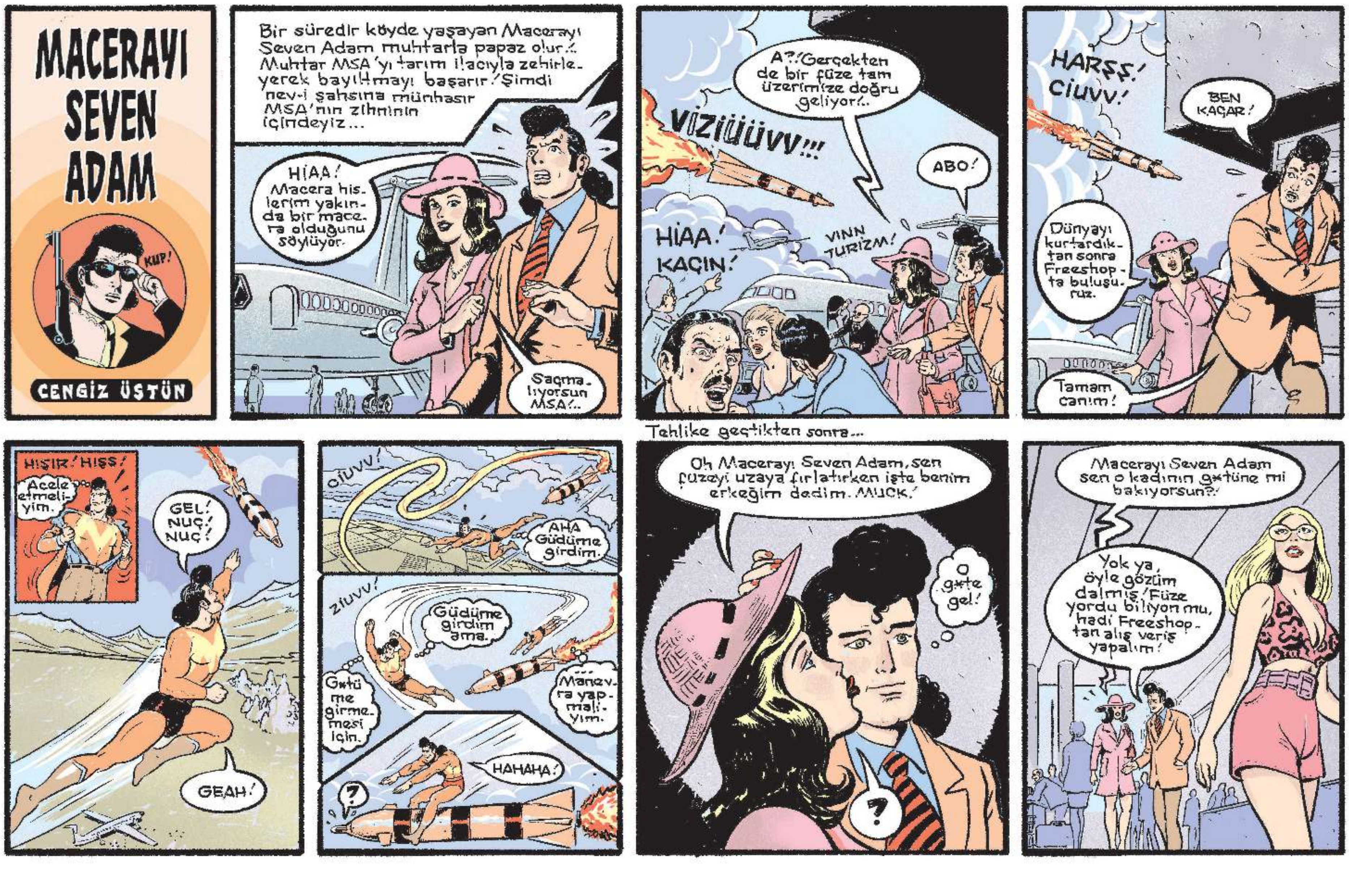
Galiba hemen hemen internetin doğuşuyla, belki ondan biraz daha evvelsine tarihlenen ama adı 2000'lerde konulan bir fenomen var: Infotainment. Yani enformasyon ve eğlencenin iç içe geçmesi hâli. Bunun bizdeki ilk yansımaları Reha Muhtar'la Show Haber olmuştu. Haberleri öğrenmekten ziyade eğlenmek için izliyorduk çünkü. Haberin ne kadar önemli olduğu değil ne kadar ilginç olduğu giderek daha ön plana çıkmaya başlamıştı. Hatta geriye dönüp baktığımız zaman Yılmaz Erdoğan'ın Bir Demet Tiyatrosu bile Reha Muhtar'ın Show Haber'inden daha çok haber veriyordu. Reha Muhtar ve Show haber, saçıyla uçak, kıçıyla bıçak çeken, gözünden süt püskürten, (değdirmemek için zaar) kendini tavana asıp tıraş yapan berberlerin haberlerini yaparken biz Bir Demet Tiyatro'da memur eylemlerinin, ihale yolsuzluklarının, siyasi fırdöndülerin falan işlendiğini ve üstüne üstlük Reha Muhtar'ın Show Haber'iyle de dalga geçildiğini görebiliyorduk.

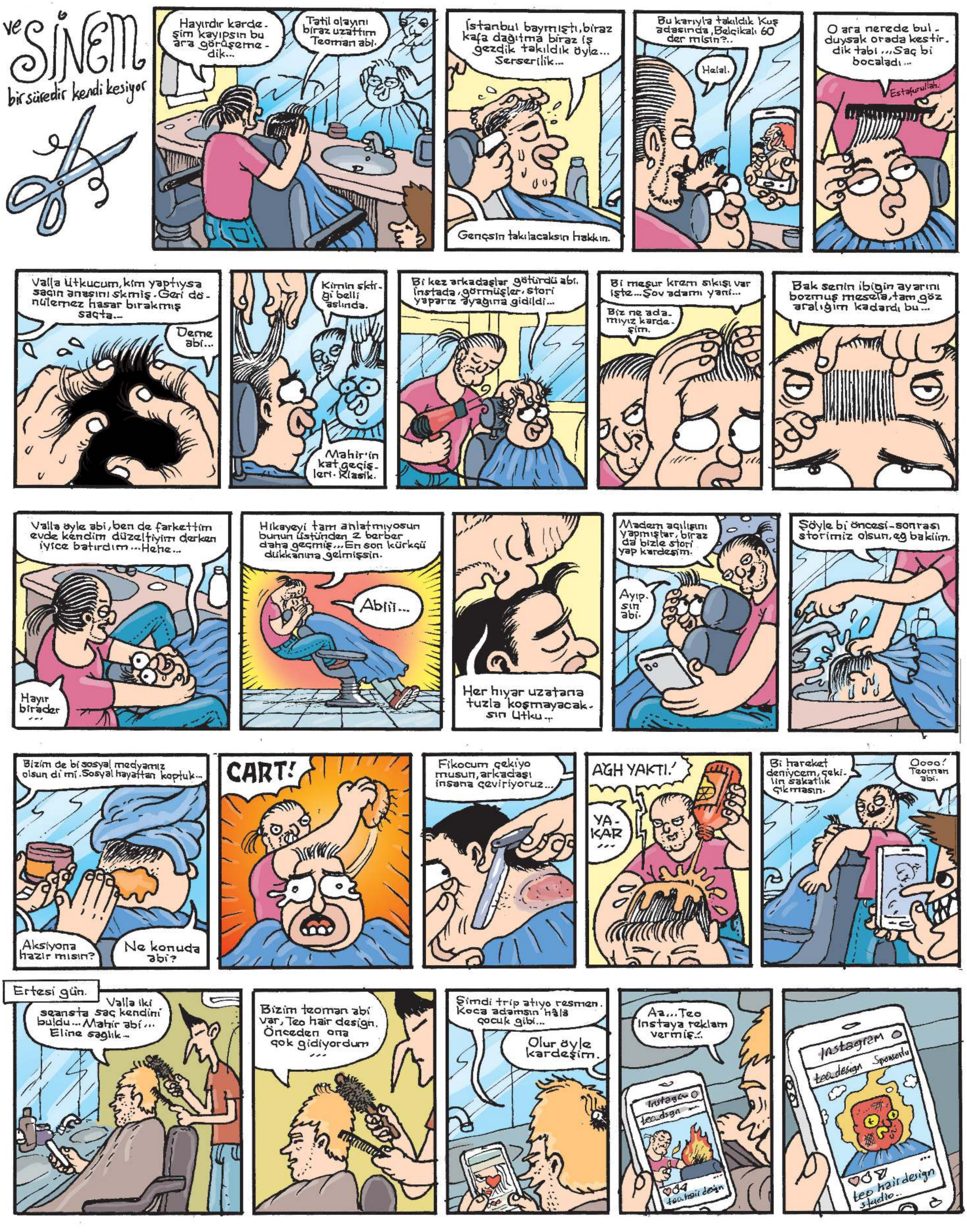
Sonra zamanla bu dört bir yana sıçradı. Haberlerde ve hayatın geri kalanında kendince ilgi çekici olmayan bir şeyler duyduğunda ağzını bükerek "Booring…" diyen bir ağzı büzüşesiceler ordusu, adeta zombiler gibi dört bir yanını istila etti dünyanın. Artık bir cümle yeterince çarpıcı, ilginç, şok edici değilse ilgi görmemeye ama buna karşılık ne kadar saçma sapan olursa olsun, ne kadar dangalakça olursa olsun ilginç, eğlenceli, şok edici, ezber bozucu her şey büyük ilgi görmeye başladı.

Elbette önce haber merkezlerinin filtreleri bozuldu. Reha Muhtar'laşma bütün kanallara bulaştıktan sonra Star gazetesiyle birlikte bir Yılmaz Özdilleşme sürecine girdik. Artık günlük gazetelerimizin ilk sayfalarında basbayağı fotoromanlar oynuyor, fotoğraflara abuk subuk balonlar yazılıyor, ortalık cin fikirli kelime oyunlu başlıklardan geçilmiyordu. Üçüncü Dünya Savaşı çıksa, savaşı "Durunya Savaşı!" diye verecek gazetelerle doldu ortalık. Zaten artık editör meditör de hak getireydi. Dünyayı bilmiyorum pek ama ülkemizde İnönü ilçesinin adını İsmet Paşa'dan aldığını zanneden gerizekâlılar yazdıkları köşelerle köşe oldular. Yazdıkları ilginçti çünkü. Ne köpeğin adamı ısırması ne adamın köpeği ısırması haberdi artık; adam köpeği ısırırken köpek de bir yandan bülbül ötüşlü bir kanarya gibi şakımalı ve patileriyle en azından ikinci dereceden bir denklemi çözebilmeliydi. Gerçi denklem menklem yine sıkıcıydı, onun yerine İbrahim Erkal'dan bir canısı patlatsa ana haberde yeri kesindi.

Bu süreci müteakiben tamamen özgür bir medyum girdi hayatımıza: Haber merkezlerinin iyice laçkalaşan filtreleri tamamen açık ortamlarda hiç olmayınca da olan oldu tabii. NASA aslında Ay'a hiç gitmemiş! demek son derece ilgi çekiciydi, kafa karıştırıcıydı, ezber bozucuydu ve insanlara alternatif bir gerçeklik vaadediyordu. Nedeni nasılı olmayan, hiçbir temel soruyu cevaplandırmayan iddialardı bunlar ama eğlenceliydiler, çarpıcıydılar ve her şeyden önemlisi "sıkıcı" değillerdi. Şimdi doğruya doğru, çocukluğumdan beri aya nasıl gidildiğine dair onlarca şey okumuşum, ilkokul kitaplarında parantez içimde isimlerinin okunuşu verilen (Neyil Armstrong) astronotları ezberlemişim e bunun üzerine Youtube'ta "Aya nasıl gidildi" başlıklı videoyu niye izleyeyim? Ama 1960'ta İstanbul'da çekilen Ten Ten filminin görüntülerini izlerken kenarda beliren "AMERİKA ASLINDA AYA HİÇ GİTMEDİ!" videosu ister istemez insanın merakını celbediyor. Aynısı yaşadığımız güncel sorunlar için de geçerli. İçinde bulunduğumuz küresel finansal krizle ilgili olarak Paul Krugman'ın Princeton'da verdiği bir saatlik bir konferansı mı izleyeceğiz yoksa bütün sıkıntılarımızı isimleri sıkça zikredilen abuk subuk aileler tarafından yönetilen ve kafayı sembollerle bozmuş gizli bir konseyden kaynaklandığını ileri süren on bir dakikalık gizemli videoyu mu? (O on bir de galiba, on dakikanın altında olunca reklam geliri mi olmuyormuş ne, o yüzden hep on bir dakikaymış) Yani evet gönül isterdi ki hepimiz "Ulan elbette Paul Krugman'ı dinleyeceğim, diğer gerizekalıları ne yapayım," desin ama görünen o ki Paul Krugman videosu hayli ünsüz avantgard besteci Karl Heinz Stockhausen'in albüm satışları kadar izlenirken komplocu çakal gangnam stayl'la yarışıyor, milyonlarca kez izleniyor.

Öyle bir aşamaya geldik ki, artık eskiden eğlendiğimiz, heyecanlandığımız, ilgimizi çeken şeyler bile sıkıcı geliyor, okuduğumuzun, izlediğimizin ilginçlik dozu giderek yükselsin istiyoruz. Bakın bunun sonu kıyamet beklentisine kadar varır, artık bir noktadan sonra "dünyanın sonundan" başka hiçbir şey bizi heyecanlandırmaz olur. Galiba şu aşamada hepimizin uygulaması gereken tek öğüt sıkılmamak, sıkıcıyı tersine çevirmek, hepimizin sıkıcı bulduğu işlerle inadına ilgilenmek için kendimizi zorlamak.

ve Sinem
bir süredir kendi kesiyor
Hayırdır kardeşim kayıpsın bu ara görüşemedik...
Tatil olayını biraz uzattım Teoman abi.
İstanbul baymıştı, biraz kafa dağıtma biraz iş gezdik takıldık öyle... Serserilik...
Gençsin takılacaksın hakkın.
Bu karıyla takıldık Kuş adasında, Belçikalı 60 der misin?..
Helal.
O ara nerede bulduysak orada kestirdik tabi ... Saç bi bocaladı...
Estağfurullah.
Valla Utkucum, kim yaptıysa saçın anasını sikmiş. Geri dönülemez hasar bırakmış saçta...
Deme abi...
Kimin sktiği belli aslında.
Mahir'in kat geçişleri. Klasik.
Bi kez arkadaşlar götürdü abi. İnstada görmüşler, stori yaparız ayağına gidildi...
Bi meşur krem sıkışı var işte... Şov adamı yani...
Biz ne adamıyız kardeşim.
Bak senin ibiğin ayarını bozmuş mesela, tam göz aralığım kadardı bu...
Valla öyle abi, ben de farkettim evde kendim düzeltiyim derken iyice batırdım... Hehe...
Hayır birader...
Hikayeyi tam anlatmıyosun bunun üstünden 2 berber daha geçmiş... En son kürkçü dükkanına gelmişsin.
Abiii...
Her hıyar uzatana tuzla koşmayacaksın Utku...
Madem açılışını yapmışlar, biraz da bizle stori yap kardeşim.
Ayıpsın abi.
Şöyle bi öncesi-sonrası storimiz olsun, eğ bakiim.
Bizim de bi sosyal medyamız olsun di mi. Sosyal hayattan koptuk...
Aksiyona hazır mısın?
Ne konuda abi?
CART!
Fikocum çekiyo musun, arkadaşı insana çeviriyoruz...
AĞH YAKTI!
YAKAR...
Bi hareket deniycem, çekilin sakatlık çıkmasın.
Oooo! Teoman abi.
Ertesi gün.
Valla iki seansta saç kendini buldu... Mahir abi... Eline sağlık...
Bizim teoman abi var, Teo hair design. Önceden ona çok gidiyordum...
Şimdi trip atıyo resmen. Koca adamsın hâlâ çocuk gibi...
Olur öyle kardeşim.
Aa... Teo instaya reklam vermiş...
Instagram
teo_design
teo hair design
Sponsorlu
teo hair design studio...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ey ebe, ebe!
Sokma elini öyle!
Karşındaki adam değil,
Ufacık bir bebe!"
Suzan Kardeş'in ilk şiiri

TARİHİN EN ÜNLÜ GECİKMESİ: General Beauharnais'in başı, asiller tarafından giyotinle kesilince karısı Josephine dul kaldı. Oğlu, general babasının kılıcını saklamak istiyordu. Josephine, oğlunun bu isteğini İmparator Napoleon'a iletti. Napoleon, halden anladı, bu isteği kırmadı. Josephine, teşekkür için Napoleon'u evine davet etti. Napoleon, dul kadını görür görmez tutuldu, zamanla bu evin düzenli ziyaretçisi haline geldi. İmparator, o ilk ziyareti yapmasa, Josephine tarihe geçmeyecekti. Ama aşk bu, imparator-seyis ayrımı yapmadan vurur kalbinden, delice bir aşkın içine gömüldü Napoleon. Henüz 26 yaşındaydı, Josephine ise 32. Bu da evlenmelerine engel olamadı. 9 Mart 1796'da imzaları basıp evlendiler. Napoleon, evlilik törenine tam iki saat gecikerek geldi. Geciken Napoleon olunca, gecikme de tarihe geçti. Tabii ki iki saatlik gecikmeyle...

SİNANLAR KARIŞINCA: Yok, yeni dizi değil. Geçen hafta yazdığım Sinan Tansal'ın dahil olduğu müzik grubu Mavi Sakal. İhtiyaç Molası'ndaki başka Sinan. Sinan Gürsoy. İki klas müzisyen adaşı karıştırmışım işte...

AYNI SİGARADAN ÇEKMİŞİZ BİZ: Hızlı trendeyim, Ankara-İstanbul arası. Bir istasyonda durdu tren, ben ve birkaç sigaraperver, dışarı doğru hareketlendik. Dışarı çıktım ama daha sigarayı yakmadan çok asık suratlı, dişi nemrut bir görevli, "Hemen kalkıcaz yalnız!" dedi. Basamakta bir yolcu sigarasını yakıp bir nefes çekmişti bile. Dişi nemrut "Basamakta sigara içemezsiniz!" dedi. Adam "İneyim o zaman" dedi, asabi kadın "Tren kalkıcak, inemezsiniz!" dedi. Adam sigarayı atacakken, "Verin onu bana" diye devreye girdim, sigarayı alıp bir nefes çektim, öyle söndürdüm. Asabi kadın, sanki organ hırsızlığında işbirliği yapmışız gibi ikimize de hiddetle baktı. Sigara ziyan etmediğime inceden sevinerek, atladım trene...

DELİ DİYETİSYEN: Bir diyetisyen anlattılar, programına uymayan kişiyi MİKROFONLA AZARLIYORMUŞ! Ki, dışarda bekleyenler de duyup tırssınlar diye. Vay arkadaş, bu da böyle bi tutku demek ki...

SADECE DİNLEDİM: "Muhammed Ali, alzaymır olmuştu ya" dedi biri, diğeri cevap verdi: "O, parkinson olmuştu, alzaymır olan sensin!"

PARA PARA: "Para, para, para" yerine böyle deseydi peki Napoleon? Son para eksik diye geçersiz gibi...

SIRTLAN: Çita, antilobu kolluyor, sırtlan ikisini de kesiyor. Çita, canı dişinde koşarak antilobu enseliyor, boynundan ısırıp canını alıyor, yüzüp parçalayıp tam yenilecek kıvama getiriyor, o an sırtlan giriyor kadraja. Öyle bi kararlı ki, çita merhum antilobu bırakıp kaçızlıyor! Normalde ürkütemez bir çitayı bir sırtlan lakin "hazıra konma arzusu" fazladan bir heybet yüklüyor yancı sırtlana. Ormanda oluyor böyle. Hayatta da bazan oluyor öyle...

EROL MÜTERCİMLER: Maşallah, vitrin mankenine bilinç inmiş gibi...

HENÜZ ÇOĞUL DEĞİLİM: Mizahçıyım diye "İnsanlar nelere güler?" diye soranlar oluyor. Ne bileyim, tek bir insanım ben. İnsanlığa hakim olmak ne haddime? Tek tek sormak, en iyisi. Her insan, diğerlerinden apayrı bir alem...

NEMRUT: Normal insan adıyken, Hazreti İbrahim'e düşman olan son Nemrut yüzünden lanetli bir sıfata dönüşmüş isim. Tıpkı Yezit gibi. O kadar kötü kalpliler ki, kendi isimlerine de kötülük yapmayı ihmal etmemişler...

ÇOK YILLIK KEKİK: Kekik tohumu paketinin üstünde yazıyo böyle. Hemen ikna oldum. Çok yıllık! Tam kaç yıllık? Bilemiyorum, çok işte. Markayı çocuk mu yönetiyo, nedir?

ARKALAR, ALTLAR: Diş de bilinç gibi. Görünen kısmı, önleri fırçalayıp arkalarına aynı zamanı ayırmıyoruz. Daha ziyade korteksde kalıp, bilinçaltını bastırmak gibi. Sen görmesen de dişlerin arkası var, farkında olmasan da bilincin altı mevcut. Hayata dahiller...

NAPOLİTEN: Niye küçük o çikolatalar, Napoleon kısaydı diye mi?!

YAŞA BE HAYAT: Kimin ne kadar yaşayacağı belli değil. Cümle bu. Kim belirsiz, ne kadar belli değil, belli değil zaten belli değil! Geriye "yaşayacağı" kalıyor; sadeleştirirsek, yaşam. Yaşamın ne kadar yaşayacağı belli mi peki? Değil. Nereye değil, sonsuz. Dilerim sonsuz olsun. İlla ki muhabbetimiz hep sonsuz olsun!

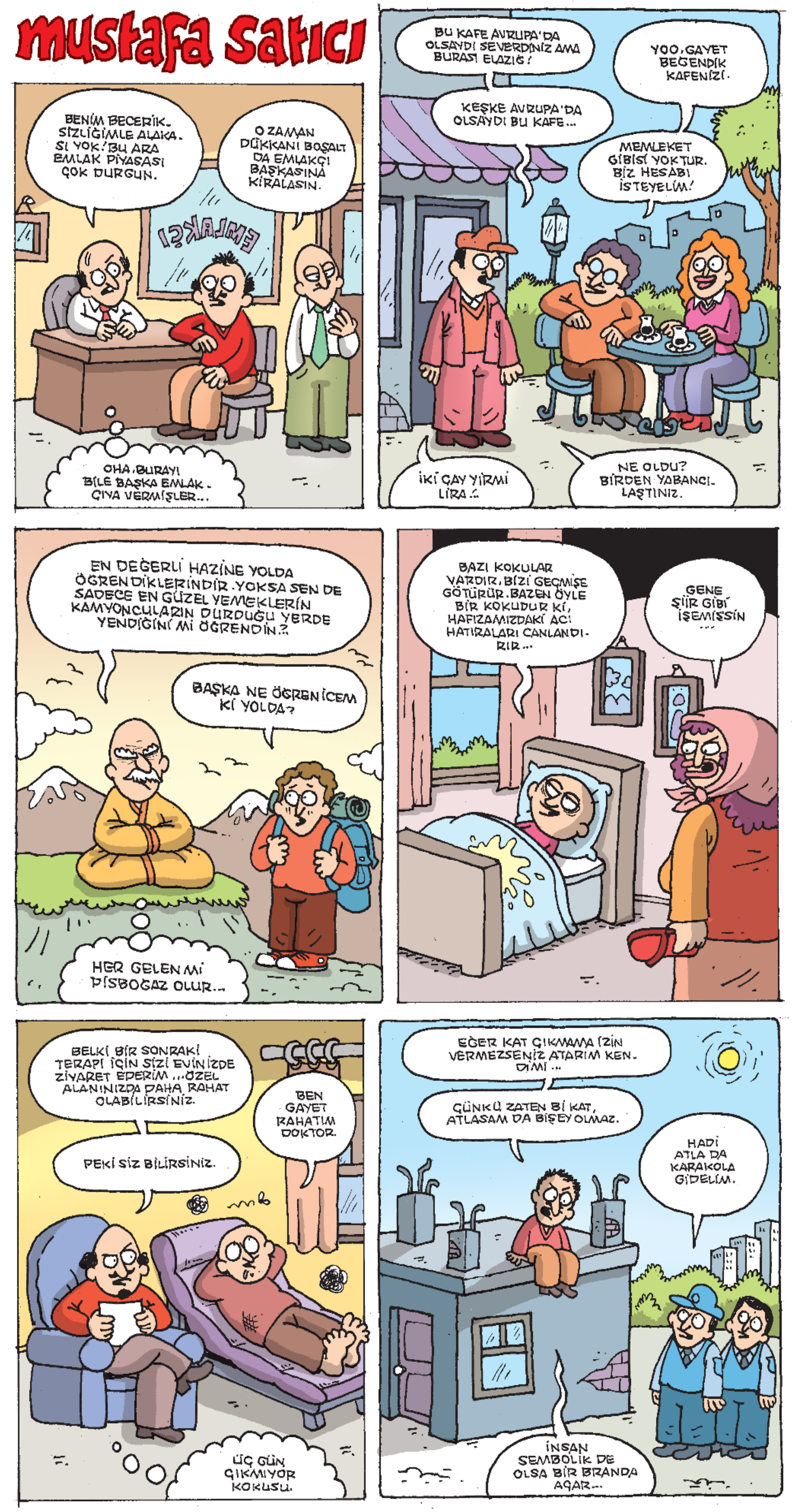
HERKESİN PARASI KENDİNE: Bir gün gelecek, herkesin cebindeki paranın üstünde kendi resmi olacak! Herkesin ne harcadığı cillop gibi ortada olacak. Durumu olmayanlar, bozuk paranın üstünde belirecek! Yok vazgeçtim, öyle bir gün gelmeyecek. Düşündüm de, pek masraflı geldi!

ÇOK KISA SÜREDE ŞÖHRET OLMAK: Bir gece ansızın selebiriti!

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

DAYAK EDEBİYATI

Durup dururken birisi bağırırsa dönüp bakılır. Dönüp baktım. Gecenin bu saatinde benden başka bakacak birileri olmadığından göz göze geldik. “Lan gözlük!” diye bağıran biriyle göz göze gelmek iyi değildir. Bu biri, “Sana diyorum lan kel!” diye devam ediyorsa hiç iyi değildir. Eğer bağıran, gündüz vakitlerinde kalabalık bir yerdeyse, onlarca kişinin arasında kamufle olup uzun uzun, tadını çıkara çıkara bakarsın kendisine. Hatta seyir halindeki insanlardan birine ‘sarhoş galiba’ anlamında gülümser, böylelikle normal hayatı kutsama şansına bile erişebilirsin. Oysa şimdi bu ıssız sokakta baş başayız. Bağıranın tek bakanı olarak hedef haline geldiğimden bakmayı kesip yürümeye başladım. Bağıran, hazır bir hedef bulmuşken şiddeti boşa gitsin istemediğinden olacak, “Nereye gidiyon lan gözlük!” diye bağırdı. Elimde olmadan kafamı kaldırıp tekrar baktım. “Hâlâ bakıyo a.na godumun keli!” diye bağırdı. Yaşadığı öfke patlamasının arasında “kel” demek hoşuna gidiyor gibiydi. Bana kalırsa, insan adını koyabildiği şeylere daha sağlam sinirleniyor. Bunun sebebi, kelimenin ağza oturmasıyla birlikte öfkenin müzikal bir tonlama kazanarak şiddetlenmesi olabilir. Kel kelimesi öfkesine bir çeşit neşe katıyordu. Gözlüğüm ve küçük kel kafam “bu dövülür” hissiyatı yaratıyordu. Dayak yemeye değer bulunmuştum. Ne yapacağımı bilemedim. Beyoğlu’nun arka sokaklarını anlatmaya çalışan kötü bir yönetmenin eline düşmüş gibiydim. Yönetmen, dayak sahnesi sonrası makyöze dudağımı, kaşımı patlattıracak, kırık gözlüğü kaldırımdan alıp yılıkça takmamı isteyecek ve ben sisler içinde topallayarak yürürken alttan acı bir klarnet salacak gibiydi. Önüme bakarak hızlıca yanından geçmeye çalıştım, ama ani bir hamleyle önüme keserek bir kere daha, “Nereye lan gözlük?” diye sordu. Israrla sorduğu bu soruyla yaşadığımız gerçeklik birbirini tutsa verilebilecek en ortalama cevap, “Eve gidiyorum, gel istersen rahat rahat döversin” olurdu, ama mananın varolmadığı o anda, “Naptım abi ben?” demekten başka bir çıkış bulamadım. “Konuşma lan!” diyerek kafasını kafama yaklaştırdı. Bu kafa yaklaştırmayı çok iyi biliyorum, lise hayatım boyunca defalarca birilerinin kafası benim minik kafama yaklaşmıştır. Belanın selamıdır bu, ani tokuşmanın şaşkınlığından önce yaşanan son temastır. Kafasını bir mancınık gibi gerip kafama fırlatması an meselesiydi. Tüm bedenim çocukluğumdan başlayarak titremeye başladı.

Kafa atmadı, ama gitmeme de izin vermedi. Oyun istiyordu. Nedensiz şiddetinin nedeni olacak bir hareket bekliyordu benden. Sanki, “Ah pardon, bir anda kendimi kaybetmişim, bana bugünlerde neler oluyor inan bilmiyorum,” diye cevap vercekmiş gibi, “Abi ben naptım sana?” diye sordum. “Konuşma lan!” dedi. Bu, iletişimimiz başladığından beri dördüncü “konuşma lan”ıydı. “Konuşma lan” çıkışı, *“ben az konuşabiliyorum, sen şimdi hiç konuşma, biraz itiştikten sonra yumruklaşmaya varan bir arbedeye ne dersin?”* cümlesinin ilkel halidir. Kafa gelmemişti ama tehlike de bir türlü geçmiyordu. Çok az kelimeyle idare ediyorduk. Modern bir ağız dalaşının çok uzağındaydık. Kişisel tarihimde çok defa “Tamam beyefendi, haklısınız, tartışmaya gerek yok,” diyerek karşı tarafı nezaketimle yenmiş, muasır medeniyete prim veren bir topluluğu da arkama alarak nice “bilader”leri çağdaşlığın dışına itmişliğim vardır. Modern dalaşmalar çok uzun bir mızrağın sadece ucunu batırmaya benzer ve oldukça kolaydır. Fakat içinde bulunduğumuz durum, “Pekala modern olan kazansın” düsturuyla başladığım hak arama mücadelelerine benzemiyordu.

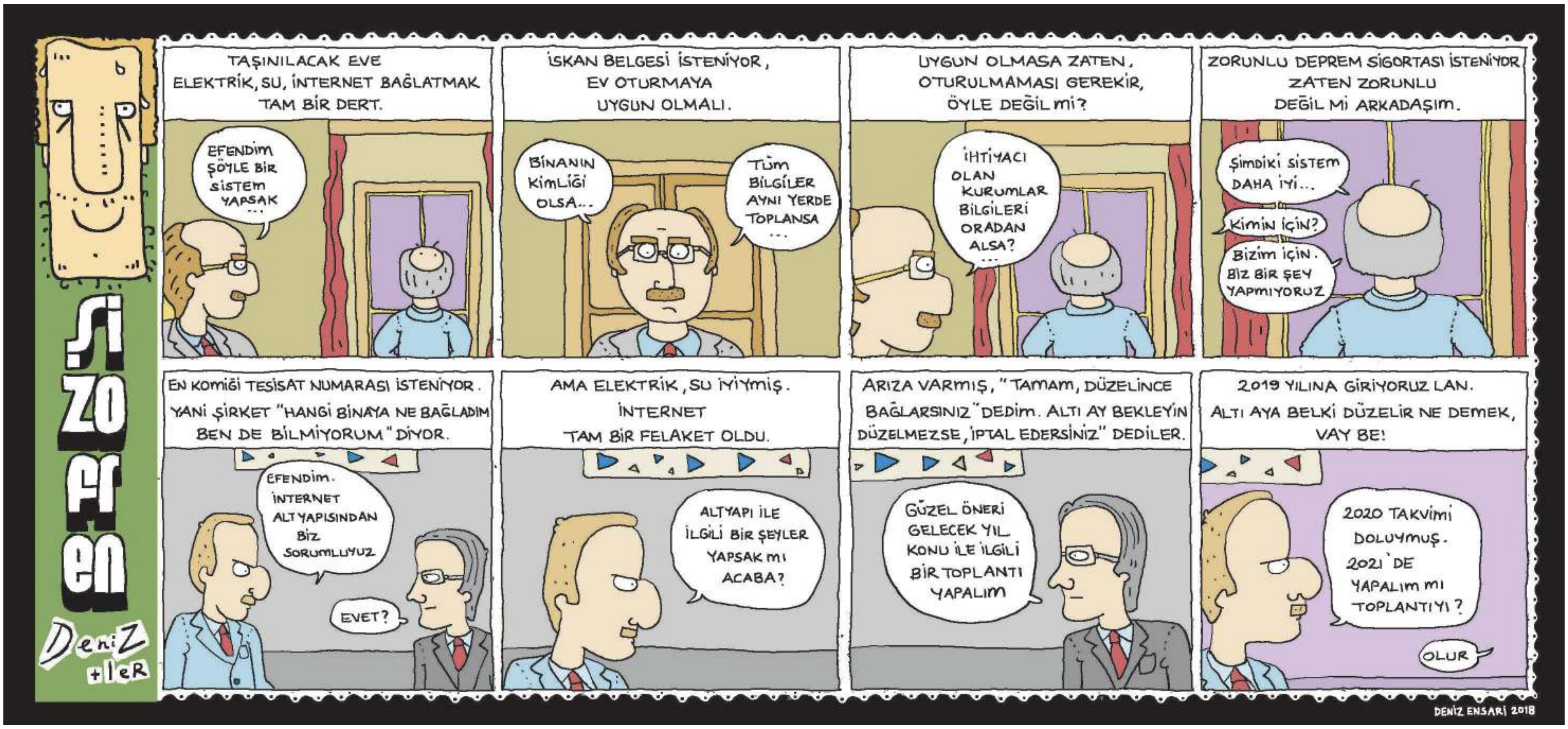
Heyhat! Nasıl da gömdü bir anda! Gözlüğüm nasıl da yamuldu! Filmlerdeki gibi kafam ağır çekim yere çarpmadı ama göt üstü oturdum. Kalkıp saldırmak ne mümkün. Şuna bakın; sağlı sollu sıkılı yumrukları bu defa beni boylu boyunca yere sermek için hazırda

bekliyor. Neden beni dövmek istiyor? Aslında şimdi yapmam gereken, hışımla ayağa kalkıp ağzımı bozarak Belalı’yla ortak bir dilde buluşmak. Ama biliyorum ki, ne kadar onun diline ulaşmaya çalışırsam çalışayım şehirli kimliğim bana başarısız, olgunlaşmamış ve karışık bir cümle kurduracak. Cümlelerim karıştıkça olayı netlemek isteyen belalım “konuşma lan!” anlamında bir yumruk daha savuracak. Kalkıp geriye doğru koşmak gibisi yok. Kalkıp koştum. Arkamdan koşmamasına rağmen sanki bir salise sonra enselenecekmişim gibi ölümüne koştum. Buralarda evim olsa, içeri girip kapattığım kapıya dayanıp yavaş yavaş yere çökerek ağlamaya başlayabilirim. Yediğim yumruğun çok ötesinde tüm hayatıma sitem eder gibi hüngür hüngür ağlarım. O.pu çocuğu! İnsan azcık diklenir, küfreder, tehdit eder, en fazla ittirir, aniden yumruklamak da neyin nesi? Bunca yılın gözlüklüsüyüm ben. Yüzüme yumruk almamak üzerine korkak bir hayat kurdum bunca yıldır; omzuma çanta astım, içine kitaplar koydum, yolda yürürken biri bana çarpsa “pardon” diyen ben oldum, yedi cihanda karaktersizliğe varacak nezaketimle nam saldım. Yürürken takılıp tökezlemekten başka bela bilmem. Bana vurulmaz! Ayıptır! Sen bana vurursan, 40’lı yıllarda yuvarlak gözlüklü, başarısız bir yazarın ruhu acır. Naziler derdest edip götürdükten sonra kaldırımda kalan kırık gözlükler filmlere konu olur. Sen bana vurursan, 50’lerin köy romanlarında yaban diri memeleriyle oğullarını leğende yıkayan analarımız sütten kesilir. Sen bana vurursan, 60’ların “Çiçek Çocuklar”ı Sirkeci üzerinden Katmandu’ya, Tibet’e yalınayak yürür. Sen bana vurursan, 70’lerin toplumcu şiirinden bir yoldaş sol memesinin altındaki cevahirle devrime yürür. Sen bana vurursan, 80’lerin omuz vatkalarıyla donatılmış bir ordu Yaşar Alptekin komutasında birbirlerine sürtüne sürtüne tüm sokakları ateşe verir. Sen bana vurursan, 90’ların nar imgesi yere düşer dağılır, Haydar Ergülen üzülür. Sen bana vurursan, 2000’lerin Cihangir’inde kitapların üzerinde uyuyan bir kedi ikiye bölünür.

Yediğim yumruğun çok uzağındaki bir mekândayım. Belaya bulaşmış bir bohem gibi tek yudumda ellilik bardağın yarısını devirdim. Burroughs, Krouac, Ginsberg gibi bohemlerden tek farkım biraz korkak olmam, ama şükür ki dışardan bakınca belli olmuyor. Onlar tahminim girişirdi benim belalıya, “Efendim biz kitap okuyoruz, günlük yaşamdan yazı sağıyoruz, lütfen ama yani...” falan demezlerdi. Zaten mesele de bu; çantam, kitabım, muasırlığım, nezaketim olmasa ne olacak? Yine kaçmayacak mıyım? “Noluyo abi, ben naptım sana ya allalla” diye diye, topuklarımı götüme vura vura koşmayacak mıyım? Dayağı yemiş, biramı içerken vardığım sonuç şu: “Korkaklık, kültür değil fıtrat meselesidir. Modernlik yüzünden kaçar hale gelmiyoruz, kaça kaça modernleşiyoruz.” İkinci birayı, hayatımın en hızlı ikinci bira rekoruyla istedim. Masada boş bardak olmasa garsonun yeni oturduğumu sanacağı kadar hızlı. Yediğim yumruktan çok, neden kaçtığımı düşünüyorum sürekli. Sanırım pişmanım, şimdi olsa kaçmazmışım gibi geliyor. Sürekli, o an diyemeyip şimdi ürettiğim süper lafları, aniden gelen yumruktan nefis bir eskivle kurtulduğumu, doğrulurken belalımın midesine indirdiğim yumruğu, belalım bu yumrukla öne eğildiğinde çene altına indirdiğim ikinci yumruğu ve bahtsız belalım geriye doğru devrilirken yakasından tutup suratının tam ortasına indirdiğim kısa ve künt üçüncü yumruğu düşünüyorum. Düşüne düşüne, bira eşliğinde dövüyorum adamı. Düşmanımın yokluğunda telekinezik dayağım bitmek bilmiyor. Adamın hali harap, yüzü gözü morardı. Dövdüğümü düşündükçe öfkem artıyor, öfkemi biradan çıkarıyorum. Garson garip garip bakmaya başladı. Ne bakıyon lan! Gönder hesabı. S.kerler...

Şiddet hayalleriyle kısa sürede dört bira içmişim. “Lan ne olacak!” diye mırıldanarak yumruğu yediğim istikamete yürüyorum. Kendi kafamda çektiğim filmin (filmin ismi “Gözlüklünün İntikamı” olabilir) çıkışında gaza geldiğime göre, 90’larda karate filminden çıkmış bir ergenden daha beter durumdayım. Hayalimde çok feci dövdüm elemanı; bir yandan hayat dersleri verirken bir yandan ağzını burnunu kırdım. Bütün bu cesaretime rağmen yumruk yediğim sokağa aniden dalamadım. Sokağın köşesinden sanki bir kapının ardındaymış gibi sadece kafamı uzatıp ortalığı kolaçan ettim. Belalım ortalarda görünmüyordu. Değişik bir özgüvenle girdim sokağa. Daha sokağın ortasına henüz ulaşmıştım ki, bütün havam beş metre ötemde karanlıklar içinde beliren belalımın yüzüyle uçup gitti. Oradaydı, kendi kadar belalı olduğu anlaşılan bir arkadaşıyla konuşuyordu. Çifte bela! Ani bir hareketle geri döndüğümde, artık o çok iyi tanıdığım ses bir yumruk gibi indi: “Lan gözlük!” Tüm bedenim çocukluğumdan başlayarak titremeye başladı. Ayaklarım, beynimin kararını bile beklemeden kendiliğinden harekete geçti. Belalımı ilerleyen saatlerde, o yokken dövmek üzere koşmaya başladım.

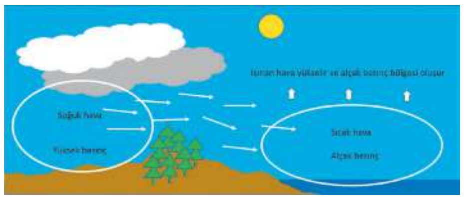

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Mahallede birileri sanırım banyoyu yeniliyor. Yoksa sokağa muntazam bir şekilde yerleştirilmiş bu babane evi banyosunun başka nasıl bir açıklaması olabilir? Markete gitmek için evden çıktım ama o kadar da acelem yok. Bebeğim evin dışında, bir yerlerde. Evde markete gidişimle geri dönüşüm arasında geçen süreyi değerlendirecek, puanlayacak kimse yok. Etraf da sakin olduğuna göre gönlümce izleyebilirim bu güzelliği. Ya eski banyoyu söküp yerine yeni banyoyu monteleyen montaj ekibinin, ya da eski banyosunu evin önüne koyarken biraz duygulanan ev sahibinin son bir saygı duruşu, son bir vefa gösterisi mi bu eski banyoya? Ayna biraz çatlamış ama geri kalan her şeyi hasarsız çıkartmayı başarmışlar. Belki öyle denk geldi bilmiyorum. Masif küvet, yanında bebek mavisi bir ayaklı lavabo, üzerinde dev bir ayna, yanında yine bebek mavisi bir klozet. Tam akraba ziyaretinde "ben bir lavaboya gideyim Murat Amca, lafınızı unutmayın bu güzel anınızın devamını dinlemek için sabırsızlanıyorum" diye girip onbeş yirmi dakika içeride fayans izlemelik bir banyo.

Sekiz dokuz yaşındaki bir çocuğun huzur diye bir kavramdan haberi yoktur. Neşeyi bilir, arsızlığı bilir, akıldışı bir hareket yaptıktan sonra, izlerini örtüp kanıtları ortadan kaldırmaya çalışırken yaşadığı heyecanı bilir, yakalanıp laf yedikten sonra gelen üzüntüyü bilir. Huzur diye tanımladığımız şeyi çocuk sıkıntıdan kanının yavaşladığı anlar olarak tecrübe eder. Sobalı bir ev, kenarda kıvrılmış bir kedi, dışarıda yağan kar, televizyon zararsız bir şeyler mırıldanıyor, annen baban koltukta karşılıklı sızmışlar. Bu anı alıp damıtsak, bir şişeye doldursak, bir oda spreyi olarak yüzlerce sabah altıda kalkıp koşan, sonra toplantı yapan, sonra yine koşan, sonra koşu ve başarı dergisini alıp ofisinde kendine ait tuvaletinde kendiyle kaliteli zaman geçirmeye zaman ayıran başarıya odaklı iş adamına tövbe ettirecek bir ürün olmaz mıydı. Ama çocuk beyni bu anları "hiçbir şey olmuyor" olarak işlemler. Akraba ölümlerine bile "köye gidiyoruz, Mert abimleri göreceğim, ekmek yiyeceğim" diye sevinen canavarca hisler içinde bir hayvandır çocuk. Kediye bakar, annesine bakar, sobaya bakar. Babamı uyandırmadan bu üçünün birden keyfini kaçırabilecek ne yapabilirim? Buna ihtiyacım var. Çünkü ben bunu hak ediyorum.

Bu bebek mavisi, yerden tavana fayans kaplı, ihtişamın su lekeleriyle buluşup "zamanında Murat dayının işleri çok yolundaydı ama o ortak olduğu alkolik enişteşi çaldı çırptı yaptı bir şeyler, şimdi buna da şükür, geçiniyorlar bir şekilde ama eskiden yani, görmen lazımdı. Muazzez Abacı akşam yemeklerine gelirdi bu eve" diye usul usul bir zirveden düşüş hikayesi anlatan bu banyo çocuğun huzurla ilk karşılaştığı yerdir. Murat dayısının evi elli derece, Murat dayısı evi havalandırmaya inanmıyor, Murat dayısı sıcağın bir kere dışarı kaçarsa bir daha sağlanabileceğine inanmıyor. Murat dayısının eşi çocukları çok sevdiğini iddia ediyor, sevginin ancak ellenerek gösterilebileceğine inanıyor, kişisel alana inanmıyor. Çocuğun babası Murat dayı mütahit olduğu için ingilizce bildiğine, çocuğun da okulunda ingilizce öğretildiği için çocuğun murat dayısıyla ingilizce konuşması gerektiğine inanıyor. Çocuk annesine bakıyor, çocuğun annesi "ben misafilik seviyorum, bütün gün senin sesini duyuyorum evde benim için bu ortam bile hoş bir değişiklik, kusura bakma kendi başınasın dostum" der gibi bakıyor. Isınan hava koridora, oradan da kalorifer peteğinin ufak olduğu banyoya doğru hareket eder. Bu bir fizik yasasıdır. Çocuk da belki hava akımını hissediyor, belki başka gidecek bir yer olmadığını biliyor. İzin isteyip serin ve sessiz banyoya girdiğinde aşina olmadığı bu huzur duygusuyla sarsılıyor. Az önce çok fazla şey oluyordu, şimdi hiçbir şey olmuyor. Ama bir şekilde bu durum az öncekinden daha iyi. Şimdi bunu biraz düşün küçük sincap. Kafanı fayanslara dayaya dayaya düşün.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne bilginler geldi, neler buldular!/ (…) Hangisi yarıp geçti bu karanlığı?/ Birer masal söyleyip uykuya daldılar."

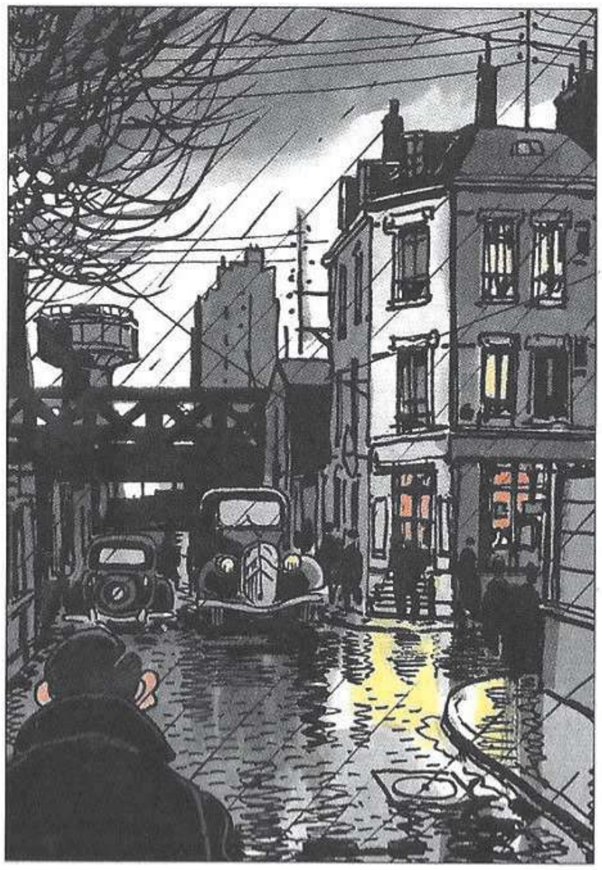
Ömer *Hayyam*

Sırılsıklam, "iliklerine kadar" tabir edilen o derece var ya. İşte tam o şekil ıslandım. Belki daha fazla.(eski zamanlarda olurdu o kadarı) Uyduruk şeffaf şemsiyem kâr etmedi. Yamuldu.(şükür) O akşamüstü. Hava kararırken. Sonbaharın son haftası. Belki biraz (bilmeden) hile mi yaptım. Bilmiyorum. Hasret kalmışım o raddeye kadar ıslanmaya. Günlerce, aralıksız yağan şiddetli yağmurun içinde olmak. *(camdan seyretmeye benzemiyor)* Yoktu bu kadarı. Epeydir. İnsan (bir nevi) dışındaki âlemle bütünleşmiş oluyor. Herşey'le senin aranda; herşey'le herşey arasında bir kıpırtılı/dokunmalı/gerçek/sahici/(ıslak) ilişki.

Hergé 1907-1983

(ıslak imza) (gökteki kara bulutla dahi aranda doğrudan bir irtibat) Tıpır tıpır tıpır. Hepiniz ıslanıyorsunuz. Ne var ne yok hepsi. (dam/taş/kuş/ağaç/insan) O an. Oradasın. Dünyanın o noktasında. Onu tam olarak (sıradan bir günde hiç hissedemediğin kadar) hissediyorsun. Baktığın, geçip gittiğin bir görüntü değil. Sadece seyrettiğin. (gözünün içine de düşüyor yukarı baktığında zaten) Bu seyretmeler çağında (milyonlarca görüntü, ekranlarla sarılı dört yanımız) az şey değil. Bir çeşit seyreltilmiş deniz e girmek.(üstündeki koca boşluk bir anda kıpır kıpır dev bir seyreltilmiş/hafifletilmiş deniz'e dönüşüyor) Deniz'e girdiğinde duyduğuna benzer bir uyum/rahatlama/aslına dönme duygusu. Anne rahmi. (Sıla i rahim) Deniz ayağına geliyor. Sarmalıyor seni. İnsan başka ne ister. "Övmelere doyamadın gene, yağmur'u, amma abarttın" diyen. Haklı. Yağmur, kendisini her seferinde farklı farklı, gitgide artan bir aşkla/şevkle/tutkuyla divaneler gibi övmemi bekleyen bir sevgili. Yazmıştım. Gözümün içine bakıyor. (şu anda yeniden başladı, pencerelerde)

Sevgiliyi ölçüsüz övmek meşhurdur. Elini tutamazsın. Benimki gene risksiz, meşakkatsiz bir kuru övgü. Buyrun: Timur, büyük şair Şirazlı Hafız'ın makamına getirtilmesini emreder.--Şiraz'ı, tüm İran'ı yeni işgal etmiştir-- Hükümdar büyük şairin bir şiirindeki ifadeye çok kızmıştır. Öfkesi burnundadır. Şairi getirirler. "Bu nedir der, şu yazdığın"; Okur: "Sevgilinin yanağındaki küçük siyah ben için/ Semerkand ve Buhara'yı seve seve verirdim" *(biri İmparatorluğunun merkezi, diğeri en önemli ikinci şehri)* "İkisini birden bir küçük ben için veriyorsun ha, öyle mi ?" Bir sessizlik olur. Sonra Hafız yerlere kapanarak selam verip şöyle der: "Ah hükümdarım! Bu cömertlik değil mi beni şu gördüğünüz sefil hale getiren." Timur (incelikli bir mizah duygusu taşıyan)bu cevabı duyunca yumuşar. Benim övgülerimdeki bonkörlük hava civa. Etim ne budum ne. Bir bene iki şehir veren var.*(Nedim de İstanbul'u överken, şehrin bir taşına bütün Acem diyarını feda etmişti:"Bir sengine yek pâre acem mülkü fedadır")* Herneyse. Yalnız. Çin atasözü: "Yağmur eve dönerken güzeldir" diyor. Çok doğru o.

Jacques Tardi 1946- (72 yaşında)

Sırılsıklam olmanın güzel tarafı sonunda eve dönmesi. Daha güzeli bu işlerin gece vakti olması. Kapıdan girdiğinizde yağmur dışarıda bütün şiddetiyle devam ediyor olmalı. Siz kurulanırken. Çocukluğumun damları yer yer akan kimi ahşap evlerinde (ikidebir taşınıp taşınıp dururduk) hem teneke saçakların şiddetli takırtılarının hem de akan yerlerin hizasına konmuş kimi kova, leğen, (akan yerden gelen suyun damlama aralığına, şiddetine göre ayarlanmış irili ufaklı) taslara düşen damlaların farklı aralıklı tıpırtılarının sihirli/esrarengiz müziğiyle uykuya daldığım sabaha kadar hiç aralıksız devam eden şiddetli sağanaklı gecelerini hatırladım. *(Ağır ağır soğuyan sobanın hemen yanında duvara yaslanmış duran ıslak ayakkabılar)*

Hâfız-ı Şirâzî 1325-1390

(Filmler bir tarafa çizgi romanlarda da bayılırım yağmur sahnelerine. O kısa kısa kesik kesik eğri çizgiler. Ah, onlar. Yukarıya aldım bir kaçını)

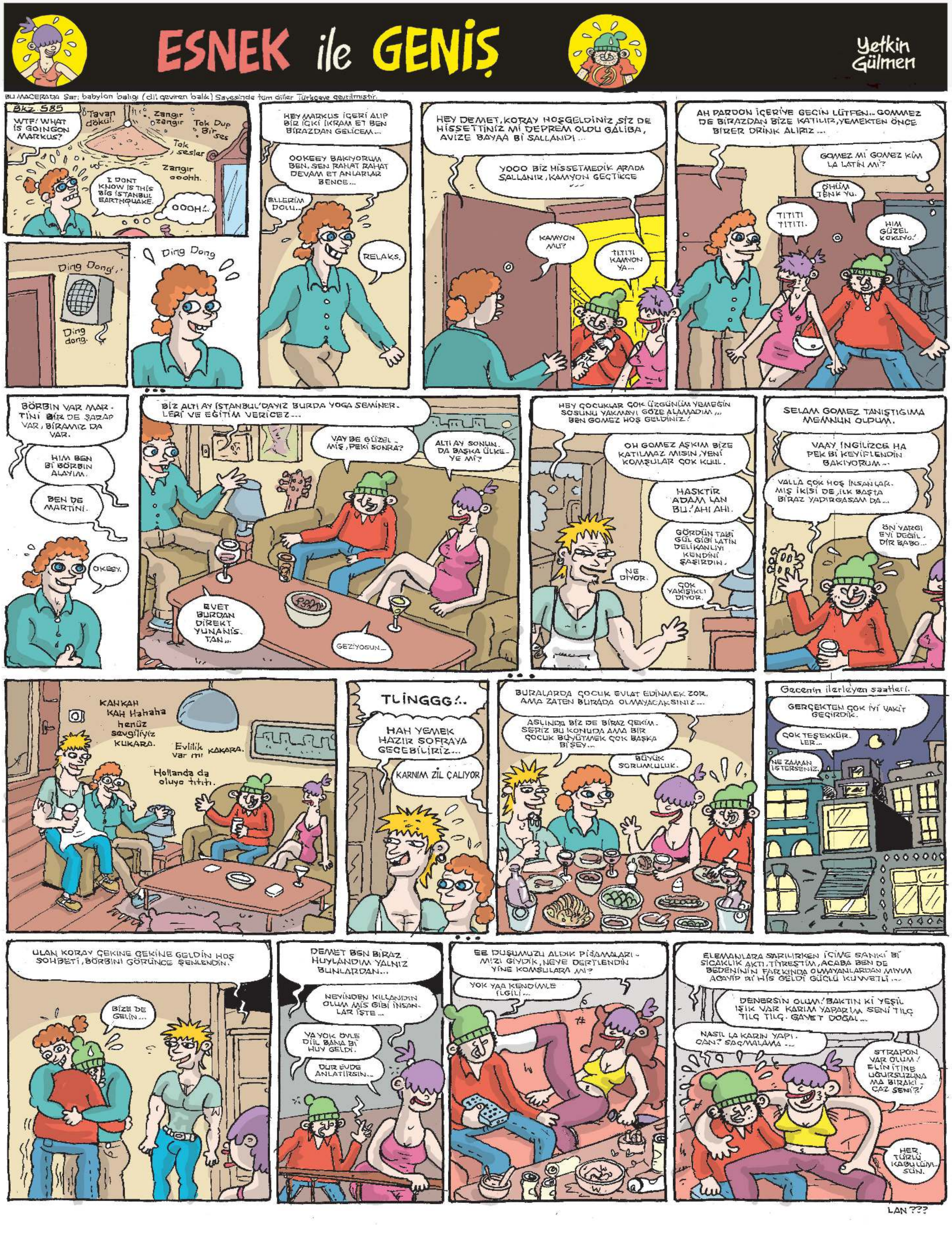
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

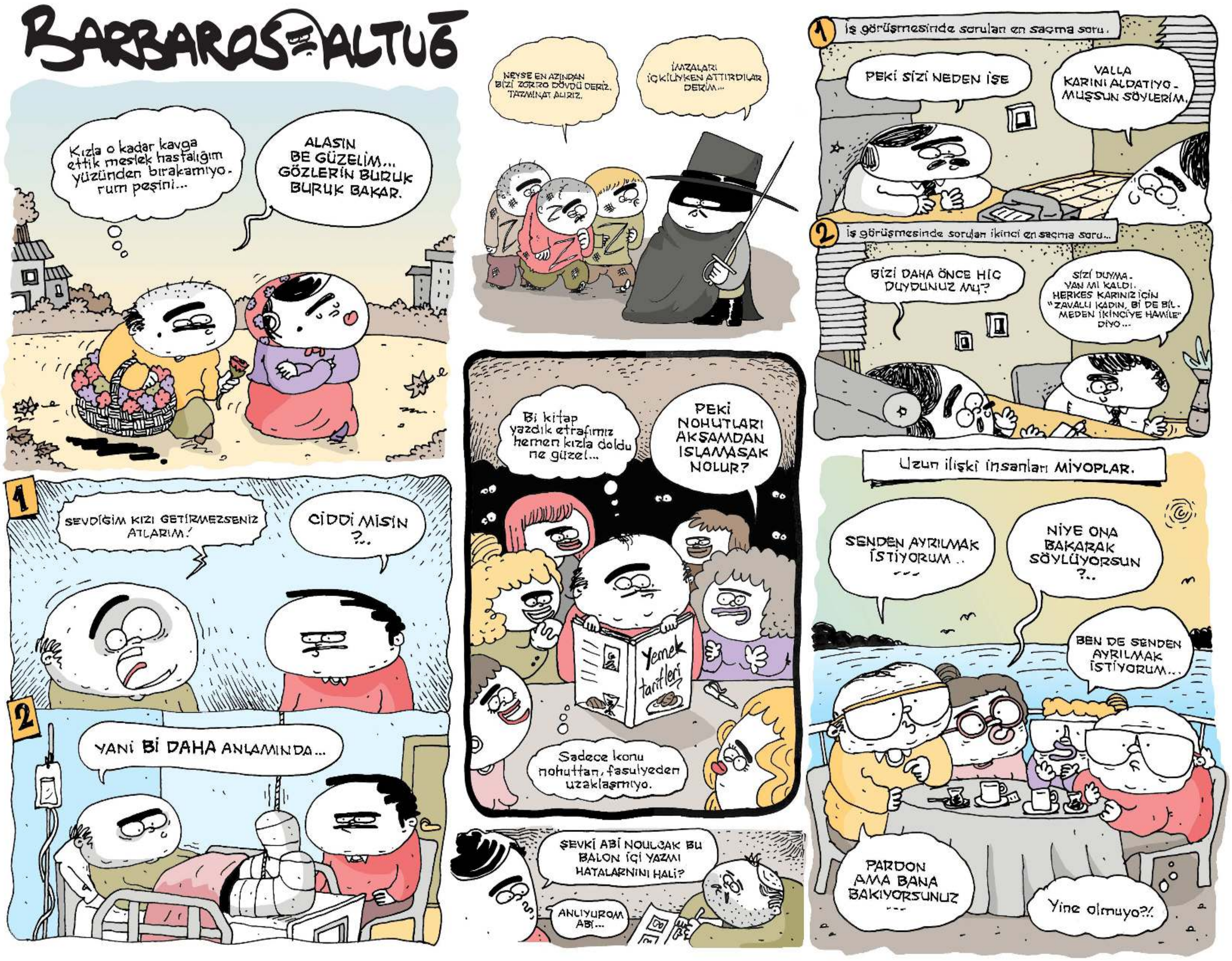
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

• Evde çok içince de kirli sepetine girin.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
BU MACERADA Sarı babylon balığı (dil çeviren balık) Sayesinde tüm diller Türkçeye çevrilmiştir.
Bkz. S85
WTF! WHAT IS GOINGON MARKUS?
Tavan döküi.
Zangır zangır
Tok Dup Bir ses
Tok sesler
Zangır ooohh.
I DONT KNOW IS THIS BIG ISTANBUL EARTHQUAKE.
OOOH!..
Ding Dong!
Ding dong.
Ding Dong
HEY MARKUS İÇERİ ALIP BİR İÇKİ İKRAM ET BEN BİRAZDAN GELİCEM...
OOKEEY BAKIYORUM BEN. SEN RAHAT RAHAT DEVAM ET ANLARLAR BENCE...
ELLERİM DOLU...
RELAKS.
HEY DEMET, KORAY HOŞGELDİNİZ, SİZ DE HİSSETTİNİZ Mİ DEPREM OLDU GALİBA, AVİZE BAYAA Bİ SALLANDI...
YOOO BİZ HİSSETMEDİK ARADA SALLANIR, KAMYON GEÇTİKÇE...
KAMYON MU?
TITITI KAMYON YA...
AH PARDON İÇERİYE GEÇİN LÜTFEN... GOMMEZ DE BİRAZDAN BİZE KATILIR, YEMEKTEN ÖNCE BİRER DRİNK ALIRIZ...
GOMEZ Mİ GOMEZ KİM LA LATİN Mİ?
ÖHÜM TENK YU.
TITITI TITITI.
HIM GÜZEL KOKUYO!
BÖRBIN VAR MARTİNİ BİR DE ŞARAP VAR, BİRAMIZ DA VAR.
HIM BEN Bİ BÖRBIN ALAYIM.
BEN DE MARTİNİ.
OKEEY.
BİZ ALTI AY İSTANBUL'DAYIZ BURDA YOGA SEMİNERLERİ VE EĞİTİM VERİCEZ...
VAY BE GÜZELMİŞ, PEKİ SONRA?
ALTI AY SONUNDA BAŞKA ÜLKEYE Mİ?
EVET BURDAN DİREKT YUNANİSTAN...
GEZİYOSUN...
HEY ÇOCUKLAR ÇOK ÜZGÜNÜM YEMEĞİN SOSUNU YAKMAYI GÖZE ALAMADIM... BEN GOMEZ HOŞ GELDİNİZ!
OH GOMEZ AŞKIM BİZE KATILMAZ MISIN, YENİ KOMŞULAR ÇOK KUUL.
HASKTİR ADAM LAN BU! AHI AHI.
GÖRDÜN TABİ GÜL GİBİ LATİN DELİKANLIYI KENDİNİ ŞAŞIRDIN.
NE DİYOR.
ÇOK YAKIŞIKLI DİYOR.
SELAM GOMEZ TANIŞTIĞIMA MEMNUN OLDUM.
VAAY İNGİLİZCE HA PEK Bİ KEYİFLENDİN BAKIYORUM...
VALLA ÇOK HOŞ İNSANLARMIŞ İKİSİ DE, İLK BAŞTA BİRAZ YADIRGASAM DA...
ÖN YARGI EYİ DEĞİLDİR BABO...
KAHKAH KAH Hahaha henüz sevgiliyiz KUKARA.
Evlilik var mı KAKARA.
Hollanda da oluyo tititi.
TLİNGGG!..
HAH YEMEK HAZIR SOFRAYA GEÇEBİLİRİZ...
KARNIM ZİL ÇALIYOR
BURALARDA ÇOCUK EVLAT EDİNMEK ZOR. AMA ZATEN BURADA OLMAYACAKSINIZ...
ASLINDA BİZ DE BİRAZ ÇEKİMSERİZ BU KONUDA AMA BİR ÇOCUK BÜYÜTMEK ÇOK BAŞKA Bİ ŞEY...
BÜYÜK SORUMLULUK.
Gecenin ilerleyen saatleri.
GERÇEKTEN ÇOK İYİ VAKİT GEÇİRDİK.
ÇOK TEŞEKKÜRLER...
NE ZAMAN İSTERSENİZ.
ULAN KORAY ÇEKİNE ÇEKİNE GELDİN HOŞ SOHBETİ, BÖRBINI GÖRÜNCE ŞENLENDİN.
BİZE DE GELİN...
DEMET BEN BİRAZ HUYLANDIM YALNIZ BUNLARDAN...
NEYİNDEN KILLANDIN OLUM MİS GİBİ İNSANLAR İŞTE...
YA YOK ÖYLE DİİL BANA Bİ HUY GELDİ.
DUR EVDE ANLATIRSIN...
EE DUŞUMUZU ALDIK PİJAMALARIMIZI GİYDİK, NEYE DERTLENDİN YİNE KOMŞULARA MI?
YOK YAA KENDİMLE İLGİLİ...
ELEMANLARA SARILIRKEN İÇİME SANKİ Bİ SICAKLIK AKTI, TİTREŞTİM, ACABA BEN DE BEDENİNİN FARKINDA OLMAYANLARDAN MIYIM ACAYİP Bİ HİS GELDİ GÜÇLÜ KUVVETLİ...
DENERSİN OLUM! BAKTIN Kİ YEŞİL IŞIK VAR KARIM YAPARIM SENİ TILÇ TILÇ TILÇ. GAYET DOĞAL...
NASIL LA KARIN YAPI. CAN? SAÇMALAMA...
STRAPON VAR OLUM! ELİN İTİNE UĞURSUZUNA MA BIRAKICAZ SENİ?!
HER TÜRLÜ KABULÜMSÜN.
LAN???

UYKUSUZ

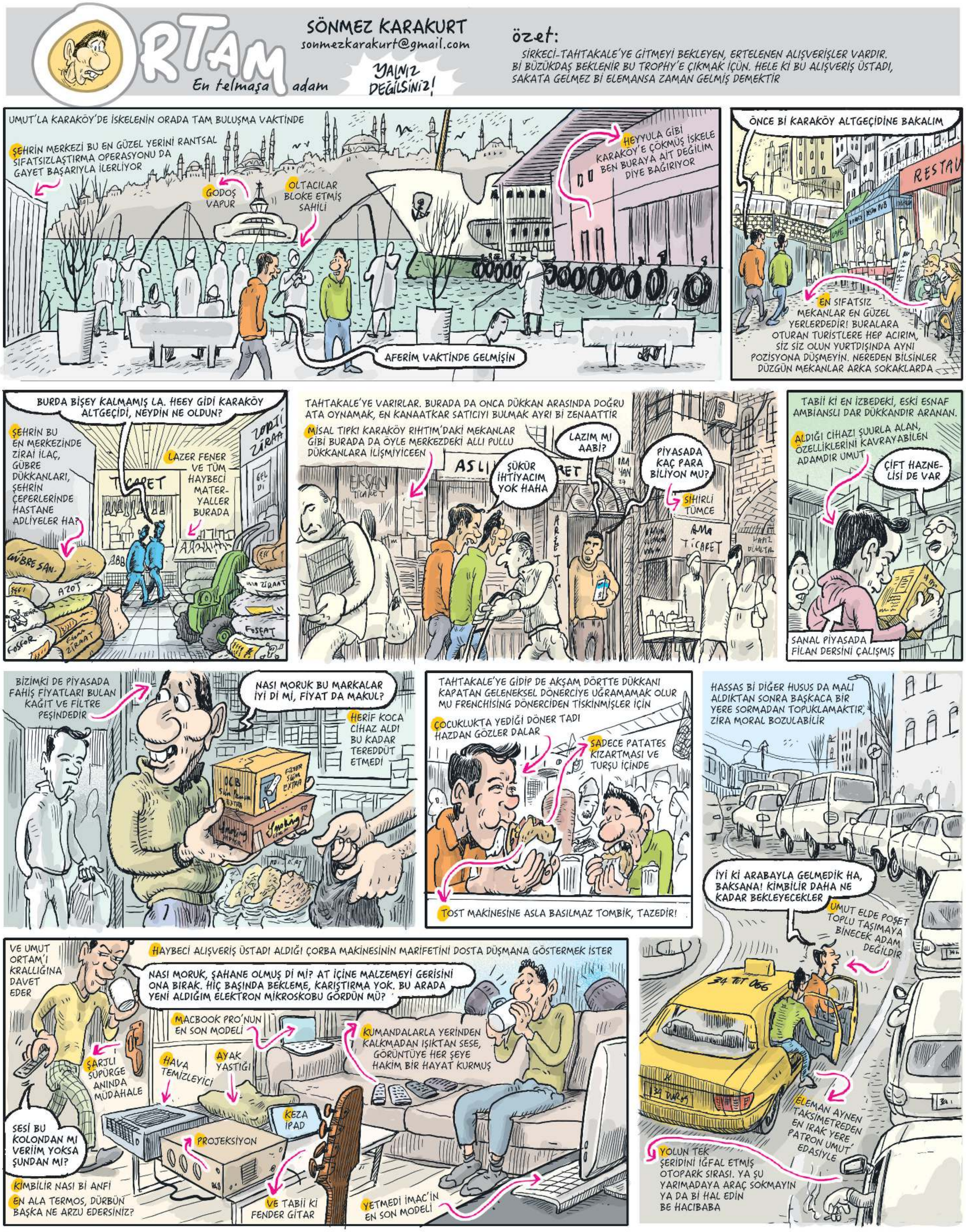
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 KASIM 2018 | Sayı: 587

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
SİRKECİ-TAHTAKALE'YE GİTMEYİ BEKLEYEN, ERTELENEN ALIŞVERİŞLER VARDIR. Bİ BÜZÜKDAŞ BEKLENİR BU TROPHY'E ÇIKMAK İÇİN. HELE Kİ BU ALIŞVERİŞ ÜSTADI, SAKATA GELMEZ Bİ ELEMANSA ZAMAN GELMİŞ DEMEKTİR
UMUT'LA KARAKÖY'DE İSKELENİN ORADA TAM BULUŞMA VAKTİNDE
ŞEHRİN MERKEZİ BU EN GÜZEL YERİNİ RANTSAL SIFATSIZLAŞTIRMA OPERASYONU DA GAYET BAŞARIYLA İLERLİYOR
GODOŞ VAPUR
OLTACILAR BLOKE ETMİŞ SAHİLİ
HEYYULA GİBİ KARAKÖY'E ÇÖKMÜŞ İSKELE BEN BURAYA AİT DEĞİLİM DİYE BAĞIRIYOR
AFERİM VAKTİNDE GELMİŞİN
ÖNCE Bİ KARAKÖY ALTGEÇİDİNE BAKALIM
RESTAU
EN SIFATSIZ MEKANLAR EN GÜZEL YERLERDEDİR! BURALARA OTURAN TURİSTLERE HEP ACIRIM, SİZ SİZ OLUN YURTDIŞINDA AYNI POZİSYONA DÜŞMEYİN. NEREDEN BİLSİNLER DÜZGÜN MEKANLAR ARKA SOKAKLARDA
BURDA BİŞEY KALMAMIŞ LA. HEEY GİDİ KARAKÖY ALTGEÇİDİ, NEYDİN NE OLDUN?
ŞEHRİN BU EN MERKEZİNDE ZİRAİ İLAÇ, GÜBRE DÜKKANLARI, ŞEHRİN ÇEPERLERİNDE HASTANE ADLİYELER HA?
LAZER FENER VE TÜM HAYBECİ MATERYALLER BURADA
TİCARET
GÜBRE SAN.
AZOT
FOSFAT
ZİRAAT
TAHTAKALE'YE VARIRLAR. BURADA DA ONCA DÜKKAN ARASINDA DOĞRU ATA OYNAMAK, EN KANAATKAR SATICIYI BULMAK AYRI Bİ ZENAATTİR
MİSAL TIPKI KARAKÖY RIHTIM'DAKİ MEKANLAR GİBİ BURADA DA ÖYLE MERKEZDEKİ ALLI PULLU DÜKKANLARA İLİŞMİYİCEEN
ERSAN TİCARET
LAZIM MI AABİ?
ŞÜKÜR İHTİYACIM YOK HAHA
PİYASADA KAÇ PARA BİLİYON MU?
SİHİRLİ TÜMCE
TİCARET
TABİİ Kİ EN İZBEDEKİ, ESKİ ESNAF AMBİANSLI DAR DÜKKANDIR ARANAN.
ALDIĞI CİHAZI ŞUURLA ALAN, ÖZELLİKLERİNİ KAVRAYABİLEN ADAMDIR UMUT
ÇİFT HAZNELİSİ DE VAR
SANAL PİYASADA FİLAN DERSİNİ ÇALIŞMIŞ
BİZİMKİ DE PİYASADA FAHİŞ FİYATLARI BULAN KAĞIT VE FİLTRE PEŞİNDEDİR
NASI MORUK BU MARKALAR İYİ Dİ Mİ, FİYAT DA MAKUL?
HERİF KOCA CİHAZ ALDI BU KADAR TEREDDÜT ETMEDİ
TAHTAKALE'YE GİDİP DE AKŞAM DÖRTTE DÜKKANI KAPATAN GELENEKSEL DÖNERCİYE UĞRAMAMAK OLUR MU FRENCHISING DÖNERCİDEN TİSKİNMİŞLER İÇİN
ÇOCUKLUKTA YEDİĞİ DÖNER TADI HAZDAN GÖZLER DALAR
SADECE PATATES KIZARTMASI VE TURŞU İÇİNDE
TOST MAKİNESİNE ASLA BASILMAZ TOMBİK, TAZEDİR!
HASSAS Bİ DİĞER HUSUS DA MALI ALDIKTAN SONRA BAŞKACA BİR YERE SORMADAN TOPUKLAMAKTIR, ZİRA MORAL BOZULABİLİR
İYİ Kİ ARABAYLA GELMEDİK HA, BAKSANA! KİMBİLİR DAHA NE KADAR BEKLEYECEKLER
UMUT ELDE POŞET TOPLU TAŞIMAYA BİNECEK ADAM DEĞİLDİR
34 TDT 066
ELEMAN AYNEN TAKSİMETREDEN EN IRAK YERE, PATRON UMUT EDASIYLA
YOLUN TEK ŞERİDİNİ İĞFAL ETMİŞ OTOPARK SIRASI. YA ŞU YARIMADAYA ARAÇ SOKMAYIN YA DA Bİ HAL EDİN BE HACIBABA
VE UMUT ORTAM'I KRALLIĞINA DAVET EDER
HAYBECİ ALIŞVERİŞ ÜSTADI ALDIĞI ÇORBA MAKİNESİNİN MARİFETİNİ DOSTA DÜŞMANA GÖSTERMEK İSTER
NASI MORUK, ŞAHANE OLMUŞ Dİ Mİ? AT İÇİNE MALZEMEYİ GERİSİNİ ONA BIRAK. HİÇ BAŞINDA BEKLEME, KARIŞTIRMA YOK. BU ARADA YENİ ALDIĞIM ELEKTRON MİKROSKOBU GÖRDÜN MÜ?
MACBOOK PRO'NUN EN SON MODELİ
KUMANDALARLA YERİNDEN KALKMADAN IŞIKTAN SESE, GÖRÜNTÜYE HER ŞEYE HAKİM BİR HAYAT KURMUŞ
ŞARJLI SÜPÜRGE ANINDA MÜDAHALE
HAVA TEMİZLEYİCİ
AYAK YASTIĞI
KEZA İPAD
PROJEKSİYON
SESİ BU KOLONDAN MI VERİM YOKSA ŞUNDAN MI?
KİMBİLİR NASI Bİ ANFİ
EN ALA TERMOS, DÜRBÜN BAŞKA NE ARZU EDERSİNİZ?
VE TABİİ Kİ FENDER GİTAR
YETMEDİ İMAC'İN EN SON MODELİ

UYKUSUZ

5 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/49 No: 588
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Kasım ayı enflasyonunda -1,44 gerileme açıklamasının ardından yapılan bir ankete katılan 17 bin 488 kullanıcıdan 'inanıyorum' diye yanıt verenlerin oranı %12 'inanmıyorum' diyenlerin oranı %88 çıktı

G-20 yapıldı

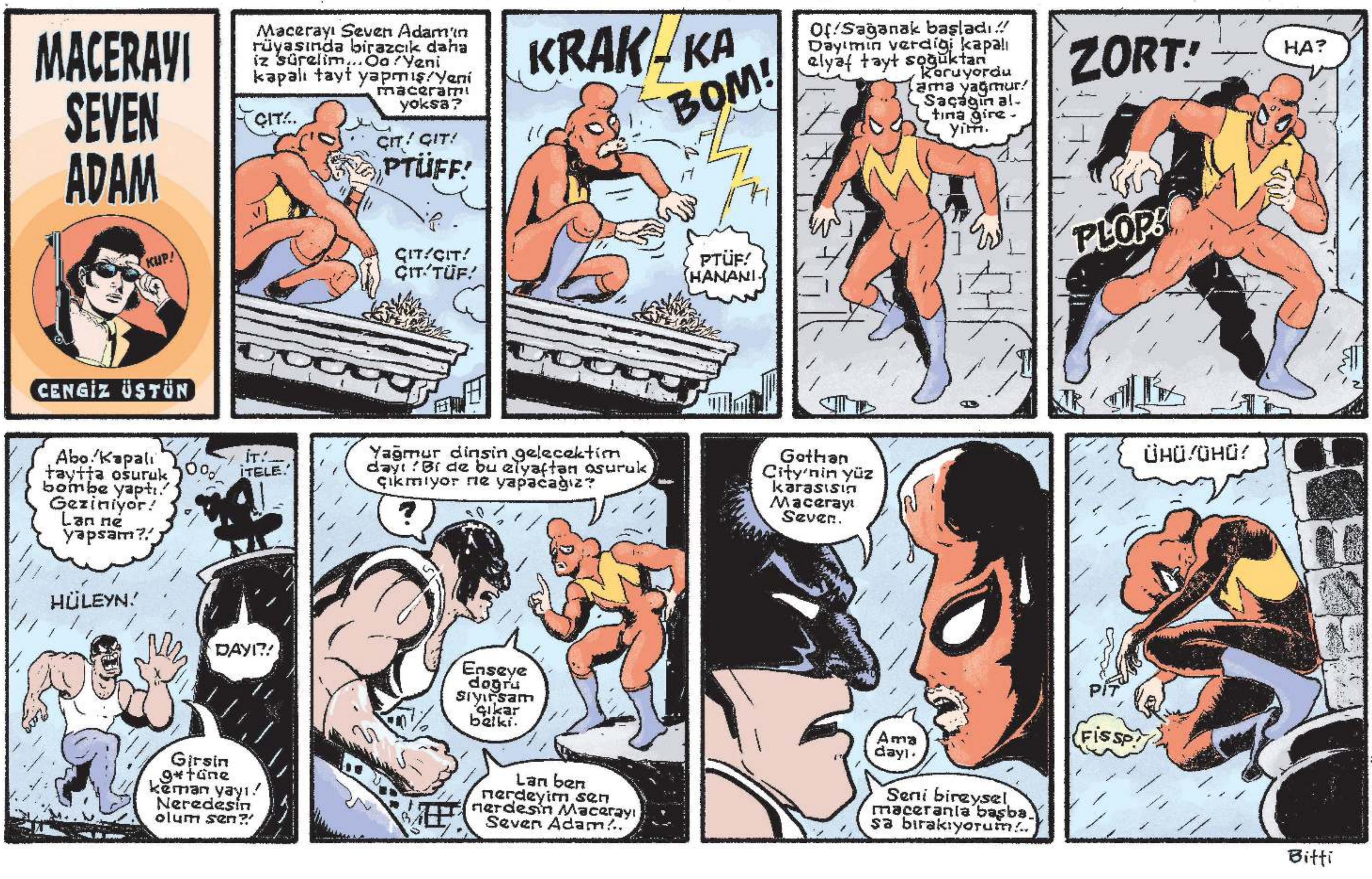
"G" zirvelerinin 20.si arjantin'de yapıldı... Tango gösterileri ve maradona'yla renklenen gece, madonna'nın "Dont kray for mi arcentina" parçasıyla coşkuya ulaştı.. İnsanlar birbirlerinin "G" noktalarını buldular, noktaları birleştirdiler ve ortaya dünyanın dostluk haritası çıktı... Daha sonra selfi çekinen konuklar "Sen orda dur, ben burda dur" diye tartışınca, bir drone vasıtasıyla uçurulan selfi kamerası tepeden kuş bakışı çekimi yaptı... Daha sonra dronedan düşen kamera, uganda başbakanının kafasını yardı... Uganda başbakanı çok ağladı ve korumalarıyla yaşanan kısa bi arbededen sonra işin aslı ortaya çıktı.. Aslında kamera düşmemişti, venezuella devlet başkanı taşla vurarak bu yaraya neden olmuştu... Daha da garibi, taşı Gana devlet başkanına atmak istemesi ve isabet ettirememesiydi... Venezuellla devlet başkanı gözaltına alınıp işkenceye alındı.. İşkenceyi uganda ve Gana devlet başkanları yaptı.. "Sen şu kadar yap, ben bu kadar yap" diye tartışma çıkınca drone'a başvuruldu... Dronela tepeden taşlar bırakıldı ama hiç bi tane bile taş isabet etmedi.. En son dronu direktoman vezevuzela başkanının kafasına tam gaz uçurup vurmaya çalıştılar, fakat kafasını kenara çekince drone yere çarpıp kırıldı... Devlet başkanları dronun parasını ödemeden kaçtı..

Putin'le kral selman sıkı fıkı

Rusya ve suudi arabistanın arasındaki buzlar çözülüyor.. Çünkü suudi Arabistan çok sıcak.. Ama suudi arabistanda da sıcaklıklar düşüyor... Akşama hava durumunu izleyen suudiler şaşkın.. Sabah paltolarını giyip çıkmaları gereken havalarla nihayet karşılaşan suudiler palto dükkanlarının üzerinde uzuun kuyruklar oluşturdular... Ama işin sadece paltoyla bitmediğini, terlikli ayaklarını üşütüp de cırcır olunca anladılar.. Yine de terlikden vazgeçmediler çünkü tuvalete koşma diye bi dertleri yok.. Çömüp hemen cırcırlarını ettiler ve buruntu başsıncından bi nebzede olsa kurtulmayı başardılar... Çorap giydirdik... Terlik çorap palto hazırlandılar, kışı bekliyolar... "Arkadaşlar o çoraplar kokar yalnız.. Bi süre sonra muhakkak çıkarıp yıkamanız lazım" diye uyarımızı da yaptık.. Gerisi onlara kalmış bi şey..
Dünya ayak sağlığı örgütünün raporuna göre kokan çorapla gezen ayaklar, bi süre sonra bu kokuyla demlenip, rahiayı özlerine geçiriyorlar ve sonra çıkarsan da o koku geçmiyor... Benimki öyle mesela... Hep kokar... Zamansız açmış bir gonca gül gibi, efil efil üfler kokusunu mınakodum...

Vitamin önemli

Sırtını Kalın Giyin Bakanlığı'nın yaptığı açıklama gündeme bomba gibi düştü.. Sonra bi baktık ki düşen bomba değil.. Drone'a kamera bağlamışlar.. O düştü... Bi zencinin kafasına düştü... Çok bağırdı çağırdı adam... Sonra başka bi zenciynen bi beyazı ağız burun kırdılar... Bu beyaz bi ****çocukluğu yapmış bunlara.. Bunlar beyazı döverken bi anda birbirlerine düştüler... "Yapma etme" derken ortalık duruldu, evlere döndük... Hanım yemeği ısıttı... Biber dolması yedim üç tane...üstüne yoğurt koydum.. Bi bardak da hoşaf içtim... Televizyonda sörvayvır var mı diye baktım.. Eski bölümler... Yattım uyudum ben de... Sabah uyandığımda dev bir hamam böceğine dönüşmüş buldum kendimi.. Duygu olarak.. Çünkü sabah güneşi gözlerimi acıtıyordu ve ben güzel uykumdan uyanmak istemediğim için, ışıktan korkan hamam böcekleri gibi kuytuya karanlığa kaçmak istiyordum... Ama uyandım ve yüzümü yıkadım... Aynada bildiğim insan suratıma uzun uzun kalktım.. Neden sonra uyuduğumu farkettim.. Aynaya bakıyor gibi yapıyor ama uyuyordum.. Aynadaki aksimi belki kandırabilirdim, ama kendimi asla dostum... Çişimi yapıp giyindim.. Evden çıktım... Metrobüse...

MSA albümü çıktı! Kitapçılarda.

Bitti

Dönersem dönerimdir

@kaansezyum

Hep aynı yerlerde mi dönüyoruz? Hep aynı şeylere mi takılıyoruz? Nerede yanlış yaptık acaba? Doğru bir şeyimiz yok mu ya bizim? Neler oluyor da her gün bir derdimiz biterken bin derdimiz başlıyor? Buradaki yanlış ne? Yoksa biz mi yanlışız? Kimse kimseyi neden dinlemiyor? Sorunların kaynağı neresi? Sorunun bir kaynağı yok mu yoksa? Ne zaman kendi kendine tarımda yetebilen bir ülke olmaktan, kendi kendine nefretiyle kendini yiyebilen bir ortam haline geldik?

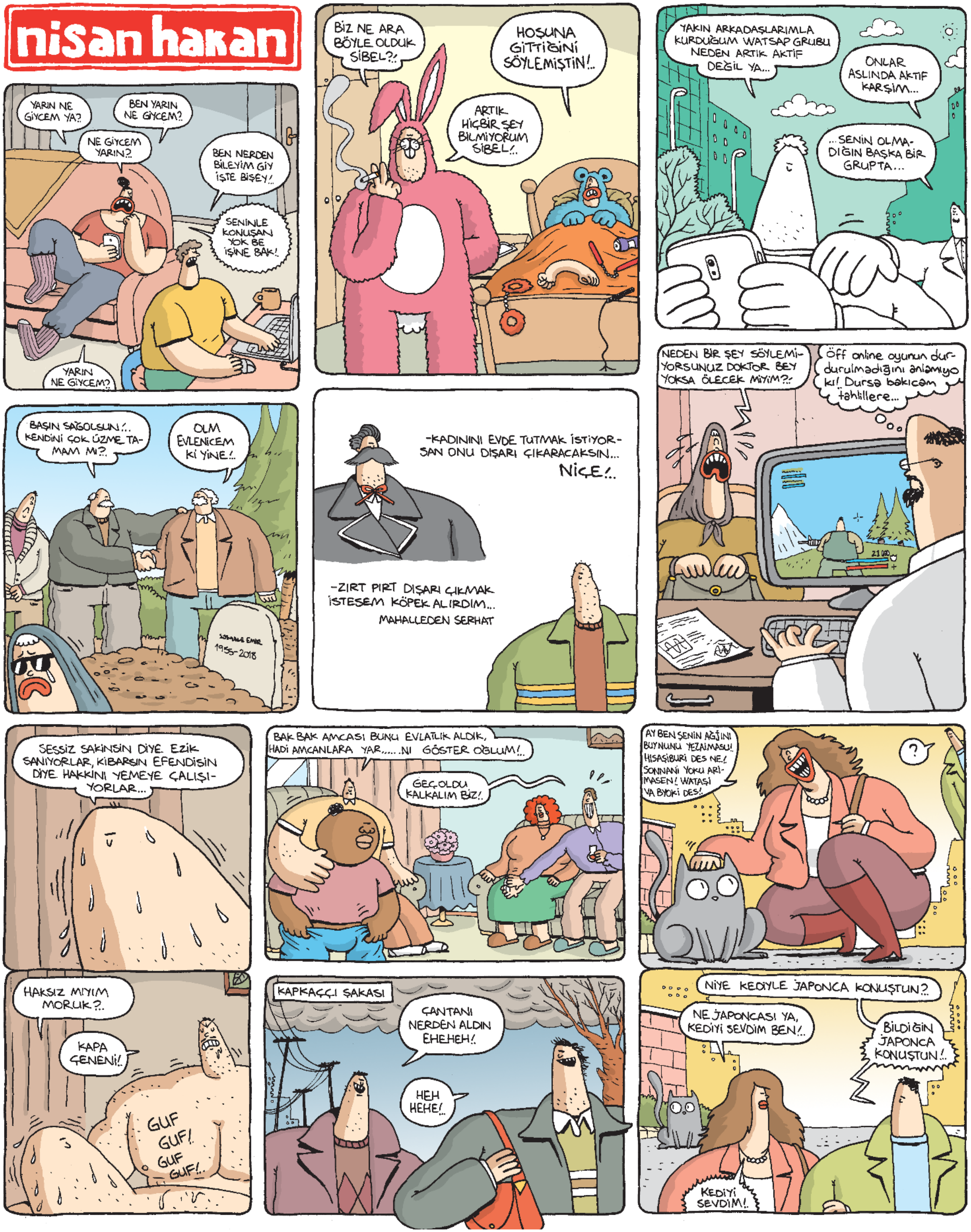
Siz de biraz partiden sıkılmadınız mı? Siz de kendinizi her haber okuduğunuzda yalnız, karanlıkta ve bunalımda hissetmiyor musunuz? Siz de televizyonda aynı suratları aynı anda her yerde görmekten bi fenalaşmadınız mı? Siz de çoktan televizyonunuzu sadece bilgisayarınıza bağlamak için açmadınız mı? Yoksa hala haber izliyor musunuz? Ben artık sadece aşırı zenginlere özel yapılan magazin programları var Bloomberg'de, onu izliyorum. Çünkü orada dünyalar en güzel halde. Kimsenin keyfi kaçık değil. Tamam bazıları yaşlı ve pek sağlıklı değil ama en azından onların dünyaları bizimkinden çok daha farklı. Hesapta aynı şehirde ya da ülkedeyiz ama ayrı sokakların insanlarıyız. Onların sokaklarına girmek için kapıdan izin alınıyordur kesin. Tam da bilemiyorum...

Ben Zevk Villaları No: 13'de oturan Altın Platinoğlu'na gelmiştim, adım Kaan, listede yazıyor olması lazım. Bir yandan da mega masalarda insanlar yemekten zehirlenirken şov üzerine şov. Bunu eleştirmek bana düşmez diyemeyeceğim, çünkü biraz da görgüsüzlük sınırlarını zorluyoruz. Herkes zengin ekrandaki artık. Zenginler zenginlerle zengince zenginlik yapıyorlar… Neyse bu kadar servet düşmanlığı yeter. Çalış sen de kazan. Mesela Aaaoolu'nun ekip, bu babalar gününde Rolls Royce'a girmiş; oğlu, kızı ve damadı 1.5 milyon

Yuro'ya (Günlük kurdan kaç milyon lira ederse artık) güzel bir araba almışlar. Yani siz de çalışın, paranız tek başına yetmezse 3-4 kişi bir şeyler alabilirsiniz kendinize. Bir şeyler almak mutluluk değil zaten. Bakınız bu ekip arabaya o kadar para verdikten sonra 6.5 ay beklemek zorunda kalmış. Bu bir dramdır. 6 milyon lira bayıl, bir de üzerine 6.5 ay bekle… Zor iş… Bazen zenginlerin kendinerine özel Cola'ları olmadığı için üzülüyorum. Mesela ben de aynı kolayı içiyorum, Aaaaoolu'nun oolu da. Zenginliğin zor anları. Neyse ki zenginlerimiz kendini iyi ve ayrıcalıklı hissetsin diye ülkemizde bir şişe kolanın 35-50 liraya satıldığı seçkin mekanlar var ya… İşte o mekanda içtiğiniz kolanın tadı artık psikolojik olarak benim sahilde içtiğimle aynı değildir. Zenginler de zenginlerini yaşamak istiyor ülkemde. Adamlar haklı. Bu kadar fakir ancak bu kadar zenginle açıklanabilir. Çevrenizdeki arabalara bakın, bu kadar lüks arabayı alacak parası olanlar hayatlarını nasıl yaşasın? İster istemez vizyonsuz olanları hemen yerli yerleşkelerde çevresi paparazzi kaplı mekanlarda "Lahmacunun tanesini 300 liraya yedim, 32 bin lira hesap verdim kalktım" şovu yapmak zorunda. Adam zengin ve vizyonsuz ne yapsın? Ülke ülke dünyayı mı gezsin? Haliyle artizlik olsun diye ayağına viski de döker, Ayfon 9'unu denize de fırlatabilir. Parasıyla değil mi? Para bu arkadaşta bol var. Ne yapalım? Gösteriş gösterilmediği zaman gösteriş olmuyor, inanabiliyor musunuz? Maalesef söyleyecek hiçbir şeyiniz, ilgilendiğiniz pek bir hobiniz yoksa (spor araba toplama ve plakalarına isminizin ilk harflerini yazdırma bir hobi değil bence bu arada) vur keke vur. Vizyon olmaması daha alt gelir gruplarında, eğlenmek için pavyona gitmek gibi bir şey. Konsomasyona gel ve bütün paramı al.

Gerçeklikten uzaklaşmak için hayal kuruyorum. Apaçık bir vadideyim. Yükseklerdeyim, çevremde uzamış çimler, alnımın üzerinde güneşten açık maviye dönüşmüş gökyüzü var. Kırda çimlerde koşuyorum, birden fark ediyorum ki bir keçiyim. Hemen çimlerin tadına bakıyorum. Biraz daha koşup, ilerideki çayın kenarına kadar hızlı bir şekilde dik yamaçtan iniyorum. Dereden su içiyorum, bir kurbağayla göz göze geliyoruz. Hop kurbağayım artık. Suya atmıyorum ve kaçıyorum. İyi bir amfibiyen olmak bunu gerektirir.

nisan hakan
YARIN NE GİYCEM YA?
BEN YARIN NE GİYCEM?
NE GİYCEM YARIN?
BEN NERDEN BİLEYİM GİY İŞTE BİŞEY!..
SENİNLE KONUŞAN YOK BE İŞİNE BAK!..
YARIN NE GİYCEM?
BİZ NE ARA BÖYLE OLDUK SİBEL?!..
HOŞUNA GİTTİĞİNİ SÖYLEMİŞTİN!..
ARTIK HİÇBİR ŞEY BİLMİYORUM SİBEL!..
YAKIN ARKADAŞLARIMLA KURDUĞUM WATSAP GRUBU NEDEN ARTIK AKTİF DEĞİL YA...
ONLAR ASLINDA AKTİF KARŞİM...
...SENİN OLMADIĞIN BAŞKA BİR GRUPTA...
BAŞIN SAĞOLSUN!.. KENDİNİ ÇOK ÜZME TAMAM MI?..
OLM EVLENİCEM Kİ YİNE!..
1955-2018
-KADININI EVDE TUTMAK İSTİYORSAN ONU DIŞARI ÇIKARACAKSIN...
NİÇE!..
-ZIRT PIRT DIŞARI ÇIKMAK İSTESEM KÖPEK ALIRDIM...
MAHALLEDEN SERHAT
NEDEN BİR ŞEY SÖYLEMİYORSUNUZ DOKTOR BEY YOKSA ÖLECEK MİYİM?!..
Öff online oyunun durdurulmadığını anlamıyo kı! Dursə bəkıcəm təhlillere...
SESSİZ SAKİNSİN DİYE EZİK SANIYORLAR, KİBARSIN EFENDİSİN DİYE HAKKINI YEMEYE ÇALIŞIYORLAR...
HAKSIZ MIYIM MORUK?..
KAPA ÇENENİ!..
GUF GUF! GUF GUF!..
BAK BAK AMCASI BUNU EVLATLIK ALDIK, HADİ AMCANLARA YAR..... NI GÖSTER OĞLUM!..
GEÇ OLDU KALKALIM BİZ!..
AY BEN ŞENİN AĞĴINI BUYNUNU YEZAIMASU! HISAŞIBURI DES NE! SONNANI YOKU ARIMASEN! WATAŞI VA BYOKI DES!
?
NİYE KEDİYLE JAPONCA KONUŞTUN?
NE JAPONCASI YA, KEDİYİ SEVDİM BEN!..
BİLDİĞİN JAPONCA KONUŞTUN!..
KEDİYİ SEVDİM!..
KAPKAÇÇI ŞAKASI
ÇANTANI NERDEN ALDIN EHEHEH!
HEH HEHE!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

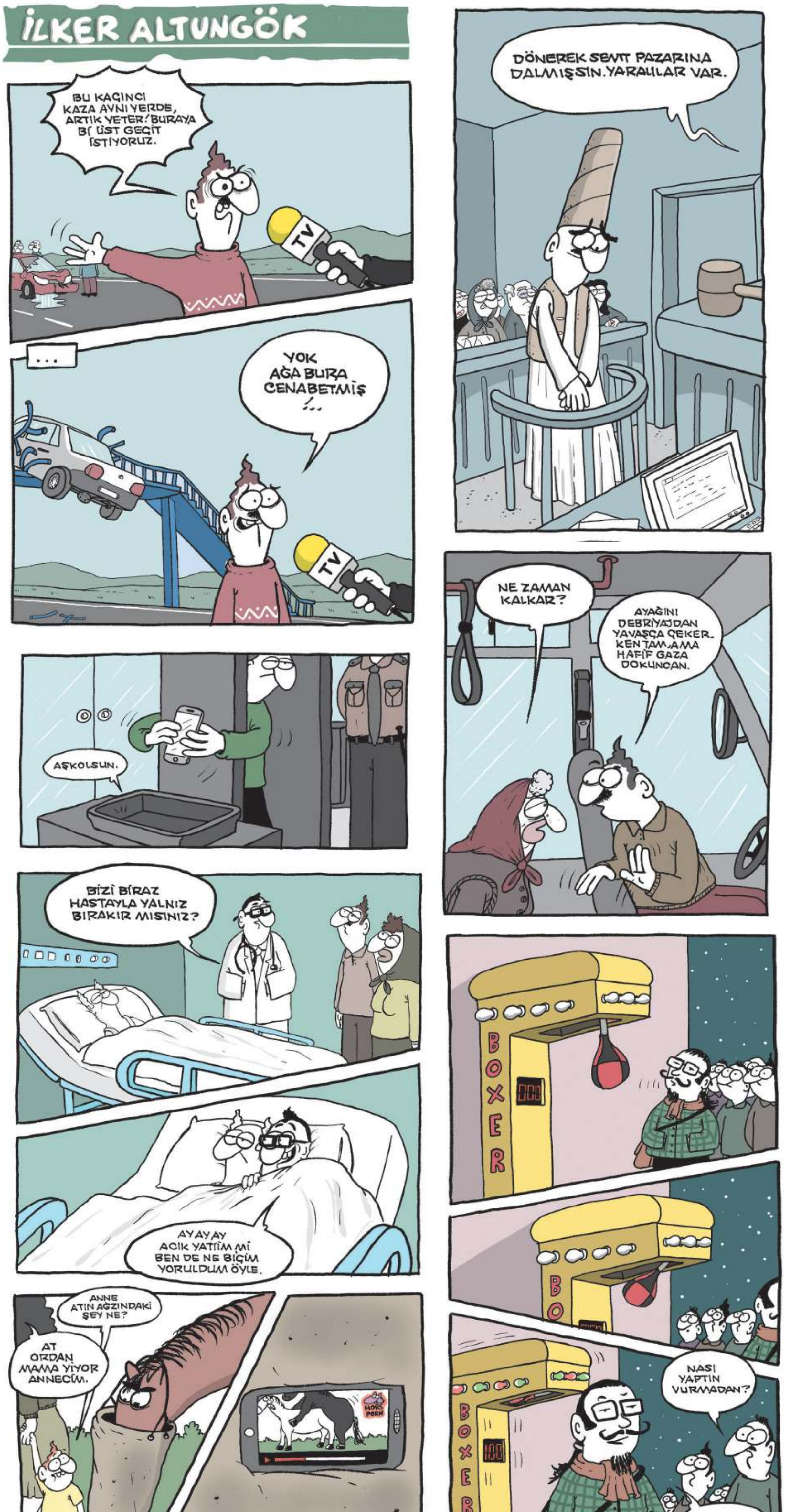
æ Yıllar yıllar öncesinden de taşçı bir insan tanıdım. Taş üzerine dükkanı vardı. Kadıköy'de. Çok da tatlı adamdı. Ama şimdi düşününce o kadar da tatlı değilmiş galiba diyorsun. Ya da öyleydi de, ne bileyim ben, bilemiyorum. İnsan çünkü bazen bilemiyor. Bilmesi lazım ama bilemiyor. Bilemiyor da bilemiyor, bilemiyor da bilemiyor. Bilemiyor. Yor. Taş değil aslında, ben kendim jeofizik mühendisi olduğum için, biz taş demeyiz, mineral deriz. Ama bunu mineral deyince de herkes anlamıyor. Taş işte o yüzden yani. Taş. Taş üzerineydi dükkanı. Taş manyağı bir kişiydi zaten. Türkiye'yi köşe bucak geze geze taş arayan, bulan, sergileyen, neşesine göre satan, neşesine göre satmayan, değişik bir kişiydi. Bazen görüyordum, dükkanına kokanalar geliyordu. Onlarla uzun uzun sohbetler ediyor, günün sonunda ise yine neşesine göre taş varsa elinde güzel, satıyordu, yine neşesine göre satmıyordu. Ara ara uğrardım dükkanına. Çok güzel taşları vardı, bir de dev taşı vardı. En çok da o taşını seviyordu. "Buna bakıp bakıp mutlu oluyorum" diyordu. "Bunu kesinlikle satmam" diyordu. Vara yoğa konuşuyordu. Güzel adamdı aslında. Yani inceden bir kolpası var gibiydi de, bir yandan da özenebilirdin de böyle bir insana. Kendi hayalinin peşinden koşup kendi işini yaratmış. Düzene karşı durmuş. Risk almış. Ne bileyim, böyle bir insandı yani kendisi. Bir de bunun yeğeni vardı, benden birkaç yaş daha büyük. Benim yaş da o zaman on yedi olsun, hadi on sekiz olsun. On dokuz değilim ama. Belki de on dokuz'um, bilmiyorum. Hatta size şöyle söyleyeyim, on dokuz'um. On dokuz da ne güzel bir yaşmış. Ne güzel bir yaşmış da ne güzel bir yaşmış. Hey yavrum hey. Yeğeni de ilginç biriydi tabii. Omuzunda dev iguanasıyla geziyordu öyle. Bir buçuk metre kadar dev iguana. Muhabbetimiz yoktu ama. Snob derler bizim orlarda böylelerine. Böyle bir havalar, edalı tavırlar. Ben de işte tam karşısında kitapçıda çalışıyordum. O zamanlar jeofizik mühendisliği okuyorum. Üniversite öğrencisiyim, yumurta gibi çocuğum. Kitapçıdaki iş sezonluktu. Bir iki hafta içinde bitecekti kitapçıdaki iş. Ben de bir gün bu taşçı ağabeyin yanına vardım. Dedim ki yani, "ben" dedim, "kitapçıdaki iş bitince acaba burada size yardım edebilir miyim, en azından hafta sonları gelsem, olmaz mı yani" dedim. "Hem ne güzel dükkan, ben de zaten jeofizik mühendisliği okuyorum, güzel olmaz mı" dedim. İş istedim yani. "Benim yanımda çalışan yeğenim var ya, o da jeofizik mühendisi" dedi. "O mezun" dedi. "İş bulamadı, yanımda çalıştırıyorum" dedi. "Ben ilkokul mezunuyum, senin gibi jeofizik mühendislerinin maaşını ben veriyorum" dedi. Fakat bu sözleri o kadar tatlı bir üslupla söylüyor ki, kızamıyorsun da. Birçok konuda çok yetenekli bir kişi bu kişi. Karşısındakini etkileme, drav yapma, kendisini satma gibi konularda yıkıyor ortalığı. O yeğenini de yanında sırf bu sözleri söyleyebilmek için çalıştırmıyorsa ben de hiçbir şey bilmiyorum. Çalışmıyordu da zaten. Öyle durup iguanasıyla birlikte poz veriyordu. Bütün gün. Bir gün bir dükkanı temizlediğini görmedim. Çalışmıyordu yani. Çalışıyormuşçasına. O zamanlar pek anlamamıştım fakat bu taşçı ağabeyin hayatı şekilmiş, yeni yeni anlıyorum. Neşeli biriydi. Bence neşesi de yalandı. Yıllar sonra haberini aldım, kahrından ölmüş. "Neye kahretmiş ki" diye soruyorum, "bilmiyoruz ama kahrından ölmüş, hep içine atmış" diyorlar. Deli çıkacağım. Cenazesine sadece kokanalar ve iguana katılmış. Böyledir böyle insanlar. Ben bilirim. Yani insan zaman içinde bilebiliyor artık. Çok var böyle insan. "Ben üniversite mezunu değilim ama şantiyede elektrik mühendislerine ben öğretiyorum kablonun nasıl bağlanacağını, ben olmasam her biri ayrı ayrı çarpılır", böyle çok insan var. "Okuyanı yereyim, cehaleti öveyim", böyle çok insan var. Ama bu yanlış. Bu bir yalan. İnsan bir ülke gibidir. Ne kadar çok okur, ne kadar çok kendisini geliştirir, merak eder, her geçen gün biraz daha donanım sahibi olursa, o ülke kolay kolay yıkılmaz. Dünyanın neresine giderse gitsin, yabancılık çekmeyecek bir donanıma sahip olmalı bir insan. İnsan dediğin artık vatandaş değil, bir ülke olmalı. Hatta mümkünse dünya olmalı. Hiç olmadı, dünya vatandaşı olmalı. Öyle sadece taş'a bel bağlar, bir yalanı yaşarsan, aha da böyle cenazene iguana gelir. Olacağı da bu olur. Diyeceğim de bu kadar, yalnız güzel konuştum.

æ "apartmanımızda sekizinci katta oturan, asıl ismi hayriye olan, fakat alev takma ismiyle adeta alev alev yandığını beyan edercesine, her biri de birbirinden seksi iç çamaşırlarıyla, kendisini olur olmaz zamanlarda kocalarımıza göstermesiyle birlikte, kocalarımızın resmen aklı çıkmış durumda, apartman kadınları olarak alev hanımdan son derece şikayetçiyiz, yöneticiye gittim, o da beni ellemeye kalktı, benim kocamın libidosu bile yoktur, varsa da biz unuttuk, geçen seks partisine katılmış, ateş etmiş, şov yapmış, apartmanın dengesini şaşırttı bu alev hanım, bayramı kara gele, kanı içine aka, ben de yöneticinin hanımıyla yiyişiyorum"… … Geçenlerde bir yerde buna benzer bir yazı okudum. Apartman panosuna asmışlar. Ben de sadece biraz süsledim, o oldu. Çok da iyi oldu, çok da güzel oldu, tamam mı…

æ Hoşça kal.

"laheyya"
15 Aralık Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Aralık Pazartesi / **Denizli Pamukkale Üniversitesi Kongre ve Kültür Merkezi** / Saat: 17.00

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Okan Bayülgen 'in seksi bırakmasına sevindim. Bu alanda güzel bir başarıya imza atmış kendisi. Zira normalde biliyorsunuz seks bizi bırakıyor. Koskoca adam yalan söylemeyeceğine göre "Sen kovmuyorsun ben istifa ediyorum," türü bir bırakma değildir herhalde.

Satranç zekayı geliştiriyor mu bilmiyorum. Bana sanki en baştan kafanın az çok çalışması gerekiyor o çalıştığı kadarıyla da ne kadar idare edebilirsen o kadar gibi geliyor ama şimdi buradan satranç lobisini kızdırmak istemem. Zira çoğunuz bilmiyorsunuz ama Türkiye'de güçlü bir satranç lobisi var. Beyoğlu'nun arka sokaklarında kumarhane kılıklı bir yere girdik bir gün montajcı dostum Mustafa Dereköylü'yle ki kendisi aynı zamanda Briç oyuncusudur. Ben mekanın loşluğu, ara sokaklara gizlenmişliği üzerine "La Mustafa Briç'i bırakıp kumara mı başladın yoksa, bitirimhanede ne işimiz var?" dedim ama içeri girdiğimde gördüğüm manzara en beterinden bitirimhanelerden daha acayipti. Bir kaç masada briç oynayan dörtlüler ve kalan masalarda satranç oynayan ama hırslı bir şekilde satranç oynayan genç yaşlı bir sürü insan. Gözümün önünde astronot gibi janjanlı giyinmiş bir kafasında alüminyum folyosu eksik bir gençle karşısında 93 Harbini canlı canlı yaşamış iki yüz yaşında bir amcamız saatli satranç oynuyorlardı. Diğer masalarda aynı şekilde curcuna. Kimisi o saatle oynuyor kimisi serbest. Yav kırk yıldır Beyoğlu'ndayım ilk kez gördüm satranç ve briç bitirimhanesi. Her an içeridekiler benim onlardan biri olmadığımı anlayıp bana Sanzatu! Rok! Surkontr! En Passant! Diye bağırarak üzerime saldıracaklar diye tedirginim oradan zor kaçtım. Mustafa Dereköylü'yü de orada bıraktım bir daha da görmedim zaten. Adam briç oynuyorum deyince ben de efendi gibi yazlıkta falan briç oynuyor sanmıştım meğer briç satranç tarikatına girmiş adam. Canımı zor kurtardım.

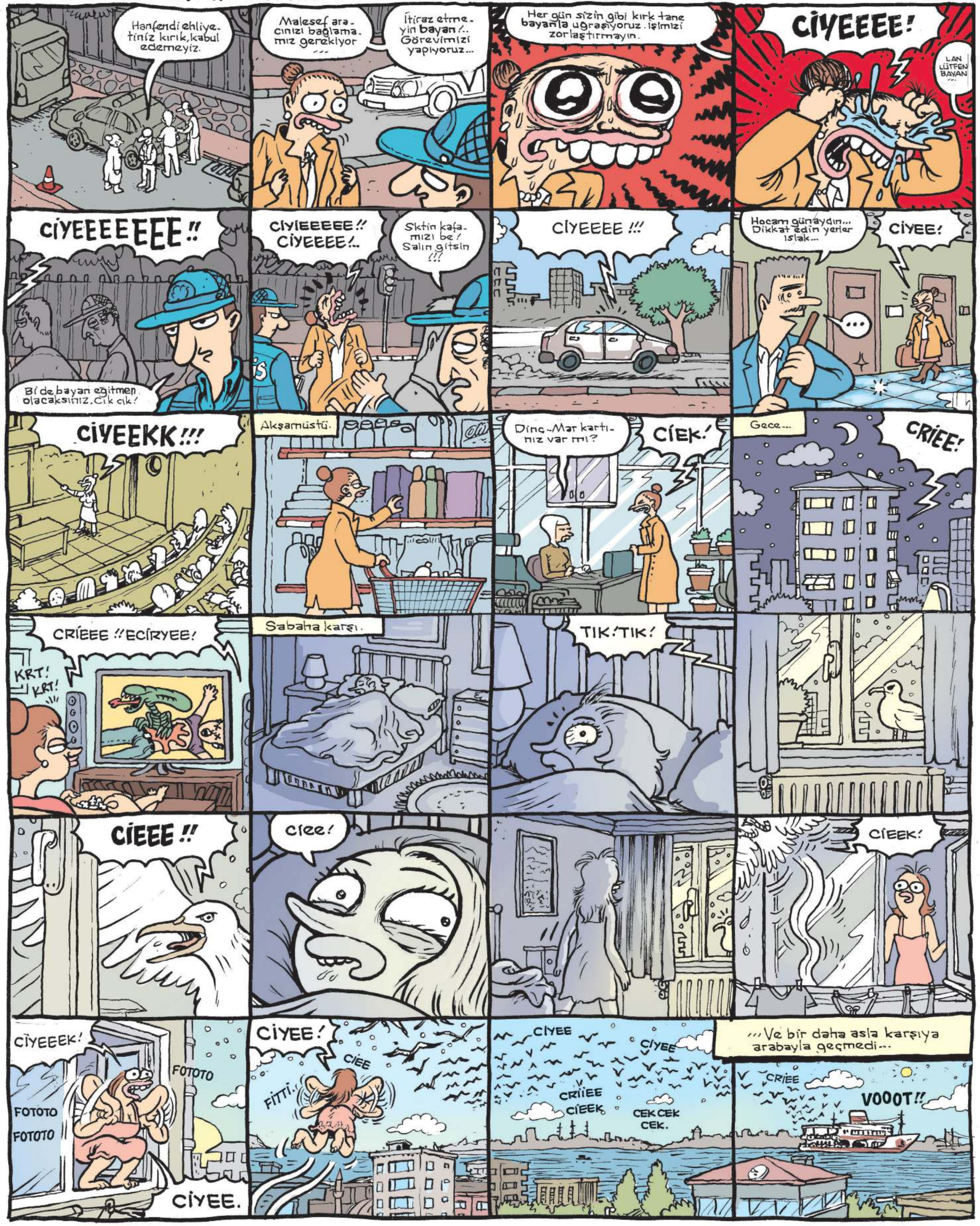
Ha satranç zekayı geliştirir mi geliştirmez mi bilmiyorum ama futbolu sadece seyretmek bile en hafifinden bir yirmi puanı götürüyor ona eminim. Bakın süper zeki, leb demeden Çorum'a gidip gelen tezcanlı, barok müziğin tarihini Dandanakan savaşından iyi anlatabilen, dünyaca ünlü hukuki tartışma süreçlerini bir yüksek mahkeme yargıcı titizliğiyle irdeyebilen, resimdi, enstalasyondu, vitraydı sanatın tüm dallarında söyleyecek şeyi olan kardeşimiz Ali Murat Hamarat'ı alıp stadyuma koyuyorsun o beyefendi kişilik oluyor sana bir Kesik Kulak Kavanoz Nuri. Hayır daha iki saat önce Bach ve Scheibe'nin eserlerini karşılaştırıyordun, şimdi ne oldu da yan hakeme bayrakla ilgili ne yapması gerektiği konusunda fikir veriyorsun? Adam penaltı tartışıyor ya. Adını bir tek bundan duyduğum Hasse'nin Scheibe'nin Bach'tan farklarını anlatan adam iki dakika sonra Simoviç'in pozisyonuyla Yaşar'ın pozisyonunu kıyaslıyor bana. Futbolcu isimleri sembolik şimdi kusura bakmayın. Ha ortama uyuyor tabii o da bir tür demokratikleştirme özelliği futbolun. Ben de Eskişehirspor maçına gidince tribünde coşarım ama benim normal halime çok da uzak olmayan bir coşumculuk. Bende çok değişiklik olmuyor yani.

Kör ölünce gerçekten badem gözlü mü oluyor yoksa yaşayanlar seleflerini feci şekilde arattığı için mi öncekileri badem gözlü hatırlıyoruz bilmiyorum ama var böyle bir şey. Alın şimdi şu "baba" Bush dediğimiz George Bush öldü. Şimdi abi yaşarken kimse kusura bakmasın rezil herifin tekiydi. Ama kuntizdi bakın. Biz başrollerde, zaten başrole alışmış bir Ronald Reagan izlerken hem kovboyun arkasından ülkeyi yönetti hem de bir düşünecek olursanız dönemin bütün günahlarını da andavallı kovboyun boynuna astı gitti. Sonra kendi geçti zaten dünyanın çalkantılı bir dönemiydi ama kendisi basbayağı ilkokul kantininde kola köpürtüp arkadaşlarının üzerine fışkırtan haylaz denyo gibi o çalkantıları daha da bir harladı. Sonra da Clinton'a kaybedip kenara çekildi. Kendisinin adını daha sonra hep beraber oğlu Bush başkan olunca hatırladık ve zaten bizim körün gözleri de daha yaşarken bademleşmeye başladı. Hatta oğlu o kadar acayip bir adamdı ki, iki dönem başkanlığının ardından iki dönem Obama gelince bile acayipliği unutulmadı, Obama'nın ardından başkan adayı olmak isteyen kardeşi Jeb Bush için herkes "Ulan ailenin en kötüsü zaten bunun abisiydi, daha kötüsü nasıl olsun dedi. Eh, hayat mucizelerle dolu, Bush ailesi beterin beteri var ilkesini motto olarak benimsediğinden Jeb Bush'un şahsında gerçek dallamalığın billurlaşmış halini izledik. (-Hayırdır böyle billurlaşmak falan? Alafortanfonik akademik tabirler mi öğrendin? -Yav onun yanında da dallama yazdık, onu ona say düz hesap işte. -O zaman sadeleştirmiş oluruz bir şey dememiş olursun ya, hadi neyse.)

Belki yine iki oğlunun dallamalığı baba Bush'u bugün sitayişle anmaya yetmezdi ama mevcut başkan otelleri, kravatları, biftekleri, şarapları ve muhtelif dükkanlarıyla adeta Sirkeci Halkalı Banliyö trenindeki "Yok yok vatandaş, cüzdanı alana yanında tarak, tarağın yanına radyolu ve bayan sesli konuşan saat!" diyen seyyar satıcılar gibi geniş bir ürün yelpazesinde pazarlamacılık yapan bir adam olunca bizim kör baba Bush'un hem şahin hem de badem gözlü dünyalar iyisi bir insan olduğuna olan inancı pekişti insanların.

ÜSTÜME GELME İNANAMAM...

cihan kılıç

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sıradan bir gölcük
Batan güneşi yansıtıyor
Ve işte size altından bir
engin deniz."
- Ping Sin

TÜRKİYE: Kesintisiz sömürüye rağmen, henüz burjuva sınıfı oluşturamayan ülke...

GÜNDEM: Türkiye Cumhuriyeti'nden Türkiye Cumhuriyeti'nin Türkiye Cumhuriyeti'nin temsilcileri tarafından kaldırılmağa çalışılması...

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI: Demek ki halen daha karar verilemedi, çok okuyanın mı yoksa çok gezenin mi daha çok çok bileceğine. Yoksa bu ikisi niye bi arda yönetilsin ki?

VASİYETE GEL: Çok sarhoş haldeyken bir dostumuz, yanındaki arkadaşlarına "Ölürsem beni değerlendirin" demiş, "Kafatasımı yalasanız gene olur, pırıl pırl gezersiniz!"

OYUNCAK MİKROFON: Çocuğuna bu saçma aleti hediye diye alan komşu, net taşınma sebebi...

YERLİ VE MİLLİ KISA BELGESEL: "Van Serçesi iri olur!" diye cümle duydum...

BALIKLI RUM: Hastaneye böyle ad koyarsan meyhaneye hangi ismi vereceksin? Hayır, bağımlıları tedavi ediyorlar orda bi de...

YOĞ: Scrabble oynarken ortaya çıktı, "yoğ" varmış dilimizde, "Eski Türklerde ölüler için yapılan tören" imiş. Ölüye, yani artık yoğ olana yapılıyor tören. O işte, vardı, şimdi yoğ...

TAŞA SARILAN KIZ: Teşvikiye'de, misafir olarak geldiği evde, fayanslı mutfak çıkıntısına sarılıp "Ben çoook seviyorum bu evi!" diyen bir kız hatırlıyorum. Ev sahibi şahane bir adamdı. Kız, o adama sarılamadığı için mutfağa sıkı sıkı sarılıyordu...

FESLİ BEY: Yunan olsam, gene sevmem...

PARAYLA UZATILAMAZ BAZI ORGANLAR: Herifin adı soyadı: A.A. "İstanbul'da parasını verip birlikte olamacağım, tek gece geçiremeyeceğim kadın yok" demiş. Doğru orantılı demek ki, bu kadar görgüsüzlük, o kadar parayla mümkün. Sussa mesela, adam sanacağız kendisini. Ona verilecek cevap: A.A.

TAM MANASIYLA DİSLEKSİ: "Bende disleksi var" dedi adam...

SARI: Rahmetli Oğuz Aral bana zaman zaman "Sarı" diye seslenirdi. Ömrümde bana lakapla seslenen tek kişinin bir isim bulma konusunda usta olması da enteresan, bakınız efsane Gırgır dergisinin rengi. Sarı diye her seslenişini hatırlayınca, Gırgır sarısı geliyor gözümün önüne...

HAKİKATEN: "Sağa dönünce girilmez yazar, ordan girin!" tarifini Fince'ye çevirmeğe çalıştım, bilgisayar kısa devre yaptı...

GALATA'DA BİR VAAZDAN: "Semtimizde değişik, uzun sakallı gençler görüyorum, maşallah sakallarına baksan mübarek kişi dersin, besmele bilmiyor adam, o sakalların hakkını verin bre muhteremler ya hu!" dedi imam. Oradaydım...

BABAM BİR DÖNEM EK GELİR OLSUN DİYE GÜREŞ HAKEMLİĞİ YAPMIŞ LAKİN: Herhangi bir güreş şampiyonasında hiç bulunmadım. Daha ziyade yağlı güreşlerde bulunmadım. En çok da "Karakucak Yağlı Güreşleri"nde bulunmadım...

TOM JONES: Dünyanın bi yerlerinde "Yeni Gal Kaplanı kim?" diye isim düşünenler ya vardır yahut yoktur...

PARAMETRE: "Sevişme dünyasında zeka ne ara önemli hale geldi lan" diye için için hayıflanan adam, asla yalnız değilsin...

ROBOT SEVMİYORUM: El işinden, orjinal üsluplardan, başka yerde şubemiz yok'lardan ayıracak bizi standart robotize üretimler. "Günü gelince robot berber traş edecek seni, robotlar kaçınılmaz" dedi arkadaşım. "Kaçınacağıma and içerim" dedim...

FAKAT NE YAZIK Kİ SESLİ HARF YOKTU: Türkçe konuşmak zorunda oluşum kadar Lehçe konuşmağa mecbur olmamak da memnuniyet verici...

UYKUSUZ KUMPANYA: İki perşembe, 6 Aralık ve 20 Aralık'ta, Kadıköy Bina sahnesindeyiz, 20.30'da. Detaylar zamanla dillenir. Katiyen bekleriz...

vedatozdemiro@gmail.com

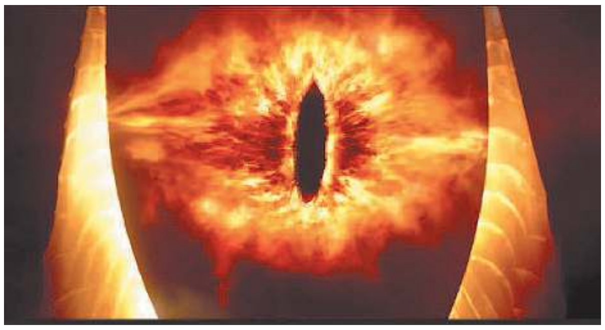

ERKEK ERKEĞE GÖZ KIRPMASIN

Hangileri olduğunu bilmiyorum ama torbadaki hamsilerden üç tanesinin parasını ödemedim. Onlar "kıyak" hamsiler. Marketin balık reyonundaki görevli, istediğim 1,5 kilo hamsiyi tarttıktan sonra, tezgahtan eline aldığı üç hamsiyi "Bunlar da benden olsun," diyerek (üstelik göz kırparak) torbaya attı. "Aaa sağ olun!" dedim. Şaşırdığımdan falan değil, hamsiyle minnettarlık yaratmaya çalışan biri karşısında nasıl tepki verileceğini bilmediğimden. Hamsi kelimesinin bir canlıyı küçük gösteren etkisi ihmal edilirse, balıkçının tanımadığı birine durup dururken üç adet bütün hayvan hediye etmesi fena bir jest değil. Ama ne yazık ki, hayatın gerçekleri (binlerce kifayetsiz hamsinin güverteye boşaltıldığı belgeseller), bizlere üç adet hamsinin büyük bir lütuf olmadığını söylüyor. Balıkçıdan soğumama sebep olan en büyük nedense, başkasının (marketin) balığıyla minnettarlık yaratmak istemesi. Kendi malı söz konusu olduğunda, terazinin üzerindeki kesekâğıdından 10 gram fıstığı gözlerini kısarak geri alan kuruyemişçilerin yaşadığı şu dünyada, başkasının malını göz kırparak ikram etmek büyük bir kurnazlık. Abarttığımı düşünebilirsiniz, ama daha geçen hafta bankada sıra beklerken yanımda oturan kişi, "Bunu alabilirsin," diyerek benimkinden epey önlerde bir sıra numarası teklif etti. Hiç tanımadığı bir insana, kendisi için hiçbir bedeli olmayan bir kıyak yapıyordu. Aslında sinsiliği iyilik olarak lanse eden bu adamı geri çevirmem gerekirdi. Ama sağlam bir karakterim olmadığı için "Aaa sağ olun!" diyerek teklifi kabul ettim. Kurnazlığa ortak olduğum için de teslimat sırasında yaşanan göz kırpmasına katlanmak zorunda kaldım. Erkeklerden gelen göz kırpmalarına karşı hassasiyetim, bana sık sık göz kırpan bir kapıcıyla aynı apartmanda yaşamamdan kaynaklanıyor. "Yapma şunu Eyüp Efendi!" diyemeyecek kadar kıyağa muhtaç bir hayatım (dağınık, sarsak, unutkan vs.) olduğu için de kırpılan gözlere katlanmak zorundayım. Maruz kaldığım göz kırpma sıklığı düşünüldüğünde bir tür "Fight Club" cehenneminde yaşıyor gibiyim. Kıyaklar sayesinde toparlanan bir hayat çok zor. Allah kimseyi kıyağa muhtaç etmesin...

Apartman aidatının son ödeme günü olduğu tamamen aklımdan çıkmış. Apartmanımızda ödemeler dengesi, sanki sonu hacze varacakmış gibi bir hissiyatla sağlanıyor (emekli olduğunu etrafına sağlam yaptırımlar uygulayarak saklamaya çalışan albay ruhlu bir yöneticimiz var). Esat Bey, bundan iki yıl önce apartman yönetimini devraldığında (bir tür darbeydi), "aidatın son ödeme günü" isimli bir psikolojik gerilime sahip değildik. Ömür boyu yönetici ödülü sahibi Esat Bey ve onun vazgeçemediği oyuncusu Kapıcı Eyüp Bey, zaman içinde nasıl bir baskı oluşturdularsa artık, "Yarın aidatın son günü!" repliğini düzenli olarak sarf etmeye başladık. İki yıl içinde de tek repliği olan zavallı birer figürana dönüştük. Elektrik, su, doğalgaz sağlayan dev kurumların son ödeme gününü kaçırsak bile ertesi gün rahatça hayatımıza devam ederken, aidatın son gününü kaçırdığımızda telaşlı sabahlara uyanır olduk. Kapıyı açtığımda Eyüp Efendi'nin yüzündeki pis gülümsemeyi gördüğüm an ("bakalım hazır mısın?" gülümsemesi) aidatın son gününü idrak ettiğimizi anladım. Kısa bir süre bakıştık. Sırıtışı gittikçe artıyordu. "Ya kusura bakmayın, para çekmeyi unutmuşum, yarın ödeyeyim," diyerek beklediği cevabı vermek zorunda kaldım. İki elini teslim olmuş gibi havaya kaldırarak, "Valla benim

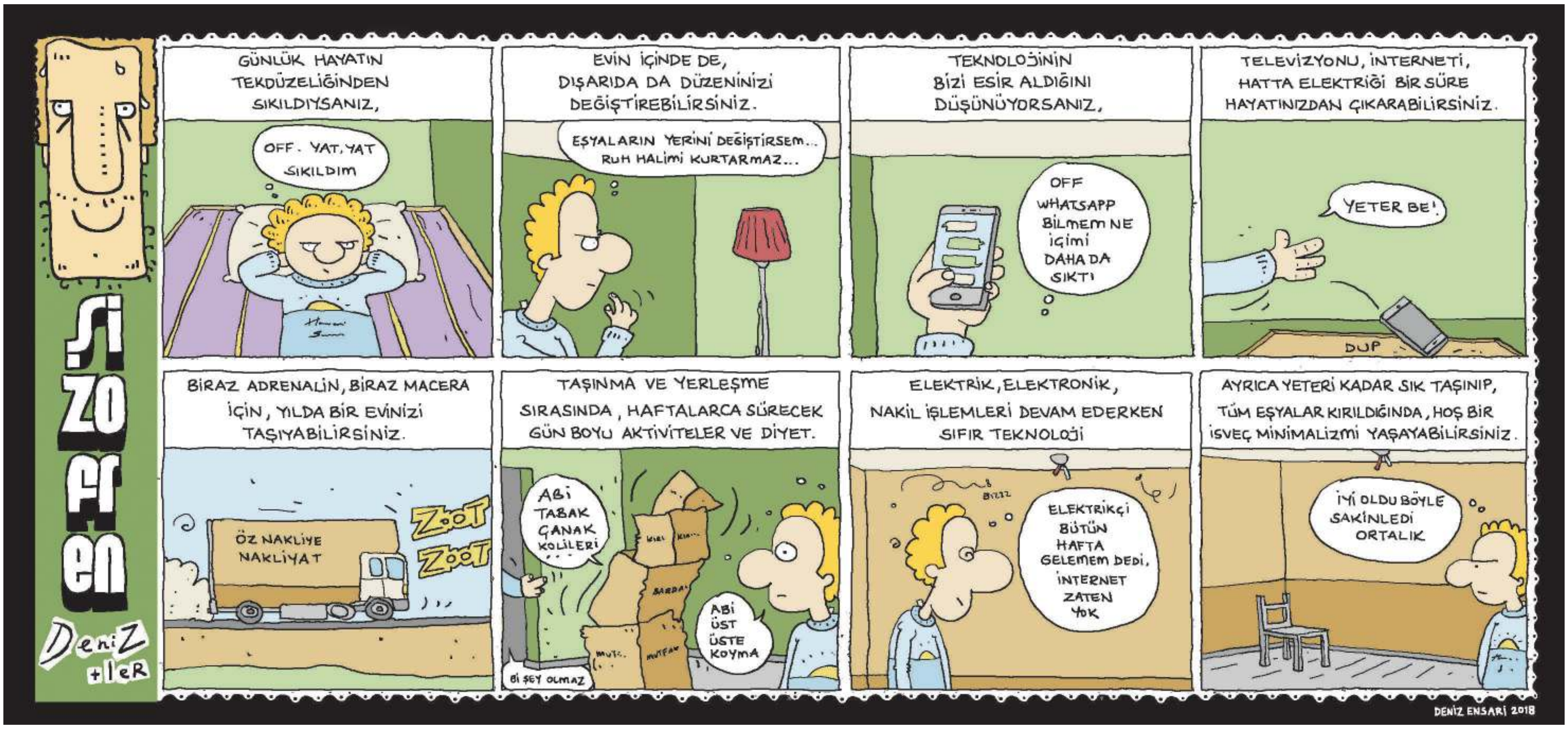

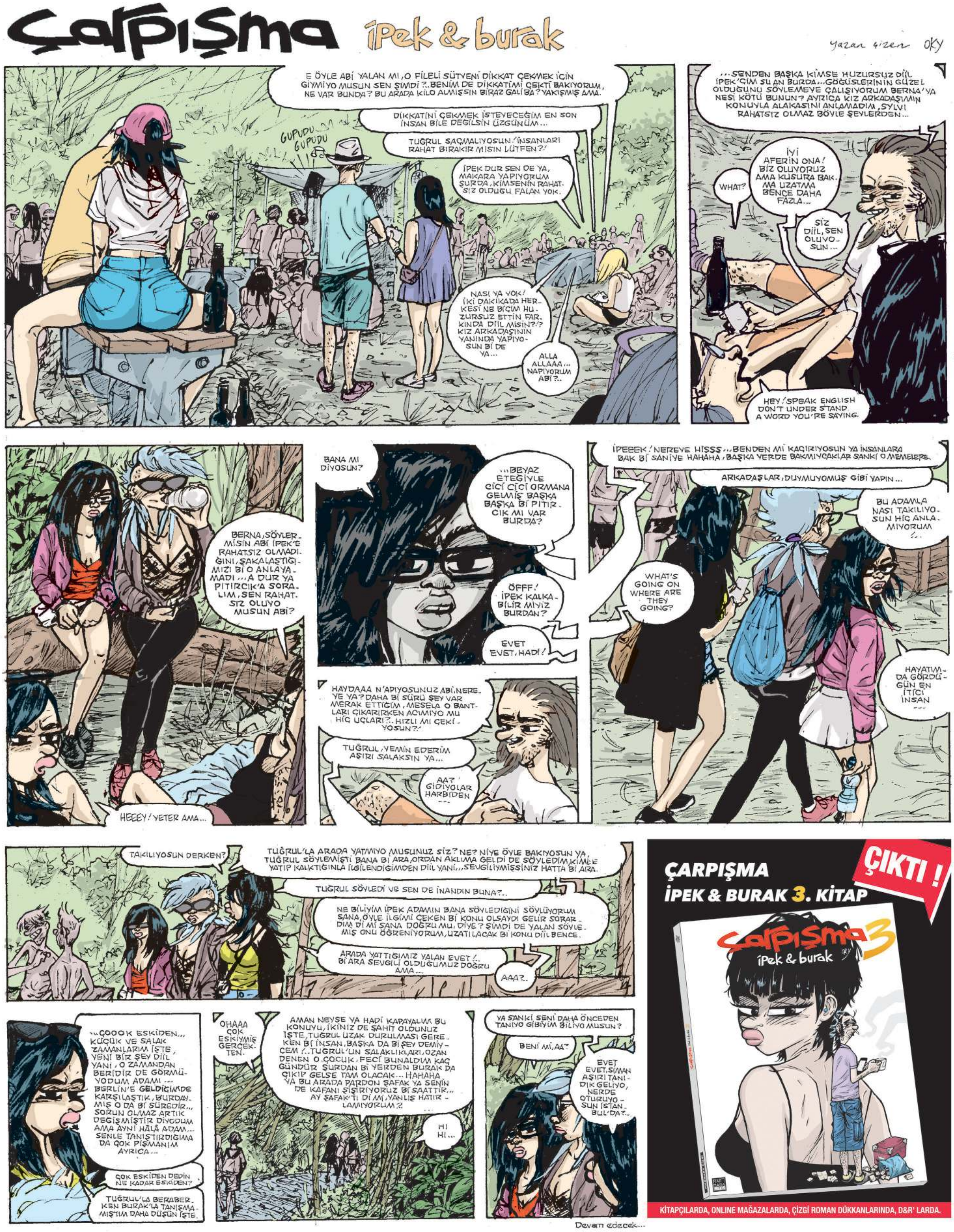
için fark etmez, ama Esat Bey'in titizliğini biliyorsunuz," dedi. Esat Titiz'in, "Fırat Bey!" diye başlayarak dünyanın en gereksiz meselelerini devasa bir yönetim krizi olarak sunan görüntüsü geldi aklıma. Bir süre karşılıklı sustuk. Eyüp Efendi'nin bu suskunluktan büyük bir haz aldığına eminim. "Napıcaz peki?" diye sordum. Bu soruyla birlikte bütün kontrol Eyüp Efendi'ye geçmişti. Baştan beri çözümün kendisinde olduğunu bilmesine rağmen, finale kadar acı çektirmeye bayılan insanların o gevrek ses tonuyla, "Neyse, hadi bugünlük idare edeyim ben sizi," diyerek göz kırptı. Bu tip durumlarda hayatın insana bir yumruk hakkı verdiğine inanıyorum. Sinirimi bastırarak, "Tamam o zaman," dedim. Neredeyse bir şarkı tonlamasında "Oldu iyi akşamlaaar," diyerek asansöre bindi. Asansörün aynasında kendine bakıp gülümsediğini hayal ettim. Çok keyifliydi. Sanırım Eyüp Efendi, bütün özgüven ihtiyacını benden karşılıyordu. Bir daha bu adamın bana "kıyak" yapmasına izin vermeyeceğime dair yeminler ettim.

"1.5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsi"yle eve dönerken, dünyadaki tüm kıyakları temsil eden dev bir göz hayal ettim. Sauron'un gözü gibi alev alev yanan ve kırpıldığı vakit "kıyaak kıyaak" diye sesler çıkaran iğrenç yaratıkların havalandığı bir fanteziydi bu. Göz kırpmaları üzerine kurguladığım dev prodüksiyonun meşguliyetiyle (kendi kendime "kıyaak kıyaak" diye sesler de çıkarıyordum), aidat parasını bankadan çekmeden eve dönüyor olmam başlı başına bir geri zekalılık örneğidir. Hamsileri temizlerken de (o sırada üç kıyak hamsinin hangileri olduğunu tahmin etmeye çalışıyordum), kızartmaya başladığımda da ve hatta kapı çalındığında bile aidat parası aklıma gelmedi. Kapının çalınmasını, akşam yemeğine gelecek olan arkadaşlara yormam, kapıyı açtığımda Eyüp Efendi'nin sırıtan suratını görmemle birlikte boşa çıktı. Fantezi dünyasından sıyrılıp sırıtık Eyüp'ün ve Yönetici-Yönetmen-Albay Esat'ın gerilimli dünyasına düşünce, içimden "Assiktir!" demek durumunda kaldım. Sauron'a bile göz kırptıran ben, yeniden tek replikli bir figürana dönüşmüştüm.

Eyüp Bey beni "İyi akşamlaaar," şarkısıyla karşıladı. Lafı fazla uzatmanın anlamı yoktu. "Eyüp Bey, ben yine para çekmeyi unuttum, " dedim. Derhal ciddileşti. Taktığım mutfak önlüğünden gözünü ayırmadan, "Haaa... Valla bilemiyorum..." dedi. "Şimdi bankadan çekip geleyim dicem ama misafirlerim gelecek," dedikten sonra sanki daha fazla açıklama yapmam şartmış gibi, "ocakta yemeğim de var," diye ekledim. Bu son açıklamamla birlikte daha biraz önce ciddileşen suratının bir anda gevşediğini gördüm. Bütün gün Albay Esat'ın azarlarıyla kaybolan özgüveni, ocakta yemeği olan önlüklü bir erkek karşısında geri geliyor olmalıydı. Yüzüne yerleşen sırıtıştan içindeki kıyak kapaklarının açılmaya başladığını hissettim. Bir kıyağın arifesinde olabilirdim. "Valla nasıl yapalım?" dedi. "Bilmiyorum ki, isterseniz Esat Bey'le bir konuşayım," diyerek onu inisiyatif kullanmaya teşvik ettim. Kısa bir an durdu. Sonra eliyle 'salla' anlamında havayı tokatlayarak büyük bir neşeyle kıyağını sundu: "Madem misafiriniz de gelecekmiş, hadi bugün de idare edeyim sizi!" Bu güzel haberle birlikte en az onun kadar neşelendim. Hatta beklemesini rica ederek, mutfağa koşup Eyüp Efendi ve ailesi için bir tabak hamsi hazırladım. Ve elbet, tabağı verirken göz kırpmayı ihmal etmedim.

(1.5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsi) - 1 tabak kıyak hamsi, 4 kişi için biraz az geldi. Arkadaşlarıma ayıp olmasın diye, "ben pişirirken doydum" yalanıyla mümkün olduğunca az yemeye çalıştım. Hatta servis tabağında kalan son üç adet hamsiyi arkadaşlarıma kendi ellerimle paylaştırdım. Galiba bunlar, balıkçının bana kıyağı olan o üç hamsiydi.

Çarpışma
ipek & burak
Yazan çizen OKY
E ÖYLE ABİ YALAN MI, O FİLELİ SÜTYENİ DİKKAT ÇEKMEK İÇİN GİYMİYO MUSUN SEN ŞİMDİ?..BENİM DE DİKKATİMİ ÇEKTİ BAKIYORUM, NE VAR BUNDA? BU ARADA KİLO ALMIŞSIN BİRAZ GALİBA? YAKIŞMIŞ AMA.
DİKKATİNİ ÇEKMEK İSTEYECEĞİM EN SON İNSAN BİLE DEĞİLSİN ÜZGÜNÜM...
GUPUDU GUPUDU
TUĞRUL SAÇMALIYOSUN! İNSANLARI RAHAT BIRAKIR MISIN LÜTFEN?!
İPEK DUR SEN DE YA, MAKARA YAPIYORUM ŞURDA, KİMSENİN RAHATSIZ OLDUĞU FALAN YOK.
NASI YA YOK! İKİ DAKİKADA HERKESİ NE BİÇİM HUZURSUZ ETTİN FARKINDA DİİL MİSİN?!? KIZ ARKADAŞININ YANINDA YAPIYOSUN Bİ DE YA...
ALLA ALLAAA... NAPIYORUM ABİ?..
...SENDEN BAŞKA KİMSE HUZURSUZ DİİL İPEK'ÇİM ŞU AN BURDA...GÖĞÜSLERİNİN GÜZEL OLDUĞUNU SÖYLEMEYE ÇALIŞIYORUM BERNA'YA NESİ KÖTÜ BUNUN? AYRICA KIZ ARKADAŞIMIN KONUYLA ALAKASINI ANLAMADIM, SYLVI RAHATSIZ OLMAZ BÖYLE ŞEYLERDEN...
WHAT?
İYİ AFERİN ONA! BİZ OLUYORUZ AMA KUSURA BAKMA UZATMA BENCE DAHA FAZLA...
SİZ DİİL, SEN OLUYOSUN...
HEY! SPEAK ENGLISH DON'T UNDER STAND A WORD YOU'RE SAYING.
BERNA, SÖYLER MİSİN ABİ İPEK'E RAHATSIZ OLMADIĞINI, ŞAKALAŞTIĞIMIZI Bİ O ANLAYAMADI ...A DUR YA PITIRCIK'A SORALIM, SEN RAHATSIZ OLUYO MUSUN ABİ?
HEEEY! YETER AMA...
BANA MI DİYOSUN?
...BEYAZ ETEĞİYLE CİCİ CİCİ ORMANA GELMİŞ BAŞKA BAŞKA Bİ PITIRCIK MI VAR BURDA?
ÖFFF! İPEK KALKABİLİR MİYİZ BURDAN?
EVET EVET, HADİ!
HAYDAAA N'APIYOSUNUZ ABİ, NEREYE YA? DAHA Bİ SÜRÜ ŞEY VAR MERAK ETTİĞİM, MESELA O BANTLARI ÇIKARIRKEN ACIMIYO MU HİÇ UÇLARI?.. HIZLI MI ÇEKİYOSUN?!
TUĞRUL, YEMİN EDERİM AŞIRI SALAKSIN YA...
AA? GİDİYOLAR HARBİDEN ...
İPEEEK! NEREYE HİSSS...BENDEN Mİ KAÇIRIYOSUN YA İNSANLARA BAK Bİ SANİYE HAHAHA, BAŞKA YERDE BAKMIYCAKLAR SANKİ O MEMELERE.
ARKADAŞLAR, DUYMUYOMUŞ GİBİ YAPIN...
BU ADAMLA NASI TAKILIYOSUN HİÇ ANLAMIYORUM ...
WHAT'S GOING ON WHERE ARE THEY GOING?
HAYATIMDA GÖRDÜĞÜN EN İTİCİ İNSAN ...
TAKILIYOSUN DERKEN?
TUĞRUL'LA ARADA YATMIYO MUSUNUZ SİZ? NE? NİYE ÖYLE BAKIYOSUN YA, TUĞRUL SÖYLEMİŞTİ BANA Bİ ARA, ORDAN AKLIMA GELDİ DE SÖYLEDİM, KİMLE YATIP KALKTIĞINLA İLGİLENDİĞİMDEN DİİL YANİ,,, SEVGİLİYMİŞSİNİZ HATTA Bİ ARA.
TUĞRUL SÖYLEDİ VE SEN DE İNANDIN BUNA?..
NE BİLİYİM İPEK ADAMIN BANA SÖYLEDİĞİNİ SÖYLÜYORUM SANA, ÖYLE İLGİMİ ÇEKEN Bİ KONU OLSAYDI GELİR SORARDIM Dİ Mİ SANA DOĞRU MU, DİYE? ŞİMDİ DE YALAN SÖYLEMİŞ ONU ÖĞRENİYORUM, UZATILACAK Bİ KONU DİİL BENCE.
ARADA YATTIĞIMIZ YALAN EVET!.. Bİ ARA SEVGİLİ OLDUĞUMUZ DOĞRU AMA...
AAA?..
...ÇOOOK ESKİDEN... KÜÇÜK VE SALAK ZAMANLARIM İŞTE, YENİ BİR ŞEY DİİL YANİ, O ZAMANDAN BERİDİR DE GÖRMÜYODUM ADAMI ... BERLİN'E GELDİĞİMDE KARŞILAŞTIK, BURDAYMIŞ O DA Bİ SÜREDİR... SORUN OLMAZ ARTIK DEĞİŞMİŞTİR DİYODUM AMA AYNI HÂLÂ ADAM... SENLE TANIŞTIRDIĞIMA DA ÇOK PİŞMANIM AYRICA...
ÇOK ESKİDEN DEDİN NE KADAR ESKİDEN?
TUĞRUL'LA BERABERKEN BURAK'LA TANIŞMAMIŞTIM DAHA DÜŞÜN İŞTE.
OHAAA ÇOK ESKİYMİŞ GERÇEKTEN.
AMAN NEYSE YA HADİ KAPAYALIM BU KONUYU, İKİNİZ DE ŞAHİT OLDUNUZ İŞTE, TUĞRUL UZAK DURULMASI GEREKEN Bİ İNSAN, BAŞKA DA Bİ ŞEY DEMİYCEM!..TUĞRUL'UN SALAKLIKLARI, OZAN DENEN O ÇOCUK, FECİ BUNALDIM KAÇ GÜNDÜR ŞURDAN Bİ YERDEN BURAK DA ÇIKIP GELSE TAM OLACAK... HAHAHA YA BU ARADA PARDON ŞAFAK YA SENİN DE KAFANI ŞİŞİRİYORUZ Bİ SAATTİR... AY ŞAFAK'TI Dİ Mİ, YANLIŞ HATIRLAMIYORUM?..
HI HI...
YA SANKİ SENİ DAHA ÖNCEDEN TANIYO GİBİYİM BİLİYO MUSUN?
BENİ Mİ, AA?
EVET EVET, SİMAN AŞIRI TANIDIK GELİYO, NERDE OTURUYOSUN İSTANBUL'DA?..
Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"İkiye ayrıldı yol, bir sarı güz ormanında,/ Gitmedim ikisine de, üzgünüm"

Robert Frost

Uçuşan dev bir tül örtü gibi boşlukta (şaşırtıcı bir biçimde şekli değişse de hep aynı büyüklükte kalıyor--nasıl yapıyorlar--) dönüp duran o koca kuş sürüsü. (kıvrılıp dönerlerken, kırışan sahici bir tül perdede olduğu gibi; katlanan yerleri daha koyu bir karaltıyla gölgeleniyor) Uzak kuş cıvıltıları. Arabaların üzerine tünemiş, türlü türlü şekillerde yatmış, uzanmış kediler. ("Her açıdan güzel olan hiçbir şey yoktur" demişti büyük bilge/şair Horatius.*–Kedi yoktu belki de o vakitler Roma'da–)*

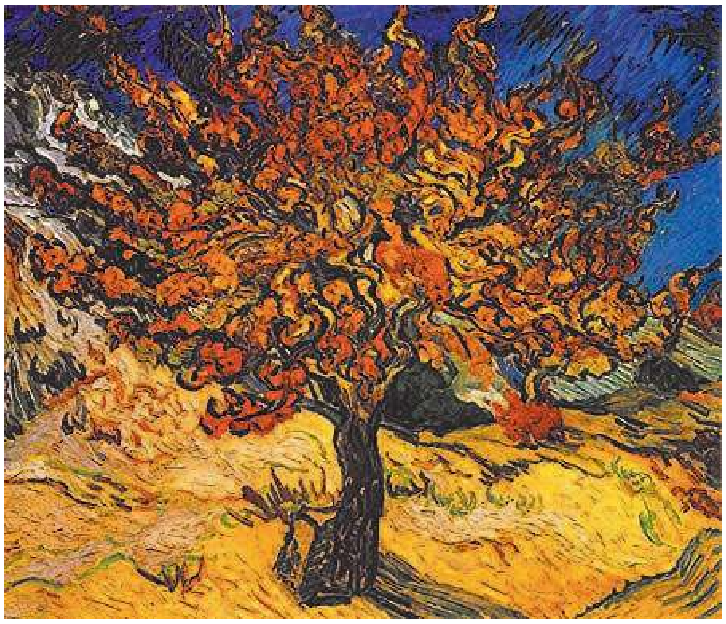
Battı batacak güneşin ışıltıları. Buz gibi bir hava dışarıda. Elektrikli radyatörle dizdizeyiz. Bir dirseğim de üzerinde. Sonbaharın, sona yaklaştıkça;(soğuğu kademe kademe arttıkça) gitgide daha da sıcaklaşan renkleri. Üzerlerine güneş vurmuş, sarılı kırmızılı, turunculu ağaçlar.

Carl Gustav Jung 1875-1961

Masa başındayım ben. Laptopta bir onu bir diğerini zıplaya zıplaya dinlediğim birbirine hiç benzemez beş pencere. Beş ayrı müzik. Herbiri ayrı telden çalıyor. Yarım bıraka bıraka . Böyle olmazdı. Sıkıntılı zamanlar. Ahir zaman. (Kali Yula diyor Hint mitolojisi–*"ahlak çöktüğü, yeryüzü karanlığa gömüldüğü zaman"–)*

Demirbaş rüyalarımdan; Ayakkabısız kalmışım, (çorapsız da)karanlık, ıslak kalabalık cadde. Gölgeler. Eve o şekil, çıplak ayaklarla dönmem gerekiyor falan filan. Ama "yalınayak olmak" gerçek hayattakinden en az kırk kırkbeş kat daha yadırganan/irkilten/ ürküten tuhaf bir durum (durummuş) o rüya dünyasının, o karanlığın içinde. Yarısında uyandım. Devamı yok zaten o rüyanın. Kaç kere seyrettim biliyorum. Bir çözüme ulaşmadan o şekliyle kalıyor. Biri gelip "eğer ayakkaplarını bulmak istiyorsan önce kırk odalı konağı bulman gerek" falan dese ya. Yok. Ne gelen ne giden. Çok basit bir senaryo. Kısa film de olmaz.

"Sonbahar Ağacı" Vincent van Gogh 1853-1890

Belki ondan, o rüyadan ardakalan o kekremsi hissiyat. Çeşit çeşit müziklerle (sızmış tüp gazı mutfakta süpürgeyle dağıtır gibi) berhava etmeye çabaladığım. Olur da bir tanesi iyi gelir. Geçmişte sahiden olmuşluğu da var yalnız. Ayniyle vaki. Haliç'e düşmüştü ayakkaplarım. Çocuktum. Arka sokaklardan sapa sapa. Yalınayak utana sıkılı dönmüştüm eve. Direk ona bağladım ben. Rüyayı. Dümdüz. Analizim, ilk akla gelen. En kolayı. O kadar basit olsa. Kim bilir ne demek istiyor rüya bana. (eğer o basit analizim doğruysa, biraz incitici ama, niye o kadar yalapşap, niye tıpatıp aynı olay aynı şekilde, niye karmaşıklaşıp, sembollerle kılıktan kılığa girerek beni şaşırtmıyor, sanki biraz hafife alınmış--güvenlik kamerası

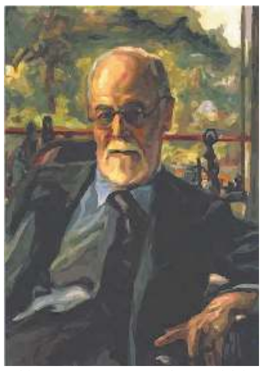

Robert Frost 1874-1963

kaydı gibi, ayıp şey--)

Bu rüya işleri yaman işler. Buyrun; Bu alanın(batı dünyasında) gelmiş geçmiş en büyük iki ismi; Freud'la, Jung. Onların birbirlerinin rüyalarını yorumlaya yorumlaya yaptıkları o Amerika gezisi.(yedi hafta sürmüştü) Jung, Freud'un o gezide kendi rüyalarına yaptığı yorumları, yanlış, yetersiz bulduğunu anlatıyor. Şurası yanlıştı, burası eksikti falan filan. "Orasını hiç anlamadı" Öyle diyor. Çok önemsediği kimi rüyalarına da Freud hiçbir yorum getirememiş. Varın hesab edin, onlar dahi birbirlerini tatmin edecek açıklamalara ulaşamıyorlar. Varoluşun en tuhaf işlerinden biri. Bu rüya işleri. Rüyaların karmaşıklığı, anlaşılmazlığı tamam da (onu biliyoruz) bu alanın en başta gelen iki dâhisinin ilişkileri de çözümlemeye uğraşıp durdukları rüyalardan daha az tuhaf değil. *(Tam önüç saat hiç aralıksız konuşmuşlar ilk karşılaştıklarında. Jung genç bir akademisyen o sıralar. Biraz babası yerine de koyuyor Freud'u. Büyük hayranı. Sıkı dost da oluyorlar sonra–Freud da bir çeşit oğlu/halefi gibi görüyor Jung'u–)*

Yine bir yolculuk; Şöyle bir olay gerçekleşiyor: (Jung anlatıyor yine) Birlikte yaptıkları bir tren yolculuğu bu.(yıl 1909) Jung kuzey Almanya'nın o bölgesinde bulunan "bataklık cesetleri" denen kalıntılara çok ilgi duyuyor. Trenle geçiyorlar. Bataklıkta boğulmuş, ya da oraya gömülmüş tarih öncesi kişilerin cesetleri bu kalıntılar. Bataklıktaki asitler, cesetlerin bir çeşit doğal mumyalama işleminden geçerek korunmasına sebep olmuş. Kemikleri erimiş gitmiş ama, içleri boşalmış derileri, saçları aynen duruyor (bir yanık ten rengine de sahip)bu yassı cesetlerin. Bataklığın derinlerindeler hala. Jung trende bunları anlatıyor Freud'a. Bu cesetleri. Tuhaf bir şey oluyor birden. Böyle bir şeye ilgi duyması Freud'un çok sinirine dokunuyor. "Neden böyle bir şeye ilgi duyuyorsunuz" diye soruyor Jung'a. Çok öfkeleniyor. Trenin lokantasında konu tekrar açıldığında bu sefer düşüp bayılıyor Freud.

Sigmund Freud 1856-1939

Daha sonra, bu kadar çok cesetlerden bahsetmesinin "kendisinin ölümünü istediği anlamına geldiğinden" hiç şüphesi olmadığını söylüyor Jung'a. Freud. Öyle diyor.

(Eh malum ünlü "babanın katli" kuramının sahibi kendisi)

İki dostun, iki büyük dahi'nin tren yolculuğu işte böyle. İşleri zormuş. Karışık meseleler. "Bilerek yaşarsan, hiçbir şeyden öyle fazla tat alamazsın" demişti büyük tragedya yazarı Sofokles.

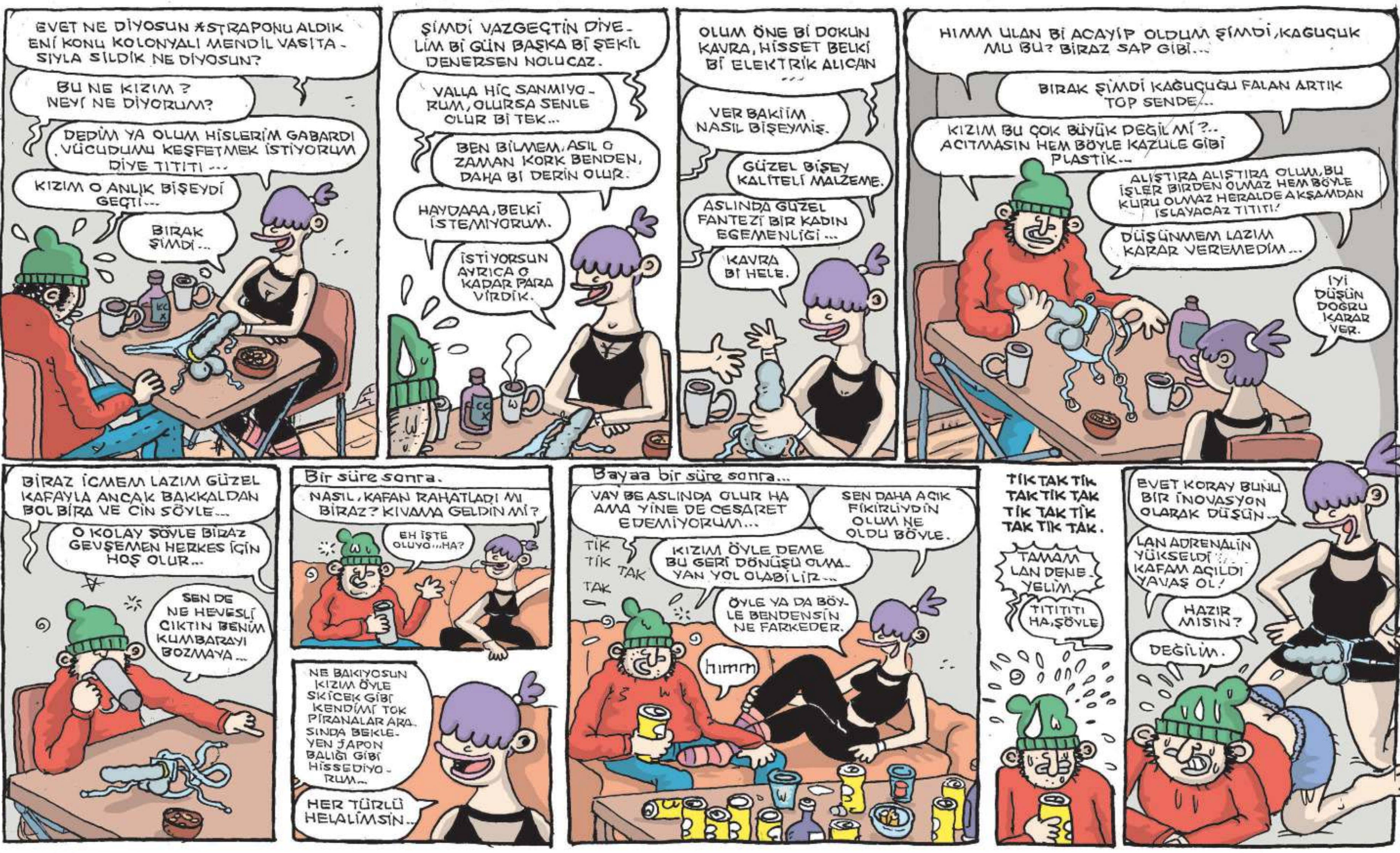
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
KAR ADAMI YETİ...
YA BEN YAZ İNSANIYIM HİÇ SEVMİYORUM KIŞI!..
İÇ ÇAYINI DA KALKALIM MADEM.
Merlin Monro'nun Vietnam'a gönderdiği foto.
Ve cepheden gelen kahreden cevap.
- Etekliyi gönder etekliyi.
- Tangalı foto at ama ifşa etme!..
İŞTE SANA BAHSETTİĞİM TATLIDAN EV..!
ÇATIDAKİLER NE ÇANAK MI?..
HAYIR ŞEKER-PARE!..
FİLİM GİBİ
Kahramanımız yılların kasketli yaşlısıdır. Bir gün büyük bir suça bulaşır, artık polisle başı derttedir...
Polisten kılık değiştirerek kurtulmaya karar verir yılların kasketlisi bir anda pantolon askılı yaşlı olur... Artık tanınması ve yakalanması imkansızdır çünkü en net kılık değiştirme yaşlıda olur... İyi seyirler...
ABİ ŞUNUN ŞARJI VAR MI YA, İKİ DAKKA TAKILI KALSA BARDA?..
Ulan kokteyl yapmadım telefon şarj ettiğim kadar ne hale geldi meslek be. Şişeleri atıp tutan adamdım ben eskiden...
Deniz börülcesi Humus, Haydari... Ordan değil içerden vericem.
Levrek marin, Acılı ezme, al biber... Ordan alma abi içerden vericem...
Havuç, tarator, Atom, Fava onu bırak içerden vericem.
MEZE TABAĞI ADLI ŞİİRİ İÇİN GALON ARKADAŞIMIZA KOCAMAN Bİ ALKIŞ...
BRAVO!
ÖYKÜ
"Hababam kafası"
GEL LAN AZ KAFA EĞELİM GEL GEL!
YA NE KAFA EĞMESİ ABİ...
OLUM GEL LAN KIRMA BENİ ÇOK ZEVKLİ...
MONTRO
HER YIL YAPTIĞINIZ MÜFETTİŞ ŞAKALARI OLMASA AKİL HOCANIZ BÖYLE DAVRANIR MIYDI?
EHEHE BAK AYNI ANDA EĞİYOLAR. ÇOK ZEVKLİ LAN HABABAM KAFASI EĞMEK...
AMAAAN!

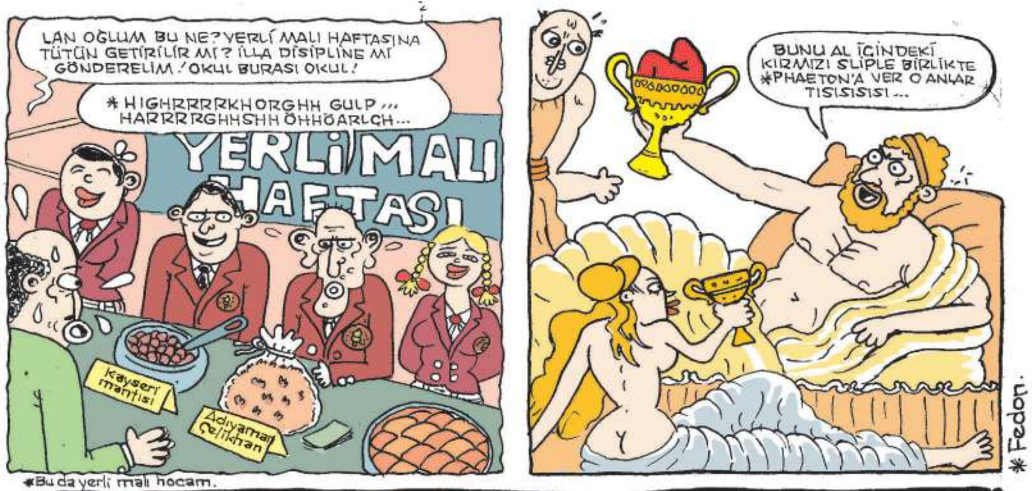
ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Yetkin Gülmen

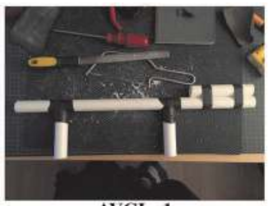

Telefonum çaldığında çok dikkatli bir şekilde tavşana bakıyordum. Ben bu hayvanı yetiştirirken ne gibi yanlışlar yaptım? İnternette tavşan bakımında sıkça düşülen yanlışlar diye arattığımda üzerime doğrultulan suçlayıcı parmaklarla karşılaşıyorum. Fazla yedirmişsiniz! Diyetini çeşitlendirmemişsiniz! Onu oynamaya teşvik edecek, merakını cezbedecek, zekasını geliştirecek oyuncaklardan mahrum bırakmışsınız! Tavşana bakıyorum, acaba yanlışlıkla zekasını geri bıraktığımı biliyor mu? Avrupa'daki, Amerika'daki tavşan sahipleri için böyle yukarıdan konuşmak ne kadar kolay. Kendi aralarında "hangi marka doğal mamayı tercih etmeliyiz" diye konuşurken ne kadar havalılar. Ben doğal tavşan maması diye arattığımda "Kuzu, papağan ve besi tavşanı beslenmesine uygun pelet mama" şeklinde ilanlar çıkıyor. Şenol yem ve küspe sanayi ltd şirketinin internet sitesinde dolaşıyorum. Vizyonumuz: Yemeyecekseniz neden besliyorsunuz? Misyonumuz: Küçük dostlarımızı bir şekilde yenilebilir boyutlara taşımak. Telefonla "yemin içeriği nedir?" diye ulaştığımda, "bizim de tavşan vardı ama evde çok yaşamıyorlar, öldü gitti hayvan. Ama ölmeden önce severek yiyordu." şeklinde bilgilendiriyor beni Şenol Bey. Hatta kalın, sizi pumpkinboy isimli tavşanın sahibine, Amerika'ya bağlıyorum. Bu dediklerinizi aynen ona da söyleyin.

Pumpkinboy'un dışar evi.

Telefonu bu tarz bir başarısızlık hissiyatıyla dolu olarak açtım. Arayan ortağım Ozan Akyol'du. Ertesi gün çekim yapacağımızı, çekim için kağıt mermi atan tüftüf tabir ettiğimiz elektrik borusundan yapılan silaha ihtiyaç duyulduğunu, bu silahı üretecek bilgi ve teknolojiye ikimiz arasında sadece benim sahip olduğumu belirtiyor; silahın yarın sabahki çekime mutlaka yetişmesi gerektiğini vurguluyordu. Bana ihtiyaç duyulduğunu, bana güvenildiğini duymak o an için en çok ihtiyaç duyduğum şeydi. "Seni, daha doğrusu bizi hayal kırıklığına uğratmayacağım! Silah yarın elinde olacak!" diye bağırdım. "Olm çok özenip uğraşma, sabaha kadar kendini yıpratma, idare eder bir şey yap, sabah sette baygınlık geçirme sonra" dedi, ancak Ozan'ın aslında ne demek istediğini biliyordum: Bana dünyanın en iyi tüftüf silahını getir.

Evde, odamda tabi ki metrelerce pvc boru var. Çünkü neden olmasın? Tavşana şato gibi bir kafes yapayım, dış iskeletini pvc borudan yapayım diye düşünerek almıştım.

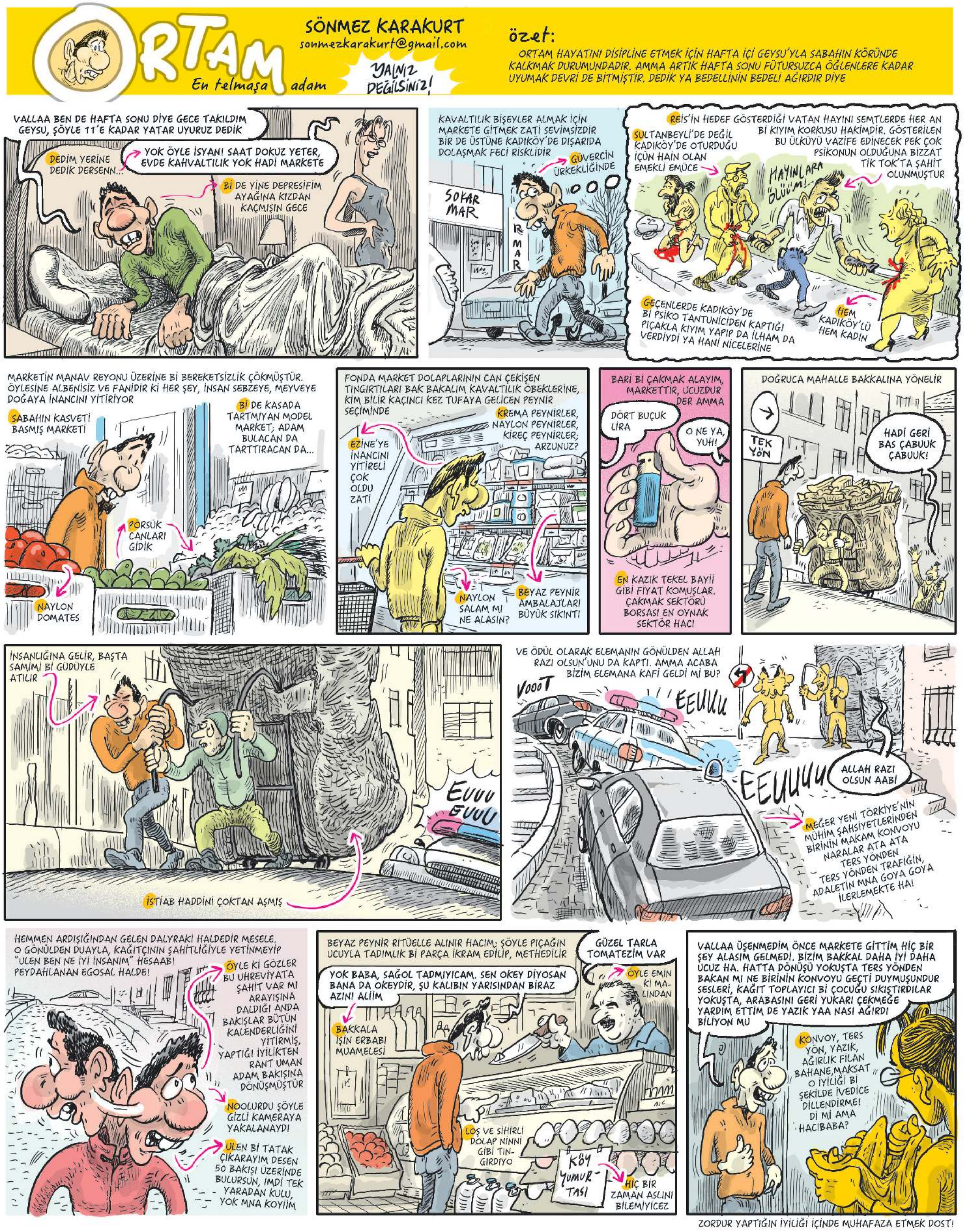

AVCI - 1

Tekrar tavşana bakıyorum, yeşillik verdiğim plastik tabağı ağzıyla tutmuş yere vuruyor. Çok üzülüyorum. Şatoyu yapsak iyiydi. Ancak ahla vahla kaybedecek vaktimiz yok. Bir parça uzun boru keseceğim, bu tüfek olacak, bir parça da kısa boru keseceğim o da dürbün olacak. Sonra biraz internette dolaşmaya, dünyadan tüftüf silahı tasarımlarına bakmaya başlıyorum. Amerikalılar yine karşıma çıkıyorlar. Gerçek dürbün takmışlar, lazer takmışlar, tahtadan kesip kabza yapmışlar, sprey boyayla metalik renklerde boyamışlar. Allahım... Evde sprey boya olacaktı, bir yerlerde lazer pointer da olması lazım. Bebeğimi çok uyandırmadan uyandırmaya çalıştım. Ertesi gün uykusundan uyandırıldığını hatırlamayacak ölçüde. Çok ince bir sanattır. Olmadı, sinirlendi, sinirlenince uykusu kaçtı, birlikte evin içinde lazer pointer aradık. Olması lazımdı ama yokmuş. Sabaha doğru lazer pointerdan vazgeçtim, sprey boyadan da vazgeçtim çünkü çalışma odamı tavşanla paylaşıyorum ve tavşana boya maskesi taktırmamın imkanı yok. Sprey boya solursa zihinsel durumu daha da geriye gidebilir. Sabahın ilk ışıkları yükselirken tüftüf silahım da son şeklini almıştı. Geriye sadece silaha ismini koymak kalıyordu: AVCI - 1. Etiket makinasıyla etiket basıp silahın üstüne yapıştırsam muhteşem olur diye düşündüm, iki saat de evin içinde etiket makinası aradım. Şimdi tavşanları evin içine salıp onları tüftüf le avlayacağım. Tavşanlar doğaları gereği oyuncu ve hareketli canlılardır (diyor pumpkinboy'un amerikan sahibi). Bu aktivite onlar için de interaktif ve meraklarını cezbedecek, zekalarını geliştirici bir oyun olacaktır. Plastik borudan yaptığım bu silahla sebep olduğum bütün hayal kırıklıklarını tek seferde yok edeceğim.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 5 ARALIK 2018 | Sayı: 588
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM HAYATINI DİSİPLİNE ETMEK İÇİN HAFTA İÇİ GEYSU'YLA SABAHIN KÖRÜNDE KALKMAK DURUMUNDADIR. AMMA ARTIK HAFTA SONU FÜTURSUZCA ÖĞLENLERE KADAR UYUMAK DEVRİ DE BİTMİŞTİR. DEDİK YA BEDELLİNİN BEDELİ AĞIRDIR DİYE
VALLAA BEN DE HAFTA SONU DİYE GECE TAKILDIM GEYSU, ŞÖYLE 11'E KADAR YATAR UYURUZ DEDİK
DEDİM YERİNE DEDİK DERSENN...
YOK ÖYLE İSYAN! SAAT DOKUZ YETER, EVDE KAHVALTILIK YOK HADİ MARKETE
Bİ DE YİNE DEPRESİFİM AYAĞINA KIZDAN KAÇMIŞIN GECE
KAVALTILIK BİŞEYLER ALMAK İÇİN MARKETE GİTMEK ZATİ SEVİMSİZDİR BİR DE ÜSTÜNE KADIKÖY'DE DIŞARIDA DOLAŞMAK FECİ RİSKLİDİR
GÜVERCİN ÜRKEKLİĞİNDE
SOKAR MAR
REİS'İN HEDEF GÖSTERDİĞİ VATAN HAYINI SEMTLERDE HER AN Bİ KIYIM KORKUSU HAKİMDİR. GÖSTERİLEN BU ÜLKÜYÜ VAZİFE EDİNECEK PEK ÇOK PSİKONUN OLDUĞUNA BİZZAT TİK TOK'TA ŞAHİT OLUNMUŞTUR
SULTANBEYLİ'DE DEĞİL KADIKÖY'DE OTURDUĞU İÇÜN HAİN OLAN EMEKLİ EMÜCE
HAYINLARA ÖLÜM!
GEÇENLERDE KADIKÖY'DE Bİ PSİKO TANTUNİCİDEN KAPTIĞI PIÇAKLA KIYIM YAPIP DA İLHAM DA VERDİYDİ YA HANİ NİCELERİNE
HEM KADIKÖY'LÜ HEM KADIN
MARKETİN MANAV REYONU ÜZERİNE Bİ BEREKETSİZLİK ÇÖKMÜŞTÜR. ÖYLESİNE ALBENİSİZ VE FANİDİR Kİ HER ŞEY, İNSAN SEBZEYE, MEYVEYE DOĞAYA İNANCINI YİTİRİYOR
SABAHIN KASVETİ BASMIŞ MARKETİ
Bİ DE KASADA TARTMIYAN MODEL MARKET; ADAM BULACAN DA TARTTIRACAN DA...
PÖRSÜK CANLARI GİDİK
NAYLON DOMATES
FONDA MARKET DOLAPLARININ CAN ÇEKİŞEN TINGIRTILARI BAK BAKALIM KAVALTILIK ÖBEKLERİNE, KİM BİLİR KAÇINCI KEZ TUFAYA GELİCEN PEYNİR SEÇİMİNDE
KREMA PEYNİRLER, NAYLON PEYNİRLER, KİREÇ PEYNİRLER; ARZUNUZ?
EZİNE'YE İNANCINI YİTİRELİ ÇOK OLDU ZATİ
NAYLON SALAM MI NE ALASIN?
BEYAZ PEYNİR AMBALAJLARI BÜYÜK SIKINTI
BARİ Bİ ÇAKMAK ALAYIM, MARKETTİR, UCUZDUR DER AMMA
DÖRT BUÇUK LİRA
O NE YA, YUH!
EN KAZIK TEKEL BAYİİ GİBİ FİYAT KOMUŞLAR. ÇAKMAK SEKTÖRÜ BORSASI EN OYNAK SEKTÖR HACI
DOĞRUCA MAHALLE BAKKALINA YÖNELİR
TEK YÖN
HADİ GERİ BAS ÇABUUK ÇABUUK!
İNSANLIĞINA GELİR, BAŞTA SAMİMİ Bİ GÜDÜYLE ATILIR
EUUU EUUU
İSTİAB HADDİNİ ÇOKTAN AŞMIŞ
VE ÖDÜL OLARAK ELEMANIN GÖNÜLDEN ALLAH RAZI OLSUN'UNU DA KAPTI. AMMA ACABA BİZİM ELEMANA KAFİ GELDİ Mİ BU?
VOOOT
EEUUU
EEUUUU
ALLAH RAZI OLSUN AABİ
MEĞER YENİ TÜRKİYE'NİN MÜHİM ŞAHSİYETLERİNDEN BİRİNİN MAKAM KONVOYU NARALAR ATA ATA TERS YÖNDEN TERS YÖNDEN TRAFİĞİN, ADALETİN MNA GOYA GOYA İLERLEMEKTE HA!
HEMMEN ARDIŞIĞINDAN GELEN DALYRAKİ HALDEDİR MESELE. O GÖNÜLDEN DUAYLA, KAĞITÇININ ŞAHİTLİĞİYLE YETİNMEYİP "ULEN BEN NE İYİ İNSANIM" HESAABI PEYDAHLANAN EGOSAL HALDE!
ÖYLE Kİ GÖZLER BU UHREVİYATA ŞAHİT VAR MI ARAYIŞINA DALDIĞI ANDA BAKIŞLAR BÜTÜN KALENDERLİĞİNİ YİTİRMİŞ, YAPTIĞI İYİLİKTEN RANT UMAN ADAM BAKIŞINA DÖNÜŞMÜŞTÜR
NOOLURDU ŞÖYLE GİZLİ KAMERAYA YAKALANAYDI
ULEN Bİ TATAK ÇIKARAYIM DESEN 50 BAKIŞI ÜZERİNDE BULURSUN, İMDİ TEK YARADAN KULU, YOK MNA KOYİİM
BEYAZ PEYNİR RİTÜELLE ALINIR HACIM; ŞÖYLE PIÇAĞIN UCUYLA TADIMLIK Bİ PARÇA İKRAM EDİLİP, METHEDİLİR
GÜZEL TARLA TOMATEZİM VAR
ÖYLE EMİN Kİ MALINDAN
YOK BABA, SAĞOL TADMIYICAM. SEN OKEY DİYOSAN BANA DA OKEYDİR, ŞU KALIBIN YARISINDAN BİRAZ AZINI ALİİM
BAKKALA İŞİN ERBABI MUAMELESİ
LOŞ VE SİHİRLİ DOLAP NİNNİ GİBİ TINGIRDIYO
KÖY YUMURTASI
HİÇ BİR ZAMAN ASLINI BİLEMİYİCEZ
VALLAA ÜŞENMEDİM ÖNCE MARKETE GİTTİM HİÇ BİR ŞEY ALASIM GELMEDİ. BİZİM BAKKAL DAHA İYİ DAHA UCUZ HA. HATTA DÖNÜŞÜ YOKUŞTA TERS YÖNDEN BAKAN MI NE BİRİNİN KONVOYU GEÇTİ DUYMUŞUNDUR SESLERİ, KAĞIT TOPLAYICI Bİ ÇOCUĞU SIKIŞTIRDILAR YOKUŞTA, ARABASINI GERİ YUKARI ÇEKMEĞE YARDIM ETTİM DE YAZIK YAA NASI AĞIRDI BİLİYON MU
KONVOY, TERS YÖN, YAZIK, AĞIRLIK FİLAN BAHANE, MAKSAT O İYİLİĞİ Bİ ŞEKİLDE İVEDİCE DİLLENDİRME! Dİ Mİ AMA HACIBABA?
ZORDUR YAPTIĞIN İYİLİĞİ İÇİNDE MUHAFAZA ETMEK DOST!

UYKUSUZ

12 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/50 No: 589
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Üzerinden geçmediğimiz köprüler için 4 milyar 530 milyon TL ödedik... Müteahhit firmalara verilen geçiş garantileri nedeniyle merkezi bütçeden 4 milyar 530 milyon 893 bin 467 TL ödeme yapıldı...

Savaş geliyor

Kış mevsiminin etkisini gün be gün arttırdığı ve kotlu bacaklarımızın bi çırpıda üşüdüğü zamanlar başladı işte.. Bir kardan adam gibi sarılacak belimize soğuklar ve onun arzulu dudakları boynumuzda gezerken tüylerimiz diken diken olacak, tıpkı eski müzik gruplarından "Duran Duran" gibi... Yani Kardan adam boynumuzu öperken, tüylerimiz meşhur olacak.. Evet ilk başta belki anlaması zor, ama bu da bir bakış, bu da gönüllere bir dokunuş... HEY!! Yaa bunların aklımızı karıştırmasına izin vermeyelim alt tarafı kış geliyo, bunu ağdalandırıp sündürmeye gerek yok.. Sırtımızı kalın giyinicez, ayağımızı sıcak tutucaz ve elimize hohlıyacaz.. Bu üç şeye dikkat ettiğimiz sürece üşümemiz için bi sebep yok... Veya üşümememiz için bir sebep yok.. İşte bütün mesele bu..

Bir gün bir çoban çok üşür.. Fırtınanın tipinin ortasında kalmıştır... Çaresizlik içerisinde yolunu bulmaya çalışırken gece olur.. Sıcaklık iyice düşmüştür.. Donması an meselesidir... O sırada yukarıdan ho-ho-ho diye kahkahalar gelir.. Bi bakar ki Noel baba... Şehirlilere hediye dağıtmaya gidiyor neşeyle... Hemen yerden aldığı bi taşla onu vurup düşürür.. Bıçağıyla noel babanın sakalını yüzer ve sırtına giyer.. Bu onu gecenin tipisinden koruyacaktır.. Ve hayat serengetide böyle devam eder..

Trump saçlarını boyatıyor mu?

ABD devlet başkanının saçları boya" diye iddia eden Yarım Ekmek Bakanı, açıklamasına şöyle devam etti.. "Düşünün.. Duvara vida takacaksınız.. Naparsınız? Önce matkapla duvarı deler, sonra dübel takarsınız... Daha sonra bu dübelin içine vidayı bi tornavida vasıtasıyla döndürerek takarsınız... İşte o tornavida olmak lazım" diyen bakan, daha sonra kendi etrafında maykıl Ceksın gibi dönerek tornavida taklidi yaptı... Sırasıyla kerpeten, testere ve çekiç taklidi yapan Yarım Ekmek Bakanı, yıldız tornavida taklidi yaparken bileğini burktu ve düştü.. Korumaları derhal üzerine atlayıp ateş etmeye başladılar.. Sonradan anlaşıldı ki "Çivi" taklidi yapıyormuş onlar da... En son mikrofona gelen Metalika grubu, kalabalığa sevilen parçalarını çaldılar.. Hep bir ağızdan Akdeniz Akşamlarını söyleyerek coşan seyircileri metalika "Biz Notink els medırs" çalıyoruz diye uyarsa da umursamadılar... Zaten gerçek metalika değildi.. Mahallenin çocukları kurmuş grubu.. Kavga çıktı.. Dövüşler falan, sonra ortalık sakinledi, herkes evine gitti uyudu.. Sabah kalktığında hiçbiri bu olayı hatırlamıyordu.. Hayat devam ediyor, kırlangıç sürüleri çatı çatı ilerleyerek şehri terk ediyordu...

Bütün Fransızlar sevişiyor..

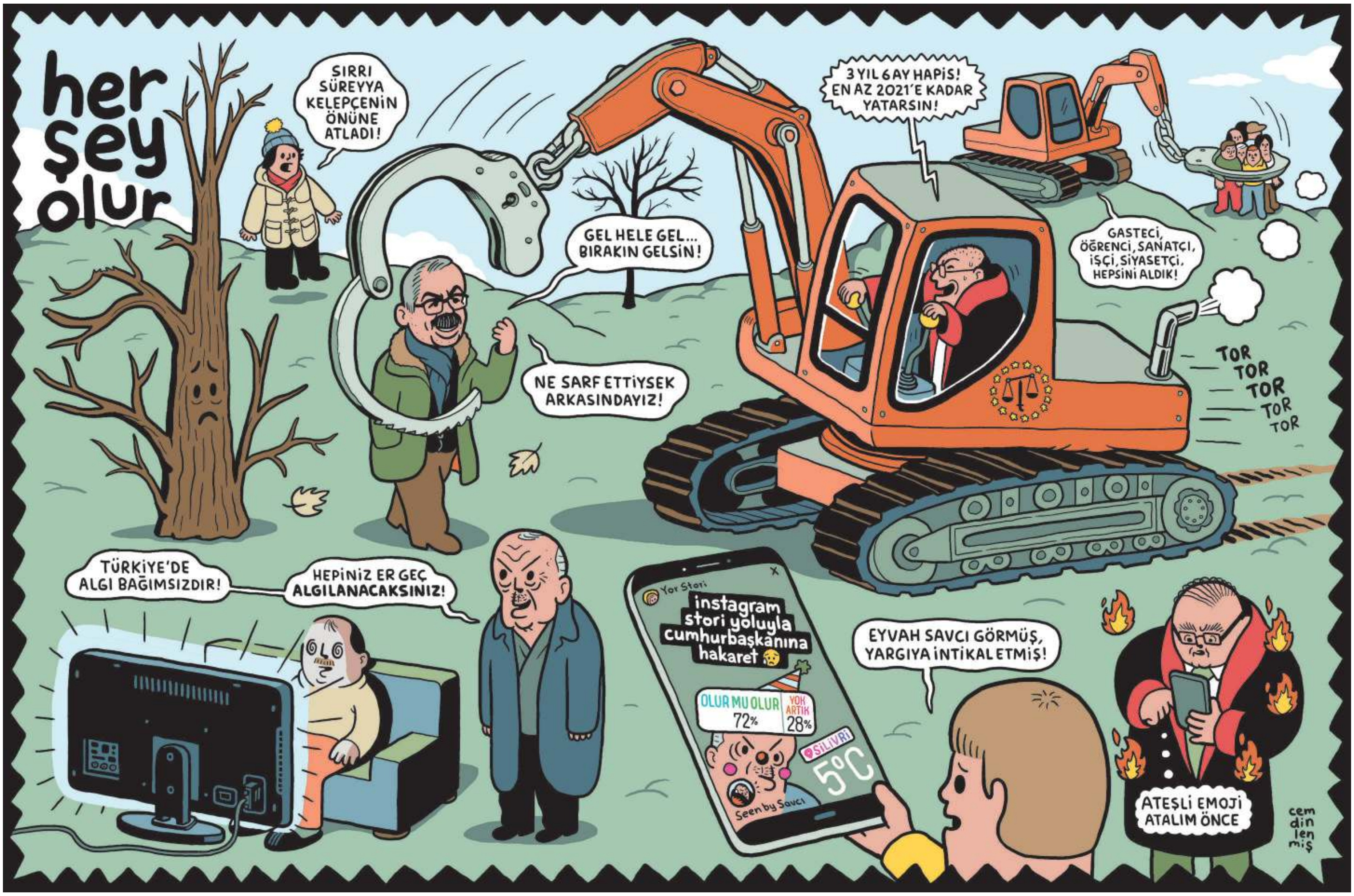
Fransız lider marakor, sekreterinin kocasıyla çekilmiş uygunsuz fotoraflarla ilgili "Seks yaparken çekmişler" dedi. Rahat hareketleriyle dikkati çeken makor soyunarak memelerini gösterdi ve "Erkeklerin memelerini göstermesi ayıp değil.. O yüzden bu hakkımı kullanmak istiyorum... Ha, bazen sözde entel çevreler bu çabalarımı anlamıyor ve göğüslerimi emmek, ısırmak istiyorlar.. Ter içinde kalana kadar boğuşuyorum bu çevrelerle ve yorgun düşüp uyuya kalıyoruz... Sabahın ilk ışıklarında serçelerin ötüşüne uyanıyoruz... Sabahın serinliğine aldırmadan cama koşuyoruz, vücutlar çıplak... Ve işte serçeler ufak bi su birikintisinin içinde nasıl da banyolarını yapıyorlar.. Apartmandan aşağı iniyoruz... Hala çıplağız soğuk umurumuzda değil... Buluyoruz o ufak su birikintisini.. Serçeler kaçışıyor sağa sola... Umurumuzda değil... Banyomuzu yapıyoruz.. Bi simitçi geçiyor... Yeni çıkmış fırından simitleri.. Tezgahının camları buhu içinde... "A-a.. Fransada simitçinin ne işi var?" diye şaşırırken uyanıyorum.. Yani demek istediğim biz liderlerinde zor günleri, zor anları oluyor... Ama bunları geride bırakmalıyız.. Anlıyor musun?

@kaansezyum

Adalet'i beklerken...

Nasıl bir adalet bekliyorsunuz. Yani hayatın otomatik bir adalet sistemi olsa, dilediğinizde 'on'a getirseniz açılsa, lüzumsuzken söndürseniz filan, fena olmaz mıydı? Çok yazmasına rağmen söndürmemekte de fayda var tabii adaleti. Adalet bir ampul gibi olsa, çok yaksa ama aydınlatsa, sabaha kadar açık dursun isterdim. Geceleri karanlıktan korkanlara bile faydası olurdu adaletin. Hiçbir şey yapmasa, insanlara en azından yol gösterirdi. Gece tuvalete kalktığınızda koridorun yılmaz bekçisi olabilirdi adalet.

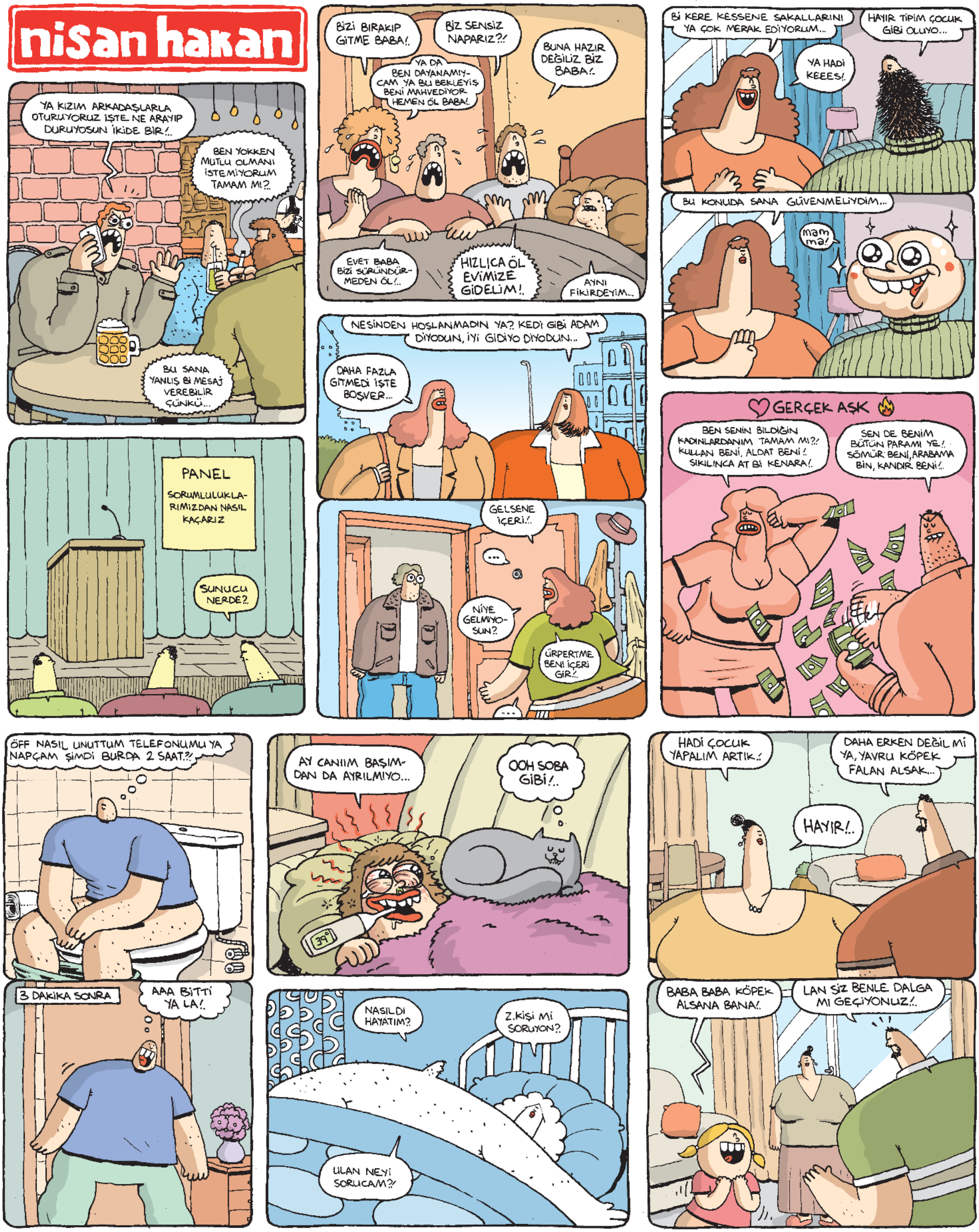
İstenilen adalet nasıl bir şey olmalı ki, bunca zamandır bir türlü ulaşamıyoruz. Davalar zamanaşımına uğruyor, adalet unutuluyor. Cezanızı peşin öderseniz indirim alıyorsunuz, arada 'af' çıkıyor, fenalıklarınız devlet eliyle sıfırlanıyor. Yapılması ve bakımı için vergisini verdiğiniz yoldan geçerken hala para veriyorsunuz, bazen vergileriniz cop, bazen müşavir tekmesi, bazen azar, bazen tır, bazen JES, bazen de HES olarak geri dönüyor. Adalet böyle bir şey olmalı. Derelerin akması kadar doğal, karbon döngüsü kadar bizden olmalı, hayattan olmalı belki de. Acaba adalet bir zamanlar hayattan yana mıydı?

En son görenler adaletin bonz peşinde koştuğunu ve sokaklarda yatıp kalktığını söylüyordu. Sonra tinere başlamış, sonra da kendi kendini yakmış. Tabii ki öncesinde o kadar içmekten ciğerleri kavrulmuş. Adaletin birkaç da sevgilisi varmış. Eski İstanbul'da onlarla fingirdermiş iyi zamanlarında. Onlardan ayrılınca kendisine gelememiş. Koskoca adalet şimdi saraylarda heykel olarak duruyor. Orası burası açık, üşüyor mu üşümüyor mu kimse bilmiyor...

Hiçbir şeyi görmesin diye gözlerini de kapamışlar. Oysa o her şeyi görmek istiyordu. Gizli tanık ne kadar gizleniyordu, onu bilmek istiyordu. Adaletin kafasındaki gri madde böyle konularla ve artan kirasını denkleştirme derdinde kavruldukça kavrulmuş. O son sevgiliyi kaybetmeyecektin adalet. Mülkün temelisin yine iyisin. Türkiye'de emlak yükselen değerdi. Hala da değer. Değerliyse eğer her şeye değer. Hiç kirlenmez, leke tutmaz nano kumaşlarla, kefenini bile kevlarla güçlendirilmiş olarak giyip yola çıktı yeni adalet. Yolda doğru. Haksızların haklarını savundu, gücü buldu, güçlendikçe kazanmayı, kazandıkça daha çok kazanmayı istedi. Kazanmayı öğrenince kendisine hayran olunmasını istedi. Canı hep daha fazlasını çekiyordu. Aklında hep, 'Şimdi buralarla başlarım, ileride aşağılara, şuralara da ben bakarım, ben adaletim' demeye başladı. Çevresindekileri dinlemesine ihtiyacı yoktu, çünkü o adil olandı. O en doğrusuydu. Eski adaleti görmüştük. Ayyaş, içkici, kadına-kıza zaafı olan, aşırı duygusal olduğundan kırılgan, narin dolayısıyla da güçsüz bir adaletti. Güçsüz olduğu için elindeki gücünü kaybetmişti. Yeni adalet hiç esnemeyecek, hiçbir söze kulağını kabartmayacak, kendi bildiği yolda gidecek ve gerekirse bu yolda hayatını verecek, eğilmeden, dik duracak bu güç yolculuğunu kazanacak ve en güçlüsü olacaktı... Olması gereken de buydu çünkü... Bu düşünceler eşliğinde yeni adalet de kafayı yemeye başladı inceden. Günden güne eşini dostunu tersler, akrabasına ya da mahallelisine arıza çıkarır, sokaktan geçen gençlere laf atıp sataşır, oraya buraya, olmayacak yerlere arabasını bırakır geceleri insanları apartmanlarının içinde hapis etmeye başlar hale gelmişti. Okul çağındaki çocuklarla, sokaktan geçen hayvanla bile kavga eder, onlara sıkıntı çektirir hale gelmişti. Hep sinirliydi. Hiç kimse kendisini anlamıyordu, onun seçimleri en doğru olanıydı, neden laf dinlemiyorlardı? Neyse ki o yapacağını biliyordu. Herkese haddini bildirecekti, kimse onun sabrını sınamasındı...

Yeni adalete sonrasında neler olduğu hakkında birçok söylenti hala kulaktan kulağa dolaşır. Kimi bir gün yaptıklarının geldiği yerden ne kadar uzakta olduğunu, hayatını koskoca bir yalan üzerine inşa ettiğini görüp kendini yollara vurduğundan bahseder. Kimisi güç ve kuvvet sahibi oldukça büyük yıldızlara olduğu gibi kendi yerçekimiyle kendi içine çöktüğünü söyler. Kimileri ise halkından kaçıp başka bir yerlerde bir kutunun içinde hala kutunun içini düşünmeye devam ettiğini söylerler. Ama en çok akıllarda kalan o yılların çocuk şarkılarına yansıyan 'Kurabiye kurabiye / Kurabiye koca adam / Kral da sanmış kendini / Aynaya bakmış bir gün ki / Kurabiye adammış aslında / Kendini yemiş hırsından...

nisan hakan
YA KIZIM ARKADAŞLARLA OTURUYORUZ İŞTE NE ARAYIP DURUYOSUN İKİDE BİR!..
BEN YOKKEN MUTLU OLMANI İSTEMİYORUM TAMAM MI?..
BU SANA YANLIŞ Bİ MESAJ VEREBİLİR ÇÜNKÜ...
PANEL
SORUMLULUKLARIMIZDAN NASIL KAÇARIZ
SUNUCU NERDE?..
BİZİ BIRAKIP GİTME BABA!..
BİZ SENSİZ NAPARIZ?!
YA DA BEN DAYANAMIYCAM YA BU BEKLEYİŞ BENİ MAHVEDİYOR HEMEN ÖL BABA!..
BUNA HAZIR DEĞİLİZ BİZ BABA!..
EVET BABA BİZİ SÜRÜNDÜRMEDEN ÖL!..
HIZLICA ÖL EVİMİZE GİDELİM!..
AYNI FİKİRDEYİM...
NESİNDEN HOŞLANMADIN YA? KEDİ GİBİ ADAM DİYODUN, İYİ GİDİYO DİYODUN...
DAHA FAZLA GİTMEDİ İŞTE BOŞVER...
GELSENE İÇERİ!..
...
NİYE GELMİYOSUN?
ÜRPERTME BENİ İÇERİ GİR!..
...
Bİ KERE KESSENE SAKALLARINI YA ÇOK MERAK EDİYORUM...
HAYIR TİPİM ÇOCUK GİBİ OLUYO...
YA HADİ KEEES!..
BU KONUDA SANA GÜVENMELİYDİM...
mam ma!
GERÇEK AŞK
BEN SENİN BİLDİĞİN KADINLARDANIM TAMAM MI?! KULLAN BENİ, ALDAT BENİ! SIKILINCA AT Bİ KENARA!..
SEN DE BENİM BÜTÜN PARAMI YE!.. SÖMÜR BENİ, ARABAMA BİN, KANDIR BENİ!..
ÖFF NASIL UNUTTUM TELEFONUMU YA NAPÇAM ŞİMDİ BURDA 2 SAAT?!
3 DAKİKA SONRA
AAA BİTTİ YA LA!..
AY CANIM BAŞIMDAN DA AYRILMIYO...
OOH SOBA GİBİ!..
39°
NASILDI HAYATIM?
Z.KİŞİ Mİ SORUYON?
ULAN NEYİ SORUCAM?!
HADİ ÇOCUK YAPALIM ARTIK!..
DAHA ERKEN DEĞİL Mİ YA, YAVRU KÖPEK FALAN ALSAK...
HAYIR!..
BABA BABA KÖPEK ALSANA BANA!..
LAN SİZ BENLE DALGA MI GEÇİYONUZ!..

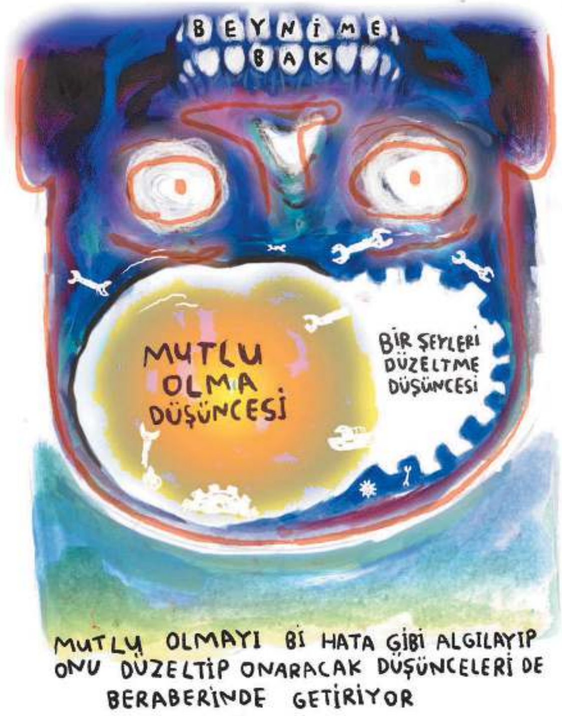
BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Tırnakları kestikten sonra el yıkamak gibisi de yok. O el bir süre ne de güzel köpürüyor. Parmak uçları avuç içiyle ne de güzel kaynaşıyor. Tam oturuyor. Bir de tırnak kesme sonrası bende oluşan bir şey var. Tırnak diplerindeki serbes kalan, resmen serbes ama, serbes kalan parmak ucu derilerini yemek. Öyle güzel oluyor ki. Tertemiz serbes kalmış deri. Hey yavrum hey. Dışarıdan bakıldığında sanki tırnaklarımı yiyormuşum gibi görünüyor. Nasıl iştah açıyor ama. İnsanlar zor tutuyorlar kendi tırnaklarını yememek için. Bu arada bir yandan da Pink Floyd ağabeyimizden Shine On You Crazy Diamond çalıyor arkada ben bu yazıları yazarken. Ve bu arada David Gilmour ağabeyimize soruyorlar, "en büyük Pink Floyd mu" diyorlar, "hayır, Beatles" diyor. Çünkü tabii ki Beatles, hayır ne olacağıdı ya. Neyse ne diyordum, dırnah. Dırnahlar uzunken el yıkama zor oluyor. Avuç ve parmak uçları arasında tam bir kaynaşma olamıyor. Böyle işte. Bu konuyla ilgili benim anlatacaklarım şimdilik bu kadar.
æ Dur çay alayım da geleyim.
æ Çay aldım da geldim. Yaparım çünkü ben zaman zaman böyle şeyler. Çay alırım da gelirim. Kupada, dev. Sonra da yaşamıma devam ederim. Ben de böyle bir insanım. Resmen.
æ Geçenlerde de Özlem'imin eli zannederek kumandaları tuttum, o oldu. Akşam öyle koltuğa uzanmış film izliyorduk. Arkadan da sarılmış bana. Dedim madem bu kadar sarılmış, ben de elini tutayım madem, ayıp olmasın diyerek eline doğru davrandım, tuttum bir şeyi ama ne bileyim, el sıcaklığı yok, bir de üzerinde düğmeleri de var. Haa dedim, el değil demek ki bu dedim, şöyle bir baktım, televizyonun kumandası. Televizyonun kumandası da ne çirkin bir şey yarabbim. Kapkara, ince uzun, çukur gözlü enişte gibi bir şey. İnsan eline almaya yiğreniyor. Ürperdim. Dedim tamam, bu kumanda, el biraz ötede öyleyse. Ele doğru davrandım yine. Bu arada ben eli görmüyorum ki, tahmin ediyorum. Şuradadır muhtemelen diyorum, nerede olacak ki diyorum. Davrandım yine ele, kavradım yine bir şeyi, bu defa daha kalın daha kısa bir şey geldi elime, düğmeleri de var yine. Amca gibi bir şey geldi elime. Tıknaz amca. Noluyor dedim ya artık. Bu defa da dijitürk'ün kumandasını tutmuşum, o olmuş. Eeeh dedim, "nerede ya" dedim "ellerin, bir saattir ellerini arıyorum, vallahi bunaldım" dedim. Özlem'in ise hiçbir şeyden haberi yok. "Ne diyorsun ya" dedi. Dedim "ne demek ne diyorsun, ben burada heder oldum" dedim ya, "verir misin şu elini" dedim. "Hangisini" dedi. Dedim "fark etmez, çabucak ver birini, bu nedir ya" dedim. Verdi elini, tuttum öyle. Ama artık ne filmden lezzet aldım, ne elden. İnsanın neşesi kaçınca da kaçıyor. Bu akşam da Apple Tv alacağız, onun da kumandası var. Yandık ya. Gerçi onun kumandası süper narinsel. Çok göze batmaz. Ne çektim ya bir film izleyeceğim diye. Ne çektim.
æ Bir keresinde de evdeyim öyle, kapı çaldı. Zil de çalmış olabilir. Neyse. Açtım kapıyı, karşımda bir abla. "Kimsesiz çocuklar için bağış topluyorum" dedi, "bu da dergimiz" dedi. "Tamam" dedim "ne kadar". "Beş lira". Verdim beş lirayı, aldım dergiyi. Kapattım kapıyı. Kapıyı kapatır kapatmaz derginin künyesine baktım. Kimsesiz Çocuklar Derneği'nin numarasını buldum. Aradım Kimsesiz Çocuklar Derneği'ni. Dedim "biraz önce böyle bir şey oldu, sizin" dedim "böyle bir hizmetiniz var mı, kapıya insan yollayıp dergi satıyor musunuz". "Bizim öyle bir hizmetimiz yok, biz de çok şikayetçiyiz, dolandırıcı onlar" dedi. Dedim "tamam, iyi bakın kendinize, görüşürüz". Hop aşağı indim. Abla yoldaydı. Dedim "ablacım, ben" dedim "şimdi Kimsesiz Çocuklar Derneği'ni aradım, dolandırıcıymışsınız siz" dedim. "Aa, olur mu öyle şey" dedi. "Valla" dedim "ben orasını bilmem, paramı geri verin, dergiyi de alın, yoksa polis çağırıcam" dedim. Beş lira için ortalığı yıkıyorum. Polisi duyunca hemen verdi paramı, dergiyi de aldı. Son bir laf daha söyleyeceğim ya, dedim "bu parayı size vereceğime üzerine biraz daha koyar, şuradaki kedilere mama alırım, daha iyi" dedim. "Aa, işte şimdi çok darıldım, beni kediyle bir mi tutuyorsunuz" dedi. "Bir tutmuyorum, kedi sizden üstün" dedim. Sonra da ardıma bakmadan eve çıktım. Evde biraz düşündüm. Ne yaşadım ben böyle şimdi dedim kendi kendime. Sonra da amaaaan dedim, film izledim.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Hemen konuya giriyorum" dedi. Dedim "gir". "Lisedeyken bir kızdan hoşlanıyordum" dedi. "Senin de" dedim "şu aşk hikayelerin". "Ne var oğlum, halla halla" dedi. "Ee" dedim. "Lisedeyken açılamamıştım kendisine, sonradan lise bitti, üniversite hayatı başladı, bir gün yine karşılaştık kendisiyle, bana karşı ilgili gibiydi, lisedeki gibi değildi yani, iyiydi, arkadaş gibi olmuştuk, birbirimizle daha çok konuşuyorduk, ben de bir gün laf arasında arkadaşlarla sohbet ederken, Leyla'yla çıkıyoruz dedim, Leylay'dı adı, bir iki gün sonra Leyla aradı beni, biz seninle çıkmıyoruz, lütfen kimseye böyle şeyler söyleme dedi, benim yaptığım densizlikti ama yani ne bileyim, bir yandan da bilemedim" dedi, gitti. Sustum. Sonra biraz daha sustum. Sonra film izledim.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
15 Aralık Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Aralık Pazartesi / **Denizli Pamukkale Üniversitesi Kongre ve Kültür Merkezi** / Saat: 17.00

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

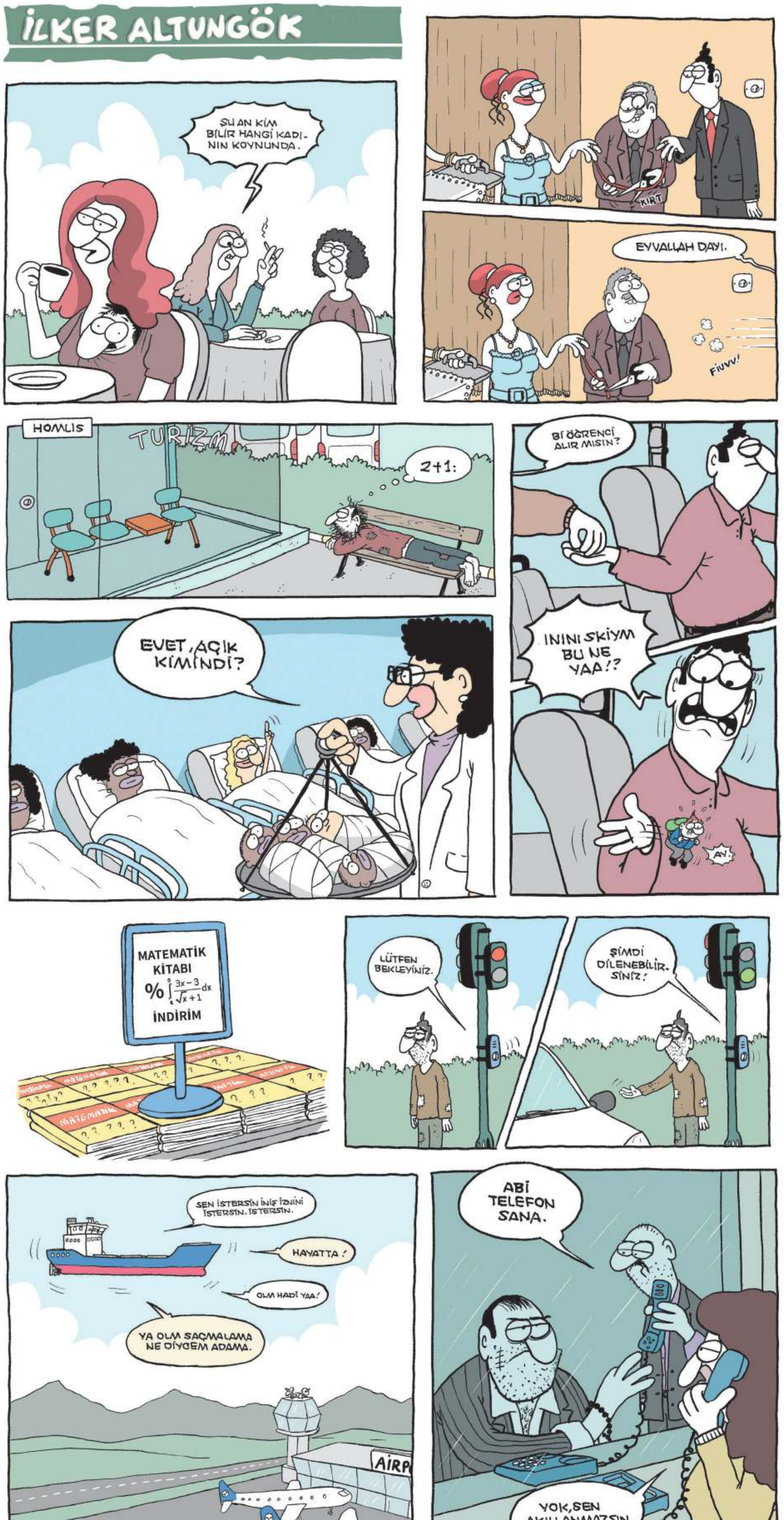

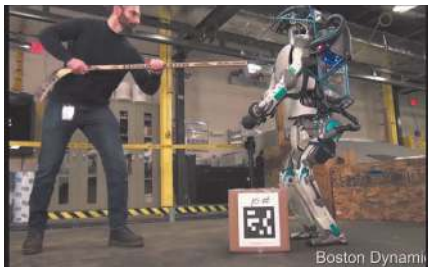

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Aslında düşünecek olursanız Konyalı mühendis ve bilim insanlarımız dünyanın en iddialı robotunu yapmışlar. Şimdi efendim bakıyorum sağda solda okuyorum, neymiş bir robotu bile yapamamışlar da falan da feşmekan da. Hâlbuki mesele bana kalırsa tam da bir başarı hikâyesi. Ama biliyorsunuz ki Türkiye'den çıkan başarılı insanları yermek, onların başarılarını yok saymak, küçük görmek yaygın bir hastalığımız. Örneğin belki de dünyanın en iyi deniz biyologlarından biri olabilecek, bu alanda nobeli almasına kesin gözüyle bakılan Kerem Alimoğlu'nu hiç duydunuz mu? Veya en son ne zaman yarı iletken teknolojisinde devrim niteliğinde gelişmelere imza atabilecek, Intel'in AMD'nin ve BRC sıralı otogaz sistemlerinin peşinde koştuğu Aydilge Horasanlı hakkında bir haber okudunuz? Valla ben ikisini de ilk defa burada duyuyorum. Bakın başarının üstünü örtmede bu noktadayız demek ki arkadaşlar. İşte ülkemizde kıskançlık bu boyutta.

Aynı şekilde Konya'da yapılan insansı robotlarımız da aynı kıskançlığın hedefi şimdi. Üstelik ortada gerçek bir başarı hikâyesi olduğu hâlde. Bakın bu başarıyı bir Amerikalı, Perulu falan şirket yakalasa şu anda Netflix'te iki sezon sürecek dizisi için anlaşma bile yapılmıştı, başrolleri de ben diyeyim Adam Sandler siz deyin Jim Varney oynardı. (Ne oldu? Hemen Jim Varney ismini seçip "google'da ara," yapmak istedin değil mi? Yahu onu bari git yaz.)

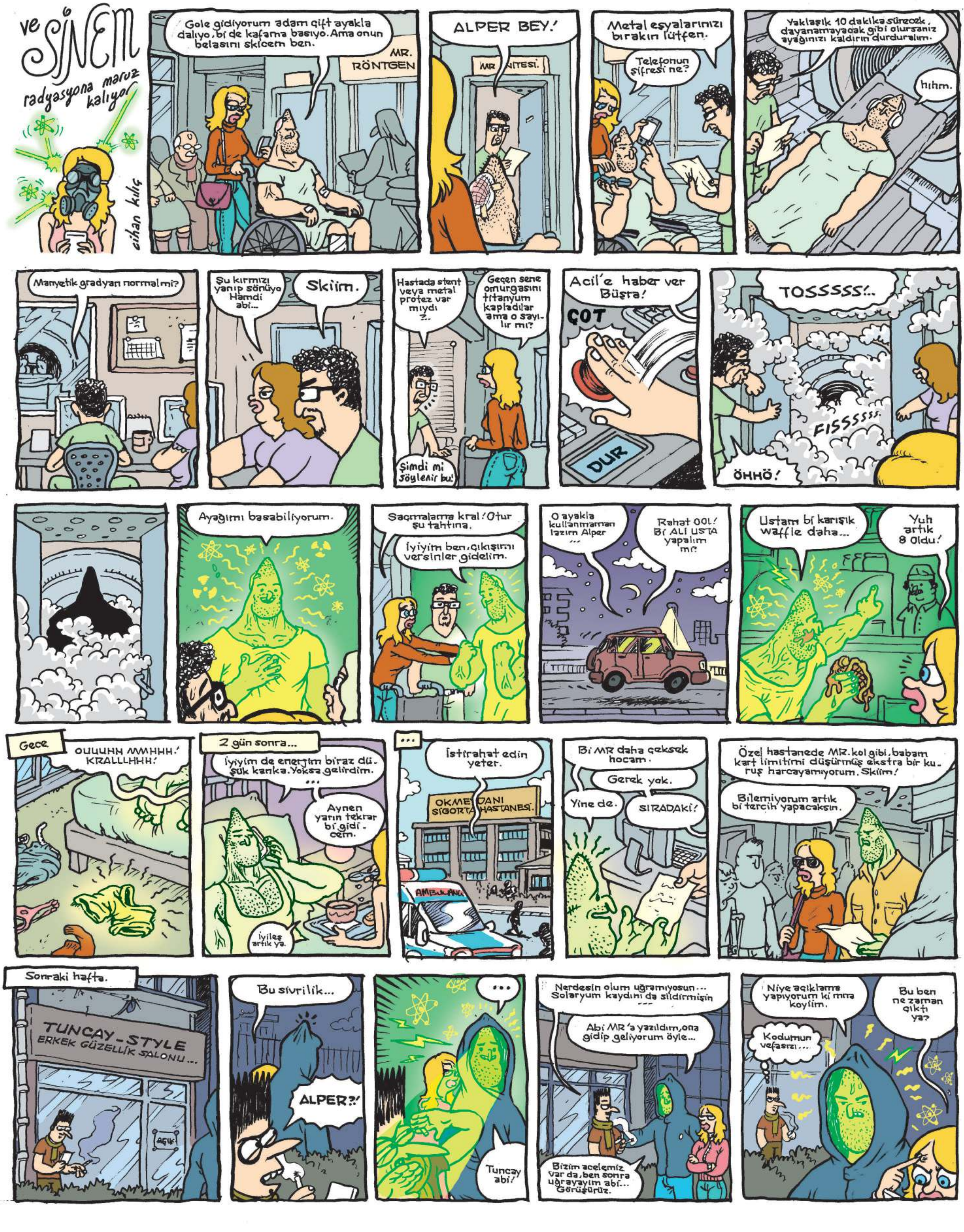
Zira nedir bütün dünya insana en benzeyen yok yapay zekâlı kendi kararlarını alabilen ve kendi kendine hareket edebilen robotlar yapmaya çalışıyor. Bakıyorsunuz Japon'a Asimo diye bir arkadaşı saldılar piyasaya, Asimo geliyor, Asimo gülüyor yok el sıkışıyor, yok basamak çıkıyor. Beri taraftan Amerikalılar Boston Dynamics diye bir dükkân açmış, onlar da robotları hoplatıyor, zıplatıyor hatta robotlara türlü türlü eziyet ediyorlar sonra da diyorlar ki yapay zekâlı robot yaptık. Yavrum yapayını bilemem ama bildiğin geri zekâlı robot yapmışsınız siz. Bu ne lan? Biz halk arasında böyle kişilere mental retarde diyoruz. (Bakırköylüyüm oğlum ben, psikiyatrın harman olduğu yerden geliyorum, halkın hatırı sayılır bir kısmı psikiyatr olduğu için mental retarde tabirini kullanıyoruz, yoksa siz yine gerizekâlı diyebilirsiniz.)

Yahu hele şu Boston Dynamics'teki robot zulmü olacak iş değil. Adamlar robotu yapıp salıyorlar sonra kâh tekmeliyorlar, kâh sopayla dürtüyorlar, kâh hokey sopasıyla vuruyorlar, itiyorlar, kakıyorlar. E bütün bunlara karşı robot ne yapıyor? Hiçbir şey. E kusura bakmayın ama bu yapay zekâ değil düşük hem de çok düşük zekâ. Bir kere kendi kararlarını alamıyor, kendisi için iyi ne kötü ne kestiremiyor. Vur eline al lokmasını bir robot yapılmış ve bunu bile sanki ne büyük iş yapmış gibi gep gep gerinerek dünyaya duyuruyorlar.

Ama bizim Konya'daki robot gerçekten insansı bir robot. Yok neymiş sahnede dans falan yaparken aşağı düşmüş. E büyük başarı. Koskoca Kenan Doğulu düştü yahu sahnede ki kendisinin sahnesinin ne kadar iyi olduğu ansiklopedilere geçmiş bir gerçektir, dileyen Groliers Ansiklopedisinin Kenan Doğulu maddesine bakabilir (Yok di mi artık evinizde ansiklopedi falan. E şansınıza küsün o zaman). Yani bence kendisine söyleneni mal gibi harfi harfine yerine getiren robot yapmakta bir numara yok. Önemli olan tıpkı bizim Konyalı mühendis ve tasarımcılarımız gibi ufak tefek çılgınlıklar yapabilen, arada bir hatalı kararlar alan, kafasına esti mi dağıtan, yeri geldiğinde sahneden düşen robotlar yapabilmemiz.

Hem belki robot stage dive yaptı, baktı ki salonda alkış kıyamet gırla, tıpkı gerçek bir rak yıldızı gibi kendisini seyircinin üzerine bırakmak istedi ama seyirci eğitimsiz olduğu için robot yere çakıldı ki yıllarca çok çeşitli rak konserine gitmiş birisi olarak seyircinin üzerine atlayıp yere çakılan başka müzisyenler de gördüm. Ha siz diyorsanız ki illa "Erol Evgin gibi olsun, sahneden düşmesin, atlamasın, şarkısını söylesin, dansını etsin gitsin," kusura bakmayın en son ne zaman Erol Evgin konserine gittiniz diye sorarım size. Sorarım ve dönüp arkama bakmam bile.

ve Sinem
radyasyona maruz kalıyor
cihan kılıç
Gole gidiyorum adam çift ayakla dalıyo, bi de kafama basıyo. Ama onun belasını skicem ben.
MR. RÖNTGEN
ALPER BEY!
MR ÜNİTESİ.
Metal eşyalarınızı bırakın lütfen.
Telefonun şifresi ne?
Yaklaşık 10 dakika sürecek, dayanamayacak gibi olursanız ayağınızı kaldırın durduralım.
hıhm.
Manyetik gradyan normal mi?
Şu kırmızı yanıp sönüyo Hamdi abi...
Skiim.
Hastada stent veya metal protez var mıydı ?..
Geçen sene omurgasını titanyum kapladılar ama o sayılır mı?
Şimdi mi söylenir bu!
Acil'e haber ver Büşra!
ÇOT
DUR
TOSSSSS!..
FISSSSSS.
ÖHHÖ!
Ayağımı basabiliyorum.
Saçmalama kral! Otur şu tahtına.
İyiyim ben, çıkışımı versinler gidelim.
O ayakla kullanmaman lazım Alper ...
Rahat OOL! Bi ALİ USTA yapalım mı?
Ustam bi karışık waffle daha...
Yuh artık 8 oldu!
Gece
OUUUHH MMHHH! KRALLLHHH!
2 gün sonra...
İyiyim de enerjim biraz düşük kanka. Yoksa gelirdim.
...
Aynen yarın tekrar bi gidicem.
İyileş artık ya.
...
İstirahat edin yeter.
OKMEYDANI SİGORTA HASTANESİ.
AMBULANS
Bi MR daha çeksek hocam.
Gerek yok.
Yine de.
SIRADAKİ!
Özel hastanede MR. kol gibi, babam kart limitimi düşürmüş ekstra bir kuruş harcayamıyorum. Skiim!
Bilemiyorum artık bi tercih yapacaksın.
Sonraki hafta.
TUNCAY-STYLE ERKEK GÜZELLİK SALONU...
AÇIK
Bu sivrilik...
ALPER?!
...
Tuncay abi!
Nerdesin olum uğramıyosun... Solaryum kaydını da sildirmişin ...
Abi MR'a yazıldım, ona gidip geliyorum öyle...
Bizim acelemiz var da, ben sonra uğrayayım abi... Görüşürüz.
Niye açıklama yapıyorum ki mına koyiim.
Kodumun vefasızı...
Bu ben ne zaman çıktı ya?

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Çok uzak çağlarda,
İnsan mavi kuşun
peşindeydi yine,
Mavi kuş, nerdesin
öyleyse?''
- Yong Zö

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT: ''Herkes evinin önünü süpürse, bütün şehir tertemiz olur.'' - Goethe... ''Kör olası çöpçüler, aşkımı süpürmüşler!'' - Erkin Koray...

SERİ SONU: E, finalde hangi diziyi yapacaksınız, adı ''VAHDETTİN-YIKILIŞ'' mı olacak?!

MEHMET AKİF BİLİNÇALTI: ''Tek dişi'' kalan ortam ''canavar'' yaratır

DEVE: Bir deve getirmişler bir beldeye, park açılışında kesmek üzere. Törene kadar deve, sen kaynaş bakıcıyla, ahaliyle, rica minnet canını bağışlat askeri ve mülki erkana! Akabinde deve, beldenin evladı olmuş, kafasına göre dolaşıyomuş bildik muhitleri. Kasaba halkı, güzelci besler, suyunu tazeler hale gelmiş. Kayboluyomuş bi gün-iki gün, sonra çıkıyomuş ortaya, nereye gidiyosa? Keş bakıcı ve devenin hikayesi, bağımsız sinema tadında bir inceden...

TEKÇE: Halit Refiğ'in rejisini yaptığı ''Evcilik Oyunu'' adlı filmin jeneriğinde ''Kitapsız ilim, Ahmet Tarık'sız film olmaz'' yazıyor. (Ahmet Tarık Tekçe'nin ruhuna selam)

YALNIZ SERÇE YAMANMIŞ: Gönlü ışıl ışıl Hazreti Süleyman, hayvanlarla konuşabilirdi. Karısı, üstünde tüm kuş tüylerinin olduğu bir şapka istedi. Hz.Süleyman, bu talepten hoşlanmadı ama napacaksın, kıramadı. Kuşlara durum bildirildi. Tüm kuşlar, bir tüy bıraktı, yarasa dahil. Serçe tüy müy bırakmadı. ''Niye sözüme uymazsın'' dedi Süleyman, ''Kapına yetim çamuru sürerim, ahımı alma'' dedi serçe. Yalnız ağır konuştu serçe. Süleyman serçeye hak verdi, zaten son gündemden mutsuzdu, ''Hepiniz gelip tüyünüzü geri alın'' diye haber saldı kuşlara. Tüm kuşlar, gelip tüylerini aldılar, yarasa hariç. Tam da o esnada yavrularını emzirmek durumunda olan yarasa, gelip tüyünü alamadı. Yarasa, işte böyle çıplak kaldı. Utancından gündüzleri kuş içine çıkamadı, gecelerin evladı oldu. Muhakkak böyle oldu!

ESKORT KARTVİZİTELERİ: Ankara bitki örtüsü...

AVRUPA YAKASI: Narin Pilavcılık ve Ev Yemekleri diye dükkan gördüm. Pilavcılk mı? Bu nasıl bir benimsemedir böyle pirinç mesaisini? Yeni beklentim ''Makarnacılık'' yönünde...

ASYA YAKASI: Kaan Zemin - Parke adlı dükkan gördüm. Direk ''kaygan zemin'' geldi aklıma. Esnaf, en önceden, bi inceden uyarıyo gibi...

DETAYSPOR: ''Seksomanyak'' daha kendi halinde, ziyanı kendineyken, ''Seksopat'' gayet net, tehlike arzediyor...

SEV-TAP DENGESİ: Taptığını zaten seversin. Daha güzel olan, sevdiğine tapmak...

İLK KURAL: Kimliğine sahip çıkacaksın. Hem teknik olarak, hem de kültürel açıdan. Hadi ilki yeniden çıkar, ikinciyi kaybedersen kavuşmanın imkanı yok...

SON KURAL: Bizi iyileştirip kurtaracak olan ilaçlar değil, inançlar...

KAYIT: Aradığınız psikiyatra şu an ulaşılamıyor, lütfen haptan ayrılmayınız!

İNGİLİZ EDEBİYATI: İngilizcenin ruhu William Shakespeare ise, vicdanı da Charles Dickens...

İNSAN: İnsan, deyince insanın aklına ne gelir? Benim ben geliyorum. Bu cümle de yazılmış oldu. İnsan dediğin benim diye diye başlayan algı, giderek ben de insanım'a evriliyor. Ben de insanım, bunu tartışmaya açtırmam!

PIN-UP KIZLARI: Amerikan ordusu, propaganda afişlerinde 'seksi bayanlara' bol bol yer verir. ''Bizim için savaşırsanız, dönüşte sizi böyle de has kızlar bekliyor ha'' der gibi. Savaş kabusunu, Amerikan rüyasıyla makyajlamak. Yayılmacı, saldırgan, haksız savaşın neferi yapmak için, hazlar vaat etmek. Tarih ve destan açığını güzel kadınla kapatmak. Bir nevi sanayileşmiş haşhaşilik. Bir çeşit cinsel dolandırıcılık. Bizdeki ''At-Avrat-Silah'' kültünün soysuzlaştırılmış bir propaganda türü...

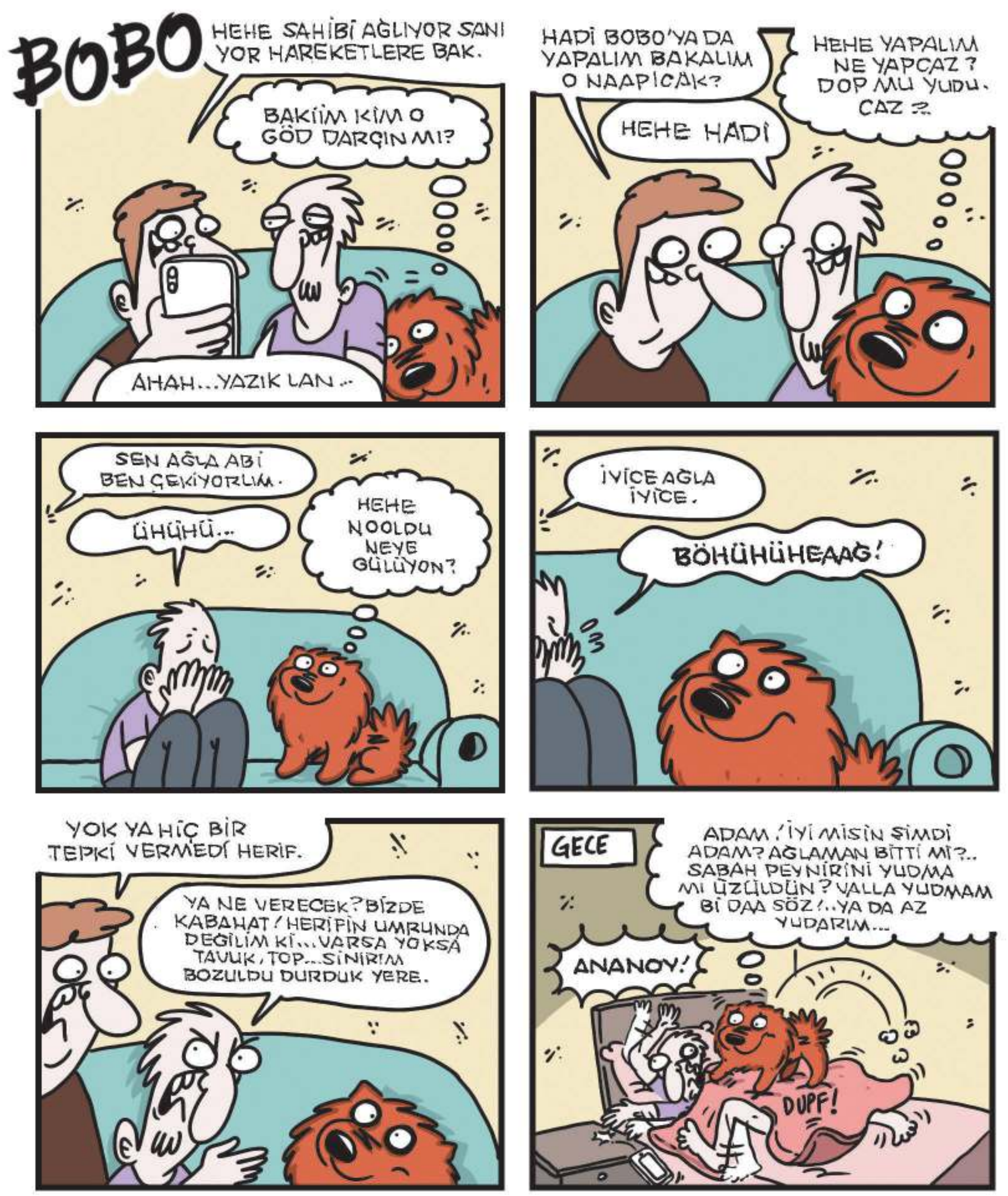
ZOMBİ MOMBİ: Peki, Kimsesizler Mezarlığı'nın zombilerine ne dersiniz? Zombi mombi, işte artık bir aradalar, artık hepsinin eşi dostu var. Biraz ekmek, azıcık yoğurt olsa, yeter.

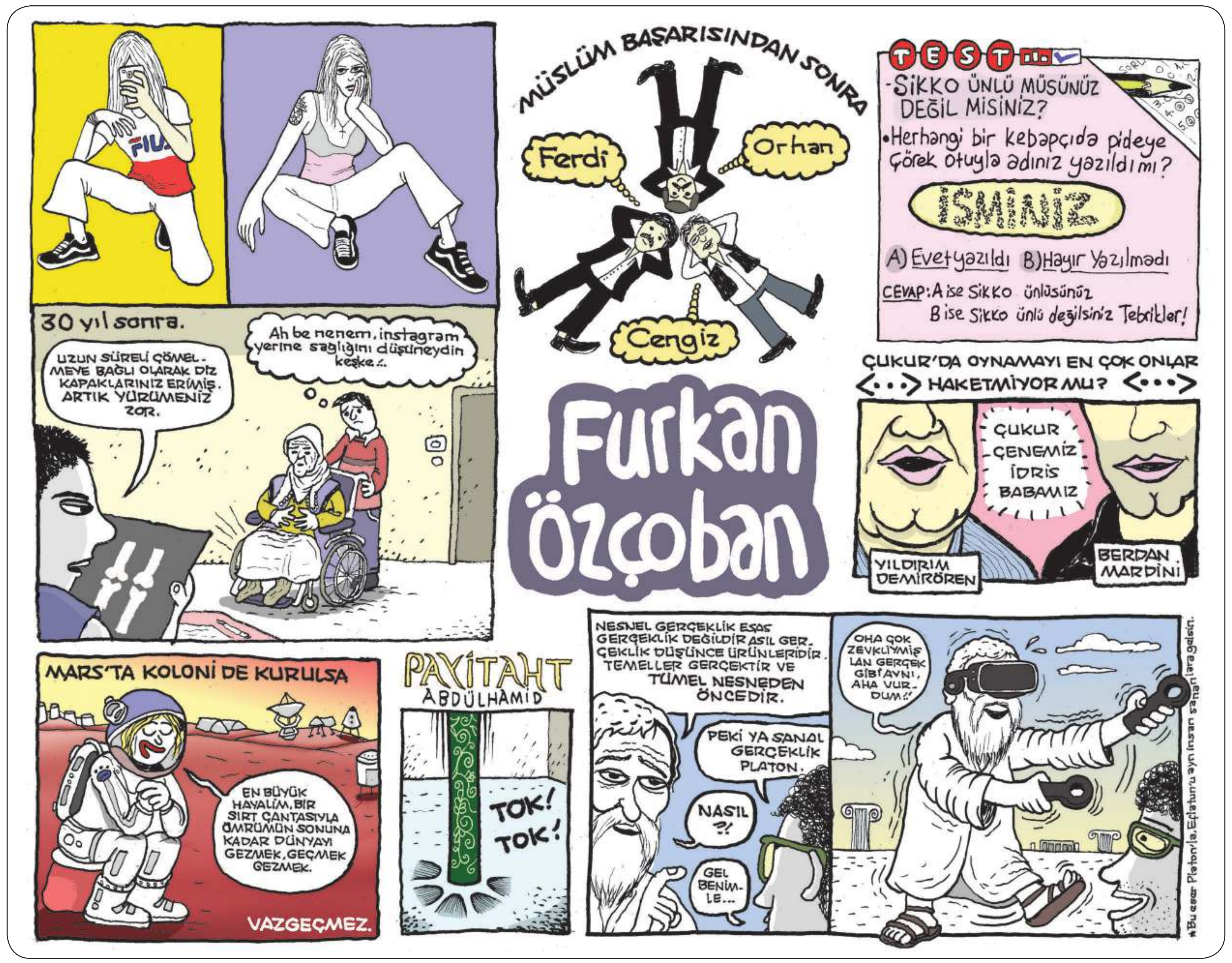
MACAR'A DOLU AVUSTURYA: 'Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'' lafına ne zaman denk gelsem, ''Peki siz inanıyo musunuz şu dediğinize?'' diye sorasım gelir. ''Haşmetlum, Avusturya ile Macaristan birleşip ortak imparatorluk kurmuşlar'' haberi kendisine iletildiğinde, bi ''Piiiiiii'' çekmiş midir padişah, duyulur duyulmaz? ''Edemez onlar'' demiş midir? ''Nereye öyle birleşip imparatorluk kuruyosun, öyle kolay olmuyo o işler tosunum, ne dediğimi Romalı'ya sor, beni Romalı anlar'' demiş midir? Hakikaten, kış olimpiyatı düzenler gibi bir imparatorluk. Avusturya'nın Alman'dan sıyrılıp (gene başkasıyla) çıkış yapmağa çalışmasını mı konuşalım, Macaristan'ın yarım baş ister gibi, Yarı Hun bir organizasyon hamlesini mi? Acaba, bu gerçekleşememiş dev projeye girerken, kim kimi ikna etti? Bence ikna olan, Macaristan!

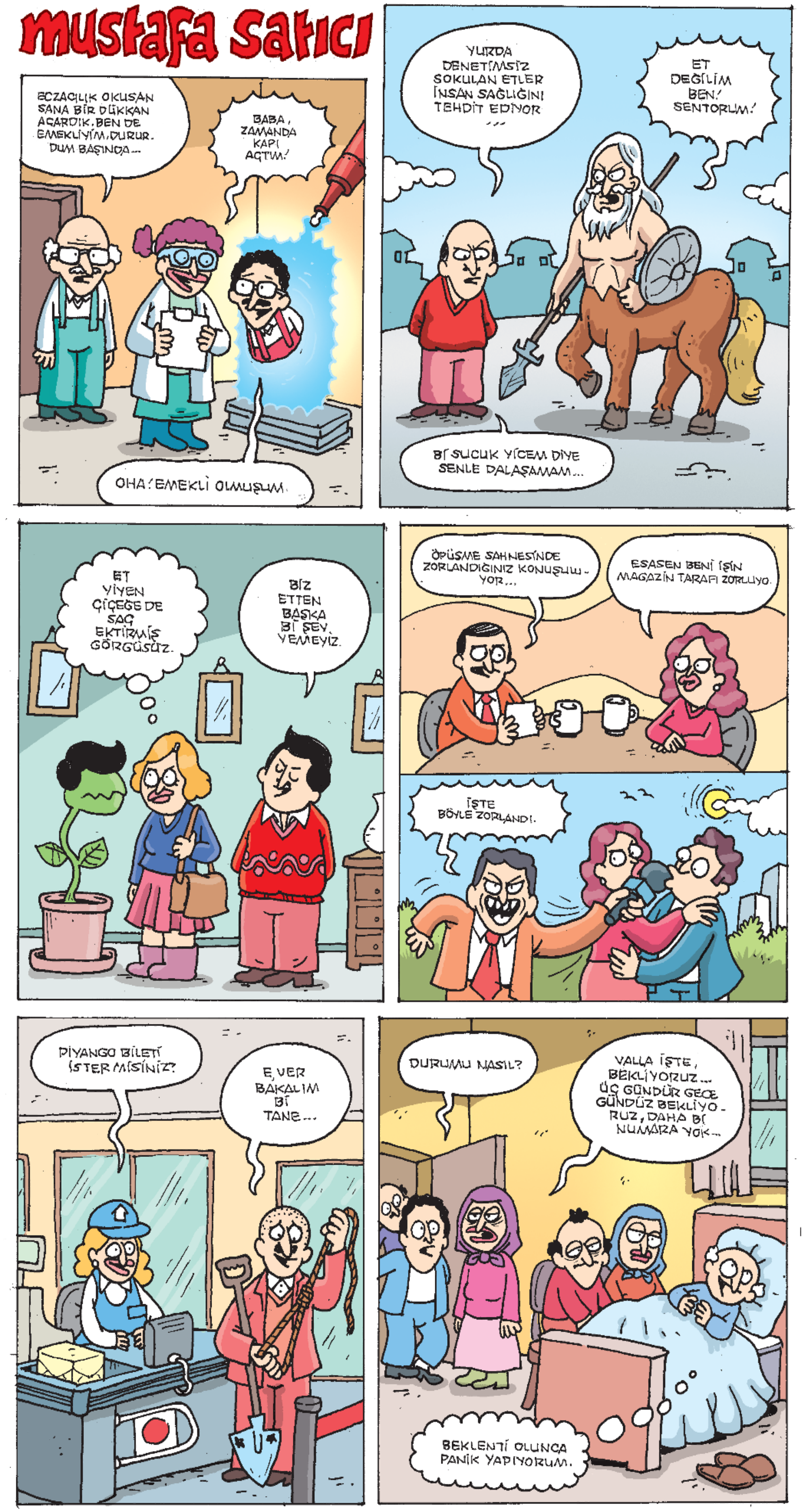

TARİHE GEÇEN SAVUNMALAR: Değerli meslektaşım Ömür Uzel'in ilk kitabı, Karakarga Yayınları'ndan çıktı. Yolu açık olsun, nice kitaplara imza atmasını dilerim. Okuyunca notlarımı bu köşede paylaşırım...

vedatozdemiro@gmail.com

AMATÖR TİYATRODA KAZA

1. Deneysel Tiyatro

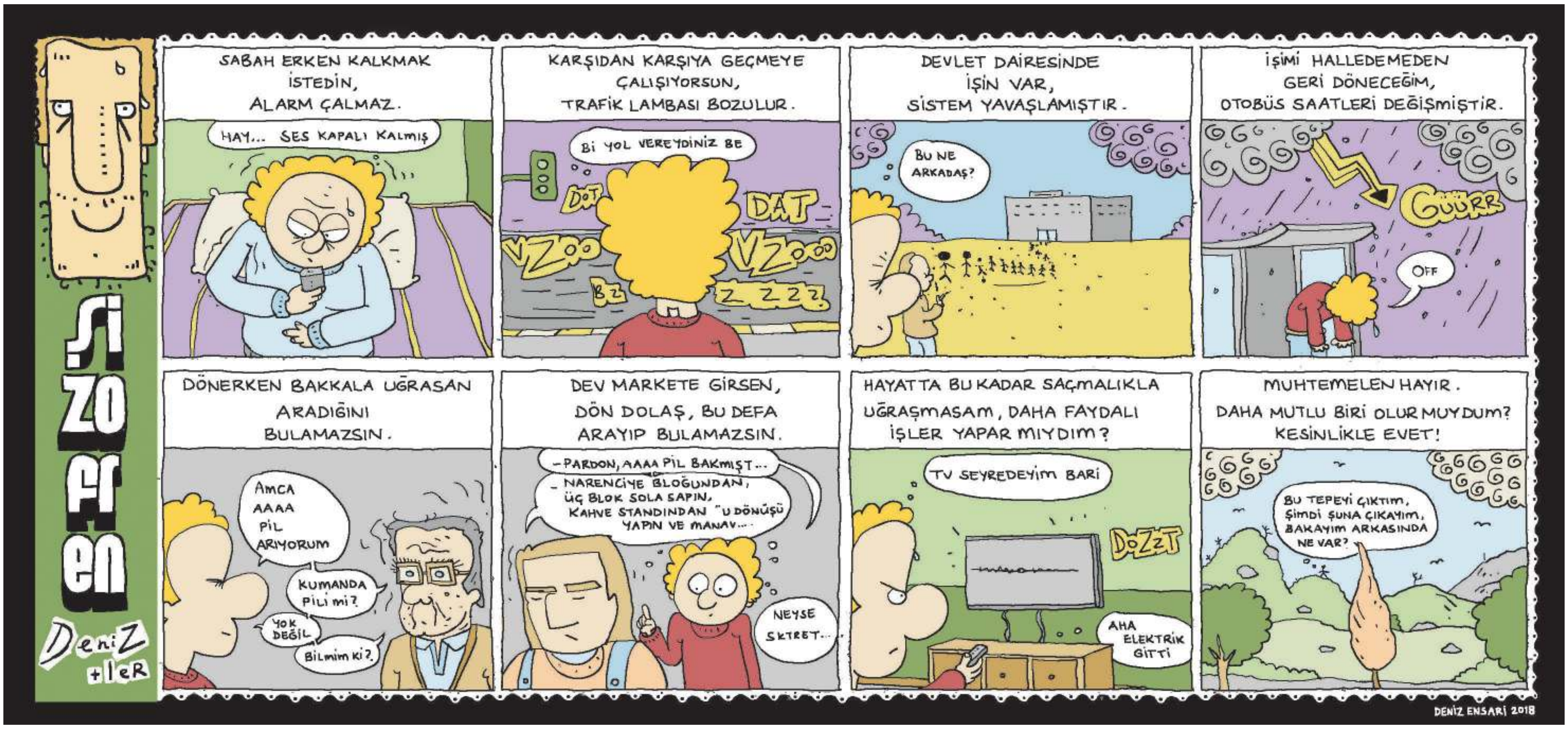
Üniversitenin başları. Amatör bir tiyatro topluluğundayım. Diğer oyuncular gibi siyah taytları çekmiş, siyah fonu olan bir sahnede manasız replikler haykırıyorum. Neden? Çünkü oyun deneysel. Hep beraber, aslında hiçbir şey demeden (anlayana) dev mesajlar veriyoruz. Anlamayan olursa deneysel tiyatro sopasıyla dövüyoruz. Sahnede Tanrı da var, Şeytan da; ister severiz, ister yakarız, o bizim deneyselliğimize kalmış. Genel provadayız. Kötü oyunculuğumu dilden dile dolaşacak efsanevi bir mizansenle örtbas etmek niyetindeyim. Oyunun bir yerinde, uçarak kafa golü atmam gerekiyor. Durum simgesel olduğu için ortada top yok. Ben uçarak olmayan topa kafa atacağım, diğer oyuncular da "Gooool!" diye bağıracak. Böylelikle simgesel olarak, insanlık kapitalizmden bir gol daha yemiş olacak. (Yazarken tiksinti geldi biraz ara veriyorum...) Neyse, top bana doğru ortalanmış gibi uçuyorum boşluğa, havada yaklaşıyorum boşluğa, boşluk kafama doğru süzülüyor, çakıyorum kafayı boşluğa. Türk tiyatrosu boşluğu böylesine kafalayan bir oyuncu daha görmemiştir. Boşluk (kapitalizm), kaleye (insanlığa) doğru süzülüyor. Uçuş sonrası ellerim yere temas ediyor, ama uçuşumun şiddetini karşılayacak kadar güçlü değiller. Simgeciliğin bu denli şiddetli olmasını algılayamıyor ellerim. Simgeci Fırat'ı taşımayı ve onu yere yumuşacık indirmeyi ret ediyorlar. Sahneye çarpan çenem şaşkın; yarılsın mı yoksa şişsin mi, bilemiyor. Isırdığım dilim şaşkın; kanayınca simgesel değil normal bir dil olduğunu hatırlıyor. Ben şaşkınım; kanayan dilim mi yoksa yere çarpan çenem mi daha acil, bilmiyorum. Diğer taytlılar şaşkın; kimisi bu kadar uçacak ne vardı, diye düşünüyor, kimisi beni bu hale getiren dinamikleri s.ktir etmiş "Gitti adamın çene!" diye düşünüyor. Çığlık atan kızlar var. Amatör tiyatrocu olduklarından basıyorlar çığlığı. Taytlılar etrafımda toplanıyor. Tanrı'yı oynayan bir mucizesi varmış gibi, "Bakiyim abi çenene," diyor. Şeytanı oynayan rolünden kurtulamamış gibi sinsi sinsi gülüyor. Tanrının da, şeytanın da, "oyun ne olursa olsun devam eder", "perde asla kapanmaz" gibi kavramlardan haberleri yok. Simgesel top nereye gitti, bilen yok. Gol oldu mu, gören yok. Bu oyun niye bu kadar saçma düşünen yok. Çenem şişiyor, dilim kanıyor, belki kafa travması geçiriyorum. Amatörüz işte, sigortam bile yok.

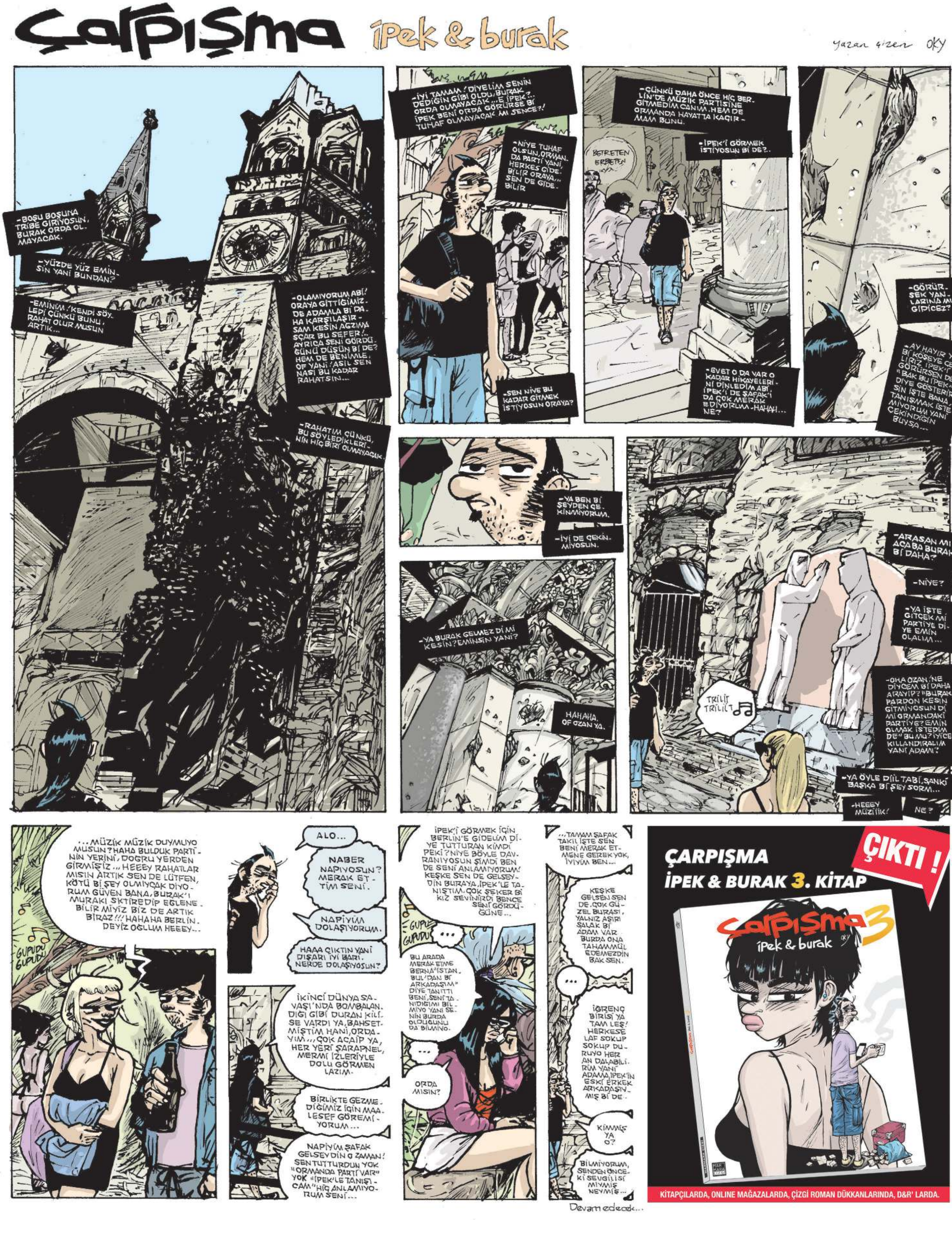

1. Yeniden doğuş - 2. Denge - 3. Yükseliş
4. Aman hacı sakin! - 5. Uyanış - 6. İçe dönüş

2. Şiirli Oyun

Kollarımla kendimi sarıyorum, uzaklara bakıyorum, titriyorum, kafamı ellerimin arasına alıyorum, bu pozisyonda uzun uzun bekleyip aniden kafamı kaldırarak (bir şey görmüş gibi) yeniden uzaklara bakıyorum, sahnenin en dibine gidip (birileri beni sopayla dürtüyormuş gibi) çömeliyorum, ağlayarak diz çöküyorum, diz çökmüşken yere kapanmadan ayağa kalkmıyorum, ayağa kalkmışken gökyüzüne bakıp derin bir nefes alıyorum... İşte tiyatro geleneğinden bizlere ne kalmışsa hepsini yapıyorum. Çünkü ben bir şiir dramatizasyonunda oynuyorum. (Şiir dramatizasyonu: Şiirleri uç uca ekleyip sahnede yukardakine benzer davranışlar sergilemek üzerine kurulu bir oyun çeşidi.) Şairler, mekân tanımadan serbestçe yazdıkları için pek dekor kullanmıyoruz. Yani işler yine simgesel. Ülkemizdeki bazı simgeselliklerin parasızlıkla direkt ilgisi var. Ödenek yoksa simgeselsindir. Ödenek varsa sahneye gemi bile yaptırırsın, üstelik bir de yönetmenin dâhiyse seyircileri gemiye oturtur güvertede oynarsın oyununu. Olmaz demeyin, oluyor. Sahnede okuduğum şiir gereği denizin ortasında kalmış bir sandaldayım. Takdir edersiniz altımda bir sandal yok, tamamen simgeselde yüzüyorum. Simgesel küreklere asılarak simgesel bir denizde yol alıyorum. (Hiç bunu denediniz mi? Tavsiye ederim, evinizin salonunda bile yapabilir, dünyayı dolaşabilirsiniz.) Bodoslamadan sağanak yedikçe simgeselle birlikte yalpalıyorum. Rüzgar karayele dönüyor. Simgesel battı batacak, durumum çok zor. Sonra birden ışığı görüyorum. Kürekleri bırakıp ayağa kalkıyorum. Dimdik duruyorum. (Nerde karayel? Gitti karayel.) Denizin ortasında olmama rağmen aniden sahnede yürümeye başlıyorum. Genco Erkal gibi bütün sahneyi kullanmam lazım, seyircilere doğru yürüyorum, gözlerim ışıl ışıl, denizin üzerinde attığım adımlar kararlı. Elimi kaldırıp işaret parmağımla seyircilerin arkasında bir yeri işaret ediyorum. Orada bir deniz feneri var. Belli ki o deniz fenerini gösteriyorum. O deniz feneri benim, hayır sadece benim değil bütün insanlığın tek umudu. Anlayacağınız bu sahne çok önemli. Herkes merak içinde. Israrla deniz fenerini işaret etmeye devam ediyorum. Bütün insanlığın ışığı olan o deniz fenerini işaret edip neler diyeceğim acaba? "Bilmiyorum, bilmiyorum, bilmiyorum..." Bu bir replik değil, gerçekten bilmiyorum. Çünkü kafam bomboş. Trak giriyor. (Oyuncunun repliğini unutarak kafasının tamamen boşalması hali. Bu durumda oyuncu o nefis mimiklerini tamamen yitirerek boş bakışa teslim olur.) İşaret parmağım ilerde bir heykel gibi öylece kalıyorum. Alıp bir şehir meydanına koysanız iş görürüm.

Çarpışma
İpek & burak
Yazan çizen OKY
-BOŞU BOŞUNA TRİBE GİRİYOSUN, BURAK ORDA OLMAYACAK.
-YÜZDE YÜZ EMİNSİN YANİ BUNDAN?
-EMİNİM! KENDİ SÖYLEDİ ÇÜNKÜ BUNU, RAHAT OLUR MUSUN ARTIK...
-OLAMIYORUM ABİ! ORAYA GİTTİĞİMİZDE ADAMLA Bİ DAHA KARŞILAŞIRSAM KESİN AĞZIMA SÇAR BU SEFER!.. AYRICA SENİ GÖRDÜĞÜNÜ DÜŞÜN Bİ DE? HEM DE BENİMLE, OF YANİ! ASIL SEN NASI BU KADAR RAHATSIN...
-RAHATIM ÇÜNKÜ, BU SÖYLEDİKLERİNİN HİÇBİRİ OLMAYACAK.
-İYİ TAMAM! DİYELİM SENİN DEDİĞİN GİBİ OLDU, BURAK ORDA OLMAYACAK... E İPEK?.. İPEK BENİ ORDA GÖRÜRSE Bİ TUHAF OLMAYACAK MI SENCE?!
-NİYE TUHAF OLSUN, ORMANDA PARTİ YANİ, HERKES GİDEBİLİR ORAYA... SEN DE GİDEBİLİR
-SEN NİYE BU KADAR GİTMEK İSTİYOSUN ORAYA?
-ÇÜNKÜ DAHA ÖNCE HİÇ BERLİN'DE MÜZİK PARTİSİNE GİTMEDİM CANIM, HEM DE ORMANDA HAYATTA KAÇIRMAM BUNU.
-İPEK'İ GÖRMEK İSTİYOSUN Bİ DE?..
-EVET O DA VAR O KADAR HİKAYELERİNİ DİNLEDİM ABİ, İPEK'İ DE ŞAFAK'I DA ÇOK MERAK EDİYORUM. HAHAH... NE?
-GÖRÜRSEK YANLARINA MI GİDİCEZ?
-AY HAYIR YA Bİ KÖŞEYE ÇEKİLİRİZ İPEK'İ GÖRÜRSEN DE "BAK BU İPEK" DİYE GÖSTERİRSİN İŞTE BANA, TANIŞMAK İSTEMİYORUM YANİ ÇEKİNDİĞİN BUYSA...
-YA BEN Bİ ŞEYDEN ÇEKİNMİYORUM.
-İYİ DE ÇEKİNMİYOSUN.
-YA BURAK GELMEZ Dİ Mİ KESİN? EMİNSİN YANİ?
HAHAHA. OF OZAN YA.
-ARASAN MI ACABA BURAK'I Bİ DAHA?
-NİYE?
-YA İŞTE GİTCEK Mİ PARTİYE DİYE EMİN OLALIM...
TRİLİT TRİLİT
-OHA OZAN! NE DİYCEM Bİ DAHA ARAYIP? "BURAK PARDON KESİN GİTMİYOSUN Dİ Mİ ORMANDAKİ PARTİYE? EMİN OLMAK İSTEDİM DE" BU MU? İYİCE KILLANDIRALIM YANİ ADAMI?
-YA ÖYLE DİİL TABİ, SANKİ BAŞKA Bİ ŞEY SORM...
-HEEEY MÜZİİİK!
NE?
...MÜZİK MÜZİK DUYMUYO MUSUN? HAHA BULDUK PARTİNİN YERİNİ, DOĞRU YERDEN GİRMİŞİZ... HEEEY RAHATLAR MISIN ARTIK SEN DE LÜTFEN, KÖTÜ Bİ ŞEY OLMIYCAK DİYORUM GÜVEN BANA, BURAK'I MURAKI SKTİREDİP EĞLENEBİLİR MİYİZ BİZ DE ARTIK BİRAZ!!! HAHAHA BERLİNDEYİZ OĞLUM HEEEY...
GUPUDU GUPUDU
ALO...
NABER NAPIYOSUN? MERAK ETTİM SENİ.
NAPİYİM DOLAŞIYORUM.
HAAA ÇIKTIN YANİ DIŞARI İYİ BARİ. NERDE DOLAŞIYOSUN?
İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NDA BOMBALANDIĞI GİBİ DURAN KİLİSE VARDI YA, BAHSETMİŞTİM HANİ, ORDAYIM..., ÇOK ACAİP YA, HER YERİ ŞARAPNEL, MERMİ İZLERİYLE DOLU GÖRMEN LAZIM.
BİRLİKTE GEZMEDİĞİMİZ İÇİN MAALESEF GÖREMİYORUM...
NAPİYİM ŞAFAK GELSEYDİN O ZAMAN! SEN TUTTURDUN YOK "ORMANDA PARTİ VAR" YOK "İPEK'LE TANIŞICAM" HİÇ ANLAMIYORUM SENİ...
İPEK'İ GÖRMEK İÇİN BERLİN'E GİDELİM DİYE TUTTURAN KİMDİ PEKİ? NİYE BÖYLE DAVRANIYOSUN ŞİMDİ BEN DE SENİ ANLAMIYORUM! KEŞKE SEN DE GELSEYDİN BURAYA, İPEK'LE TANIŞTIM. ÇOK ŞEKER Bİ KIZ SEVİNİRDİ BENCE SENİ GÖRDÜĞÜNE...
GUPU GUPUDU
...
BU ARADA MERAK ETME BERNA "İSTANBUL'DAN Bİ ARKADAŞIM" DİYE TANITTI BENİ, SENİ TANIDIĞIMI BİLMİYO YANİ SENİN BURDA OLDUĞUNU DA BİLMİYO.
...
ORDA MISIN?
...TAMAM ŞAFAK TAKIL İŞTE SEN BENİ MERAK ETMENE GEREK YOK, İYİYİM BEN...
KEŞKE GELSEN SEN DE, ÇOK GÜZEL BURASI, YALNIZ AŞIRI SALAK Bİ ADAM VAR BURDA ONA TAHAMMÜL EDEMEZDİN BAK SEN.
...
İĞRENÇ BİRİSİ YA TAM LEŞ! HERKESE LAF SOKUP SOKUP DURUYO HER AN DALABİLİRİM YANİ ADAMA, İPEK'İN ESKİ ERKEK ARKADAŞIYMIŞ Bİ DE.
KİMMİŞ YA O?
BİLMİYORUM, SENDEN ÖNCEKİ SEVGİLİSİ MİYMİŞ NEYMİŞ...
Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

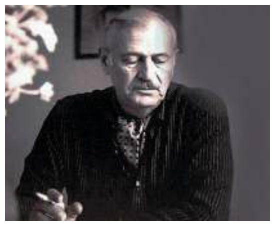
"Telgrafın tellerinde gemi leşleri"
Oktay Rifat Horozcu

Sadece sabaha karşıları. Perdeyi aralayıp baktığımda. Arkatarafta. Hava yeni yeni aydınlanırken. O saatlerde görüyorum onu. Bomboş dimdik yokuştan aşağı iniyor. Alacakaranlıkta. İniyor da güya, bir de ona sor. Ne iniş. Ölüm kalım savaşı. Dengesi berbat. Çok çok kötü. Bu derecesini hiç görmedim. Her an ha düştü ha düşecek. (belki bir kaza geçirdi)Durduğunda da aynı. Sabit duramıyor yerinde. Kıpır kıpır. Sallana sallana. Tam düşeceği yöne bir ayağını, sonra diğerini ata ata. Ancak o şekilde düşmemeyi becerebiliyor. Can havliyle. O hepsi titrek dört ayağın dördü birden her an hareketli, sürekli kısa kısa yer değiştirme hareketleri. Tam düşecekken hep son anda kurtuluyor gibi.*(denge sorunu yaşamış olanlar çok çok iyi bilir--hele hele meyilli yerden inmek--)* Çöp konteynırının oraya kedilere yemek bırakılan düzlüğe iniyor. Sarsıla sarsıla kokluyor oraları. Sokak köpeği olmak; zaten en sağlıklısı bile olsan dünyanın en zor işi. Bir işkence biçimi. Bir de bu durum. Beyazı bol kabarık tüylü, biraz küçük/orta boy bir köpek bu. Bir iki siyah benek.(yaşı da var epey) Sokak köpekleri arasında eşini benzerini hiç görmediğim bir cins. Kabarık tüyler arasından dik kulaklar. Kir pas içinde yer yer tarazlanmış tüyler. Sanki terk edilmiş. Ürkek/kırgın bakışlar. Korku. (bizlerden/kedilerden/diğer köpeklerden, belki arabalardan) Anca o derece tamamen bomboşken çıkıp dolanıyor. Ortalık. Cesaret edebiliyor. Böyle kriz zamanları terk edilmiş köpeklere daha fazla rastlanıyor. Anlatıyorlar, duyuyorum. Dengesi bozuldu diye mi terk edildi, yoksa terk edildikten sonra, o şaşkınlık/travma, o sokak acemiliği/bilmezliği sebebiyle bir kaza geçirip mi o hale geldi. Terk edenler; eğer sarsak hali yüzünden terk etmediyseniz, vesile olduğunuz bu yeni hal böyle. Buyrun.

Çok disiplinli, zor bir yol; Bektaşilik'de yola talib olanlara denilen laflar varmış eskiden; "Gelme gelme gelme, dönme dönme dönme"

BİR FİLM/BİR SİNEMA

"Ejderha Dövmeli Kız" serisinden bir yenisi: "Örümcek Ağındaki Kız/The Girl in the Spider's Web" adı. Çok satışlı ünlü "Millennium" roman serisinden, yapılma o ilk üç film. Görmüştüm hepsini. Onlar İsveç yapımıydı. Müthiştiler. (Meğer dokuz yıl olmuş, ne zaman geldi geçti) O filmlerin o kasvetli, buzlu, yarı karanlık, depresif İsveç atmosferi hoştu. Çelimsiz/kırılgan ama geçmişinde yaşadığı müthiş acılarla, onlar sayesinde güçlenmiş; inadı, iradesi, ince zekasıyla sisteme meydan okuyan aykırı, cesur ufak tefek hacker kız: Lisbeth Salander.(Noomi Rapace) O eşsiz benzersiz, büyüleyici karakter. Unutulur şey değil. Kalktım gittim, onun hatırına.(şakır şukur yağmur, çıkılır gibi değildi) Bu yeni filmin Uruguaylı yönetmeni Fede Alvarez'in, bir önceki "Dont Breath/Nefes Alma" adlı o etkileyici gerilim filminin olumlu hatırası da, o da vardı aslında. Merak ediyordum. Bakalım ne yapmış. Lisbeth Salander, İsveç atmosferi ve "Dont Breath" O üçlü garanti.

Oktay Rifat Horozcu 1914-1988

Nasıldı? Önce ; salon buz gibiydi hiç bir şey yanmıyordu. Hapşırmaya falan başladım. Tamam epey boştu, sadece bir kaç kişi. Onlar için koca salonu ısıtamazsınız. Kriz mriz var. Ama o zaman o iş olmuyor demektir. Olamıyor. Buz gibi salonda olmaz. Seansı mı iptal edersiniz, ne olur bilemiyorum. Bilet fiyatı mı artar. Neredeyse filmi bırakıp çıkacaktım.

Herneyse.

Nasıl? O ilk üç film gibi olmamış. Nerde onlar nerde bu. Bu epey yapay. Süper kahraman filmlerinden alıştığımız o bildiğimiz anlatım tarzına daha yakın. Kız karakterinin bir uçmadığı kalıyor. "Ajan SALT" ile "Lara Croft" karışımı bir kadın savaşçı sanki. İlk filmleri hiç bilmeseydim tuhaf bulmazdım galiba ama. Kendine göre güzel. Bir sürü çok güzel çekilmiş şaşırtıcı sahne de var. Önce ilk üç filmin çizdiği kız karakterinin hatırası ile "tamam, o kız bu kız, aynı, ama bişey olmuş, geçer şimdi" falan diye, zihninizden eski kızı ekleye ekleye, (bekleye bekleye de) seyrediyorsunuz. Olmuyor. Düzelmiyor kız. Sadece adları aynı. Bu başka bir kız. Ama başka bir şey oluyor. Gitmeden, (First Man'de Armstrong'un eşi rolünde hayran olduğum halde) "aman ne yapabilir ki, ağzınla kuş tutsa olmaz *--Noomi Rapace'den sonra yani--*" şeklinde önyargılar içindeydim ki(ben David Fincher'in filmindeki kızı da sevmemiştim) hayretler içinde kaldım. Bu en yeni Lisbeth Salander; Claiere Foy olağanüstü. Şaşırtıcı. Kız şimdiden, sanki gelmiş geçmiş en büyük kadın oyuncunun gençliğinde oynamış olduğu bir sıradan filmi seyrediyormuşuz gibisinden bir izlenim bırakıyor. (demek gençken böyle bir aksiyon filminde de oynamış) Filmi aşıyor. Karakteri de. İnsan hep ona bakmak istiyor. Kim bilir neler yapacak. Gelecekte. Senaryo yazarları ona replik yazmak için uğraşmasalar olur. O sadece gözleriyle çok daha fazlasını söyleyebiliyor.

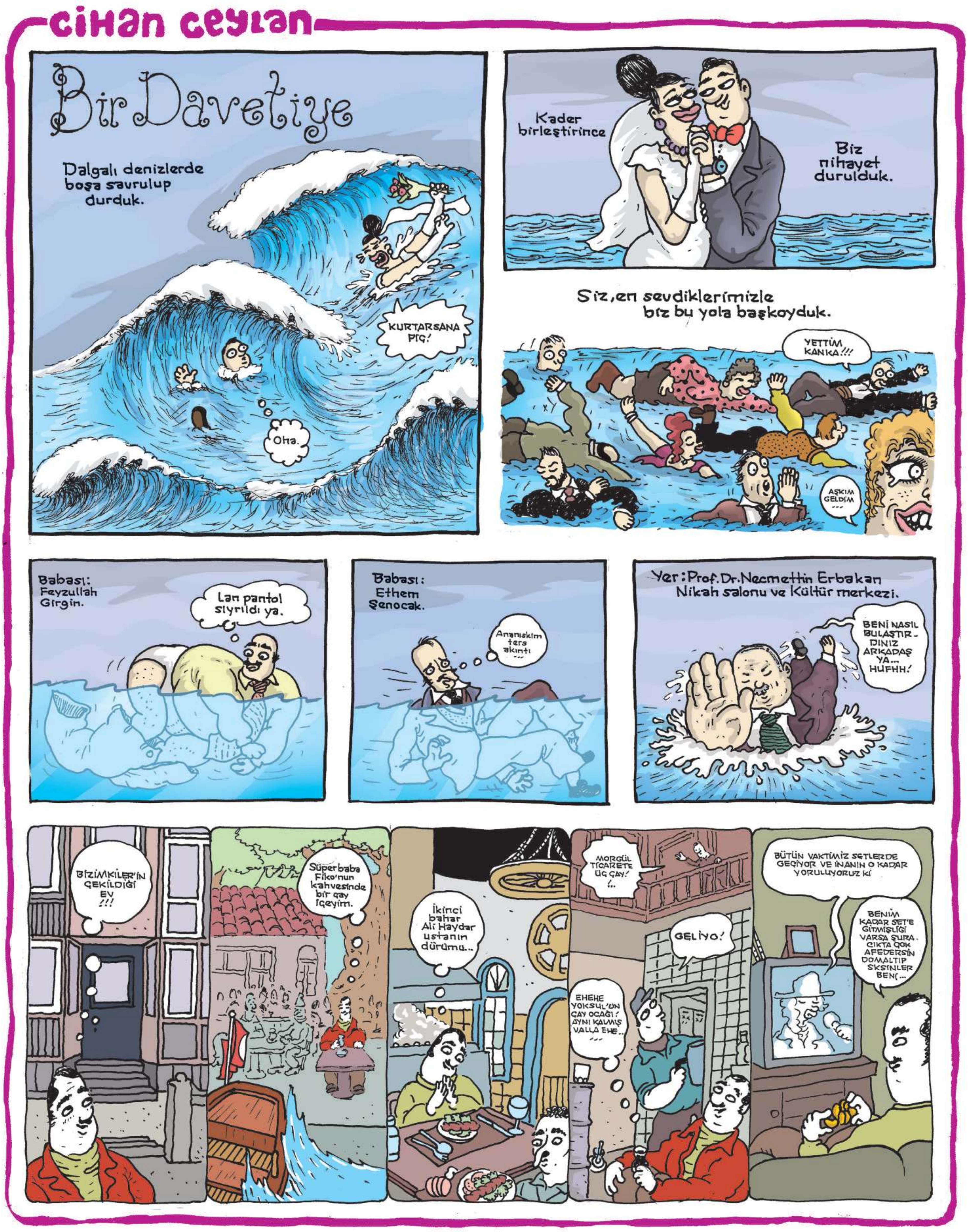
(Bir de o eski filmlerdeki sahici inandırıcı politik, sistem karşıtı antifaşist hava. O uçmuş gitmiş. Yazık. Bildiğimiz, klişe yapay/uyduruk dünyayı kurtarma meseleleri falan filan…)

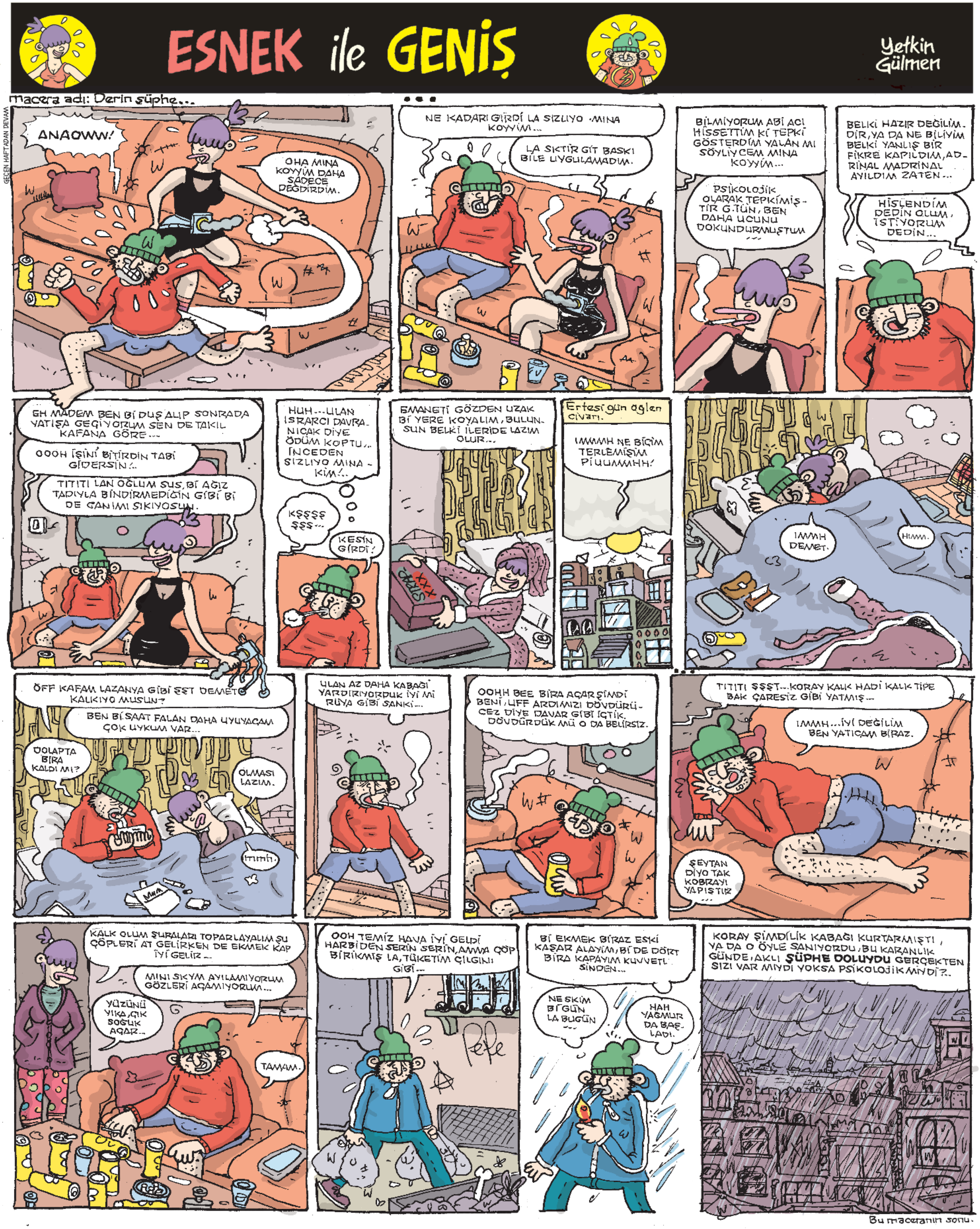

Noomi Rapace

Hepinize dostluk, Kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Bir Davetiye
Dalgalı denizlerde boşa savrulup durduk.
KURTARSANA PIÇ!
Oha.
Kader birleştirince
Biz nihayet durulduk.
Siz, en sevdiklerimizle biz bu yola başkoyduk.
YETTİM KANKA!!!
AŞKIM GELDİM ...
Babası: Feyzullah Girgin.
Lan pantol sıyrıldı ya.
Babası: Ethem Şenocak.
Ananıskim ters akıntı ...
Yer: Prof. Dr. Necmettin Erbakan Nikah salonu ve Kültür merkezi.
BENİ NASIL BULAŞTIRDINIZ ARKADAŞ YA... HUFHH!
BİZİMKİLER'İN ÇEKİLDİĞİ EV !!!
Süper baba Fiko'nun kahvesinde bir çay içeyim.
İkinci bahar Ali Haydar ustanın dürümü...
MORGÜL TİCARETE ÜÇ ÇAY! !..
GELİYO!
EHEHE YOKSUL'UN ÇAY OCAĞI! AYNI KALMIŞ VALLA EHE... ...
BÜTÜN VAKTİMİZ SETLERDE GEÇİYOR VE İNANIN O KADAR YORULUYORUZ Kİ
BENİM KADAR SET'E GİTMİŞLİĞİ VARSA ŞURACIKTA ÇOK AFEDERSİN DOMALTIP SKSINLER BENİ...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
macera adı: Derin şüphe...
GEÇEN HAFTADAN DEVAM
ANAOWW!
OHA MINA KOYYIM DAHA SADECE DEĞDİRDİM.
...
NE KADARI GİRDİ LA SIZLIYO MINA KOYYIM...
LA SKTİR GİT BASKI BİLE UYGULAMADIM.
BİLMİYORUM ABİ ACI HİSSETTİM Kİ TEPKİ GÖSTERDİM YALAN MI SÖYLİYCEM MINA KOYYIM...
PSİKOLOJİK OLARAK TEPKİMİŞTİR G.TÜN, BEN DAHA UCUNU DOKUNDURMUŞTUM...
BELKİ HAZIR DEĞİLİMDİR, YA DA NE BİLİYİM BELKİ YANLIŞ BİR FİKRE KAPILDIM, ADRİNAL MADRİNAL AYILDIM ZATEN...
HİSLENDİM DEDİN OLUM, İSTİYORUM DEDİN...
EH MADEM BEN Bİ DUŞ ALIP SONRADA YATIŞA GEÇİYORUM SEN DE TAKIL KAFANA GÖRE...
OOOH İŞİNİ BİTİRDİN TABİ GİDERSİN!..
TITITI LAN OĞLUM SUS, Bİ AĞIZ TADIYLA BİNDİRMEDİĞİN GİBİ Bİ DE CANIMI SIKIYOSUN.
HUH...ULAN ISRARCI DAVRANICAK DİYE ÖDÜM KOPTU.. İNCEDEN SIZLIYO MINAKİM!..
KŞŞŞŞ ŞŞŞ...
KESİN GİRDİ!
EMANETİ GÖZDEN UZAK Bİ YERE KOYALIM, BULUNSUN BELKİ İLERİDE LAZIM OLUR...
XXX STRAP
Ertesi gün öğlen civarı.
IMMMH NE BİÇİM TERLEMİŞİM PİUUAMMHH!
IMMH DEMET.
HIMM.
ÖFF KAFAM LAZANYA GİBİ ŞŞT DEMET KALKIYO MUSUN?
BEN Bİ SAAT FALAN DAHA UYUYACAM ÇOK UYKUM VAR...
DOLAPTA BİRA KALDI MI?
OLMASI LAZIM.
ımmh.
ULAN AZ DAHA KABAĞI YARDIRIYORDUK İYİ Mİ RÜYA GİBİ SANKİ...
OOHH BEE BİRA AÇAR ŞİMDİ BENİ, UFF ARDIMIZI DÖVDÜRÜCEZ DİYE DAVAR GİBİ İÇTİK. DÖVDÜRDÜK MÜ O DA BELİRSİZ.
TITITI ŞŞŞT...KORAY KALK HADİ KALK TİPE BAK ÇARESİZ GİBİ YATMIŞ...
IMMH...İYİ DEĞİLİM BEN YATICAM BİRAZ.
ŞEYTAN DİYO TAK KOBRAYI YAPIŞTIR...
KALK OLUM ŞURALARI TOPARLAYALIM ŞU ÇÖPLERİ AT GELİRKEN DE EKMEK KAP İYİ GELİR...
MINI SKYM AYILAMIYORUM GÖZLERİ AÇAMIYORUM...
YÜZÜNÜ YIKA, ÇIK SOĞUK AÇAR...
TAMAM.
OOH TEMİZ HAVA İYİ GELDİ HARBİDEN SERİN SERİN, AMMA ÇÖP BİRİKMİŞ LA, TÜKETİM ÇILGINI GİBİ...
Bİ EKMEK BİRAZ ESKİ KAŞAR ALAYIM, Bİ DE DÖRT BİRA KAPAYIM KUVVETLİSİNDEN...
NE SKİM Bİ GÜN LA BUGÜN...
HAH YAĞMUR DA BAŞLADI.
KORAY ŞİMDİLİK KABAĞI KURTARMIŞTI, YA DA O ÖYLE SANIYORDU, BU KARANLIK GÜNDE, AKLI ŞÜPHE DOLUYDU GERÇEKTEN SIZI VAR MIYDI YOKSA PSİKOLOJİK MİYDİ?..
Bu maceranın sonu.

Nasıl kavga edilir?

1. Günaydın.

Sabahın serinliğinde yankılanan kırbaç sesleriyle uyandım. Çıtaks! Çıtaks! Çıtaks! Daha dün gece uykuya dalmadan önce atların bolca kırbaçlandığı bir fransız klasiği okuyordum. Sevincin de, aciliyetin de, öfkenin de karşılığı at kırbaçlamak fransız edebiyatında. Daha hızlı sür aptal adam! Seviyorum! Ve o da beni seviyor! Evli olması, babasının bana düşman olması bunların hiç biri önemli değil! Öyle yazıyor işte mektubunda, sensiz geçirdiğim her saniye boğazımı sıkan demirden bir yumruk, senden gayrı herkes gardiyanım, beni seviyorsanız yarın çiftliğimize beni ziyarete gelirsiniz diyor. Vur kırbacı! Atlar devamlı kırbaçlanmaktan, bir o çiftlik evine bir bu yazlık evine koşturmaktan bıkkın "seni de s.keyim, duygularını da s.keyim, daha geçen hafta elli yaşında dulun malikanesine doğru koşturuyordun arabayı bitik pezevenk" diye düşünüyor. O düşüncelerin devamı bir rüya içinde miyim? Hayır. Birisi balkonumuzun demirlerini kırbaçlıyor. Saate bakıyorum, sekizi biraz geçiyor. Üst komşumuz sabahın sekizinde yatak örtülerini çıkartmış, bizim balkona doğru silkeliyor. O günah dolu gecelerin sessiz tanığı örtüler... Çıtaks, çıtaks diye balkonumun demirlerine vuruyor yaşanmış ve yaşanmamış cinselliklerini. Kocasına ve belki kendisine bile açamadığı saklı hislerini kırbaç etmiş balkon demirlerimi dövüyor. Günaydın.

2. Neden?

Neden her sabah? Daha önce kavgasını ettiğimiz halde neden? Bu kadar vazgeçilmez olan şey ne yatak örtüsü silkelemekte? Aniden bir ucunu yakalayıp şişmiş gövdemden beklenmeyen bir çeviklikle tırmanıversem pencerene? Ya en mahrem nevresimlerin aniden düşmanını evine kadar taşıyan bir truva atına dönerse? Pencerenin ön tarafı sana ait. Ama pencerenin aşağısı, artık orası dış dünya. Bilinmeyen, tehlikelerle dolu bir gezegen. Başına daha önce bir şey gelmemiş olmasının şımarıklığıyla sağa sola sataşan, kendi kolonisinin sınırlarını kendince esneten fok yavrularına neler oluyor, gördün mü hiç? Ya katil balina, ya kuş ya da daha berbat bir şeyler kapıyor. Hemen yemiyorlar, oyun ediyorlar fok yavrusuyla. Havaya atıyorlar, kafasına tükürüyorlar. Elleriniz kollarınız nevresim takımı suretine bürünmüş, benim evimi yokluyor. Balkonumu okşuyor. Ya aniden saldırıp tükürsem çarşafınıza? Tehdit altında hissettim, tükürdüm derim. Neşesiz hayatının neşesi hijyeni dövmek için bu demirden yumruklara ihtiyacım yok. Sağduyunun, iyi niyetin yaptıramadığını hastalık korkusu yaptırır, çarşafı yakar, yenisini alır, bundan sonra nevresim takımını da evinde tutar, bir daha bilmediği dünyalara sarkıtmaz. Tükürüğümün tek bir damlasıyla öldürürüm nevresim takımlarınızı. Kavga etmekten, laf yarıştırmaktan bin kere daha kolay olur. Kadına çerez olurum sabahın sekizinde medeni kavgaya tutuşursak. İnsan gibi davranmamak lazım böylesine. Adı konulmamış, ne ışığın ne de sesin ulaşmadığı derinliklerde sonsuz uykusundan uyandırılmış kadim ve unutulmuş bir tanrı gibi davranmak lazım. Onun öfkesini tadacaksınız. Uyuyamadığı saatler kere öleceksiniz. Umut yok, çare yok, nevresiminiz artık onun. Onun tükürüğü ölümdür, ölü olan her şey ise ona aittir. Atın gitsin bu saatten sonra nanay.

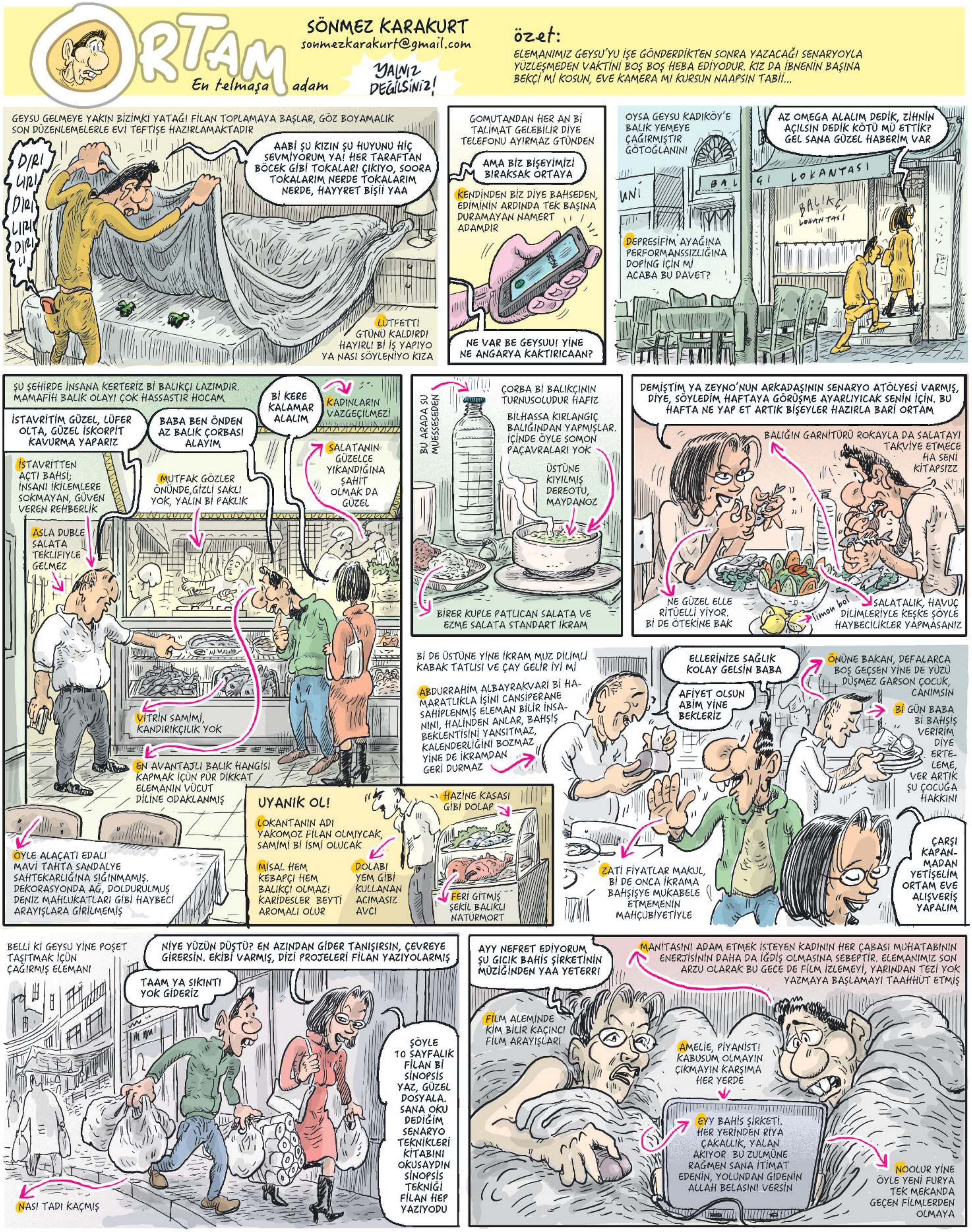
3. Ben gidiyorum.

Tükürme işi neden bu kadar aklıma yattı bilmiyorum. Sağlıklı bir şey olamaz. Yatakta oturup bir süre kafamda zonklayan kanın sesinin sakinleşmesini bekliyorum. Pantolon giyeceğim, gömlek giyeceğim, işe gideceğim. Komşuların nevresimlerini ağzımla yakalamaya çalışmayacağım.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 12 ARALIK 2018 | Sayı: 589
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ GEYSU'YU İŞE GÖNDERDİKTEN SONRA YAZACAĞI SENARYOYLA YÜZLEŞMEDEN VAKTİNİ BOŞ BOŞ HEBA EDİYODUR. KIZ DA İBNENİN BAŞINA BEKÇİ Mİ KOSUN, EVE KAMERA MI KURSUN NAAPSIN TABİİ...
GEYSU GELMEYE YAKIN BİZİMKİ YATAĞI FİLAN TOPLAMAYA BAŞLAR, GÖZ BOYAMALIK SON DÜZENLEMELERLE EVİ TEFTİŞE HAZIRLAMAKTADIR
DIRI LIRI DIRI LIRI DIRI LI
AABİ ŞU KIZIN ŞU HUYUNU HİÇ SEVMİYORUM YA! HER TARAFTAN BÖCEK GİBİ TOKALARI ÇIKIYO, SOORA TOKALARIM NERDE TOKALARIM NERDE, HAYYRET BİŞİİ YAA
LÜTFETTİ GTÜNÜ KALDIRDI HAYIRLI Bİ İŞ YAPIYO YA NASI SÖYLENİYO KIZA
GOMUTANDAN HER AN Bİ TALİMAT GELEBİLİR DİYE TELEFONU AYIRMAZ GTÜNDEN
AMA BİZ BİŞEYİMİZİ BIRAKSAK ORTAYA
KENDİNDEN BİZ DİYE BAHSEDEN, EDİMİNİN ARDINDA TEK BAŞINA DURAMAYAN NAMERT ADAMDIR
NE VAR BE GEYSUU! YİNE NE ANGARYA KAKTIRICAAN?
OYSA GEYSU KADIKÖY'E BALIK YEMEYE ÇAĞIRMIŞTIR GÖTOĞLANINI
AZ OMEGA ALALIM DEDİK, ZİHNİN AÇILSIN DEDİK KÖTÜ MÜ ETTİK? GEL SANA GÜZEL HABERİM VAR
BALIKÇI LOKANTASI
DEPRESİFİM AYAĞINA PERFORMANSSIZLIĞINA DOPİNG İÇİN Mİ ACABA BU DAVET?
ŞU ŞEHİRDE İNSANA KERTERİZ Bİ BALIKÇI LAZIMDIR. MAMAFİH BALIK OLAYI ÇOK HASSASTIR HOCAM
İSTAVRİTİM GÜZEL, LÜFER OLTA, GÜZEL İSKORPİT KAVURMA YAPARIZ
BABA BEN ÖNDEN AZ BALIK ÇORBASI ALAYIM
Bİ KERE KALAMAR ALALIM
KADINLARIN VAZGEÇİLMEZİ
SALATANIN GÜZELCE YIKANDIĞINA ŞAHİT OLMAK DA GÜZEL
İSTAVRİTTEN AÇTI BAHSİ; İNSANI İKİLEMLERE SOKMAYAN, GÜVEN VEREN REHBERLİK
MUTFAK GÖZLER ÖNÜNDE, GİZLİ SAKLI YOK, YALIN Bİ PAKLIK
ASLA DUBLE SALATA TEKLİFİYLE GELMEZ
VİTRİN SAMİMİ, KANDIRIKÇILIK YOK
EN AVANTAJLI BALIK HANGİSİ KAPMAK İÇİN PÜR DİKKAT ELEMANIN VÜCUT DİLİNE ODAKLANMIŞ
ÖYLE ALAÇATI EDALI MAVİ TAHTA SANDALYE SAHTEKARLIĞINA SIĞINMAMIŞ. DEKORASYONDA AĞ, DOLDURULMUŞ DENİZ MAHLUKATLARI GİBİ HAYBECİ ARAYIŞLARA GİRİLMEMİŞ
UYANIK OL!
LOKANTANIN ADI YAKOMOZ FİLAN OLMIYCAK, SAMİMİ Bİ İSMİ OLUCAK
MİSAL HEM KEBAPÇI HEM BALIKÇI OLMAZ! KARİDESLER BEYTİ AROMALI OLUR
DOLAB! YEM GİBİ KULLANAN ACIMASIZ AVCI
HAZİNE KASASI GİBİ DOLAP
FERİ GİTMİŞ ŞEKİL BALIKLI NATÜRMORT
BU ARADA SU MÜESSESEDEN
ÇORBA Bİ BALIKÇININ TURNUSOLUDUR HAFIZ
BİLHASSA KIRLANGIÇ BALIĞINDAN YAPMIŞLAR. İÇİNDE ÖYLE SOMON PAÇAVRALARI YOK
ÜSTÜNE KIYILMIŞ DEREOTU, MAYDANOZ
BİRER KUPLE PATLICAN SALATA VE EZME SALATA STANDART İKRAM
DEMİŞTİM YA ZEYNO'NUN ARKADAŞININ SENARYO ATÖLYESİ VARMIŞ, DİYE, SÖYLEDİM HAFTAYA GÖRÜŞME AYARLIYICAK SENİN İÇİN. BU HAFTA NE YAP ET ARTIK BİŞEYLER HAZIRLA BARİ ORTAM
BALIĞIN GARNİTÜRÜ ROKAYLA DA SALATAYI TAKVİYE ETMECE HA SENİ KİTAPSIZZ
NE GÜZEL ELLE RİTÜELLİ YİYOR. Bİ DE ÖTEKİNE BAK
limon bol
SALATALIK, HAVUÇ DİLİMLERİYLE KEŞKE ŞÖYLE HAYBECİLİKLER YAPMASANIZ
Bİ DE ÜSTÜNE YİNE İKRAM MUZ DİLİMLİ KABAK TATLISI VE ÇAY GELİR İYİ Mİ
ABDURRAHİM ALBAYRAKVARİ Bİ HAMARATLIKLA İŞİNİ CANSİPERANE SAHİPLENMİŞ ELEMAN BİLİR İNSANINI, HALİNDEN ANLAR, BAHŞİŞ BEKLENTİSİNİ YANSITMAZ, KALENDERLİĞİNİ BOZMAZ YİNE DE İKRAMDAN GERİ DURMAZ
ELLERİNİZE SAĞLIK KOLAY GELSİN BABA
AFİYET OLSUN ABİM YİNE BEKLERİZ
ÖNÜNE BAKAN, DEFALARCA BOŞ GEÇSEN YİNE DE YÜZÜ DÜŞMEZ GARSON ÇOCUK, CANIMSIN
Bİ GÜN BABA Bİ BAHŞİŞ VERİRİM DİYE ERTELEME, VER ARTIK ŞU ÇOCUĞA HAKKINI
ZATİ FİYATLAR MAKUL, Bİ DE ONCA İKRAMA BAHŞİŞYE MUKABELE ETMEMENİN MAHCUBİYETİYLE
ÇARŞI KAPANMADAN YETİŞELİM ORTAM EVE ALIŞVERİŞ YAPALIM
BELLİ Kİ GEYSU YİNE POŞET TAŞITMAK İÇİN ÇAĞIRMIŞ ELEMANI
NİYE YÜZÜN DÜŞTÜ? EN AZINDAN GİDER TANIŞIRSIN, ÇEVREYE GİRERSİN. EKİBİ VARMIŞ, DİZİ PROJELERİ FİLAN YAZIYOLARMIŞ
TAAM YA SIKINTI YOK GİDERİZ
ŞÖYLE 10 SAYFALIK FİLAN Bİ SİNOPSİS YAZ, GÜZEL DOSYALA. SANA OKU DEDİĞİM SENARYO TEKNİKLERİ KİTABINI OKUSAYDIN SİNOPSİS TEKNİĞİ FİLAN HEP YAZIYODU
NASI TADI KAÇMIŞ
AYY NEFRET EDİYORUM ŞU GICIK BAHİS ŞİRKETİNİN MÜZİĞİNDEN YAA YETERR!
MANİTASINI ADAM ETMEK İSTEYEN KADININ HER ÇABASI MUHATABININ ENERJİSİNİN DAHA DA İĞDİŞ OLMASINA SEBEPTİR. ELEMANIMIZ SON ARZU OLARAK BU GECE DE FİLM İZLEMEYİ, YARINDAN TEZİ YOK YAZMAYA BAŞLAMAYI TAAHHÜT ETMİŞ
FİLM ALEMİNDE KİM BİLİR KAÇINCI FİLM ARAYIŞLARI
AMELİE, PİYANİST! KABUSUM OLMAYIN ÇIKMAYIN KARŞIMA HER YERDE
EYY BAHİS ŞİRKETİ. HER YERİNDEN RİYA ÇAKALLIK, YALAN AKIYOR BU ZULMÜNE RAĞMEN SANA İTİMAT EDENİN, YOLUNDAN GİDENİN ALLAH BELASINI VERSİN
NOOLUR YİNE ÖYLE YENİ FURYA TEK MEKANDA GEÇEN FİLMLERDEN OLMAYA

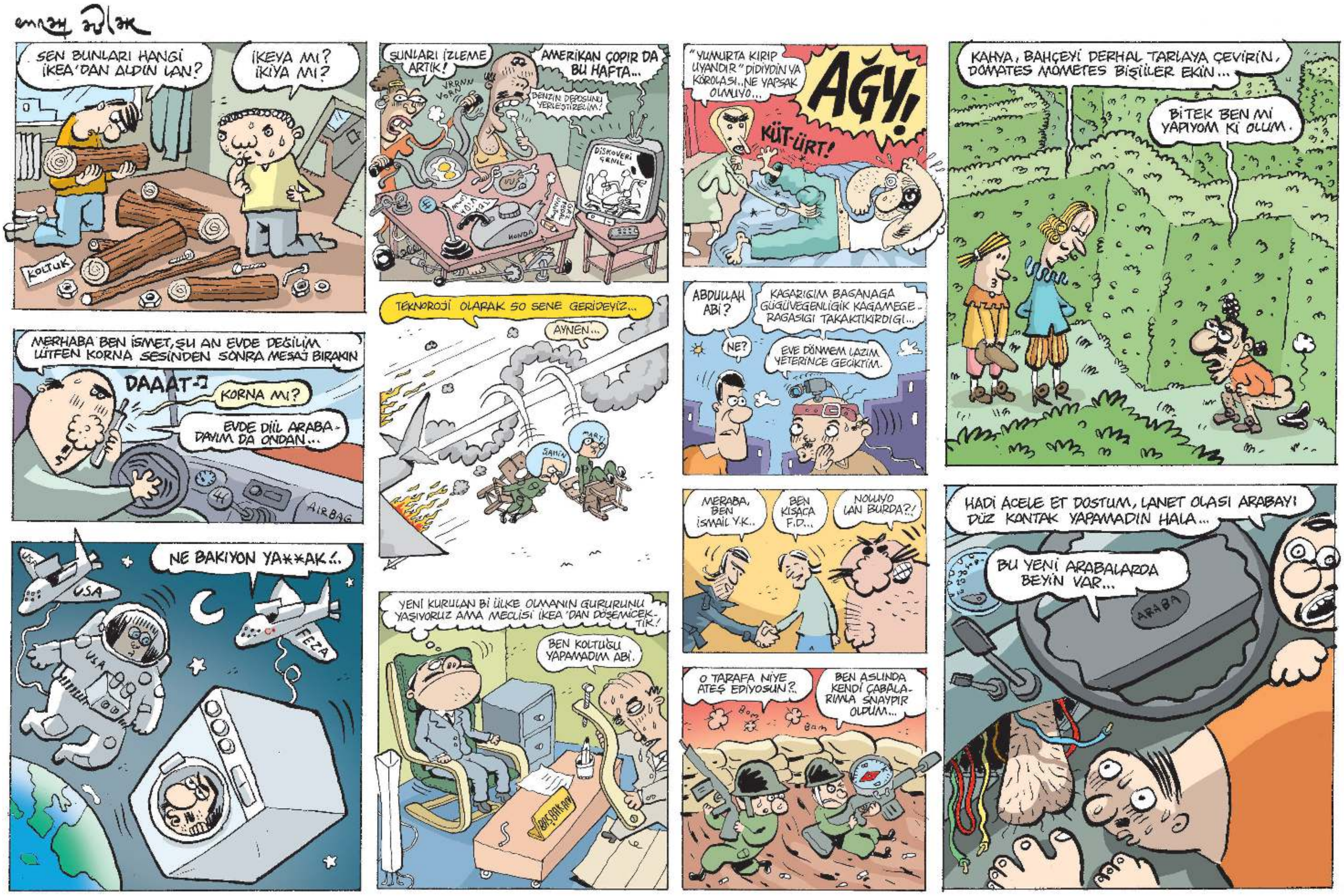
UYKUSUZ

2019 TAKVİMLERİNİZ HAFTAYA DERGİNİZİN İÇİNDE!

19 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/51 No: 590
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Ankara'daki tren faciasının ardından Ulaştırma Bakanlığı raporu açıklandı: "Sinyalizasyonun parası ödendi, ama sistem kurulmadı."

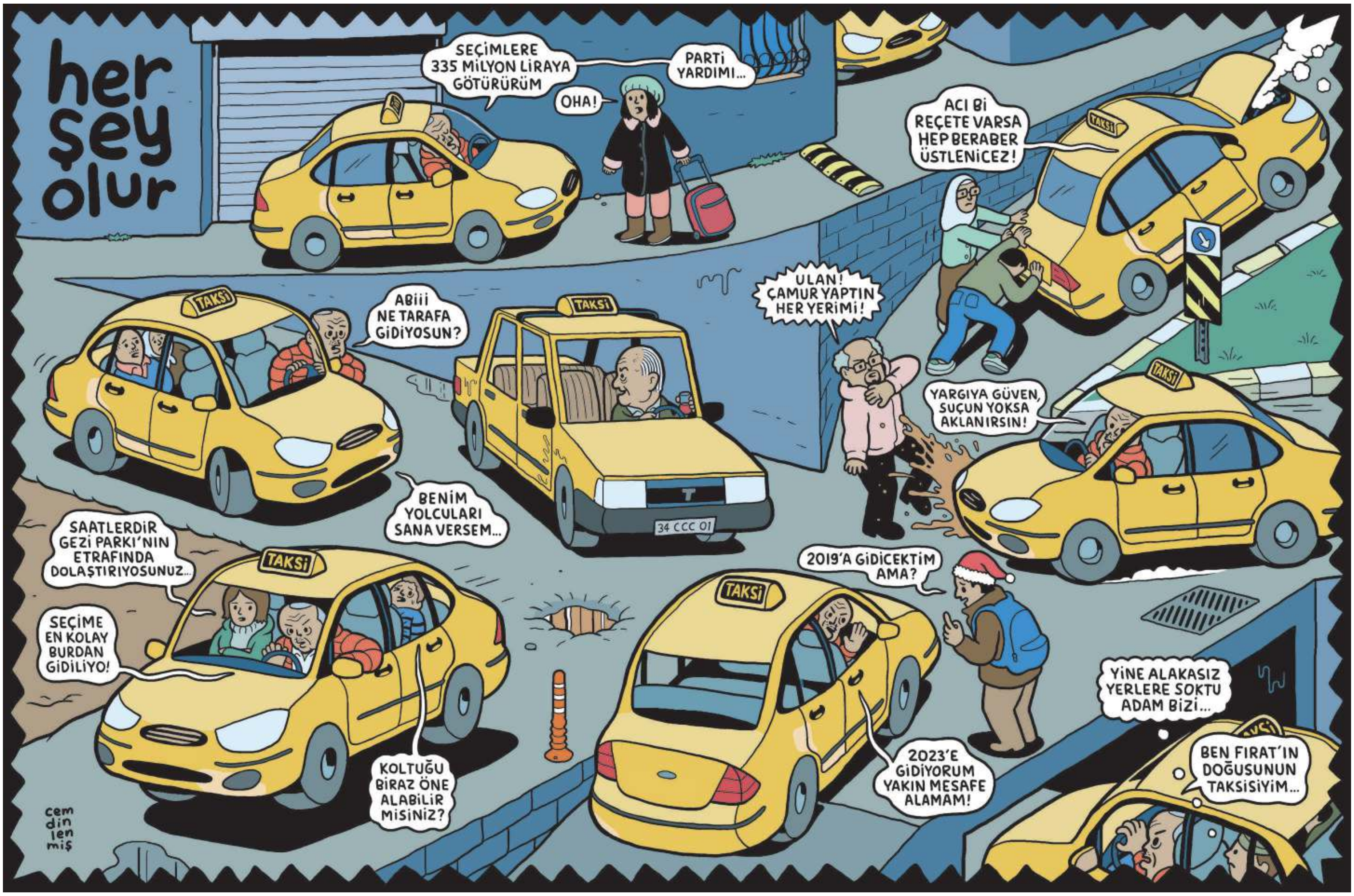

SEN BUNLARI HANGİ İKEA'DAN ALDIN LAN?
İKEYA MI? İKİYA MI?
KOLTUK
ŞUNLARI İZLEME ARTIK!
AMERİKAN ÇOPIR DA BU HAFTA...
VRRNN VORN
BENZİN DEPOSUNU YERLEŞTİRELİM!
DİSKOVERİ ÇENIL
HONDA
"YUMURTA KIRIP UYANDIR" DİDİYDİN YA KÖROLASI.. NE YAPSAK OLMUYO...
AĞY!
KÜT-ÜRT!
KAHYA, BAHÇEYİ DERHAL TARLAYA ÇEVİRİN, DOMATES MOMETES BİŞİİLER EKİN...
Bİ TEK BEN Mİ YAPIYOM Kİ OLUM.
MERHABA BEN İSMET, ŞU AN EVDE DEĞİLİM LÜTFEN KORNA SESİNDEN SONRA MESAJ BIRAKIN
DAAAT-♫
KORNA MI?
EVDE DİİL ARABA-DAYIM DA ONDAN...
AIRBAG
TEKNOROJİ OLARAK 50 SENE GERİDEYİZ...
AYNEN...
ŞAHİN
MARTI
ABDULLAH ABİ?
NE?
KAGARIGIM BAGANAGA GÜGÜVEGENLİGİK KAGAMEGE-RAGASIGI TAKAKTIKIRDIGI...
EVE DÖNMEM LAZIM YETERİNCE GECİKTİM.
NE BAKIYON YA**AK!..
USA
FEZA
YENİ KURULAN Bİ ÜLKE OLMANIN GURURUNU YAŞIYORUZ AMA MECLİSİ İKEA'DAN DÖŞEMİCEK-TİK!
BEN KOLTUĞU YAPAMADIM ABİ.
BAŞBAKAN
MERABA, BEN İSMAİL Y.K..
BEN KISACA F.D...
NOLUYO LAN BURDA?!
O TARAFA NİYE ATEŞ EDİYOSUN?..
BEN ASLINDA KENDİ ÇABALA-RIMLA SNAYPIR OLDUM...
HADİ ACELE ET DOSTUM, LANET OLASI ARABAYI DÜZ KONTAK YAPAMADIN HALA...
BU YENİ ARABALARDA BEYİN VAR...
ARABA

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Macerayı Seven Adam her kahraman gibi zenginden alıp fakire vermek ister! Fakat bu sefer geldiği zengin dolandırılmış ve fakirleşmiştir! Eski zengin, yeni fakir şöyle der:
Dolandıranlardan al, bana ver! Yarısı senin!
MACERA LAN!
Gel gör ki dolandırıcılar parayı Bitcoin'e yatırmışlardır...
SMACK!
AH! Dur nerden bilebilirdim?..
...İnstagramda takipçi satarak zengin olmuştum. Ekibim dolandırsa da elimde hâlâ ciddi miktar-da takipçi var!..
Yani?
UHH! Yani takipçisi az olanlara istersen takipçi verebiliriz! OYY! OYY!..
HMM!
UYAR BANA! O değil de Feriköy Bit Pazarından ne çok fotoğraf paylaşılı-yor di mi?..
Güzel tespit Macerayı Seven Adam.
...Tam instagramlık şeyler var tabi eni konu.
Bi menemen yap ta paylaşalım bakalım takipçiler canlı mı değil mi anlarız.
Hemen!
TOPLU MACERALAR ALBÜMÜ
ÇIKTI!
MACERAYI SEVEN ADAM
128 sayfa! Kitapçılarda, Online Mağazalarda, Çizgi Roman Dükkanlarında, D&R'larda.

Bitti.

@kaansezyum

En değerlimiz

Gelin gelin, size bi masal anlatacağım. Toplanın, sıcak ballı sütününüzü alın, ayaklarınızı ısıtın, iyice gözlerinizi açın, kulaklarınızı temizleyin, masal başlıyor. Şimdiden iyi uykular. Nerede uyuyor ve uyutuluyorsan…

Masal bu ya, bir ülke varmış. Ülke diyoruz ama ülke nedir onu da bilmiyoruz. Devleti ülkesinin her yerini eşit sevmezmiş bu ülkede, neyse o da değil derdimiz. Masal kısmına geçelim hemen…

Çok uzun zaman önce uzun bir galakside uzun bir gezegen varmış. Bu gezegene uzun denilmesinin sebebi diğer gezegenler gibi küre formunda değil de dikdörtgen formunda olmasıymış. Bu uzun gezegen dümdüzmüş. Böyle ova gibi. Güneş dedikleri şey dev bir lambaymış. Sarı renkli ışığı ile gezegenin her yerine hayatı getirirmiş. Tabii ki bu ülkenin yaşayanları bunu nereden bilecek? Tabii ki eğitimle bilecek. İlla ki eğitim, vallahi de eğitim.

Bu güzel ülkenin prensesler gibi güzel eğitimden sorumlu kişisi, sırma saçlarını balkonundan salmış ve açmış ağzını "Bizde altın yok, bizde petrol yok, bizde yaratıcı düşünce yok, bizde eleştirel bakış yok, bizde işsizlik yok (herkes köle gibi çalışıyor), bizde güneş enerjisi yok diyemiyorum ama kullanmıyoruz yani yok, bizde mineral, vitamin hiçbir şey yok… Ama ne var biliyor musunuz? (Balkondan bakan bakan saçlarını şöyle bir sallamış, güzel ve çok lüks Hermes marka parfümünün kokusu sırma saçlı bakanı dinleyen vatandaşların genzine kaçıp onları kısa bir süreliğine tatmadıkları zevklere yolculuğa çıkartmış)… Ama ne var biliyor musunuz? Süper bir eğitim sistemimiz var!

…demiş sırma saçlı güzeller güzeli bakan. Devam etmiş "Bizde öyle süper bir eğitim sistemi var ki, hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Öncelikle sistemimiz çok yeni. Her sene yeniliyoruz. Hatta bazı seneler bir değil, iki değil, tam üç, bilemediniz dört kere yeniliyoruz. Yani Ayfon olsa bu kadar güncellemeyi kaldırmaz, o derece güncelliyoruz eğitim sistemimizi. Bir gün kafamıza esiyor, sayıları öğretmeyi bırakıyoruz, bir gün geliyor 'Güneş'in en büyük yıldız olduğunu öğretiyoruz, gün geliyor çocuklara insanların eşeysiz ürediklerini anlatıyor.

Hatta bir dönem, kendi aramızda iddiaya girdik. Öğretir misin? Öğretemez misin? diyerek, bir 6 ay çocuklara patates gibi ürediğimizi öğrettik. Çocuklardan bazıları eğitim yılının sonunda kendini toprağa gömüp eş aradı ama nafile tabii.

Ya bizim eğitim sistemi o kadar süpersonik, o fadar en fantastik ki, Dan Bilzeyan'ın sünnet düğününde ya da paralel evrenimizde Şeymacun'un bizzat düğününde fantastik ortam olsa bizim sistemin yanında marketlerde satılan Maraş usulü dondurma gibi yalan kalır yani… O ne ya öyle? Üzerine "Dondurma" bile yazamıyorlar…

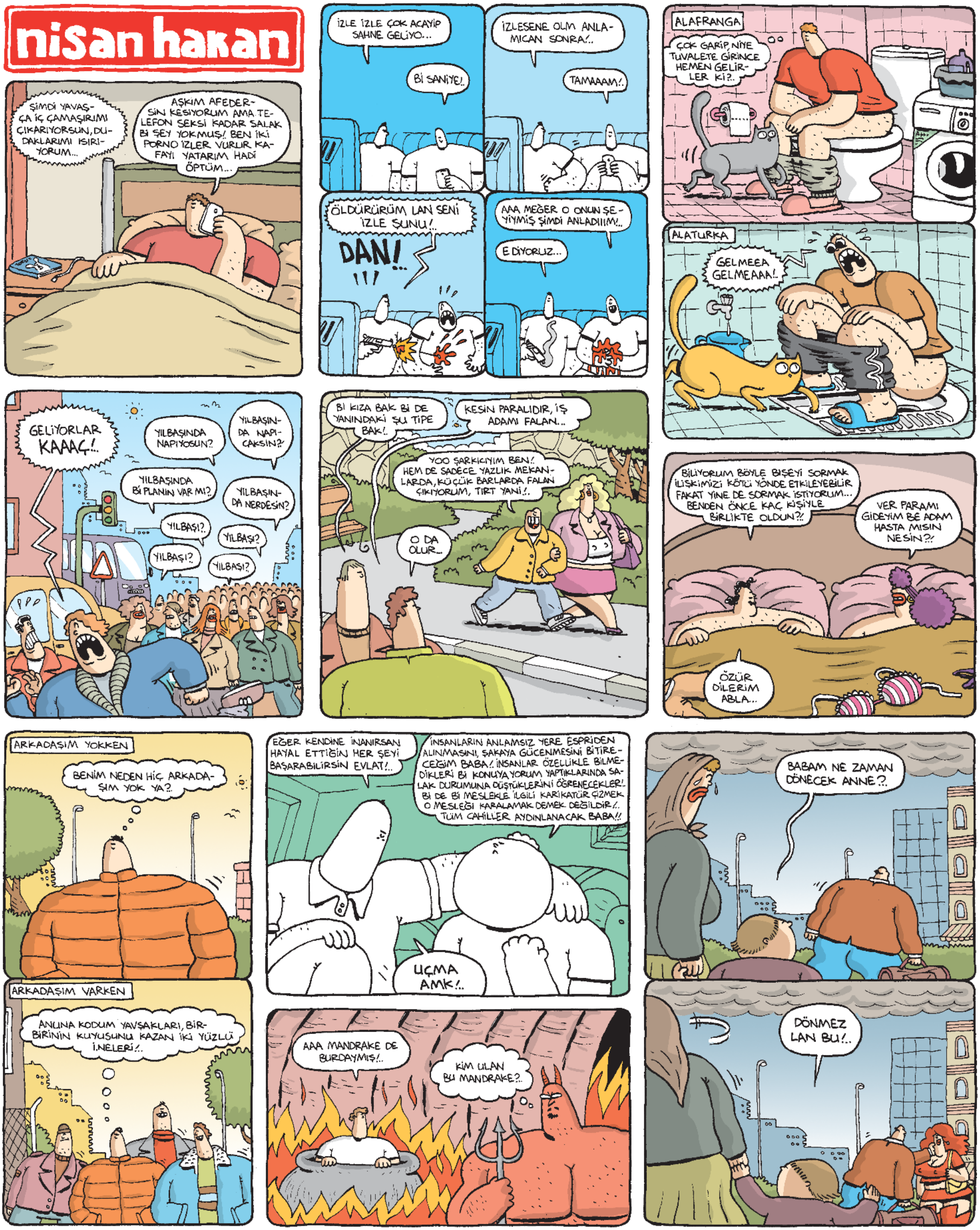
Biz sistemi öyle bir kurduk ki, hayatları boyunca ne öğretirsek öğretelim, hiçbir şey öğrenemeyecekler. Şimdi haliyle bizim partinin oy alma olayı biliyorsunuz eğitimsizlik. Eğitim düzeyi arttıkça bizim oylar düşüyor. Yani hangi parti kendi geleceğini ülkenin geleceğinden üstün tutmaz ki. Neyse bizim çocuklar okullardan kekomat gibi çıkıyor çok şükür… Sonuçta bilimin ve internetin ve kültürün vanası bizde. İstediğimiz zaman kapatırız. Zart kalırsınız öyle…

Biz çocuklarımıza, vatandaşlarımıza yıllar içinde şunu öğrettik. "Senin vatandaş olarak bir değerin yok. **En süper önemli şey biziz. Her şeyi bizim için yapacaksın.** Hayatın ne şekilde, ne acılar içinde geçerse geçsin, bize hiçbir soru sorma hakkın yok. Zaten sorsan da yanıt filan vermeyiz. Sen kim vatandaş, bizi sorguluyorsun?"

İşte bunu öğrettik. Hiçbir memlekette böylesi kendini körü körüne adamış vatandaş bulamazsın. Belki Kötü Kore'de vardır, bilemem. Zaten bizim masal boyutumuzda da iki tane Kore var. Birisi Kötü Kore, diğeri de Diğer Kore.

Okuduğumuzu anladık mı?

* Hiçbir değerim yok. Hiçbir hakkım yok. Ben hiçbir şeyim. Büyük bütünlük için hayatım boyunca sorgulamadan çalışacağım. Hayat zaten cacık, neyse ki öteki taraf süper diyorlar.

nisan hakan
ŞİMDİ YAVAŞ-ÇA İÇ ÇAMAŞIRIMI ÇIKARIYORSUN, DUDAKLARIMI ISIRIYORUM...
AŞKIM AFEDERSİN KESİYORUM AMA TELEFON SEKSİ KADAR SALAK Bİ ŞEY YOKMUŞ! BEN İKİ PORNO İZLER VURUR KAFAYI YATARIM HADİ ÖPTÜM...
İZLE İZLE ÇOK ACAYİP SAHNE GELİYO...
Bİ SANİYE!..
İZLESENE OLM ANLAMICAN SONRA!..
TAMAAAM!..
ÖLDÜRÜRÜM LAN SENİ İZLE ŞUNU!..
DAN!...
AAA MEĞER O ONUN ŞEYİYMİŞ ŞİMDİ ANLADIIIM!..
E DİYORUZ...
ALAFRANGA
ÇOK GARİP, NİYE TUVALETE GİRİNCE HEMEN GELİRLER Kİ?..
ALATURKA
GELMEEA GELMEAAA!..
GELİYORLAR KAAAÇ!..
YILBAŞINDA NAPIYOSUN?
YILBAŞINDA NAPICAKSIN?
YILBAŞINDA Bİ PLANIN VAR MI?
YILBAŞINDA NERDESİN?
YILBAŞI?
YILBAŞI?
YILBAŞI?
YILBAŞI?
Bİ KIZA BAK Bİ DE YANINDAKİ ŞU TİPE BAK!..
KESİN PARALIDIR, İŞ ADAMI FALAN...
YOO ŞARKICIYIM BEN!.. HEM DE SADECE YAZLIK MEKANLARDA, KÜÇÜK BARLARDA FALAN ÇIKIYORUM, TIRT YANİ!..
O DA OLUR...
BİLİYORUM BÖYLE BİŞEYİ SORMAK İLİŞKİMİZİ KÖTÜ YÖNDE ETKİLEYEBİLİR FAKAT YİNE DE SORMAK İSTİYORUM... BENDEN ÖNCE KAÇ KİŞİYLE BİRLİKTE OLDUN?!
VER PARAMI GİDEYİM BE ADAM HASTA MISIN NESİN?!
ÖZÜR DİLERİM ABLA...
ARKADAŞIM YOKKEN
BENİM NEDEN HİÇ ARKADAŞIM YOK YA?
ARKADAŞIM VARKEN
ANUNA KODUM YAVŞAKLARI, BİRBİRİNİN KUYUSUNU KAZAN İKİ YÜZLÜ İNELERİ!..
EĞER KENDİNE İNANIRSAN HAYAL ETTİĞİN HER ŞEYİ BAŞARABİLİRSİN EVLAT!..
İNSANLARIN ANLAMSIZ YERE ESPRİDEN ALINMASINI, ŞAKAYA GÜCENMESİNİ BİTİRECEĞİM BABA! İNSANLAR ÖZELLİKLE BİLMEDİKLERİ Bİ KONUYA YORUM YAPTIKLARINDA SALAK DURUMUNA DÜŞTÜKLERİNİ ÖĞRENECEKLER! Bİ DE Bİ MESLEKLE İLGİLİ KARİKATÜR ÇİZMEK O MESLEĞİ KARALAMAK DEMEK DEĞİLDİR!.. TÜM CAHİLLER AYDINLANACAK BABA!!
UÇMA AMK!..
AAA MANDRAKE DE BURDAYMIŞ!..
KİM ULAN BU MANDRAKE?..
BABAM NE ZAMAN DÖNECEK ANNE?..
DÖNMEZ LAN BU!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Eskiden bir insan için, çocukları çok sever dediğimizde aklımıza süpersonik güzel bir insan geliyordu, şimdi aynı şeyi dediğimizde, hayırdır, pedofili mi acaba diyoruz. Her şey gerçekten çok değişti. Sonra yaşlılar, yaşlılarımız. Eskiden gözümüzde hepisi tontondu. Şimdi görüyor duyuyoruz ve kahroluyoruz, canlıları istismar ediyorlar. Allah'ım çok üzülüyoruz. Ne yapacağız biz böyle ya. Bu nasıl bi dünya oldu böyle. İyilik güzellik uçarcasına giderek kayboldu. Bilemiyorum ki ya, valla bak. Otobüste yaşlı adama yer vereceğim, aklımdan geçmiyor değil, acaba diyorum nasıl bir şerefsizlik yaptı acaba bu diyorum yakın zamanda. Yine de yer veriyorum ama içim rahat değil. Gel de kahrolma. Yaşlılıkla ilgili en komik olaylardan biri de, ben şimdi buradan isim vermek istemiyorum, 70 yaşlarında hepimizin tanıdığı bir ağabeyimiz, çok terso kalıyor, annesinin babasının evine yerleşiyor, annesi 90, babası 95 yaşında. Yine de en önce bu ölüyor. Annesi babası yerine koyuyorum kendimi, resmen kahırbela. Ne hayallerle çocuk yetiştiriyorsun, 70 yaşında sana sığınıyor. Ne bileyim, böyle işte. Zaman fena.
æ Geçenlerde düşündüm de bizim evdeki herkes beni ısırıyor. Neden böyle acaba, noluyoruz ya. Kediler beni ısırıyor. Isırmak ne kelime. Koparmalık girişiyorlar. Manyak mıdırlar nedirler acaba. Papağanlarım beni ısırıyor. Kata az ısırıyor dişliyor, Güllü kanatmalık girişiyor. Noluyoruz ya. Halla halla ya. Muhabbet kuşum Uço da ısırıyor ama gücü yetmiyor, az ısırabiliyor. Güççük kuşlar da az ısırabiliyorlar ama ısırabiliyorlar. Sonra Hazar. Bu nasıl bir ısırmaktır. İnsanın canından can alırcasına. Manyak galiba. Bir de planlayıp taammüden ısırması var. Hop sırtına atlıyor insanın, sırtın en hassas yerini nokta atışı gibi bulup ısırıyor, insanı evde yandım Allah diyerek çılgınlarcasına döndürüyor. Hazar'ı biliyorum, bunları hep kedilerden görüyor. Hep ama. Çiko'yla Venüs ben yataktayken hep bacaklarımın arasına girer uyurlar. Hazar da öyle yapıyor. Bir insan yavrusu değil, değişik bir kedi daha yetişiyor. Başka bir şey anlatıyordum, başka bir şeyle bitirdim yine. Hey yavrum hey.
æ Avrupa ülkelerinden birinde bir şehirlerden bir şehirde, konuya masalsı bir giriş yapmak, altı arkadaş, arabayla bir yerden bir yere gideceğiz, altıncı arkadaşa yer kalmayınca, ben bagajda gelirim ya, nolacak dedi. Attık arkadaşı arkaya bagaja, çıktık yola. Sonra yolda acıktık, bir yerde arabayı yol kenarına park edip restorana girdik. Açız çünkü. Bagajdaki arkadaşı da unuttuk bu arada. Bir yarım saat kadar sonra karnımız tok bir şekilde restorandan çıktık ki bir de ne görelim. Araba sonundan başına kağıt gibi ezilmiş. Üzerinden çok büyük dev bir şey geçmiş ama ne geçmiş. Arabanın bagaj kısmının olduğu yerler kan revan içinde. Arkadaşımız resmen feci bir şekilde can vermiş. Olayın şokunu üzerimizden attıktan sonra sorduk soruşturduk ve işin aslını öğrendik. Oranın belediye başkanı büyük ruh hastasıymış. Böyle bizim gibi yol kenarına yanlış yere park eden arabaların üzerinden dev tekerlekli arabasıyla gösteriş yapa yapa geçiyormuş. Büyük saykoymuş, kimse de bir şey diyemiyormuş. İnsanlar oy verdiklerine vereceklerine çok pişman olmuşlar ama bir yandan fanatikleri de varmış. Bizim arabanın ezilişini mesela kutlayarak izlemişler. Biz de zaten yemek yerken dışarıdan bir sesler geliyordu, o sesler bu seslermiş demek ki baksana. Lambaları yaksana. Sevenleri için büyük eğlenceymiş belediye başkanının araba ezmesi. Bayraklarla flamalarla geliyorlarmış araba ezilmesine. Şöyle bir baktık arabaya, yapacak bir şey yok. Giden gitti artık. İçinde gencecik dalyan gibi arkadaşımızla birlikte caanım araba gitti. Bir yerde de kanun kanundur. Şöyle bir baktık arabaya, şöyle bir baktık yola yayılmaya devam eden kanlara, e gidelim o zaman dedik. Sinemaya gittik. Bir bilet de arkadaşımızın anısına arkadaşımız için aldık. Ama başka bir arkadaşımız için aldık. Onu da yakın zamanda kaybetmiştik, sinemayı çok severdi. Onu da nasıl kaybettiğimizin hikayesini hiç sormayın, onun da hikayesi ayrı başkadır. Öyle işte. Hayat böyle işte.
æ Beyaz güvercin duyarı yapmıştım zamanında da. O da çok komikti. Yani bence. Ne bileyim, bilemedim de bir yandan. Olay nasıl gelişti bak. Yıllar önce bir kanaldan bir program için benimle röportaj yapılıyor, Kanlıca'da iskele yanında. Orada da güvercinler var. Çünkü orada güvercinler hep var. Güvercinlerin içinde de bir beyaz güvercin var. Program sahibi kadın, aa, ne güzel, beyaz güvercin dedi. Dedim öyle diyorsun ama o aslında hasta, pigmentleri sorunlu dedim kadına. Kadın da şaşırdı. Böyle hüzünlü hüzünlü bakıyorum güvercine. Na kadar saçma bir şey söylediğimi biliyorum, aslında için için kendime hüzünleniyorum. Rolden de çıkamıyorum. Keşke diyorum konu değişse ama konu da değişmiyor. Ölümcül bir sessizlik oldu. Sessizlik çok uzun sürdü. Ağladım ağlayacağım artık. O noktaya geldim. Derken bir şey oldu, hop konu değişti. Kalp sıkışmasından yana yatmak üzereydim. Neyse ki kamera kayıtta değildi. Bir de kamera kayıtta olup da yayımlanaydı sen o zaman seyrederdin rezaleti. Hey yavrum hey.
æ Hoşça kal.

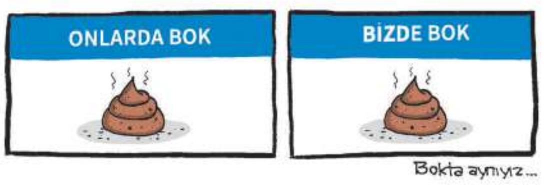

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

İstatistik

Bazen çok uzaklarda aradığımız yanıtlar hemen yanı başımızdadır. Mesela sürekli her şeyi gören, her şeyi bilen, her neticeyi öngören bir mekanizmayı düşleriz ama bu zaten hemen yanı başımızda, hadi yanı başımızda olmasa da bize bir üniversite uzaklıktadır. Ha yok benim üniversiteyle işim olmaz, diyorsanız o kadar uzağa gitmeden, futbol bahisleri oynatan herhangi bir dükkâna giderek, her neticeyi gerçekleşmeden bilen mekanizmayı görebilirsiniz. İşte o mekanizmanın adı matematiktir, istatistiktir.

Bahis büroları hiçbir zaman kaybetmemelerini istatistiğe borçludur. Tek tek kaybedebilirler, ama istatistik de zaten tek tek olaylarla ilgilenmez, bütünüyle ilgilenir. Siz elli kere yazı tura atıp ellisinde de tura getirebilirsiniz ama elli bin kere yazı tura attığınızda yirmi beş bin kere tura, yirmi beş bin kere yazı gelecektir. Gelmedi mi? Yazı tura atmaya devam edin, muhakkak gelecektir. İstatistik sayesindedir ki bahis büroları, sigorta şirketleri zarar etmezler.

Örneğin her şeyi önceden bilen ve gören mekanizmayı başka bir yerde arıyorsanız, hizmete soktuğunuz bir uygulamanın belirli koşullarda ve belirli şekillerde hata vereceğini, diyelim ki tren seferi yapmaya kalktınız, o tren seferini gerekli önlemleri almadan, gerekli kaidelere uymadan gerçekleştirmeye kalktığınızda binde bir ihtimalle kaza olacağını söyleyen rakamlara kulak asmazsınız. Hatta ilk bin seferinizi gerçekleştirdikten sonra dönüp bir de nanik yaparsınız "Hanii? Hani binde bir kaza olurdu? Oldurmayan mekanizma oldurmuyor işte ehehehe," diye. Ama işte istatistik de matematik de affetmez. Bin seferde bir kaza olmaz, iki bin seferde iki kaza olur. O binde bir diyorsa, sen koşulları değiştirmediğin takdirde illa ki olur; ilk binde olmazsa ikinci binde iki kere, ikinci binde olmazsa üçüncü binde üç kere olur. Matematikle savaş olmaz. Sen koşulları değiştirmeden istatistiği atlattım zannedersin, o sana güler geçer. Hatta gülmez, seni ciddiye almaz bile.

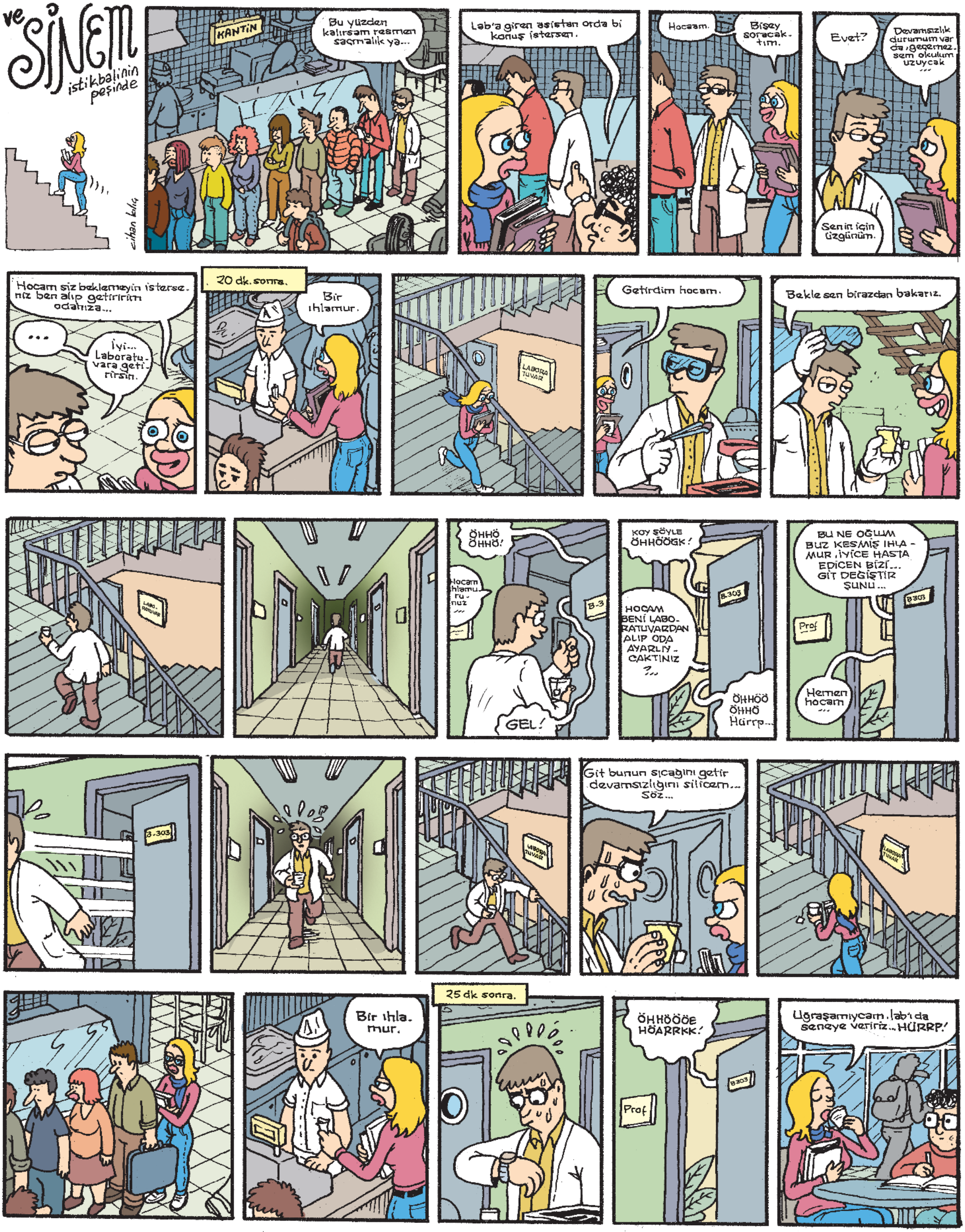
Reçete

İktisadi olarak bizi biraz sıkıntılı günler bekliyor gibi. Tabii bir süredir olmayan paramızı harcamaya alıştığımızdan şimdi hem o harcamaları devam ettiremiyoruz hem de kara kara zamanında aldığımız şeylerin parasını nasıl ödeyeceğimizi düşünüyoruz. Tabii tek tek hepimiz bunu yapmadık ama toplumsal hayat böyle işliyor, yapacak birşey yok. Tabii şimdi ben buradan yarım aklımla o paraları nasıl ödeyeceğiz onun yolunu gösteremem, gösterebilsem ben gider öderim ama en azından bunca yıldır alıştığımız hayattan kendimize uygun bir hayata nasıl döneceğimize dair üç beş bir şey söyleyebilirim. Nedir, elbette her zamanki gibi eğlencemizden kısacağız, neşemizden kısacağız. Zaten bu tip kriz durumlarında eğlenceden kısılmadığı zaman işin sonu kötü oluyor. İkinci dünya savaşı öncesi vur patlasın çal oynasın ortamlarını unutmuş değiliz neticede.

Örneğin duyuyorum ki gençlerimiz isyanda, playstation'da oyunlar asgari ücretle başabaş gitmeye başlamış, atariciler rahatsız. İsyanlarına kulak verdim, gidip inceledim valla haksız da değiller. Zira haftada bir oyun almak istesen bırak asgari ücreti ortalama işe yeni başlamış mühendis maaşı yatırman gerekiyor ki zamanında atari salonunda ortaokul çocuğu harçlığıyla saatler geçirmiş bir kuşağın mensubu olarak bu biraz fazla geliyor bana. Diğer bir neşemiz eğlencemiz de takdir edersiniz ki netflix'ti spotify'dı internet üzerinden normalde asla izlemeyeceğimiz film ve dizileri, asla dinlemeyeceğimiz müzikleri sürekli olarak dinleme imkanı sağlayan servisler. E hepimizin daha taksidi bitmeden modası geçen, dev televizyonlarımız, süper laptoplarımız ve taksitlerinin yarısı ödenmemişken güncelleme üzerine güncelleme yiyerek ıskartaya çıkan cep telefonlarımız var. Eh, takdir edersiniz ki bu da sürdürülebilir değil.

Demek ki bizim bu anlayışımızı değiştirmemiz lâzım. Zaten geçmişe bakıp nasıl eğlendiğimizi hatırlarsak biz öyle Red Dead Redemption, Grand Theft Auto'yla geçirmezdik günlerimizi. Yahu bizim çocukluğumuzun favori oyunu FIFA 2019 değil beş taştı yahu beş taş. Bakın bugün bir FIFA 2019 oynamak için her şeyden önce bir konsol, bir dev ekran televizyon, elektrik, cips falan gerekiyor. Ama ya beş taş? Sokaktan toplayacağınız beş adet taş beş taş oynamak için kâfi. Beş taşı önümüze koyuyoruz, birini elimize alıyoruz, havaya atıyoruz, o taş havadayken hoop yerden bir taş daha alıyoruz, öbürünü de havada yakalıyoruz. Gerçek bir refleks ve beceri oyunu, adeta bir guitar hero. Yine aynı şekilde el pişirmece, uzun eşek, aç kapıyı bezirgan başı ve yağmurlu havalarda çivi ne konsol ne televizyon isteyen masrafsız oyunlar. İnceden bunlara başlayalım, evde sabi sübyan varsa onları erken yaşta tablete falan değil miskete, kaymak taşla (mermer) gazoz kapağı vurmaca gibi oyunlara alıştıralım.

Bakın öyle veganlıkla falan da kurtaramayız. Veganlık zaten zengin işi, etin sahtesi de et kadar pahalı ama yaşam tarzımızı değiştireceğiz. Eskiden ayda bir albüm alırdık, e arkadaşlarımız da ayda bir alırdı dolayısıyla aslında bir ayda birbirimizle değiş tokuş edip zaten bir sürü müzik dinlerdik her istediğimizde her istediğimizi dinleyemediğimiz için dikkatli dinler sindire sindire tadını çıkartırdık. Bakın bunları tekrar değerlendirelim. Zira matematikle kavga etmenin daha fazla anlamı yok. Beş taş oynayıp polis radyosu dinleyecek insanlardık, armut koltuğa yayılıp Red Dead Redemption'a sardırdık.

ve Sinem
istikbalinin peşinde
cihan kılıç
KANTİN
Bu yüzden kalırsam resmen saçmalık ya...
Lab'a giren asistan orda bi konuş istersen.
Hocaam.
Bişey soracak-tım.
Evet?
Devamsızlık durumum var da, geçemez-sem okulum uzuycak...
Senin için üzgünüm.
Hocam siz beklemeyin isterse-niz ben alıp getiririm odanıza...
...
İyi... Laboratu-vara geti-rirsin.
20 dk. sonra.
Bir ıhlamur.
LABORA TUVAR
Getirdim hocam.
Bekle sen birazdan bakarız.
LABO-RATUVAR
ÖHHÖ ÖHHÖ!
Hocam ıhlamu-ru-nuz...
GEL!
KOY ŞÖYLE ÖHHÖÖGK!
HOCAM BENİ LABO-RATUVARDAN ALIP ODA AYARLIY-CAKTINIZ ?...
ÖHHÖÖ ÖHHÖ Hürrp...
BU NE OĞLUM BUZ KESMİŞ IHLA-MUR, İYİCE HASTA EDİCEN BİZİ... GİT DEĞİŞTİR ŞUNU...
Prof
Hemen hocam...
B-303
Git bunun sıcağını getir devamsızlığını silicem... Söz...
Bir ıhla-mur.
25 dk sonra.
ÖHHÖÖÖE HÖARRKK!
Prof
Uğraşamıycam, lab'ı da seneye veririz... HÜRRP!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Su kaynar kazanda,
Gümüş parçası gibi parıldar satır.
Boynunu uzatırken zavallı inek derin bir iç geçirir.
Nereye kaçacağını bilemez korku içinde."
Hüang Çien Çü (1934-1952)

● Türkiye için özet vakti: İstanbul'da nem, Ankara'da önem fazlası var...

● 'Bizimkiler' var bende, benden içeru!

● Kederli günlerimiz: 1 Mayıs, 2 Temmuz, 3 Haziran.

● Türk, üç öğün pilava çalış, Allah'a güven...

● Dünyalıdan esirgediği merak ve ilgiyi, 'uzaylılara' yönelten insanları hiç anlamıyorum. İlla değişik formda mı cana gelecektim dostluk kurman için? Peru'yu, Vietnam'ı görmeden Mars'a yolculuk peşindesin ha? Bu kadar mı bıktın insan evladından? Bütün evren uzaylı kaynasa, bence yine insan, yaratılmışların en güzeli..

● Millet dışındaki her şey sızıyor devletin içine bu ülkede...

● Her kesimden en zeki insanlar katledildi ve güdülerle yönetilen bir toplum haline geldik böylece...

● Bitik ajan: Sıfıra sıfır James Bond...

● "Sınıf birincisi" olmakla "birinci sınıf" olmak iki ayrı şey... Ve hatta eğitim, birinci sınıf olmanın önünde engel neredeyse...

● Ben hep 'yazı'yı seçtim, para hep 'tura' geldi...

● Ressam Fikret Enisi Andoğlu, diğer adıyla Aktedron Fikret, 1913'te Fatih'te Çırçır Mahallesinde doğdu. Erkek kardeşlerinin adları Nimet Samimi ve Müfit Vicdani'ydi. Fikret Enisi resmi seviyordu, hiç iş tutmadı. ayatı boyunca bir gün olsun başkası için çalışmadı; amir azarı, patron tafrası bilmedi. Eroine düştü, annesi onu Elmadağ'da bir garsoniyerde bulduğunda harap haldeydi. Anası ölümün eşiğinden aldığı çocuğunu bir küfeciye yükleyip evine taşıdı. Sonra çarşıdan bir sandık alıp içine yerleştirdi. Altına ördek verdi, başında kırk gün kırk gece tespih çekti. 'Delirium' geldiğinde sandık takır tukur evin içinde geziyordu. Kırkıncı günün sonunda ressam, ağlaya ağlaya sandıktan çıktı. Bir daha hiç ihtiyacı olmayacak kadar çok ağladı.. Körlemesine, el yordamıyla ve kendiliğinden oluşan ilk 'Türk' dışavurumcu ressam sayılan Fikret Enisi, resimlerinde sanal dünyasının kabuslarını dışavuruyordu. Aktedron Fikret, mektepli olmadığı için akademiklerin görmediği, görmezden geldiği bir ressamdı... Gün boyu bir bardak süt veya bir kazandibi ile idare ediyordu. Salatalık, lahana, kavun, muz ve çatal çörek en sevdiği yiyeceklerdi. Limon ise adıyla, cismiyle onu çılgına çevirirdi. Karşısında yendi mi düşüp bayılırdı. Öyle zayıf, öyle inceydi ki, neredeyse şeffaftı. Kulakları, burun kanatları pembeydi, ışığa karşı etinin iskeleti seçilirdi. (Beğendiği müezzini günde beş vakit görmeye uygun bir ev tuttuğu da rivayet edilir.)

● Türk Delegasyonu: Dedikodunun, gıybetin harman olduğu yer...

● Bir arkadaşım evinde hırsız görmüş, hırsız bahçeye kaçmış, ardından "Ananı beceriyorum, gel beraber yapalım" diye bağırmış arkadaşım. Hırsız bir an durmuş, geriye dönüp "Çok ağır oldu bu abi" demiş. Sonra da kaçmağa devam etmiş...

● Ömrünü 'sağ kol' olarak, bir başkasının uzvu şeklinde geçiren dallama, ne anlar bağımsız yaşanan hayatın zevkinden ve çilesinden...

● Kara üzüm dedikleri üzüm, mor...

● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Ne kadar çok yaşarsan, o kadar az ölürsün." - Janis Joplin... "Yaşadım mı öldüm mü, anlayamadım." - Neşe Karaböcek

● Fotokopi çekilip zımbalanan ders notlarından kopan son sayfa gibi hissediyorum şu hayatta...

● Son dakika! Cihangir'deki bohem fazlasını eritmek için Piyalepaşa'ya Küçük Kadınlar Sitesi ve Serseri Aşıklar Bakım Yurdu açılacak!

● Siyah, genç, kadın... Ne değilsem o olan biri paklar beni!

● Çok müzik dinlediği için kendini de sanatçı sanmaya başlayan tip. Havaya girme. Sen üretmedin, yaratmadın. Üretilmiş, yaratılmışı dinledin sadece. Sen olmasan da o müzikler olacaktı. Kendine pay çıkarma. Sen alkışlamaya varsın, alkışlanacak hep sanatçılar olacak. (Müzik bir örnek, oraya istediğiniz sanatı koyabilirsiniz.)

● Bilim günün birinde her şeyi çözecek, kiracısını aşırı seven türk evsahibinin hissiyatı hariç...

● Beşiktaş'ta Tuz Baba türbesinin önünden geçerken durduk arkadaşımla, birer Fatiha okuduk. Üstü kapaklı tuz var pencerenin cumbasında, azıcık tadına baktık. Şeker gibiydi valla Tuz Baba'nın tuzu.

● İki taksi istedim geçen duraktan, "İki araç mı" diye adam, "İlki araç, diğeri amaç" dedim, kısa sessizlik oldu, sonra 'Peki abi' dedi...

● Yıllar önce, pek soğuk bir gün yaşgünü davetine gitmiştim, bir eve. İçimde sıkı olduğu için boğazını kesip gevşettiğim bir içlik vardı. Yaşgünü işte, muhabbet edildi, dansedildi, coşuldu, kudurgan tayfa içti ha içti, çoğu sarhoş oldu... İlerleyen saatte, tuvalete girdiğimde bir genci üstüne başına kusup sızmış halde gördüm. Önce tiksindim. Sonra bir hışımla ayılttım, biraz duşa soktum, üstünü çıkardım, içimdeki içliği giydirip arka odalardan birine yatırdım. Pis urbalarını da poşet yapıp banyoya bıraktım. Kimdi, neciydi halen daha bilmem. Lakin uyandığı zaman şaşırdığına eminim, kaç kişi başkasına ait ve boğazı kesilmiş bir içlikle uyanır ki?

● Arkadaşım siyahi, çarşaflı kadından iki çift çorap aldı Balat'ta, sahtenin sahtesi Lakost! Ben böyle şişiman bir timsah ne gördüm ne de duydum. Yosun bulsa yemiş gibi, alabalık çiftliğine vurmuş gibi, Mümkün değil böyle bir kendini salmak.

● Tahtadan kuş, kağıttan gemi, hep yapın e mi?!

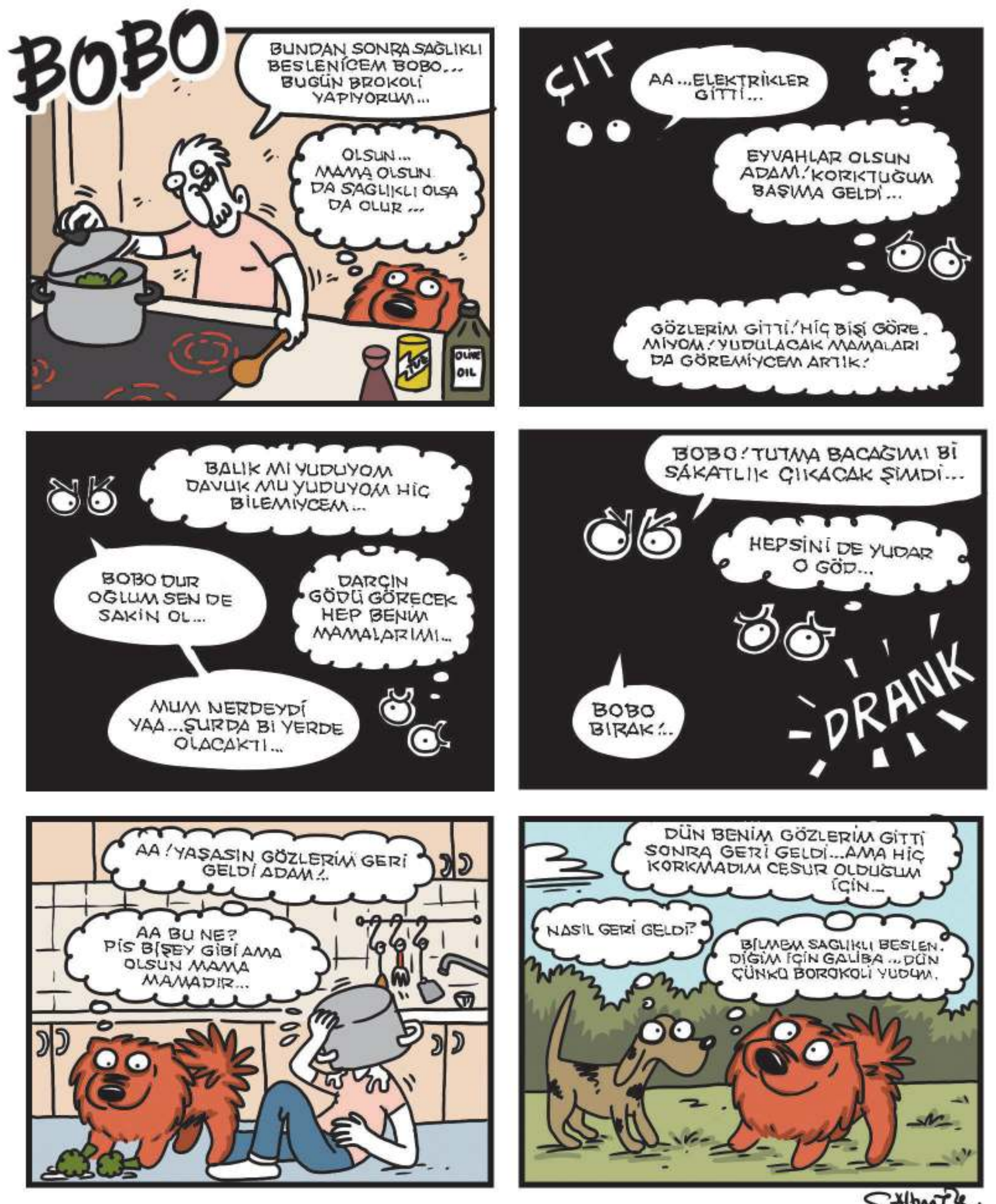
● birinci eski
ağbi estetik kaygıya girmeyelim şimdi
bay bebek ne güzel filmdi di mi
bi ara ben quick'i de analım

bjk basketbol takımında keçi sakallı tom
adaşı vardı yüzbaşı ve arkadaşları
bi de tom braks ki göksel arsoy kontenjanı

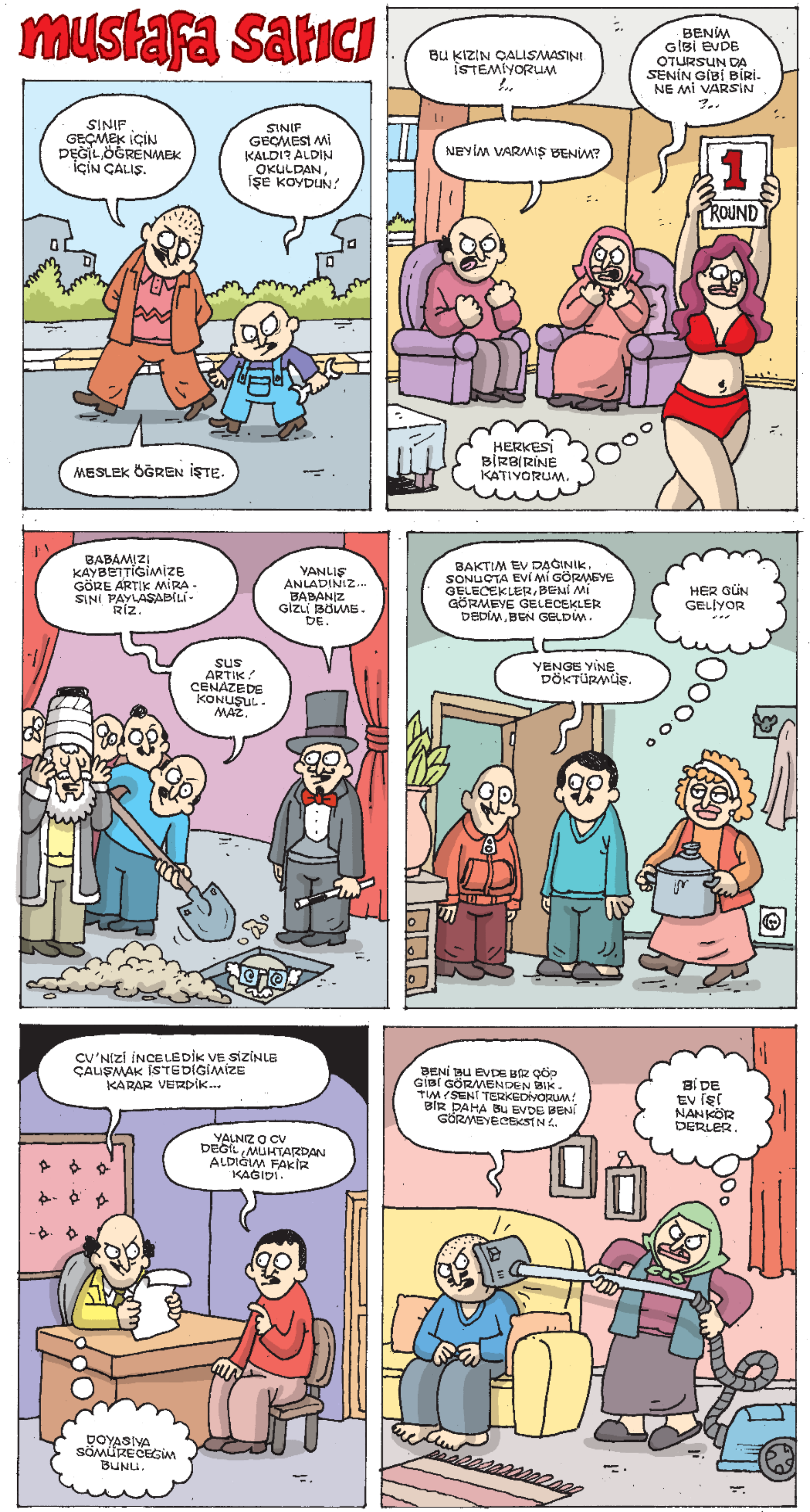
babamın kokusu ve maaşı bürüttü
annem dualarıyla işi yürüttü
allah da bize zihin açıklığı verdi

● Uykusuz Kumpanya: 20 Aralık 2018, 20.30'da Kadıköy Bina sahnesindeyiz. Komedyenler, espriler, sürprizler. Bu tip şeyler...

vedatozdemiro@gmail.com

YİGİT ÖZGÜR
NİYE BANA İYİ HAL İNDİRİMİ VERMEDİNİZ?!! HERKESE VERİYONUZ BANA NİYE VERMİYONUZ?!!!
AĞZI G.TE BENZEMİYOR MU?
TAM BEN AYNI ŞEYİ SÖYLEYECEKTİM!..
BIRAK ŞİMDİ, NEREYE AYNI ŞEYİ SÖYLEYECEKTİN.
İTİRAZ EDİYORUM !!!!
YAZ... OBCEKŞIN...
BENİM DE AKLIMA O GELDİ...
YA BIRAK SEN DE BİZİ YİYOSUN...
İLAHİ...
HASTAYIM SANA...
JÜRİ BUNU DİKKATE ALMASIN.
AMA OLUR MU CANIM...
NAH YAV BU!!
AY!
ADIM HUYSUZ!! AMA ARKADAŞLARIM KISACA DER!!
"KISACA" DİYORLAR BANA KÖPEĞİN SOYLARI.
BEYİNSİZ HAYVANLAR.
KAPA TAMAM KAPA.
BELKİ TEMBELİM AMA BU ZEKİ OLDUĞUM GERÇEĞİNİ DÖNÜŞTÜRMEZ.
DÖNÜŞTÜRMESİN DE ZATEN...
SON ÜÇ RAKAMI "DÖYT...SIFIY...BİY" OLAN KREDİ KARTINIZIN LİMİT ARTIŞINI ONAYLIYOR MUSUNUZ?
MAYO...
TEŞEKKÜRLER... KART LİMİTİNİZ BEŞYÜZBİN LİRAYA YÜKSELDİ...
YU Mİ YU (Şerefsizler)
DURAK
BABAM BİGÜN ÇOK ZENGİN OLUCEK! O ZAMAN HEPİNİZİN AĞZINI KIRICEK!! GÖZÜNÜ OYUCEK...
İLAHİ, HERKES DE BEN SÖYLETİYORUM SANICEK.
TEBRİK EDERİM, ARA SIRA DA OLSA MEDENİ İNSAN GÖRMEK SEVİNDİRİCİ.
KENDİSİ SIÇIYOR ABLA!!
Ölü diyorlar bana desinler değişemem.
ANLADIK ANLADIK!
MERABA SİKONTİ!.. BENİMLE DİNGILDOY TURNUVASINA GELİR MİSİN?
KUNTİPOY!
CİMAMİ!!
Bu filmdeki kişiler ve olaylar tamamen hayal ürünüdür.
İYİ Kİ SÖYLEDİN EŞŞEĞİN ÇOCUĞU... YANDI YİRMİ LİRA...
"UZUN SÜREDİR İŞLEM YAPMADIĞINIZ İÇİN OTURUMUNUZ KAPATILDI..."
AKIL SAĞLIĞI YERİNDE OLMADIĞI İÇİN BERAAT.
HEYT BE ZİRAAT BANKASI!!!

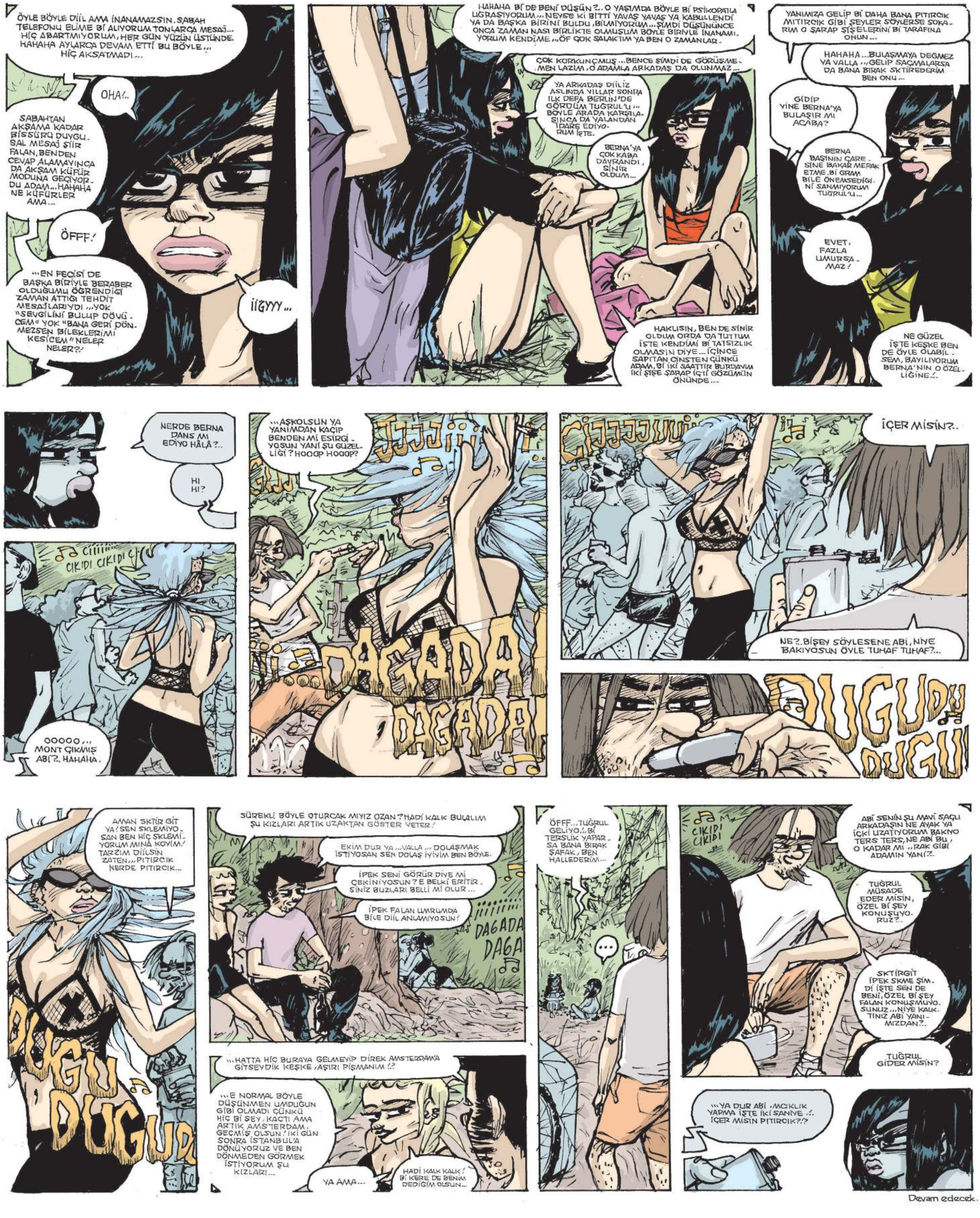

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
TAVSİYELER ÜZERİNE GİTTİĞİM BİLGİSAYAR TAMİRCİSİ,
ABİ İŞLEMCİDE Bİ SORUN VAR GALİBA?
Bİ BAKALIM
ANAKARTI KIRDIĞINDA, BİLGİSAYARI SÖKÜP TAKMAYI ÖĞRENMİŞTİM.
ABİ!! DUR! BASTIRMA...
ÇOTURT
YENİ TAŞINDIĞIM EVDE, DUŞ ELİMDE KALINCA, SIHHİ TESİSATA BAŞLADIM.
ANAKART ÇATLAMIŞ ABİ!
Şimdi SEN KIRDIN?
YOK, KIRILMIŞTI ZATEN
DUŞU SÖKERKEN FARKETTİM Kİ İNSANIN SÖKTÜKÇE, SÖKESİ GELİYOR BE!
ÖKÜZ YA!
TAMİRCİYE GÖTÜRENDE KABAHAT!
TAKMAYA BAŞLARKEN GÖRDÜM Kİ DUŞ TAMAMEN YANLIŞ MONTE EDİLMİŞ.
OHA LAN! MONTE ETMEMİŞ, YAPIŞTIRMIŞ HERİF!
SÖKTÜĞÜM HER UFAK PARÇAYI, YENİDEN TAKARKEN, YAPAN USTAYA SAYGIM ARTTI.
NEYSE, SÖKMÜŞKEN, SÖKELİM.
USTA HİÇ BİR DETAYI ES GEÇMEMİŞ, EN BÜYÜĞÜNDEN, EN KÜÇÜK PARÇAYA KADAR, HEPSİNİ TERS TAKMIŞ.
VAY BE! UFACIK LASTİĞİ BİLE TERS TAKMIŞ?
YAHU İŞLER KESAT ZATEN, AKŞAM BİR DÜKKAN OLUR MU ACABA? OLUR BE! SİLİKON DA ÇEKERİM.
OLDU MU? OLDU BENCE...
DENİZ TESİSAT
DENİZ ENSARİ 2018

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir el çıkarmaya başlar bohçamızdan/ Lavanta çiçeği kokan kederleri/ Hoyrattır bu akşamüstüler daima"
Ahmed Muhip Dıranas

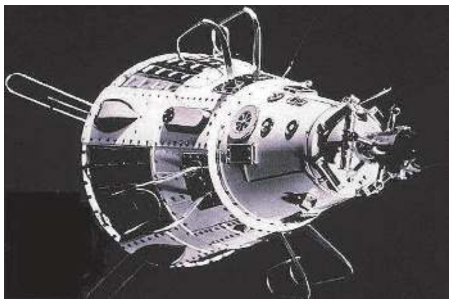
Aslında "çıplak gösterdiği hiçbir şey yok, tamamen uydurma o" denilse biraz haksızlık edilmiş olurdu. Hafiften saf/salak bir ikili olduğumuz bütün çıplaklığıyla ayan beyan görünmüştü. Göstermişti. Biz gördük. Salaklığın ilk günü.(Ortason'da mı neydik.) O gözlük; o "harika" gözlük; o zamanlarda da vardı. (Hâlâ var. Birkaç dönem tekrar tekrar hortladı) Bu ilk ilk, en ilkel ilk sürümü benim dediğim. Çok çok eski şekli. Eski zamanlar. Ondan almıştık. Daha doğrusu aşırı isteyen taraf oydu.

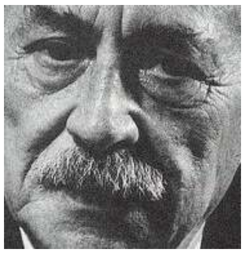
(çıplak görmek istediği bir kız vardı, söylediğine göre "aşık" olmuştu. En iyi arkadaşım. Aynı sınıftaydık. İnsan aşık olduğu kızı çırılçıplak görmek istemez ki. İster mi?)--gerçi Binbir Gece Masalları'ndan birinde büyücü, bir yetim çocuğu gözüne bir sürme çekerek görünmez ediveriyor, çocuk hemen koşup, uzaktan bir kere görüp de aşkına düşmüş olduğu Sultanın kızının odasına görünmeden süzülüyordu. Kızı çırılçıplak uyur vaziyette seyrederken seyrederken, dayanamayıp orasına bir çimdik atınca uyanıyordu kız. --(aşk'da gözlerinin içine bakılmaz mıydı) Masalda çimdiği kızın tam neresine attığı adıyla sanıyla söyleniyor. (Aşk işte) Ben geçiştirdim. Büyük, muhteşem Arap klasiği Binbir Gece, bir sürü açık saçık, cinsellik temalı hikayelerle dolu. Karagöz de öyleydi.

Oyunların ayıklanmamış eski halleri günümüzde olsa "aa ne ayıp" diye şiddetle reddedilecek, yasaklanacak açık saçıklıkta. (katılaşma sonradan oluştu) Herneyse. Ne diyordum. Evet. Ben de katıldım. Yarı yarıya ödedik. İkimizin olacak. Ortağız. Nasıl işleyecek. Herhalde bir gün ben çırılçıplak göreceğim herkesi, diğer gün o. Orasını konuşmadık. "Ortason'daymışsınız henüz, niye salak olduğunuz ortaya çıksın ki, çocuksunuz daha, tabi yanılacaksınız" diyen. Ama biz (arkadaşımla ben) kendimizi gelmiş geçmiş en akıllı yeni yetme ikilisi sanıyoruz. Aşırı iddialıyız. Herşeyi anlıyoruz.(iyi ki o zamanlar rap yok)

Teneffüste gazete ilanını getirdi. Kesmiş. Görmüştüm ben zaten. Bir çizgi roman karesi tarzı çizilmiş ilan. Bir genç adam o gözlüğü takmış, gözlükten zikzaklı ışınlar (şua denirdi) çıkıyor. Karşısındaki kız; elbisesi sadece tek bir çizgi (silüet) şeklinde kalmış. İçinde çıplak. Genç adam sırıtıyor. Bir de posta kutusu. PK. bilmemkaç. Dükkandan alamıyorsun. Eve gönderiyorlar. "Demek onu da yaptılar. Vay be'" Basit zamanlar. Henüz herşey basit sade. Siyah beyaz.

Ahmet Muhip Dıranas 1909-1980

Evlerde televizyon dahi yok. Ama biliyoruz bir yerlerde birşeyler icad edilip duruyor. Kıpır kıpırız. Heyecanlanıyoruz. Sputnikler "feza"ya fırlatılıyor. Maymunlar falan "feza" da. Hoş şeyler olacak hissediyoruz. Bilime güvenimiz tam. Yapmışlardır. Ben hemen inandım. Niye yalan olsun. Zaten var olan şeyler. *(bütün sınıf verem savaş dispanserine götürülüyoruz. Röntgenler çekiliyor.–yalnız o afişler çok korkunç olurdu, kanlı mendile öksüren sarı benizli sıska kızlar, yerlere tükürenler, mikroplar falan--*) Röntgenden de biliyoruz, Süpermen'de de (çizgi romanı) var. O gözünden çıkan ışınlar. Yapmışlardır. Benim kafamı kurcalayan bir tek mesele var. Arkadaşıma açtım. O sadece bir tek o kıza bakacakmış gözlük gelince, başka yere bakmayacakmış. Öyle diyor. Dedim ki; "Olum tamam, kıza bakıcan da, ışın nereye kadar gideceğini nasıl anlayacak? (küçücük gözlükten x ışını çıkması tamam, onu tartışmıyoruz) "…Diyelim kızın mantosunu geçti, belki kazağa gelip duracak, kızı kazaklı göreceksin" "Tamam hadi diyelim kazağı da geçti, iç çamaşırı da… tam teninde duramaz ki, milim bi ayar, deriyi de geçerse, kızın yağlarını, damarlarını, kanlar manlar, belki de kemik… hiç bakma… belki soğursun kızdan bak!"

Gözlük geldi sonra. Alelade, plastik, biraz ufak, çocuk güneş gözlüğü gibi bir şey. Takıp bakındık etrafa. Neyse, kız iç organlarının gözetlenmesi tehlikesine maruz kalmadı. (O zamanın dolandırıcıları. Gene de bir nevi edep. Şimdikiler gibi çiklet, salatalık falan çıkmadı içinden paketin)

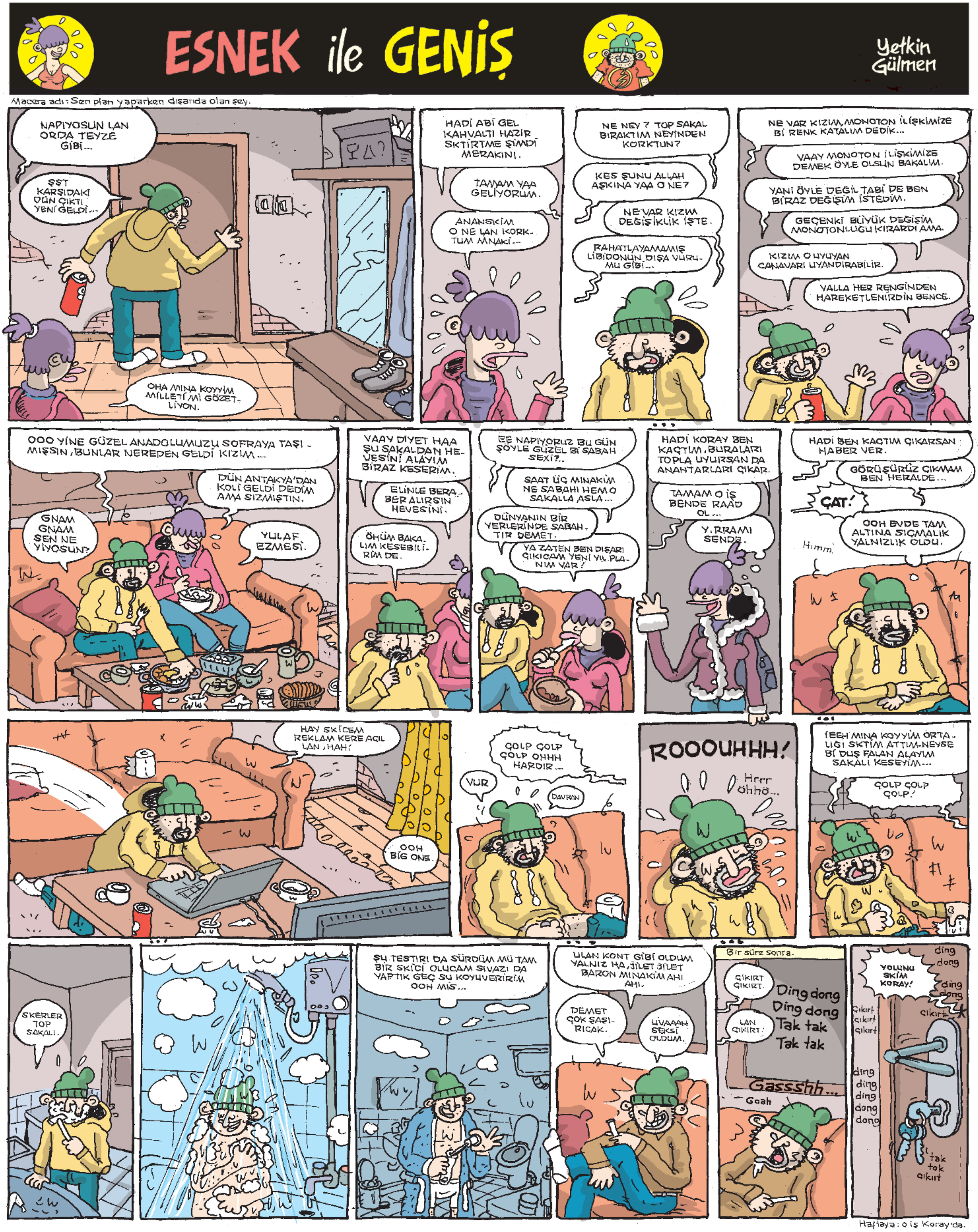
(En son nesil "çıplak gösteren gözlük ilanı"nı gördüm--bu Çiftlik Bank dolandırıcısı o şişman çocuk, pazarlamış bunu da, bu banka işlerinden daha önce, öyle yazıyor--İlan şöyle; "X-ray Çıplak gösteren gözlük. Öncelikle bilinmesi gereken en önemli konu: numaralı camları olmadığı için kesinlikle göz sağlığınızı etkilemez".)

Bize göndermedikleri o gözlüklerin bir çeşidi var onlarda. Kendilerine saklıyorlar. Zaaflarımızı, en derin korkularımızı, hiç çalışmadan bir sürü para kazanma hırslarımızı falanlarımızı filanlarımızı… herşeyimizi. Bizi çıplak görüyorlar.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

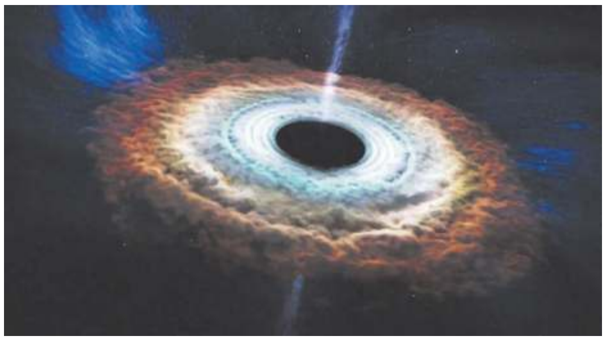

cihan ceylan
MAÇTA DA AYNI BU ŞEKİLDE DURALIM, TOPU DA ALALIM ORTAYA, HİÇ BOZMADAN GİDELİM GİDELİM KALEYE ATALIM GOLÜ LAN! HAYATTA KAPTIRMAYIZ NE DİYOSUNUZ, DENESEK Mİ?..
DENEYELİM!
KURT ADAM
Hair Design
GEL HELE GEL!
Hair Design
KUAFÖR SKTİ ATTI BENİ SAKALI DA FÖNLEDİ...
OYUNCU GİBİ OLMUŞSUN LAN, VAR YA Bİ TANE CAN YAMAN MI NE?!
Tango
HŞŞŞHŞH HŞŞH TİKİRİK ĞİRİKTİ IGZIMDA ATAYIM MI ŞI GÜL IRTIK ŞŞHH HŞŞHH ÇOK ĞİRİKTİ...
Leyla ile Mecnun Ferhat ile Şirin Kerem ile Aslı.
KADININ İSMİ ÖNE YAZILIR AYILAR.
MECNUN?
VAHŞİ BATIDAKİ BANKACI.
ARKADAŞIM BEN BİREYSELDEYİM, GİŞE DEĞİL BURASI, KREDİ BAŞVURULARININ TAKİBİNİ YAPIYORUM DİYORUM HÂLÂ PARA DİYOSUN ANLAMADIN Bİ TÜRLÜ ŞUNU...
GUVSS
HAY BEN SENİN G.TÜNE SIÇAYIM!
TUFF!
HARAKİRİ YAPICAM HÂLÂ KILIÇ VERİŞ ŞEKLİNE BAK. BİRAZDAN VEDA EDİYORUM HAYATA ...
VALLA ORASINI RABBİM BİLİR KARDEŞİM. VADEN DOLMADIYSA NAPSAN OLMAZ... BEN YİNE BÖYLE VEREYİM DE ÖLMEZSEN İLERDE AĞZIMIZIN TADI KAÇMASIN.
TAKIM ELBİSE EGZERSİZLERİ: İki adımda yakışıklılık mümkün.
1. ADIM Yakayı dikleştirin.
2. ADIM Gömlek kolunu alttan görünür kılın.
(Bunu her gün sekiz kez tekrar edin belki biraz yakışıklı olunur.)
ÇOCUĞUN YAPTIĞI PARK RESMİNE BAK GİDEYİM YARIN ŞİKAYET EDEYİM ŞUNLARI, HER YAĞMURDA ORDALAR ŞEREFSİZLER.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sen plan yaparken dışarıda olan şey.
NAPIYOSUN LAN ORDA TEYZE GİBİ...
ŞŞT KARŞIDAKİ DÜN ÇIKTI YENİ GELDİ...
OHA MINA KOYYIM MİLLETİ Mİ GÖZETLİYON.
HADİ ABİ GEL KAHVALTI HAZIR SKTİRTME ŞİMDİ MERAKINI.
TAMAM YAA GELİYORUM.
ANANSKİM O NE LAN KORKTUM MNAKİ...
NE NEY ? TOP SAKAL BIRAKTIM NEYİNDEN KORKTUN?
KES ŞUNU ALLAH AŞKINA YAA O NE?
NE VAR KIZIM DEĞİŞİKLİK İŞTE.
RAHATLAYAMAMIŞ LİBİDONUN DIŞA VURUMU GİBİ...
NE VAR KIZIM, MONOTON İLİŞKİMİZE Bİ RENK KATALIM DEDİK...
VAAY MONOTON İLİŞKİMİZE DEMEK ÖYLE OLSUN BAKALIM.
YANİ ÖYLE DEĞİL TABİ DE BEN BİRAZ DEĞİŞİM İSTEDİM.
GEÇENKİ BÜYÜK DEĞİŞİM MONOTONLUĞU KIRARDI AMA.
KIZIM O UYUYAN CANAVARI UYANDIRABİLİR.
YALLA HER RENGİNDEN HAREKETLENİRDİN BENCE.
OOO YİNE GÜZEL ANADOLUMUZU SOFRAYA TAŞIMIŞSIN, BUNLAR NEREDEN GELDİ KIZIM...
DÜN ANTAKYA'DAN KOLİ GELDİ DEDİM AMA SIZMIŞTIN.
GNAM GNAM SEN NE YİYOSUN?
YULAF EZMESİ.
VAAY DİYET HAA ŞU SAKALDAN HEVESİNİ ALAYIM BİRAZ KESERİM.
ELİNLE BERABER ALIRSIN HEVESİNİ.
ÖHÜM BAKALIM KESEBİLİRİM DE.
EE NAPIYORUZ BU GÜN ŞÖYLE GÜZEL Bİ SABAH SEXİ?..
SAAT ÜÇ MINAKİM NE SABAHI HEM O SAKALLA ASLA...
DÜNYANIN BİR YERLERİNDE SABAHTIR DEMET.
YA ZATEN BEN DIŞARI ÇIKICAM YENİ YIL PLANIM VAR!
HADİ KORAY BEN KAÇTIM, BURALARI TOPLA UYURSAN DA ANAHTARLARI ÇIKAR.
TAMAM O İŞ BENDE RAAD OL...
Y.RRAMI SENDE.
HADİ BEN KAÇTIM ÇIKARSAN HABER VER.
GÖRÜŞÜRÜZ ÇIKMAM BEN HERALDE...
ÇAT!
OOH BUDE TAM ALTINA SIÇMALIK YALNIZLIK OLDU.
Himm.
HAY SKİCEM REKLAM KERE AÇIL LAN, HAH!
OOH BİG ONE.
ÇOLP ÇOLP ÇOLP OHHH HARDIR...
VUR
DAVRAN
ROOOUHHH!
Hrrr öhhö...
İEEH MINA KOYYIM ORTALIĞI SKTİM ATTIM-NEYSE Bİ DUŞ FALAN ALAYIM SAKALI KESEYİM...
ÇOLP ÇOLP ÇOLP!
SKERLER TOP SAKALI.
ŞU TESTIRI DA SÜRDÜM MÜ TAM BİR SKİCİ OLUCAM SIVAZI DA YAPTIK GEÇ SU KOYUVERİRİM OOH MİS...
ULAN KONT GİBİ OLDUM YALNIZ HA, JİLET JİLET BARON MINAKİM AHI AHI.
DEMET ÇOK ŞAŞIRICAK.
UVAAAH SEKSİ OLDUM.
Bir süre sonra.
ÇIKIRT ÇIKIRT.
LAN ÇIKIRT!
Ding dong
Ding dong
Tak tak
Tak tak
Gassshh...
Goah
YOLUNU SKİM KORAY!
ding dong
ding dong
çıkırt
çıkırt çıkırt çıkırt
ding ding ding dong dong
tak tok çıkırt
Haftaya: o iş Koray'da.

Çok param olduğunda.

Bizim gibi normal insanları şehvetlendirecek, şehir merkezinde bir dükkana tatlıcı açmamıza, beyaz mersedes almamıza, akrabalarımızla aramızın açılmasına neden olacak bir paradan bahsetmiyorum. Milyonlarca dolardan bahsediyorum. Belki de milyarlarca dolar. Tam bilmiyorum. O kadar normalim ki o büyüklükteki paranın miktarını bilmiyorum. Fizikten, uzaydan hiçbir şey anlamıyorum, yine de önüme gelince kara delikler, kuantum fiziği ve genişleyen evrenle ilgili haber gelince "belki bu sefer..." diye okuyorum. En temel kavrayıştan yoksun olduğum için hiçbir şey anlamıyorum. "kara delikten ışık bile kaçamıyor" diye başlıyor haber, "heh" diyorum, "ve sen Erman Çağlar, fizik denilince senin aklına hala lisedeki kimya öğretmenin geliyor" diye devam ediyor. Doğru. Kimya ile fiziği halen karıştırıyorum.

Çok fazla parayla ilgili ufkumun sınırları da ancak o kadar geniş. İkiyüz üçyüzbin dolardan sonra bir tıkanma oluyor. Şeker hastası teyzeler gibi önce sessizleşiyorum, sonra ayayayay diye mıyırdanmaya başlıyorum. Sadece tanım olarak net kafamda. Tatlıcı açacak kadar değil, tatlı yemeyecek boyutta bir zenginlik. Genetik haritamı çıkarttırmış olabilirim, dna'larım "tatlı yemesin, birayı da azaltsın" demiş olabilir. Ya da çok fazla zengin olduğum için değişik huylarım oluşmuş olabilir. Tatlı yemiyor, tüm evlerini ve yazlık evlerinin bahçesindeki özel plajları da halıfleks kaplatmış. Foto galeri için tıklayın.

Akrabalarla papaz olacak kadar değil, akrabasız olacak kadar büyük bir zenginlik. Akrabalarımı tanımam demiyorum. İsteyeni Güneyli'ye isteyeni San Fransisco'ya yerleştiririm. "Dayı Güneyli'de ne yapacaksın, gel seni dünya üzerinde cennet bir yere yerleştirelim" demem. Arkadaşları vardır, güzel çevresi vardır. Onun için dünya üzerinde cennet Güneyli'dir. Cennetin Güneyi: Güneyli. Ama Elon Musk'ın akrabası var gibi geliyor mu size? En zenginler akrabasızdır. Onların dayısı yengesi olmaz. Birisi hakkında dayısıyla bozuştu diye haber çıktıysa o kadar zengin olamaz. Akrabalar arasında, akrabalar üstü bir varlık olmak istiyorum. Belki akrabalarıma çip takarım, "nasılsınız, yeğenim nasıl" diye sormam, yeğenimi telefonumdaki uygulamadan açarım, ergenlik seviyesinden kalp atışına kadar her şeyine bakarım. Bu bilgileri takip edecek uygulamayı geliştiren yazılım firmasını ölü fiyatına alırım, sonra da milyarlarca dolara Zuckerberg'e satarım. O böyle şeylerle ilgileniyor diye duymuştum. Beyaz mersedes yine alırım. Beyaz mersedessiz bir zenginlik düşünemeyecek kadar kasaba doğumluyum. Üstü açılandan alırım. Sonra yapay zeka ve bilinç üzerine uzmanlaşmış bir teknoloji ve yazılım firması satın alırım. Beyaz mersedesi onlara veririm, "buna bilinç kazandırın, ama kirletmeden boyasını çizmeden kazandırın, geri getirmeden önce de bir iç dış yıkamaya verin" derim. Beyaz mersedesim bilinç kazanmış bir şekilde geri döndüğünde de "sen ne diyorsun bu işlere?" diye sorarım. Büyük ihtimalle "hacı aslında işlek bir yerde tatlıcı açacaksın, başına da dayını getireceksin. O çalışacak sen yatacaksın. Patronsun sen ya... Biraz büyük düşün" diyecektir. Demek piyangoyu kazanan normal insanlara tatlıcı açtırıp akrabalarıyla aralarını açan sendin beyaz mersedes... Bu sefer zengine değil, aşırı zengine çattın, sonun geldi. Bu arada yapay zeka ve yapay bilinç üzerine çalışan ekibin çalışmalarını da beyaz eşyacılara falan milyar dolara satarım. Çamaşır makinesini internete mi bağlayacaklar, buzdolabının içine renk değiştiren led ışık mı takacaklar ne yaparlarsa yapsınlar.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 19 ARALIK 2018 | Sayı: 590

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

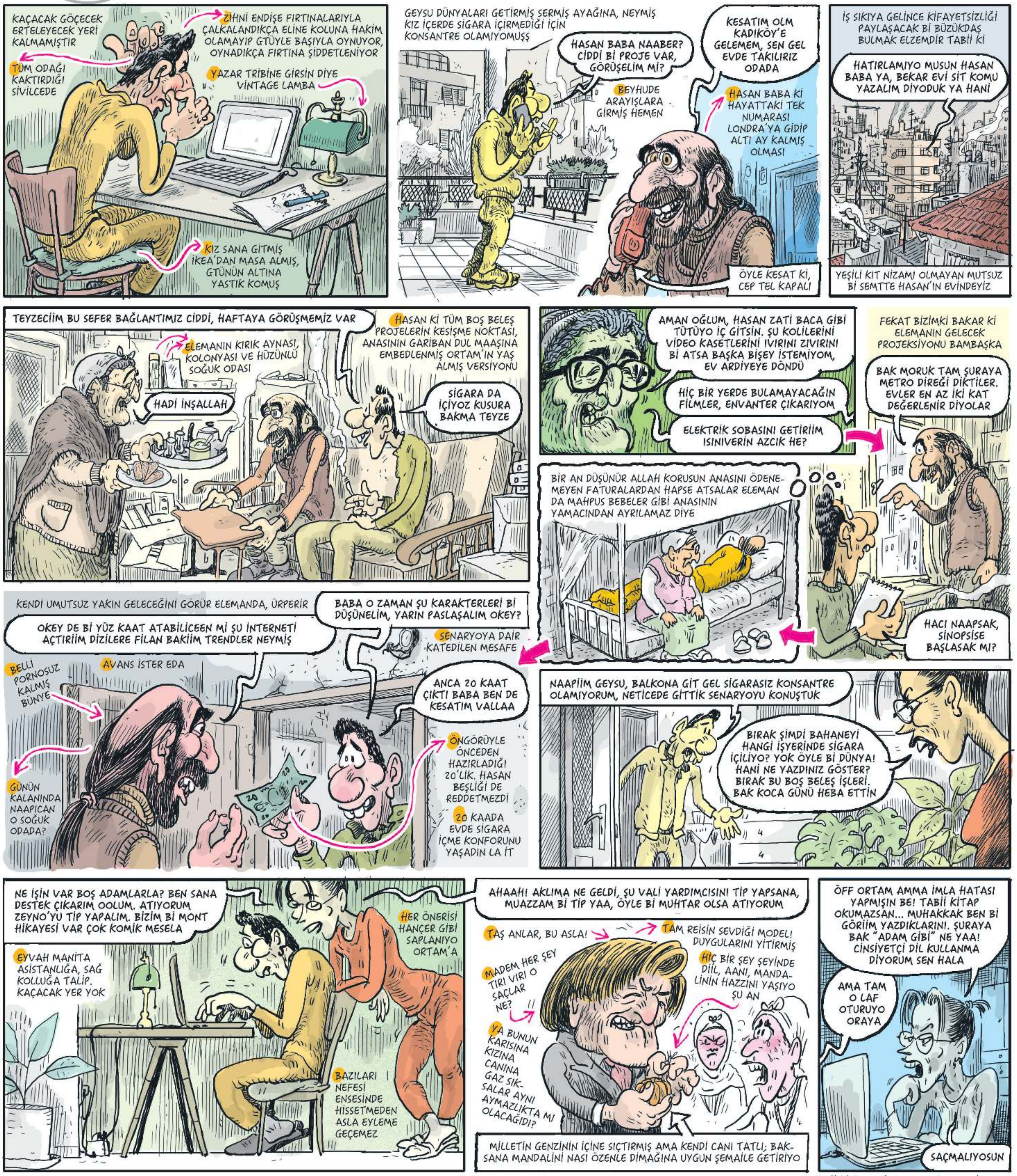
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

GEYSU Bİ ARKADAŞIN ARKADAŞININ SENARYO ATÖLYESİNE ORTAM İÇİN GÖRÜŞME AYARLAMIŞTIR. ELEMANIN BİŞEYLER YAZMAK VE HAZIRLAMAK İÇİN BİR HAFTASI VARDIR

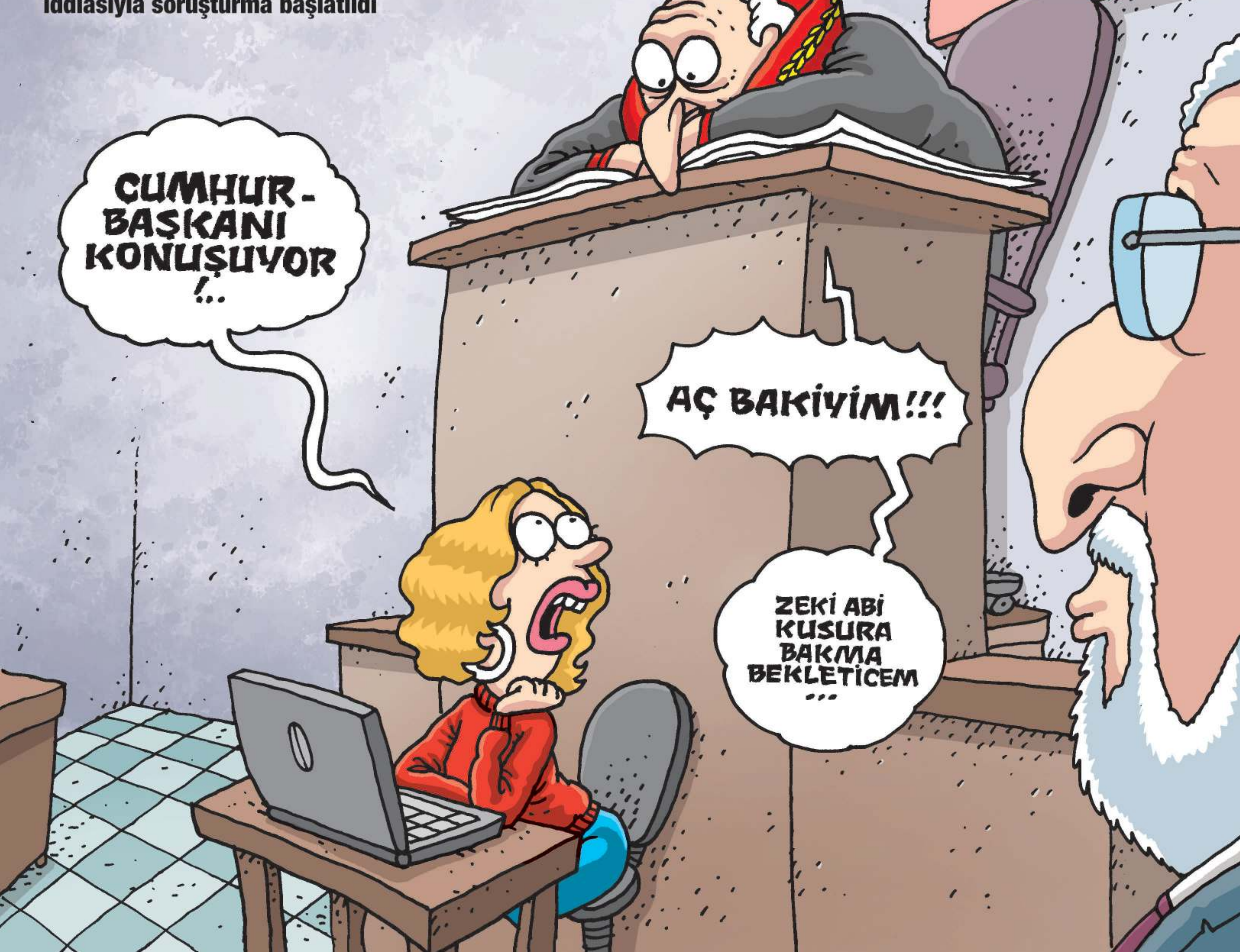

2019 TAKVİMLERİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

UYKUSUZ

26 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/52 No: 591
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FIYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Cumhurbaşkanı İstanbul'da art arda yaptığı iki konuşmada hedef gösterdiği Metin Akpınar ve Müjdat Gezen hakkında "iç savaş ve darbe çağrısı" yapıldığı iddiasıyla soruşturma başlatıldı

Ortam çok hassas

Oha Falan Oldum Bakanı Fehmi Yuğver gelişmeler karşısında tedirgin olduğunu ifade ettiği "Marzipanı biz icat ettik şenlikleri" kapsamında gerçekleştirdiği konuşmasında büyükbaş hayvan fiyatlarına da değindi ve "Kimi maymunlar var, kafaları yumruk kadar... Afrikalıya ufak başı anlatamazsın, tıpkı büyükbaşı anlatamayacağın gibi.. Çünkü misal aslan... Baktığın zaman büyük baş.. Ama götür berbere, vur saçlarını sıfıra, ufacık portakal kafa çıkacak ortaya.. Böyle aslanlara, peruklu tilkilere, afrikalılara itimat etmeyin... Yalanlarla, uzun saçlarıyla senelerce bu memleketi yok küçük baştı yok büyük baştı diye oyaladılar.. Koyun, keçi, toynaklı köpek, patili vaşak gibi sayısız tür, bu yalanlar eşliğinde ya yok oldu ya da hala devam ediyo... Keçi koyun meselesi... Seneler değişti geçti, hayvan sakalını bi kere kesmedi... Keçiyi diyorum... Ama koyun her sabah traş olduğundan onu sakallı görmek gibi şansımız yok... Disiplinli bi hayvan... Ve sütü güzel... İneğinde sütü güzel ama konumuz değil..." diyen bakan daha sonra mikrofonu meşhur şarkıcılara bıraktı ve şenlik türküler eşliğinde zirveye ulaştı.. Kalabalık gecenin sonunda evlerine çok mutlu bir şekilde gitti...

Amerika gidiyo..

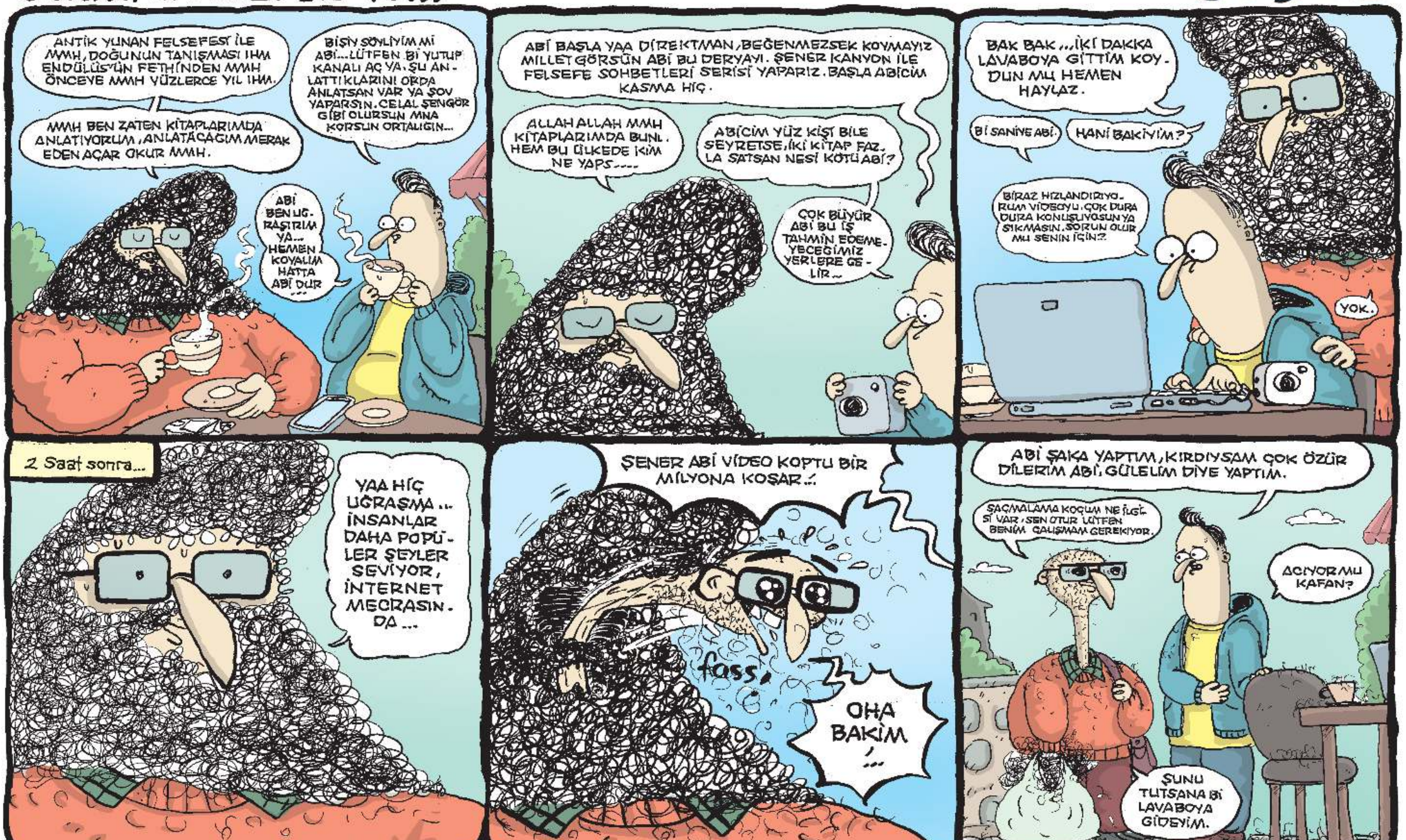
Amerikan askeri ülkesine geri dönüyor.. Tezkerelerini alan amerikan askerlerine üç günlük yol izni verildiği için tezkerelerini üç gün önce aldılar... 15 aylık vatani görevlerini yerine getiren amerikalı marinler "Hip Hip HORREY, Hip HİPPORREY" diye milli marşlarını söyleyecek yurtlarına dönerken mikrofonlarımıza gelen 4. hava indirme çavuşu Jortın Yulbraynır "itsverihaynınvoyningfalan" gibi şeyler söyledi... İngilizcemiz olmadığı için anlayamadığımız çavuş Jortın otomatik piyade tüfeğiyle üzerimize ateş açınca röportaj yapmadığını anladık ipnenin. Ve kaçtık... Kameraman arkadaşım vuruldu düştü, ben kaçmaya devam ettim.. Sonra ben de vuruldum ve düştüm.. Yerde ne kadar yattım hatırlamıyorum, biri dürttü.. Baktım kameramanım sürünerek gelmiş... "Niye bıraktın beni g*t... Seni de tanımış olduk" dedi.. "Abi ben seni öldü zannettim" dedim.. "Mermiyi yeyince AHHK! diye bağardın ya, aa dedim kesin öldü dedim, o yüzden koştum.. Yoksa başka bi kötü niyetim yoktu" dedim ve öldüm.. Ben ölünce kameramanım biraz daha sürünmeye devam etti ve yavaş yavaş o da ölünce güneş battı, bütün ruhlar cennetlerine gitti ve deriiin bir uyku çektiler.. Hayat böyle bişey işte.. Her zaman nefes gerekmez..

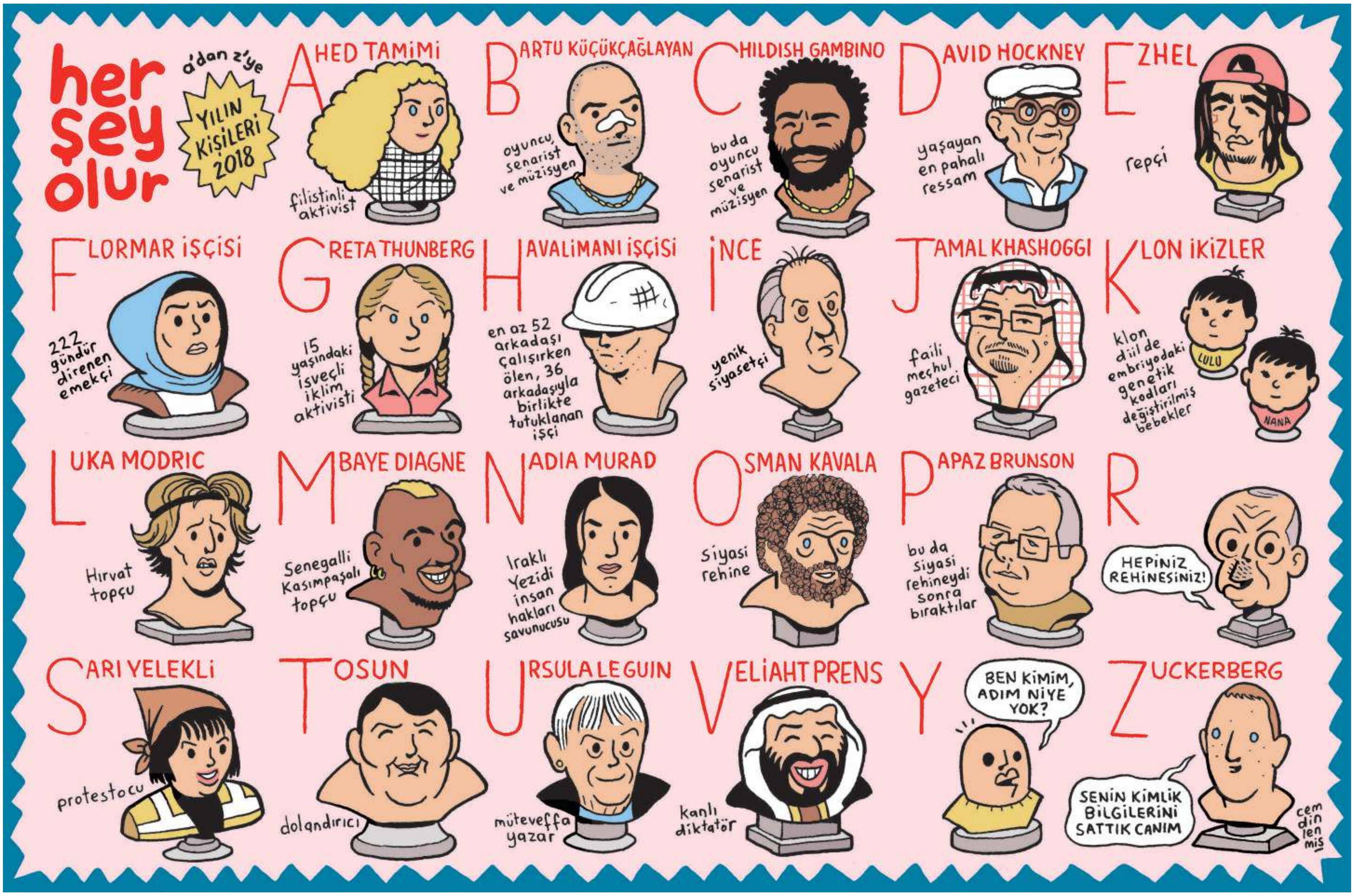
Düzenli seks

Öncelikle, düzenli seks için, bi düzen olması lazım, hahahaha" diyen Rönomegan ve Albiya bakanı Kendir Tarakulak, sözlerine "Hahahaha" diye devam etti... "Bu adam niye gülüyo la?" diye yaklaşan meraklı kalabalık, orada yakında çalışan bir şantiye makinası görünce ona döndü.. Bi süre makinayı izleyen kalabalık, makina operatörünün yavaş hareketlerinden sıkılıp yuhalayınca ortalık karıştı.. Kepçeyle öfkeli kalabalığa saldıran operatör, çok sayıda insanı öldürmeyi başardı ve aynı kepçeyle olay yerinden saatte 30 km hızla kaçtı.. Hala kaçıyo ama anca Pendik, Gebze filan, oralara kadar gitmiştir... İzmitte yakalarız onu.. Napalım? Çay?.." diyen emniyet ve güçleri bakanı, çayını içmeden uyuya kaldı... Rüyasında kelebek gören bakan, rüyası boyunca kelebeği kovaladı ama o yakalayamadan kelebeğin eceli geldi öldü.. Bakan uyandı... Üzgündü... "operatörü yakalayacaz" dediler, umursamadı.. Sanki dünyaya küsmüş gibiydi.. Onun bu hali insanlara maykıl ceksının son günlerini hatırlattı. Rahmetli aramızdan sanki moonwalking yaparak ayrıldığı o melun gün, bütün hayranları smoot krimınıldaki gibi öne bükülerek selam durdular... Yazık oldu maykıla... Zenci adamdı..

OYNATMA HIZI 1.5 X ...

uğur gürsoy

@kaansezyum

Hoş gittin eski yıl

Yeni yıl geliyor, sanki bok varmış gibi. Bi şey olacağı da yok. Şu saate kadar bi şey yapmadıysanız zaten şu saatten sonra da sizden bi şey olacağı yok. Bir umuttur yaşatan insanı ama yaşamasanız mı acaba? Yani umutlarınız umut mu, istedikleriniz oluyor mu? Olanlar yaşıyor mu? Yaşayanlar devam ediyor mu? Sizden bi skim olmaz mı? Yoksa mega başarılı mısınız? Bence değilsiniz, olsanız böyle bir yazıyı okuyor olmazdınız. Ya da kibar bir insansınız, maksat tadınız kaçmasın...

Yeni yılda yeni hiçbir şey olmayacağı gibi, şu güne kadar olan şeyler de kötüye gidecek. Kötü dediğim ise güzelliğin, makullüğün paslanması gibi bir şey. Her duygu paslanıyor, her duygu korozyona uğruyor. Her iş olmayacağına varıyor. Sadece düzenli çalışanlar ve bıkmadan, yılmadan aynı şeyi aptallar gibi defalarca tekrar edenler kazanıyor. Herhangi bir yaratıcılığa hiçbir yerde ihtiyaç yok. Kimseyi düşünmeniz de gerekmiyor. Kendinize iyi baksanız yeter. Her şey ölüyor, herkes ölecek, her duygu bozulacak, her şey kokacak... Belki de kokmayacak. Her gününüze çiçek gibi bakarsanız, her anınıza güzel baksanız beeeeeeellki biraz değişir. Belki de değişmez. Belki de siz değişmeyeceksiniz, belki hiçbir şeyiniz değişmeyecek. Öyle yatacaksınız, biraz daha uyuyacak, biraz daha uyanacaksınız.

Yeni bir şeye başlamak ya da eski şeyleri bırakmak için yeni yıldan bir şey beklemeyin, diyeceğim o. Yeni yılda, yeni yüzyılda, yeni bin yılda hiçbir şey değişmeyecek. Doğum ve ölüm dışında. O da dünyadaki hayat bitince biter bir noktada, umarım kıyameti görmem. Ama kıyamet koparsa da şöyle güzel manzaralı bir yere çıkıp güneş gözlüklerinizi takıp izleyebilirsiniz. Gözlükler mi kayıp? Hay aksi...

Yeni yılda her şey daha kötüye de gitmeyecek ama iyiye de gitmeyecek. Çünkü yeni yılınız bugün de olabilir. Her gün yeni yıla girer gibi, her dakika nefes aldığınıza sevinir gibi davranabilirsiniz. Bu da bir olumlu yaklaşım, bakalım siz ne kadar olumlusunuz.

Daha çok çalışmak, daha fazla uğraşmak, yaptığınız işi daha iyi yapmak da bazen sizi iyi bir insan yapamayacak. Hep aynı döngünün içinde olacaksınız. Döngünüzü kafanızla mı kırarsınız yoksa döngünüzün kalbini mi kırarsınız orası size kalmış. Herkesi mutlu etmek mümkün olmadığı gibi herkesin de sizden memnun olması imkansız. Herkesten de mutlu olmayacaksınız, herkesin kusurlar, şımarıklıkları, tatsız halleri, sevimsizlikleri moralinizi bozmasın. Çünkü bozulacak bir şey yok. Moral denilen şey biraz ısırılmış, dolapta duran çikolata gibi bir şey çünkü.

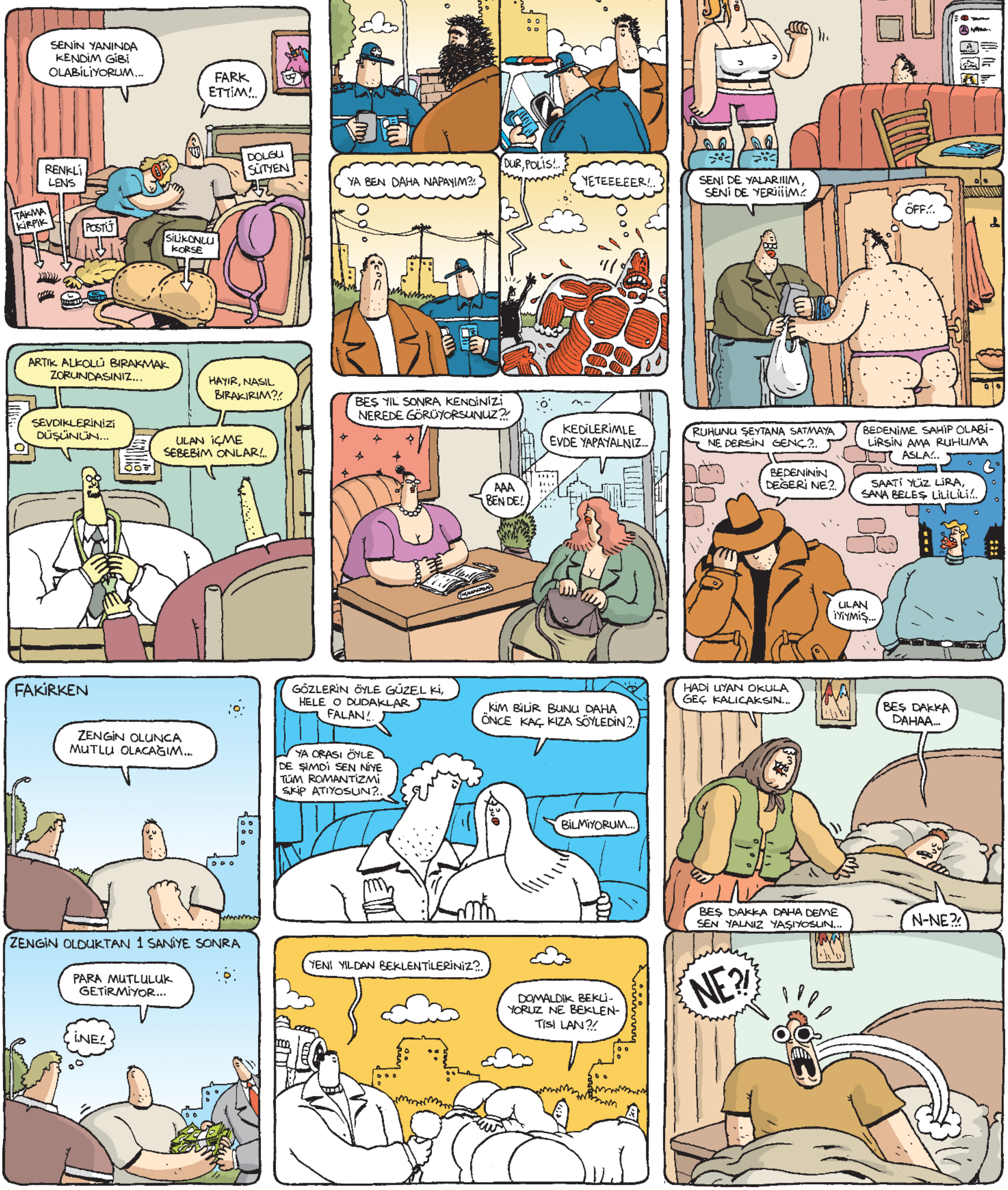
Yeni yıldan daha iyi hissettiren bir şey söyleyeyim. Genç arkadaş cenazesi. İşte orada hayata 'Ya biraz daha yaşayayım bari, insanları biraz daha seveyim, daha az üzeyim' diye düşünebilirsiniz ama o duygu da birkaç güne geçiyor. Her hafta bir cenaze ya da iki haftada bir cenazeye gitmek en iyisi. Ben kendimi bulmak için tanımadığım cenazelere katılıyorum. Sürekli üzüntü içindeki insanları görmek göreceli olarak hayata karşı daha anlayışlı ve az biraz daha umutlu yapıyor beni. En azından kendiniz olarak oradasınız, kendiniz olarak varsınız ama yoksunuz. Kimse sizi tanımıyor, kimse ne olacağınızı bilmiyor, kimse de bir şey istemiyor sizden.

Yeni yıl gelirken yeni yıl alışverişlerinizi önceden yapın. Yılbaşı gecesi sadece bir sayı olacak. 00:00 ya da 11:11, bunlar hep sayı. Her sayı diğeri kadar nadir, her sayı diğeri kadar tek başına. Hiçbir amacımız yok, yaptığınız hiçbir şey dünyayı daha iyi yapmayacak belki de ama buna inanabilmek bile bir umut veriyor bazen.

Suda yüzen balıkların ne kadarı daha siz onları gördükten sonra hayatta kalacak? Denizler ne kadar mavi, gökyüzü ne kadar gri olsa da hayat siz devam edene kadar devam edecek. O yüzden siz yeni yıla değil, kendinize yüklenin. Belki bir işe yarar.

Seneye görüşürüz.

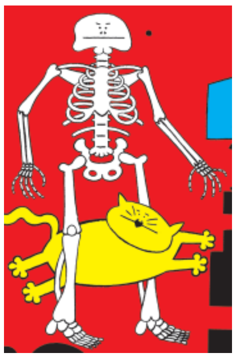
nisan hakan

SENİN YANINDA KENDİM GİBİ OLABİLİYORUM...
FARK ETTİM!..
RENKLİ LENS
DOLGU SÜTYEN
TAKMA KİRPİK
POSTİŞ
SİLİKONLU KORSE
ŞU SAKALLARI KESEYİM ARTIK HERGÜN ÇEVİRİP DURUYOLAR...
SAÇLARI DA KESEYİM, KAŞLARI DA ALAYIM...
YA BEN DAHA NAPAYIM?!..
DUR, POLİS!..
YETEEEEER!..
KANKA KAPIYA BAKSANA, YEMEK GELDİ BEN AÇMIYIM ŞİMDİ...
SENİ DE YALARIIIM, SENİ DE YERİİİİM!
ÖFF!..
ARTIK ALKOLÜ BIRAKMAK ZORUNDASINIZ...
HAYIR, NASIL BIRAKIRIM?!
SEVDİKLERİNİZİ DÜŞÜNÜN...
ULAN İÇME SEBEBİM ONLAR!..
BEŞ YIL SONRA KENDİNİZİ NEREDE GÖRÜYORSUNUZ?!
KEDİLERİMLE EVDE YAPAYALNIZ...
AAA BEN DE!
RUHUNU ŞEYTANA SATMAYA NE DERSİN GENÇ?..
BEDENİME SAHİP OLABİLİRSİN AMA RUHUMA ASLA!..
BEDENİNİN DEĞERİ NE?..
SAATİ YÜZ LİRA, SANA BELEŞ LİLİLİLİ!..
ULAN İYİYMİŞ...
FAKİRKEN
ZENGİN OLUNCA MUTLU OLACAĞIM...
ZENGİN OLDUKTAN 1 SANİYE SONRA
PARA MUTLULUK GETİRMİYOR...
İ.NE!
GÖZLERİN ÖYLE GÜZEL Kİ, HELE O DUDAKLAR FALAN!..
KİM BİLİR BUNU DAHA ÖNCE KAÇ KIZA SÖYLEDİN?..
YA ORASI ÖYLE DE ŞİMDİ SEN NİYE TÜM ROMANTİZMİ SKİP ATIYOSUN?..
BİLMİYORUM...
YENİ YILDAN BEKLENTİLERİNİZ?..
DOMALDIK BEKLİYORUZ NE BEKLENTİSİ LAN?!
HADİ UYAN OKULA GEÇ KALICAKSIN...
BEŞ DAKKA DAHAA...
BEŞ DAKKA DAHA DEME SEN YALNIZ YAŞIYOSUN...
N-NE?!
NE?!

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Kuzguncuk'tan selamlar. Biraz önce de bak ne biçim aydınlandım resmen, o oldu. Börekçide aydınlandım. Bir insan börekçide aydınlanır mı. Ben aydınlandım. Yemin ediyorum aydınlandım. Çok başka türlü aydınlandım. Heleler helesi. Zaten yazdan kalma bir gün, tam aydınlanmalık bir gün. Normalde artık börek olayından sıkıldım ben. Fakat yine de galiba en iyisi börek. Özellikle evden hiçbir şey yemeden çıkmış, bisikletinizle öyle gelmişseniz Kuzguncuk yanlarına. Bu arada ne sevildi be Kuzguncuk. Enerjisi güzel. Umarım bura da bozulmaz. Konumu da güzel. Zel. El. Lel. Bunları niçin yaptığımı hiç bilmiyorum ama yapmazsam da ben olamıyorum. Zel. El. Lel. Zelzele. Dedim börek alayım o zaman yine. Bir ara ıspanaklı böreğini çok severdim, sıkıldım demeyeyim de ara vermek iyidir. Su böreğisi var, o da fena değil ama yani ne bileyim, şiştik be. Şiştik aga. Yemin ediyorum şiştik. Neyse, yine de girdim içeriye, su böreğisi alacağıdım. Tam o an tepsiyle pideler geldi içeriden. En üstte de sucuklu kaşarlı pide. Bu bir işaret gibiydi. İstediğim üç şey bir aradaydı. Sucuk, kaşar ve ekmek. Iscacık. Bak sıcacık da demiyorum, ıscacık. Çünkü gerçekten ıscacık olunca o başka bir şey. Iscacığı da bilen bilir. Ağlatır insanı ıscacık. İçi neşeyle dolar o insanın, içi coşar. Sucuklu'yu görünce "hah" dedim "sucuklu, olay budur". Dedim ben sucukluyu alayım. Aceleci davranmam gerektiğini de hissediyordum, çünkü bir başkası da isteyebilirdi sucukluyu. Ah o zaman ben ne yapardım. Bu çileli başımı ben nerelere vurardım. Evet "vurardım". Bazen de "vurardım". Çünkü Türkçe böyle bir şey. Yani benim içimdeki Türkçe böyle bir şey. Benim içimde bir Türkçe var, o o kadar neşeli bir şey ki, ağlarsınız. Yalnız ben de her şeye ağlatıyorum, o oluyor. E ama öyle. İnsanın içinde neşe olacak neşe. Neşe'dir bizi bir başkasına sevdiren. Sen farkında değilsindir ama bu böyledir. Sevilen insan da her şeyi sever. Kediyi sever, kuşu sever, tüyü sever. Kedinin tüyle oynayışını sever. İnsanın içi neşeli olacak. Geçenlerde Özlem'im harika bir laf söyledi. Yaşam bedel ödemektir dedi. Ağladım. Bedel öderken de neşe'yle başa çıkıyorsun işte. Neşe'n de olmasa iyice yandın. Dedim "sucuklu". Kaptım sucuklu'yu, çünkü önce ben söyledim çünkü, banane. Herkesin de gözü benim sucuklu'mdaydı zaten, sieee. Sucuklu'yu tepsiden aldı, tezgaha yatırdı börekçi. Ama nasıl da güzel yatırdı. "Doğrayayım mı" dedi. Dedim "yani dilimlerseniz iyi olur". Tasdik etmek manasında öyle dedim. "Dilimleyince dağılıyor yalnız" dedi. İşte ben o anda aydınlandım. Dilimlemek başka, doğramak başkaymış. Dilimlemek sağlı sollu girişmekmiş, doğramak dilimlemekmiş. Kafam karıştı şimdi bak. Neyse ya, ben zaten bu noktadan yola çıkıp başka bir şeyler anlatacaktım, başka bir şeyler anlattım. Ben yine amacıma ulaştım. Sizlere neşe anlattım. Az şey mi anlattım. "Haa tabii, doğrayın o zaman" dedim. Güzelce dilimledi. Aldım sucukluyu çıktım oradan. On metre ötedeki çay ocağına vardım. Bisikletimi ağaca dayadım, çay da söyledim. Sucukluyu dilim dilim gömerken çayımı yudum yudum aldım, ağladım.

æ Netflix'e başlamış bir insanım. Çünkü ben her şeye tam zamanında başlarım. Sen buna geç kalmışsın diyebilirsin, arayı nasıl kapatırım bilemezsin. Arayı kapatırım, tur da bindiririm. Arayı kapatmak amacıyla Narcos'a başlayayım dedim, Narcos'a başladım. İlk iki bölümü izledim, uyudum. Escobar bildim. Ertesi gece üçüncü bölümden devam ettim yine izlemeye. Üçüncü bölüm bitti, arkadaş diyorum ne ilginç dizi yapmışlar, ilk iki bölümdeki hiç kimse yok üçüncü bölümde. Olay örgüsü de farklı gibi. Dramatik yapı da değişik. Mekanlar da başka gibi. Diyorum süper girift dizi yapmışlar. Girift de neyse artık. Dördüncü bölümü de izledim. Yattım uyudum. Ertesi sabah kafama bir şeyler takıldı. Dedim ya, bir şeyler yanlış gidiyor galiba. Yanlış gidiyormuş çünkü gerçekten de bir şeyler. Escobar'lı Narcos dizisinin yanı sıra, bir de Narcos Mexico diye bir dizi varmış, ben onu izlemişim üçüncü bölümden itibaren. İnsan tabii bir işin acemisi olunca da hep böyle şeyler oluyor. Sonra kaldığım yerden normal Narcos'u izlemeye devam ettim, bu akşam ikinci sezonu bitiririm. O noktaya geldim. Normal Narcos bitince de Narcos Mexico'ya başlayacağım. O kadar izledim çünkü. Artık mecburum. İlk iki bölümü izledikten sonra beş'e atlayacağım. Hey yavrum hey.
æ Oğlumuz Hazar da cidden çok komik bir çocuk. Kafasını duvara çarpıyor mesela, duvarı şikayet ediyor bize. Eliyle duvarı gösteriyor. Yere düşüyor mesela, yeri şikayet ediyor. Yere de napacaksak artık. Bayağı, yerle konuşuyoruz. Bir daha öyle şeyler yapma bak sakın diyoruz yere. Yer bile olsa yere şiddet uygulamıyoruz. İşlerin şiddetle çözüldüğünü düşünmesini istemiyoruz. Yoksa ben o yer'in ağzını burnunu kırmasını çok iyi bilirim de neyse artık. Tövbe Allah'ım ya.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
29 Aralık Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
"hey"
3 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

2019'u bırakın, 1919'a girelim

Önce hepimizin fikirlerinin çok kıymetli olduğuna inandırdılar bizi. Kimsenin hakkını yememek lâzım, ağzından çıkan her laf "Sen anlamazsın!" denilerek susturulan, hiçbir fikrine değer verilmeyen bir nesil yetiştirdi çünkü bizi. Kendilerine yapılanın acısını bizden çıkartıp bize de aynı muameleyi yapmak yerine bizi tam tersi şekilde yetiştirmeye karar verdiler.

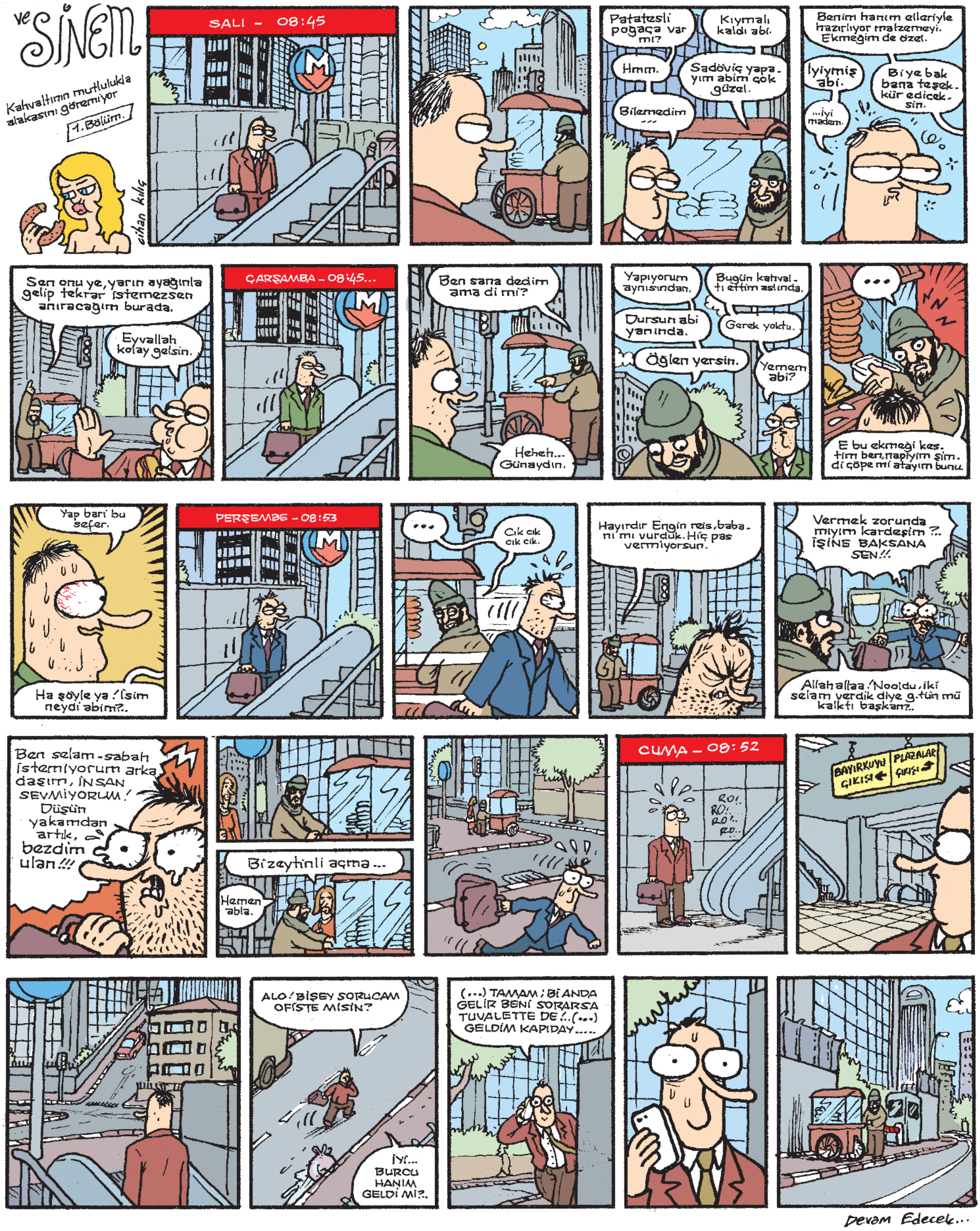
Dört bir yanımız yeni nesil eğitim yöntemleriyle doldu. Biraz geri çekilip baktığımız zaman, her biri davulla, zurnayla, illa ki satın alınmış üç beş gazetecinin goygoyu ve elbette uygun taksit seçenekleriyle sunulan bu yeni eğitim yöntemleri çatır çatır birbiriyle çelişiyordu ama ne gam. Aman onların yetiştirildiği gibi yetiştirilmeyelim diye her birimizi prenses, peri yerine koydular, her birimize dünyayı değiştirmeye aday öncü muamelesi yaptılar, bokumuzda boncuk, sümüğümüzde inci aradılar ve hatta buldular da.

Ayrıca teknoloji de bu goygoyu destekledi. Yavaş yavaş hem her fikrinin değerli olduğuna inanan hem de her istediği, üstelik anında yerine getirilmezse hayâl kırıklığına uğramaya hazır aceleci bir nesil olarak yetiştik. Doğduğumuzdan bu yana anne babamız, öğretmenlerimiz yetmedi ailemizin dostları bizi allamalara pullamalara doyamadılar.

Tabii böyle "seçilmiş kurtarıcı" gibi yetiştirilip, hayatın her alanında istediğine anında ya da anındaya yakın bir zamanda ve üstelik hemen hiçbir bedel ödemeden ulaşa ulaşa öyle bir hâle geldik ki kendisine bizim gibi şahane seçilmiş kurtarıcıların geldiği haber verilmemiş, bizim ne denli muhteşem şahsiyetler olduğumuzdan, her bir fikrimizin altın değerinde, her bir fikrimizin ayet hüviyetinde olduğundan haberi olmayan hayat her birimizi teker teker tokatlamaya başladığında apıştık kaldık. Daha önce hiç reddedilmemiş, reddedilmeye alışmamış bünyelerimiz sarsıldı, en ufak çabayla istediği her şeyi elde etmeye alışmış ruhlarımız isteediklerimiz olmadıkça depresyona girdi. Normalde insanların uğruna onlarca yıl çalıştıkları, hayatlarını adadıkları şeyleri bile akşamdan sabaha, hadi o kadar da gaddarlık etmeyelim, bir iki hafta içinde elde etmek, gerçekleştirmek istedik. Bunun için gerekli olan şeyleri yapmaya, hayatlarımızı adamaya, oturup günlerimizi, yıllarımızı çalışmaya adamaya ise hiç niyetimiz yoktu elbette. Çünkü dedim ya, "seçilmiş kurtarıcılardır" biz, el üstünde tutularak büyümüş, en dandik, en saçmasapan, en dangalakça fikirlerine bile aferin almış, çalışmadan başarmış, durduk yerde elması kızarmış mal değneği gibi bir nesildik. O yüzden hayat bize tokat attıkça sersemledik, zaten pek aklı başında değildik, iyice ortalıkta sersem skin mahsülü gibi gezmeye başladık.

Hayat bizim kaprislerimizi iplemeyince kaprislerimizi iyice etrafa yaymaya başladık. Siparişi iki dakika geç getirince garsonu sulh hukuk mahkemesine vermeye kalkacak kadar ileri gitti memnuniyetsizliklerimiz. Memnuniyetsizliğimizi bütün dünyaya duyurma adına da elimizden geleni yaptık. İnternet siteleri, forumlar, değerlendirme siteleri izlediği filmler hakkında "Meh, hiç beğenmedim," yazıp geçen, gittiği barda asıldığı kız yüz vermeyince "Peh, ne biçim de yer," diye yorum bırakan, alışveriş sitesinden yaptığı sipariş iki gün gecikince Çarlık Rusyasının zulmü altında inleyen emekçiden daha da fazla öfkelenen dallamalara dönüştük.

Sizce de internetten sipariş ettiğimiz limited edition lego setinin ya da yeni nesil bilgisayar diskinin iki üç gün gecikmesi karşısında açığa çıkan öfkemizin koskoca Fransız ihtilalinin, Ekim Devriminin öfkesine denk olması biraz saçma değil mi? Bence bunu düşünelim. 2019'da milenyıl değil de az biraz efendi olalım, milenyıllar, onların az öncesi az sonrası falan hep beraber bizi goygoyla şişirenlere kulak asmayı bırakıp yıl 1919'muş gibi düşünelim. En azından zihinlerde 2019 yerine 1919'a girelim yoksa cidden mal geldik mal gideceğiz.

ve Sinem
Kahvaltının mutlulukla alakasını göremiyor
1. Bölüm.
cihan kılıç
SALI - 08:45
Patatesli poğaça var mı?
Kıymalı kaldı abi.
Hmm.
Sadöviç yapayım abim çok güzel.
Bilemedim ...
Benim hanım elleriyle hazırlıyor malzemeyi. Ekmeğim de özel.
İyiymiş abi.
...iyi madem.
Bi ye bak bana teşekkür edicek-sin.
Sen onu ye, yarın ayağınla gelip tekrar istemezsen anıracağım burada.
Eyvallah kolay gelsin.
ÇARŞAMBA - 08:45...
Ben sana dedim ama di mi?
Heheh... Günaydın.
Yapıyorum aynısından.
Bugün kahvaltı ettim aslında.
Dursun abi yanında.
Gerek yoktu.
Öğlen yersin.
Yemem abi?
...
E bu ekmeği kestim ben, napiyim şimdi çöpe mi atayım bunu.
Yap bari bu sefer.
Ha şöyle ya! İsim neydi abim?..
PERŞEMBE - 08:53
...
Cık cık cık cık.
Hayırdır Engin reis, babanı mı vurduk. Hiç pas vermiyorsun.
Vermek zorunda mıyım kardeşim?.. İŞİNE BAKSANA SEN!!.
Allahallaa! Nooldu, iki selam verdik diye g.tün mü kalktı başkan?..
Ben selam-sabah istemiyorum arkadaşım, İNSAN SEVMİYORUM! Düşün yakamdan artık, bezdim ulan!!!
Bi zeytinli açma ...
Hemen abla.
CUMA - 08:52
RO!. RO!.. RO!.. RO..
BAYIRKUYU ÇIKIŞI
PLAZALAR ÇIKIŞI
ALO! BİŞEY SORUCAM OFİSTE MİSİN?
İYİ... BURCU HANIM GELDİ Mİ?..
(...) TAMAM; Bİ ANDA GELİR BENİ SORARSA TUVALETTE DE!..(...) GELDİM KAPIDAY.....
Devam Edecek...

Bebek Karası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"bir leyla'ydım, bin adem'den nice mecnun yarattım." Arife Kalender - Deli Bal'dan

● **Bu ülkede yalnız kalmayacak tek insandır Metin Akpınar. Hepimiz Zeki Alasya'yız!**

● Kim bilir nasıl anlatılacak gelecek nesiller bugünler? Dünyanın coğrafyasını değiştiren tarihini niye değiştirmesin ki?

● **Ayşe, tatilden sonra da Kıbrıs'ta kalmış olsa ya. Şu ab vatandaşı mesela...**

● Niye milli bayramlarda değil de dini bayramlarda harçlık verirler, halbuki paranın üstünde Mustafa Kemal Atatürk var.

● **Peki Piri Reis, genetik harita da öncü çizim yapmış olsa ya, hakikaten alemin piri gibi...**

● Niye bizim törelerimizde cinayet var da cankurtarma teknikleri yok?

● **'Karşılıklı anlayış' lüks; anlayışlı taraf, karşısındaki anlayışsızı da anlar zaten...**

● Hep aynı şeyleri şeyleri yapmaktan sıkılmakla, hiç denemediğin şeyleri yapmaktan korkmak arasında uyuyup uyanan adam. Edebiyat borçluysa, sana borçlu...

● **Papa, 42 yıldır bir metafizik problemini çözmeye çalışıyormuş...**

● İnsanı çevresindeki kötüler aziz yapar. Yoksa niye durduk yerde aziz olunsun, iyi olmak yetmeli...

● **Karikatürün samimi arkadaş olması, resmi mesafeli tanıdık yapmaz!**

● Paran varsa işten kımıldayamazsın, yoksa durumsuzluktan...

● **Turunçgilin küçükbaşına mandalina, ecnebisine greyfurt denir...**

● Üç kişiyle dört kişi arasındaki fark sanıldığından fazladır, hatta kesin söylemek gerekirse tam iki katıdır; ilişki sayısı, üçten altıya çıkar...

● **Şeftali suyu, sıvı battaniyedir...**

● Bencil olmanın neresi kötü, hiç olmazsa bir insan için pozitif duygular taşıyorum!

● **Doğma büyüme Kievli'ye de Trabzon güney.**

● Hiç tiyatroya gitmediğini söyleyenle, tiyatro kökenli oyuncuyu daha çok önemseyen aynı insan...

● **Çoban salatayı sonuna kadar anlarım. Çoban kavurma, direkt yetkiyi suistimal...**

● Eh be TRT, "yasadışı terör örgütü" nedir, adam terör yapmak için Maliye Bakanlığı'ndan tescil mi alacaktı?

● **Peki Frankfurt Okulu'nun kreş bölümünün başına Bayan Rotenmayer getirilse?**

● Hem 'keyif verici' diye kendin isim veriyorsun, hem de sonra o maddeyle mücadele ediyorsun, kendi kendini 'keyif kaçırıcı' eyliyorsun...

● **Yorgun boksör sarılır...**

● Gülen Mona, ağlayan Lisa çıkmasın sakın nihayetinde?

● **Koşu parkurunda bu kadar koşmayıp yürüyüş yapan başka bir kavim var mıdır?**

● Ediz Hun'un gerçek hayatında sevdiği kız yüzünden zengin baba evini terkedeceğine zerre ihtimal vermem, veremem. Veremiyorum.

● **Güneş doğmaktan sıkılmıyor da salaklıkta ısrarlı insan, canı sıkkın uyanıyor...**

● 'CEZA' ile 'DİSİPLİN'in aynı manaya çıktığı bir başka eğitim sistemi, var mı peki?

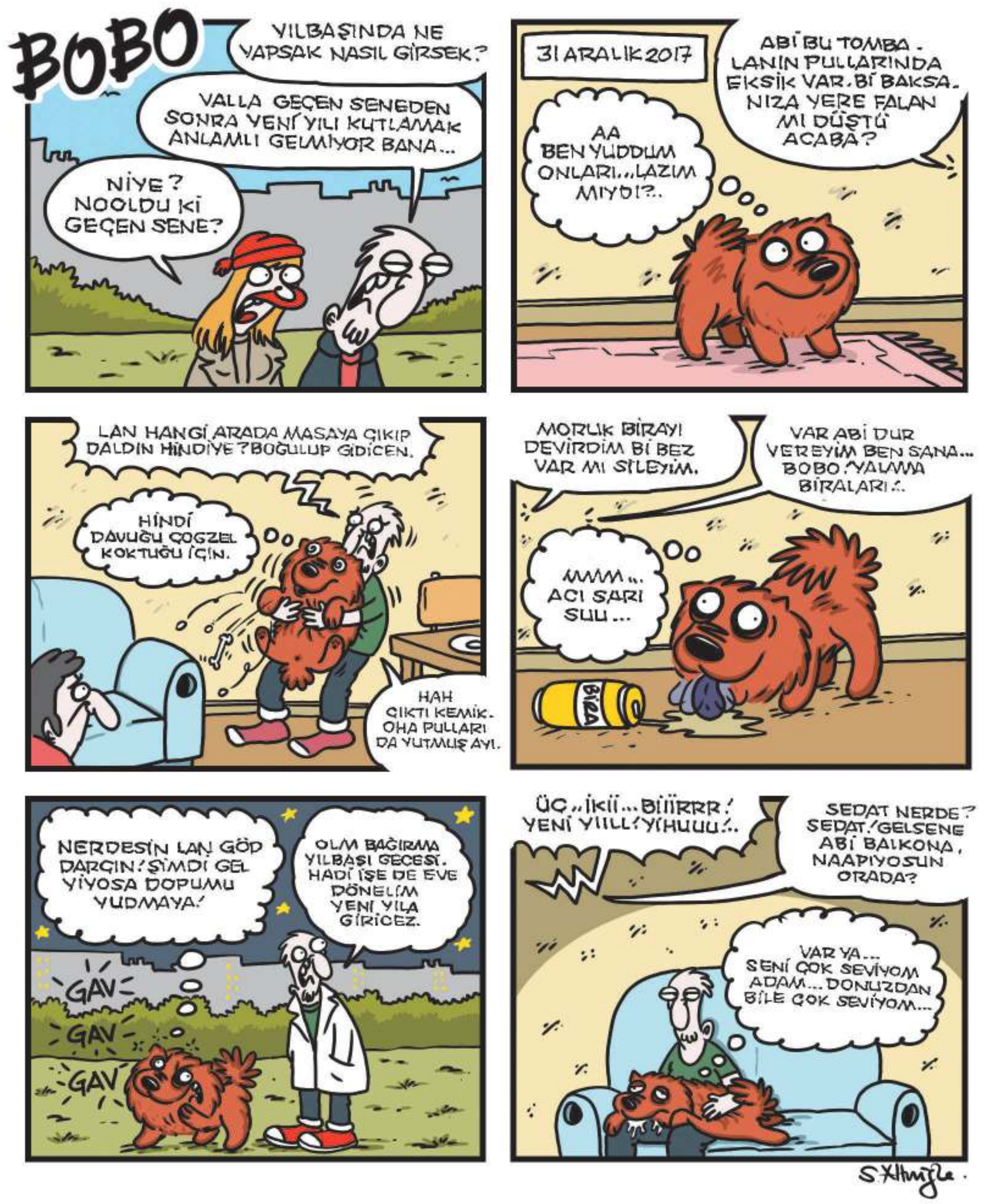
● **Dudukuşu, bildiğin papağan. Rahmetli Reşat Ekrem Koçu yazmış: "Dudu (Tuti), papağan soyundan türleri olan meşhur bir kuş ki, dili insan dili gibi kalın olduğu için işittiği sesleri taklit eder, hatta talim edilir ise lakırdı dahi söyler." Demek ki haybeye de fısıldamıyormuş dudukuşu, bülbülün ötüşünü sürklase etmesinden anlamalıydık...**

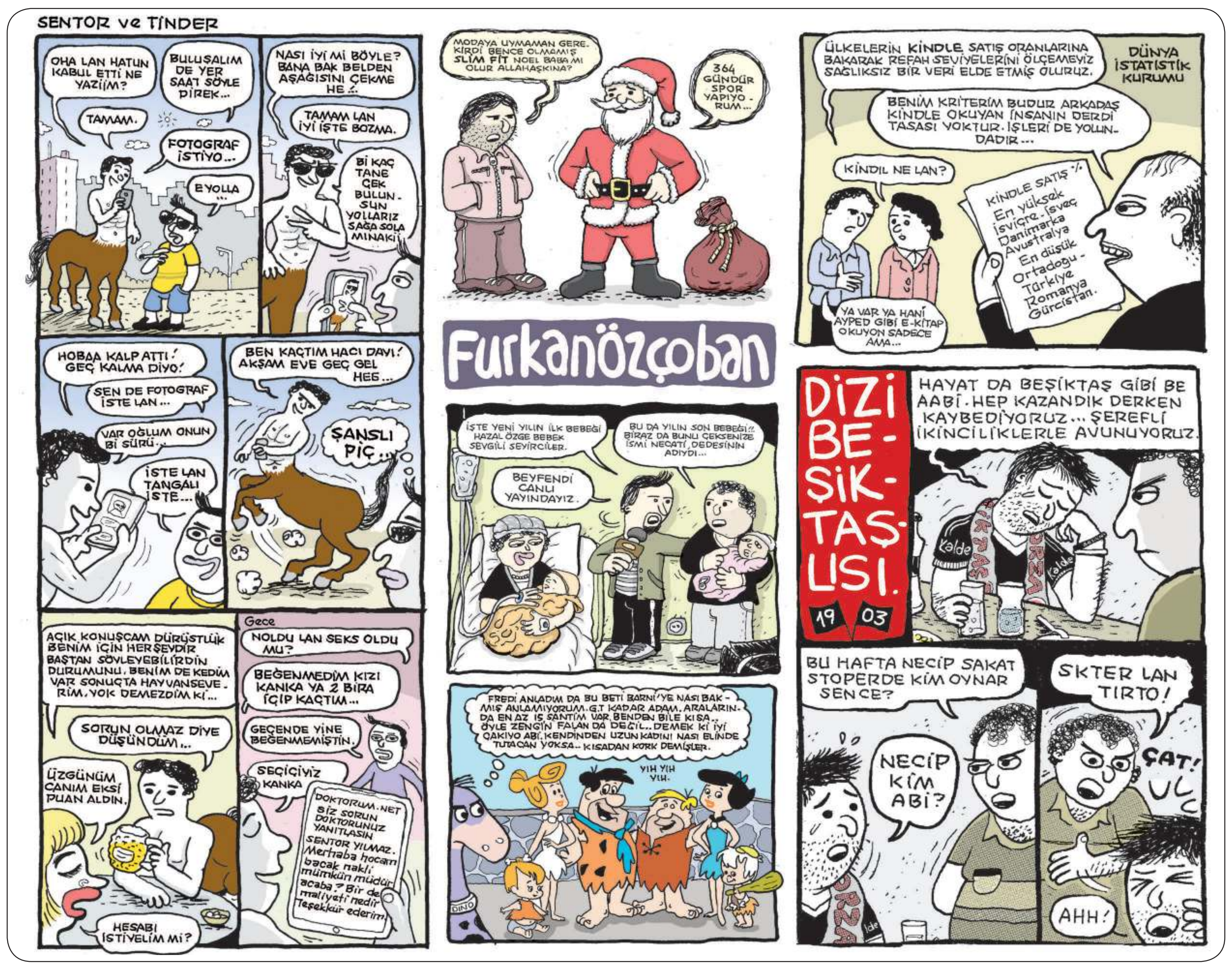
● Keza, flamingo. Bildiğin allı turna. Flamingo'nun "şeker, bal, kaymak" söylemesi bir garip. Sankı allı turna söyleyince garip değil de! Gene de en fazla hindistan cevizi söyler gibi flamingo...

● ***Huzur dolu olsun isterim 2019, hepinize mutlu yıllar... Uykusuz Kumpanya, sahnelere çıkmaya devam ediyor... 3 Ocak Perşembe, Kadıköy Bina... 10 Ocak, Asmalımescit Mask... Her ikisi de 20.30...***

vedatozdemiro@gmail.com

HANİ YOKTU?

Sırttaki sivilceyi bulan eli tanıyorum. Bu el, sırtın her yerine ulaşamaz ama kapsama alanı içinde oldukça maharetlidir. Bel tarafından uzatıldığında, kolun bükülme yeteneği sayesinde kürek kemiklerinin alt kenarına kadar ulaşır. Yukarıdan, boynun yanından uzatıldığında, kürek kemiğinin üst bölgesini ve boyun bölgesine ait yaklaşık 7 omuru tarayabilir. Sivilcelerin el müdahalesi olmaksızın yaşayabildiği, gönüllerince irerebildiği kör nokta ise, işte bu iki alanın tam ortasında kalır. Sırtında sivilce arayan şahsın kendi kendine yetemediği ve bir başkasını, “Şurda ne var bir baksana?” diyerek devreye soktuğu bu alanın çok önemli olduğunu düşünüyorum. Özelikle evliliklerde, çoğunlukla da kocalar bu alana bakmaya eşleri tarafından sık sık davet edilir. Birazdan, sosyal patolojide “AFZ” (Akne Free Zone) diye adlandırılan bu el değmemiş bakir coğrafyanın ne denli önemli olduğunu anlatan ve konuya fantastik açıdan yaklaşan kısa bir hikâye okuyacaksınız. Daha teorik bir yazı okumak isteyenler, bu konuda Pamukkale Tıp Dergisi'nin 2004 tarihli 7. sayında yayımladığım, ***“Şiddetli Geçimsizlik Bağlamında AFZ'nin İlişkiler Üzerine Etkileri: Bir Olgu Sunumu”*** *başlıklı makalemi okuyabilirler.*

Kadının eli tişörtünün boynundan içeri daldı. Ulaşmaya çalışıyor. Birazdan bel tarafından da girecek ve biraz çabaladıktan sonra kocasına seslenecek: “Şurda ne var bir baksana?” Yıllardır bu sırta bakıyor adam. Oturduğu yerden ayağa kalkıp karısının sırtına doğru ilerlerken, ömrü boyunca tek hastası olan bitik bir dermatoloğa benziyor. İki seçeneği var. İlki, **“Sivilce gibi bir şey”**, ikincisi **“Yok bir şey”**. Adam, genelde “sivilce gibi bir şey”i tercih ediyor. Gösterilen bölge çoğunlukla pırıl pırıl olsa da, “yok bir şey” demek kolay değil, daha doğrusu yorucu; çünkü yokluk, “nasıl yok, iyi bak ” çağrısıyla yeni bir muayene seansını gerektiriyor. Sonuçta evlilik bir çeşit yoktan var etme sanatıdır. Bazı evlerde iletişim yoktur, coşku yoktur, kahkaha yoktur hatta bazen seks bile yoktur, ama evlilik vardır. Nereden beslenir, nasıl devam eder bilinmez. Bu yüzden fırsatları kaçırmamak, bütün bu yokluk içinde eldeki “sivilce gibi bir şey” bile olsa evliliği beslemek gerekir. Sivilce, yeri geldiğinde başlı başına bir varoluş meselesidir.

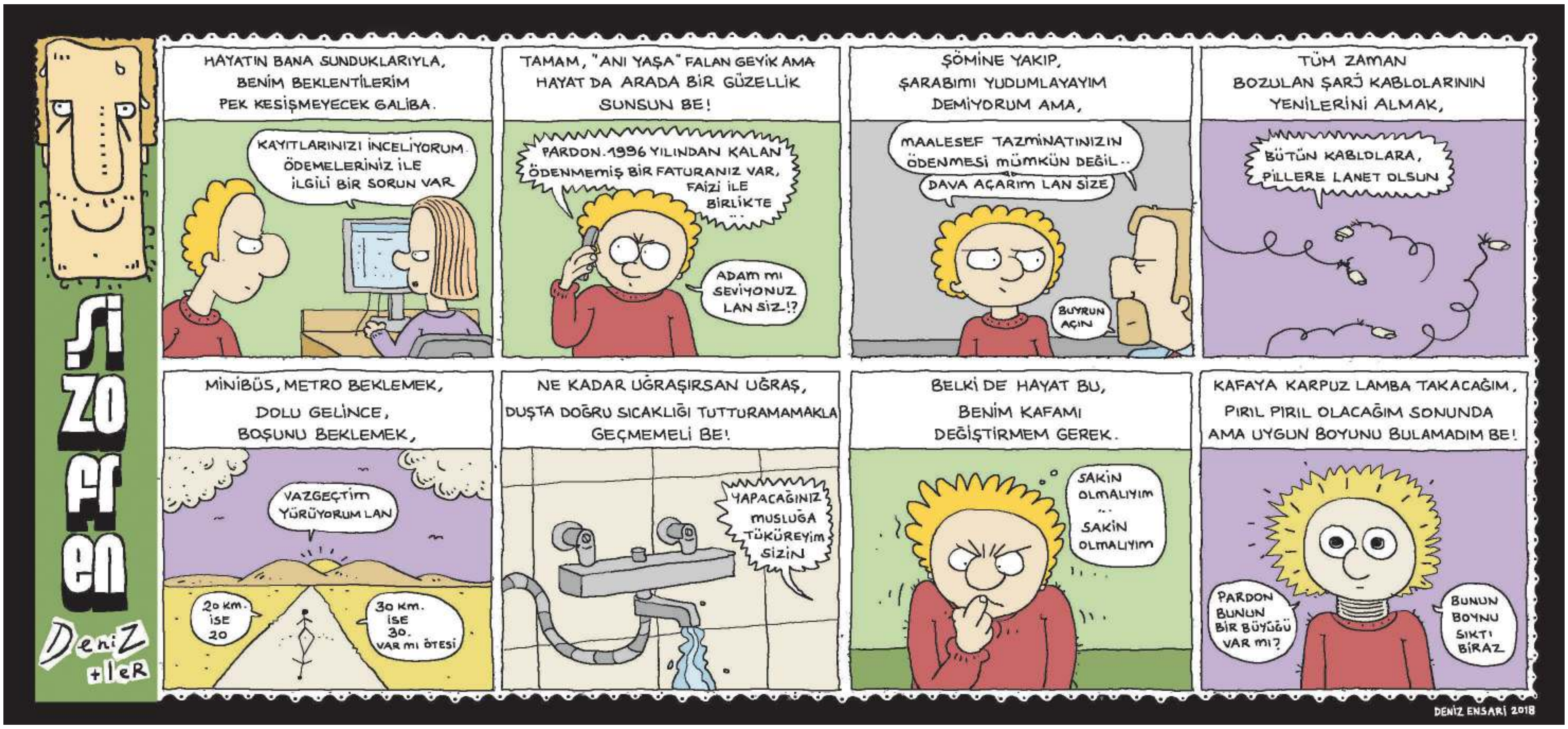
Evliliklerinde sıkça yaşanan bir sahneydi bu. Kadın, sırtında kendi başına ulaşamadığı bölgelerden şüphelenerek sık sık adama danışıyordu. Kadının sırtı çok güzeldi aslında, ama bu sırtın ateşli bir sekse vesile olmak yerine, sivilceler için besiyeri olarak sunulması canını sıkıyordu adamın. Adam, sırta yaklaşıp gözlerini kıstı. Bölge temiz görünüyordu, ama işi uzatmak istemediğinden, gösterilen bölgeden yaklaşık on parmak aşağıda gördüğü bir sivilcenin verdiği esinle, “Sivilce gibi bir şey çıkmış,” diyerek geleneği bozmadı. “Sivilce mi, emin misin?” diye sordu kadın. Yıllardır değişik

bir şeyler aradığı sırtında sonuç yine sivilce olunca biraz bozulmuştu. “Tabi canım sivilce işte,” dedi adam. Kendinden emin görünüyordu. Ama bu sefer, konunun her zamanki gibi bir sonraki sivilce taramasına kadar kapanacağını sanmakla yanılıyordu.

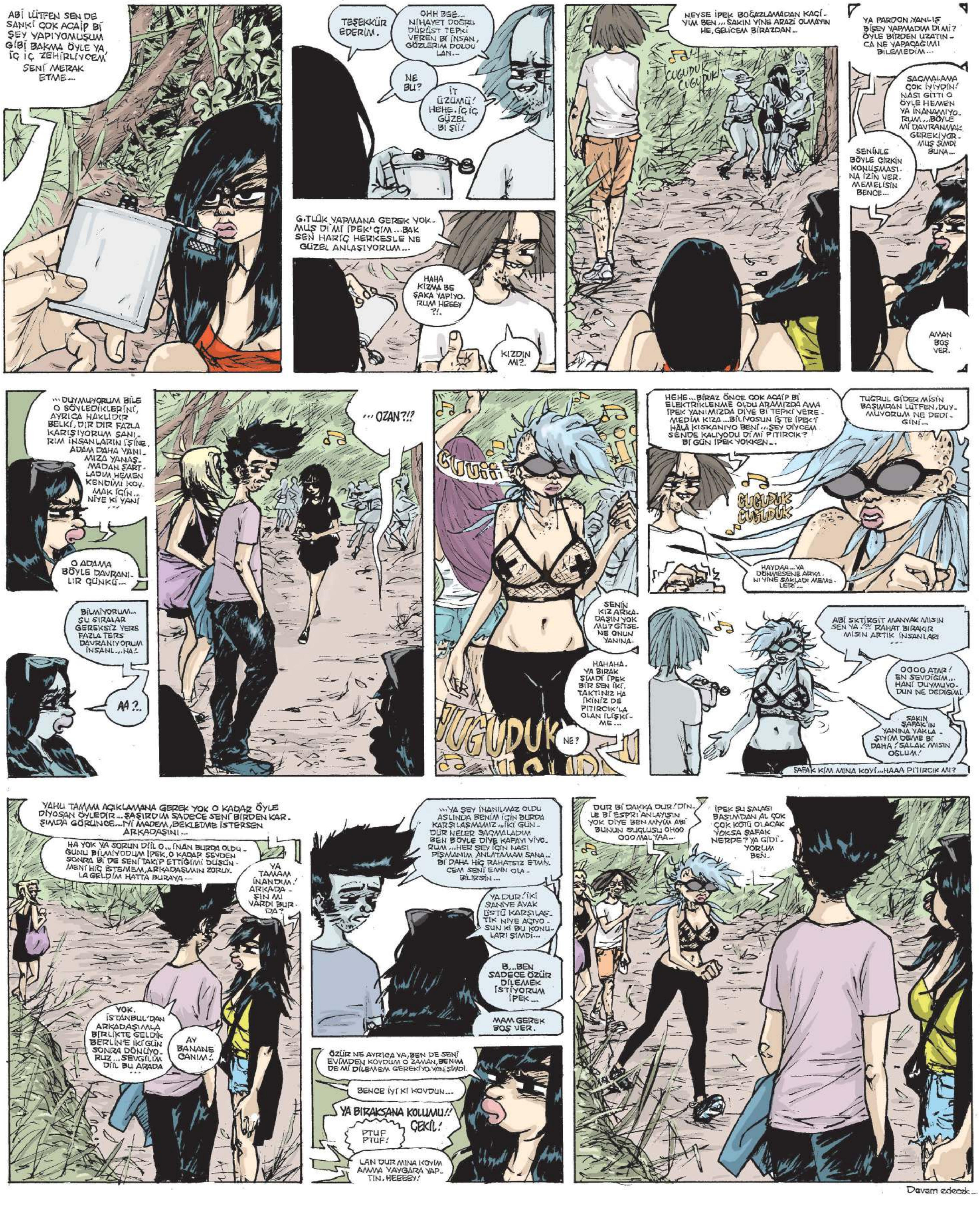
Kadın, o gece ve ilerleyen günlerde aynı bölgeyi ısrarla göstermeye devam etti. “İyi bak!” diyordu gösterirken. Artık sırta bakma zahmetinde bile bulunmayan adam, “Sivilce büyümüş”, “Bir şeyle mi kaşıdın sen bunu?”, “Dokunma dokunma” gibi cevaplarla karısının arkasından iş çevirmeye devam ediyordu. Bir hafta sonra, kadın elindeki reçeteyi sallayarak, “Bugün doktora gittim, bak bakalım sivilce miymiş...” diye karşıladı kocasını. Yüzünde, problemleri ciddiye alınmayanların gerçek bir hastalık sahibi oldukları ortaya çıktığında takındıkları o mağrur ifade vardı. “A-aa! Neymiş?” diye sordu adam. “Gül hastalığı,” diye cevap verdi kadın, hastalığın isminin gerekli etkiyi sağlamayacağını düşündüğünden, “pityriasis rosea” diye ekledi. “Allah Allah sivilceydi o ya, hani bakiyim şuna,” diyerek ilgi göstermeye çalıştı adam. Kadın, doktor tescilli sırtını gösterirken haklı bir gururla kafasını sallıyordu. Gerçekten de, dikkatli bakıldığında ufak bir kızarıklık görülebiliyordu. O akşam, “bakmak” konusunda başarısız olan adama yeni görevi tebliğ edildi: Sürmek.

Sabah akşam işaret parmağıyla lekeye merhem sürmeye başladı adam. Merhemin hayatlarına girmesiyle ilişkileri, “İyice sür”, “Sürüyorum sürüyorum” – “Yedire yedire sür”, “Tamam yediriyorum” – “İyice sürdün mü?”, “Ya sürdüm işte, istiyorsan bir daha süreyim” gibi yeni diyaloglara sahne oldu. Garip olan, lekenin bunca yedirmeye rağmen bir türlü iyileşmemesiydi. Leke, merhemi yedikçe sanki gıdasını bulmuş gibi büyümeye devam ediyordu. Adam, parmağıyla merhem sürmüyor adeta lekeyi yayıyordu. Durumu karısına haber vermedi, hatta şüphelenmesin diye sürme alanını, büyüyen lekenin boyutlarında değil merhemi yedirmeye ilk başladığı günkü çapta tuttu. Büyüme karşısında telaşlansa da Gül hastalığının zararsız bir hastalık olmasıyla kendini avutuyordu. Lekenin tüm sırtı kapladığını gördüğü akşam, merhemi ilk günden beri bellediği ufak alana sürerken, “Neyse yarın da bir bakarım, olmadı açıklarım durumu, başka doktora gideriz,” diye düşündü. Sabah gözünü açtığında, karşısında henüz uyanmamış karısının yüzünü gördü. Uykusu açılıp görüntü netleştikçe, karısının burnunun ucundaki yuvarlak beyaz alan hariç, tüm yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördü. Gözlerinin önünde, burnun ucundaki beyaz alan yavaş yavaş küçülüyordu; daha doğrusu, bu beyaz alan küçülmüyor, etrafını saran kırmızılık ilerleyerek onu yok ediyordu. Karısını tamamen ele geçiren Gül hastalığının son hamlesine şahit olmak biraz telaşlandırmıştı adamı. Ne yapacağını bilemeden karısına bakmaya devam etti. Kadın, uyandığında kendisini izleyen bu gözleri, “uyurken sevdiğini seyreden aşk dolu bir adam”ın gözleri sanarak, “Günaydıın” dedi. Gülümseyerek, “Günaydın” diye karşılık verdi adam. Sevgi dolu bir sabaha uyandığını düşünen kadın öpmek için uzandığında, adam, tüm şehri ele geçiren bir hastalıktan geriye kalan son insan kadar tedirgindi. Kadın kalkıp banyoya gittikten kısa bir süre sonra büyük bir çığlık duyuldu. Adam, komodinin üzerinde duran merhemi alıp bütün tüpü avucuna sıkarak banyoya gitti.

Çarpışma — İpek & Burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

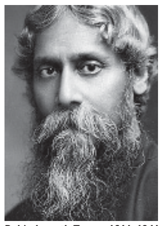
ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"…Gece bitti" de, unut her şeyi/ Unut bunu da gece bitince"

Rabindranath Tagore

Rabindranath Tagore 1861-1941

Hiç kanat manat çırpmadan öylece, birer kağıt uçurtmaymışlar gibi hafifçe dönerek süzülen üç martı. Kıpırtısız. Boşlukta. Akşam oluyor. Önümdeki ekranda epey iriyarı iki Noel baba tekme tokat birbirlerine saldırıyor. (Tv'yi de laptop'tan izliyorum)Ukrayna'daymış olay. Müşteri senindi benimdi kapışması. Birlikte resim çektirmek isteyenlerden bir ücret alınıyormuş. Paylaşılamayan küçük kız ağlıyor. İkibinondokuz'un ilk göz kırpışı. Hadi hayırlısı. Kimse ayıramıyor Noel babaları. Kırmızı kırmızı. Hava kararınca karşı uzak pencerelerin şimdiden süslenmiş noel çamlarının kıpraşan ışıkları. Görünür oluyor. Çeşit çeşit odalar. Aramızdaki koca çanak gibi boşluğa, epey mesafeye güvenip perde kullanmıyorlar. Ben de aynı, kullanmıyorum perde. Evler çok uzak. Bir sürü hayat. Bir kadın gölgesi hayal meyal mutfağa geçiyor. Bir diğerinde masa başında belli belirsiz kıpırtılı gölgeler. Her evin farklı ışıkları. Buzlu floresan beyazı. Tv ekranlarında parıldayıp sönen, değişen renkler. Belleville'deki o ev geliyor aklıma. (Menilmontant'daki de aynıydı) İki en fakir mahallesi Paris'in. Eski Paris'in. İkisinde de oturmuşluğum var. Paris Komün'ü düşerken, en son bu iki en fakir semtte çarpışmalar hâlâ sürmüş. "Kanlı Hafta" denilen o son hafta. En son direnenler. Belleville'de. Ellerindeki nasırlara bakarak ayırıp ayırıp kurşuna dizmişler. Yakınlarındaki ünlü Pere Lachaise mezarlığının duvarı dibinde. O eski fakirliğin izleri hala duruyordu. (o semtte doğmuş Edith Piaf da) Şimdi nasıldır bilmiyorum, seksenlerin sonu bu benim dediğim. Dökük sıvalı, tuğlaları görünen cepheler. Paslı demirler. Fransız kara filmlerinden bildiğimiz siyah beyaz sokaklar. Çıplak dallar. Su birikintileri. Yağmur çiseliyor. Jean Gabin. LİnoVentura. Bazen de yakışıklı olanları; Alain Delon. Hüzünlü, melankolik iyi kalpli haydutlar. Eski püskü semt kahveleri, dalgın ihtiyarlar. Zenciler, Araplar, Çinliler. Kahvenin otomatik pikabında Charles Trenet: "Que reste-t-il de nos amours"/Ne kalır geriye, aşklardan" (*dünyanın en güzel şarkılarından, Henri Salvador/Rosa Passos ikilisinden caz versiyonu benim en sevdiğim, meraklısı dinlemeli bence–Trenet'ten başlayarak onlarca farklı biçimi–)* İşte şu uzak perdesiz pencerelerin hatırlattığı o ev. Belleville'de. Süslemeleri, oymaları, işlemeleri, sıvaları kırık dökük ama yine de görkemli o devasa koca bina. Yüksek tavanlı katlar, çık çık bitmez o koca ahşap merdivenler. "Art Nouveau" ferforjeler. Asansörsüz o ev. Her katta sıra sıra, tek tek, epey küçükçe odalar. Herbirinde bir başka çeşit, hiç biri bir diğerine zerre benzemez bambaşka insanlar. Banyo tuvalet her katta ortak. Kapıdan kafanı çıkarıp bakıyorsun boşaldı mı. Tam karşımızda da aynısından, eski, çok katlı o apartmanlardan bir tane daha. Tıpkısı. Çok yakın. Hani burada, o görünmez olup evlere giren Binbirgece kahramanlarından falan söz ediyorum ya. X ışınlı gözleriyle duvar arkalarını gören Süperman. Aynısı. Yanyana, üstüste bir sürü ışıklı pencere. Hiçbirinde perde yok. Her pencerede bir başka hayat. Herbiri ışıklı bir minik tiyatro sahnesi gibi. Duvarsız ev içleri. Herkes tek yaşıyor. (dünyada en fazla yalnız yaşayan insan o şehirdeymiş) Kimse perde kullanmıyor. Umursamıyorlar. Küçük bir tek oda içine sıkıştırılmış hayatlar. Her şeyiyle. Başka türlü renkler, eşyalar, elbiseler. Posterler. Mutfak da ortada. Hiç kimse bir kapıdan çıkıp kaybolmuyor. Hep orada. Bakıyorsun bir köşede yemek yapıyor. Bir çoğu yaşlı insanlar. Bütün gün don atlet oturup akşam yemeği yaklaşırken birden fırlayıp tıraş olan, hazırlanan o amca. (bir 65-70 i var) Koyu renk takım elbiseler kravatlar. Ütülü gömlekler. Düğüne gider gibi giyinip kuşanıp o minik, oyuncak gibi masaya oturuyor. Törensel bir havada yemeğini yiyor. Yavaş yavaş. Mum falan da var, herşey var o masada. Kristal kadeh. Her akşam böyle. Disiplinine hayran olmuştum. Neredeyse yirmi saat falan uyuyan o depresif kız. Ufacık odada üç köpekle yaşayan o çok yaşlı teyze. Sürekli aynaya bakan o adam. Dans edenler, ağlayanlar. Düğün cenaze. Hepsi, herşey yanyana üstüste. Kutu kutu. Tek sahneye, tek kareye sığdırılmış. Hepsi aynı anda. Bir mucize.

Paris Komünü 1871

Beni çıldırtmıştı. Aklım bir uçucu gaz'a kesip hızla başımdan uçup gitti.

"Bir nevi röntgencilik sayılmaz mı aa niye baktın" diyen. Meslek icabı. Ben de, orada tam karşıda, kendi penceremde oturmuş sürekli hikâyeler düşünüyordum. Perde arasından bakmadım. Benim de hayatım orta yerde açıktaydı. Orada bir dergide çizgi hikâyeler yapıyordum. O toplumun hikâyelerini, onlara. Hızla anlamaya çalışıyordum. Herşeyi. Bir çoğu için bir tür iletişim biçimi. Bakmak . Bakılmak. Yoksa durmazlar öyle. İstemeyen zaten perdesini sımsıkı kapatıyor. Tırnağının ucunu göremezsin. Ben baktım.(doktora ayıp olmaz)

"Bilmezler yalnız yaşamayanlar" demişti, Orhan Veli, "İnsan nasıl konuşur kendisiyle;/ Nasıl koşar aynalara"

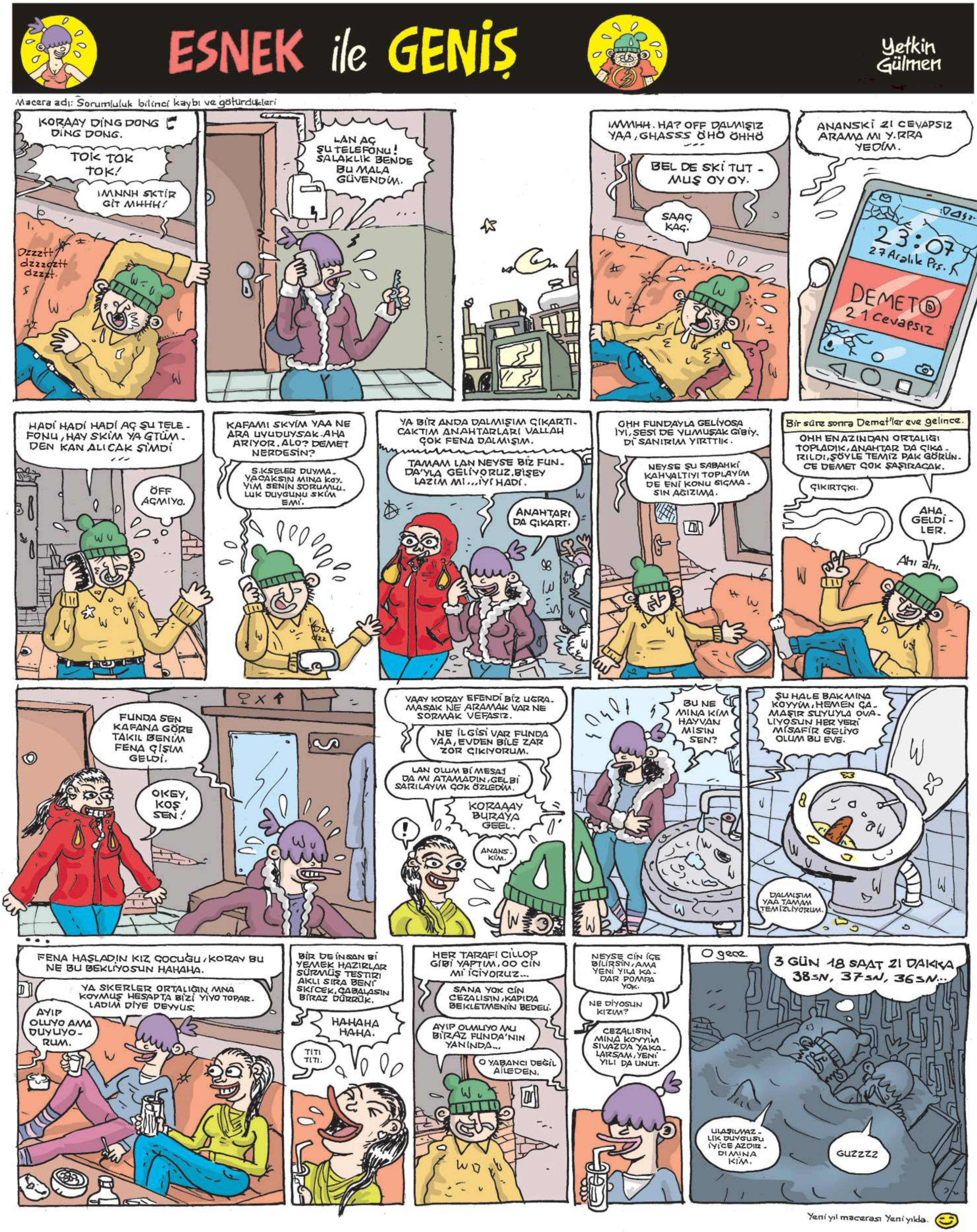
Jean Gabin 1904-1976

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu bir yeni yıl diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ALTIN KALPLİ ŞOM AĞIZLI ANNELERİMİZ...
UFALAMA GÖZÜNÜ UFALAMA O ZAR İNCECİK Bİ YIRTILIR KÖR OLURSUN BAK!!.
KITLATMA ÖYLE PARMAKLARINI BAK EKLEMLERİNİ MAHVEDERSİN, ÇOK ZARARLIYMIŞ KITLATMAK!..
Hayyalell selaaa...
EZAN OKUNUYO EZAN AYAĞINI İNDİR VALLA BAK ÇARPILIR YAMULURSUN BAK!..
Normal çekyatlı evde korsan etti beni hâlâ daha gözü üstümde...
DOĞA İÇİN ÇAL
(İlk.)
Neler oluyor hayatta bir de şu rüya gerçek olsa olsaa...
Sabah olup uyanınca!
Uzun desem uzun değil bir yol var önümde.
Yeşil desem yeşil değil beyaz bir elbise
Renk körü
Gümüş desem gümüş değil...
Altın bir yüzükle.
Bana bakıyor.
Gülümsüyor
Hayır dır inşallah HEYY!
ÇOCUKLAR!!! DOĞA İÇİN ÇAL OLMASI İÇİN FARKLI ŞEHİRLERDE OLMANIZ LAZIM. OYSA SİZ AYNI YERDESİNİZ... BÖYLE DOĞA İÇİN ÇAL OLMAZ...
MAHMUT HOCAYI GÖRÜYO MUSUN GENE KISKANDI BİZİ, KISKANÇ HERİF CANIM ...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sorumluluk bilinci kaybı ve götürdükleri
KORAAY DING DONG DING DONG.
TOK TOK TOK!
IMNNH SKTİR GİT MHHH!
Dzzztt dzzzqztt dzzzt.
LAN AÇ ŞU TELEFONU! SALAKLIK BENDE BU MALA GÜVENDİM.
IMMHH. HA? OFF DALMIŞIZ YAA, GHASSS ÖHÖ ÖHHÖ
BEL DE SKİ TUT - MUŞ OY OY.
SAAÇ KAÇ.
ANANSKİ 21 CEVAPSIZ ARAMA MI Y.RRA YEDİM.
23:07
27 Aralık Prş.
DEMET
21 Cevapsız
HADİ HADİ HADİ AÇ ŞU TELE - FONU, HAY SKİM YA GTÜM - DEN KAN ALICAK ŞİMDİ
ÖFF AÇMIYO.
KAFAMI SKYİM YAA NE ARA UYUDUYSAK. AHA ARIYOR. ALO? DEMET NERDESİN?
S.KSELER DUYMA - YACAKSIN MINA KOY - YIM SENİN SORUMLU - LUK DUYGUNU SKİM EMİ.
YA BİR ANDA DALMIŞIM ÇIKARTI - CAKTIM ANAHTARLARI VALLAH ÇOK FENA DALMIŞIM.
TAMAM LAN NEYSE BİZ FUN - DA'YLA GELİYORUZ. BİŞEY LAZIM MI ..., İYİ HADİ.
ANAHTARI DA ÇIKART.
OHH FUNDAYLA GELİYOSA İYİ, SESİ DE YUMUŞAK GİBİY - Dİ SANIRIM YIRTTIK.
NEYSE ŞU SABAHKİ KAHVALTIYI TOPLAYİM DE ENİ KONU SIGMA - SIN AĞIZIMA.
Bir süre sonra Demet'ler eve gelince.
OHH EN AZINDAN ORTALIĞI TOPLADIK, ANAHTAR DA ÇIKA - RILDI, ŞÖYLE TEMİZ PAK GÖRÜN - CE DEMET ÇOK ŞAŞIRACAK.
ÇIKIRTÇKI.
AHA GELDİ - LER.
Ahı ahı.
FUNDA SEN KAFANA GÖRE TAKIL BENİM FENA ÇİŞİM GELDİ.
OKEY, KOŞ SEN!
VAAY KORAY EFENDİ BİZ UĞRA - MASAK NE ARAMAK VAR NE SORMAK VEFASIZ.
NE İLGİSİ VAR FUNDA YAA, EVDEN BİLE ZAR ZOR ÇIKIYORUM.
LAN OLUM Bİ MESAJ DA MI ATAMADIN, GEL Bİ SARILAYIM ÇOK ÖZLEDİM.
KORAAAY BURAYA GEEL.
ANANS - KİM.
BU NE MINA KİM HAYVAN MISIN SEN?
ŞU HALE BAK MINA KOYYİM, HEMEN ÇA - MAŞIR SUYUYLA OVA - LIYOSUN HER YERİ MİSAFİR GELİYO OLUM BU EVE.
DALMIŞIM YAA TAMAM TEMİZLİYORUM.
FENA HAŞLADIN KIZ ÇOCUĞU, KORAY BU NE BU BEKLİYOSUN HAHAHA.
YA SKERLER ORTALIĞIN MNA KOYMUŞ HESAPTA BİZİ YİYO TOPAR - LADIM DİYE DEYYUS.
AYIP OLUYO AMA DUYUYO - RUM.
BİR DE İNSAN Bİ YEMEK HAZIRLAR SÜRMÜŞ TESTİRİ AKLI SIRA BENİ SKİCEK, ÇABALASIN BİRAZ DÜRRÜK.
HAHAHA HAHA.
TITI TITI.
HER TARAFI CİLLOP GİBİ YAPTIM, OO CİN Mİ İÇİYORUZ...
SANA YOK CİN CEZALISIN, KAPIDA BEKLETMENİN BEDELİ.
AYIP OLMUYO MU BİRAZ FUNDA'NIN YANINDA...
O YABANCI DEĞİL AİLEDEN.
NEYSE CİN İÇE BİLİRSİN, AMA YENİ YILA KA - DAR POMPA YOK.
NE DİYOSUN KIZIM?
CEZALISIN MINA KOYYİM SIVAZDA YAKA - LARSAM, YENİ YILI DA UNUT.
O gece.
3 GÜN 18 SAAT 21 DAKKA 38SN, 37SN, 36SN...
ULAŞILMAZ - LIK DUYGUSU İYİCE AZDIR - DI MINA KİM.
GUZZZZ
Yeni yıl macerası Yeni yılda.

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Başarılı Yöneticilerden Hayatınızı Değiştirecek Onbir Tavsiye: Bir Projeyi Ne Zaman Terk Edeceğinizi Bilin.

Sabahları zor uyanıyorum demiş miydim? Geçtiğimiz on sene içinde herhangi bir şekilde bu konuya değinmiş miydim? "Ben size askerliğimi anlatmış mıydım çocuklar?" diye soran üniversite hocası gibi hissediyorum bugün. Felsefeye giriş hocamız iki üç haftada bir sorardı bu soruyu, suratında sakat ceylan kıstırmış bir puma gülümsemesiyle. Antik yunan felsefesinin üzüm yiyip birbirlerine "kanka şu üzümü bi tatsana, normal mi bu üzümün tadı? Bana bozuk gibi geldi... Olmamış mı yoksa? Bi garip, ekşimiş gibi" diye muhabbet açan filozoflarını mı dinlemek daha kötü, yoksa felsefe hocasının askerlikte sigarasızlıktan bunalıp yerden topladığı sigara izmaritlerini içmeye çalıştığı, nedense aklında güzel bir askerlik anısı olarak yer etmiş zamanları tekrardan yaşamak mı? Ben genelde o an geldiğinde izin isteyip tuvalete, fayansları izlemeye gidiyordum. Taşra üniversitesi olduğumuz için tuvaletlerde her yer ve her şey bembeyaz fayansla kaplıydı. Tuvalet fayansları ihalesini kazanan firma keşif esnasında gelip kaba inşaat halindeki tuvaletlere bakmış ve okulun rektörüne şöyle demişti: Siz ne görüyorsunuz bilimiyorum... Belki tabi siz inşaatçı olmadığınız için kaba inşaat ve ortalıkta sahipsiz ve dikine durdukları için mezar taşlarına benzeyen alaturka tuvaletler görüyorsunuz. Ama ben yirmi yıldır bu işin içindeyim. Artık içinde yaşadığımız gerçekliği olmuş ve olacak olan bütün katmanlarıyla bir arada görüyorum. Bana fayans döşenmiş bir duvar gösterin; ben fayansın altındaki sıvayı, onun altındaki su borularını, onun altındaki inşaat demirlerini görüyorum. Buradaki gibi bitmemiş bir duvar gösterin; size ne gördüğümü söyleyeyim: Sonsuz olasılıklar görüyorum. Binlerce olası gerçeklik katman katman önümüzde uzanıyor. Görülmeye değer bir sahne bu. Bizim işimiz bu üst üste binmiş, kuantum seviyesinde aynı anda gerçekleşmekte olan binlerce gerçeklikten en güzelini seçip bu öğrenci tuvaletini gerçek potansiyeline kavuşturmak. Bunu da bu tuvaleti fayans döşeyerek yapacağız. Fayans bu tuvaleti gerçek kılacak. O yüzden dikkatli seçmeliyiz... Çünkü gerçekliği örmek, gerçekliği inşa etmek çevresindeki bütün gerçeklikleri de etkiler. Bu noktada size de büyük bir görev düşüyor rektör bey... Zira fayans konusunda son sözü siz söyleyeceksiniz. Ne diyorsunuz, nasıl yapalım?

Binlerce gerçeklik arasından...

Kanlı Dikotomi

Rektör Bey etkilenmişti... Bir süre konuşmadan sıvasız duvarlara baktı. Neden sonra fayans ustasının kulağına eğildi ve şöyle bağırdı: EN UCUZUNU! EN UCUZUNDAN! DÜZ BEYAZ YAPIN! BENLİK BİR ŞEY YOKSA BEN ÇIKIYORUM!

Herkes kendince başa çıkma yöntemi bulmuştu. Kızlardan biri uçlu kalemle kendine zarar vermeye başladı, yanımdaki çocuk dilini dişleri arasına kıstırıp durmadan çok detaylı kaslı ve kılıçlı savaşçılar çiziyordu. "Ya" dedim, "bunların hepsinin suratını aynı yapma, bazılarına top sakal yap, saçını kıvırcık falan yap, aklıma çok iyi bir fikir geldi, onu yapabiliriz" dedim, kabul etti. Kafamda şöyle bir şey vardı: Bu kaslı ve onurlu savaşçılar antik Yunan filozofları olacaktı, karşıt okullardan filozoflar birbirlerine kılıçla dalacaktı. Şişkin kasları güneş yanığı teninin altında kıpır kıpır oynayan Demokritos kendisini dövmeye gelen Elealı Zenon ve öğrencilerine küçümseyen bir ifadeyle baktı, önce sağ, sonra sol yumruğunu öptü ve şöyle dedi: Bunun adı tez, diğerinin adı anti-tez. Sizlerle tanışmak için can atıyorlar. Gelin bakalım, tartışalım...

Sonra fikri uygulamak için antik yunan filozoflarının ne yaptıklarını, ne dediklerini öğrenmem gerektiğini fark ettiğim için yapmaktan vazgeçtim. Zaten yanımda oturan çocuk da kaslı adamdan sıkılıp dragon, ejderha, kanatlı at falan çizmeye başladı. İyice garipleşmeye başlamadan terk ettik projeyi.

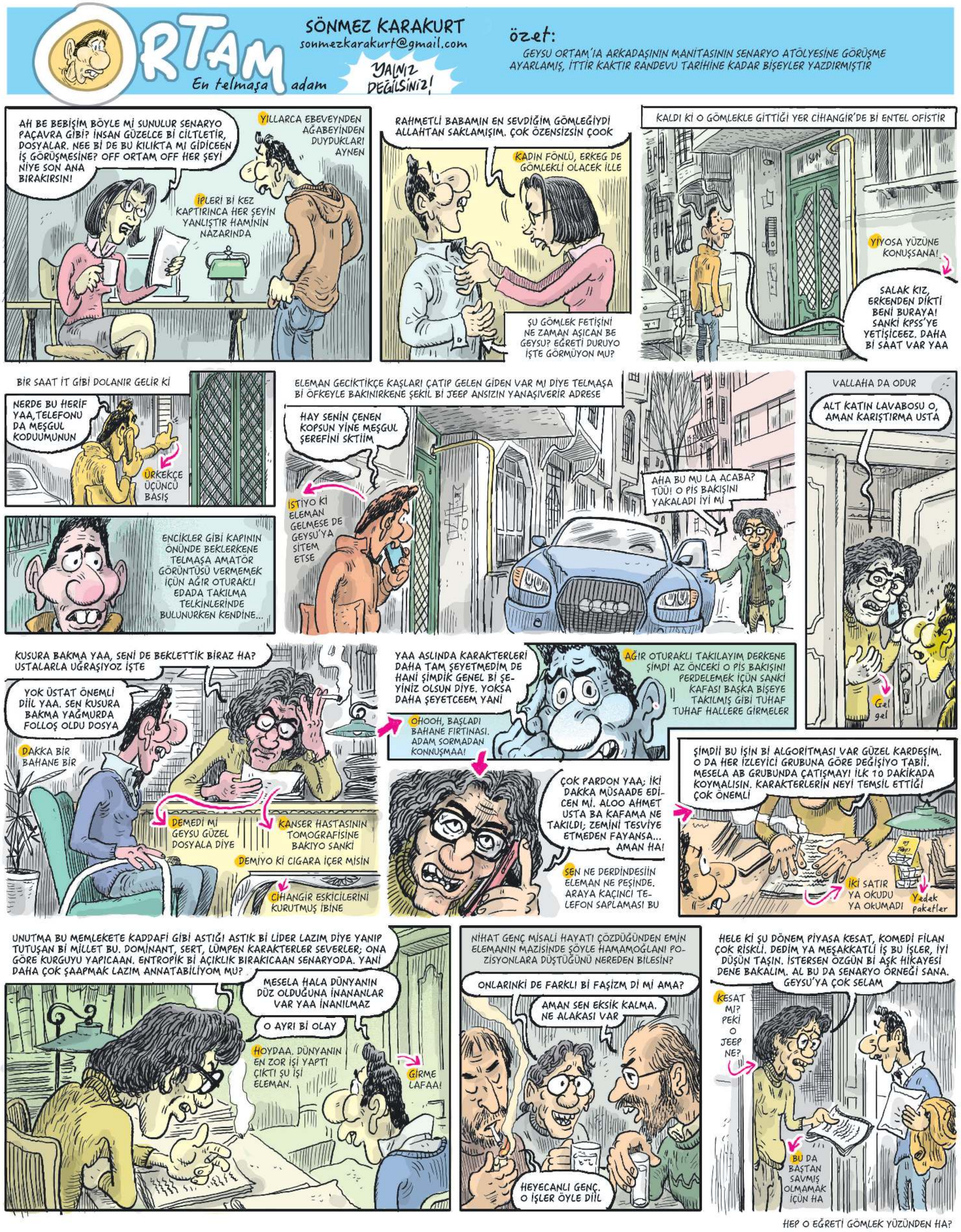
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 26 ARALIK 2018 | Sayı: 591

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU ORTAM'A ARKADAŞININ MANİTASININ SENARYO ATÖLYESİNE GÖRÜŞME AYARLAMIŞ, İTTİR KAKTIR RANDEVU TARİHİNE KADAR BİŞEYLER YAZDIRMIŞTIR
AH BE BEBİŞİM BÖYLE Mİ SUNULUR SENARYO PAÇAVRA GİBİ? İNSAN GÜZELCE Bİ CİLTLETİR, DOSYALAR. NEE Bİ DE BU KILIKTA MI GİDİCEEN İŞ GÖRÜŞMESİNE? OFF ORTAM OFF HER ŞEY! NİYE SON ANA BIRAKIRSIN!
YILLARCA EBEVEYNDEN AĞABEYİNDEN DUYDUKLARI AYNEN
İPLERİ Bİ KEZ KAPTIRINCA HER ŞEYİN YANLIŞTIR HAMİNİN NAZARINDA
RAHMETLİ BABAMIN EN SEVDİĞİM GÖMLEĞİYDİ ALLAHTAN SAKLAMIŞIM. ÇOK ÖZENSİZSİN ÇOOK
KADIN FÖNLÜ, ERKEG DE GÖMLEKLİ OLACEK İLLE
ŞU GÖMLEK FETİŞİNİ NE ZAMAN AŞICAN BE GEYSU? EĞRETİ DURUYO İŞTE GÖRMÜYON MU?
KALDI Kİ O GÖMLEKLE GİTTİĞİ YER CİHANGİR'DE Bİ ENTEL OFİSTİR
YİYOSA YÜZÜNE KONUŞSANA!
SALAK KIZ, ERKENDEN DİKTİ BENİ BURAYA! SANKİ KPSS'YE YETİŞİCEEZ. DAHA Bİ SAAT VAR YAA
BİR SAAT İT GİBİ DOLANIR GELİR Kİ
NERDE BU HERİF YAA,TELEFONU DA MEŞGUL KODUUMUNUN
ÜRKEKÇE ÜÇÜNCÜ BASIŞ
ENCİKLER GİBİ KAPININ ÖNÜNDE BEKLERKENE TELMAŞA AMATÖR GÖRÜNTÜSÜ VERMEMEK İÇÜN AĞIR OTURAKLI EDADA TAKILMA TELKİNLERİNDE BULUNURKEN KENDİNE...
ELEMAN GECİKTİKÇE KAŞLARI ÇATIP GELEN GİDEN VAR MI DİYE TELMAŞA Bİ ÖFKEYLE BAKINIRKENE ŞEKİL Bİ JEEP ANSIZIN YANAŞIVERİR ADRESE
HAY SENİN ÇENEN KOPSUN YİNE MEŞGUL ŞEREFİNİ SKTİİM
İSTİYO Kİ ELEMAN GELMESE DE GEYSU'YA SİTEM ETSE
AHA BU MU LA ACABA? TÜÜ! O PİS BAKIŞINI YAKALADI İYİ Mİ
VALLAHA DA ODUR
ALT KATIN LAVABOSU O, AMAN KARIŞTIRMA USTA
Gel gel
KUSURA BAKMA YAA, SENİ DE BEKLETTİK BİRAZ HA? USTALARLA UĞRAŞIYOZ İŞTE
YOK ÜSTAT ÖNEMLİ DİİL YAA. SEN KUSURA BAKMA YAĞMURDA FOLLOŞ OLDU DOSYA
DAKKA BİR BAHANE BİR
DEMEDİ Mİ GEYSU GÜZEL DOSYALA DİYE
KANSER HASTASININ TOMOGRAFİSİNE BAKIYO SANKİ
DEMİYO Kİ CIGARA İÇER MİSİN
CİHANGİR ESKİCİLERİNİ KURUTMUŞ İBİNE
YAA ASLINDA KARAKTERLERİ DAHA TAM ŞEYETMEDİM DE HANİ ŞİMDİK GENEL Bİ ŞEYİNİZ OLSUN DİYE. YOKSA DAHA ŞEYETCEEM YANİ
OHOOH, BAŞLADI BAHANE FIRTINASI. ADAM SORMADAN KONNUŞMAA!
AĞIR OTURAKLI TAKILAYIM DERKENE ŞİMDİ AZ ÖNCEKİ O PİS BAKIŞINI PERDELEMEK İÇÜN SANKİ KAFASI BAŞKA BİŞEYE TAKILMIŞ GİBİ TUHAF TUHAF HALLERE GİRMELER
ÇOK PARDON YAA; İKİ DAKKA MÜSAADE EDİCEN Mİ. ALOO AHMET USTA BA KAFAMA NE TAKILDI; ZEMİNİ TESVİYE ETMEDEN FAYANSA... AMAN HA!
SEN NE DERDİNDESİİN ELEMAN NE PEŞİNDE. ARAYA KAÇINCI TELEFON SAPLAMASI BU
ŞİMDİ BU İŞİN Bİ ALGORİTMASI VAR GÜZEL KARDEŞİM. O DA HER İZLEYİCİ GRUBUNA GÖRE DEĞİŞİYO TABİİ. MESELA AB GRUBUNDA ÇATIŞMAYI İLK 10 DAKİKADA KOYMALISIN. KARAKTERLERİN NEYİ TEMSİL ETTİĞİ ÇOK ÖNEMLİ
İKİ SATIR YA OKUDU YA OKUMADI
Yedek paketler
UNUTMA BU MEMLEKETE KADDAFİ GİBİ ASTIĞI ASTIK Bİ LİDER LAZIM DİYE YANIP TUTUŞAN Bİ MİLLET BU. DOMİNANT, SERT, LÜMPEN KARAKTERLER SEVERLER; ONA GÖRE KURGUYU YAPICAAN. ENTROPİK Bİ AÇIKLIK BIRAKICAAN SENARYODA. YANİ DAHA ÇOK ŞAAPMAK LAZIM ANNATABİLİYOM MU?
MESELA HALA DÜNYANIN DÜZ OLDUĞUNA İNANANLAR VAR YAA İNANILMAZ
O AYRI Bİ OLAY
HOYDAA. DÜNYANIN EN ZOR İŞİ YAPTI ÇIKTI ŞU İŞİ ELEMAN.
GİRME LAFAA!
NİHAT GENÇ MİSALİ HAYATI ÇÖZDÜĞÜNDEN EMİN ELEMANIN MAZİSİNDE ŞÖYLE HAMAMOĞLANI POZİSYONLARA DÜŞTÜĞÜNÜ NEREDEN BİLESİN?
ONLARINKİ DE FARKLI Bİ FAŞİZM Dİ Mİ AMA?
AMAN SEN EKSİK KALMA. NE ALAKASI VAR
HEYECANLI GENÇ. O İŞLER ÖYLE DİİL
HELE Kİ ŞU DÖNEM PİYASA KESAT, KOMEDİ FİLAN ÇOK RİSKLİ. DEDİM YA MEŞAKKATLİ İŞ BU İŞLER, İYİ DÜŞÜN TAŞIN. İSTERSEN ÖZGÜN Bİ AŞK HİKAYESİ DENE BAKALIM. AL BU DA SENARYO ÖRNEĞİ SANA. GEYSU'YA ÇOK SELAM
KESAT MI? PEKİ O JEEP NE?
BU DA BAŞTAN SAVMIŞ OLMAMAK İÇÜN HA
HEP O EĞRETİ GÖMLEK YÜZÜNDEN HA?

2 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/01 No: 592
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

MUTLU YILLAR!

UYKUSUZ

AKP'nin İstanbul adayı Binali Yıldırım ilk açıklamasını yaptı: "Ortaokullu Binali gibi çok çalışacağım."

iyisiyle kötüsüyle bi 2018'i daha geride bıraktık..

Vay Be Bakanı Yurdullah Kımış, basına yaptığı açıklamada "2018 zordu" dedi.. "2019 da bu kadar zor geçecekse bekleyelim derim... Kasım, aralık, kürek, Tipis, Unduz filan gibi 5-6 ay koyalım idareten.. Sonra beğenmezsek değiştiririz.. Ocak, şubat, mart, nisan, mayıs, haziran, temmuz ağustos, eylül, ekim, Kasım, aralık, bellük, kımır, Yusul, Ankt, yönt, vürdüm, koşul vb. gibi... Daha istesem bi sürü bulurum.. Ama bize 5-6 ay yeter.. Sonra yavaş yavaş 2019'a geçeriz.. Duruma bi bakarız, ekonomi filan iyi, savaş dövüş yok, geçeriz 2019'a.. Hatta baktık durum çok iyi, direkt 2020'ye geçeriz... Niye bekleyelim? Keriz miyiz?!. Ha baktık durum çok bok, o zaman baş dön 2002'ye.. Futbolda dünya üçüncüsü olduyduk.. Erövizyon filan, coşku vardı... Neyse... 2019'a çok da ↗ ön yargılı yaklaşmamak lazım.. Sonuçta asal sayıdır, özel bi sayıdır 2019... 2018 mesela bi sürü sayıya bölünebilen kaşar bi sayıydı... 2019 eşsiz ve bütün bi sene de eşsiz geçebilir.. Sözlerime burada son verirken, noel babanın güzel bi sözüyle veda ediyorum.. "Hooo Hooo Hooo... Yani birinci Ho: Hoş'un ho'su... ikinci ho: host, üçüncü ho: horul... Hoş bi yıl olsun, kötülükleri host edelim ve horul horul dinlene bileceğimiz bi yıl olsun manasında söylendiğini tahmin ediyorum" diyen özel helikopteriyle pistten ayrılırken bildiri fırlatarak tepeden kuşlama yaptı... Bildirilerde "MUTLU YILLAR.. Artık 2018, 19, hangisi olursa" yazıyordu.... Bi 15 dk. gökte dönenen bakan helikopteri, bi kuşlama daha yaptı.. Bu sefer "Alanı boşaltın" yazıyordu... Uyarıya rağmen alanı boşaltmayan halkın üzerine helikopterden ağırmakinalılarla ateş açıldı.. Ve kalabalık çok sayıda zaiyat verdi... Yaralıların üzerine el bombası ve tuğla atıldı.. Bazı tuğlaların düştükten sonra patlamadığı tespit edildi... Bu tuğlaların etrafı güvenlik çemberine alındı ve bomba imha uzmanları çağrıldı... Bomba imha uzmanları "Bunlar tuğla patlamaz bunlar" demelerine rağmen kalabalık ikna olmayınca işler iyice çığrından çıktı.. En sonunda olay yerine gelen birleşmiş milletler nato kuvvetleri, olayı kontrol altına aldılar.. Nato komutanı "Kim yaptı lan ↗ bunu?!" diye sorunca "Bakan" dediler.. Nato komutanı füze attırıp helikorferi vurdurdu... Ama bakan füzenin geldiğini görünce son anda paraşütle kendini dışarı attı ve süzülerek uzağa indi... Nato komutanı "Gidin yakalayın" diye amerikan Marin askerlerini yolladı... Jiplerine atlayıp gittiler ama bakan çoktan dolmuşa binip gitmişti... Marin askerlerinin eli boş döndüğünü görünce komutan "Bulamadınız mı lan hayvan oğlu hayvan amerikan marinleri?" diye sordu.. "Bulamadık komiserim, dolmuşla kaçtı" diye cevap alınca "Ne komiseri olm? Kafanız mı güzel?" diye tokatı koyduğu gibi, hadii bi çatışma da orada başladı... Bakan başka bi helifortefle yine geldi... Hala sıkıyo.. Makinalı tüfek, tam otomatik tuğlalarla saldırıyo... Nato bi yandan Marin, bi yandan... Halk zaten ayaklanmış.. O ancuğazda bir alamet geldi, hahaha, yok lan şaka, polis geldi... kalabalığı dağıttı, bakanı avuttu, natoyu evine yolladı ve meydan boşaldı kimse kalmadı... Bu boş meydan şimdi ince bir bulut tabakasının, tebeşir tozu üflercesine bıraktığı kar yağışının altında usul usul beyazlara bulanırken karanlık çöktü ve tüm bu ıssızlık, huzur içinde 2019a girdi... Ama ne huzurum, ne meydanın skinde değildi 2019... An'dı önemli olan... Hepi veri krizmız ❤

hükümsüz insan...

@kaansezyum

200000019

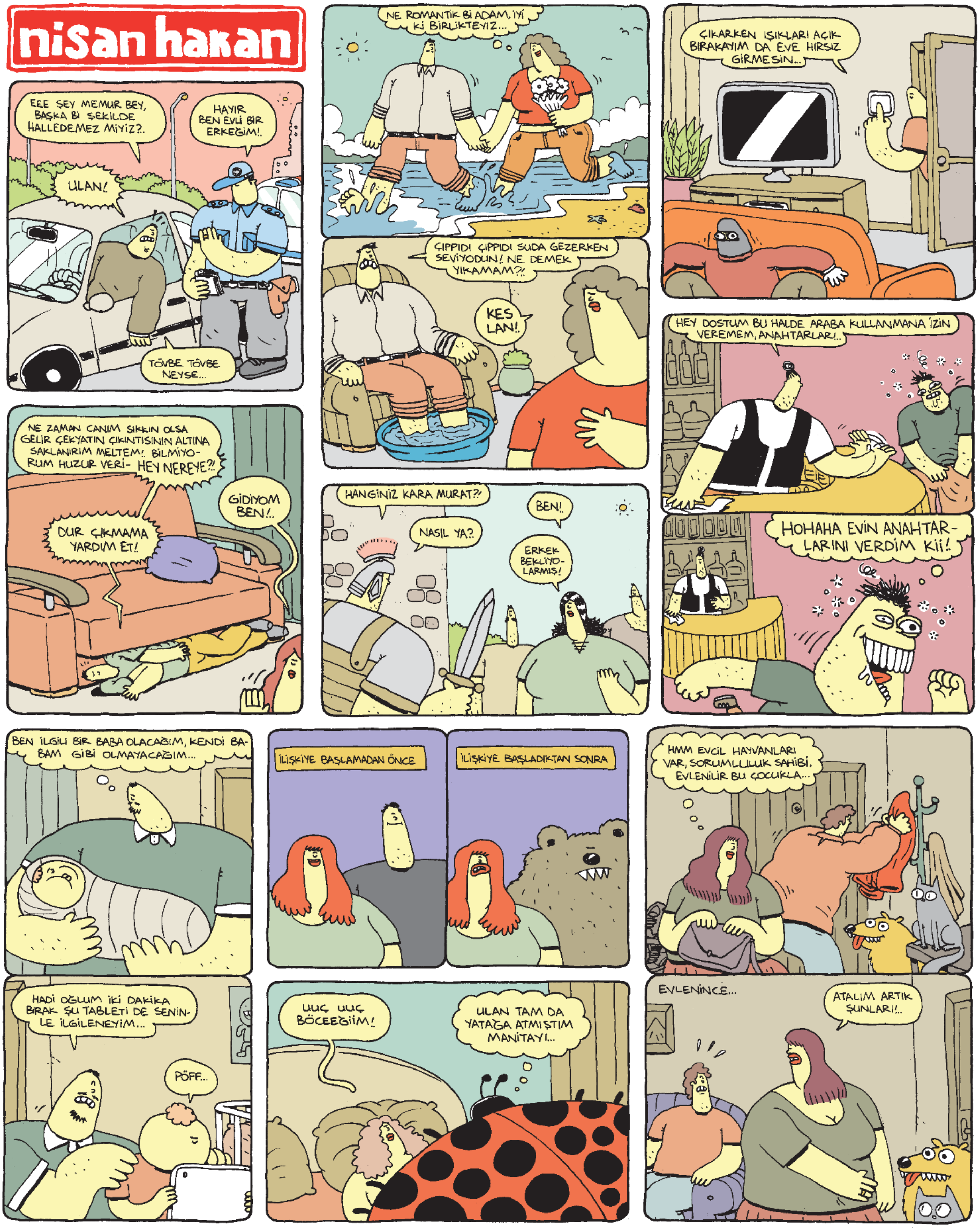
Yeni yıla nasıl girdiyseniz öyle gider diyorlar ya. Nasıl bir palavraysa artık. al işte girdik kafadan. Yeni yıla kafanda garip bir kukuleta, simli mimli, kırmızı don giydin belki. Şimdi ilerleyen günlerde de kıçımızdan o don düşmeyecek mi, sim içinde mi dolaşacağız? Neyse ki yeni yıl kırk yılın başında şöyle güzel bir yere geldi de hafta içinde işe gitmeme fırsatı doğdu. Ben yeni yılda dümdüz durdum. Ne ecnebiler, ne onlar, ne eski Türk televizyonları, ne de arkadaşlarım gibi hazırlandım yeni yıla. Yeni yıla giriş de sonuçta bir dünde oluyor. Sanki bir anda her şey değişeceğine de inanan inanıyor. Sonuçta isteyen istediğine inansın, motive ediyorsa sorun yok. Ben pek bir şeye inanmıyorum, o yüzden bir şeye bel bağlamam gerekirse kendime bağlıyorum. O da çok tutmuyor ama en azından ne olduğu belli, garanti. Yapmazsam kendi kendime yapmamış oluyorum. Yaparsam da yararı kendime.
"En iyi dostum kendimim", "En yaman düşmanım da kendimim" zaten. Herkesin öyle. Ya bir de normal düz insanız, niye düşmanımız olsun? Bi ülkeye mi girdik, oranın insanlarını mı evlerinden kovaladık, insanları evsizmi bıraktık, kimsenin fakirleşmesi için de bi şey yapmadım. Kimsenin ölümüne sebep olmadım –Allah korusun-, kimsenin canını yakmadım, kimseye kötü söz söylemedim. Benim ya da senin düşmanın olmaz kimse. Kimse sana kıl olup da işlerin yolunda gitmesin diye ayak çekmez. Sen yapıyorsun, ben yapıyorum ne varsa iyilik de kötülük de. İyiliğin de kötülüğün de aslında aynı şeylere yakın olması da çok acayip. Mesela birisine nefis bir iyilik oluyorsa, kim bilir nerede başkalarına büyük bir kötülük oluyordur.

Birisi nasıl aniden deli gibi zengin oluyorsa, birileri de aynı hızla fakirleşiyor olabilir. Aşırı pahalı bir arabayı rahatça alan birisi varsa, bir lokma ekmeği de güç bela bulanbilenler vardır kesin. Herkes herkesin hayatından çalıyor gibi. Garip bir Ying-Yang durumu gibi. İki renkten bütün tonlar çıkıyor.

Birisi ağlarca balık çekerse okyanustan, okyanus daha ne kadar yetsin senin ağlarına… Japonlar vicdansız gibi balina avına başlıyor mesela. Ya nedir yani? Sonuçta bir balinayla kaç kişi doyacak? Kaç kişi zenginliğine zenginlik katacak? Balinayı avlama kararını da fakirler açlıktan vermiyor, emin olun. O balinanın da canına zenginler kıymak istiyor. Servet düşmanlığı gibi görmeyin ama zenginler gerçekten dünyanın içine eden kısım. Daha zengin olmak, daha kaliteli, daha palı suyu içebilmek için, daha lüks arabaya, daha güzel özel uçağa geçebilmek için her şeyi herkese yaptırıyorlar inceden. Amaaan bana ne.

Yeni yılda kimse ölmesin. Yani umarım ölmez. Dileğim dünya barışından da zor. Yeni yılda tek bir ilde bile kimse ölmesin diyemeyeceğimiz için. İstatistiklerle baş başa, hayatı da ölümü de kabullenmek gerekiyor. Gün geliyor hepimizin birer istatistik sayısı olup, grafiklerde, tablolarda yerimizi alıyoruz. Bugün yaşıyoruz, yarın yokuz. Hepsinde de birileri için bir takım sayı, para, değer ya da başka bir madde olarak karşılığımız var.

Yeni yılda kendinizi dinleyin bari bunu hala yapmadıysanız. Kendi istekleriniz için bir yol planı yapın. O plana da en az günde 25 dakika uyun. Bak çok da demiyorum, 25 dakikayla başlayın. Sonra süreyi uzatmak isteyeceksiniz.
Seneye kadar hayatta kalırsanız, başarınızdan dolayı bir hayır duanızı alırım.
Hayat kısa, yıllar geçiyor.

nisan hakan
EEE ŞEY MEMUR BEY, BAŞKA Bİ ŞEKİLDE HALLEDEMEZ MİYİZ?..
HAYIR BEN EVLİ BİR ERKEĞİM!..
ULAN!
TÖVBE TÖVBE NEYSE...
NE ZAMAN CANIM SIKKIN OLSA GELİR ÇEKYATIN ÇIKINTISININ ALTINA SAKLANIRIM MELTEM! BİLMİYORUM HUZUR VERİ-
HEY NEREYE?!
GİDİYOM BEN!..
DUR ÇIKMAMA YARDIM ET!
NE ROMANTİK Bİ ADAM, İYİ Kİ BİRLİKTEYİZ...
ÇIPPIDI ÇIPPIDI SUDA GEZERKEN SEVİYODUN! NE DEMEK YIKAMAM?!
KES LAN!
HANGİNİZ KARA MURAT?!
BEN!
NASIL YA?
ERKEK BEKLİYOLARMIŞ!
ÇIKARKEN IŞIKLARI AÇIK BIRAKAYIM DA EVE HIRSIZ GİRMESİN...
HEY DOSTUM BU HALDE ARABA KULLANMANA İZİN VEREMEM, ANAHTARLAR!..
HOHAHA EVİN ANAHTARLARINI VERDİM Kİİ!
BEN İLGİLİ BİR BABA OLACAĞIM, KENDİ BABAM GİBİ OLMAYACAĞIM...
İLİŞKİYE BAŞLAMADAN ÖNCE
İLİŞKİYE BAŞLADIKTAN SONRA
HMM EVCİL HAYVANLARI VAR, SORUMLULUK SAHİBİ, EVLENİLİR BU ÇOCUKLA...
HADİ OĞLUM İKİ DAKİKA BIRAK ŞU TABLETİ DE SENİNLE İLGİLENEYİM...
PÖFF...
UUÇ UUÇ BÖCEEĞİİM!
ULAN TAM DA YATAĞA ATMIŞTIM MANİTAYI...
EVLENİNCE...
ATALIM ARTIK ŞUNLARI!..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ En sevdiğim de, Hazar Beyefendinin öğle uykusu sonrası, fırından yeni çıkmış ekmek gibi sıcacık olması. O haline bayılıyorum. Üzerine bal sür ye. Yemin ediyorum. O yanakları her zamankinden daha çok yanakmış gibi. Öp öp bitmez. Çünkü bir şey sıcaksa sanki o hacim kazanıyor. Yani genelde kazanıyor. Zaten kazanıyor. Hele o kolları. Allah'ım makarna. Yemin ediyorum makarna. Üzerini sosla sosla ye. Bacaklarını zaten yerim. Çocuğu ben yiyeceğim ben bir şekilde de, dur bakalım nasıl yiyeceğim.

æ Çocuk rızkıyla gelir diye bir muhabbet var ya. Tabii ki ben böyle afaki muhabbetlere hiç inanmam. Ben zaten inanmak değil, bilmek isterim. Sen çalışma etme, çocuk rızkıyla gelsin. Hele ki bu devirde. Bu çocuğun nasıl bir masrafı var, bilen bilir. Yalnız yine de bir noktada bir haklılık durumu var "çocuk rızkıyla gelir"in. Yani bir ebeveyn olarak, normalde yapmayacağın bir işi, çocuk var diye yapabiliyorsun. Yani ben yapabiliyorum. Normalde çıkmayacağım bir sahneye, "çocuğun bir ihtiyacı karşılanır, fenamolo" diye düşünerek çıkıyorum. Bir yere çiziyorum mesela. Başka bir yere yazı gönderiyorum. Bir şeyler yapıyorum. Savurganlık yapmıyorum. Bu noktada "çocuk rızkıyla gelir" muhabbeti biraz da olsa doğru gibi ama tam da doğru değil sanki. Bence.

æ Cool and Hot ile **Kullan at** aynı şey. **–Emrah Gülmez-**

æ Bir de bizim evde kedilerin koltuk bekleyişi var. İki türlü koltuk. Normal bildiğimiz koltuk ve koltuk altı. İnsan koltuk altı. Çok komik bence. Ne bileyim, bence çok komik. Benim gecenin belli bir saatinden sonra koltuğa uzanıp dizi izlemem var. NetflixSpor. Ben öyle salona dizi izlemeye doğru giderken bile Venüs'le Çiko'nun koltuğun tepesinde yerlerini aldıklarını görüyorum her defasında. Beni bekliyorlar. Hatta önden bir yer kapma durumu bile oluyor. Yani önce ben koltuğa uzanayım diye beklemiyorlar. Nasıl olsa buraya uzanacak, bizi koltuğunun altına alacak diyorlar. Yalnız bir koltuk altına da bir kedi sığıyor. Onu da kendi aralarında hallediyorlar. Bir gün biri, bir gün diğeri. İyice manyaklar. Bazen biraz oyalanıyorum salonda koltuğa uzanmadan önce. Gözler hep üzerimde. Sabırsızladıklarını hissedebiliyorum. Bayağı, gerginlik veriyorlar. Huzursuz oluyorum. Çok da eğleşmiyorum ben de öyle salonda, çünkü üzülüyor kediler, bunu biliyorum, açıyorum diziyi, uzanıyorum koltuğa. Bazen Çiko koltuk altında oluyor, bazen de Venüs. Bazen Çiko tam koltuk altımdaysa Venüs biraz ötede. Ama aslında o da koltuk altımda ama tam da koltuk altımda değil. Tam koltuk altımda olan Çiko o anlarda. Venüs az koltuk altımda. Ama Venüs için de koltuk altımda değil diyemeyiz. Ama bir Çiko gibi değil. Çiko tam koltuk altımda. Bazen de Venüs tam koltuk altımda, Çiko biraz ötede, Çiko az koltuk altımda. Ama aslında ikisi de koltuk altımda, ama biri tam koltuk altımda, biri az koltuk altımda. Bir saat iki saat beraberce kah dizi izliyoruz, kah uyukluyoruz. Bir süre sonra da herkes kendi yatağına dağılıyor. İlle de benim kalkmam beklenmiyor bu arada. Koltuk ve dizi izleme keyfini yaşamış olan, hop kalkıyor, kendi yatağına gidiyor. Genelde de önce Çiko gidiyor. Onun sallanan bir salıncak yatağı var, hop ona bir zıplıyor, zaten çıkan sesle, herkeşler bir irkiliyor. Venüs'ün sabit bir yatağı yok. O gece canı nereyi çekerse. Çiko kendi yatağını yıllar önce seçti. Venüs avare. Sonra da ben gidiyorum zaten kendi yatağıma. Bizde durumlar böyle.

æ Meşhur bir hikaye var. Ünlü işinsanı işe insan almadan önce onunla yemeğe çıkarmış, eğer karşısındaki kişi, yemeğin tadına bakmadan yemeğe tuz atarsa onu işe almazmış. İşe almamak için tuzu bahane edermiş. Tuz olmasa başka bir şeyi bahane edermiş. Hiçbir şekilde almazmış bir kişiyi işe. İnanılmaz derecede işçiye ihtiyacı olsa bile kimseyi almazmış işe. Çok değişik bir insanmış kendileri. Böyle böyle almış yürümüş. Yürümüş de yürümüş, yürümüş de yürümüş. Ne yürümüş be yalnız. Yalnız çok sağlam yürümüş. Ülkenin en zenginlerinden biri olmuş, öyle böyle yürümemiş, çok büyük yürümüş. Yürümüş de yürümüş. Hey yavrum hey. Benim burada takıldığım mevzu ise tuz meselesi aslında. Yani şöyle. Ben de mesela yemeğin tadına bakmadan hop tuz atarım yemeğe. E çünkü yani bu tecrübeyle şey olmuş bir şey yani bir yerde de. Hep biraz tuz eksikli oluyor yemekler. Hep ama yani. Ben daha bugüne kadar şaştığımı görmedim. Gerçekten çok tuzluysa bir yemek, zaten onu yapan sana söylüyor ki. "Tuz atma, tuzlu oldu zaten" diyor. O zaman zaten tuz atmıyorsun. Tuz'la ilgili bu takıntıyı anlayamıyorum. Tuz'dur ya bu. Üç beyaz'dan uzak duracaksın. Un, şeker ve don. Tuz böyle bir şey değil. Tuz dünyanın en güzel şeyi. Tuz güzel bir şey. Çok güzel bir şey. Tuza karşı bu düşmanlığımız bir an önce bitsin. Ben de mesela işinsanı olsam çaya şeker atanı almam işe. Donu beyazsa hiç almam. Gömleğinin içine atlet giymişse kapıdan içeri sokmam. Atlet'i hiç sevmem, seveni benimsemem. Ben de böyle bir insanım çünkü.

æ Hoşça kal.

"HEY"
3 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
5 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

akıl fikir ofisi
baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Şıtres

Hani, "Ruh biliminin en büyük başarısı, var olduğunu bilmediğimiz hastalıklarımızın tanısını koymaktır," derler ya; yaşı yeten hatırlar, binlerce yıl boyu stresten şikâyet etmiş bir insan evladı bulmak mümkün değildir. Hatta bu stres olayını dev promosyonlarla, reklam kampanyalarıyla "Çağımızın hastalığı!" diye tanıttı gazetelerimiz. Stres denen şeyin "çağımızın hastalığı" olarak aramıza katılması öyle tantanalı oldu ki resmen iki çağ değiştirdik, markaların üzerine yapışan reklam sloganı gibi hâlâ "çağımızın hastalığı" diyoruz stres beyefendiye.

Hâlbuki bu goygoylarla uğraşırken, çağımızın kuntizliğini gözden kaçırdık: Daha önce olmayan bir ihtiyacın bize dayatılması ve bir süre sonra onsuz yapamayacak hâle getirilmemiz. İşte ne zaman gazetelerimizin önce sağlık sayfaları, arkasından pazar ekleri, derken arka sayfaları (Milliyet hariç, onun arka sayfası bazen Bedri Koraman, genellikle de Mesut Yavuz imzalı illüstrasyonlarla süslü futbol sayfasıydı) stres lafından geçilmez oldu kuntizler emeklilerden başlayarak her birimizin bileğine birer stres bileziği takıverdiler. Dünyanın en çirkin takıları listesine, ikiye bölünen "best friends" kolyesinin hemen ardından ikincilikle giren stres bileziklerini önce İhlas Holding resmen bilezik gibi geçirdi Türkiye Gazetesi okurlarına. Adamı fesleğen gibi saksıya oturturum anlamı da çıkabilir o kadarını bilemiyorum.

Stres bileziğinin bile tahtından edemediği, dünyanın en çirkin takısı

Ama neticede karşı komşumuz Sadık Amca'dan başlayarak etrafımdaki hemen herkesin bileğinde birer stres bileziği beliriverdi. Anlayamadığım şey şu; bize bu stres denen mereti çağımızın hastalığı diye sunanlar bunu sunarken kullandıkları stok görsellerde borsada ekran başında gerilmiş, toplantıdan toplantıya koşarken daralmış, karmaşık makineler kullanan insanlar gösteriyorlardı. Biz de anlıyorduk ki stres dediğin çağımızın hastalığı, hâliyle çağımızın mesleklerinde görülüyor. Buna mukabil bizim karşı komşu tornacı hem de esaslı tornacı Sadık Amca'nın, ev kadını Aynur Teyze'nin (ikisi de candır) kollarındaki stres bilezikleri ne işe yarıyordu onu çözemiyordum. Zaten emekliliğin koşullarından biri stres bileziğiydi, emekli ikramiyesinin yanında bonus olarak veriyorlardı resmen.

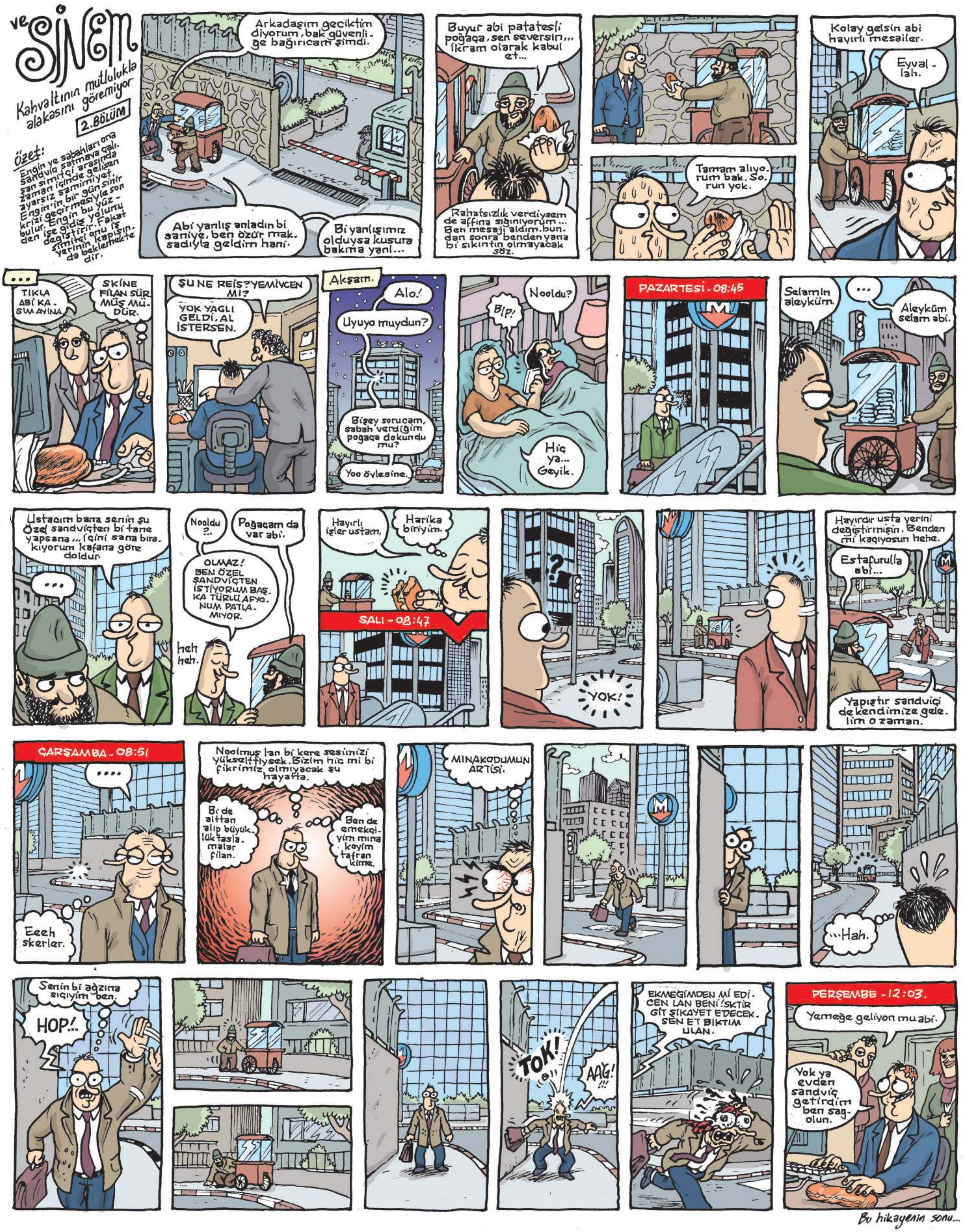
Ama işte insanın çok acayip bir yönü var. Eminim ruh bilimcilerin bir kısmı bu acayiplik üzerine çalışıyordur hatta çoktan çalışıp bu konu üzerinde PubMed'te makalesini yayınlamıştır da şimdi hiç uğraşamayacağım PubMed'te makale aramakla, arasam bulsam anca özetini göreceğim, ondan da bir şey anlamayacağım durduk yere canım sıkılacak. (Var çünkü bende öyle bir huy, bir şeyi anlamayınca canım çok sıkılıyor. Mesela herifçioğlunun tee on yedinci yüzyılda sadece matematiksel hesaplar yaparak "Yav orada bir gezegen daha olması lâzım," diye Neptün'ü görmeden keşfetmesini hiç anlamıyorum ve anlamadığım için çok üzülüyorum. Ulan adam basbayağı bırak interneti, bilgisayarı; casio hesap makinesinin, tükenmez kalemin olmadığı dönemde artık kafası ne kadar çalışıyorsa gidip güneş sisteminde oralarda bir yerde bir gezegen daha olması lâzım diye hesap yapıyor ben hâlâ gökyüzüne bakıp hangisi uçurtma hangisi yıldız hangisi gezegen onu anlayamıyorum, çok canım sıkılıyor. Hâliyle gün geçmiyor ki canım sıkılmasın. Malzeme bu, yapacak bir şey yok.)

Çirkin Takılar Liginin Şerefli İkincisi

Her neyse dediğim şu; resmen hiç ihtiyacımız yokken ülkenin yarısına teker teker taktılar stres bileziklerini ve bir kaç yıl bu böyle gitti. Hâlâ stres bileziğinde ısrarlı bayraktarlar var ama bir süre sonra bileziklerin tıpkı Hürriyet'in mini televizyon ekinin arka sayfasındaki Defne Yalnız'ın tüm dileklerinizi gerçekleştiren Re Yüzüğü gibi dev bir kolpa olduğu ortaya çıktı. Birkaç kişi dışında stres bileziği takan kalmadı. Ama sanki ülkenin stresini alan bileziklermiş gibi onlar gitti hep beraber sinire kestik arkadaş! Resmen eskiden gülünüp geçilen şakalar yüzünden cinayet işlemeye, en dandik laflar yüzünden hapisler yatmaya falan başladık. Yani evet, bileziklerin işe yaramadığını biliyoruz, o bilezikleri takanların takmadan önce pek öyle sinir stres sahibi olmadıklarını da biliyoruz. Ama her nasılsa bilezikler çıkınca sanki onlara aslında ihtiyacımız varmışçasına resmen Behiç Abi'nin Zalak Mahmut'taki unutulmaz karakteri Eko'ya döndük.

Belki de bilim kurgu filmlerindeki gibi bir ana gemi, ana kraliçe, baş vampir falan vardır da, stres bileziğini asıl ona takmak gerekir ya da fesleğen gibi saksıya oturtmak o kadarını bilmiyorum. Hani olur ya o filmlerde; zombiler, vampirler, alienler falan o ana gemi, baş vampir falan ekarte edilince şıppadanak normale döner, o hesap.

ve Sinem
Kahvaltının mutlulukla alakasını göremiyor
2.BÖLÜM
Özet: Engin ve sabahları ona sandviç satmaya çalışan simitçi arasında zaman içinde gelişen ayarsız samimiyet, Engin'in bir gün sinir krizi geçirmesiyle son bulur. Engin bu yüzden işe gidiş yolunu değiştirir. Fakat simitçi onu iş yerinin kapısında da beklemektedir.
Arkadaşım geciktim diyorum, bak güvenliğe bağırıcam şimdi.
Abi yanlış anladın bi saniye, ben özür maksadıyla geldim hani.
Bi yanlışımız olduysa kusura bakma yani...
Buyur abi patatesli poğaça, sen seversin... İkram olarak kabul et...
Rahatsızlık verdiysem de affına sığınıyorum... Ben mesajı aldım, bundan sonra benden yana bi sıkıntın olmayacak söz.
Tamam alıyorum bak. Sorun yok.
Kolay gelsin abi hayırlı mesailer.
Eyvallah.
...
TIKLA ABİ KASIM AYINA.
SKİNE FİLAN SÜRMÜŞ MÜDÜR.
ŞU NE REİS? YEMİYCEN Mİ?
YOK YAGLI GELDİ, AL İSTERSEN.
Akşam.
Alo!
Uyuyo muydun?
Bişey sorucam, sabah verdiğim poğaça dokundu mu?
Yoo öylesine.
Bip!
Nooldu?
Hiç ya... Geyik.
PAZARTESİ . 08:45
Selamın aleyküm.
...
Aleyküm selam abi.
Ustacım bana senin şu özel sandviçten bi tane yapsana... İçini sana bırakıyorum kafana göre doldur.
...
Nooldu?..
Poğaçam da var abi.
OLMAZ! BEN ÖZEL SANDVİÇTEN İSTİYORUM BAŞKA TÜRLÜ AFYONUM PATLAMIYOR.
heh heh.
Hayırlı işler ustam.
Harika biriyim.
SALI - 08:47
?
YOK!
Hayırdır usta yerini değiştirmişin. Benden mi kaçıyosun hehe.
Estafurulla abi...
Yapıştır sandviçi de kendimize gelelim o zaman.
ÇARŞAMBA - 08:51
....
Eeeh skerler.
Noolmuş lan bi kere sesimizi yükseltmişsek. Bizim hiç mi bi fikrimiz olmıyacak şu hayatta.
Bi de alttan alıp büyüklük taslamalar filan.
Ben de emekçiyim mına koyim tafran kime.
MINAKODUMUN ARTİSİ.
...Hah.
Senin bi ağzına sıçıyim ben.
HOP!..
TOK!
AAĞ!!!
EKMEGİMDEN Mİ EDİCEN LAN BENİ! SKTİR GİT ŞİKAYET EDECEK SEN ET BIKTIM ULAN.
PERŞEMBE - 12:03.
Yemeğe geliyon mu abi.
Yok ya evden sandviç getirdim ben sağolun.
Bu hikayenin sonu...

Bebek Karası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Değil mi ki korkudan
dili bağlı sanatın,
Değil mi ki çılgınlık
sahip çıkmış düzene,
Doğruya doğru derken
eğriye çıkmış adın,
Değil mi ki kötüler kadı
olmuş Yemen'e..."
William Shakespeare, 66.soneden

● **Aileden Sorumlu oluyor da Bekarlardan Sorumlu Devlet Bakanı niye yok? Asıl yalnızı kazansana be arkadaş!**

● Evrakta sahtecilik, komple sahte evrağa göre daha mı hafiftir ya da bana mı ne?!

● **Üçüncü sayfalar olmasaydı, felaket hep ünlünün başına geliyor sanacaktık...**

● Kadınla erkek eşittir... Çocuk!

● **Biberon: Bebek Matarası.**

● Klişelerden sıkılmış hektometrelerce insan var...

● **Her iş yerinde yetenek eksikliğini şirinlikle kapatmağa çalışan en az bir personel mevcuttur...**

● Haramiler cılızladı: Ali Baba ve Vasati 40 Çöp...

● **Toplanmış ev seviyorum dedim, ev toplamayı seviyorum demedim...**

● Bakire Koyun: Kuzuoğlakkuzu...

Sırf 'gözden geçirmek için' ilişkiye giren de var.

● **Mister No, sonsuza kadar 'Mister' olarak kalacak, asla 'Mistır' diye anılmayacak! (Sınıf arkadaşım, güzel dostum, gazeteci Kürşat Akyol'un hatırasına saygıyla...)**

● Dünyayı, telefon edip halini üstlenmesi gereken tipler. bizzat yönetiyor...

● **Sana "Irak" olabilir amma bana yakın! Başta Ön Asya olmak üzere tüm Asya'dan defolup gitsin Trump'ın ordusu. "Go Home" ulan işgalci faşistler...**

● Renkleri "lila-fuşya" olan takımın deplasmanına sen gitsen de ayak gitmez. Ve de gitmez.

● **Sıradaki korkunç türkü, Vampirhisar'da şeytani görevini yapmakta olan Şokberk Özüzombi için geliyor: "Kız tarafı pek yabani / Oğlan tarafı gulyabani / Gel düğüne de gör be yani / Oluruna olmazına / Dunganga balam dunganga / Dunganga pelem Dunganga"**

Hakiki hümanist, tanımadıklarının tamamını sever...

● "Sonuncu Enternasyonal" olursa, CHP yüzünden olur illa ki...

● **Peki Srandart and Poors kurumunda, iki bölümdeki maaşlar eşit midir, yoksa Poors kısmında maaşlar daha mı azdır? "Fakirin hesabıyla uğraşıyolar, işlerii çabucak bitiyo" diyerek...**

● Eskimo, kışlık kızılderili...

● **Ben güzele güzel derim. Benim olsun diye değil. Güzellik dillensin diye.**

● Bordo: Kırmızıdan siyaha bir ince selam...

● **Emir subayı, Napolyon'un yanına giderken "Acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek?" diye düşünüyordu...**

● En güzel gün, hep bugün. Son gün. Zamana kalpten inanıyorum.

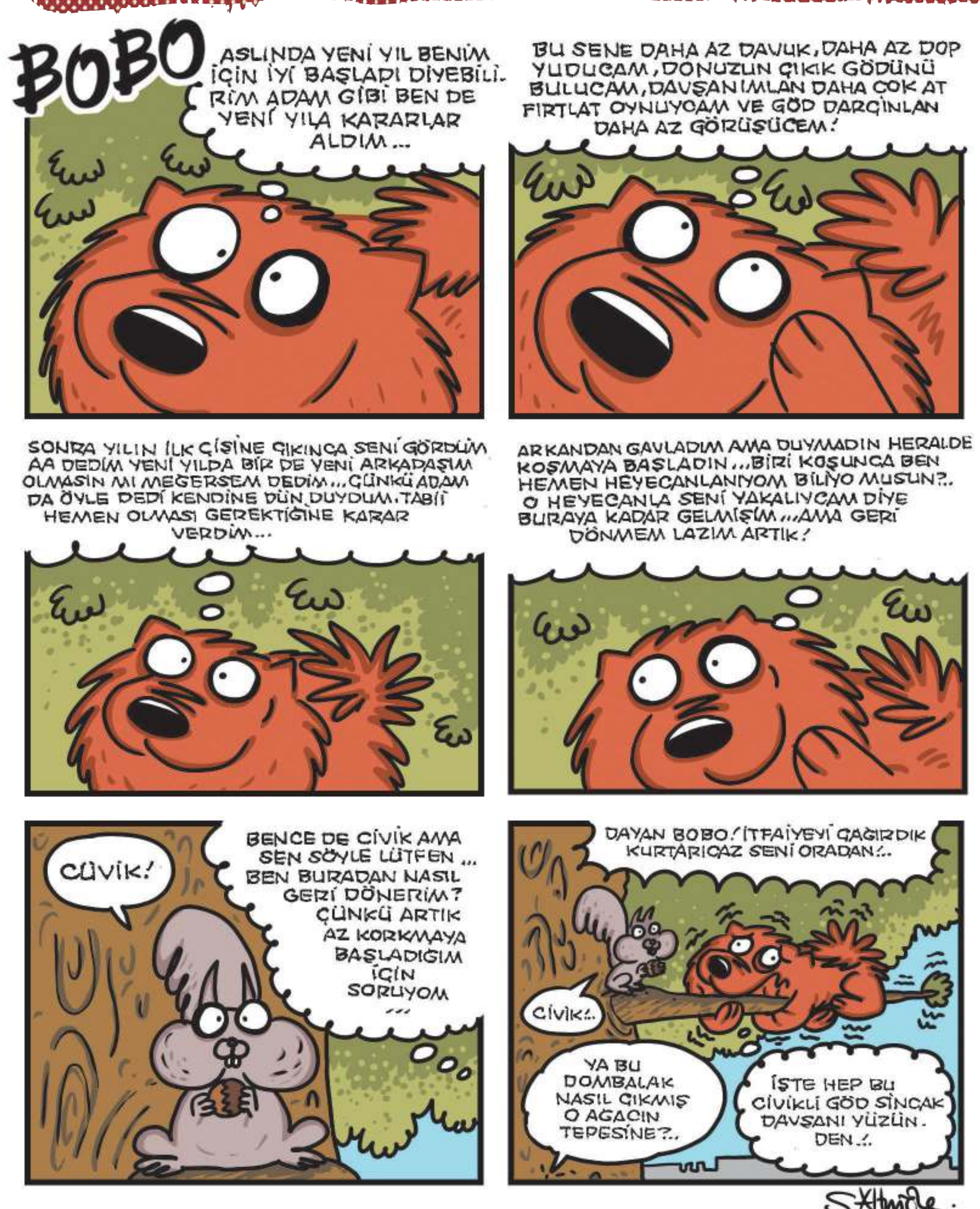
● **Rahmetli oyuncu Baykal Kent, şöyle demişti: "Bana Cüneyt Arkın'ın oynayacağı rolü önerdiler; benden iki Cüneyt çıkar, bir Salih Kırmızı artar!" Nur içinde yat Baykal Kent...**

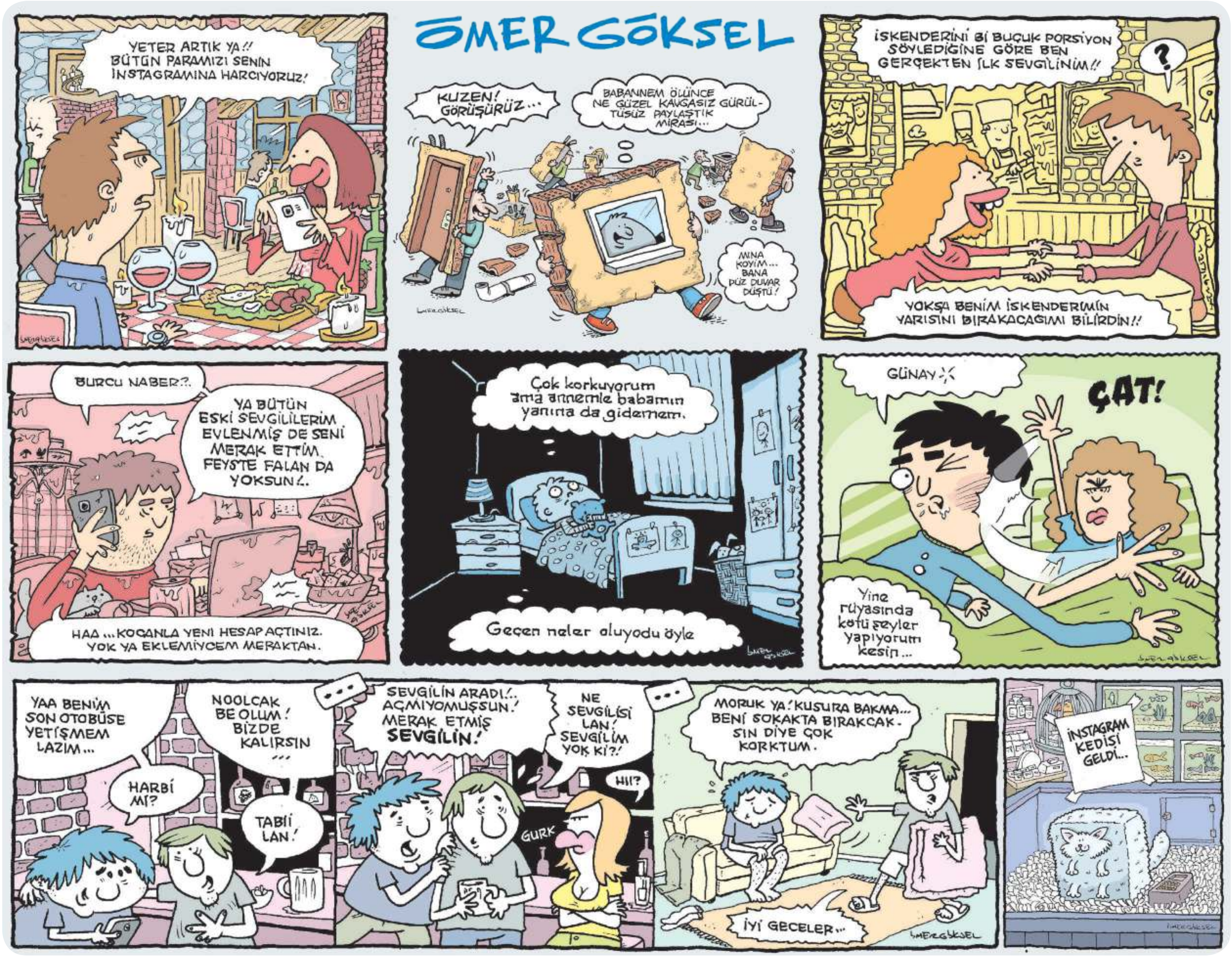
● Tavuskuşu da kendi aleminin marjinali...

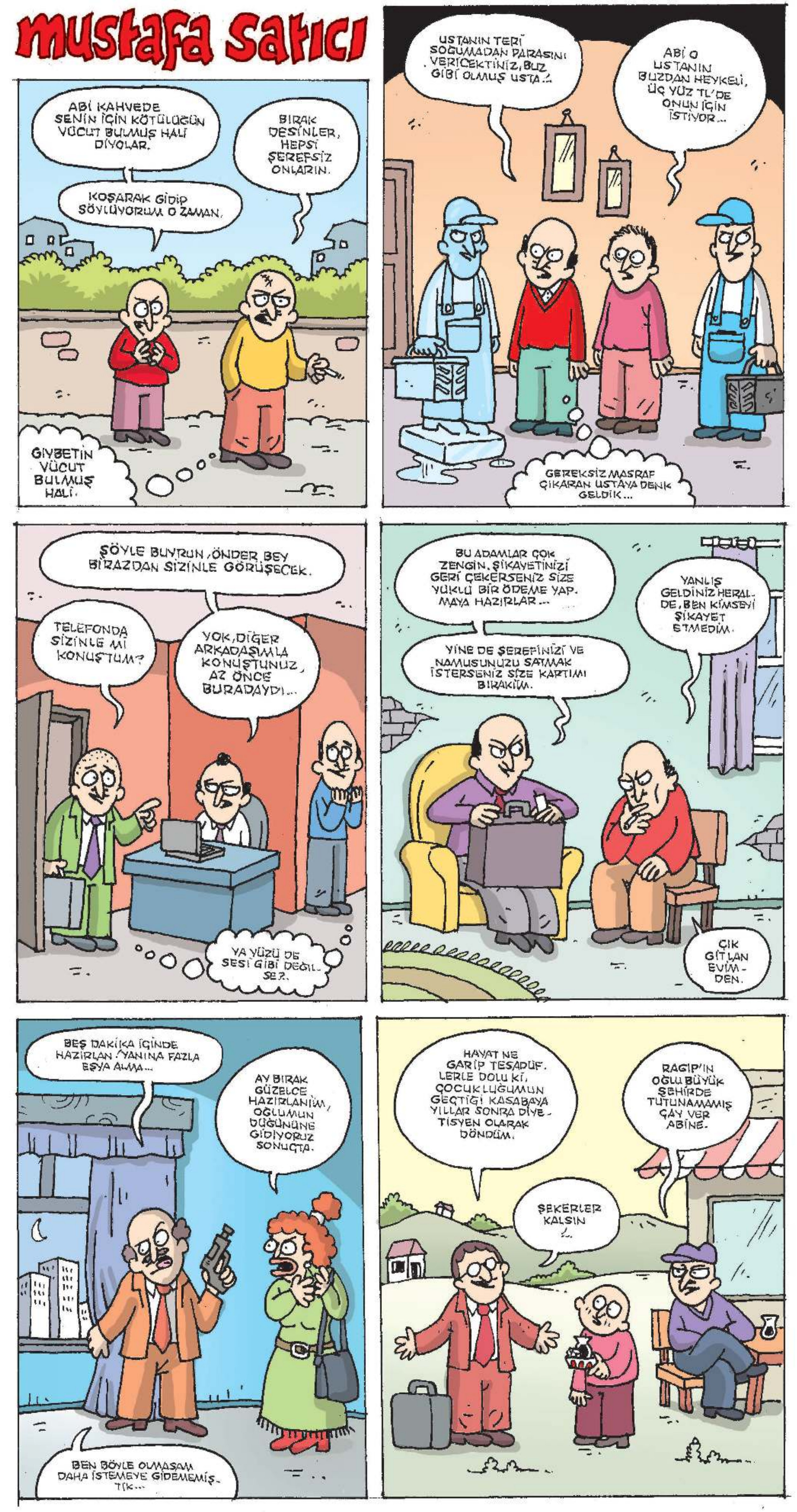
● **Ne zenginlik zevk sahibi olmağa yeter, ne de dindarlık ahlak sahibi...**

● *Uykusuz Kumpanya... 3 ve 17 Ocak perşembe, Kadıköy Bina; 10 Ocak perşembe Asmalımescit Mask... Bunlar hep 20.30...*

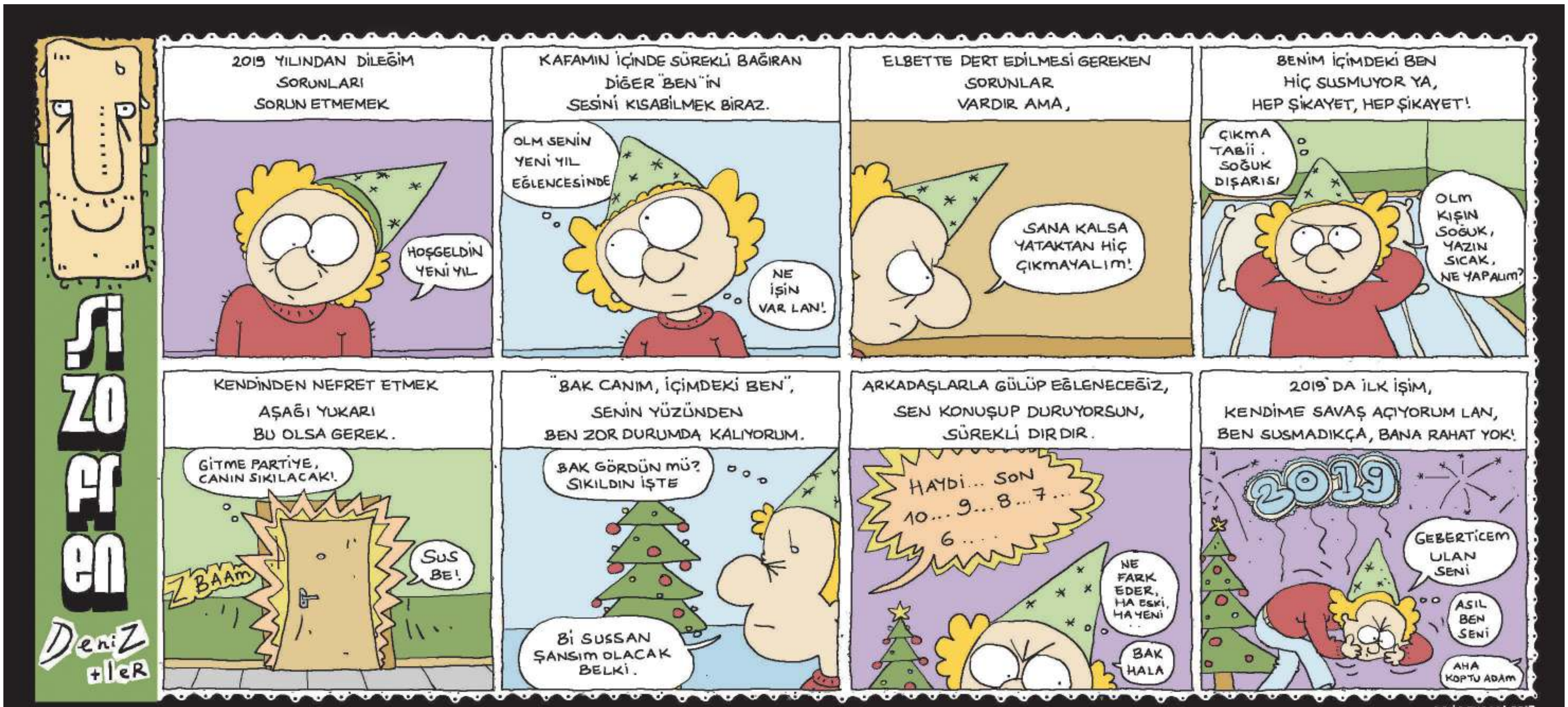
vedatozdemiro@gmail.com

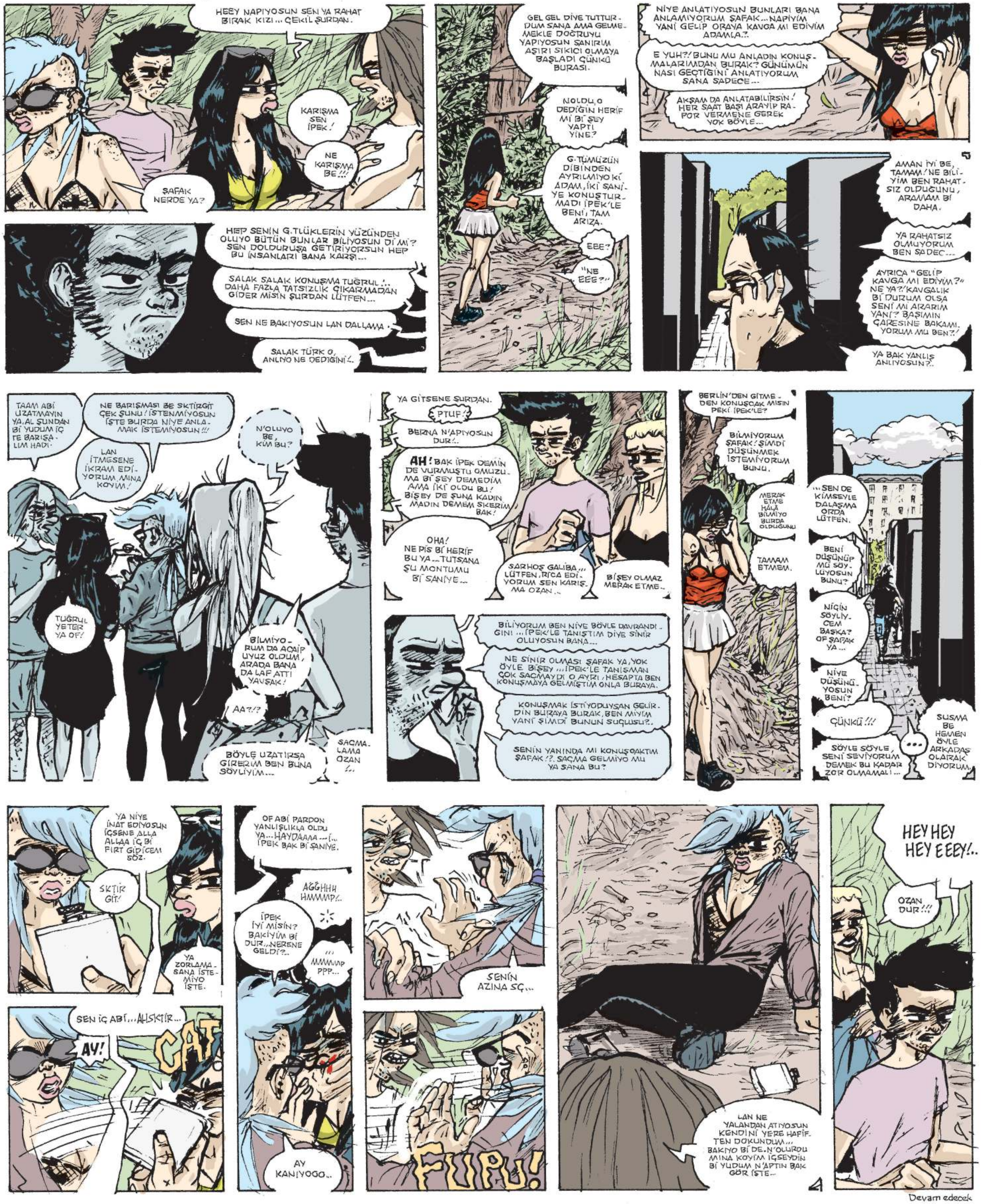

DEDEM VE SON GÜNLERİ (Çağan Irmak filmi tadında)
Nenem öldükten sonra dedemi Kadıköy'de tek başına oturduğum eve, yanıma almaya karar verdim. Başta pek istemese de biraz üsteleyince kıramadı.
GÜZEL OLACAK
KADIKÖY
Önceleri biraz uyum sorunu yaşadı lakin yeniliğe açık ruhuyla Kadıköy'ün özgür ruhu birleşince dedem adeta kendini güncelledi.
İNSTAGRAM AÇSANA BANA.
OLUR AÇARIZ
DOROCK DİYE Bİ YER VARMIŞ GİDELİM Mİ?
BOŞVER YA ALMAZLAR ORAYA BİZİ
S.KERLER.
Yani dedeme çabuk alıştım Hatta dedem değil de ev arkadaşım gibi oldu.
NETFLİKSİN ŞİFRESİ NE?
DUR GELİYORUM NE İZLİCEN?
DARK
Onun bu halleri çevrenin de ilgisini çekti. Bi dolu arkadaş edinip epey çevre yaptı.
KADIKÖY
Kim bilebilirdi ki 78 senesinde Afyon Şeker fabrikasında talihsiz bir kaza sonucu kaybettiği yüzük parmağının 2018 yılında işine yarayacağını.
Ben zorlanmadan yapabiliyorum.
Event'ten Event'e koşuyor, Grafitiler yapıyor hatta bazı Kadıköylü repçilerin kliplerinde bile gözüküyordu. Kadıköy ona iyi gelmişti...
Fakat bir gece moda sahilinde repçi köpekleriyle sokak köpeklerinin kavgasını ayırmak isterken sokak köpekleri tarafından ısırıldı...
AAAGGHH!
Yaşadığı aşırı kan kaybı 82yıllık macerasının sonu oldu. Allah rahmet eylesin dedeciğim, mekanın cennet olsun seni çok özlicem.
BU HAYATIN HEYECANI MEYECANI YOK!
FURKAN ÖZÇOBAN
Hoşlandığım kıza youtube'dan yollayacağım şarkının en az dinlenmiş olanını yollayayım da kimsenin bilmediği şarkıları bildiğimi müzik zevkimin olduğunu düşünsün...
YOUTUBE
3mn Görü.
160B Görü.
3B Gö.
"Kitabın yaprakları bizi aydınlığa götüren kanatlar gibidir." VOLTAİRE
Ah be Volter
NASIL ÇAĞATAY AKMAN OLDUM
20₺
VANS VE VESVESE
Camimizi temiz tutalım
NOLDU YA NEREYE?
ABDEST TAZELİCEM
ELEKTRONİK MÜZİK FESTİVALİ, SUMA BEACH, MAÇKA PARKI, BİRA, OT, FİLE ÇORAP, SEKS, BİRA, KADIKÖY, DANS, OT, SEKS OFF BU AYAKKABIYI HER GÖRDÜĞÜMDE AKLIMA NİYE BUNLAR GELİYO?
LORIS
TABİKİ DM.
INSTA DM
BATIDA UNICORN
ORTA ASYA'DA UNICORN
BUHARA KASABI
UNICORN KIYMASI GELDİ
NEFİS UNICORN KÜŞLEME

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
2019 YILINDAN DİLEĞİM SORUNLARI SORUN ETMEMEK
HOŞGELDİN YENİ YIL
KAFAMIN İÇİNDE SÜREKLİ BAĞIRAN DİĞER "BEN"İN SESİNİ KISABİLMEK BİRAZ.
OLM SENİN YENİ YIL EĞLENCESİNDE
NE İŞİN VAR LAN!
ELBETTE DERT EDİLMESİ GEREKEN SORUNLAR VARDIR AMA,
SANA KALSA YATAKTAN HİÇ ÇIKMAYALIM!
BENİM İÇİMDEKİ BEN HİÇ SUSMUYOR YA, HEP ŞİKAYET, HEP ŞİKAYET!
ÇIKMA TABİİ. SOĞUK DIŞARISI
OLM KIŞIN SOĞUK, YAZIN SICAK, NE YAPALIM?
KENDİNDEN NEFRET ETMEK AŞAĞI YUKARI BU OLSA GEREK.
GİTME PARTİYE, CANIN SIKILACAK!
Z BAAM
SUS BE!
"BAK CANIM, İÇİMDEKİ BEN", SENİN YÜZÜNDEN BEN ZOR DURUMDA KALIYORUM.
BAK GÖRDÜN MÜ? SIKILDIN İŞTE
Bİ SUSSAN ŞANSIM OLACAK BELKİ.
ARKADAŞLARLA GÜLÜP EĞLENECEĞİZ, SEN KONUŞUP DURUYORSUN, SÜREKLİ DIR DIR.
HAYDİ... SON 10... 9... 8... 7... 6...
NE FARK EDER, HA ESKİ, HA YENİ
BAK HALA
2019'DA İLK İŞİM, KENDİME SAVAŞ AÇIYORUM LAN, BEN SUSMADIKÇA, BANA RAHAT YOK!
2019
GEBERTİCEM ULAN SENİ
ASIL BEN SENİ
AHA KOPTU ADAM
DENİZ ENSARİ 2019

Çarpışma *ipek & burak*

Yazan çizen OKY

Devam edecek

Mert Dolapçıoğlu

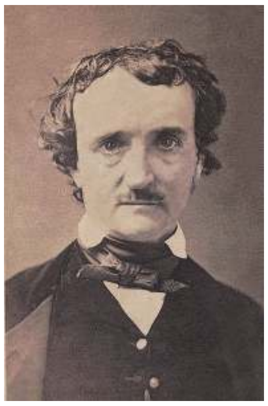
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Alını morunu bohçalayıp/ Saksıdan tüyen çiçek/ Yalınayak başıkabak/ Denize indi/ Bitişikteki kuşlarla/ Tuhaf şeyler oluyor/ Yarın perşembe gibi"
>
> *Metin Eloğlu*

ONSEKİZ/ONDOKUZ/YİRMİ…
Geldi gelecek olan.
Geldi. Geliyor ve gidiyor. Hep bu şekil. Onsekiz/ondokuz. Durduramazsın. Poe'nin o ünlü şiirinde; dalgalar içinde parmaklarının arasından kayıp giden, hiç birini tutup kurtaramadığı altın kumlar; onlar gibi; "Birini olsun tutamaz mıyım Tanrım" (Büyük Çinli şair Bai Juyi de kapısının eşiğindeki dağılıp gidecek, narin kırmızı şakayıklara hüzünlenir; "Yalnızca ikisi kalır belki akşam olduğunda/ Onlar da dağılıp gidecek/ Dayanamazlar sert sabah rüzgârına." Çiçekleri kurtaramayacaktır ama "Akşamın solup gitmekte olan kırmızılığını fenerinin ışığıyla korumaya çalıştığını" ekler şiirinin sonuna Bai Juyi. Hiç olmazsa onu. O "solgun kızıllığı" Az bir zaman daha.) Şiva'nın elindeki(zamanı temsil eden) tesbihin taneleri tıkır tıkır düşer birbiri üstüne… Yok edici/yıkıcı/mahvedici tanrı: Şiva. Zamana da hükmeder. Hoş durdursan, durdurabilsen. O aynı günü tekrar tekrar, yeniden yeniden yaşayan film kahramanı gibi. Daha beter.

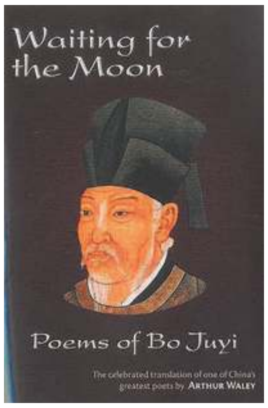

Şiva

Edgar Allan Poe 1809-1849

Neyini durdurucan. (durduracaksın/evet) --bu arada film enfestir, görmemiş olana, ben ilkini diyorum ama birkaç kez yapıldı sonra çünkü: "Groundhog Day/Bugün Aslında Dündü" 1993 yapımı olan yani. Sıkıcı bir kasabada tekrar eden aynı tek bir günün içinde, aynı radyo programının aynı şarkısıyla uyanıp uyanıp bir türlü kurtulamayan, o güne hapsolan Bill Murray--(benim yaptığım gibi)tekrar tekrar seyretmesi de bir nevi aynı etkiyi yapıyor yalnız, dikkat--
Bir arkadaşım; yıllık defterler oluyor ya. Onlardan hediye etti. Unutmuştum onları ben, demek varmış hâlâ. Her güne bir sayfa.(kalbin kadar temiz) Gelecek yeni bir yılın cisimleşmiş, elle tutulur hali. Belli bir kalınlığı var. Tarttım şöyle bir elimle(geleceği) Zamangram. Sonra kaldırdım bir tarafa. Bir insanın kaç tane o şekil,

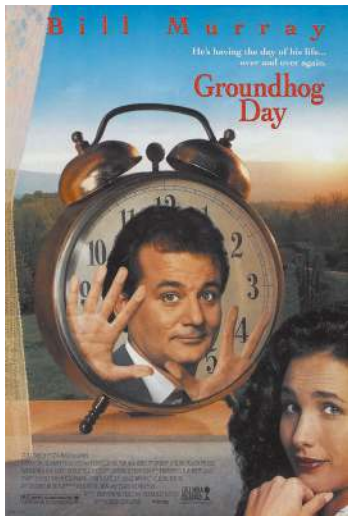

Bai Juyi MS. 772-846

Metin Eloğlu 1927-1985

(kullanılmış) defteri olabilir ki. Bir küçük, "çocuk odası" uyduruk kütüphanesini doldurmaz.
Bai Juyi'nin sert rüzgârdaki şakayıkları misal dağılıp gidecek sayısı belli o yapraklar. "Zamanın mahvedemeyeceği hiçbir şey yoktur" Horatius, öyle demişti. *(hani zaman herşeyi tedavi ederdi, yok mu o, onu diyen bilge neredesin)* Büyük Roma'lı bilge şair. Biraz karamsardı Horatius. "Geleceğe mümkün olduğu kadar az güvenin, bugün'e bakın siz gene" de demişti. Ne de olsa kölelikten azad olmuş bir fakir adamcağızın oğluydu. Babası; o eski köle, kısıtlı imkânla yememiş içmemiş, oğlunu Roma'ya tahsillere göndermiş, neyi var neyi yok, hepsini oğlunun eğitimine yatırmıştı. Tipik bir "Oğlum benim çektiklerimi çekmeyecek, o büyük adam olacak, 'efendi' olacak " hikâyesi. Dokunaklı. Eski köle, oğlu vasıtasıyla kaderini aşmaya çalışıyor. En doğrusunu yaptı. Nur içinde yatsın o amca. İkibin sene geçti, hala oğlunun aklından fikrinden, şiirinden nasipleniyoruz. O adamcağızın fedakârlıkları sayesinde. Çok severim. Tabi bu tip kader aşma hikâyelerinin ağır bir bedeli de olmuyor değil. O karamsarlık, tutukluk/ utangaçlık/ tedbirlilik /ikircikliklik o tereddütler… Falan filan. Eziklik… Hep oradan.(zenginlerin davetlerinde, sofralarında yaptığı konuşmalar iç parçalayıcıdır--yağcılık falan yapmaz, yanlış anlaşılmasın, kendi durumunu onlara anlatışı üzücü--)

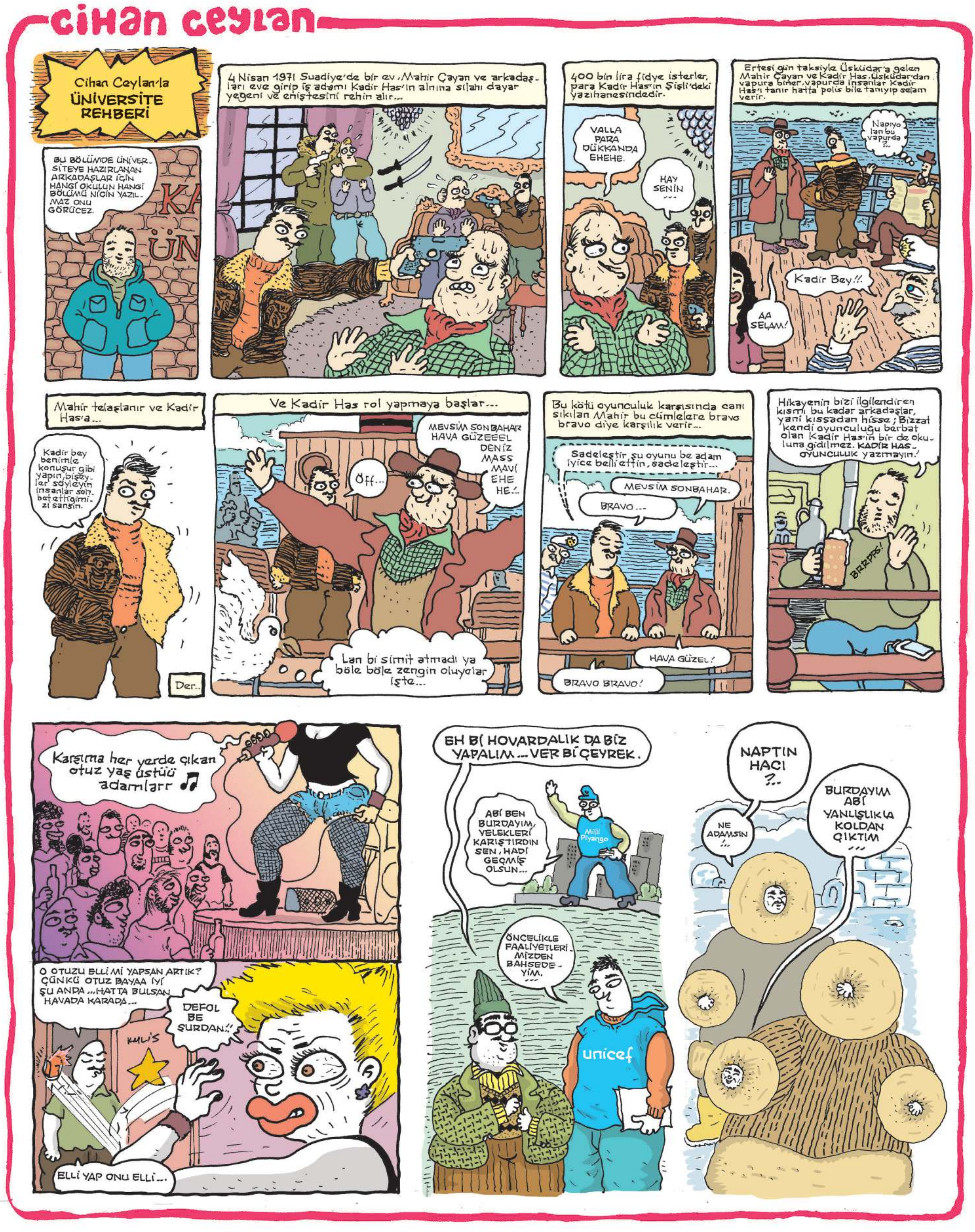

Yalnız, "Ne gülüyorsun, anlattığım senin hikâyen" de demişti üstad. Aman dikkat. *(her rastladığımda alınırım o laftan biraz, bir gülmüşlüğüm etmişliğim olmadığı halde)*

Bitirirken,
nihayet camlarda yağmur…
geçen yıl yağanın aynısı…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan
Cihan Ceylan'la ÜNİVERSİTE REHBERİ
BU BÖLÜMDE ÜNİVERSİTEYE HAZIRLANAN ARKADAŞLAR İÇİN HANGİ OKULUN HANGİ BÖLÜMÜ NİÇİN YAZILMAZ ONU GÖRÜCEZ.
4 Nisan 1971 Suadiye'de bir ev, Mahir Çayan ve arkadaşları eve girip iş adamı Kadir Has'ın alnına silahı dayar yeğeni ve eniştesini rehin alır...
400 bin lira fidye isterler, para Kadir Has'ın Şişli'deki yazıhanesindedir.
VALLA PARA DÜKKANDA EHEHE.
HAY SENİN ...
Ertesi gün taksiyle Üsküdar'a gelen Mahir Çayan ve Kadir Has, Üsküdar'dan vapura biner, vapurda insanlar Kadir Has'ı tanır hatta polis bile tanıyıp selam verir.
Napıyo lan bu vapurda ?..
Kadir Bey!!
AA SELAM!
Mahir telaşlanır ve Kadir Has'a...
Kadir bey benimle konuşur gibi yapın, bişeyler söyleyin insanlar sohbet ettiğimizi sansın.
Der..
Ve Kadir Has rol yapmaya başlar...
MEVSİM SONBAHAR HAVA GÜZEEEL DENİZ MASS MAVİ EHE HE..!
Öff...
Lan bi simit atmadı ya böle böle zengin oluyelar işte...
Bu kötü oyunculuk karşısında canı sıkılan Mahir bu cümlelere bravo bravo diye karşılık verir...
Sadeleştir şu oyunu be adam iyice belli ettin, sadeleştir...
MEVSİM SONBAHAR.
BRAVO...
HAVA GÜZEL!
BRAVO BRAVO!
Hikayenin bizi ilgilendiren kısmı bu kadar arkadaşlar, yani kıssadan hisse; Bizzat kendi oyunculuğu berbat olan Kadir Has'ın bir de okuluna gidilmez. KADİR HAS- OYUNCULUK yazmayın!
BRRPPS!
Karşıma her yerde çıkan otuz yaş üstüü adamlarr ♫
O OTUZU ELLİ Mİ YAPSAN ARTIK? ÇÜNKÜ OTUZ BAYAA İYİ ŞU ANDA ...HATTA BULSAN HAVADA KARADA...
DEFOL BE ŞURDAN!!
KULİS
ELLİ YAP ONU ELLİ...
EH Bİ HOVARDALIK DA BİZ YAPALIM... VER Bİ ÇEYREK.
ABİ BEN BURDAYIM, YELEKLERİ KARIŞTIRDIN SEN, HADİ GEÇMİŞ OLSUN...
Milli Piyango
ÖNCELİKLE FAALİYETLERİMİZDEN BAHSEDEYİM...
unicef
NAPTIN HACI ?..
NE ADAMSIN !..
BURDAYIM ABİ YANLIŞLIKLA KOLDAN ÇIKTIM ...

Çok yaşlandığımda, hala ölmemişsem.

Birincisi, beni uyarın. Amcacığım, o senin yaşam destek üniten, onun kablosuyla oyanamayın, sonunda üzülen yine siz olursunuz deyin. Çünkü huyumdur, medikal cihaz oldu mu ya kablosuna odaklanıyorum ya da tuşlarına kilitleniyorum. Hastane ziyaretleri benim için zor geçiyor. Kalp krizi geçirmiş adama cihaz bağlamışsınız, üzerine start / stop diye düğme koymuşsunuz. Bu düğme neyi başlatıp neyi sonlandırıyor? İnsanları neden böyle şeylerle deniyorsunuz? O başlatma düğmesine bastığımızda ya çok güzel bir şey başlıyorsa? Ya daha güzel, hastalıkların ve üzüntülerin olmadığı; herkesin birbirine saygılı davrandığı ve daha kaliteli şeyler okuyup izledikleri bir hayat başlıyorsa? Herkesin ortalıkta "black mirror abi, aynen hocam black mirror" diye dolaşmadığı bir dünya... Ya da cihazı bağladığınız insanın yaşamını başlatıp durduruyorsa kime ve nasıl güvenip cihazın orta yerine o düğmeyi koydunuz? Kendimi düşünüyorum... Hastane yatağında hareketsiz yattığım süre boyunca o düğmeye bakarım. Benden bin kat sağlıklı beslenip yaşayan bebeğim gelir, fındık kadar kalmış kafamı eller, "yani aslında ben sana demiştim her gün altı bira çok mantıklı değil diye, neyse umarım iyi olursun, haftaya film ekimi başlıyor ona bilet aldım kalkarsan birlikte gideriz" diyor ve gidiyor. Akrabalarım geliyor, "İYİSİN ERMAN, İYİ GÖRDÜK. MAAŞALLAH! BAK YENGEN DE BURADA! Tamam ağlamayın, bak sizi ağlarken görünce o da üzülüyor, ölecek zannediyor... ÖLMEYECEK YA, KALKACAK Dİ Mİ? Hadi biz kaçalım, ta Babaeski'ye gideceğiz ama seni iyi gördüm." deyip gidiyorlar. Ben ise hiçbir şey duymuyorum, hiçbir şey görmüyorum... O cihazın üstündeki start / stop düğmesi haricinde... Ne yapıyor? Ne işe yarıyor? Normalde iyileşecektim, ama o düğmeye basmayı mı unuttular? Çünkü böyle şeyler devamlı oluyor ve biz gazetede okuyoruz. O yüzden ilk hareket etmeye başardığım anda uzanıp basarım herhalde start / stop düğmesine. Ya ölürüz, ya çok güzel şeyler olur. Ama her türlü eylemsizlikten iyidir.

Öldün mü?

götürürler, kafan çok karışır seni götürdükleri yerde, hadi güzel amcam benim giy şu qr kodunu deyin. Ben bu sivtşörtü seviyorum, ne alakası var, kaliteli bir svitşört bu, pazardan aldım ama h&m svitşörtlerini yapan atölyenin adamlarıymış yapan, h&m'de yüzelli lira pazarda kırk liraya bırakıyorlar diye itiraz edeceğim. Beni uyarın, h&m kalmadı deyin. H&m kalmadı, pazar kalmadı, insanların çok az bir kısmı kaldı, birbirimize sahip çıkmalıyız, birlik olmalıyız, o güzel günler geri gelecek, buna inanmalıyız, h&m geri gelecek, mudo geri gelecek, tekrar david beckham ne giyiyorsa onu giyeceğiz, umudumuzu yitirmemeliyiz deyin. Robotlara kapı açmayı, engeller üzerinden atlamayı öğreterek biz hata ettik ama onlar da bize aynı tip kazak giydirerek hata ettiler çünkü güzel kazaklar giymemize izin verselerdi bu kadar sinirli olmazdık ama şimdi içinde bulunduğumuz ortam düdüklü tencere gibi, basınç artıyor ve düdüklü tencerenin düdük mekanizması düzgün çalışmazsa o tencere patlar. İşte bunu bilmiyorlar deyin.

Amcacığım, o hologram, o yenmez deyin. Neler yenilebilir onu gösterin. Amcacığım, progresif metal yasaklandı, lütfen böyle ulu ora konuşmayın, kendinizi de yakacaksınız, bizi de yakacaksınız deyin. Amcacığım robotlar dünyayı ele geçirdi herkes qr kodlu kazak giyiyor artık qr kodunu tarayıp tanıyorlar bizi, bak qr kodunu giymemişsin, çok da kötü bir svitşört giymişsin, bak seni tanımazlar, çöp zannederler alırlar

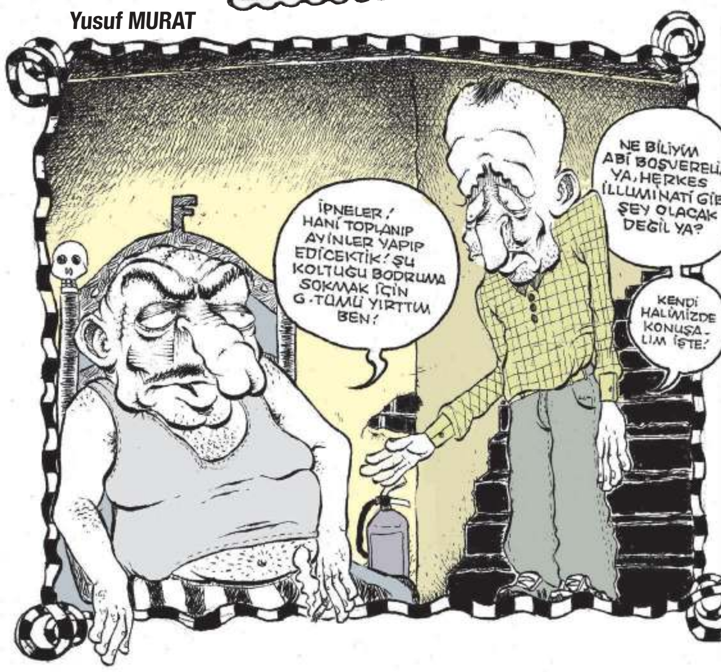

Kazaklarımızı geri verin.

Yusuf MURAT

Osman

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 OCAK 2019 | Sayı: 592

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

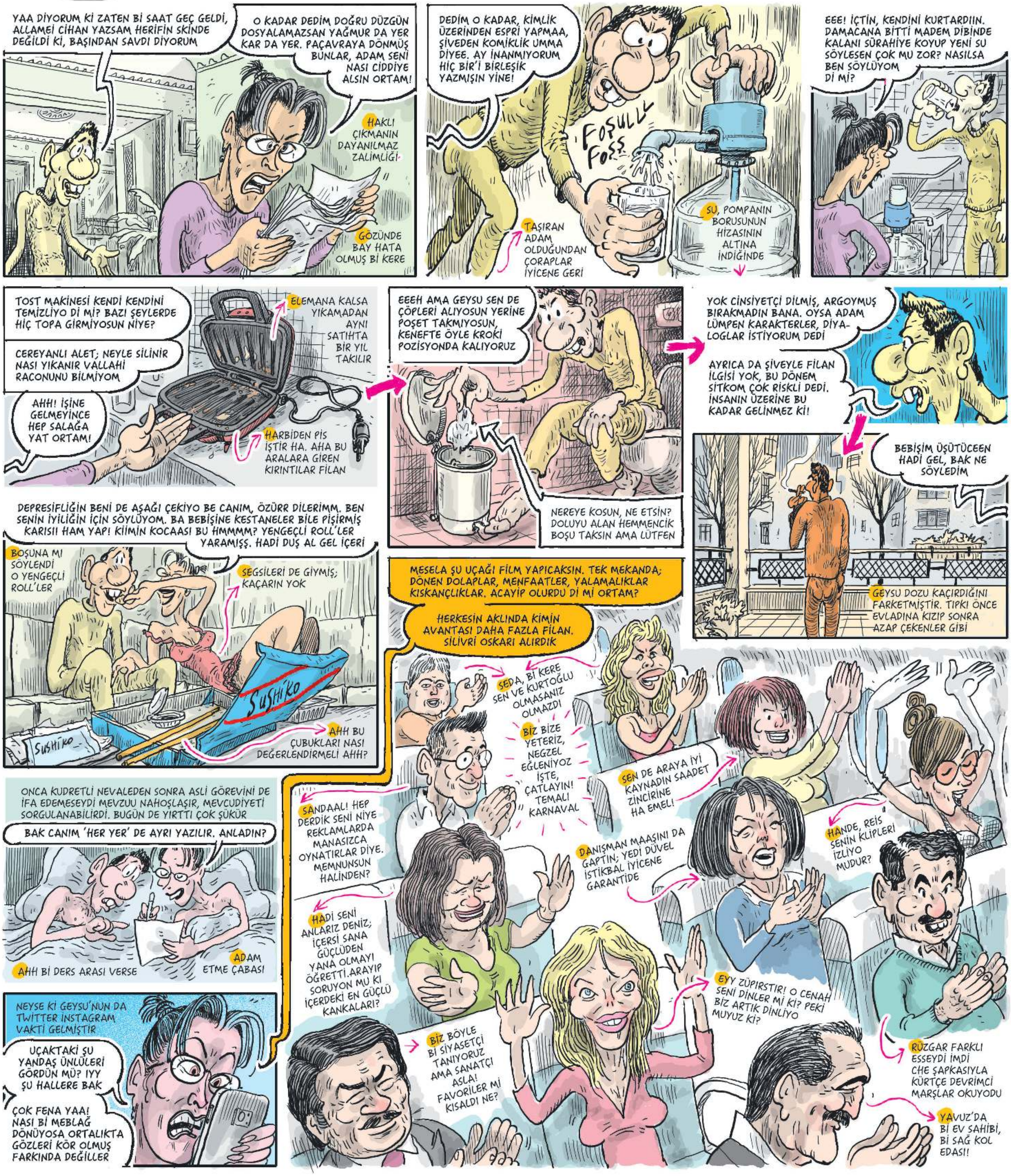
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: ORTAM NİHAYET KENDİNCE Bİ SNOPSİS YAZMIŞ VE GEYSU'NUN Bİ KANKASININ MANİTASININ SENARYO ATÖLYESİNE GÖRÜŞMEYE GİTMİŞTİR. AMMA ELEMAN BİZİMKİNİ Bİ SENARYO ÖRNEĞİ VERİP ÖZGÜN Bİ AŞK HİKAYESİ DENE DİYEREK BAŞINDAN SAVMIŞTIR

9 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/02 No: 593
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bazen geleceği yeterince tutkulu bir şekilde hayal etmiyoruz gibi hissediyorum. Geleceği tüm gücümüzle hayal etmeliyiz. Günün büyük bir kısmını gözlerimizi kısıp alnımızı ovuşturarak geleceği tahayyül etmeye çalışarak geçirmeliyiz, vaktimizin ve insan gücümüzün olabildiğince bu işe ayırmalıyız. Bütün gün mal gibi yeğenlerimizin kuzenlerimizin vatsapptan gelen fotoğraflarına bakmamalıyız. Vatsappı olanlara kötü haber: Hayatınızın büyük bir kısmı vatsapptan gelen yeğen kuzen resimlerine bakarak geçecek. Yeni doğmuşu da var, artık bunun fotoğrafını neden atıyorsunuz, tinerci gibi bir şey olmuş suç işleyecek yaşa gelmiş dedirten de var. Teyzelerimizin amcalarımızın telefon hafızası iki günde doluyor, internet paketlerindeki cigabaytlar birler ve sıfırlara değil maşallaha dönüşüyor. Toplum olarak boş vakitlerimizin çok büyük bir kısmını maşallaha ayırıyoruz. Vatsapptan fotoğraflarının altına maşallah yazdığınız çocukların elinden "o yenmez oğlum, kaka, cız, bırak sen onu bak ben sana ne vereceğim" diye kedi köpek yavrusu kurtarmaya uğraşıyorlar. Maşallahtan kısmalıyız, maşallahtan kıstığımız vakitleri geleceği hayal etmeye ayırmalıyız. İşte o zaman gelecek kuşaklar bizim resimlerimizin altına maşallah yazacaklardır.

"Ben gelecekten ne anlarım? Ben düz ve emekli bir insanım. Ben sadece pilav gibi, ekmek gibi karbonhidratlı besinlerden anlarım. Bırakın beni gideyim." diyebilirsiniz. Ama bu konuşan siz değilsiniz, size bunları söyleten ölüm itkisi. İçinizde bir yerlerde "öleyim gideyim, kendim de pilava dönüşeyim" diye sizi sıkıştıran, içinizden içinizin duvarlarını tırmalayan kertenkele gibi bir hayvana benzeyen bir şey. Hissiyattan öte, sanki ölümsüzlüğü aramamızı istemeyen, ölümsüzlükten korkmamızı isteyen galaktik genetik mühendislerin içimize yerleştirdiği bir güvenlik mekanizması. Bu dediklerimi vatsappta akraba gruplarında okuyamazsınız. Bizden gizlenen gerçekler var. Uzaylılar milyonlarca yıl önce dünyaya geliyor, dünya üzerinde genetik programlamalar sonucu insanı yaratıyorlar ve bizleri bir deney faresi gibi uzaydan izliyorlar. Hoşlarına gitmeyen bir gelişme olduğu zaman ise gizli ajanlarını gönderip tarihin akışını değiştiriyorlar. Bu uzaylı efendilerin varlığından haberdar olan ve onların hizmetinde çalışan insanlar da var. İlluminati falan. Bu gizli gerçekleri youtube da burnundan ve bilgisayarın mikrofonuna abanarak konuşan ondört yaşındaki bir çocuktan anlattıklarına eşlik eden bir slayt şov eşliğinde öğrendim. Videoyu "İşte bu yüzden amerika gibi ülkelere güvenmemeliyiz, her zaman uyanık olmalıyız, üzerimizde oynanan oyunların farkında olmalıyız! Unutmayın, bilgi güçtür!" diye bitirdi. Videoyu youtube a yüklediği gibi gizli sekmede hızlıca porno site açıp arama çubuğuna turkish amatör yazmıştır herhalde. Kendine kaliteli zaman ayırmıştır.

Hayır, herkes geleceği düşleyebilir. İlla uzayda kolonileşme üzerine düşünmenize, fikir bildirmenize gerek yok. Tutkuyla sevdiğiniz, varlığıyla sizi mutlu eden bir şeyler bulun ve onun geleceği üzerine düşünün. Led tabela mı? Olabilir. Artık televizyonların çok daha büyük olması mı? Neden olmasın? Sevdiğiniz bir diziden sonra başka sevdiğiniz bir dizinin başlaması mı? Bunun da geleceği üzerine düşünülebilir. Herkes her gün dört beş saat bunları düşünsün, sonra her hafta aklına gelenleri ortak bir merkeze yazılı olarak raporlasın.

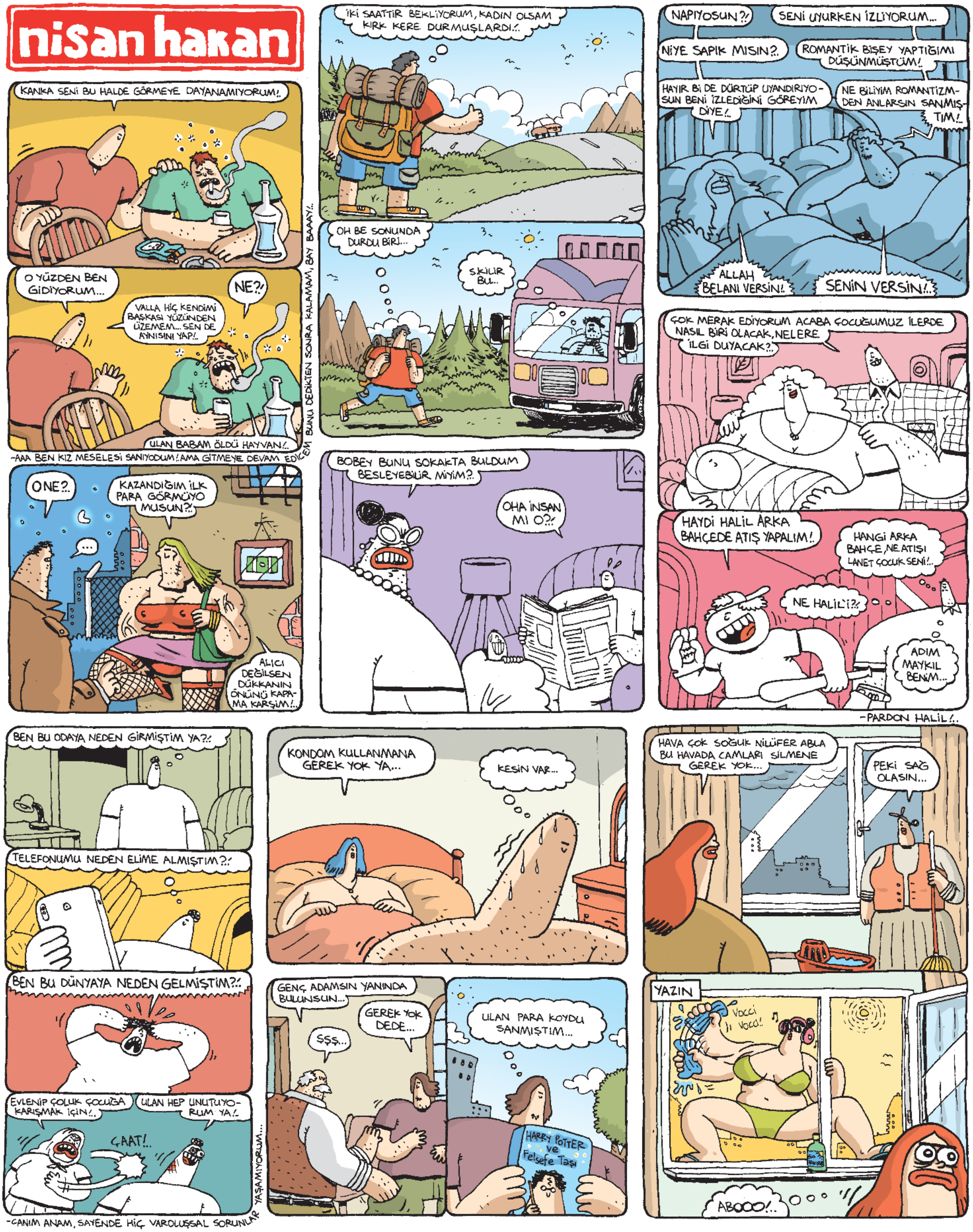

Geleceği ya bizler şekillendireceğiz, ya da birilerinin yarattığı gelecekte keriz gibi hiç bir şey anlamadan yaşayacağız. Ondan sonra "bu fırını çocuklar aldı ama hiçbir şeyini anlamıyorum" diye mıyırdanırsınız ama sesinizi duyan olmaz. "Sus ve şu akraba çocuklarının fotoğraflarına maşallah yaz" diye sustururlar sizi. Maşallahlarınız için beslenen bir besi hayvanına dönersiniz. Uyanık olun, kendinize çok dikkat edin.

Bedelli askerlik, kar tatili, erken emeklilik yasaklanıyor mu?

İOS 10.1.3 Bakanı Özver Coşkancı "Askerlik için parasına acımayıp şakır şakır harcayanlar, bedelli yapacam diye banka kuyruklarında izdaham çıkarıp birbirlerini çiğneyenler, bugün bakıyorsun bedava kar tatili için dört dönüyorlar... Herkes 1 lira verse, 80 milyonuz, 80 milyon lira para... Eski parayla 80 tirilyon... müthiş bir mebla... Kar tatili bedelli olsun... İlla kar yağcak diye beklemeyin... Herşeyi metorojolijuden beklemeyin... Kışın göbeğinde, karın içinde tatili napcanız.. Yazın bedelli kar tatili hizmetlerimizden halkçak faydalanın... Atın 80 kaat, tiriler.... Siz mutlu biz mutlu..." diyen bakan, vatandaşın "Bi daha, bi daha" tezahüratları üzerine "Neyin bi dahası lan?" diye sorunca kalabalık iyice coştu ve hep bir ağızdan türküler söyleyerek alanı terkettiler... Şaşkın bakan kalabalığın geri dönmesini bi süre bekledi, "Belki tuvalete mi gittiler acaba?" diye ümitlense de, bi süre sonra korumalar mesaileri bitip evlerine gidince yalnız kaldı... Hava yavaş yavaş karardı... Ve sokak lambalarının eteklerini aydınlatacak kadar ↗ parlayan eski ışıkları yandığında düştü ilk kartaneleri... Altın tozundan bir etek gibi süslüyordu sokağın lambalarını... Bu manzarayauzun süre bakan İOS Bakanı "Avrupalı olsa bunu turizm konusu yapar, ne biçim paralar kazanır" diye düşündü... Artık kürsüden inmenin vakti gelmişti ama... "Mikrofonu yanıma mı alsam, çalarlar" diye endişelendi ve mikrofonu pantolonun cebine koydu... Ama bu şekilde bir süre ilerleyebildi... çünkü mikrofon kablosu 8 metre kadardı... Daha öteye gitmek istiyorduysa da, ya uzatma kablosu gerekecekti yada "Hedfon" denilen kablosuz kafa kulaklığı... Bir ihtimal daha vardı ama aklına dahi getirmek istemiyordu. Çünkü bu son derece riskli bir yoldu... Eski kadim ustalar çıkmaza girdiklerinde uygularlardı bu yöntemi... Yöntem kısaca, mikrofonu makatta başka bir ülkeye kaçırmak ve o ülkede yutup kanalı açıp, mikrofonu kullanmaktı... Aslında bunu bi iki kere de denemişliği vardı. Ama her seferinde kablo yüzünden daha uçağa varamadan kalakalıyordu... Lanet olası kablo 8 metreydi çünkü... Bu sorunu bi türlü aşamıyordu... "Lanet Olsun!" diye bağırarak isyan etti... Mikrofon açık olduğu için ses meydanda çınladı... Kıyıda köşedeki cılız ağaçların ince dalları karlarından silkelendi... Bakan, bi duyan varsa yanlış anlamasın diye "Lanet olsun Edwirt! Adamım ↗ lanet olsun sana tamam mı!" diye televizyon veya yutup taklidi yaptı... Sanki biri televizyonunu açtı da, sesi çok açıkmış, ve sonra da sesi kısıyomuş gibi yaparak, sesini gitgide alçaltarak devam etti "Hey adamım uyuşturucudan enselendim, ne istiyosun benden......" ve bitirdi... Bitirdi ama gidemiyordu da.. Mikrofon çok büyük engeldi... Tatile filan çıkarken arkadaşına emanet ediyordu... Anca o kadar... Çünkü arkadaş da olsa diyordu ki "E, kardeşim evde her konuştuğumuz meydanlarda çın çın çınlıyo... özelimiz kalmadı"... Haklılar... Bakanın ufak ufak canı sıkılmaya başlamıştı... "Keşke televizyonu kapamasaydım" diye düşündü... Sesini tekrar açıyormuş gibi yaparak yayına girdi "Akdeniz su aygırılarının 450 kiloluk yavrularla yaptıkları yolcu -!-"..... Sustu... Televizyonu temelli kapatmıştı kafada... Çünkü belgesel başlamıştı.. Halbuki demin mafyalı film vardı... öfffff etti duyguları... Meydanda yalnızdı... Kar iyice doldurmuştu alanı... Sokak lambaları etek giymişlerdi... "İçlerine don giydiler mi acaba?" diye düşündü bakan lambalar için.. Gidip bakmak için fırladı... Ama bu sevinçleri genelde 8 metre sürüyordu... "AMK!" diye öfkelendi... Meydanda çınladı ses... Ağaçlar cılızdı ama salak değildi... Bir daha silkelenmediler... "Özür Dilerim!" diye tekrar bağırdı bakan... Ama söylediklerini duyan yoktu... İnsanlar huzur içinde kestane pişiriyorlar, birbirleriyle yiyorlar, şakalaşıyorlardı evlerinde.

nisan hakan
KANKA SENİ BU HALDE GÖRMEYE DAYANAMIYORUM!
O YÜZDEN BEN GİDİYORUM...
NE?!
VALLA HİÇ KENDİMİ BAŞKASI YÜZÜNDEN ÜZEMEM... SEN DE AYNISINI YAP!..
ULAN BABAM ÖLDÜ HAYVAN!..
-AAA BEN KIZ MESELESİ SANIYODUM! AMA GİTMEYE DEVAM EDİCEM BUNU DEDİKTEN SONRA KALAMAM, BAY BAAAY!..
İKİ SAATTİR BEKLİYORUM, KADIN OLSAM KIRK KERE DURMUŞLARDI!..
OH BE SONUNDA DURDU BİRİ...
S.KİLİR BU...
NAPIYOSUN?!
SENİ UYURKEN İZLİYORUM...
NİYE SAPIK MISIN?!
ROMANTİK BİŞEY YAPTIĞIMI DÜŞÜNMÜŞTÜM!
HAYIR Bİ DE DÜRTÜP UYANDIRIYOSUN BENİ İZLEDİĞİNİ GÖREYİM DİYE!..
NE BİLİYİM ROMANTİZMDEN ANLARSIN SANMIŞTIM!..
ALLAH BELANI VERSİN!
SENİN VERSİN!..
ONE?!
KAZANDIĞIM İLK PARA GÖRMÜYO MUSUN?!
ALICI DEĞİLSEN DÜKKANIN ÖNÜNÜ KAPAMA KARŞİM!..
BOBEY BUNU SOKAKTA BULDUM BESLEYEBİLİR MİYİM?!
OHA İNSAN MI O?!
ÇOK MERAK EDİYORUM ACABA ÇOCUĞUMUZ İLERDE NASIL BİRİ OLACAK, NELERE İLGİ DUYACAK?!
HAYDİ HALİL ARKA BAHÇEDE ATIŞ YAPALIM!
HANGİ ARKA BAHÇE, NE ATIŞI LANET ÇOCUK SENİ!..
NE HALİL'İ?!
ADIM MAYKIL BENİM...
-PARDON HALİL!..
BEN BU ODAYA NEDEN GİRMİŞTİM YA?!
TELEFONUMU NEDEN ELİME ALMIŞTIM?!
BEN BU DÜNYAYA NEDEN GELMİŞTİM?!
EVLENİP ÇOLUK ÇOCUĞA KARIŞMAK İÇİN!..
ULAN HEP UNUTUYORUM YA!
ŞAAT!..
-CANIM ANAM, SAYENDE HİÇ VAROLUŞSAL SORUNLAR YAŞAMIYORUM...
KONDOM KULLANMANA GEREK YOK YA...
KESİN VAR...
GENÇ ADAMSIN YANINDA BULUNSUN...
GEREK YOK DEDE...
ŞŞŞ...
ULAN PARA KOYDU SANMIŞTIM...
HARRY POTTER ve Felsefe Taşı
HAVA ÇOK SOĞUK NİLÜFER ABLA BU HAVADA CAMLARI SİLMENE GEREK YOK...
PEKİ SAĞ OLASIN...
YAZIN
Vocci Vocci!
ABOOO!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Resmen seneler senesi ışığım çalınmış benden, bilememişim. Medyum Memiş'im. Bu arada milleti de nasıl kandırıyorlar ha. Yok büyü, yok bimem ne. Ulan bu çağda ya. Kafaya takınca da çok pis takıyorum bazı mevzuları. Dünyayla yarışmak varken, hala,.. ya ben neyse çok da şeyapmıyım o zaman. Man. An. Nan. Kofi Annan. Ne diyordum, ışığım çalınmış resmen benim. Çok çok iyi takipçilerim bilirler, benim bir ışığım var geceleri izlediğim. Geçerim penceremin önüne, her gece, hatta açarım da pencereyi, taa ötelerde, Söğütlüçeşme taraflarındaki yüksek binanın tepesindeki yanıp sönen o kırmızı ışığa, bakarım da bakarım öyle. Bakmazsam rahat edemem. Işığım çünkü o benim. Belki de başkaları da bakıyordur o ışığa ama zannetmiyorum benim kadar seveni olsun. Ben resmen seviyorum o ışığı. O ışık öyle yanıp söndükçe bana bir huzur veriyor. Fener gibi. Açık denizde yolunu şaşıran denizcilere kucak açan dünyanın tüm o güzel fenerleri gibi. Bilmiyorum, ben böyle bakıyorum olaylara. Ben o ışığa öyle bakıyorum. Ben o ışıkla mutlu oluyor, ben o ışıkla yarınlara daha bir umutla bakıyorum. Benim için yanıyor sanki o ışık. O ışık da o ışık, o ışık da o ışık. O ışık. Geçenlerde de diğer bir pencerenin önünde bir işim oldu benim. Genelde geceleri o pencerenin önünde hiç işim olmazdı benim. Gündüzleri olurdu da geceleri olmazdı. Çünkü geceleri insanın haraketleri de küçülüyor. Sadece bir pencere ona yetebiliyor. Sadece bir sandalye, ne bileyim, sadece bir tabak, yetiyor yani insana. Geceleri böyle. Ama gündüzleri öyle mi. Gündüzleri arsız oluyor insan. Dünyayı yese doymuyor. Gündüzleri insanlar gerçekten çok çirkin oluyor. Çok çirkin ama. Ne varsa gecede var. İnsaniyet, bakma gecede. Gecedir bizi mutlu eden. Gecedir bizleri aslında neşelendiren. Gecedir. Dir. İr. Rir. Gece öyle işte normalde hiç işim olmayan pencerenin önündeydim öyle. Işığıma bakayım dedim yine şöyle bi. Bir de dedim madem bu pencerenin önündeyim, bu pencerenin önünden bakayım dedim madem ışığıma. Bir de bu açıdan ferahlasın içim dedim. Fena mı dedim. Fakat bir de ne göreyim. Bir ışık daha var. Normal benim kendi ışığımın biraz yanında bir ışık daha var. O da kırmızı. Gözlerime inanamadım. Şaşkınlığımı üzerimden atar atmaz, olayları idrak ettim. Meğersem bayağı uzun zamandır, ben ikinci bir ışığın varlığından hiç haberdar olmamış, olamamışım. Olamamışım çünkü hep baktığım pencereden, evin önündeki caminin minaresi kapatıyormuş hep diğer ışığı. Aslında orada hep iki ışık varmış ve ben senelerce ikinci ışıktan hep mahrum kalmışım. Varlığını bile bilmemişim. Peki şimdi durumlar ne durumda. Ben iki ışığın kölesi miyim, yoksa yine tek ışıkçı mıyım. Tek ışıkçıyım. Çünkü benim geceleri yerim belli. Takıldığım pencere belli benim. Tek ışıkçıyım, evet tek ışık görüyorum yine ama biliyorum ki minarenin ardında yanıp sönen bir ışık daha var öyle. Aynı bu ışık gibi. O da kırmızı. Evet tek ışıkçıyım yine ama artık iki ışıkçı gibiyim de. Artık daha tok hissediyorum kendimi. Sırtım da pek. İyiyim yani böyle. Resmen iyiyim.
æ Çocukken kışları en çok beklediğim şey, şöyle iyi bir kar yağmasıydı. Çünkü şöyle iyi bir kar yağınca okullar tatil olurdu. okullar tatil olunca da sevincimden havalara uçardım. Çünkü bu normal bir okul tatili değil, beklenmedik bir tatildi. On tatil gücünde bir tatildi. Ne eğlenirdik. Kardan adam yapar, kar topu oynar, kar'la ilgili o kadar çok şey yapardık ki. Kayak yapardık mesela. Altımıza poşeti, leğeni atar, kay ha babam kay, kayak yapardık. Kar'la ilgili bir şey yapmadığımız zamanlarda başka bir şey yapardık. Ama mutlaka bir şey yapardık. Sonra işte büyüdük, okul da bitti, ve o heyecan da bitti. Kar tatili denilen bir şey, ne bileyim, anlamını yitirdi. Bazen okullar tatil olmuş, ondan bile haberim olmuyor. Olmuyordu yani. Ama bu kısa sürdü. Özlem'im öğretmen oldu sonra. Ve aynı heyecan yine başladı. En azından onun için o heyecan var, ben de o heyecanı görüyorum, ben de heyecanlanıyorum onunla birlikte. Öğretmen olunca da bir şey değişmiyor. Öğretmen de üç günlük tatili kovalıyor. Tatil kadar herkesi mutlu eden başka bir şey yok galiba. Birkaç sene sonra da Hazar okula başlayacak. İşte o zaman öğretmenli öğrencili kar tatili bekleyişi başlayacak evde. Evlerimizden bu heyecan hiç eksik olmasın istiyorum ben. En manasız kar yağışları da yarı yıl tatillerinde olurdu ya bir de, o da dev hüzündü bak. Boşa yağmış kar gibi. Zaten tatilken kar niye yağar ki. Bana ne faydası var. Ne manasız. Öyleydi yani.
æ Zeki Müren gerçekten de yaşıyor. "Sevgilerden nakışlarla, mutlu mutsuz bakışlarla, kalpten kalbe akışlarla, alkışlarla yaşıyorum". Öldükten sonra yaşadığına beni inandıran tek insan Zeki Müren. Çünkü yaşıyor.
æ Bu arada kışın evde donla gezmesi de güzel. Bayağı bazen gündüz gözüyle pencereye kadar çıkıyorum, kimse görmüyor. Yaz olsa balkonlar dolar taşar. Hey yavrum hey.
æ Hoşça kal.

"HEY"
19 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
25 Ocak Cuma / **BKM Mutfak Çarşı**/ Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

İLKER ALTUNGÖK

Otostop

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Gereği Düşünüldü

Evvelden harmanı kaldırdıktan sonra, bayram öncesi akşam yemeği yiyip bulaşıkları kaldırdıktan sonra evi derleyip toplamış da televizyonun karşısına oturmuş gibi hissederdim. Zaten harmanı kaldırdıktan sonra da evi derleyip toplamak dışında aynı şeyleri yapardım ya, orasına kulak asma. Hem evi de hanım toplar, yoksa ben ne anlarım ev temizliğinden?

Ha tabii bu dediğim eskidendi. Son on beş yıldır, ne olduysa harmanı kaldırdıktan sonra gerim gerim gerilir oldum. Artık harmanı döverken hiç bitmesin istiyordum. Hele bu yıl, krediyle aldığım haşbaylı balya makinesi tarlada fırtına gibi balyalarken içimden keşke eskisi gibi düvenle döveydik de daha uzun süreydi diye hayıflandım. Gerçi uzun sürse ne olacak? Olmuşla ölmüş de bir, olacakla ölecek de. Harmanı ha traktörle, kız gibi haşbaylı balya makinesiyle kaldırmışsın ha öküzle, atla ne fark eder? Eninde sonunda o harman dövülecek, kaldırılacak.

Zaten balya makinesini alasıya da akla karayı seçtiydim. İlk sene gittim kredi için altı bin küsur teminat istediler. Anlamadım ama yine de bankayla kavga olmaz diye bellediğimizden eşten dosttan borç aldım teminatı yatırdım. Teminata bloke koydular, sonra da kredi başvurumu reddettiler. E iyi dedim bari teminatı alayım ama nereye alıyorsun? Valla git gel git gel imanım gevredi. Parayı bir yılda anca geri aldım ama o da eksik. Baktım 263 lira kesik atmışlar. "E bu ne?" dedim, "Kredi masrafı," dediler. Yahu çıkmayan kredinin masrafı mı olur? Oluyormuş. Ertesi sene bir daha başvurduk, yine reddettiler, bir 263 lira daha gitti. Sonra artık müdür değişti ondan mıdır bilmiyorum, krediyi verdiler, hesapta harmandan sonra ödeyeceğim, ama bu sefer de destekleme primlerine kesik atmaya başladılar ama bankadır, biz çiftçi hâlimizle daha iyisini mi bileceğiz dedim ses çıkarmadım.

Eskiden, dediğim gibi harmanı kaldırdık mı say ki yedi köyün padişahıydık. Çocukları harmandan sonra everir, evin tarlanın ihtiyacını harmandan sonra alır, borcu harcı öder üstüne de keyfimize bakardık. Şimdi ama harmandan sonra, bırak elde avuçta bir şey kalmasını, borç biraz azaldı mı yat kalk dua et. Çünkü bize hesapta düşük faizli kredi veriyor banka ama misal iki yıl evvel harmanı geç kaldırmışız, bu da neticede tarla, buğday ha deyince bitmiyor topraktan, çiftçi kredisinin faizini ödeyip ertellettiydim, sonraki yıl bir baktım faiz oranı iki kat artmış. Meğer benim krediyi cari krediye çevirmişler. Cari herhâlde ticari gibi ticaretle ilgili falan olsa gerek ama neticede biz çiftçiyiz. Sistemde de kaydımız var, onlarca yıldır da bankayla çalışıyoruz ama kime anlatıyorsun?

Neyse bu bizim banka hesapta bizim ama artık kapısından girmeye korkar olduk. Bu sene de gittim, borcu da faizleri de ödedim, daha balya makinesinin kredi taksitleri duruyor ama olsun. Yine de bankamızdır dedim kredi başvurusunda bulundum. Neticede gübre alınacak, tohum alınacak, mazot alınacak, dünya kadar masraf var.

Banka kredi başvurusunu reddetti, reddederken bir 263 liraya daha kesik attı. Sanırsın ki kredi başvurusu yapmıyorum, her yıl 263 liraya bir koçan piyango bileti alıyorum. Memure hanım kızım utana sıkıla bankanın da iyi durumda olmadığını söyledi. Resmen bankaya çalışıyoruz ama ülkemizin içinden geçtiği zorlu günlerde bankamıza destek olmak lâzım diye düşündüm. Bugün bana, yarın sana. İleride işler düzelince bankamız yine eskisi gibi bize bize uygun krediler verir, neticede bizim paramızla büyümüş bir banka, milletin efendisi değil miyiz?

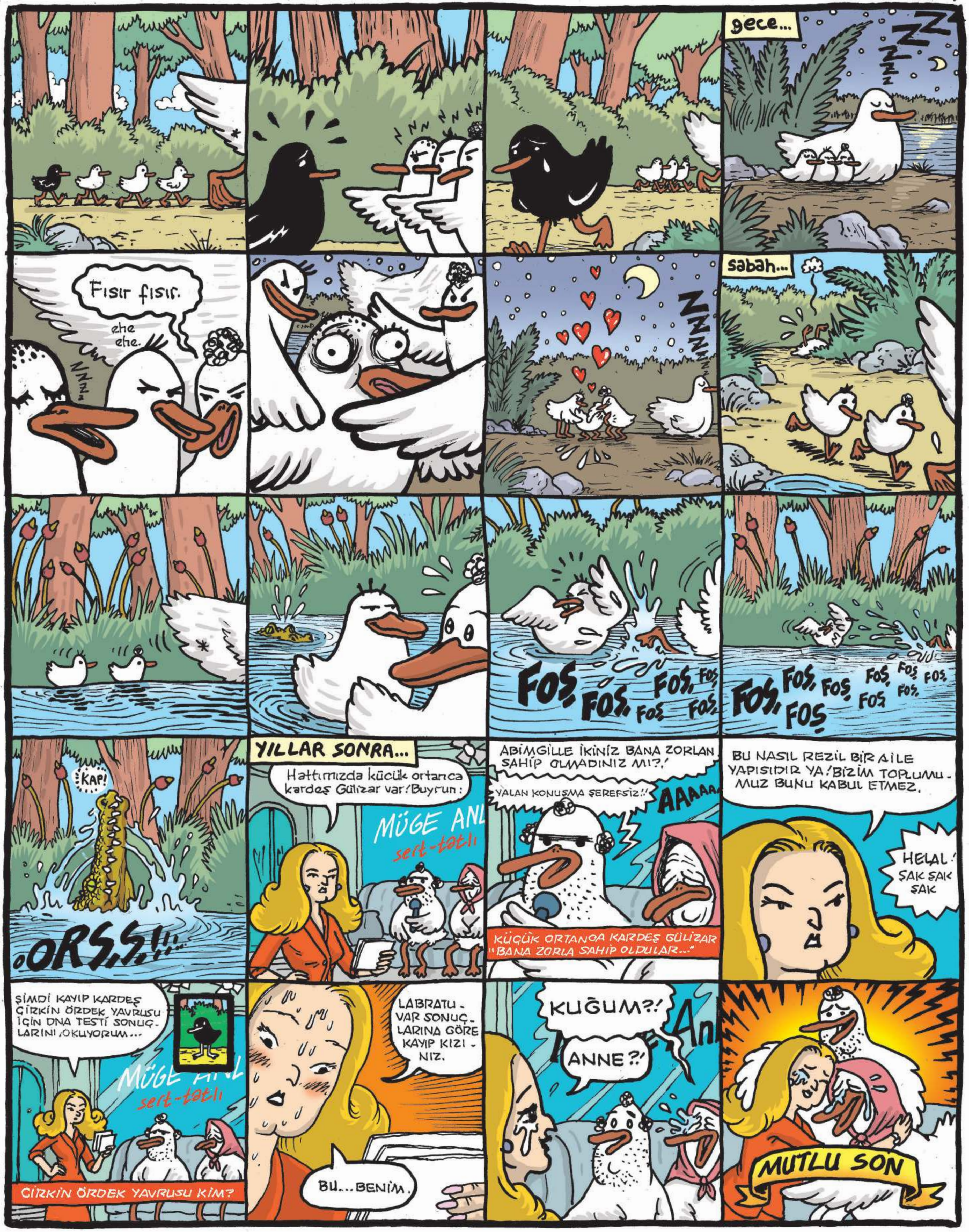
Değilmişiz. Bu yılı nasıl çıkaracağımı kara kara düşünerek köyün kahvesine vardım. Tadım da yok ama bizim uyuz muhtar gazeteyi sallaya sallaya gelince bir heyecanlandım. Buna zaten bir süredir bir hâller olmuştu, sanırsın ki köyün muhtarı değil de boyun bağlı mektepli osmanlı paşası, ağzından büyük büyük laflar çıkıyor, gep gep gerinerek geziniyor. Ama yine de muhtarımızdır, bizim köylerde kafası az çalışanı, eli çifte çubuğa gitmeyeni muhtar yaparlar. Hele bir de "Müjdemi isterim ağalar!" diye ünleyince, dedim bizim bu uyuz muhtar, kırk yılın başı bir uğurlu haber getirecek.

"Ağalar bizim banka tekmil takımların borçlarını üstlenmiş. Öyle sırf büyükler, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş belleme, bizim buranın Hayriye Güvenspor'un borçları dahil. Hepsini bizim banka ödeyecekmiş. Seneye Bölgesel Amatör Lig'e çıkar bizim takım artık!"

Biliyorum, muhtarın kabahati yok ama ne demişler, gücü yeten yetene. Bizim de ne bankaya ne bizim bankanın bizden faiziyle bile esirgediği paraları futbol kulüplerine dağıtana gücümüz yetmez. Köycek gücümüz muhtara yetti, hele bir de onu öyle sevinmiş, kahveye "Hayriye Güven spor, oo ooo o o," diye üçlü çektirmeye çalışırken görünce kendimizi kaybetmiş bulunduk. Yalanım yok, bütün işler bu minval üzerine oldu. Gayri hükmü de siz verin: Suç kimde?

ÇİRKİN AİLE TABLOSU

cihan kılıç

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● Bu ülkede uzun yıllar bi mizahçılar, bi de mafya sabahlara kadar mesai yaptı!

● **Pişmanlık, suç işleyene değil, yakalanana özgüdür...**

● Ben geç kalmıyorum, zaman fazla hızlı akıyor! Ayrıca her yere geç kalmam, aynı zamanda her yere gittiğimin de ispatı...

● **Her ne olduysa, olasılıklardan biri olmuştur...**

● ''Beni sev'' diyemeyen, ''Seni seviyorum'' der.

Denyolukların çoğu kendini iyi hissetmek için yapılır, dikkat!

● **Her yiğidin bir 'orta hararette kültür mayası ile bekletilmiş süt' yiyişi vardır...**

● Muhabbetteki geyik, toplantıda 'duyum' olur...

● **Peki 'Tatlı dillim, güleryüzlüm ve ceylan gözlüm' tarifine göre robot resim çizilse ya...**

● Termos: Çay Tanrısı.

● **Utamıyo musun büyüklerinin karşısında damar damar üstüne bindirmeye?!**

● Tek başına değer üretemeyenler, ekip çalışmasının öneminden çok bahsederler...

● **Büyükada'da, Troçki'nin kaldığı evde, tam 19.17'de buluşalım!**

● Yükseliş devrinde sakin olan öğretmen, duraklama ünitesinde sinire keserse, anla ki milliyetçidir...

● **Kim gençliğinde 'Büyüsem de karşı devrimci olsam' diye hayal kurar ki?**

● Kainat güzelini de nihayetinde böcekler yer!

● **Bomba, din ayrımı yapmadan öldürüyor; biz niye yaşayanlara ayrım yapıyoruz ki?**

● Vücut Dili ve Edebiyatı...

● **NASA'nın Plüton Dairesi'nden Satürn Dairesi'ne 'eş durumundan' geçiş mümkün müdür?**

● Minimum naz: Maksimum haz...

● **Olmuyor işte, biz ayrı insanların dünyalarıyız...**

● Kimsesizler Mezarlığı'nda kortej olmaz...

● **Adana Adliyesi bir, Güney Kore parlementosu iki, Boca Juniors-River Plate derbisi üç; aşka olaysız olmaz...**

● Üzüm ezilir şarap olur, insan ezilir yazar olur...

● **Niye müzikle zerre ilgilenmeyen beyazlar, hep müziği siyahların ele geçirmesinden şikayet eder ki?**

● Cacık, Cool'un çorbasıdır...

Ya herkes paranoyaksa?!

● **İhlal, kuralı güçlendirir....**

● Bakan toplantıda ne söylerse söylesin, aynı saatlarda eşinin sevişmesi daha bomba haberdir...

● **''Bu hakemlerle'' bitmeyen bir lig görmedim, haybeye konuşuyor ademler...**

● 13 Şubat, Sevgililer Dünü...

● **'Daraltılmış Yeni Baskı'ya hiç denk gelmedim kendi adı ma...**

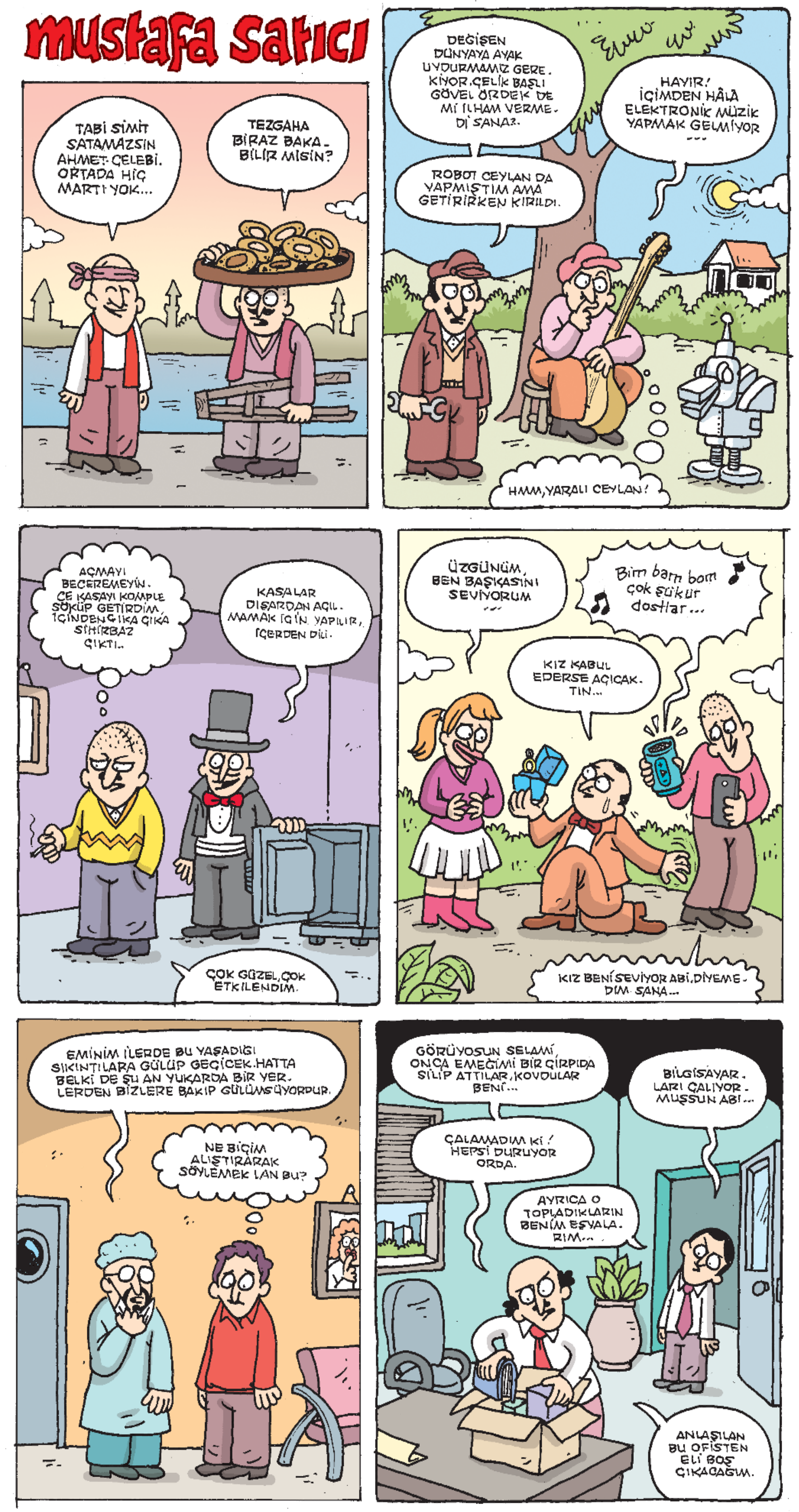
● 183.6 lira ödeyen 190 da öder, 200 de; sigara cezaları niye küsüratlı, çektiğin dumana göre mi hesabediyolar?

● **Ne kadar özel isim var, o kadar potansiyel marka var...**

● Yasak Elma dizisini iki-üç bölüm seyredersen anlatsın ki, Şevval Şam, Leman Sam'ın kızı değil, Aliye Rona'nın torunudur!

● **Uykusuz Kumpanya... 10 Ocak perşembe, Asmalımescit Mask; 17 Ocak perşembe Kadıköy Bina... Ayrıca 31 Ocak perşembe Emrah Ablak ve ben, 'Belaltından Notlar'la Kadıköy Bina'da olacağız, ayarlayın bunları!!!**

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

YÜRÜYELİM

Onlarca ebeveynle birlikte yüzme havuzunu yukarıdan gören bir balkondayım. Buradan, karadaki hallerini her gün gördüğümüz evlatlarımızın bir de sudaki hallerini inceliyoruz. Şehrin dört bir yanından 50 metrelik bu havuza ulaşarak, evlatlarımızı yüzmeyi iyi bilen adamlara “yüzme kursu” adı altında teslim ettik. Buradan bakıldığında sudaki evlatlar bir hayli neşeli görünüyor. Sudaki evlatların aksine balkondaki ebeveynlerin suratları çok ciddi. Bir hafta içinde tüm şehir sular altında kalacakmış da, çocukları afete hazırlamak için bu son provaymış gibi bir halleri var. Bu kötü benzetme, yaklaşan gerçek bir felaketin haberi olsaydı en ciddi suratın benimki olması gerekiyordu. Çünkü oğlumun suyun içindeki hali pek iç acıcı değil. Duyduğuma göre, kursun üçüncü haftasında iki gruba ayırmışlar çocukları. Benimki kötü gruba verilmiş. İlerleyen haftalarda, kötü grubun en kötüsü olarak yıldızı parlayınca, paletle yüzülmesine izin verilen tek çocuk konumuna yükseltilmiş. Palet, bildiğim kadarıyla hızı iki katına çıkarır. Fakat şu an gördüğüm manzaraya göre, sevgili oğlum paletle bile diğer evlatlardan aşağı yukarı 20 metre fark yiyor. Formüle edersek durum şu: “Oğlum+palet=paletsiz çocuk/2”. Eskiden beri yüzme eylemini pek sevmeyen bir insan olarak, karada gayet başarılı olan oğlumun suda var oluş sıkıntısı çekmesi canımı sıkıyor. Şu hale bakın, resmen çırpınıyor çocuk, adeta bir travmaya kulaç atıyor. Bu manasızlığa bir son vermek istiyorum. Hazır bulunduğum konum da uygunken oğluma yönelik bir balkon konuşması yapıyorum:

Sevgili oğlum, yaklaşık altı aydır devam ettiğin yüzme kursunda bazı sorunlar yaşadığını duymama rağmen, bu spor dalını çok ciddiye almadığımdan durumu pek de önemsemiyordum. Fakat bu hafta sonu seni kursa ben götürünce, yaşadıklarının yüzme sporunun ötesinde bir insanlık dramı olduğunu gözlerimle gördüm. Elimde olsaydı, spor adı altında yaşadığın bu zulmün derhal son bulmasını sağlar, yüzme denilen büyük insanlık yanılgısının kurbanı olmanı engellerdim. Fakat ne yazık ki çağdaş dünyada yüzme sporuna karşı durmak mümkün değil. Yüzme lobisinin bu kadar güçlü olduğu, neredeyse bütün dünyanın yüzme sporunu yücelttiği günümüzde elimden bir şey gelmez. Ama şunu söyleyeyim (karar yine senindir), herkes suya giriyor diye senin de girmen gerekmez.

Sevgili oğlum, yüzmeyle ilgili herhangi bir uğraşım olmamasına rağmen, insanın suya girme hevesi ve suya girdiğinde pek bir mana bulamadığından yıllar içinde bir takım icatlarla suya mana kazandırmaya çalışması üzerine bolca düşünmüş bir insanım. İnsanoğlunun haz temelinde ilk defa ne zaman suya girdiği bilinmiyor. Bilinen, insanın mana gözetmeksizin epey bir süre suya girmeye devam etmiş olmasıdır. Tahminim, suda yürümenin sıkıcı olduğunu fark edilince, kollar ve ayaklar kullanılarak bir takım hareketler yapılmaya başlandı. Bu hareketlerle suda daha hızlı yol alındığını görünce sevinmiş olmalılar. Dikkat edersen kuru sevinç dışında hâlâ bir mana yok. Çünkü suda yer değiştirmenin, bir yere (eve, işe vb.) ulaşmak gibi bir amacı yok. Bu aşamada duruma mana vermek için devreye yarışma dürtüsü girmiş olmalı. İşte mesele tam burada düğümleniyor. Yarışma, hırs denen duygunun estetize edilmiş, kurallara bağlanarak güvenli hale getirilmiş halidir oğlum. Hırsın ödüllendirildiği şey mutlaka gelişir, serpilir. Bu yüzden yüzmeyle ilgili yan sektörler gelişmeye başlamış. Mayo, palet, bone, daha iyi mayo, nano teknolojik mayo, gözlük derken ortam iyice coşmuş. İşte kısaca durum bu sevgili oğlum. Şimdi senden istediğim, sudaki başarısızlığının gerçekten bir başarısızlık olup olmadığını sorgulaman. Mesela hırsla kulaç atarken, kendi kendine, “Su ne?” diye sor. Sonrasında, “Ben neden sudayım?”,

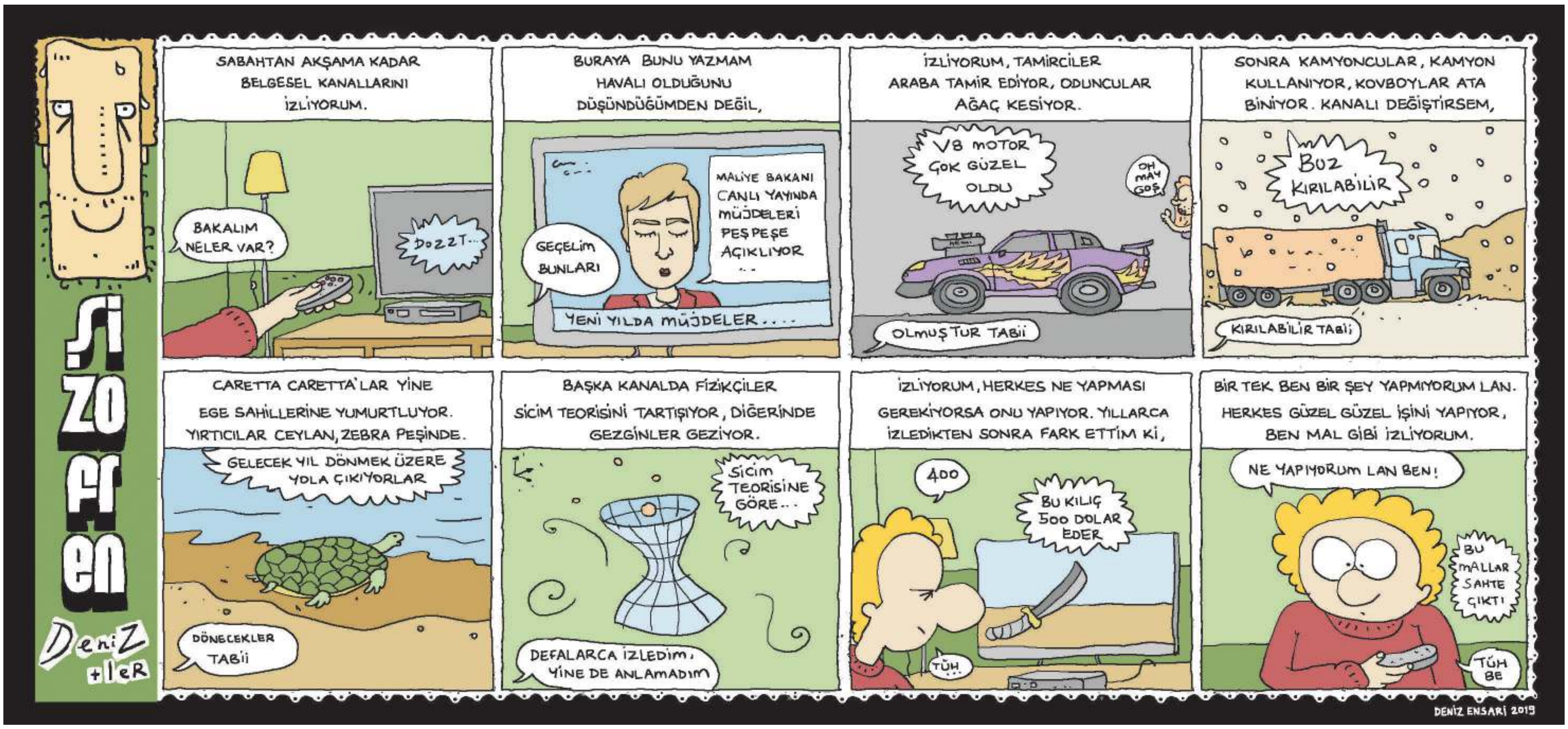
“Yürümeyi kendi kendime öğrenmişken, yüzmeyi neden adamın birinden öğreniyorum?”, “Sudan karaya evrilmişken, şimdi tekrar suya dönmeye çalışmak ilkelliğe dönüş değil mi?” diye sorularını geliştirmeye çalış. Ben zamanında bu sorgulamaları yapıp yüzmekten kurtularak, suyun asıl anlamına ulaşmayı başardım: ***Su içildiği vakit en güzel nimettir oğlum, suyla oynanmaz!***

Sevgili oğlum, çevrenden yüzmenin asil bir spor olduğuna dair çeşitli söylemler duyacaksın. İnsanların yüzme sporu ve çağdaşlık arasında bir bağ kurmaya çalıştıklarını göreceksin. Senden bunu da sorgulamanı istiyorum. Yüzme neden asil olsun? Ben henüz net bir şey bulamasam da bu konuda bazı fikirlerim var. Yüzme sporunda ortam ıslak olduğundan ter belli olmaz, sürekli bir yıkanma hali olduğundan kötü koku ortaya çıkmaz. İşte bu kadar basit. Sence bu mudur asalet? Yüzücülerin sıradan insanlara göre daha güzel bir vücuda, bone ve gözlük sayesinde artistik bir havaya sahip olması insanları yanılgıya düşürüyor. Sayısız yüzme yarışması seyretmiş biri olarak söylüyorum, bir tek yüzücü bilmiyorum ki havuzun kenarına kulaklıkla gelmesin. Bu, çağdaş, steril, elit bir görüntü elbette. Ama ne malum Macar yüzücünün final serisi öncesi kulaklığından Macar türküleri dinlemediği? Görünene aldanma, hiçbir şey göründüğü gibi olmayabilir oğlum. Bu konuda sana bir örnek vereyim. Michael Phelps diye bir yüzücü vardı. Yüzmenin insan vücudunu aşırı kasa boğmayan fit asaletine en güzel örneklerden biri bu adamdı. Elbette Michael Phelps gibi etrafta dolanmak, altı kalın üstü normal Emre Belözoğlu gibi olmaktan iyidir. Fakat bu noktada Phelps'in boru gibi bir şeyden esrar çekerken yakalandığını açıklamak zorundayım oğlum. Emre'nin ise böyle bir işe kalkıştığını hiç duymadım. Sen esrar mı içmek istiyorsun oğlum?

Balkon konuşmam burada kesiliyor. Çünkü aşağıda oğlum battı. Çıkarıp kenara koydular. Kendine gelmeye çalışırken, diğer evlatlar sırtüstü yüzerek yanından geçtiler. Yaklaşık beş dakika sonra yüzme hocası yanına gelerek konuşmaya başladı. Belli ki suya girmesi için ısrar ediyordu. Fakat aslan oğlum sanki sesimi duymuş gibi direndi. Suyu değil karayı tercih ediyordu. İçimi bir sevinç kapladı. Yüzme hocası elinden tutup havuzun tersine doğru yürümeye başlayınca, “İşte budur!” dedim içimden. Oğlumu aşağıda karşılamak üzere ayağa kalktığımda aniden durdular. Tekrar oturmak zorunda kaldım. Oğlum verilen talimatlar doğrultusunda havuzdan üç metre açıkta fayansın üzerine yüzüstü yatarak kulaç atmaya başladı. Gözlerime inanamadım, evladım fayansta yüzüyordu (sana bu işte bir mana sorunu var demiştim oğlum!). Uzun süre, kurulmuş bir oyuncak gibi kulaç atmaya devam etti. Pozisyonunu bozmadan kaldırıp suya koysalar, halıdan parkeye alınca rahatlayan kurmalı bir oyuncak gibi fırlayıp gidecekti sanki.

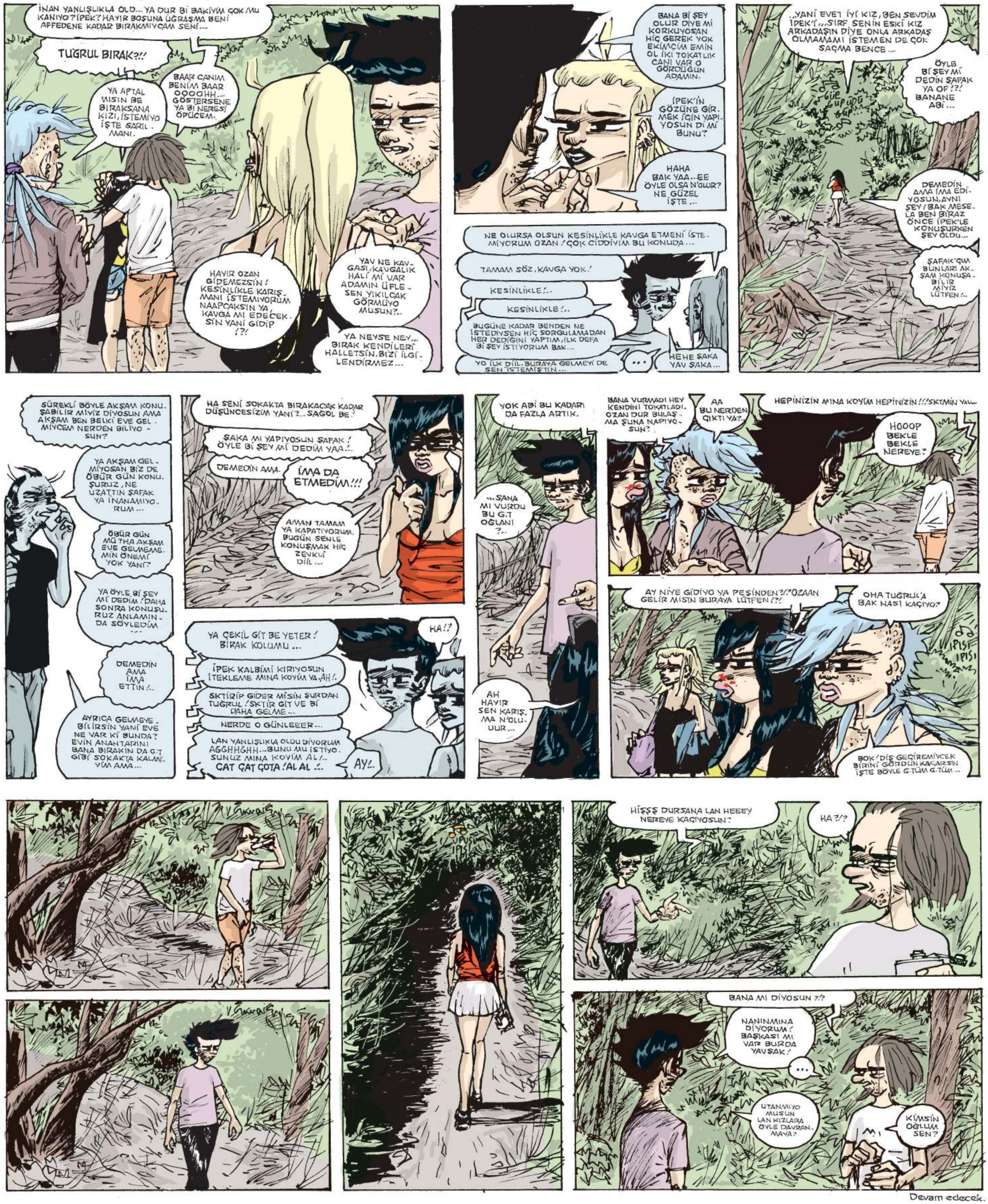
Oğlumun fayanstaki yüzüşü havuz ölçeğine vurulursa yüz metre kadar devam etti. Gördüğüm kadarıyla fayanslama stilinde gayet iyiydi. Altında su olmamasına rağmen art arda attığı kulaçlarla beş santim kadar ilerlemişti. Aşağı inip, “Şunu suya koyar mısınız lütfen, parayı havuza veriyorum ben” diye sorun çıkarmayı düşündüm. Neyse ki sonunda alıp suya koydular. Son on dakika yüzme hocası onunla özel olarak çalıştı. Sevgili oğlum, serbestin, sırtüstünün, kelebeğin ya da kurbağalamanın çok uzağında olduğundan, hocası onun için artık pek kullanılmayan bir stili uygun görmüştü: Çivileme.

Soyunma odasında, “Çivileme atladım, beni gördün mü baba?” diye sordu. Heyecanına bakılırsa, yüzme konusundaki sıkıntılarını ve arkadaşları içindeki konumunu pek kafaya takıyormuş gibi görünmüyordu. “Gördüm oğlum, çok başarılıydı,” dedim. Giyinmeye devam ederken, “Çivilemede çok başarılıyım di mi baba?” diye tekrar sordu. Kupkuru bir onay vermek istemediğimden cevabımı ilave bir bilgiyle süsledim: “Evet oğlum, İsmet İnönü de çivileme atlarmış.” Derslerde duyduğu bir insanla aynı stili kullanıyor olmak onu çok mutlu etti. Oğlum ve İsmet İnönü ülkenin çivileme konusunda en iyileriydi. “Öğretmenimle haftaya da çivileme çalışıcaz,” dedi. Cevap vermek yerine, “Gel oğlum,” dedim, “yürüyelim.”

Çarpışma İpek & burak

Yazar çizer OKY

Devam edecek.

Mert Dolapçıoğlu

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Tepemizde dönüp duran gökler/ Fanusu gibi büyücünün/ Güneş bu fanus içinde lamba/ Biz de gelip geçen hayaller"

Ömer *Hayyam*

SULU KAR

Sokak lambasının ışığının dibinde kimileri kar tanesi gibi uçuşup savrulan, kimileri yağmur damlası halinde, iç içe karışık ışıltılı kıpırtılar. Kalkıp bakıyorum 'kar'a döndü mü. Dönüyor mu. Yok. Aynı. Sulu kar. Islıklar çalan rüzgar. Araçların kıprașan ışıkları. Islak caddelerde yansıyan ışıklar falan. Yağmurun melankolisi içe işleyici. (hakeza, sulu kar'ınki de) Artık kar yağsa. Kar'ın hüznü uçucu kaçıcı. Bir çocuk koşmasına bakar. Hemen dağılır, uçar gider. Bir bayram'a dönüşür. (O beyazlığın içinde tıpır tıpır, sarsak sarsak koşmuş minik çocuk ayakkabısı izleri) Bu zavallı "Sulu kar"ın da(tek bir tane olsun) seveni yok galiba. 'Yağmur'a, 'Kar'a yazılan şarkı/ şiir kıyamet gibi. "Sulu kar" a peki? Var mı? Ben rastlamadım. (biraz haksızlık ediyormuşuz gibi, gidip tekrar baktım) "Her şeyin güzelliği var, ama herkes görmüyor" demişti Konfüçyüs.

Pierre Auguste Renoir 1841-1919

EĞLENEN MÜLTECİYE ÜZÜLMEK

Bu da oldu. Önce bir sürü yalan haber. Yaydılar. Doldurdular milleti. Benim telefonuma da geldi birkaç tane. İkea'daymış bu. Ödeme sırasında. Önündeki Suriyeli devletin verdiği kartla ödemiş. Onlara bedavaymış İkea. İstediğini alıyor. Toki'den zaten ev de veriyorlarmış onlara bedava bilmem ne. Maaşlar da. Yatıyormuş. Öyle yazıyordu. Ben gülüp geçtim. Bir çok mülteci ile şahsen tanıştığım için gayet iyi biliyorum. Durumu. Yirmi kişi tek bir küçük odada (tıklım tıkış yerlerde) uyuyan arkadaşlarından biri (fırında gece vardiyasında çalışmakta olanı) saat üçte kalkıp işe gitsin de onun boşalttığı yere gidip yatabilsin diye gece yarılarına kadar o soğukta, uykulu uykulu sokaklarda gezinen Ahmed. Adamı bir yılda ağır hasta eden blucin taşlama işinde çalışabilmek için, bir yerlerden borç bulup aracılara para ödemek zorunda olanlar. Hepsini gördüm. Rami'ye ondört saat hiç izinsiz ayakta ütü yaptırıp asgari ücretin yarısını veriyorlardı. İşini kaybedince kış ortasında elinde bir bavulla sokak ortasında kalan Mahmud. Sağlam bir montu dahi yoktu. Mülteci kamplarına da girmek kolay değilmiş. Birinin seni tanıyor olması gerekiyormuş. Bu bizden demesi. (iç savaş var çünkü kim kimdir anlamak imkansız) Hatay'a gitti geldi. Olmadı. O vaziyette, arayacak da iş bulacak. Dilimizi de bilmiyor. Psikolojisi de iyice bozulmuştu. Hiç konuşmaz, sabit bakar oldu. Cami avlularında çoluk çocuk yağmur altında aç bilaç uyuyanlar…

"Yeterince büyük bir yalanı, yeteri kadar sıklıkta söylerseniz, halk inanır" Diye yazdı Hitler. "Kavgam"da. Açın okuyun. Hem yabancı düşmanlığı, hem yalan haber yayma. İkisi de faşizmin, birbirine uyumlu ünlü yöntemleri. Eski işler.

Ben bütün bu felaketler başlamadan beş kere gittim. Onlar hayatımda şimdiye kadar gördüğüm en kibar, en cömert, en onurlu, en hoşgörülü, en efendi insanlar. Suriyeliler. Zerre abartmıyorum. İnanın. Evlerine girdim çıktım. Sofralarına oturdum. (hoş, öyle olmayabilirlerdi de, yine de mülteci düşmanlığı korkunç olurdu) Arkadaşlar, eğer illa birine, bir şeye kızacaksanız emperyalizme kızın. Vahşi "Yeni Kolonyalizm"e. O güzelim insanların ülkesine leş kargaları gibi üşüştüler. Onlara kızın. Tanımak gerek insanları. Tanımadan etmeden, ön yargılarla… Çok korkunç. Yunus Emre şöyle diyordu: "Gelin tanış olalım"

BİR SİNEMA

Bir filme gittim arkadaşlar. Şaşkınlıktan bir hal oldum. Hayır film yapmadı bunu. Daha içeri girmeden oldu olan biten. Salon yaptı. Bekleme salonun kendisi. Fuaye yani. Bir avm sineması. Salonları yenilediler. Bu yeni fuayenin her tarafında İngilizce cümleler. Bütün duvarlarda. Sadece onlar. Öyle basit falan da değil, uzun cümleler, tabelalar, gravür tarzı figürler ağızlarından çıkan İngilizce konuşma balonları. Nooluyoruz? "AND, İN THE END THE LOVE YOU TAKE İS EQUAL TO THE LOVE YOU MAKE" Öyle yazıyor duvarda. Koca koca harflerle. Hiçbir açıklama yok. Türkçesi yok. Hiçbir duvarda Türkçe bir tek laf da yok. Bir başka duvarda şu: "ANOTHER PARADİGM SHİFT RELİSH EVERY MOMENT" Aa! Dört duvar sadece İngilizce. "Yerliler" için de en ufak bir açıklama olsun lütfedilmemiş. Onlar "turist"lere desen. Yıllardır giderim tek bir turiste denk gelmedim. Orada. Tamam, peki, hadi diyelim yüzde sekseni turist gelenlerin. Gene de yüzde yirmi o azınlık Türk için bir açıklama? Madem o derece iyi İngilizce bildiğimizi varsayıyorsanız filmlerdeki alt yazılar neyin nesi?

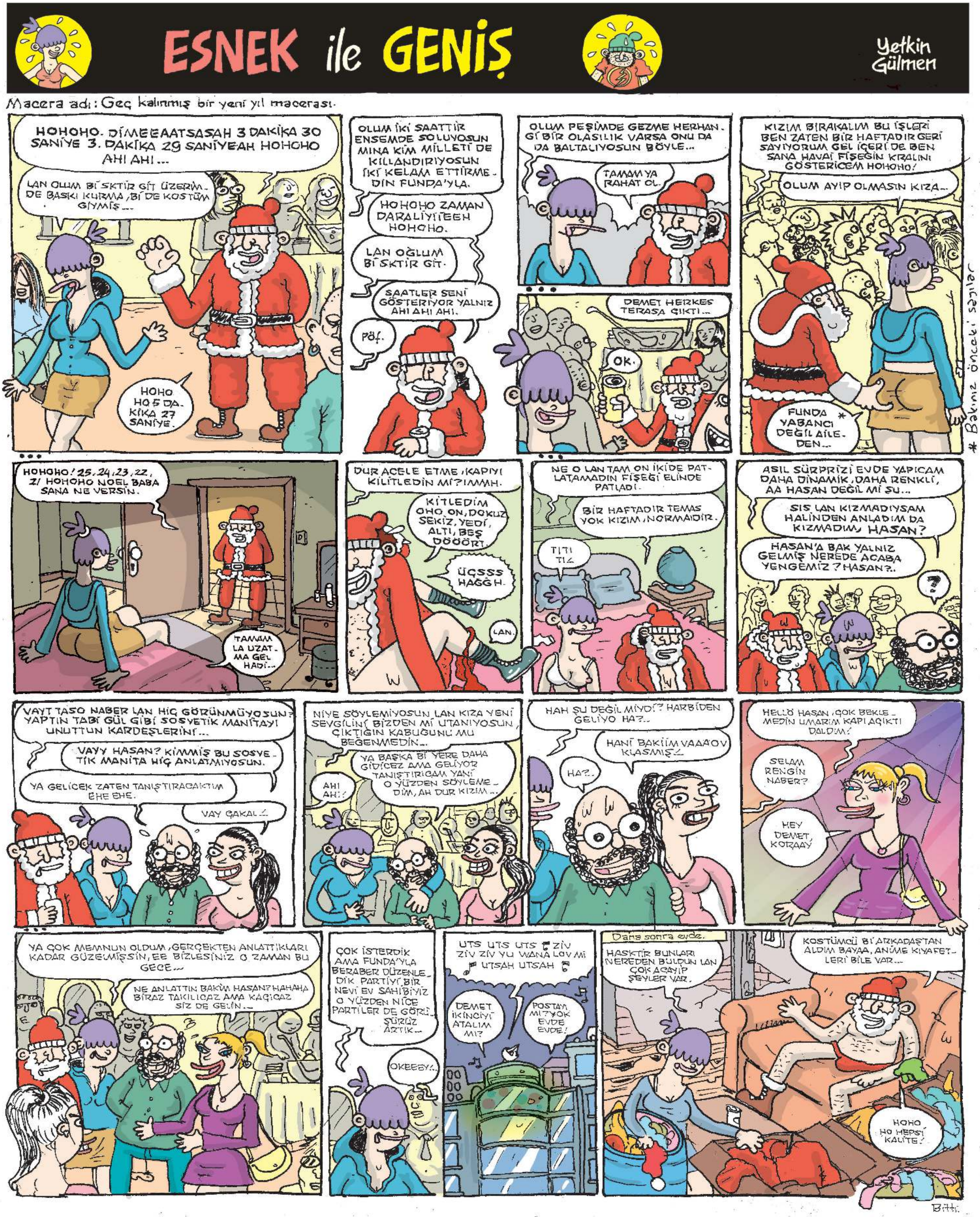

Ömer Hayyam 1048-1131

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Hmm...
UZAYLILAR DÜNYA DIŞI BIR DİL İLE BİZİMLE TEMAS KURMAYA ÇALIŞIYOR
NE DEMEK İSTİYORLAR BURDA, BU İŞARETLERİN ANLAMI NE?..
BİLDİM LAN BİLDİM! AÇILMAYAN EMOJİ BU BENİM TELEFONDA DA OLUYOR, SORAMIYOSUN DA HANGİ EMOJİYİ ATTIN DİYE...
Vay be ne günlerdi, bi azameti vardı işin. Şimdi şu hale bak başhekim miyim yutubır mıyım belli değil...
HOCAM FİLMİMİ SİZİN BİLGİSAYARA GÖNDERMİŞ RÖNTGENCİ ORDAN BAKICAK DEDİ...
EVET ARKADAŞLAR BAKALIM!..
Zorro
TİŞÖRTÜ DİKTİRDİM ANNEME! NERDE LAN O ŞEREFSİZ?!!
BEBEĞE ALTIN GETİRECEĞİNİZE ÇOCUK BEZİ GETİRİN VALLAHİ ÇOK DAHA MAKBULE GEÇER GAH GAH GAH GAH!..
SIRF ŞUNU SÖYLESİN DİYE ÇOCUK SAHİBİ OLDUK.
Eşkiya...
BENİ NİYE İHBAR ETTİN JANDARMAYA MUSTAFA KARDAŞ.
ABİ İHA'SI VAR SİHA'SI VAR BEN NİYE İHBAR EDEYİM, SEN KENDİN EBELENMİŞSİN İHA'YA.
İHA NE LAN?
OTUR OTUR GEL.
ÇİFT USKUR
SİYAH POŞET BİZİMDİR BİZİM KALA
DİĞER HEPSİ OLSUN SİYAH POŞET PARALI OLMASIN
YAŞASIN
LAN DOĞRU DÜZGÜN Bİ KORTEJ YAPALIM SAĞA SOLA YALPALAMAYIN SKTİMİN SARHOŞLARI! LEVENT KIRCA GİBİ OLDUK DAHA CİDDİ !!!
BEYLER CİDDİ!..
Hassktir kahvedekini de ben yapmışım gibi oldu...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Geç kalınmış bir yeni yıl macerası.
HOHOHO. DİMEEAATSASAH 3 DAKİKA 30 SANİYE 3. DAKİKA 29 SANİYEAH HOHOHO AHI AHI...
LAN OLUM Bİ SKTİR GİT ÜZERİME DE BASKI KURMA, Bİ DE KOSTÜM GİYMİŞ...
HOHO HO 5 DAKİKA 27 SANİYE.
OLUM İKİ SAATTİR ENSEMDE SOLUYOSUN MINA KİM MİLLETİ DE KILLANDIRIYOSUN İKİ KELAM ETTİRMEDİN FUNDA'YLA.
HOHOHO ZAMAN DARALIYIIEEH HOHOHO.
LAN OĞLUM Bİ SKTİR GİT.
SAATLER SENİ GÖSTERİYOR YALNIZ AHI AHI AHI.
Pöf.
OLUM PEŞİMDE GEZME HERHANGİ BİR OLASILIK VARSA ONU DA BALTALIYOSUN BÖYLE...
TAMAM YA RAHAT OL.
DEMET HERKES TERASA ÇIKTI...
OK.
KIZIM BIRAKALIM BU İŞLERİ BEN ZATEN BİR HAFTADIR GERİ SAYIYORUM GEL İÇERİ DE BEN SANA HAVAİ FİŞEĞİN KRALINI GÖSTERİCEM HOHOHO!
OLUM AYIP OLMASIN KIZA...
FUNDA YABANCI DEĞİL AİLEDEN...*
* Bakınız önceki sayılar
HOHOHO! 25, 24, 23, 22, 21 HOHOHO NOEL BABA SANA NE VERSİN.
TAMAM LA UZATMA GEL HADİ...
DUR ACELE ETME, KAPIYI KİLİTLEDİN Mİ? IMMH.
KİTLEDİM OHO ON, DOKUZ SEKİZ, YEDİ, ALTI, BEŞ DÖÖÖRT.
ÜÇSSS HAGGH.
LAN.
NE O LAN TAM ON İKİDE PATLATAMADIN FİŞEĞİ ELİNDE PATLADI.
BİR HAFTADIR TEMAS YOK KIZIM, NORMALDİR.
TITI TIZ
ASIL SÜRPRİZİ EVDE YAPICAM DAHA DİNAMİK, DAHA RENKLİ, AA HASAN DEĞİL Mİ ŞU...
SIS LAN KIZMADIYSAM HALİNDEN ANLADIM DA KIZMADIM, HASAN?
HASAN'A BAK YALNIZ GELMİŞ NEREDE ACABA YENGEMİZ? HASAN?..
?
VAYT TASO NABER LAN HİÇ GÖRÜNMÜYOSUN? YAPTIN TABİ GÜL GİBİ SOSYETİK MANİTAYI UNUTTUN KARDEŞLERİNİ...
VAYY HASAN? KİMMİŞ BU SOSYETİK MANİTA HİÇ ANLATMIYOSUN.
YA GELİCEK ZATEN TANIŞTIRACAKTIM EHE EHE.
VAY ÇAKAL!
NİYE SÖYLEMİYOSUN LAN KIZA YENİ SEVGİLİN, BİZDEN Mİ UTANIYOSUN, ÇIKTIĞIN KABUĞUNU MU BEĞENMEDİN...
YA BAŞKA Bİ YERE DAHA GİDİCEZ AMA GELİYOR TANIŞTIRICAM YANİ O YÜZDEN SÖYLEMEDİM, AH DUR KIZIM...
AH! AH!
HAH ŞU DEĞİL MİYDİ? HARBİDEN GELİYO HA?..
HANİ BAKİİM VAAAOV KLASMIŞ!
HA?..
HELLO HASAN, ÇOK BEKLEMEDİN UMARIM KAPI AÇIKTI DALDIM!
SELAM RENGİN NABER?
HEY DEMET, KORAAY
YA ÇOK MEMNUN OLDUM, GERÇEKTEN ANLATTIKLARI KADAR GÜZELMİŞSİN, EE BİZLESİNİZ O ZAMAN BU GECE...
NE ANLATTIN BAKİM HASAN? HAHAHA BİRAZ TAKILICAZ AMA KAÇICAZ SİZ DE GELİN...
ÇOK İSTERDİK AMA FUNDA'YLA BERABER DÜZENLEDİK PARTİYİ, BİR NEVİ EV SAHİBİYİZ O YÜZDEN NİCE PARTİLER DE GÖRÜŞÜRÜZ ARTIK...
OKEEEY!..
UTS UTS UTS ZİV ZİV ZİV YU WANA LOV Mİ UTSAH UTSAH
DEMET İKİNCİYİ ATALIM MI?
POSTAYI MI? YOK EVDE EVDE!
Daha sonra evde.
HASKTİR BUNLARI NEREDEN BULDUN LAN ÇOK ACAYİP ŞEYLER VAR.
KOSTÜMCÜ Bİ ARKADAŞTAN ALDIM BAYAA, ANİME KIYAFETLERİ BİLE VAR...
HOHO HO HEPSİ KALİTE!
Bitti.

@kaansezyum

İtlik ve serserilik

Yeni yıla mı girdik, yıl mı bize girdi tam bilemiyorum hala. Birkaç haftadır lapa gibi yatışların sonu gelmedi. İtlik ve serserilikten uzak durmaya çalışınca da olmuyor. İtlik ve serserilik beslediğin bir hayvan gibi, yine gelip seni buluyor. İtlikten uyuyarak, serserilikten de evde kalarak kurtulabiliyorum şahsen. Zor olsa da oluyor ama insanın içinde o itliğin, o serseriliğin bir parçası olmamanın da bir rahatsızlığı oluyor. Tam rahatsızlık değil de bir huzursuzluk gibi bir şey. İçinde bir yer havlıyor, bir yer de 'Reyiz otur oturduğun yerde, bu işlerin sonu yok, bu işlerin sonu senin sonun olur' diyor. E o da doğru, diğeri de haklı. İtsiz, serserisiz yeni yıl deneyimi de bir değişik. İnsan kendisini bir farklı ve eksik hissediyor. İtlik ve serseriliği arıyor evin içinde ama itlik evde ne arar?

Gerekirse telefonları açmıyorsunuz, arayanlara 'Ay çok yorgunum, ay kıçım, ay başım' diye muhabbet edip onları da soğutuyorsunuz ortamlardan. Telefonu kapattığınız an ise inceden bir iç geçirmeler başlıyor. 'Ay gitseydim de itlik yapsaydım, ay çıksaydım da serseri gibi takılsaydım' diye hayıflanıyorsunuz. Bunları geçeceksiniz... Geç, geç, geç...

Bunları geçtikten sonra önce kendini bir temizleyeceksin. Git su ısıt, duş al uzun uzun, bi vücudunu dinle. Neren ağrıyor, nerenin neye ihtiyacı var, neren kaşınıyor, neren tutulmuş, neren paramparça olmuş bir gör. Bir gör ki kendini anla. Yoksa itlik ve serserilik tabii ki her zaman iyi arkadaş seninle. Hep eğlenmek, hep çıldırmak, hep çaldırıp kapatmak eğlenceli ama günün sonunda itlik de serserilik de 'Abi biz kaçalım, sen baydın' diyerek seni bırakıp gidiyor. Evini de haliyle leş gibi bırakıyorlar. İtlik ve serserilik seni, evini, işini, gücünü düşünecek değil ya. Hep arkadaşlarını çağırıyorlar bir de. Tanımadığın itler ve serseriler toplanıyor. Seni ortalarına alıp bir de dans ettiriyorlar. O sırada oynamak ne kadar güzel, ne kadar eğlenceli? İt gelip eline bira tutuşturuyor, serserilik geliyor 'Ay çok güzel cinim var' diyor. Cinler, periler el ele tutuşuyor, gününü, geceni yakıyor. İtler ve serseriler ise bu işe aşina. Senin gibi değiller. İtlere her gün itlik var, serseriler ise zaten serseri (Umurlarında değil hiçbir şey)...

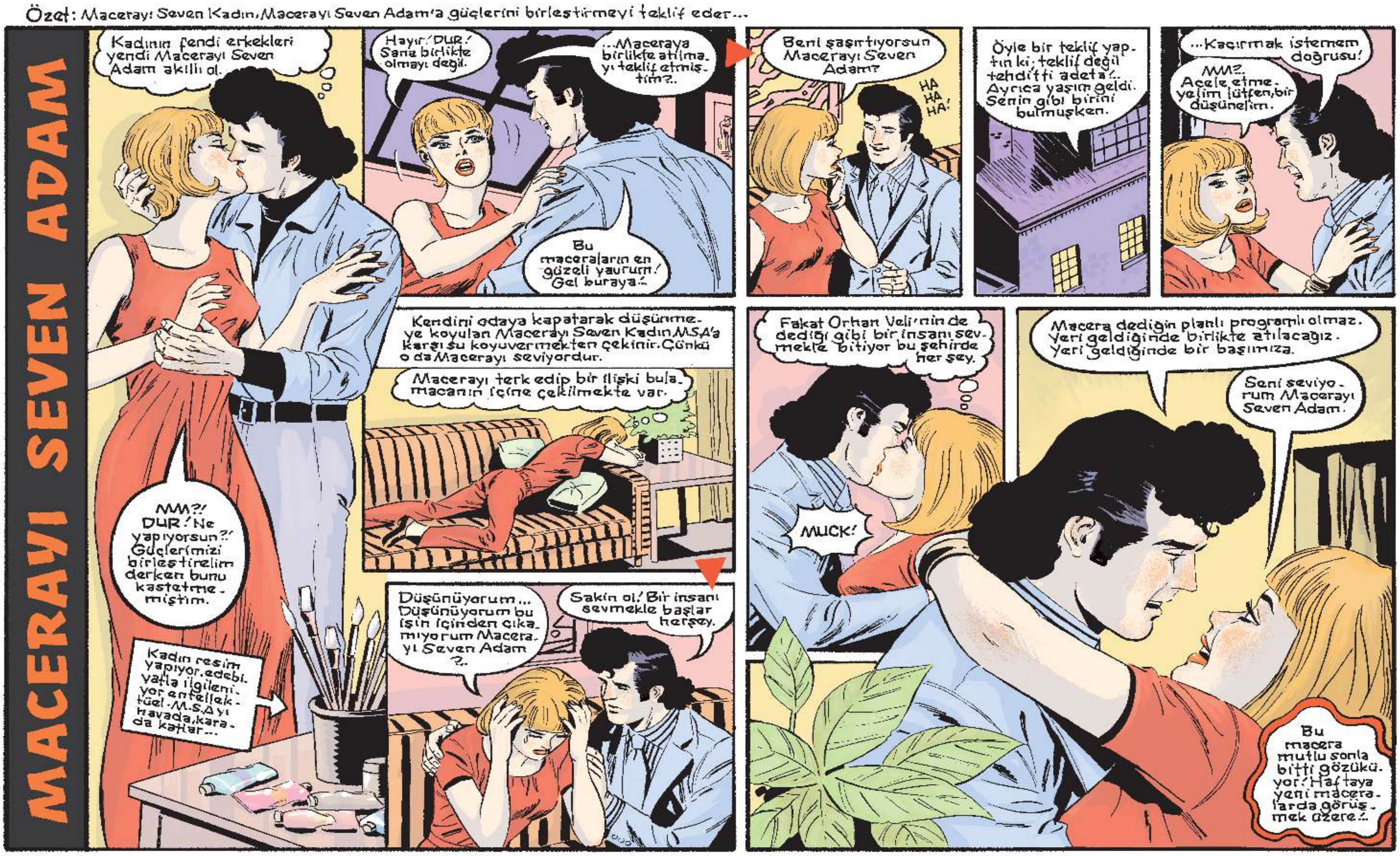
Steve Emberton

İtlik ve serserilik aradı yine Cuma gecesi beni. Geç saatte arıyor bir de. Normalde 'İşim 21.00 gibi biter' diyen serserilik, geç saatte itlikle buluşmuş. Beni aradıkları saat 02.46... 'Kaan biz karşıdan dönüyoruz, ama sana mı gelsek?' diyorlar telefonda. Ya Kaan naapsın o saatte? Kaan en son davul videosunu açmış, onu izliyor evinde. O saatte 'Gel' desen, ikisi de evine çökecek. Gelmeleriydi, yoluydu filan saat olacak 03:20, e Kaan ne zaman dinlenecek, Kaan sizle ne yapacak?

İtlik ve serserilik hep kendilerini düşünüyor. Seni düşünen yok. Var aslında ama o da sensin maalesef. Kendini değil de itliği düşünürsen, yanında kampanyasıyla serserilik de geliyor. Eğer serserilikle takılmak istersen zaten bir saatte de itlikle karşılaşıyorsun. O yüzden kendini kendinle eyle. Kendini dinle, kendinle konuş, kendine bak, kendini geliştir, kendini bil, kendini bul, kendinin farkına var.

Vardın vardın, varamazsan seni sabaha karşı sokaktan toplarız. Dandik arkadaşların seni çoktan bırakmış, yolda bir sarkaç gibi nereye gittiğini bilemeden evinin yolunu ararsın. Çok ararsın, çok.

Özet: Macerayı Seven Kadın, Macerayı Seven Adam'a güçlerini birleştirmeyi teklif eder...

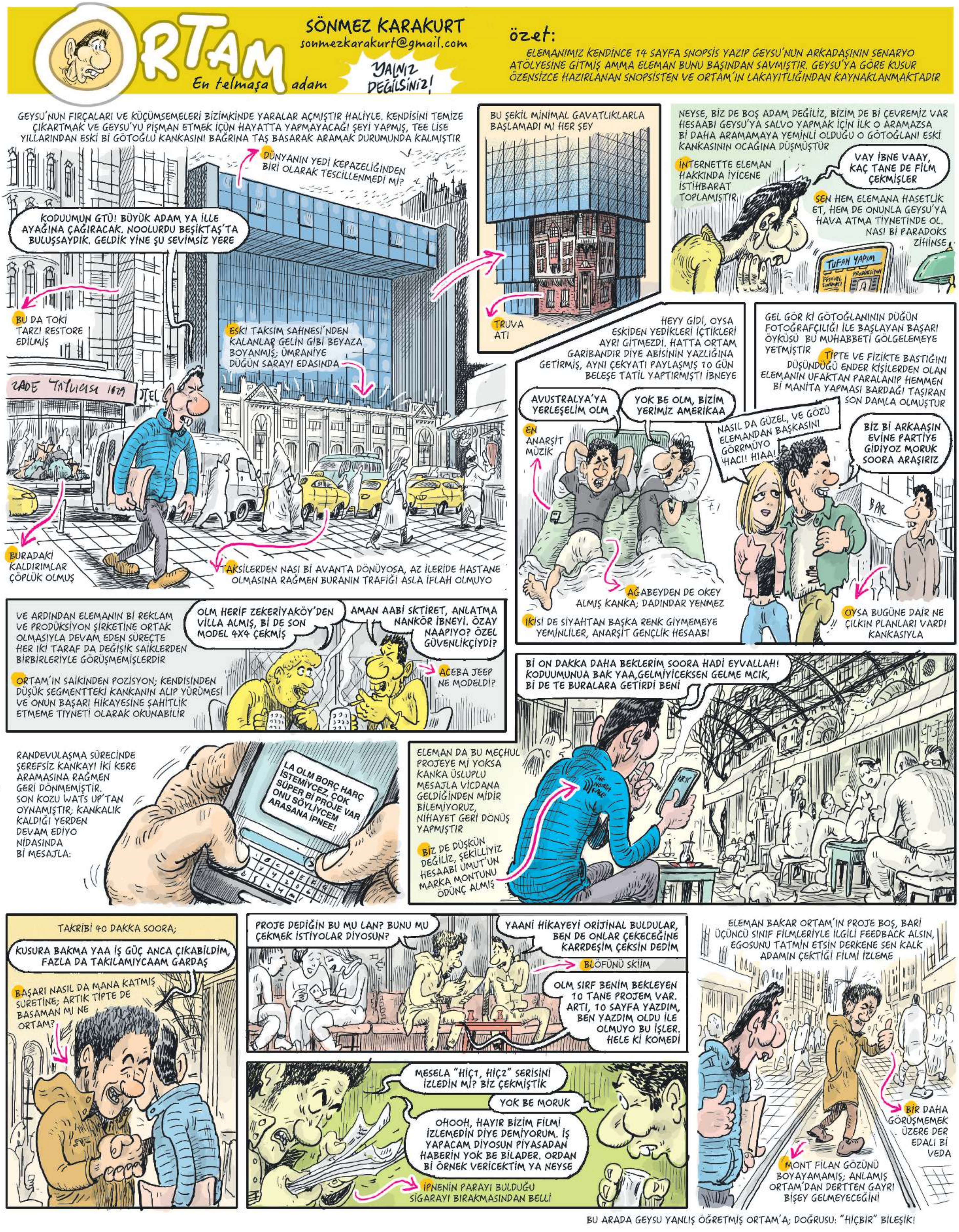
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 OCAK 2019 | Sayı: 593

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ KENDİNCE 14 SAYFA SNOPSİS YAZIP GEYSU'NUN ARKADAŞININ SENARYO ATÖLYESİNE GİTMİŞ AMMA ELEMAN BUNU BAŞINDAN SAVMIŞTIR. GEYSU'YA GÖRE KUSUR ÖZENSİZCE HAZIRLANAN SNOPSİSTEN VE ORTAM'IN LAKAYITLIĞINDAN KAYNAKLANMAKTADIR
GEYSU'NUN FIRÇALARI VE KÜÇÜMSEMELERİ BİZİMKİNDE YARALAR AÇMIŞTIR HALİYLE. KENDİSİNİ TEMİZE ÇIKARTMAK VE GEYSU'YU PİŞMAN ETMEK İÇİN HAYATTA YAPMAYACAĞI ŞEYİ YAPMIŞ, TEE LİSE YILLARINDAN ESKİ Bİ GÖTOĞLU KANKASINI BAĞRINA TAŞ BASARAK ARAMAK DURUMUNDA KALMIŞTIR
DÜNYANIN YEDİ KEPAZELİĞİNDEN BİRİ OLARAK TESCİLLENMEDİ Mİ?
KODUUMUN GTÜ! BÜYÜK ADAM YA İLLE AYAĞINA ÇAĞIRACAK. NOOLURDU BEŞİKTAŞ'TA BULUŞSAYDIK. GELDİK YİNE ŞU SEVİMSİZ YERE
BU DA TOKİ TARZI RESTORE EDİLMİŞ
ESKİ TAKSİM SAHNESİ'NDEN KALANLAR GELİN GİBİ BEYAZA BOYANMIŞ; ÜMRANİYE DÜĞÜN SARAYI EDASINDA
BURADAKİ KALDIRIMLAR ÇÖPLÜK OLMUŞ
TAKSİLERDEN NASI Bİ AVANTA DÖNÜYOSA, AZ İLERİDE HASTANE OLMASINA RAĞMEN BURANIN TRAFİĞİ ASLA IFLAH OLMUYO
BU ŞEKİL MİNİMAL GAVATLIKLARLA BAŞLAMADI MI HER ŞEY
TRUVA ATI
NEYSE, BİZ DE BOŞ ADAM DEĞİLİZ, BİZİM DE Bİ ÇEVREMİZ VAR HESAABİ GEYSU'YA SALVO YAPMAK İÇİN İLK O ARAMAZSA Bİ DAHA ARAMAMAYA YEMİNLİ OLDUĞU O GÖTOĞLANI ESKİ KANKASININ OCAĞINA DÜŞMÜŞTÜR
İNTERNETTE ELEMAN HAKKINDA İYİCENE İSTİHBARAT TOPLAMIŞTIR
VAY İBNE VAAY, KAÇ TANE DE FİLM ÇEKMİŞLER
SEN HEM ELEMANA HASETLİK ET, HEM DE ONUNLA GEYSU'YA HAVA ATMA TİYNETİNDE OL. NASI Bİ PARADOKS ZİHİNSE
TUFAN YAPIM
HEYY GİDİ, OYSA ESKİDEN YEDİKLERİ İÇTİKLERİ AYRI GİTMEZDİ. HATTA ORTAM GARİBANDIR DİYE ABİSİNİN YAZLIĞINA GETİRMİŞ, AYNI ÇEKYATI PAYLAŞMIŞ 10 GÜN BELEŞE TATİL YAPTIRMIŞTI İBNEYE
AVUSTRALYA'YA YERLEŞELİM OLM
YOK BE OLM, BİZİM YERİMİZ AMERİKAA
EN ANARŞİT MÜZİK
AĞABEYDEN DE OKEY ALMIŞ KANKA; DADINDAR YENMEZ
İKİSİ DE SİYAHTAN BAŞKA RENK GİYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI
GEL GÖR Kİ GÖTOĞLANININ DÜĞÜN FOTOĞRAFÇILIĞI İLE BAŞLAYAN BAŞARI ÖYKÜSÜ BU MUHABBETİ GÖLGELEMEYE YETMİŞTİR
TİPTE VE FİZİKTE BASTIĞINI DÜŞÜNDÜĞÜ ENDER KİŞİLERDEN OLAN ELEMANIN UFAKTAN PARALANIP HEMMEN Bİ MANİTA YAPMASI BARDAĞI TAŞIRAN SON DAMLA OLMUŞTUR
NASIL DA GÜZEL, VE GÖZÜ ELEMANDAN BAŞKASINI GÖRRMÜYO HACI! HIAA!
BİZ Bİ ARKAAŞIN EVİNE PARTİYE GİDİYOZ MORUK SOORA ARAŞIRIZ
BAR
OYSA BUGÜNE DAİR NE ÇILKIN PLANLARI VARDI KANKASIYLA
VE ARDINDAN ELEMANIN Bİ REKLAM VE PRODÜKSİYON ŞİRKETİNE ORTAK OLMASIYLA DEVAM EDEN SÜREÇTE HER İKİ TARAF DA DEĞİŞİK SAİKLERDEN BİRBİRLERİYLE GÖRÜŞMEMİŞLERDİR
ORTAM'IN SAİKİNDEN POZİSYON; KENDİSİNDEN DÜŞÜK SEGMENTTEKİ KANKANIN ALIP YÜRÜMESİ VE ONUN BAŞARI HİKAYESİNE ŞAHİTLİK ETMEME TİYNETİ OLARAK OKUNABİLİR
OLM HERİF ZEKERİYAKÖY'DEN VİLLA ALMIŞ, Bİ DE SON MODEL 4X4 ÇEKMİŞ
AMAN AABİ SKTİRET, ANLATMA NANKÖR İBNEYİ. ÖZAY NAAPIYO? ÖZEL GÜVENLİKÇİYDİ?
ACEBA JEEP NE MODELDİ?
Bİ ON DAKKA DAHA BEKLERİM SOORA HADİ EYVALLAH! KODUUMUNUA BAK YAA,GELMİYİCEKSEN GELME MCIK, Bİ DE TE BURALARA GETİRDİ BENİ
RANDEVULAŞMA SÜRECİNDE ŞEREFSİZ KANKAYI İKİ KERE ARAMASINA RAĞMEN GERİ DÖNMEMİŞTİR. SON KOZU WATS UP'TAN OYNAMIŞTIR; KANKALIK KALDIĞI YERDEN DEVAM EDİYO NİDASINDA Bİ MESAJLA:
LA OLM BORÇ HARÇ İSTEMİYCEZ, ÇOK SÜPER Bİ PROJE VAR ONU SÖYLİYCEM ARASANA İPNEE!
ELEMAN DA BU MEÇHUL PROJEYE Mİ YOKSA KANKA ÜSLUPLU MESAJLA VİCDANA GELDİĞİNDEN MİDİR BİLEMİYORUZ, NİHAYET GERİ DÖNÜŞ YAPMIŞTIR
BİZ DE DÜŞKÜN DEĞİLİZ, ŞEKİLLİYİZ HESAABİ UMUT'UN MARKA MONTUNU ÖDÜNÇ ALMIŞ
THE NORTH FACE
TAKRİBİ 40 DAKKA SOORA;
KUSURA BAKMA YAA İŞ GÜÇ ANCA ÇIKABİLDİM, FAZLA DA TAKILAMIYCAAM GARDAŞ
BAŞARI NASIL DA MANA KATMIŞ SURETİNE; ARTIK TİPTE DE BASAMAN MI NE ORTAM?
PROJE DEDİĞİN BU MU LAN? BUNU MU ÇEKMEK İSTİYOLAR DİYOSUN?
YAANİ HİKAYEYİ ORİJİNAL BULDULAR, BEN DE ONLAR ÇEKECEĞİNE KARRDEŞİM ÇEKSİN DEDİM
BLÖFÜNÜ SKİİM
OLM SIRF BENİM BEKLEYEN 10 TANE PROJEM VAR. ARTI, 10 SAYFA YAZDIM, BEN YAZDIM OLDU İLE OLMUYO BU İŞLER. HELE Kİ KOMEDİ
MESELA "HİÇ1, HİÇ2" SERİSİNİ İZLEDİN Mİ? BİZ ÇEKMİŞTİK
YOK BE MORUK
OHOOH, HAYIR BİZİM FİLMİ İZLEMEDİN DİYE DEMİYORUM. İŞ YAPACAM DİYOSUN PİYASADAN HABERİN YOK BE BİLADER. ORDAN Bİ ÖRNEK VERİCEKTİM YA NEYSE
İPNENİN PARAYI BULDUĞU SİGARAYI BIRAKMASINDAN BELLİ
ELEMAN BAKAR ORTAM'IN PROJE BOŞ, BARİ ÜÇÜNCÜ SINIF FİLMLERİYLE İLGİLİ FEEDBACK ALSIN, EGOSUNU TATMİN ETSİN DERKENE SEN KALK ADAMIN ÇEKTİĞİ FİLMİ İZLEME
BİR DAHA GÖRÜŞMEMEK ÜZERE DER EDALI Bİ VEDA
MONT FİLAN GÖZÜNÜ BOYAYAMAMIŞ; ANLAMIŞ ORTAM'DAN DERTTEN GAYRI BİŞEY GELMEYECEĞİNİ
BU ARADA GEYSU YANLIŞ ÖĞRETMİŞ ORTAM'A; DOĞRUSU: "HİÇBİR" BİLEŞİK!

UYKUSUZ

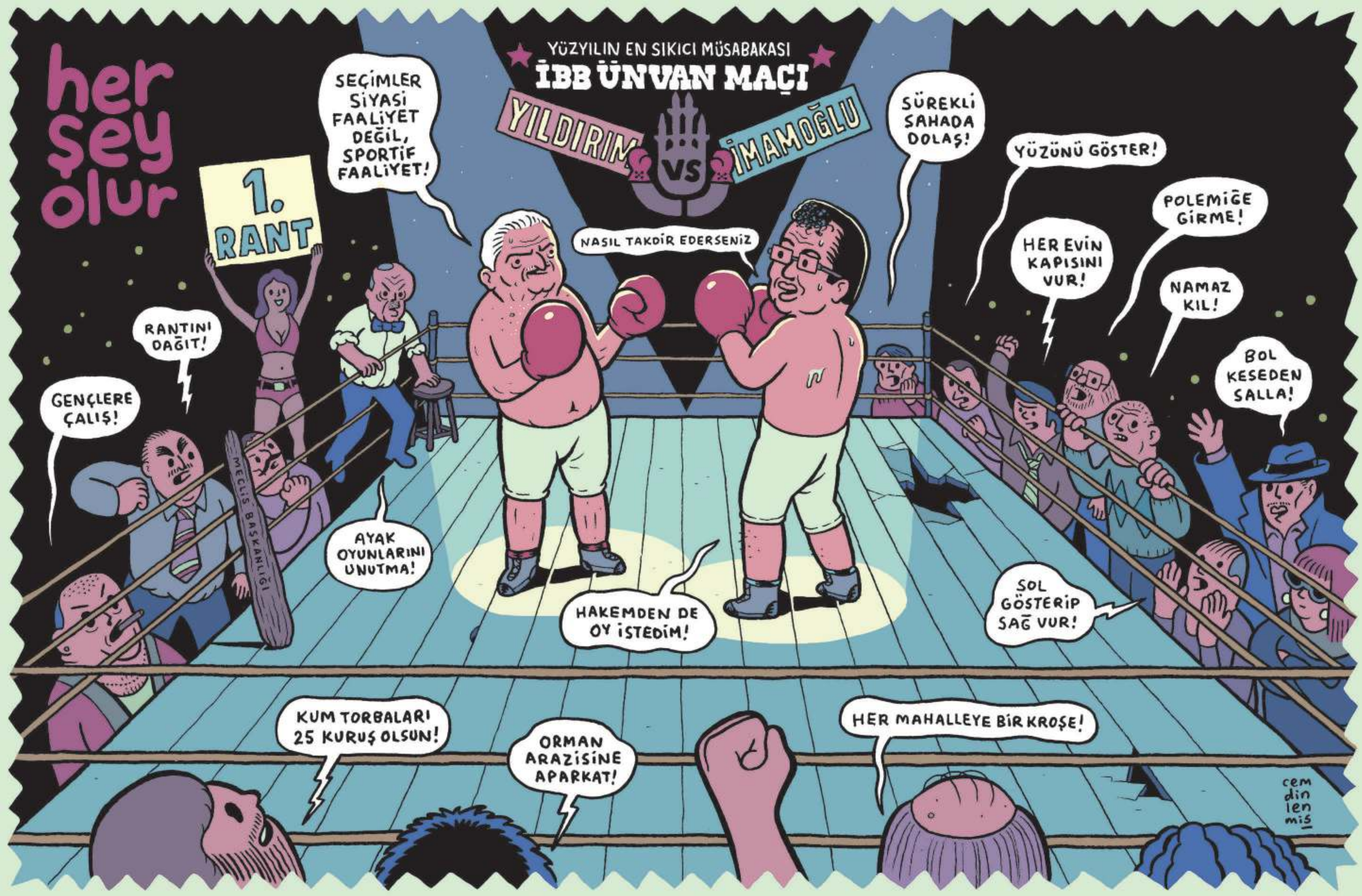
16 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/03 No: 594
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Kamuoyunun tepkisi üzerine üç yıl önce geri çekilen, "Çocuk istismarcısına evlilik affı" düzenlemesi yeniden Meclis yolunda. Düzenlemenin çocuk yaşta evliliklerin önünü açacağı belirtiliyor

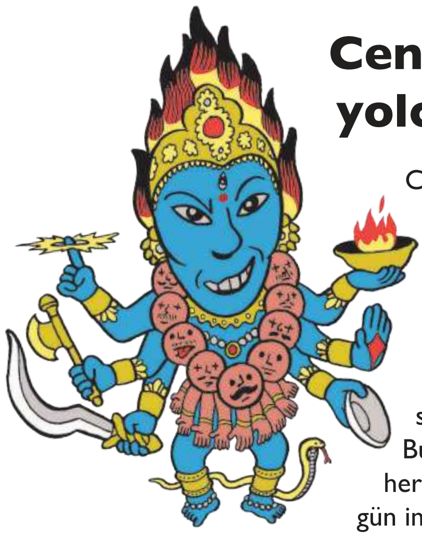

ARKASI YARIN
Nikolay'ların Çiftliği
EMRAH ABLAK
sene 1924
Tomas Nikolay, 1910 yılında Rusya'dan Amerika'ya göçmüş bi ailenin, dört oğlundan en küçük olanlarıydı... Orta boylu, atletik, hafif şehla, ayrık dişli gelen bi oğlandı. Çiftliğin bütün işleriyle uğraşır, sabah dörtte ineklerin tezeklerini temizleyerek başlardı mesaisi...
1
Bütün işle Tomas uğraşırdı, çünkü babasını 1914'te Gallipoli savaşında kaybetmişti... Babası Sörcınt Klif Nikolay nice savaşlar görmüş bir inek tüccarıydı...
deho
iiğhihihi
Baban ölmüş
Yoo!
Küçük abisi Frensi kardeşlerin en çalışkanıydı.. O, koyun kazasında öldü..
SENİ ASLA AFFETMİİCEM!
ĞĞASSLA!
2
Ortanca abisiyle, büyük abisi ise ohayo'ya giderken, bindikleri trene saldıran soyguncular tarafından tecavüze uğrayarak öldürüldüler...
AH
PAT
Koyunu vurduğu için 2 sene yattı tomas. Çünküm koyun, komşunun koyunuydu... Bu o'nu daha da olgunlaştırdı...
Sevişek mi?
canım çekmiyo
Tomas çiftlikte, annesi Margeret ve ölen büyük abisinin dul eşi Suzin ile birlikte yaşıyordu..
olum terli terli şeyetme
sus reks
Hav Hav
OFF tamam anne yaa
Yengesi Suzin neşeli ve diri bi kadındı.. Cenifır Lopez gibi kalçaları vardı ve işvesiyle cilvesi güzeldi...
3
Tomas.. korsemi bağlar mısın?
geldim yenge
Çiftlikleri Meksika sınırında Santa Klara kasabasındaydı... 600 nüfuslu bu kasaba, zaman zaman meksikalı haydutların, zaman zaman da kızılderililerin saldırılarına maruz kalıyordu...
Evet sene 1924 olmuştu ama kızılderililik daha bitmemişti... Şiddet vardı.. Ama kasaba huzurluydu.. İnsanlar dostça yaşıyordu...
LELELELELE..
4
5
Kuzey Karolayna Yolu
kilise
otel Waşinktın TEM
Ramsey'lerin malikanesi
Vilbur'un evi
Gümrük
Vali
Kumarhane genelevi
DAN
arıva
ahır
Dakota yolu
SANTA KLARA
Şerif
KROKİ
Nikolay'ların çiftliği
AMERİKA-MEKSİKA SINIRI
Meksikalı çeteler
Apaçiler
Hayat böylece sürüp gidiyordu Santa Klara'da...
Tomas'ın odun kestiği bir öğlen vakti bu ufak kasabada hayat bir anda değişecekti... Çünkü bir takım gelişmeler olmuş ve bu gelişmeler beraberinde sorun getirmişti...
6
TOMAS! TOMAS! DUYDUN MU OLM!?
Gelen Vilbur'du... Evleri kuzey Karolayna asfaltındaydı Vilburların... Yani Tomasların çiftliğine bir hayli uzaktılar... Buraya kadar geldiğine göre durum ciddi olmalıydı... Vilbur'la pek muhabbeti yoktu Tomas'ın... Vilbur'un babasıyla, Tomas'ın babası, geçmişte beraber inek işi yapmışlar, sonra kavga edip ayrılmışlardı.. Bu soğukluk çocuklara da yansımıştı...
Hayırdır Vilbur?
HOFF.. dur bi soluklanayım
7
Vilbur Maximilyan geçen senelerde, babasının işini büyütmüş ve bir inek imparatorluğu kurmuştu.. Sürülerini beslemek için Meksika'dan saman, ot, arpa ithal ediyordu...
AL ŞU İÇ BİRAZ
AYI GİBİ TERLEMİŞSİN.. KOŞARAK MI GELDİN?
YOK.. ARABADAN BURAYA KOŞANA KADAR ŞİŞTİM. HOFF..
8
BİRAZ SPOR YAP LAN... DAHA YAŞIN KAÇ İKİ ADIMDA YORULUYOSUN.. BABAN, RAHMETLİ ORLANDO AMCA KOŞARAK WAŞINKTONA GİDİP GELİYODU.. Bİ DE OĞLUNA BAK, TAM BİR AYI..
HAGALA... GLO.. GLA..
GLOK..
Şıck
9
Suyu içen Vilbur kendine gelmişti.. Bir anda ciddileşiverdi..
GENELEVİN BARMENİNİ VURMUŞLAR.. AZ EVVEL GÖRDÜM..
NE?! RIGIRD'I MI?
EVET RIGIRD'I.
10
Tomas şaşırmıştı.. Rıgırd'ı çocukluğundan beri tanırdı.. Kimse ye zararı olmayan biriydi... Tomas çok öfkelendi...
ASSTR ABİ YAA.. KİM YAPMIŞ?
BİLMİYORUM... DAHA YENİ GÖRDÜM..
NASIL "DAHA YENİ GÖRDÜM"?
İLK BEN GÖRDÜM HEMEN ARABAYA ATLAYIP YANINA GELDİM..
11
E, ŞERİFE NİYE GİTMEDİN LAN?
ŞERİFLEN KAVGALIYIZ.. GEL GÖSTEREYİM CESEDİ.. ARABAM ŞURDA.. ÇOK ACAİP..
HAYDAA
12
DÖĞHAAA!
YAVAŞ LAN! YAVAŞ!
BİZDEN ÖNCE BULMASINLAR DİYE!
DOBUDAK DOBUDAK BODUK..
13
DEVAMI HAFTAYA...

Cennete duble yolculuk

@kaansezyum

Cennet gibi bir ülkede yaşıyoruz. Cenneti, cehenneme çevirmeye de niyetliyiz. Hem de ful + ful niyetliyiz. Günlük yaşamımız cennetten cehenneme sürekli evriliyor. Bugün rahat yaptığınız herhangi bir şey, ertesi gün imkansıza dönüşüyor. Az önce beraber yürüdüğünüz yollar bir bakıyorsunuz ertesi gün üzerinize çöküyor. Her gün eve döndüğünüzde 'Bugün de hayattayım' diyebiliyorsanız, ne mutlu size. Gün geliyor, hayvanlar kendilerini uçurumdan atıyor, ertesi gün hayvanların aslında intihar etmediği ve tarandığı ortaya çıkıyor. Gün geliyor seçim oluyor bitiyor, ortalıkta plakasız arabalar var oluyor, bitiyor. Ertesi güne kimse o güzel arabalara ne olduğunu bilemiyor... O güzel insanlar o plakasız arabalara binip gazlıyor, gidiyorlar.

Cennet gibi ülke olmak kolay değil. Gözaltında hayatını kaybedenler, kendi kendini kafasını vura vura öldürenler, kimin vurduğu belli olmayan insanlar, hayvanlar, bitkiler ve şehirlerle yaşayıp gidiyoruz. Bugün de ölmedik. Yarına kısmettir belki. Konsolosluklar Mad Max gibi oluyor. Giren çıkamıyor.

Büyükşehirde yaşayanları ise daha ilginç deneyimler bekliyor. Çocukluğunuzun geçtiği yerleri anımsayın. Şimdi çocukken top oynadığınız, bisiklete bindiğiniz yerleri hatırlayın. Sahi nerede onlar? Görünüşe bakılırsa hepsi TOKİ'lenmiş gibi. Anılarımızın da üzerini betonla örtüyoruz milletçe. Zaten anı dediğin nedir ki? Önemli olan TOKİ güzelliği. Betonla ördük dört bir yanımızı.

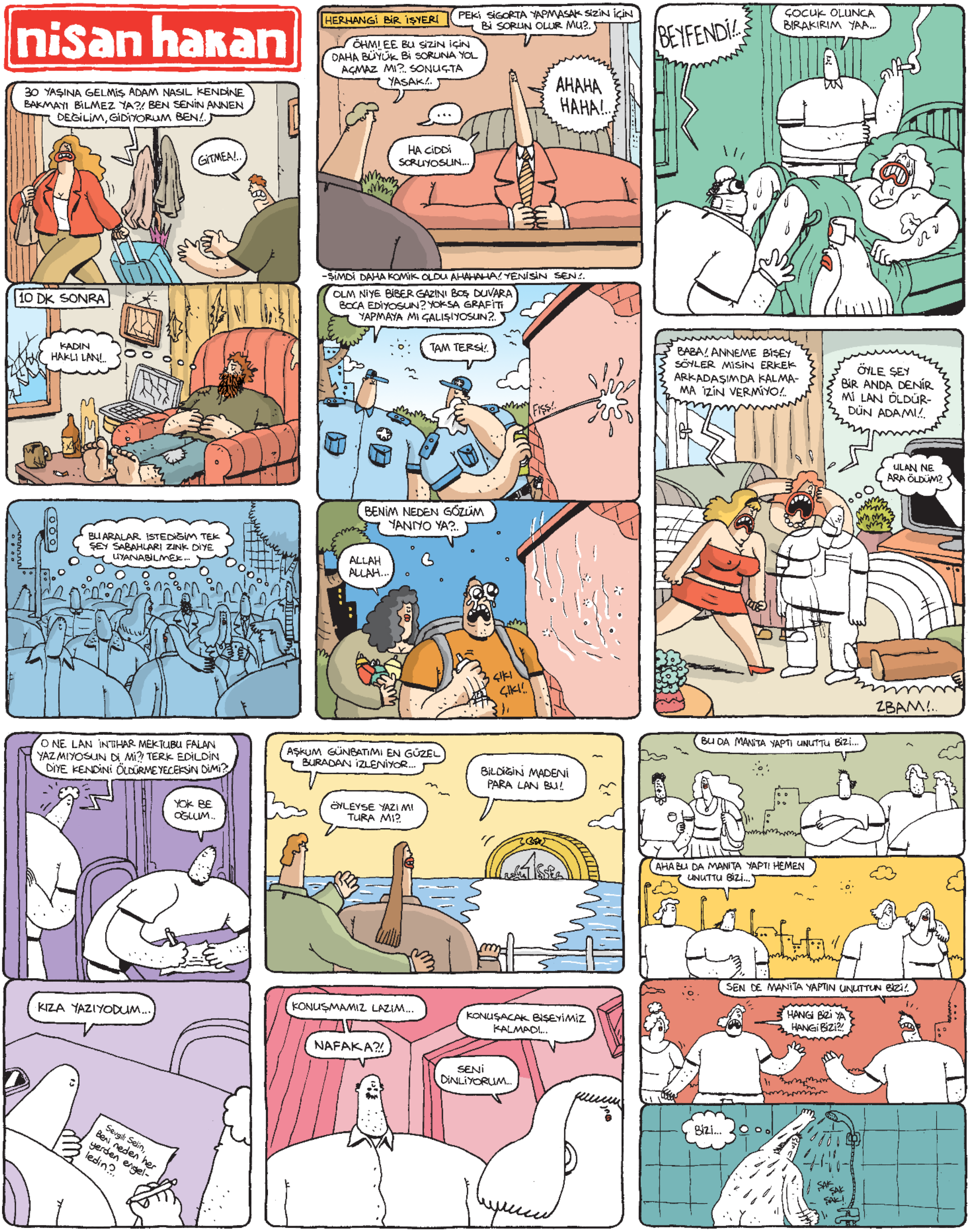
Kırsaldaysanız işiniz biraz daha kolay. Devlet babanın sizi gelip bulması biraz daha zaman alıyor. Fakat yaşadığınız yerde bir akarsu, bir vadi, bir güzellik, bir tarihi eser varsa, bir süre sonra onlara da 'Ya bu dereler boşa akıyor, gelin şuraya verimsiz bir hidro elektrik santral yapalım' diyen bıyıklılar geliyor... Dünyanın en güzel yerlerinden birinde oturuyorsanız, bıyıklılar sizi de buluyorlar. Sanki adeta ülkedeki güzellik onları bozuyor. Canınızın bir parçası dağınıza bi takım bıyıklı gelip 'Bu dağda altın arayacağız, yaşasın patronlar' diyerek, güzelim dağa siyanürü basabiliyor. Dağ içten içe eriyor, hayat bitiyor, reklamlar devam ediyor. Zenginler zenginleşiyor. Fakirler yine garibo forevır. Zaten fakirler olmasa zenginler de olamayacak.

Halk nedense yüzyıllardır dinlenemiyor. Sesini çıkartamıyor. Gün geliyor cenderme, gün geliyor asker, gün geliyor amir suretinde otorite kendini gösteriyor. 'Çık git buradan, burayı çirkinleştireceğiz, kış kış buralara yol yapacağız. Yol medeniyettir, medeni ol ulan' diyor sana. Teyzeler, nineler, hayatları boyunca eşlerinin kötü muamelesinden başka kötü muameleye tanık olmamış insanlar isyan ediyor. Bıyıklı otorite sinsi sinsi bıyık altından gülüyor. İçkisi, kumarı yok. Tek kötü alışkanlığı açgözlülüğü. O kadar açgözlü ki, hiçbir ses kafasının içindeki 'Buraların tek hakimi benim, ben ne dersem o olur' çığlığını bastıramıyor. Kafasında sadece bir tek ses var, başka seslere, renklere yer yok çünkü... İnsanlar geceleri sokağa çıkıyor, duvarları boyuyor, rengarenk resimler yapıyor. Sabah uyanınca 'Silin bunların hepsini' diye buyuruyor, griye dönüşüyor tarihimiz, kültürümüz, geçmişimiz. Gri belki de otoriteyi anlatan en iyi renk. Siyah ve beyazın mükemmel uyumu. Renklere karşı... Savaş gemileri, savaş uçakları, tanklar da gri ama o grinin amacı başka. Başka renkler yok otoritenin kafasında. Renk körü, duygu sağırı, sevgi dilsizi çünkü.

Belki de otorite çok sıkılıyor. Belki de bıyığıyla yalnız kalmak istemiyor. Belki de tek sıkılan insan olmak istemiyor. O yüzden herkesi sıkıyor, her şeyi griye boyuyor, renklere ve duygulara sinirleniyor.

Çünkü artık tek duygusu kalmış canavar sinirle ve korkuyla besleniyor.

Buyurun canımı da yiyin, afiyet olsun.

nisan hakan
30 YAŞINA GELMİŞ ADAM NASIL KENDİNE BAKMAYI BİLMEZ YA?! BEN SENİN ANNEN DEĞİLİM, GİDİYORUM BEN!.
GİTMEA!..
10 DK SONRA
KADIN HAKLI LAN!..
BU ARALAR İSTEDİĞİM TEK ŞEY SABAHLARI ZINK DİYE UYANABİLMEK...
HERHANGİ BİR İŞYERİ
PEKİ SİGORTA YAPMASAK SİZİN İÇİN Bİ SORUN OLUR MU?.
ÖHM! EE BU SİZİN İÇİN DAHA BÜYÜK Bİ SORUNA YOL AÇMAZ MI?. SONUÇTA YASAK!.
AHAHA HAHA!..
...
HA CİDDİ SORUYOSUN...
-ŞİMDİ DAHA KOMİK OLDU AHAHAHA! YENİSİN SEN!.
OLM NİYE BİBER GAZINI BOŞ DUVARA BOCA EDİYOSUN? YOKSA GRAFİTİ YAPMAYA MI ÇALIŞIYOSUN?.
TAM TERSİ!.
FİŞŞ!
BENİM NEDEN GÖZÜM YANIYO YA?.
ALLAH ALLAH...
ÇIKI ÇIKI!.
BEYFENDİ!.
ÇOCUK OLUNCA BIRAKIRIM YAA...
BABA! ANNEME BİŞEY SÖYLER MİSİN ERKEK ARKADAŞIMDA KALMAMA İZİN VERMİYO!.
ÖYLE ŞEY BİR ANDA DENİR Mİ LAN ÖLDÜRDÜN ADAMI!.
ULAN NE ARA ÖLDÜM?
ZBAM!.
O NE LAN İNTİHAR MEKTUBU FALAN YAZMIYOSUN Dİ Mİ?! TERK EDİLDİN DİYE KENDİNİ ÖLDÜRMEYECEKSİN DİMİ?!
YOK BE OĞLUM..
KIZA YAZIYODUM...
Sevgili Selin, Beni neden her yerden engelledin?
AŞKUM GÜNBATIMI EN GÜZEL BURADAN İZLENİYOR...
BİLDİĞİN MADENİ PARA LAN BU!
ÖYLEYSE YAZI MI TURA MI?
KONUŞMAMIZ LAZIM...
NAFAKA?!
KONUŞACAK BİŞEYİMİZ KALMADI...
SENİ DİNLİYORUM..
BU DA MANİTA YAPTI UNUTTU BİZİ...
AHA BU DA MANİTA YAPTI HEMEN UNUTTU BİZİ...
SEN DE MANİTA YAPTIN UNUTTUN BİZİ!.
HANGİ BİZİ YA HANGİ BİZİ?!
BİZİ...
ŞAK ŞAK ŞAK!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sanırım şu hayatta benim en büyük sıkıntılarımdan biri, sıcak bir sıcak çikolata içememek. Çıldıracağım arkadaş. Büyük yıkılacağım, o olacak en sonunda. Benim en doğal hakkım değil mi sıcak bir sıcak çikolata içmek, içebilmek. En doğal hakkım değil mi. Hayır ben bunun parasını da veren bir insanım. Bana bir ürün sunuyorsun, diyorsun ki, "sıcak çikolatam var, datman mı" diyorsun, ben de diyorum ki, "tamam, tadayım, canım da çekti, iyi olur valla, neden olmasın" diyorum, sana orta boy bir sıcak çikolata için on üç lira kadar bir para veriyorum, büyük para, tamam helali hoş olsun, bir şey de demiyoruz, lakin sen de bu paranın karşılığını ver be aga. Gerçekten sinirleniyorum ama. Arkadaşım bu sıcak çikolata neden sıcak olamıyor. Madem sıcak olamıyor, neden siz buna "sıcak çikolata" diyorsunuz. "Aslında o kadar da sıcak olmayan çikolata" deyin, başımla beraber. Ağzımı açarsam insan değilim. Bir değil, iki değil. Her defasında, "belki" diyorum "bu defa sıcak olur gerçekten de sıcak çikolata" diyorum, "ses etmeyeyim" diyorum, "önceki sıcak çikolatalar sıcak olmamış olabilir, ama bu defaki sıcak çikolata belki de gerçekten sıcak olacaktır" diyorum, yok arkadaş, yine nanay, yine nanay. İçilmiyor bile. Aslında "o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata" olarak gelse içilir. Çünkü o kafada olmuş olursun, o lezzete hazır olursun. Ama insan gerçekten de "sıcak çikolata" kafasındayken, "aslında o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata" kafasına bir türlü inemiyor. İnsan yükselmişken düşemiyor. Birkaç kez öyle için için ağladım. Elimde "aslında o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata" ile. Öyle kalakaldım. Ne yapacağımı bilemedim. Bir de yani "aslında o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata"yı içmedikçe içmedikçe, hızlı sayılabilecek bir şekilde, "aslında o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata", "iyiden iyiye soğumuş, neredeyse artık soğuk sıcak çikolata"ya dönüşüyor. Ve tüm bunlar olurken insanın elinden hiçbir şey gelmiyor. Birkaç kez değiştirttim. "Aslında o kadar da sıcak olmayan sıcak çikolata"yı, ne bileyim "kapuçino"yla değiştirttim mesela. Kapuçino'yu severim. Ama bazen de sıcak çikolata içmek isterim. Tıpkı bugün yine olduğu gibi. Kahveciye girdim. Sıcak çikolata alacaktım çünkü. Gözümü karattım. Ve aynen şöyle bir cümle kurdum kasada. "Sıcak çikolata istiyorum orta boy, ama gerçekten sıcak olsun lütfen." Kasadaki çocuk şaşırdı. O şaşırınca iyice abandım. "Çünkü sıcak çikolatalar sıcak olmuyor, niye ki böyle acaba" dedim. Kalakaldı. "Ne yapsak ki acaba" dedi. Dedim, "ben bilemem". Arkadaşına gitti sordu önce, uzun uzun tartıştılar. "Haa, tamam o zaman" der gibi oldular bir ara, sonra yine tartıştılar. Nihayet yeniden geldi çocuk. "Tamam galiba" dedi, "çok değişik bir şey deneyeceğiz" dedi. Dedim "öyleyse ömrünüzde ilk kez gerçekten de sıcak olan bir sıcak çikolata yapacaksınız, öyle görünüyor" dedim. "Şu anda çok heyecanlıyız firma olarak" dedi. "Amerika'ya kadar haber salınmış durumda şu an" dedi. Sonra yaptı bir şeyler, dokundu şöyle bir bardağa sonra, mutlu oldu, gururlandı, o an gerçekten de sıcak bir sıcak çikolata yaptığını anladım, böbürlenerek, "krema da ister misiniz" dedi. Dedim "ben senin canını yerim, isterim benim canım kardeşim" dedim. Üzerine bir de krema takviyesi yaparken, canım kardeşimin gözünden yanağına doğru bir damla yaş süzüldüğünü gördüm. Ben de hislendim ama tuttum kendimi. Çünkü benim toplumda bir yerim var. Sonra düşmanlarım görüp de, "Alpay da ne kadar da sulugözmüş" mü desinler benim için, onu mu desinler yani. Uzattım elimi "bu defa gerçekten da sıcak olduğuna içimden doğru inandığım, sıcak olduğu çok belli olan sıcak çikolata"ya. Tuttum, kavradım. Sıcaktı lan sıcaktı işte. Resmen sıcaktı sıcak çikolata. Dayanamadım, ben de koyverdim kendimi. Ağlamaya başladım ben de. "S.keyim düşmanlarımı" dedim. Hep babamın düşmanlarını s.kecek değildim ya, biraz da kendi düşmanlarımı s.keyim dedim. Masama kadar nasıl geldiğimi bilmiyorum. İlk yudumu alır almaz sarsılarak titredim. Ben ömrümde böyle güzel bir şey içmedim. İnsan gerçekten "sıcak olan bir sıcak çikolata" içince aklı çıkıyormuş, o oluyormuş. Bunca sene yaşamamışım desem yeri. Ben bugüne kadar sıcak çikolata değil, ot içmişim ot. Her yudumda bir yerlere gidiyor, her yudumda bir yerlerden geliyorum. Sonra yine gidiyorum, yine geliyorum. Dağlara gidiyor, nehirlerden geliyorum. Mağaralarda yarasa kovalıyorum. Neler neler yapıyorum. Ovalarda yürüyor, vadilerde koşuyorum. Gökkuşağı kovalıyor, güneş yakalıyorum. Kırmızı benekli alabalıklarla birlikte yüzüyor, ağlıyor, ağlıyorum.

æ Uzun boylular, toplu fotoğraflarda hep böyle en arkalarda duruyorlar ya, ne bileyim, bu bana hep biraz hüzünlü geliyor. İtilmiş gibi. Herkesin yüzü kabak gibi ortadayken, uzun boyluların yüzleri öyle arkalardan seçilmiyor bile. Bir de yakınlarda uzun boylu bir arkadaşım, düştü bacağını kırdı. Uzun boyundan hep şikayetçiydi, en son konuştuğumuzda, "özlüyorum uzun boyumu" dedi. "Tam olarak ayağa kalkamıyorum, yerden yüksek mesafemi mumla arıyorum, o bakış açısı için şu an resmen yanıyorum" dedi. "Öyle deme, insan uzun boyunun kıymetini, onu kaybedince anlıyor" dedi.

æ Hoşça kal.

"HEY"
19 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
25 Ocak Cuma / **BKM Mutfak Çarşı**/ Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Gündüz Kuşağı

"Burcucum tabii ki de berbat buldum," dedi televizyondaki kız. Neyi berbat bulduğunu merak ettiğim için ekrana baktım. Galiba yatak başlığı üzerinde konuşuyorlardı çünkü kadrajda dev bir yatak başlığı vardı. Doğrusu Burcu kusura bakmasın ama ben de beğenmedim yatak başlığını. Hani öyle bir yatak başlığı ki normal insan evladı gibi pijamanı giyip gölgesine sığınamazsın. En kötü ihtimalle pijamanın ütülü olması gerekir. Ne bileyim insan bu yatak başlığının huzuruna bile çıkarken en azından bir kravat bağlar.

İlgimi çekti biraz daha seyrettim. Programda anladığım kadarıyla yeni evlenmiş genç kadınlar sırayla birbirlerini evlerine davet ediyor, konuklarına nişan düğün fotoğraflarını viedolarını falan izletiyor, hepsi kaça patladı, bir mülkiye müfettişine hesap verircesine titizlikle sayıp döküyor, yemek yediriyor, evini gezdirip mobilyalarını gösteriyor. Diğer yeni gelinler de ona puan veriyor. Sanırım haftanın son günü en çok puanı alan yeni gelin birinci oluyor artık bir ödül falan da vardır bunların üzerine. Yoksa Burcu bana pek de öyle tanımadığı insanları evine davet edip yatak başlığını gösterecek bir arkadaşımız gibi gelmedi.

Tabii bu söz üzerine kilitlendiğim ekrandan hava kararıp hanım "Ne yemek yaptın? Çok açım," diye mesaj atınca kalkabildim ancak. Evde çalışmanın iyi yanları sabah kalkar kalkmaz trafiğe falan gitmeden çalışmaya başlayabiliyor olmanız, kötü yanı ise bütün gün evde oturduğunuz için temizlik, çamaşır, bulaşık, yemek gibi işleri de eşek olmadığınız için sizin üstlenmeniz. Tabii başka kötü yanları da yok değil: Mesela sabah kalkar kalkmaz evde olduğunuz için sağa sola bakıp, o kitaptan bir iki sayfa okuyup, şu filme biraz bakıp, şu programı biraz izleyip bir türlü çalışmaya başlayamıyor olmanız. Aslında birbirimizi kandırmayalım, evde çalışmanın en kötü yanı pek de çalışamıyor olmanız. Tek işe yaradığı şey de sanırım insanlar ne iş yaptığınızı sorduklarında "İşsizim" yerine "evden çalışıyorum," falan diyebilmeniz. Zaten nedendir bilmem insanlar sırasıyla "işçi, işsiz ve mevsimlik işçi" olmaktan çok utanıyor. Mesela son yıllarda benim etrafımda aslında işçi olup kendini genç profesyonel olarak nitelendiren bir sürü insan türedi. "Oğlum genç profesyonel ne demek?" diyorum, profesyonel olarak bir ofiste çalıştıklarından başka bir cevap alamıyorum. Sanki Otosan'da çalışan ustabaşı bu işi amatör olarak yapıyor, İGDAŞ taşeronunda yol kazan kardeşim para kazanmak için değil hobi olsun diye yol kazıyor. Pezevenge bak, sanki çalışma hayatımızda herkes amatör, bir o profesyonel.

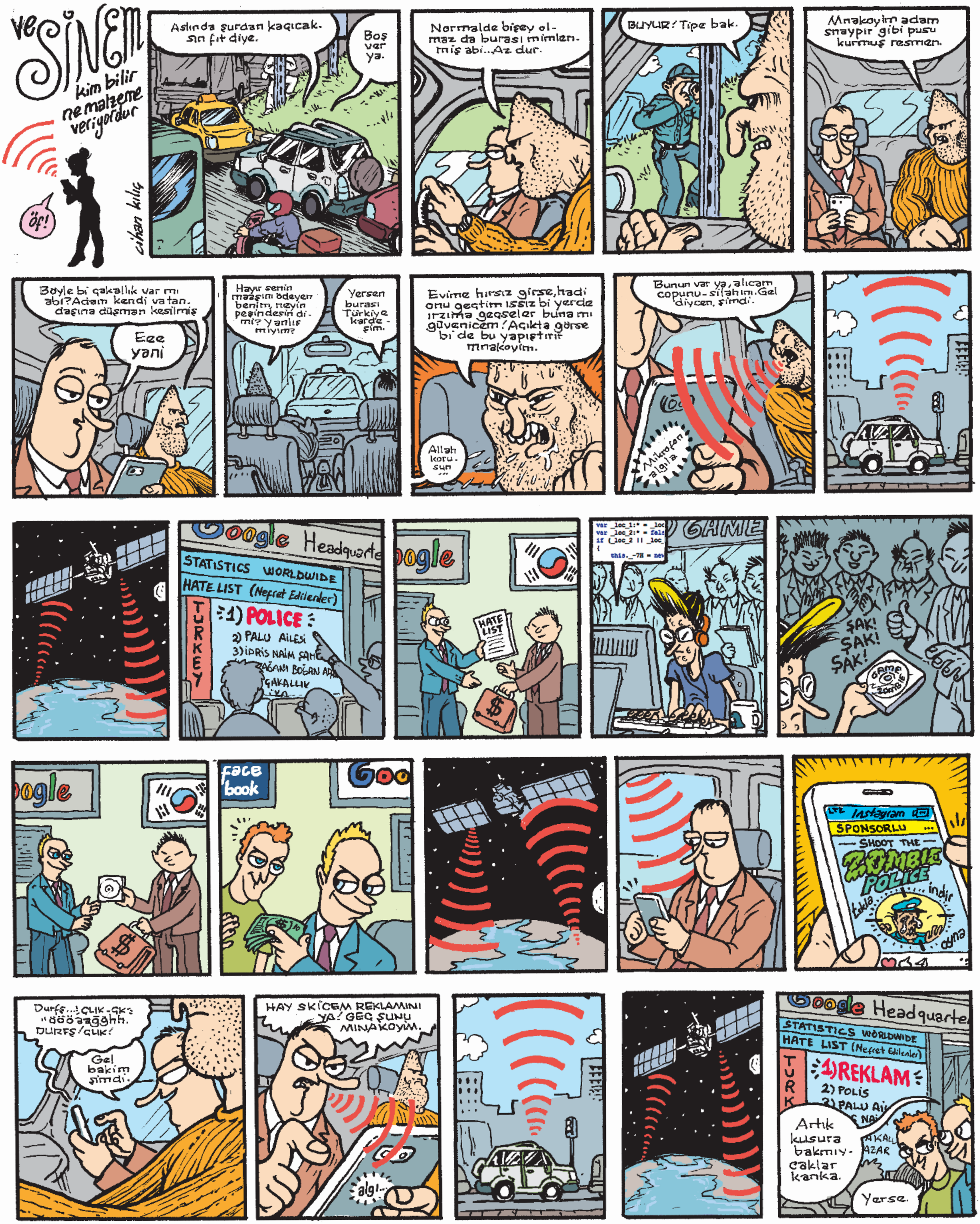
İşte işçi olduğunu kabullenemeyen bu "genç profesyonel" arkadaşlarımızın büyük bir kısmı geçtiğimiz yıllar içinde zamanla "evden çalışıyorum," moduna girdi. "E nasıl evden çalışıyorsun? Sen BaboliGiz Plaza'da çalışmıyor muydun oğlum?" diye soruyorum, "Ha yok ya oradan ayrıldım ben, şimdi evden freelance çalışıyorum," diyor. Ayrılmak ne lan? Kovuldum demenin nesi ayıp anlamadım ki? Sanırsın ki o genç profesyonel işinden de sevgilisinden hatta üye olduğu bir yardımlaşma derneğinden ayrılır gibi ayrılmış. E hani profesyoneldin?

İşte bunun bir sonraki aşaması da o freelance'çiliğin kalıcı olması, evden yapacak iş kovalamaya başlamalar ki o da bildiğimiz mevsimlik işçi statüsü. Ama ondan da utanıyor beyzadem. Hatta akademisyenler de niyeyse konduramıyorlar da "prekarya" diye laf uydurmuşlar. "Abi zaten hazırda var mevsimlik işçi diye bir tabirimiz, prekarya nereden çıktı?" diyorsun, bilmiş bilmiş "O ikisinin arasında farklar var," diyor. Ulan her şeyle her şey arasında fark var; o zaman hiç zorlama "Mahmut" de, "Ayşegül" de, makaleni "Prekarya'nın Sınıf Mücadelesindeki Rolü" diye yazacağına "Mahmut'un Sınıf Mücadelesindeki Rolü" diye yaz zira Mahmut da Ayşegül'den farklı. Hatta ikisinin arasında mevsimlik işçi ve prekarya dediğin sınıf arasında olduğundan daha fazla fark var. Bakın şeytanın avukatlığını yapmak istemem, zaten ilgili baroya kayıtlı da değilim ama daha temel kavramlarla başa çıkamadan, sürekli kavram üretmekten üstelik gereksiz kavramlar üretmekten başka bir iş yapmayan adamın mevsimlik işçi olarak ortada gezinip yer yer bulduğu işleri yapmaktan başka şansının olmaması biraz da normal değil mi?

Ben bu şekilde başlayan bir iki film izledim ama sonu iyi bitmiyordu. Gerçi sonuna kadar da izlemedim şimdi.

Prekarya tabii yine de güzel kelime, ağza falan iyi oturuyor, ortamlarda zengin gösteriyor. Ben de şimdi sağda solda "Napıyorsun?" diyenlere *"Ne yapayım Gelin Evi izliyorum, o bitiyor Gelinim Mutfakta'yı açıyorum, Zahide Yetiş falan derken gün bitiyor işte,"* yerine "Prekaryayım abi," demek sanki daha afili gibi. Ama neticede hepsi işsizliğimizi, güvencesizliğimizi gizlemeye, bizi işçi sınıfından ayırmaya yarıyor. Sosyal bilimci arkadaşlar çok kızmasınlar, benimki de Gelin Evi'ndeki gibi "Burcucum tabii ki de berbat buldum," dedirten kıskançlıktan. Yoksa Seda Hanım'ın yatak odası yanında Burcu'nun yatak başlığının lafı mı olur? Kısmet.

ve SİNEM
kim bilir ne malzeme veriyordur
öf!
cihan kılıç
Aslında şurdan kaçıcak.sın fıt diye.
Boş ver ya.
Normalde bişey olmaz da burası mimlenmiş abi...Az dur.
BUYUR! Tipe bak.
Mınakoyim adam snaypır gibi pusu kurmuş resmen.
Böyle bi çakallık var mı abi?Adam kendi vatandaşına düşman kesilmiş
Eee yani
Hayır senin maaşını ödeyen benim, neyin peşindesin di mi? Yanlış mıyım?
Yersen burası Türkiye kardeşim.
Evime hırsız girse,hadi onu geçtim ıssız bi yerde ırzıma geçseler buna mı güvenicem! Açıkta görse bi de bu yapıştırır mınakoyim.
Allah korusun
Bunun var ya, alıcam copunu-silahını.Gel diycen, şimdi.
Mikrofon algıla
Google Headquarte
STATISTICS WORLDWIDE
HATE LIST (Nefret Edilenler)
TURKEY
1) POLICE
2) PALU AİLESİ
3) İDRİS NAİM ŞAHİN
HATE LIST
GAME
ŞAK! ŞAK! ŞAK!
GAME ZOMBIE
face book
Instagram
SPONSORLU
SHOOT THE ZOMBIE POLICE
indir
tıkla
oyna
Durfs...! ÇLIK-ÇK! "öööaagghh. DURFS! ÇLIK!
Gel bakim şimdi.
HAY SKİCEM REKLAMINI YA! GEÇ ŞUNU MINAKOYIM.
algı...
Google Headquarte
STATISTICS WORLDWIDE
HATE LIST (Nefret Edilenler)
TURK
1)REKLAM
2) POLIS
3) PALU Aİ
Artık kusura bakmıyıcaklar kanka.
Yerse.

Bebek Kafası
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Kaçıranlar için müthiş tv dizisi: YASAK AYVA!

Halit, yakışıklı bir holding sahibidir. Yakışıklı olan holding değil yalnız, Halit. O holdingin hangi sektörde, ne iş yaptığı bilinmez. Halit bile bu ticari sırrı bilmez. Buna ragmen çok başarılıdır.

Zira holding, seks enerjisiyle çalışmaktadır. Kim eski sevgili, kimi gizli evil, kimi stajyer şantajcı olan bu çalışanlar, arzularının şiddetinden bilançoyu, ciroyu hiçe saymış haldedirler. Afedersiniz, götünün renkli fotkopisini çekip panosuna asan da var! Ender'in hatalı göt çekimlerini çöpte group ''Bu ne kepazelik'' demesiyle açılır yeni bölüm. Asansörden çıkan Halit ''Arkadaş, personel misin, müşterim misin, niye işe ilk sen geliyosun Ender, karımken de böyleydin, eski karım oldun gene aynı. Neyin peşindesin?'' diye parlar. Kahkaha atan Ender ''Erken kalkıyorum ki, güne daha çok kötülük sığdırabileyim'' der ve yarasaya dönüşüp holdingin içinde bir tur atar. Hayır, bu Halit'e böyle görünür. Çünkü yeni karısı için hazırlanan ilaçlı vitamin kürünü yanlışlıkla Halit içmiştir ve bu ilaç, hamile olmayan erkeklerde halüsinatif etkiler yaratmaktadır.

Halit'in yeni ve genç karısı Yıldız, hamiledir. Ya da kocasına öyle demister. Dizide yalan bir siar edinilmiş, doğruyu söyleyene ''itne'' muamelesi yapılır olmuştur.

Yıldız, güzel olmasına güzeldir ama aklen karşılıksızdır. Misal, Donald Trump hayranıdır.

Yıldız'ın şık özelliklerinden biri, günün her saatine uygun dekolteli elbiseler giymesindedir. Zaten falcı annesinin karaparalarıyla Lüksemburg'ta bir yıllık Moda, Zerafet ve Hizmetçilik okumuş, kötülüğe ise Ender Usta'nın yanında ve gözetiminde başlamıştır, ocakbaşı gibi.

Yıldız'ın kızkardeşi de aynı holdingte, İlk Görüşme Ön Sevişme departman şefidir. Gözlük taktığı için işkadını gibi görünüp yırtarım fikrindedir. Oysa aklı, bulmuşken Acun gibi bir hayat arkadaşı bulmaktadır. Fakat, kardeşlerin en fenası Ender'e nasip olmuştur, az akıllı Caner, boş zamanlarını kuş boğazı sıkarak değerlendiren bir tiptir.

Halit'in Yılzdız'la evliliğine çocukları hep soğuk bakmış, düğünün toplu fotoğrafında hususi olarak şaşı poz vermişlerdir. Bu evliliğe en çok, ilk çocuk Zehra karşı çıkar. Ilk çocuk Zehra ilkokul sondayken müsamerede yaka mikrofonu yutmuştur, o günden beri konuşması ekoludur.

Yıldız'ın falcı annesi, en son Aşkım Kapışmak adlı ilişki uzmanının yedi bin rublesini hacı edip ortadan kaybolmuştur. Bir de utanmadan ''Aşkım Aşkım diye kapışacaksın'' yazılı not bırakmıştır. Öte yandan Yıldız'ın ''Kriminal Kemik'' lakaplı eski sevgilisi de eve sızmış, şifresi ''kk_69'' evin internetini kullanır hale gelmiştir.

Yine herkesin uzun uzun birbirine baktığı bir akşam yemeğinde Zehra ''Yeni doğacak bebek, holdingten ve mirastan hisse almasın, Tunceli'de sosyalist olarak yetiştirilsin'' der. Halit ''Sus kızım, kalın sesinle kulağımın dibinde Kızılordu gibi, rica ederim sus'' der. O sırada Ender, düdüklü buharı olup eve sızar!

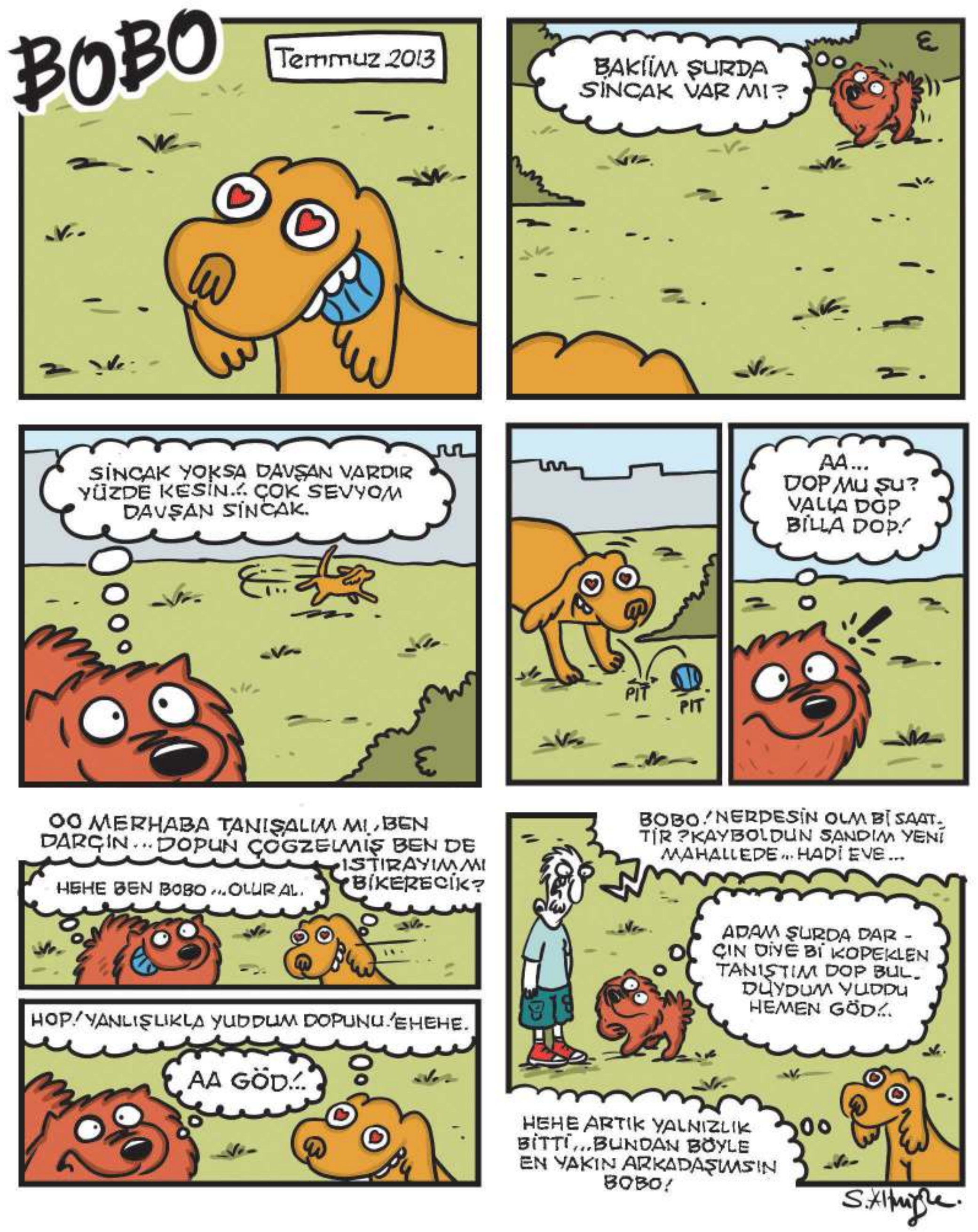
Herkes dona kalır. Ev ahalisi, tümden donladır.

Ve de durum kritiktir:

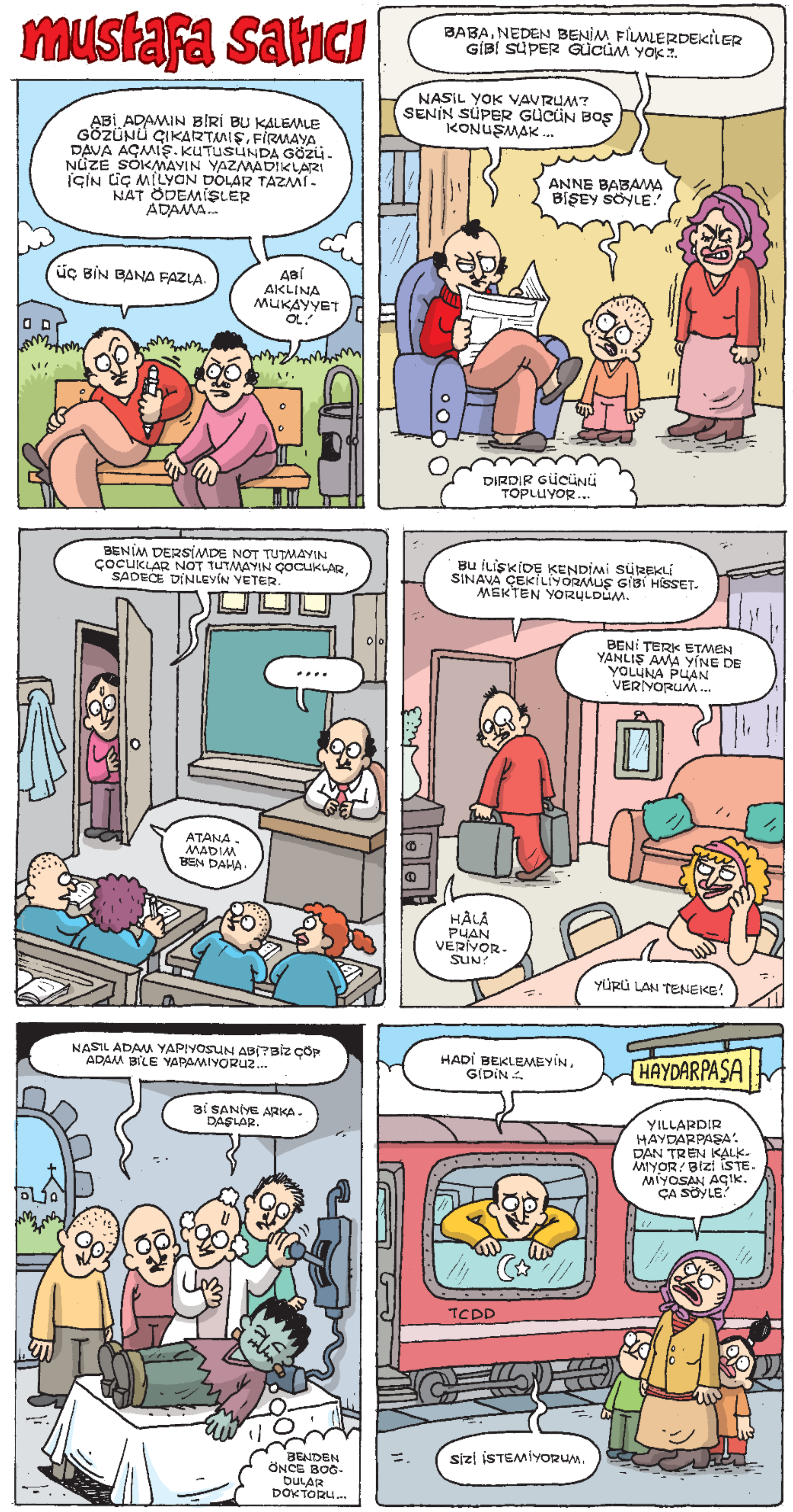
Asker kaçağı iki İtalyan tasarımcı için dayanışma gecesi vardır. Ve Yıldız o gece ''Ömür Boyu Algısızlık'' ödülü alacaktır.

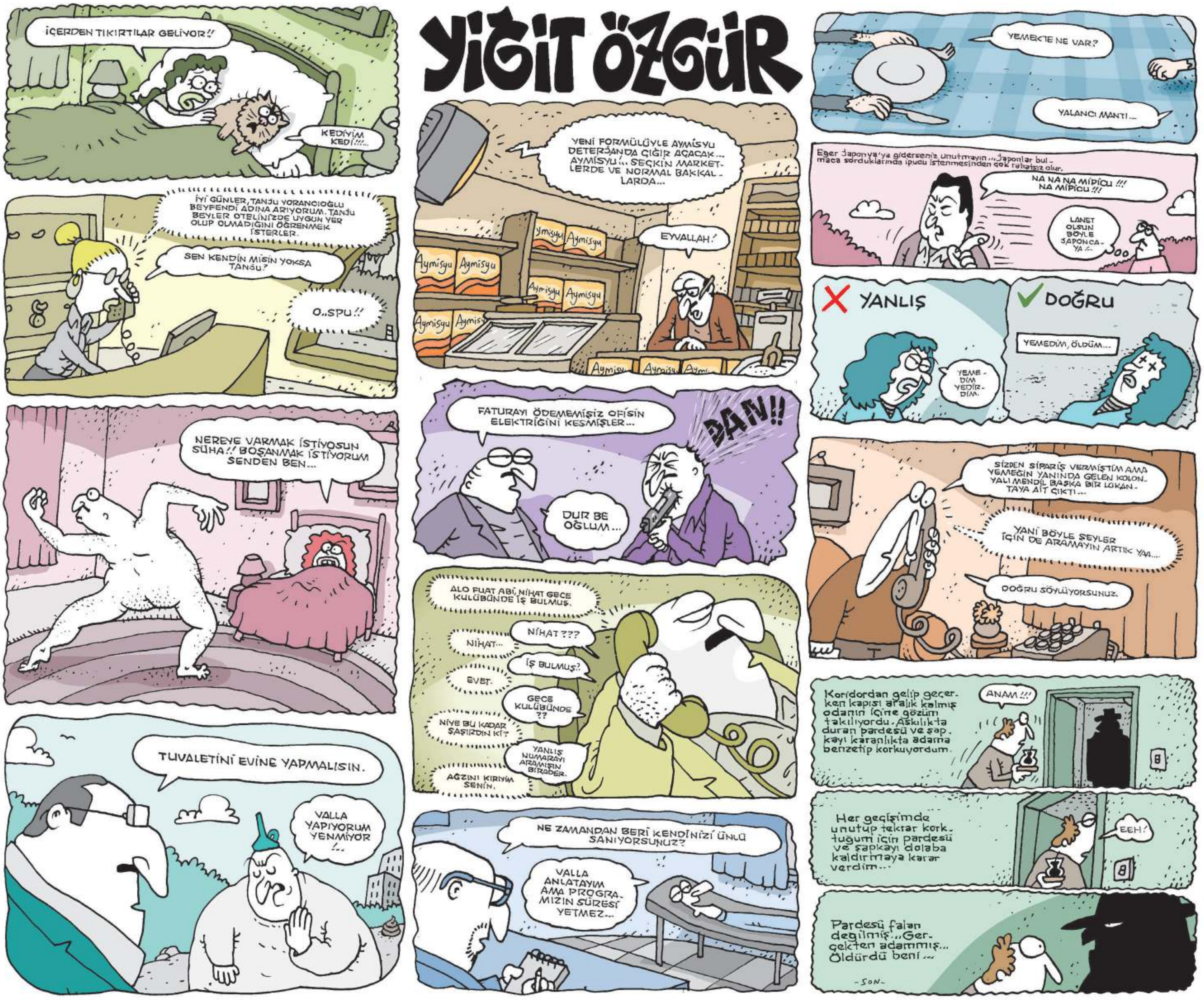
Ama törenin yapılacağı Dehliz adlı mekanı tam da o gün Ender satın almıştır. Halit ''Al sana sikimsonik bir mesai daha'' der, elindeki tableti atar...

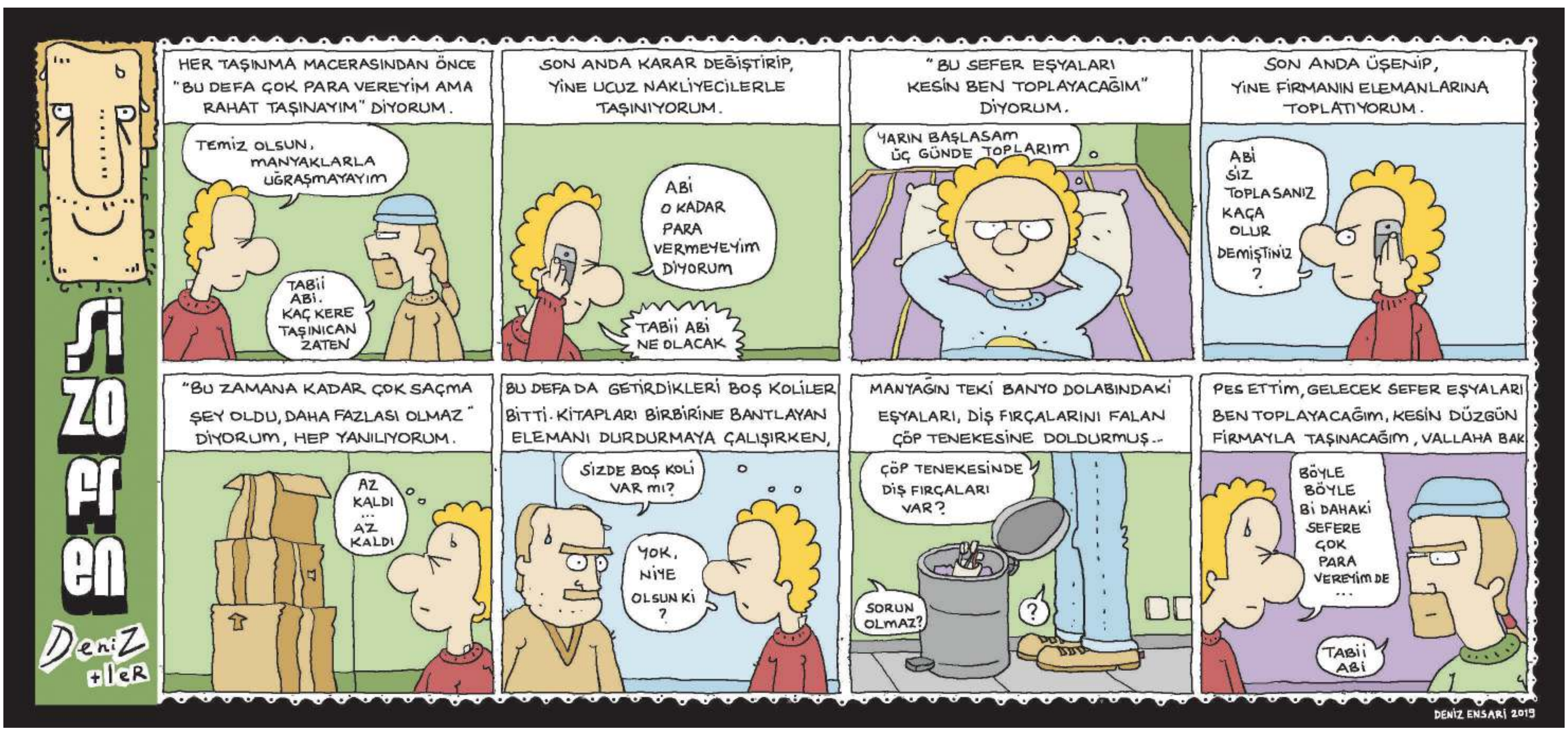
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
İÇERDEN TIKIRTILAR GELİYOR!!
KEDİYİM KEDİ!!!...
İYİ GÜNLER, TANJU YORANCIOĞLU BEYFENDİ ADINA ARIYORUM. TANJU BEYLER OTELİNİZDE UYGUN YER OLUP OLMADIĞINI ÖĞRENMEK İSTERLER.
SEN KENDİN MİSİN YOKSA TANJU?
O..SPU!!
NEREYE VARMAK İSTİYOSUN SÜHA!! BOŞANMAK İSTİYORUM SENDEN BEN...
TUVALETİNİ EVİNE YAPMALISIN.
VALLA YAPIYORUM YENMİYOR!...
YENİ FORMÜLÜYLE AYMİSYU DETERJANDA ÇIĞIR AÇACAK... AYMİSYU!.. SEÇKİN MARKETLERDE VE NORMAL BAKKALLARDA...
EYVALLAH!
Aymisyu
FATURAYI ÖDEMEMİŞİZ OFİSİN ELEKTRİĞİNİ KESMİŞLER...
BAN!!
DUR BE OĞLUM...
ALO FUAT ABİ, NİHAT GECE KULÜBÜNDE İŞ BULMUŞ.
NİHAT???
NİHAT...
İŞ BULMUŞ?
EVET.
GECE KULÜBÜNDE ??
NİYE BU KADAR ŞAŞIRDIN Kİ?
YANLIŞ NUMARAYI ARAMIŞIN BİRADER.
AĞZINI KIRIYIM SENİN.
NE ZAMANDAN BERİ KENDİNİZİ ÜNLÜ SANIYORSUNUZ?
VALLA ANLATAYIM AMA PROGRAMIZIN SÜRESİ YETMEZ...
YEMEKTE NE VAR?
YALANCI MANTI...
Eger Japonya'ya giderseniz unutmayın... Japonlar bulmaca sorduklarında ipucu istenmesinden çok rahatsız olur.
NA NA NA MİPİCU!!! NA MİPİCU!!!
LANET OLSUN BÖYLE JAPONCAYA...
YANLIŞ
DOĞRU
YEMEDİM YEDİRDİM.
YEMEDİM, ÖLDÜM...
SİZDEN SİPARİŞ VERMİŞTİM AMA YEMEĞİN YANINDA GELEN KOLONYALI MENDİL BAŞKA BİR LOKANTAYA AİT ÇIKTI...
YANİ BÖYLE ŞEYLER İÇİN DE ARAMAYIN ARTIK YAA...
DOĞRU SÖYLÜYORSUNUZ.
Koridordan gelip geçerken kapısı aralık kalmış odanın içine gözüm takılıyordu. Askılıkta duran pardesü ve şapkayı karanlıkta adama benzetip korkuyordum.
ANAM!!!
Her geçişimde unutup tekrar korktuğum için pardesü ve şapkayı dolaba kaldırmaya karar verdim...
EEH!
Pardesü falan değilmiş... Gerçekten adammış... Öldürdü beni...
-SON-

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
HER TAŞINMA MACERASINDAN ÖNCE "BU DEFA ÇOK PARA VEREYİM AMA RAHAT TAŞINAYIM" DİYORUM.
TEMİZ OLSUN, MANYAKLARLA UĞRAŞMAYAYIM
TABİİ ABİ. KAÇ KERE TAŞINICAN ZATEN
SON ANDA KARAR DEĞİŞTİRİP, YİNE UCUZ NAKLİYECİLERLE TAŞINIYORUM.
ABİ O KADAR PARA VERMEYEYİM DİYORUM
TABİİ ABİ NE OLACAK
"BU SEFER EŞYALARI KESİN BEN TOPLAYACAĞIM" DİYORUM.
YARIN BAŞLASAM ÜÇ GÜNDE TOPLARIM
SON ANDA ÜŞENİP, YİNE FİRMANIN ELEMANLARINA TOPLATIYORUM.
ABİ SİZ TOPLASANIZ KAÇA OLUR DEMİŞTİNİZ ?
"BU ZAMANA KADAR ÇOK SAÇMA ŞEY OLDU, DAHA FAZLASI OLMAZ" DİYORUM, HEP YANILIYORUM.
AZ KALDI ... AZ KALDI
BU DEFA DA GETİRDİKLERİ BOŞ KOLİLER BİTTİ. KİTAPLARI BİRBİRİNE BANTLAYAN ELEMANI DURDURMAYA ÇALIŞIRKEN,
SİZDE BOŞ KOLİ VAR MI?
YOK, NİYE OLSUN Kİ ?
MANYAĞIN TEKİ BANYO DOLABINDAKİ EŞYALARI, DİŞ FIRÇALARINI FALAN ÇÖP TENEKESİNE DOLDURMUŞ..
ÇÖP TENEKESİNDE DİŞ FIRÇALARI VAR?
SORUN OLMAZ?
?
PES ETTİM, GELECEK SEFER EŞYALARI BEN TOPLAYACAĞIM, KESİN DÜZGÜN FİRMAYLA TAŞINACAĞIM, VALLAHA BAK
BÖYLE BÖYLE Bİ DAHAKİ SEFERE ÇOK PARA VEREYİM DE ...
TABİİ ABİ
DENİZ ENSARİ 2019

O SIRADA
ERMAN · ÇAĞLAR

Dışarılardan evimin o taraflara giden sarı bir dolmuşa bindim. Dolmuşta henüz kimse yok ve saat gecenin ilerleyen saatleri olduğu için hemen dolması da beklenmiyor. Biraz alkollü olduğum için dolmuşa yapılacak ödeme konusunda heyecanlıyım. Paramı tam olarak hazır ettim, terli avucumun içinde sıkıyorum, paramızın üzerindeki tarihi şahsiyetleri yavaş yavaş kendime benzetiyorum. Küsüratlı dolmuş ücretini tamı tamına denkleştirdiğim için kendimden inanılmaz memnunum. "İşte Erman Çağlar bu!" diyorum. Para üstü almayı sevmiyorum. Şoförler para üstü vermeyi sevmiyor gibi hissediyorum. Komşularıyla sıfır sıkıntı politikasını benimsemiş bir hissiyatlar ülkesinde yaşıyorum. Baş konsolosumuz Erman Bey geldiler efendim, sizlere halkımızın iyi niyetinin ve dostluğunun bir nişanesi olarak tam para vermek istiyorlar. Şoför dolmuşa bindiği gibi ağzına doğru uzatıyorum tam parayı. "Şimdi verme abisi, ücretleri hareket edince toplayacağım" diyor. Yanlış bir şey yapmak istemem. Dolmuşun içinde birlikte dolmuşa binecek olan diğer insanların gecelerinin sonlanmasını bekliyoruz. Gönlümüz hepsinin gecelerinin güzel sonlanmasından yana. Benim öyle, dolmuşçunun s.kinde olmayabilir. Kim mutlu bir dolmuş istemez? Hepimiz aynı tarafa gidiyoruz, birbirimize yakın yerlerde oturuyoruz. Mutlu dolmuş, mutlu bir semt demektir.

Biraz sonra iyi giyimli ve neşeli bir beyefendi

dolmuşa "herkese hayırlı akşamlar" diyerek giriş yapıyor. Ne kadar iyi bir insan. Umarım pis pis konuşarak, berbat şakalar yaparak bu ilk izlenimi bozmaz. Yol üstünde kuruyemişçiden 250 gram kadar kabuksuz fantezi kuruyemiş almış, bir yandan onu kemiriyor. Kaju, fındık, çiğ badem falan. Neşesinin bir kısmı da bu yüzden herhalde. Kendi kendine ikramı sürdürüyor, kendine kaliteli bir hizmet sunuyor. Kese kağıdını uzatarak "kuruyemiş alır mısınız?" diye ikramda bulunuyor. İnanması güç ama benim kuruyemişçi kese kağıdıyla ilgili çocukluk travmam var, başkasının kese kağıdına elimi sokamıyorum. O yüzden bu güzel teklifi kibarca reddediyorum. "Benim burada hususi kuruyemişçim var, taze kavurdu bunları, bir daha böylesini bulamazsın, al bir avuç" diye ısrar ediyor. Nasıl olsa alkollüyüm, bir şey olmaz diye düşünerek "ya benim kuruyemiş travmam var, yiyemiyorum, size afiyet olsun" diyorum. İlgisini çekmeyi başardım. "Geçmiş olsun ya, benim eşimin de deniz travması vardı, küçükken boğulacak gibi olmuş, senelerce sokamadık onu denize. Boğazınıza mı kaçtı, öyle boğulma tarzı bir olay mı oldu?" diye soruyor. Bütün travmaları boğulmayla ilgili zannediyor. Gerçi evet, boğulacak gibi olmuştum, ama zihinsel olarak. Anlatayım da dinleyin:

Parka götürülecek kadar küçüğüm, parkta yalnız bırakılacak kadar büyüğüm. Kasabamızın parkındaki sevgisiz ekipmandan bıkalı, sıkılalı ise yıllar oluyor. Ne salıncak, ne kaydırak artık bana hiçbir şey ifade etmiyor. O yüzden parkın etrafındaki banklarda kızgın güneş altında tek başıma oturuyorum. Bu sırada yanıma çok kötü giyimli, kendine hiç dikkat etmemiş bir insan oturuyor. Kasabanın delisi olduğunu çok sonradan öğrendim. Elinde kuruyemişçiden alınmış bir kese kağıdı var. Bu kese kağıdını bana uzatıp "AL! EVLAT! AL! ÇEKİRDEK!" diye bağırıyor. Teşekkür ederim, almayayım falan diyorum ama poşeti elime tutuşturup "HADİ!" diye bağırıp gidiyor.

Kese kağıdının içi çekirdek dolu. İşte bu iyi haber diye düşündüğümü hatırlıyorum. Annemin babanım ne zaman beni gelip parktan alacakları belli değil. En azından çekirdek yerim. On dakika kadar bir şeyler düşünerek çekirdek yedikten sonra elimin üzerinde kıpırdanan bir şeyler hissediyorum. Elim karınca dolu. Kese kağıdının içine bakıyorum, kese kağıdının içi karınca dolu. Gönülsüzce ağzımın içini yokluyorum. Var bir şeyler. Çok abartılı hareketler sergilemeden, sessizce travmamı yaşıyorum.

Sanırım deli, yerde bulduğu çekirdeği biraz yemiş, büyük ihtimalle karıncalı olduğu için beğenmeyip bana vermiş. İşte bu yüzden çocukluğumdan beri kuruyemişçi kese kağıtlarının içine elimi sokamam.

Hikayemi şaşkınlık ve heyecanla dinleyen beyefendi kese kağıdının içindeki yemişlerden bir kısmını avucuna döküyor, ardından avucundaki yemişleri benim avucuma aktarıyor ve şöyle diyor: Çok büyük geçmiş olsun, bir yandan verilmiş sadakan varmış, yani her gün neler duyuyoruz...

Neden bahsettiğini ikimiz de çok iyi biliyoruz. S.kebilirdi de, ama s.kmemiş.

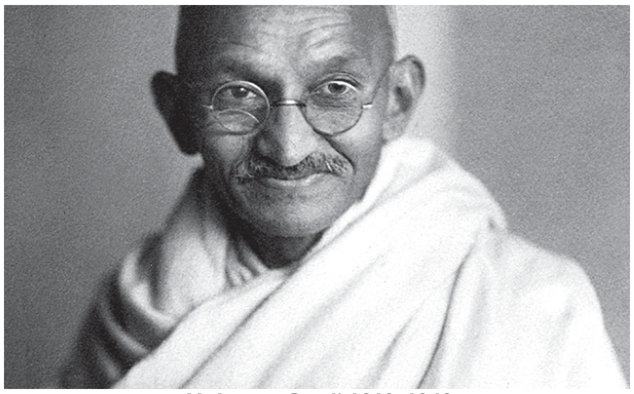

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Ya sabır ver ya da bağrım taş eyle/ Ya bir çift kanat ver ya da kuş eyle"
>
> *Sümmani*

"KIPKIZIL AÇ"

Burada (Antalya) yürüyen bir iskelete dönüşmüş koskoca bir sokak köpeği var. Oturduğum cadde civarında dolanıyor. Ara ara rastlıyorum. Çok büyük. Hafiften delirme emareleri belirmeye başladı hallerinde hareketlerinde. Yakın zamanlarda. Giderek artan tuhaflıklar. Caddeden geçen birinin kabanının eteğini ısırıp bırakmıyor bazen. "Eğlence olsun" diye yapıyormuşa benzer bir ifade yok gözlerinde. Kuyruk kıpırtısız. Karanlık donuk bakışlar. Dalgın. İçe dönük. Zar zor (bir kuru kafaya dönmüş) başını uzun uzun okşaya okşaya binbir zahmetle kurtarabiliyorlar kendilerini. Bırakıyor. Hem korkuyor hem de gülüşüyor mağdurlar. Bazen de tekerlekli valizle geçen birinin valizini ısırıp duruyor öyle. Kıpırdamıyor. Çıkış kapısı açıldığında markete girip şaşkın şaşkın reyonlar arasında dolandığı da oluyor. Engelli arabasını ısırdığına da rastladım.

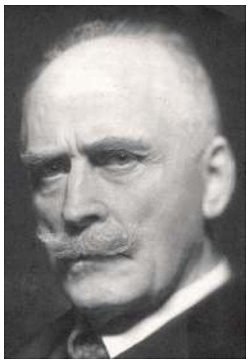

Mahatma Gandi 1869-1948

Knut Hamsun, yirminci yüzyılın edebi açılışı kabul edilen o ünlü, incecik "Açlık" adlı sersemletici romanında, uzun bir açlığın giderek zihnini iyice bulandırmaya başladığı bir genç adamı anlatır. İşsiz kalan genç kaldığı odanın kirasını ödeyemeyip de sokaklara düştüğünde yerde bulduğu bir portakal kabuğunu kemirir. Açlığını bastırmak için dilinin altına bir taş koyar. Açık dayanamayacağı raddelere kadar uzadığında elini ısırıp kendi kanını emer. Açlık korkunçtur. Büyük şairimiz Ece Ayhan'nın ağır bir yoksulluk içinde geçmiş çocukluğunu anlatırken kullandığı (başlığa da ödünç aldığım)o deyim: "Kıpkızıl açız" Öyle anlatıyordu bir röportajında: "Kötünün kötüsü varmış, kıpkızıl açız"

"Kıpkızıl" Açlığın rengi. Kanlıdır açlık. Çocuk oyuncağı değil.

Bizim sokak köpeklerine, o sıska/dev köpeğe dönersek. Eh olacağı buydu. Onca uzun sürmüş o korkunç açlığa soğuğun zilleti, eziyeti de eklenince. En zayıf halka. (Zayıflığı; cüssesinden, o derece büyük olanından iyice uzak duruyor insanlar--yiyeceğe ihtiyacı da aynı nispette daha büyük--) Onun başına gelenler de uğursuz bir işaretin gölgesi. Bastırılan, görmezden gelinenin geri dönüşü. Tedirgin ediciydi. "Bir şeyler oluyor" duygusu.

Knut Hamsun 1859-1952

Bunları şu sebeple yazdım; "Böyle durumlarda birden ortadan kayboluveriyor, sus pus oluyor hayvan severler, hani neredeler?" gibisinden satırlar yazmış olan, o yazarın makalesi. O yüzden. Onu okudum. Bu son sokak köpeği saldırısını diyor. O saldırıda ölen o zavallı liseli. Yazar açıkça dillendirmese de, başka başka yazılar dört dönüyor internetin dört bir yanında. Onlar aleni yazıyorlar. Bir dünya genç adam. "Acilen sokaklardan toplanıp, hemen katledilsinler" falan filan. Öyle diyorlar. Hepsi, topluca. Yok edilsin. "Sokaklarımız modern, uygar ülkelerin sokakları gibi" olmalıymış. "Köpeksiz" Daha önce de yazdım tekrar edeyim, taştan betondan olma

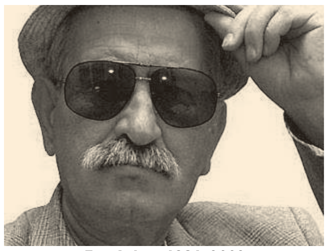

Aşık Sümmânî 1862-1914

labirentlere dönüşmüş şehirlerimiz artık onları aç bırakıyor. Daha aç. Eski kasap, ciğerci dükkânları kalmadı. Hepsi marketlerin avm'lerin içinde, dibinde. Bu hayvanlar düpedüz aç. Bizim o sıska köpek istese de Knut Hamsun'nun o kahramanı gibi bir portakal kabuğu dahi kemiremez. Ortalıkta yok çünkü. Kabuk mabuk. Çöpler artık yer altında.

Tamam olana bitene bir çare arayın. Hep birlikte arayalım. Ama. Onları topluca öldüremezsiniz. Onlar bu şehirlere bir gecede gelmedi. Yüzlerce, yüzlerce yıllık sakinleri bu şehrin. Dedelerinin dedeleri buralarda doğdu. Bana kalırsa ilk çare; Önce bir yolunu bulup onları sistemli düzenli bir biçimde doyurmamız gerekiyor. Hele karın örtücülüğü de eklenince, onca açlığın üzerine kim bilir ne haller oluyorlar. Yakın akrabaları kurtlar da hakeza böyle yoğun kar tipi zamanları hiç yapmayacakları işler yapıp köylere, ilçelere iniyor, hayvanlara saldırıyorlar.

Yine yazmıştım. Köpeklerle bağlarımız onbeşbin yıl öncesine dayanıyor. Onları biz, boğaz tokluğuna çalışsınlar,(bekçilik, çobanlık yapsınlar, av sırasında işimize yarasınlar) diye doğadan koparttık. Evcilleştirdik. Biz yaptık. Bir canlının yaşama hakkı üzerine karar verme yetkisine sahip olmak, olduğunu vehmetmek korkunç. Onları topluca yok etmek isteyen arkadaş, bil ki bizden çok daha güçlü ülkelerin, bizler hakkında da "yaşaması gereksiz bunların, safi zarar" diye düşünen, düşünce kuruluşları var. O "uygar" ülkelerin. Raporlar hazırlıyorlar. Dünya nüfusunu çok fazla buluyorlar. (azalmalıymış) Güçlü olan, diğer bir kısım canlıyı gereksiz buluyor. Yok olsunlar istiyor. Sanma ki bizler yırttık, bu işlerden muafız. (Sokakları köpeksiz "uygar" ülkeler, yalan olduklarını sonradan kendilerinin itiraf ettikleri uyduruk sebeplerle, sınır komşumuz Irak'ı işgal edip günlerce bombaladılar, milyonlarca çocuğu yetim, öksüz bıraktılar. Yanıbaşımızda.--ayrıca 550 bin evsiz var o "köpekten arındırılmış" sokaklarda. Amerika'daki evsiz nüfusu o kadar--onca zenginliğe rağmen, kapitalizm kendi halkının yoksullarına da acımasız)

Ece Ayhan 1931-2002

Büyük düşünür Walter Benjamin şöyle diyordu: "Tek bir uygarlık belgesi yoktur ki, aynı anda barbarlığın da belgesi olmasın."

Dünyadaki en büyük sokak köpeği nüfusuna sahip Hindistan'ın, bağımsızlık hareketinin lideri büyük düşünür Gandhi de şöyle diyordu: "Bir milletin büyüklüğü ve ahlaki gelişimi, hayvanlara olan davranış biçimi ile değerlendirilir."

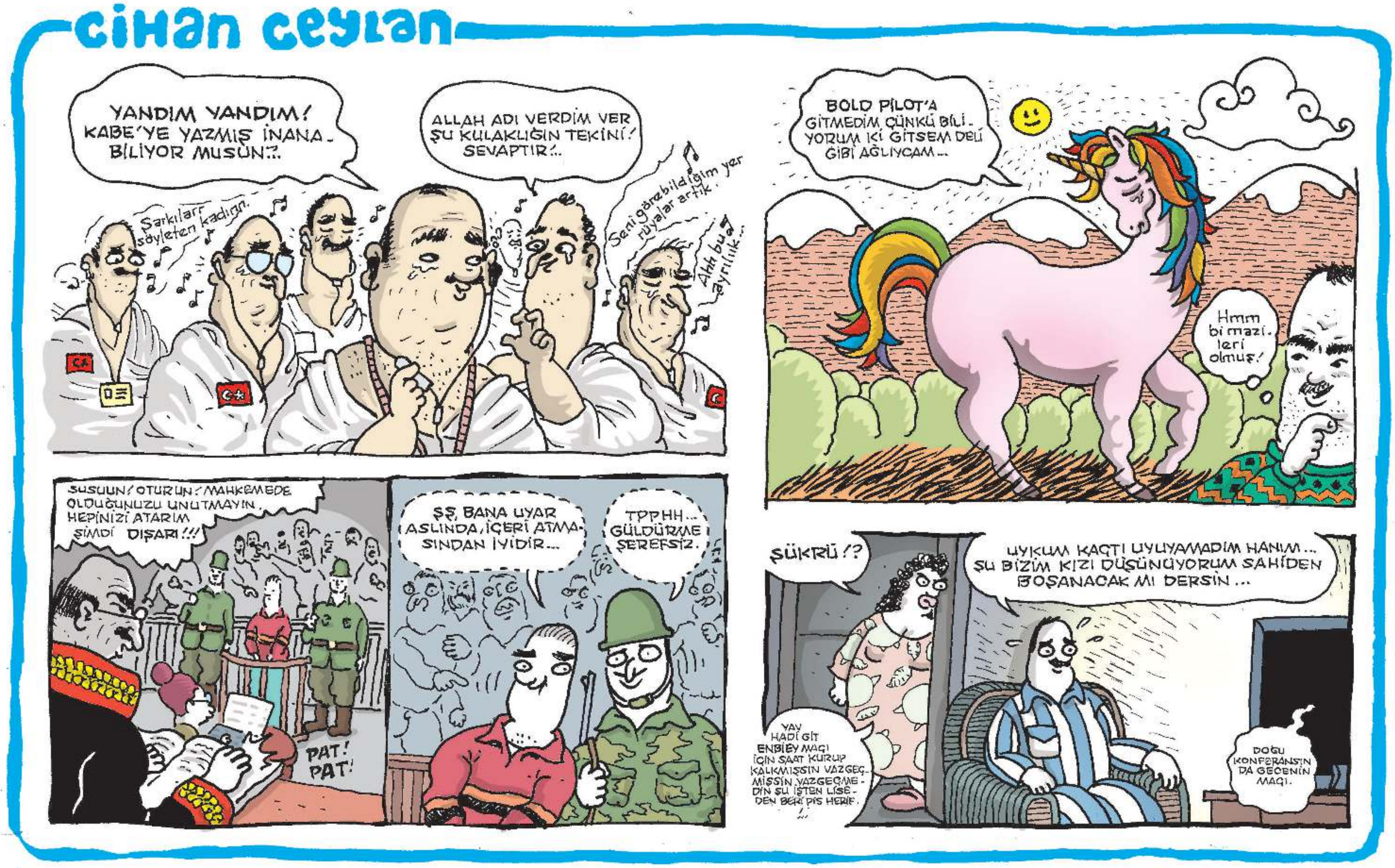
"O köpekli, kedili, maymunlu, inekli" tıklım tıkış sokakların elleri öpülesi, çıplak ayaklı lideriydi kendisi. Nur içinde yatsın.

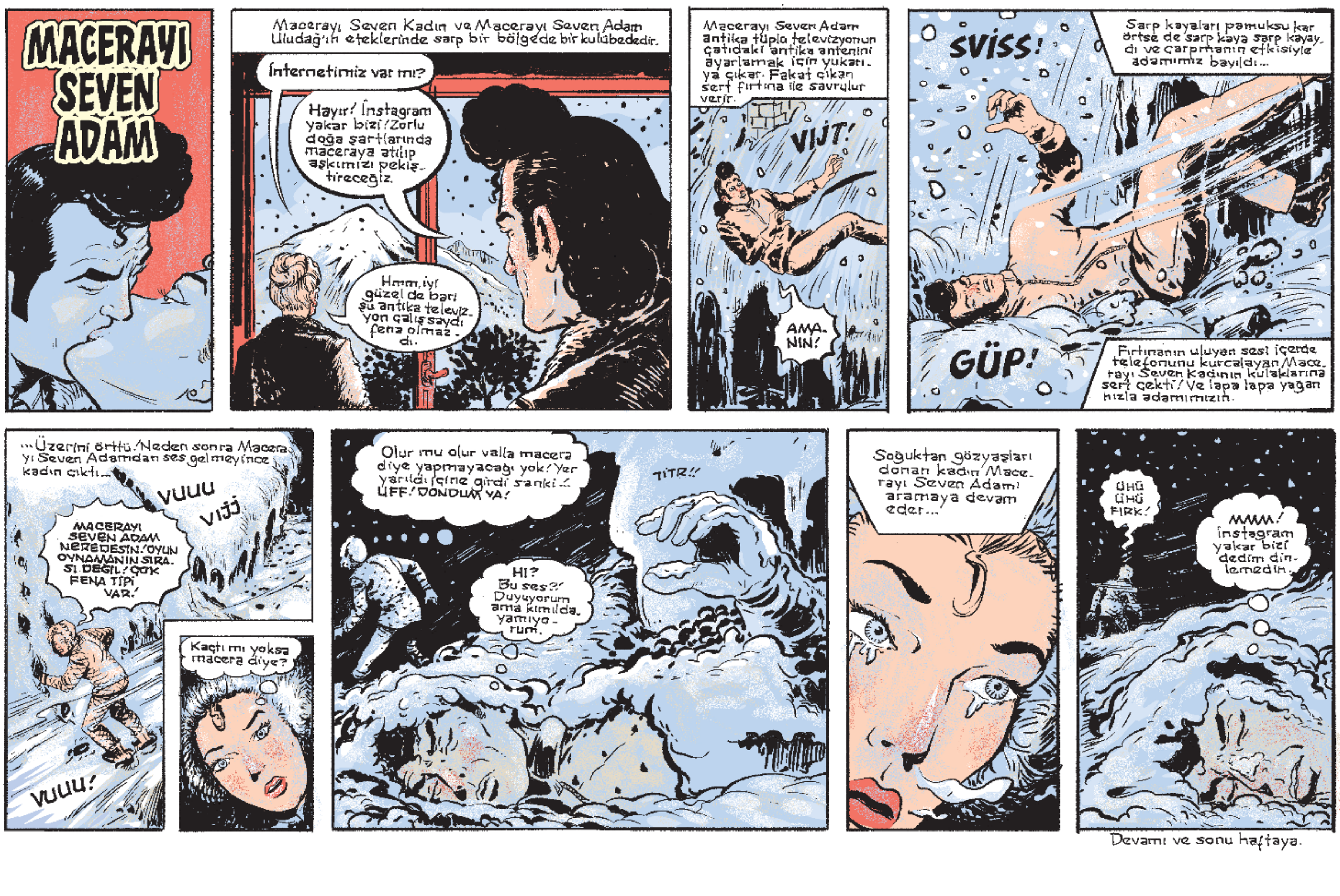

Walter Benjamin 1892-1940

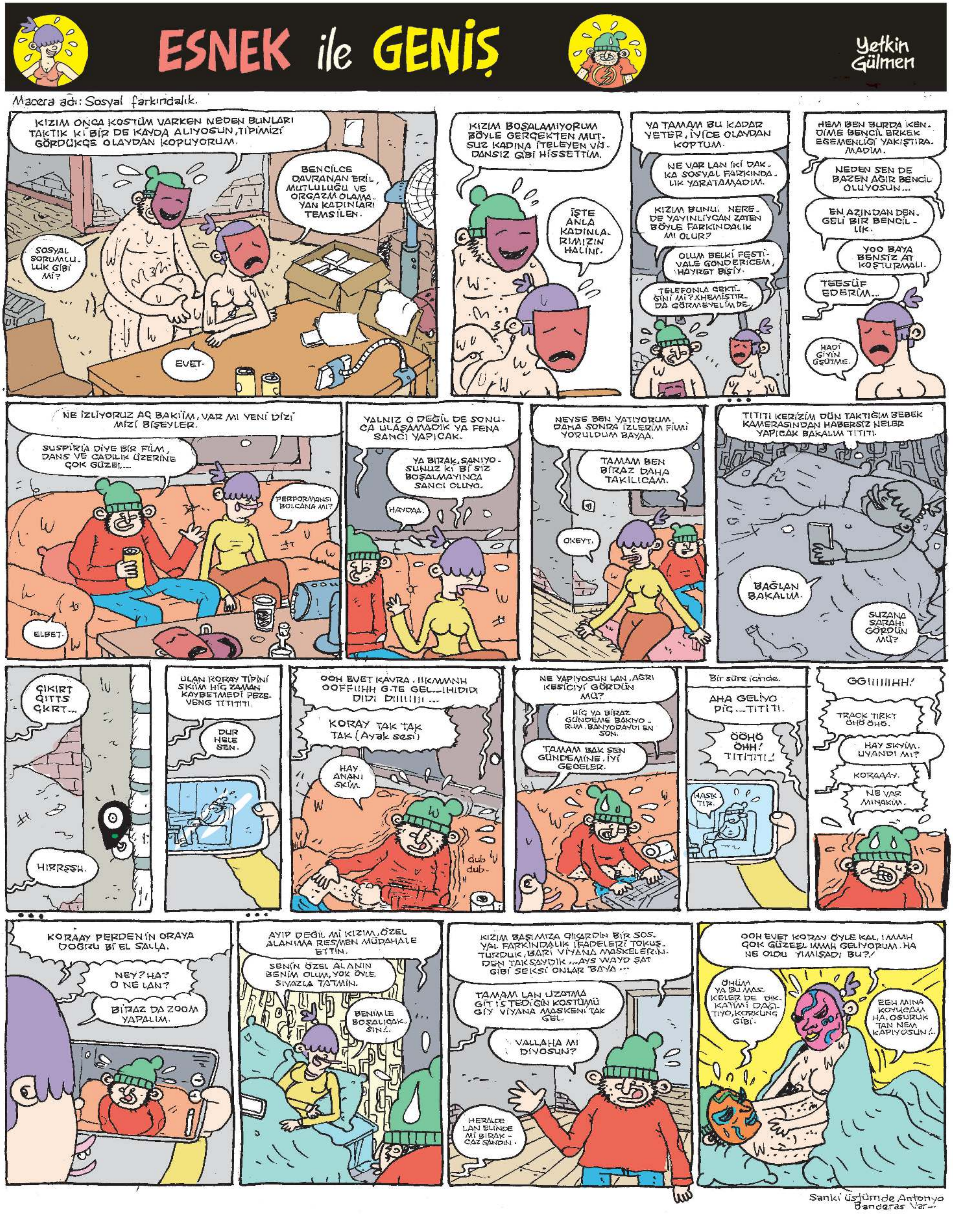
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

Devamı ve sonu haftaya.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sosyal farkındalık.
KIZIM ONCA KOSTÜM VARKEN NEDEN BUNLARI TAKTIK Kİ BİR DE KAYDA ALIYOSUN, TİPİMİZİ GÖRDÜKÇE OLAYDAN KOPUYORUM.
BENCİLCE DAVRANAN ERİL, MUTLULUĞU VE ORGAZM OLAMAYAN KADINLARI TEMSİLEN.
SOSYAL SORUMLULUK GİBİ Mİ?
EVET.
KIZIM BOŞALAMIYORUM BÖYLE GERÇEKTEN MUTSUZ KADINA İTELEYEN VİJDANSIZ GİBİ HİSSETTİM.
İŞTE ANLA KADINLARIMIZIN HALİNİ.
YA TAMAM BU KADAR YETER, İYİCE OLAYDAN KOPTUM.
NE VAR LAN İKİ DAKKA SOSYAL FARKINDALIK YARATAMADIM.
KIZIM BUNU NEREDE YAYINLIYCAN ZATEN BÖYLE FARKINDALIK MI OLUR?
OLUM BELKİ FESTİVALE GÖNDERİCEM, HAYRET BİŞİY.
TELEFONLA ÇEKTİĞİNİ Mİ? XHEMİSTIRDA GÖRMEYELİM DE.
HEM BEN BURDAYKEN DİME BENCİL ERKEK EGEMENLİĞİ YAKIŞTIRAMADIM.
NEDEN SEN DE BAZEN AĞIR BENCİL OLUYOSUN...
EN AZINDAN DENGELİ BİR BENCİLLİK.
YOO BAYA BENSİZ AT KOŞTURMALI.
TEESÜF EDERİM...
HADİ GİYİN ÜŞÜTME.
NE İZLİYORUZ AÇ BAKİİM, VAR MI YENİ DİZİMİZİ BİŞEYLER.
SUSPİRİA DİYE BİR FİLM, DANS VE CADILIK ÜZERİNE ÇOK GÜZEL...
PERFORMANSI BOLCANA MI?
ELBET.
YALNIZ O DEĞİL DE SONUCA ULAŞAMADIK YA FENA SANCI YAPICAK.
YA BIRAK, SANIYOSUNUZ Kİ Bİ SİZ BOŞALMAYINCA SANCI OLUYO.
HAYDAA.
NEYSE BEN YATIYORUM. DAHA SONRA İZLERİM FİLMİ YORULDUM BAYAA.
TAMAM BEN BİRAZ DAHA TAKILICAM.
OKEYT.
TITITI KERİZİM DÜN TAKTIĞIM BEBEK KAMERASINDAN HABERSİZ NELER YAPICAK BAKALIM TITITI.
BAĞLAN BAKALIM.
SUZANA SARAHI GÖRDÜN MÜ?
ÇIKIRT ÇITTS ÇKRT...
HIRRSSH.
ULAN KORAY TİPİNİ SKİİM HİÇ ZAMAN KAYBETMEDİ PEZEVENG TITITITI.
DUR HELE SEN.
OOH EVET KAVRA. IIKMMNH OOFFIIHH G.TE GEL...IHIDIDI DIDI DIIIIIII...
KORAY TAK TAK TAK (Ayak sesi)
HAY ANANI SKİM.
dub dub.
NE YAPIYOSUN LAN, AĞRI KESİCİYİ GÖRDÜN MÜ?
HİÇ YA BİRAZ GÜNDEME BAKIYORUM. BANYODAYDI EN SON.
TAMAM BAK SEN GÜNDEMİNE. İYİ GECELER.
Bir süre içinde.
AHA GELİYO PİÇ...TITITI.
ÖÖHÖ ÖHH! TITITITI..!
HASKTIR.
GGIIIIIIHH!
TRACK TIRKT ÖHÖ ÖHÖ.
HAY SKYİM. UYANDI MI?
KORAAAY.
NE VAR MINAKIM.
KORAAY PERDENİN ORAYA DOĞRU Bİ EL SALLA.
NEY? HA? O NE LAN?
BİRAZ DA ZOOM YAPALIM.
AYIP DEĞİL Mİ KIZIM, ÖZEL ALANIMA RESMEN MÜDAHALE ETTİN.
SENİN ÖZEL ALANIN BENİM OLUM, YOK ÖYLE SIVAZLA TATMİN.
BENİMLE BOŞALICAKSIN..!
KIZIM BAŞIMIZA ÇIKARDIN BİR SOSYAL FARKINDALIK İFADELERİ TOKUŞTURDUK, BARİ VİYANA MASKELERİNDEN TAKSAYDIK ...AYS WAYD ŞAT GİBİ SEKSİ ONLAR BAYA...
TAMAM LAN UZATMA GİT İSTEDİĞİN KOSTÜMÜ GİY VİYANA MASKENİ TAK GEL.
VALLAHA MI DİYOSUN?
HERALDE LAN ELİNDE Mİ BIRAKCAZ SANDIN.
OOH EVET KORAY ÖYLE KAL, IMMH ÇOK GÜZEEL IMMH GELİYORUM. HA NE OLDU YIMIŞADI BU?!
ÖHÜM YA BU MASKELER DE DİKKATİMİ DAĞITIYO, KORKUNÇ GİBİ.
EEH MINA KOYUCAM HA, OSURUKTAN NEM KAPIYOSUN!..
Sanki üstümde Antonyo Banderas Var...

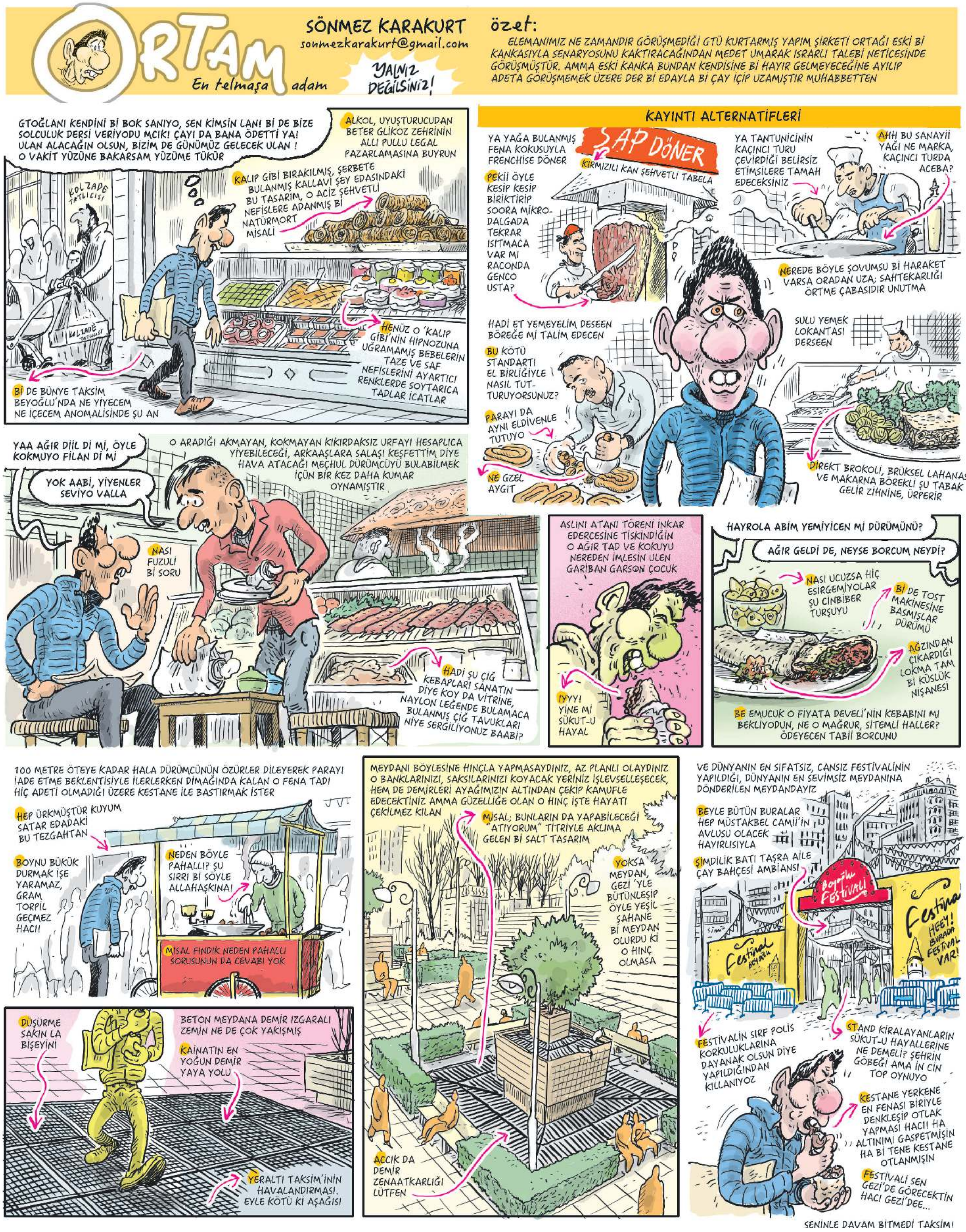

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 OCAK 2019 | Sayı: 594

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

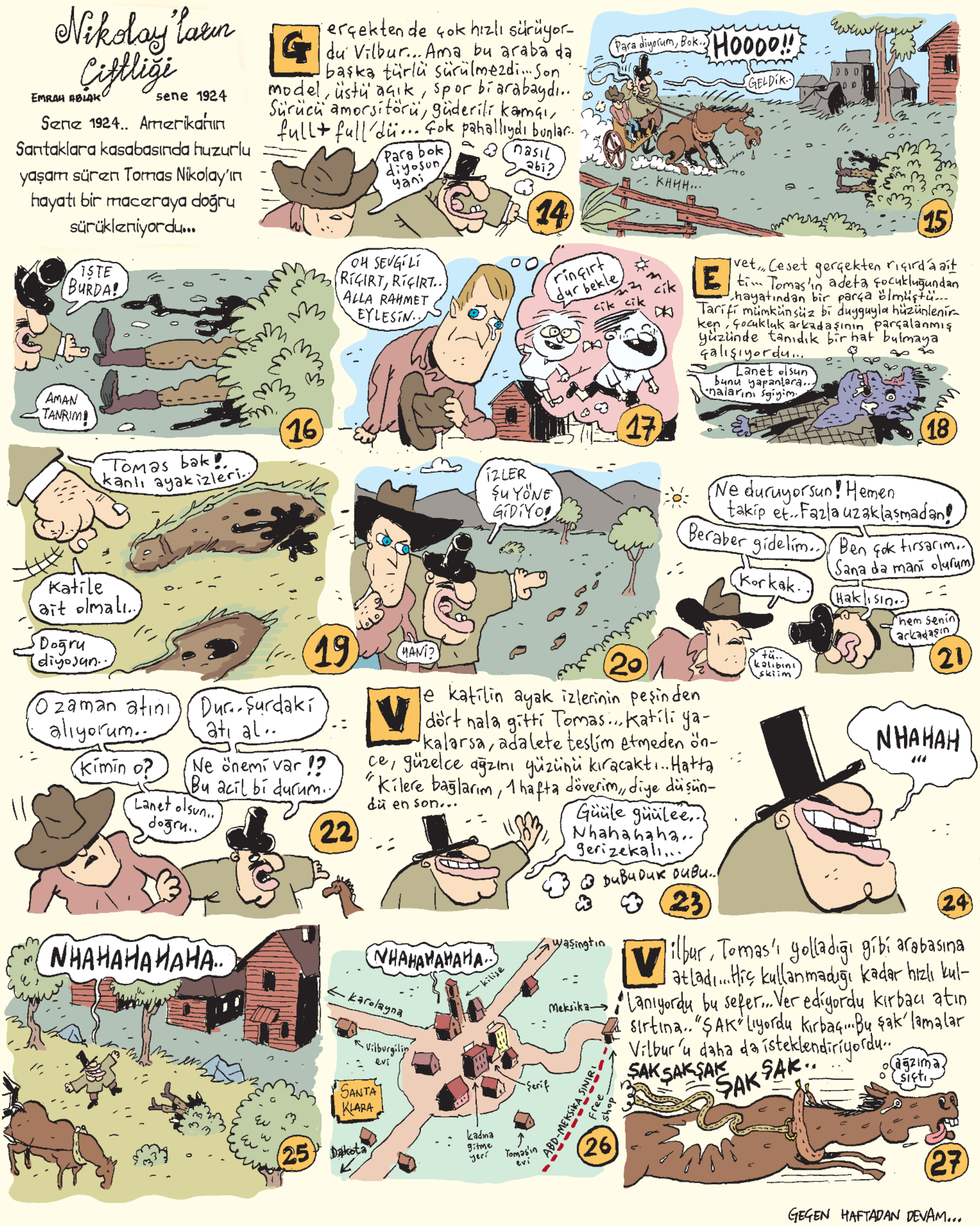
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ NE ZAMANDIR GÖRÜŞMEDİĞİ GTÜ KURTARMIŞ YAPIM ŞİRKETİ ORTAĞI ESKİ Bİ KANKASIYLA SENARYOSUNU KAKTIRACAĞINDAN MEDET UMARAK ISRARLI TALEBİ NETİCESİNDE GÖRÜŞMÜŞTÜR. AMMA ESKİ KANKA BUNDAN KENDİSİNE Bİ HAYIR GELMEYECEĞİNE AYILIP ADETA GÖRÜŞMEMEK ÜZERE DER Bİ EDAYLA Bİ ÇAY İÇİP UZAMIŞTIR MUHABBETTEN
GTOĞLANI KENDİNİ Bİ BOK SANIYO, SEN KİMSİN LAN! Bİ DE BİZE SOLCULUK DERSİ VERİYODU MCIK! ÇAYI DA BANA ÖDETTİ YA! ULAN ALACAĞIN OLSUN, BİZİM DE GÜNÜMÜZ GELECEK ULAN ! O VAKİT YÜZÜNE BAKARSAM YÜZÜME TÜKÜR
ALKOL, UYUŞTURUCUDAN BETER GLİKOZ ZEHRİNİN ALLI PULLU LEGAL PAZARLAMASINA BUYRUN
KOLZADE TATLICISI
KALIP GİBİ BIRAKILMIŞ, ŞERBETE BULANMIŞ KALLAVİ ŞEY EDASINDAKİ BU TASARIM, O ACİZ ŞEHVETLİ NEFİSLERE ADANMIŞ Bİ NATÜRMORT MİSALİ
HENÜZ O 'KALIP GİBİ'NİN HİPNOZUNA UĞRAMAMIŞ BEBELERİN TAZE VE SAF NEFİSLERİNİ AYARTICI RENKLERDE SOYTARICA TADLAR İCATLAR
Bİ DE BÜNYE TAKSİM BEYOĞLU'NDA NE YİYECEM NE İÇECEM ANOMALİSİNDE ŞU AN
KAYINTI ALTERNATİFLERİ
YA YAĞA BULANMIŞ FENA KOKUSUYLA FRENCHISE DÖNER
ŞAP DÖNER
KIRMIZILI KAN ŞEHVETLİ TABELA
PEKİİ ÖYLE KESİP KESİP BİRİKTİRİP SOORA MİKRODALGADA TEKRAR ISITMACA VAR MI RACONDA GENCO USTA?
YA TANTUNİCİNİN KAÇINCI TURU ÇEVİRDİĞİ BELİRSİZ ETİMSİLERE TAMAH EDECEKSİNİZ
AHH BU SANAYİİ YAĞI NE MARKA, KAÇINCI TURDA ACEBA?
NEREDE BÖYLE ŞOVUMSU Bİ HARAKET VARSA ORADAN UZA; SAHTEKARLIĞI ÖRTME ÇABASIDIR UNUTMA
HADİ ET YEMEYELİM DESEEN BÖREĞE Mİ TALİM EDECEN
BU KÖTÜ STANDARTI EL BİRLİĞİYLE NASIL TUTTURUYORSUNUZ?
PARAYI DA AYNI ELDİVENLE TUTUYO
NE GZEL AYGIT
SULU YEMEK LOKANTASI DERSEEN
DİREKT BROKOLİ, BRÜKSEL LAHANASI VE MAKARNA BÖREKLİ ŞU TABAK GELİR ZİHNİNE, ÜRPERİR
YAA AĞIR DİİL Dİ Mİ, ÖYLE KOKMUYO FİLAN Dİ Mİ
YOK AABİ, YİYENLER SEVİYO VALLA
O ARADIĞI AKMAYAN, KOKMAYAN KIKIRDAKSIZ URFAYI HESAPLICA YİYEBİLECEĞİ, ARKAAŞLARA SALAŞI KEŞFETTİM DİYE HAVA ATACAĞI MEÇHUL DÜRÜMCÜYÜ BULABİLMEK İÇÜN BİR KEZ DAHA KUMAR OYNAMIŞTIR
NASI FUZULİ Bİ SORU
HADİ ŞU ÇİĞ KEBAPLARI SANATIN DİYE KOY DA VİTRİNE, NAYLON LEĞENDE BULAMACA BULANMIŞ ÇİĞ TAVUKLARI NİYE SERGİLİYONUZ BAABİ?
ASLINI ATANI TÖRENİ İNKAR EDERCESİNE TİSKİNDİĞİN O AĞIR TAD VE KOKUYU NEREDEN İMLESİN ULEN GARİBAN GARSON ÇOCUK
IYYY! YİNE Mİ SÜKUT-U HAYAL
HAYROLA ABİM YEMİYİCEN Mİ DÜRÜMÜNÜ?
AĞIR GELDİ DE, NEYSE BORCUM NEYDİ?
NASI UCUZSA HİÇ ESİRGEMİYOLAR ŞU CİNBİBER TURŞUYU
Bİ DE TOST MAKİNESİNE BASMIŞLAR DÜRÜMÜ
AĞZINDAN ÇIKARDIĞI LOKMA TAM Bİ KÜSLÜK NİŞANESİ
BE EMUCUK O FİYATA DEVELİ'NİN KEBABINI MI BEKLİYODUN, NE O MAĞRUR, SİTEMLİ HALLER? ÖDEYECEN TABİİ BORCUNU
100 METRE ÖTEYE KADAR HALA DÜRÜMCÜNÜN ÖZÜRLER DİLEYEREK PARAYI İADE ETME BEKLENTİSİYLE İLERLERKEN DİMAĞINDA KALAN O FENA TADI HİÇ ADETİ OLMADIĞI ÜZERE KESTANE İLE BASTIRMAK İSTER
HEP ÜRKMÜŞTÜR KUYUM SATAR EDADAKİ BU TEZGAHTAN
BOYNU BÜKÜK DURMAK İŞE YARAMAZ, GRAM TORPİL GEÇMEZ HACI!
NEDEN BÖYLE PAHALLI? ŞU SIRRI Bİ SÖYLE ALLAHAŞKINA!
MİSAL FINDIK NEDEN PAHALLI SORUSUNUN DA CEVABI YOK
DÜŞÜRME SAKIN LA BİŞEYİNİ
BETON MEYDANA DEMİR IZGARALI ZEMİN NE DE ÇOK YAKIŞMIŞ
KAİNATIN EN YOĞUN DEMİR YAYA YOLU
YERALTI TAKSİM'İNİN HAVALANDIRMASI. EYLE KÖTÜ Kİ AŞAĞISI
MEYDANI BÖYLESİNE HINÇLA YAPMASAYDINIZ, AZ PLANLI OLAYDINIZ O BANKLARINIZI, SAKSILARINIZI KOYACAK YERİNİZ İŞLEVSELLEŞECEK, HEM DE DEMİRLERİ AYAĞIMIZIN ALTINDAN ÇEKİP KAMUFLE EDECEKTİNİZ AMMA GÜZELLİĞE OLAN O HINÇ İŞTE HAYATI ÇEKİLMEZ KILAN
MİSAL; BUNLARIN DA YAPABİLECEĞİ "ATIYORUM" TİTRİYLE AKLIMA GELEN Bİ SALT TASARIM
YOKSA MEYDAN, GEZİ 'YLE BÜTÜNLEŞİP ÖYLE YEŞİL ŞAHANE Bİ MEYDAN OLURDU Kİ O HINÇ OLMASA
ACCIK DA DEMİR ZENAATKARLIĞI LÜTFEN
VE DÜNYANIN EN SIFATSIZ, CANSIZ FESTİVALİNİN YAPILDIĞI, DÜNYANIN EN SEVİMSİZ MEYDANINA DÖNDERİLEN MEYDANDAYIZ
BEYLE BÜTÜN BURALAR HEP MÜSTAKBEL CAMİİ'İN AVLUSU OLACEK HAYIRLISIYLA
ŞİMDİLİK BATI TAŞRA AİLE ÇAY BAHÇESİ AMBİANSI
Beyoğlu Festivali
Festival Beyoğlu
Festival HEEY! BURADA FESTİVAL VAR!
FESTİVALİN SIRF POLİS KORKULUKLARINA DAYANAK OLSUN DİYE YAPILDIĞINDAN KILLANIYOZ
STAND KİRALAYANLARIN SÜKUT-U HAYALLERİNE NE DEMELİ? ŞEHRİN GÖBEĞİ AMA İN CİN TOP OYNUYO
KESTANE YERKENE EN FENASI BİRİYLE DENKLEŞİP OTLAK YAPMASI HACI! HA ALTINIMI GASPETMİŞİN HA Bİ TENE KESTANE OTLANMIŞIN
FESTİVALİ SEN GEZİ'DE GÖRECEKTİN HACI GEZİ'DEE...
SENİNLE DAVAM BİTMEDİ TAKSİM!

UYKUSUZ

23 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**04** No: **595**
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

AKP Van Milletvekili Arvas: “Kaybedersek sokaklarda silahlı çeteler peydahlanacak” dedi

Nikolay'ların Çiftliği
EMRAH ABLAK
sene 1924
Sene 1924.. Amerika'nın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...
Gerçekten de çok hızlı sürüyordu Vilbur... Ama bu araba da başka türlü sürülmezdi... Son model, üstü açık, spor bi arabaydı.. Sürücü amorsitörü, güderili kamçı, full+ full'dü... Çok pahallıydı bunlar..
Para bok diyosun yani
nasıl abi?
14
Para diyorum, Bok..
HOOOO!!
GELDİK..
KHHH...
15
İŞTE BURDA!
AMAN TANRIM!
16
OH SEVGİLİ RIGIRT, RIGIRT.. ALLA RAHMET EYLESİN..
rıgırt dur bekle
cik cik
cik
17
Evet,, Ceset gerçekten rıgırd'a aitti... Tomas'ın adeta çocukluğundan hayatından bir parça ölmüştü... Tarifi mümkünsüz bi duyguyla hüzünlenirken, çocukluk arkadaşının parçalanmış yüzünde tanıdık bir hat bulmaya çalışıyordu...
Lanet olsun bunu yapanlara.. -nalarını sgiyim..
18
Tomas bak!.. kanlı ayak izleri..
Katile ait olmalı..
Doğru diyosun..
19
İZLER ŞU YÖNE GİDİYO!
HANİ?
20
Ne duruyorsun! Hemen takip et.. Fazla uzaklaşmadan!
Beraber gidelim..
Ben çok tırsarım.. Sana da mani olurum
Korkak..
Haklısın..
hem senin arkadaşın
tü.. kalıbını skiim
21
O zaman atını alıyorum..
Dur.. Şurdaki atı al..
Kimin o?
Ne önemi var!? Bu acil bi durum..
Lanet olsun.. doğru..
22
Ve katilin ayak izlerinin peşinden dört nala gitti Tomas... Katili yakalarsa, adalete teslim etmeden önce, güzelce ağzını yüzünü kıracaktı.. Hatta "Kilere bağlarım, 1 hafta döverim" diye düşündü en son...
Güüle güülee.. Nhahahaha.. gerizekalı...
DUBUDUK DUBU..
23
NHAHAH
24
NHAHAHAHAHA..
25
NHAHAHAHAHA..
Waşingtın
kilise
Karolayna
Meksika
Vilburgilin evi
SANTA KLARA
şerif
ABD-MEKSİKA SINIRI
Free shop
kadına gitme yeri
Tomas'ın evi
Dakota
26
Vilbur, Tomas'ı yolladığı gibi arabasına atladı... Hiç kullanmadığı kadar hızlı kullanıyordu bu sefer... Ver ediyordu kırbacı atın sırtına.. "ŞAK"lıyordu kırbacı... Bu şak'lamalar Vilbur'u daha da isteklendiriyordu..
ŞAKŞAKŞAK ŞAK ŞAK..
ağzıma sıçtı
27
GEÇEN HAFTADAN DEVAM...

Steve Jobs'la konuşan adam

@kaansezyum

Kaan önce tuvalette iPad'le bakıyor. iPad çekmiyor tuvalette. Odaya geçiyor. Odada dev 27 inç ekrandan bakıyor. Telefonla Serkan'ı arıyor. Serkan'la pis bi geyik yapıyor. Mal Kaan yeni MacPro almak istiyor, onu anlatıyor...

Kaan: Vazoya bakıyorum, çok pahalıymış abi. Amerika'dan mı almak lazım? Yapma ya? Kardeşime filan mı söylesem? O da anca yaza gelir mnsukhoi.

Salona gidiyor.

Kaan: Tamam abi, şimdi salondayım, salondan bakıcam, heee, ararım seni beş dakikaya.

Telefonu kapatır...

Kaan: Ne arıycam ya allahın hıyartosu. Hiçbi şeyden anlamıyor. Malkoç! Sabah akşam Bobo çiz sen...

Salona gelir. Salonda laptoptan siteye girer.
Salonda birden bire Steve Jobs belirir.

Kaan: Abi? Sitiv Abi?

SJ: Hello canım.
Kaan: Abi ne işin var burada?

SJ: Lan olum, sen değil misin 4 ayrı Apple sistemden Apple.com'a giren, ürün fiyatı bakan? Bu durumda beni çağırmış oluyorsun doğal olarak. Hem de öbür taraftan.

Kaan: Bisssmillllll...Vay beee! Yani sizin durum buna engel değil mi abi?

SJ: Ne durumu? Göbek mi? Ölünce kanser sıfırlıyor. Kebaba verdim kendimi...

Kaan: Eeeee. Abi neden Türkiye?

SJ: Kebaba geldim dedim ya. Söğüş, bunbar, uykuluk filan, közde kokoreç... Onlar da var.

Kaan: E iyi. Bi su iç bari.

Masadaki suyu verir.

SJ: Sağ ol. Su verenlerin çok olsun.

Kaan: Eyvallah abi de, sen niye gelmiştiniz?

SJ: Bana bak, bizim şu yeni makineden alacan mı?

Kaan: Mekpro?

SJ: Heee mekpro, mekpro... Ahahaha. Ya ben buna vazo diyorum. Vazo gibi aslında. Zaten vazo olarak tasarlatmıştım ilk başta. Sonra dedim ki 'Kullansın manyaklar, ne yapsam alıyorlar zaten' Al al, bunu al! *(Eliyle fakyu işareti yapar)*

Kaan: Abi öyle demeseydin ya şimdi. Yani bilgisayar olarak yani tamamlar, orraytlar bence ya.

SJ: Ya bırak! Naapıyosun bilgisayarda?

Kaan: Abi yazarım ben.

SJ: Abi çekme lan! Skerim abini!

Kaan: Pardon ağabey... Ya işte yazı yazıyorum... Feyse giriyordum, artık o kadar değil... Tivitır var... Eeee, erotik içerik filan...

SJ: Sus... Sus, Allahın adını verdim sus. Ya Rabbim sen bana sabır ver ya! Lan olum kimsenin o kadar makineye ihtiyacı yok. Kaç para bu? 20 bin lira. Naaptın 20 bin liraya? Ay'a mı gittin? Feysten karıya kıza yazdın. Artık o da yok. Millet İnsteğramdan sgişiyor deliler gibi... Sen var ya bu aç köpeklikle adama da yazarsın, belediyeye de yazarsın, tipe bak ya!

Kaan: Abi ayıp oluyo ama yeaaa.

SJ: Lan!... Neyse, ver lan bi sigara...

Kaan: Buyur abi.

SJ: Yaksana lan şunu, Japon askeri.

Kaan: Abi çakmak kayıp.

SJ: İşte... İşte... Her bokun ne sözde olduğunu bileyen senin gibi mala bi tek çakmak lazım. Çakmak olsa akıllanıcan sanki.

Kaan: Al abi... (Kendi sigarasını yakmış, ucunu uzatıyor)

SJ: Hani çakmak?

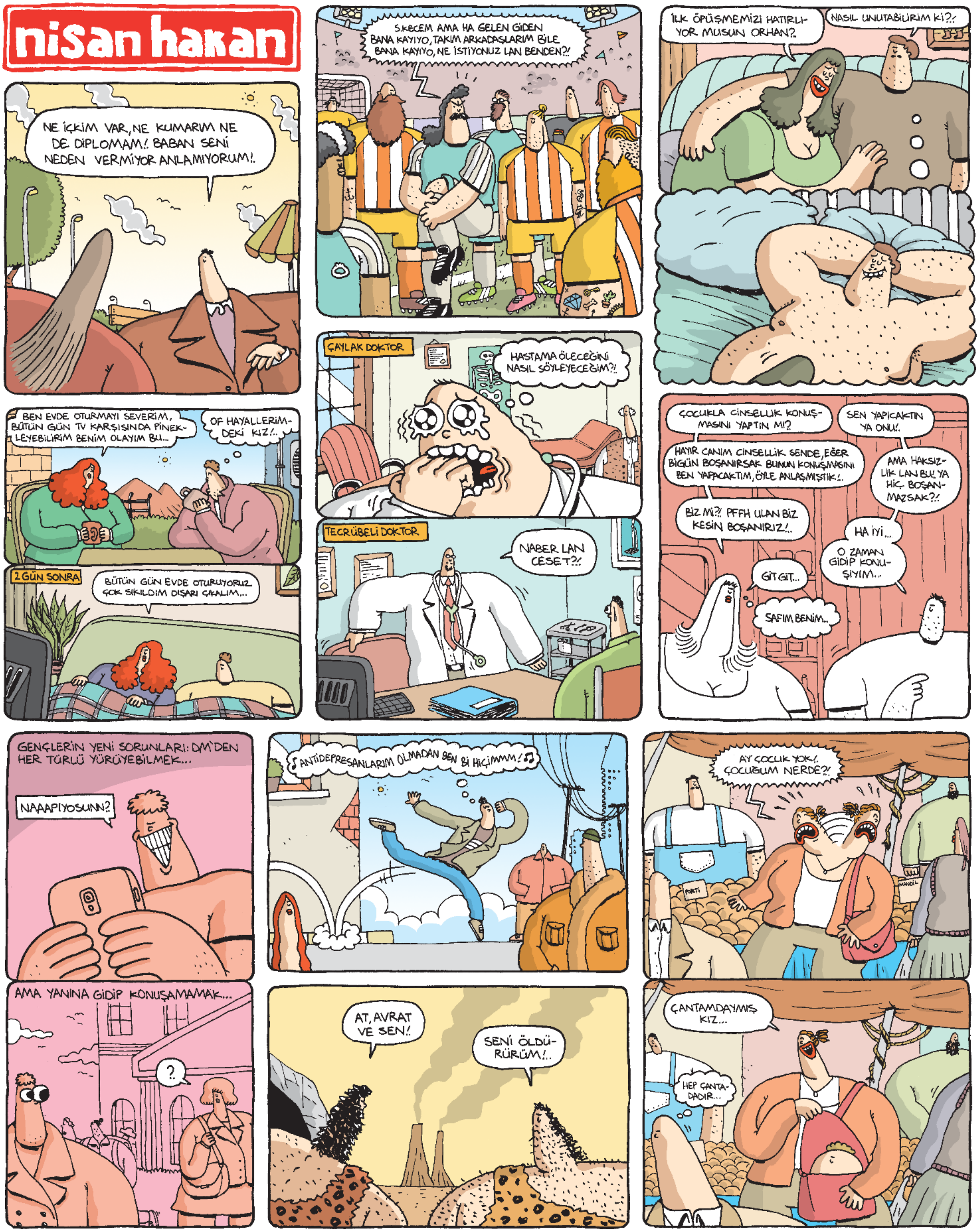
Kaan: Tüpten yaktım abi.

SJ: Sen tüpü de yanlarsın bu çaresizlikle. Çapsız herif... Çapını Pi'yi 3 alarak sokeyim senin hahahaha.

Aniden Steve Cobs'un hayaleti sigaranın dumanıyla birlikte yok olur. Giderken odada pis bir koku kalır... Son olarak hayaletin sesi duyulur:

Al saldım senin mutfağa. Apple üretimi i-Sal. Al kokla 2 bin dolar değerinde kokla. Hemen kokla, altyazılı kokla, 720p kokla ahahaha. Sen 1080p de açmazsın kesin...

Kaan: Açmıyorum abi, lüzum yok.

nisan hakan
NE İÇKİM VAR, NE KUMARIM NE DE DİPLOMAM! BABAN SENİ NEDEN VERMİYOR ANLAMIYORUM!
BEN EVDE OTURMAYI SEVERİM, BÜTÜN GÜN TV KARŞISINDA PİNEKLEYEBİLİRİM BENİM OLAYIM BU...
OF HAYALLERİMDEKİ KIZ!..
2 GÜN SONRA
BÜTÜN GÜN EVDE OTURUYORUZ ÇOK SIKILDIM DIŞARI ÇIKALIM...
S.KECEM AMA HA GELEN GİDEN BANA KAYIYO, TAKIM ARKADAŞLARIM BİLE BANA KAYIYO, NE İSTİYONUZ LAN BENDEN?!
ÇAYLAK DOKTOR
HASTAMA ÖLECEĞİNİ NASIL SÖYLEYECEĞİM?!
TECRÜBELİ DOKTOR
NABER LAN CESET?!
İLK ÖPÜŞMEMİZİ HATIRLIYOR MUSUN ORHAN?
NASIL UNUTABİLİRİM Kİ?!
ÇOCUKLA CİNSELLİK KONUŞMASINI YAPTIN MI?
SEN YAPICAKTIN YA ONU!
HAYIR CANIM CİNSELLİK SENDE, EĞER BİGÜN BOŞANIRSAK BUNUN KONUŞMASINI BEN YAPACAKTIM, ÖYLE ANLAŞMIŞTIK!
AMA HAKSIZLIK LAN BU! YA HİÇ BOŞANMAZSAK?!
BİZ Mİ?! PFFH ULAN BİZ KESİN BOŞANIRIZ!..
HA İYİ...
O ZAMAN GİDİP KONUŞAYIM...
GİT GİT...
SAFIM BENİM..
GENÇLERİN YENİ SORUNLARI: DM'DEN HER TÜRLÜ YÜRÜYEBİLMEK...
NAAPIYOSUNN?
AMA YANINA GİDİP KONUŞAMAMAK...
?
ANTİDEPRESANLARIM OLMADAN BEN Bİ HİÇİMMM!
AT, AVRAT VE SEN!
SENİ ÖLDÜRÜRÜM!..
AY ÇOCUK YOK! ÇOCUĞUM NERDE?!
ÇANTAMDAYMIŞ KIZ...
HEP ÇANTADADIR...

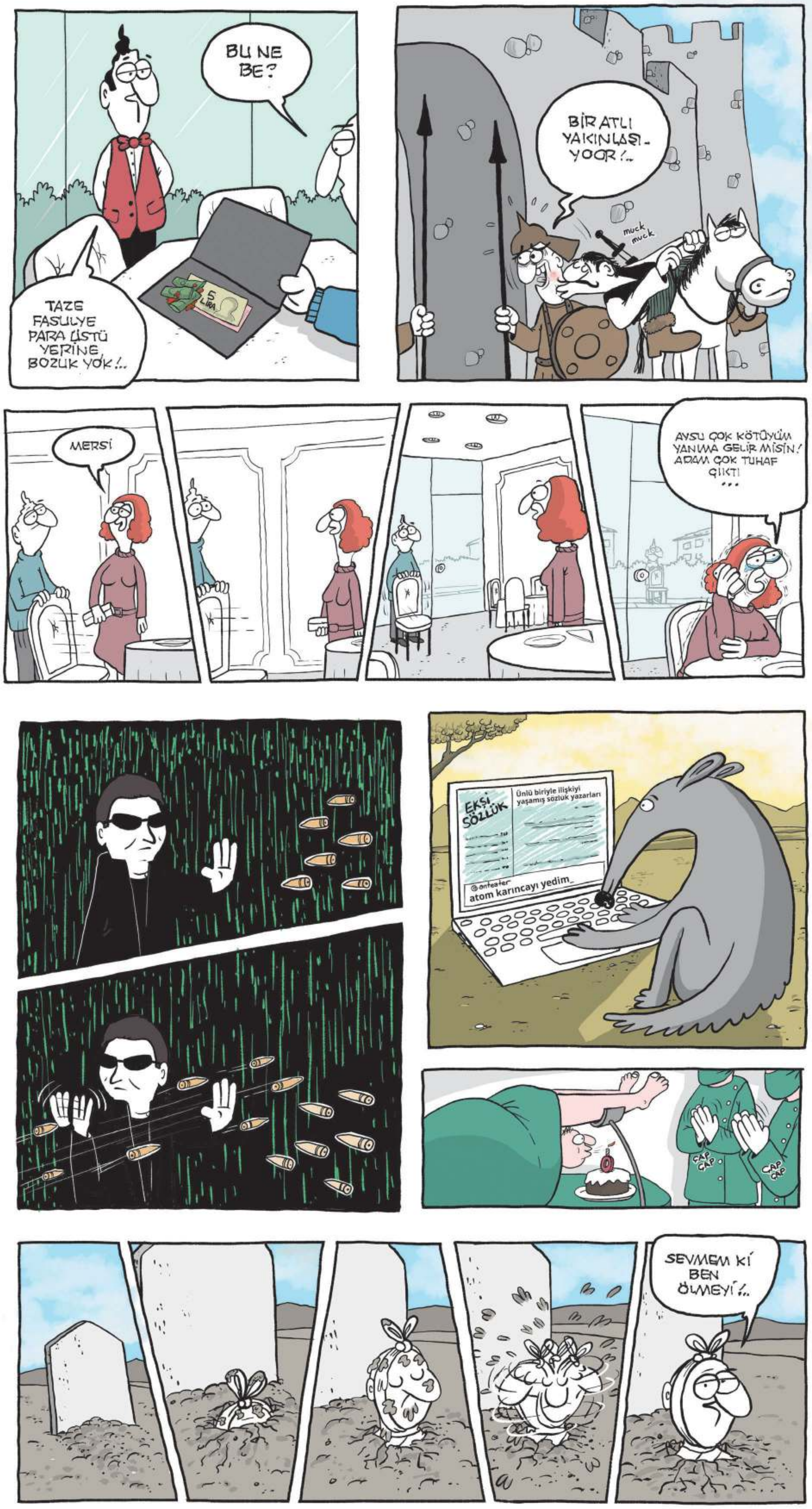
BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ İnsan soyu gerçekten pek acayip. Her şeye uyum sağlıyor. Kahvaltı olayı mesela. Kahvaltıda bu kadar çeşitli şey yiyip yiyip de paçalardan doğru dökmememiz gerçekten pek takdire şayan. Nasıl olabilir ki böyle bir şey. Her şeyi yiyorsun ağabey kahvaltıda. Herr-şeyi ama. Birbiriyle hiç alakası olmayan şeyleri, yeri geliyor az az, yeri geliyor çok çok yiyorsun. Çılgınlar gibi yiyorsun. Biraz ondan, biraz bundan yiyorsun. Yiyorsun da yiyorsun, yiyorsun da yiyorsun. Yeri geliyor tuzlu gömüyorsun, yeri geliyor bal kaymağa abanıyorsun. Manyaksın galiba sen. Ey insan soyu, sana sesleniyorum. Acı seviyorsun, acı yiyorsun. Onu da ihmal etmiyorsun. Dünyayı koysalar önüne yiyorsun. Nasıl anlatsam. İtalya'yla Etiyopya'yı aynı tabağa alıyor, öyle yiyorsun. Bu şekil bir yemeyi kahvaltı hariç başka bir öğünde yesen ölürsün. Kahvaltıda balık da yiyeni biliyorum ben. Nasıl olabiliyor böyle bir şey. Kahvaltıyı anlamıyorum. Haddinden fazla önem veriliyor. Yok günün en önemli öğünüymüş, yok zartmış, yok zurtmuş. Zaten bilim dediğimiz şey öyle bir değişken bir şey ki, gün gelecek, kahvaltının zararları hakkında son derece ciddi dergilerde süpersonik bilimsel makaleler yayımlanacak, film de zaten ondan sonra kopacak. Bu nedir ya. Yemin ediyorum kendimize gelelim ey insanlar. İtalya başka, Zambiya başka. İtalya'nın yanına da Almanya'yı koyar insan. Ya da Etiyopya seviyorsan, koy bunun yanına Mozambik'i. Bu kadar şımarmanın manası yok. Dünya yenir mi. Saçmalıyorsunuz artık yani ey insanlar. Çı çı çı çı, tövbe tövbe ya. Yemin ediyorum darlandım burada yemin ediyorum. Aa. Olur mu ya böyle şey ya.
æ Bir de ne bileyim, benim kahverengi karamel güvercinlere karşı hep ayrı bir sevgim, ayrı bir düşkünlüğüm var. Aklım çıkıyor öyle bir şey gördüğüm zaman. Geçenlerde dönek güvercinci bir arkadaşımın kümesine ziyarete gittik. Çünkü ben de böyle ziyaretleri seviyorum, böyle ziyaretlere gidiyorum. Ziyaret dediğin böyle bir şeydir çünkü, ziyaretin kralı diye bir şey varsa, o da işte tam olarak böyle bir ziyarettir. Gerisi de yalan bir ziyarettir. Tanımam. Güvercin ziyaretinden başka bir ziyareti, ziyaretten saymam. Ha sen bugüne kadar bir güvercin ziyaretine gitmemişsen, kusura bakma ama sen ömrü hayatın boyunca kimseyi ziyaret etmemişsin demektir. Sen o yaşadığın şeyi ziyaret zannediyorsun ama ziyaret değil işte o. Bir kez bir güvercin ziyaret etsen, anlayacaksın ziyaret neymiş. Ziyaret neymiş, bilmeden ömür tüketenler var. Hey yavrum heyime benim. Heleler heyime benim. Gittik güvercini ziyarete. Şimdi dönek güvercin kafası çok başka bir kafa. Büyük sayko bir durum var ortada. İnsanda ne akıl kalıyor ne bir şey. Uçup gidiyor o akıl. Kısaca anlatayım, dönekçilik çok zor iştir. Başka bir güvercinciliğe benzemez. Açık alanın olacak bir kere. Dönekçilerin çoğu artık İstanbul'da kendilerine yer kiralıyorlar. Arkadaşım da öyle yapmış. Dönek de öyle her havada uçurulmaz. Durgun hava kuşudur dönek. Öbür türlü çok savrulur ve sağlıklı bir şekilde inemez. Çünkü döneğin tüm olayı inmek. Ama öyle bir inmek ki, yeryüzüne döne döne inen bir kurşun gibi inmek. Kurşun da dönüyor aslında. Bir kanadı yok işte kurşunun. Öyle düşün. Gerçi düşünmekle olmaz, bunu yaşamak lazım. Ama en azından hayal etmeye çalış yani. Ne bileyim, bir şeyler yapmaya çalış yani. Ne bileyim, bilemedim yani. Dönekçiler dönekleri tek tek uçururlar. Öyle toplu bir güvercin uçuşu olmaz. Döneğin yanına kılavuz kuş olarak bangoyu verirler. Öbür türlü dönek havada dağınık uçar, dağınık uçarsa da onu aşağı indirmesi çok zor olur. Yani iner bir şekilde de, dadı olmaz duzu olmaz. Çünkü tam doğru zamanda aşağıdan kümesin kapısını açıp da diğer güvercinleri salmazsan toprağa doğru, o dönek döne döne inemez öyle. Şimdi dönek de dönecek. Dönek dönecek aga. Bangonun görevi bu işte. Bango dağınık uçmaz, uçanı sevmez. Döneği hizaya sokar gökyüzünde. Sonrası zaten şov. Bu arada dönekler ayrı, bangolar ayrı, yan yana kümeslerde. Dönekçiysen prodüksiyon her türlü dev. Mecbur. Bir de dönekçiler, güvercinciler camiasında hayvan saygı görürler. Çok zordur dönekçilik. Herkes de dönekçi olamaz. Herkes sanatçı olabiliyor mu. Olamıyor. Aynı şey. Uçuruyor öyle dönekleri tek tek, veriyor yanına bangoları. Tam doğru anda veriyor aşağıdan pırıltıyı. Gökyüzünden yana yana bir meteor düşüyor. Yere çakılacak galiba diye yürekler güp güp ederken, son anda toparlıyor, gururla, bu dağları da ben yarattım edasıyla, hop konuveriyor toprağa. Zaten o dağları da o yaratmadıysa ben de hiçbir şey bilmiyorum. Açık alan bir de bu yüzden önemli zaten. Yere çakılmıyor böylelikle dönekler. Derken bir dönek daha çıkardı arkadaşım. Sonra da diğer kümesten başka bir bango. O anda her şeyi unuttum işte. Çünkü çıkan bango hayatımda gördüğüm en güzel kahverengi, en güzel karameldi. Boydan boya. Neredeyse gagasının ucuna kadar, yemin ediyorum, neredeyse tırnaklarına kadar. Aklım çıktı. Ve o andan itibaren ne dönek gördü gözüm, ne başka bir şey. Derdim günüm o oldu. Sadece onu izledim, onu sevdim. Ben böyle bir güzellik için aklımı kaybedebilirdim. O uçtu ben onu izledim, o kondu ben ona zebun oldum. Ağladım.
æ Hoşça kal.

"HEY"
25 Ocak Cuma / **BKM Mutfak Çarşı**/ Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
26 Ocak Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Beki bunda benlik bir şey var mı?

Az insanın bildiği bir zevkim var: Başka işlerle meşhur olmuş insanlar, şiir kitabı, roman falan çıkarınca alıyorum. Bazen otobiyografi, makyaj sırları, diyet tüyoları da çıkartıyorlar, onlara da göz gezdiriyorum. Ve hayır öyle ecnebilerin taktığı isimle "guilty pleasure" yani utanacağım bir şey yok ortada.

Zaten handiyse bütün bir "popüler kültür" külliyatı, beğendiği şeylerin içeriğinden ama gizliden gizliye en çok da aynı şeyden hoşlananların sosyal statüsünden utanıp, onlarla bir tutulmaktan korktuğu için bu şeyleri akademik çalışma veya kültürel inceleme kisvesi altında tüketme çabasından oluşuyor. Adam yıllarını akademiye vermiş ama Müge Anlı seyretmeden edemiyor. Kendisine bunu yakıştıramadığı için buna Müge Anlı seyreden milyonlardan farklı bir anlam yüklemeye çalışıyor. Bunu sosyolojik maksatla yaptığını söylüyorsa diplomasını da ciddiye almam o ayrı ama kafası biraz daha çalışanı Müge Anlı'yı "popüler kültür, kültürel incelemeler" bağlamında izlediğini iddia ediyor, biz de aferin bambaşkaymışsın diyoruz.

Artık bu nasıl bir kültürel inceleme, popüler kültür deşme ihtiyacıysa akademimiz (ecnebide de farksız bu arada) uzuncadır hiçbir işe yaramayan "X dizisi bağlamında kadın sorunu," "Y programı ve toplumsal etkileri," başlıklı abuk subuk tezlerle doldu. Ama bu tezleri endüstrideki hiç kimse okumadığından, mala davara bir faydaları da olmuyor.

Ama ben açık yüreklilikle ifade edebilirim ki kültürel inceleme amacıyla falan değil, basbayağı zevk aldığım için okudum ünlülerin kitaplarını hep. Mesela Cansız Manken Vahe'nin Gözlük ve Canlandım şiir kitaplarını çıkar çıkmaz aldım, Vahe'yi zaten çok severim, ev dekorasyon programını da çok eğlenceli bulurum. Yine aynı dönemde Beşiktaş'ta forma giyen Halilagiç'in şiir kitabının çıktığını görünce de hemen almıştım. Halilagiç basbayağı Jim Morrison gibi dizeler döktürmüştü. Ünlülerin yazdığı şiir kitaplarını sıralarsam en başa Halilagiç'i koyarım. Sivaslı Cindy'nin diyet kitabı çıkardığını görünce önce üzülmüş, keşke şiir kitabı yazsaymış demiştim ama kitabı karıştırırken kadının basbayağı dalga geçtiğini görünce de eğlenmiştim.

Bu anlattıklarım televizyonda "mankenden oyuncu olur mu?" diye tartışıldığı dönemlerdi ve ben manken oyunculara itiraz eden oyuncuları gördükçe her önüne gelenin şiir kitabı yazmasına hiç sesini çıkarmayan şairleri takdir ediyordum. Çünkü bir manken bir dizide oynasa herkes ayağa kalkıyordu ama bir manken şiir kitabı yazınca kimse ses etmiyordu. Aslında yakın zamana kadar da, evet dalga geçildi falan ama ünlü veya ünsüzlerin kendi imkanlarıyla bastırdığı kitaplar bir nefret odağı da olmadı. Ama bugün nedense "Bunlar edebiyat değil!" diye iddialı bir çıkışla, dalga geçmek bir yana üzerlerine öfke ve nefret boca ediliyor. Tamam işin içine intihal girdiğinde işin rengi değişir ama bir grup insan internette kendince abuk subuk bulduğu dizeleri, cümleleri paylaşarak "Bu ne biçim edebiyat, bu edebiyat falan değil," diye afişe ediyor. Bi de altına "Ayyh, başkası adına utanmak…" falan yazıyorlar. Bir başkasının yaptığı iş yüzünden vekaleten utananları anlıyorum ama başkasına vekaleten utandığını bu denli sıkça ve afişe ederek "siz de utanın" dercesine duyuranlar adına da ben vekaleten utanıyorum. Bir üst katmanda benden de vekaleten utanıyorlar ve utanma-ception tamamlanıyor.

Hayır merak ettiğim şu: Bir yerlerde "yıllık şiir kitabı kontenjanı" var da bu kontenjan bu enti püften kitaplarla dolduğu için mi kızılıyor? Yahu çoğu, zaten dikkatli okurun yanına yanaşmayacağı yayınevlerinden ya da bizzat kendi baskıları olarak çıkıyor, nedir bu öfke anlamıyorum ki? Misal Enis Batur bir şair olarak, "Futbolcudan şair olmaz!" diye çıkış yapar mıydı Halilagiç'e ya da "Mankenin yazdığı şiir okunmaz!" diye tepki verir miydi Vahe'ye? Kerem Alışık'ın şiir kitaplarına dayısından torpilli olduğu için mi kimse ses etmedi? Orhan Pamuk, "Gelinim Olur musun?" evinin kaynana Semra'sının yazdığı kitaba "Bu ne biçim eser!" diye kızar mıydı dersiniz? Valla tam çözemiyorum ama bu garip tepkiler yüzünden Vahe'nin yıllardır beklediğim öykü kitabı çıkmazsa çok bozulurum söyleyeyim.

Dostumdan çok kablom var. Kablolarım ise bana düşman. Bu kabloların odamdaki her şeyi birbirine bağlaması gerekiyordu. Her şeyin birbirine "günaydın" dediği bir çalışma odası hayal ediyordum. Odamız evrenin kusursuz bir yansıması gibi olacaktı. Her şey uyum içinde, her şey birbiriyle bağlantılı olacaktı. Evreni ikibinlerin mahalle dizilerindeki herkesin birbirini tanıdığı, kimsenin mahalle dışına çıkmadığı, mahalleye gelen yabancıların ise yedirilip içirilip gönderildiği, kesinlikle mahallede barındırılmadığı bir yer olarak düşünüyorum. Üzerinde hala çalıştığım, henüz tam haline sokamadığım bir evren modelim var. Mahallenin muhtarları izliyorum, süper baba izliyorum, soran olursa çalışıyorum diyorum. Bu insanlar suyu elektriği nereden bağlatmışlar? Varlıkları diğer insanlar, diğer mahalleler tarafından biliniyor mu? Mahallenin sınırları dışına çıkınca varolmaya devam ediyorlar mı, yoksa tekrar mahalleye girinceye kadar varoluşla yokoluş arasında bir arafta asılı mı kalıyorlar? Madde, zaman ya da yerçekimi evrenin sınırları dışında da varolabilir mi? Bunlar malesef benim "bunların cevabını bugün bulamadım, şimdi yatayım, yarın biraz daha düşünüp bulurum" diyebileceğim sorular değil.

Bilinen evren.

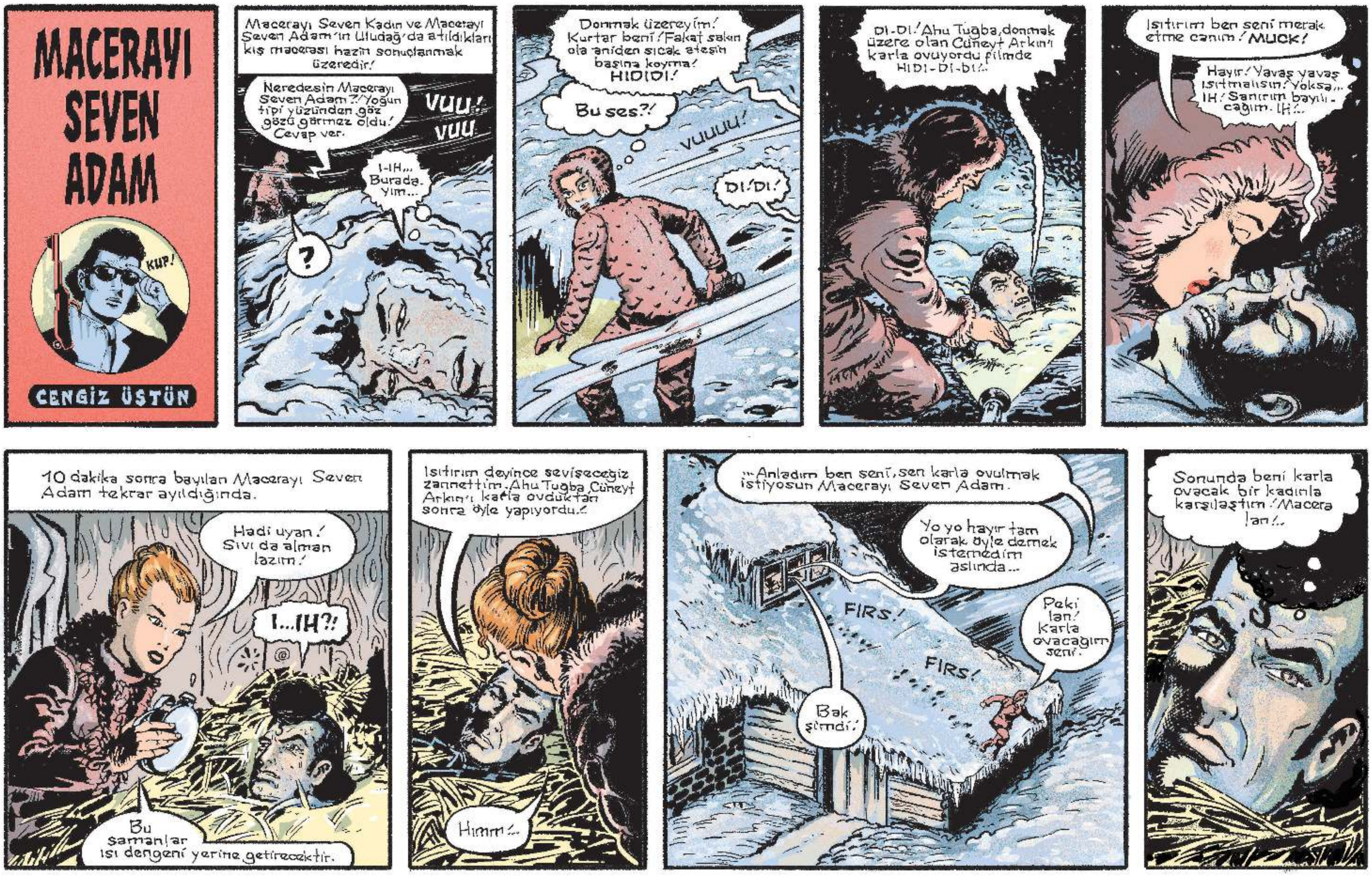
Odamda ne işim varsa halledemedim. Evrenin kusursuz bir yansıması gibi olmadı, devlet dairesi gibi oldu oda. Elimde kabloyla başvuruyorum, sizin ne vardı diyorlar, cihazları bağlayacağım diyorum, öff diyorlar, dışarı bakıyorlar, devlet dairelerinde ölümüne sigara içilebildiği o güzel günleri düşünüyorlar. Bununla olmaz, bunun kendi özel adaptörü var beyefendi diyorlar. Ne yapayım o zaman? Elektrikçilere falan mı yaptırayım? Yaptırın isterseniz ama yaptıramazsınız diyor bankonun arkasındaki bilgisayar. Ve ekliyor: Size gideceğiniz elektrikçinin taklidini yapmamı ister misiniz? Kırıcı olmak adına sarf ettiği çaba beni hem üzüyor, hem de etkiliyor. Size zahmet olmayacaksa isterim. Yapıyor: Bu adaptörün ucunu görüyor musun abisi? Özel uç yapmışlar. Bunu elektrikçilerde bulamazsın, hiçbir yerde de bulamazsın, ancak yurtdışında firmasından özel siparişle getirtmen lazım ama ona da kimbilir kaç para isterler. Belki internette bulabilirsin ama zannetmiyorum. Yani, GAME OVER. Gerçekten bravo, aynısı gibi yaptı. Ben salona gidiyorum, uydudan televizyon izleyeceğim. Salonda hayat daha basit ve sorunsuz.

Uydu kanalları.

Mutfaktan soda alıp salona, bebeğimin yanına geçtim. Aç uydu izleyelim, dünyanın dört bir yanında insanlar neler yapıyor, nasıl giyiniyor ona bakalım. Uydu kadar güzelini bulamazsın bu dünyada. Karmaşanın ortasında sakin bir vaha, yıkımın yok oluşun göbeğinde sakin ve duru bir japon bahçesi uydu. Kanallar ise bu japon bahçesinin havuzundaki balıklar gibi. Sakin ve dingin, salınarak yüzüyorlar dijital frekanslarında. Dünya patlasa yok olsa kanal d şov tv kalacakmış gibi değil mi? Evdeki hiçbir şey çalışmazken kanal d nin çalışması benim bütün dengemi bozuyor. Sen nasılsın, sen benden iyisin, sen sakinliğini koruyabiliyorsun diyorum. "Sinir krizi mi geçiriyorsun sen?" diye soruyor bebeğim. Sitemle sinir krizi arasında ince bir çizgi vardır. Şiddetli sitem ediyorum. "Sokağın başındaki dvd'ci tadilata girmişti de sen "bir insan hem dvd satıp hem de nasıl dükkanını yenileyecek kadar para kazanır?" diye sinir krizi geçirmiştin ya, orayı kokoreççiye çevirmişler, bugün açılışı var gel seni oraya götüreyim, biraz kafan dağılır" diyor.

Bunu daha önceden bilseydim bugün hiçbir şeye üzülmezdim.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

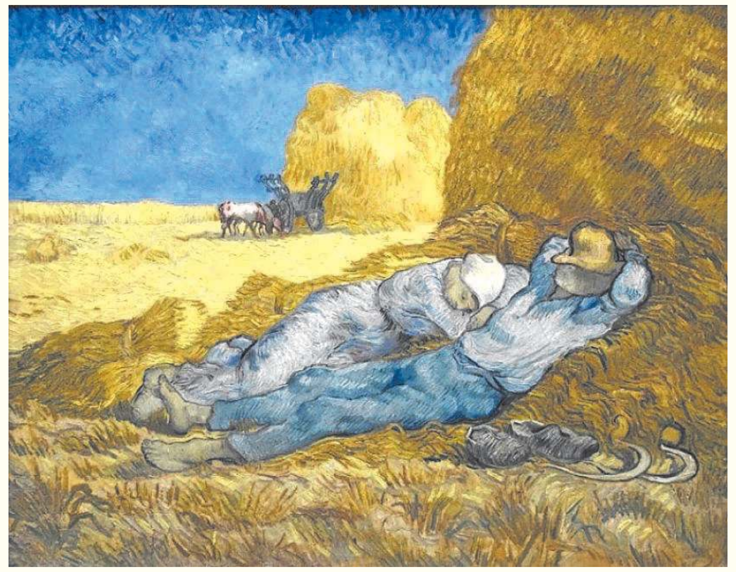
"Hayatı gitgide daha az anlıyor, gitgide daha çok seviyorum." - Jules Roland

● **Allah'ın kulu olmayla dalga geçenlerin bir kısmı, kariyer için kula kulluk etmekte hiçbir sakınca, beis görmüyor. Ne diyelim ki? Bir yaklaşık sonuç...**

● Vincent van Gogh, gölgede uyuyan iki köylünün resmini tam da bitirdiği an, belireceksin o köylülerden erkek olanın yanında, "Uyan kardeş, bambaşka durum var" diyeceksin, hafif de dürteceksin. Yarım uyanıp "Ne diyon oğlum sen!" diyecek. Dünyanın bütün uykusunu alamamış köylüleri böyle uyanır... Diyeceksin ki, "Demin çizilen resimle sanat tarihine geçecek, ölümsüz olacak, büyük paraya satılacaksınız." Dirseği üzerinde doğrulacak ve "Kaç para" diye soracak. "Seni beni aşar" diyeceksin. "Get lan!" diyecek ve diğer yana dönüp uyumağa devam edecek... "Haa" diyeceksin, "böyle böyle tarihe geçtiğini bilemeden tarihe kaç kişi geçmiştir kim bilir" diyeceksin. Uyuyan çiftten kadın olanı, sanki tebessüm edecek, belli belirsiz... Van Gogh'un doğru renge uğradığı kesinlikle kazanacak, Sarı, kazanacak...

● **Merkel yok, sadece ıslak hamburgerle beslenmiş Tansu Çiller var...**

● Ne malum, bizim hayatlarımızdan montajlar da görünmezdekiler tarafından seyredilen seriler belk ide? Onlar, belki melekler, belki ruhlar. Hepsi belki de. Kimimizi eşzamanlı, kimimizi biriktirip seyredenler var mıdır yani? Varlarsa selam olsun! Yok, yoklarsa, canları sağ olsun!!!

● **Evlilikte altın kural: Yatağı düzeltirken içinde eşinizin olmamasına hususi dikkat gösteriniz...**

● "Garibin hikayesini dinlemek için gene garip kulağı gerekir" der Hz.Mevlana ve "Yazının heyecan duymayanda heyecan uyandırmaya gücü yetmez" der Jules Renard. Tepedeki alıntı Renard'ın "Yazmak Üzerine Notlar" adlı kitabından. 22 Şubat 1864 - 22 Mayıs 1910 arasında yaşamış yazar, 1904 yılında mesleğine dair tek bir not düşmüş: "Herhangi bir konuda kendimi hiç bu denli yeteneksiz hissetmemiştim." Esasen, düğümü tee1899'da çözmüş Jules Renard: "Hazlar bana haz vermiyor!"

● **Trivago reklamlarındaki, kafayı tatille bozmuş gibi, tüm detaylara hakim. Lan bi de mesiden bahset, bi de bi kere işinin ne olduğuna dair bişey de be canım. Tatile aşırı meftun kız pek fenaymış, tipleme gibi.**

● "Verirler eline papelini / Sıkarlar belini / Sivri dilli, zilli bir bebek gibi / Çırparsın elini..." Bu sadece tek örnek. Nazım Hikmet şiirleri, eşsiz güzelliğiyle orada, ya siz nerdesiniz yurdum repçileri?

● **İskeletini harekete geçiren ve fakat ruhunda hissetmediğin kişi: Tam boşanılacak tip!**

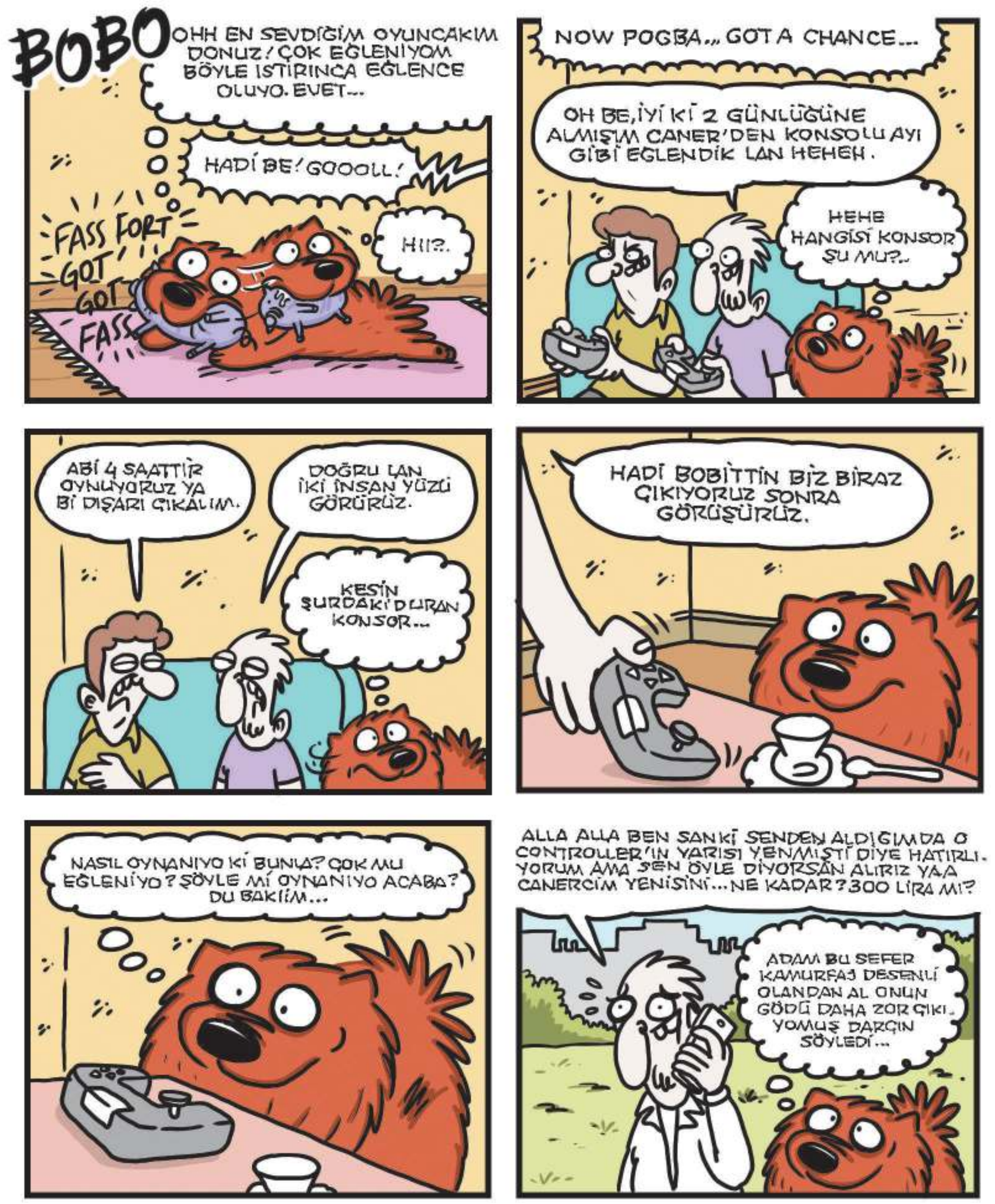
● Arkadaşımın "Niye metroyla geldin" sorusuna aldığı cevap: "Otoparkta iki sevgili öpüşüyordu, rahatsız etmemek için arabayı almadım."

● **Adam, pazardan zavallı kölyie alır ve onunla birlikte gemiye biner. Hayatında hiç deniz, hiç gemi görmemiş, gemiyle yolculuk nedir hiç bilmeden gemiye binen köle, korkudan ortalığı birbirine katar, hiç susmaz. Adam, diğer yolcular rahatsız olduğu için darlanır. Gemide hasbelkader bulunan bir bilge devreye girer, köleyi denize attırıp daha da korkmasına ve iki tayfa tarafından denizden tekrar gemiye çıkarılmasına sebep olur. Köle gemiye çıkınca sesini keser, denizde yaşadığı hakiki korkunun yanında gemi ona çok güvenli geldiği için şikayete, bağırmaya, ah etmeğe son verir.. Bu hikaye, Şirazlı Sadi'nin "Gülistan" adlı başyapıtından. Gülistan; içinden seçme hikayelerin birbirine gene Sadi'nin anlatımıyla ya da yazdığı notlarla bağlanacağı bir film senaryosu aynı zamanda, görüşüm bu yöndedir. İran sinemacılarıyla beraber Yeşilçam sanatçılarını etseler ne de güzel ederler, hele hele ortak yapım çok da güzel olur, pek de yahşi olur...**

● Duyduğum cümle şu, yorumsuz aktarıyorum: "Hem bir şey anlatıyorsunuz, hem de dinlememi bekliyorsunuz, fazla değil mi!?"

- Uykusuz Kumpanya, 24 Ocak perşembe Asmalımescit Mask'ta, 31 Ocak perşembe ise Kadıköy Bina'da. Ayrıca 12 Şubat salı, Ankara İf sahnesindeyiz. (Başlangıç 21.00)

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HÜRMETTE KUSUR

AVM'lerdeki masaj koltuklarının düzenli müşterisiyim. Bir lira, bir lira daha derken bu işe epey para gömdüm. Ortam müsaitse art arda çalıştırıp günde beş altı liralık hesap ödediğim günler oldu. "Masaj Koltuklarının İstanbul Ölçeğinde Demografik Değişkenlere Göre Dağılımı" isimli bir tez, "En yakın masaj koltuğunu bul" içeriğine sahip "findmassage" isimli bir aplikasyon, Hürriyet'in ekonomi sayfasına "1 Liralık Masaj 2 Milyon Dolarlık Pazar Yarattı" isimli bir yazı ve hatta kaliteli bir pazar ekine "Masaj Koltuğu: Orta Sınıfın Bir Dakikalık SPA'sı" başlıklı bir yazı yazabilecek kadar bu işe emek verdim. Masaj Koltukları, gerçek benliğimi kesinlikle doyurmayan yüzlerce nesnenin bulunduğu AVM'lerde parlayan birer yıldız benim için. Ruhuma kast eden tüketim çılgınlığından bir kaç dakikalığına da olsa onlar sayesinde kurtuluyor, rahatlıyor ve tazeleniyorum. Elbette, masaj koltuğu dünyasının, yağlı kafalar yüzünden yaşanan hijyen sorunları, masaj esnasında özellikle göğüs bölgesi titrerken etraftakiler tarafından seyredilme stresi, kalitesiz koltuklarda kuyruk sokumundan alınan fazla basınç gibi kendi içinde bazı sorunları var. Ama ben bu yazıda masaj dünyası için daha büyük bir sorundan, hatta bir tehlikeden bahsetmek istiyorum. Konumuz, 1 lirasını ayarlamış, masaj arzusuyla yanıp tutuşanların önüne bir engel olarak çıkan bazı insanlar. Bu insanlar, masaj koltuklarına para atmadan, aleti amacı dışında, sıradan bir koltuk gibi kullanarak uzun süre işgal ediyorlar. Onları sizler de tanıyorsunuz. Hatta bu insanlara hürmet ediyor, toplumsal yaşamın pek çok alanında yardım ediyor, kendi haklarınızdan feragat ederek onlara yol veriyorsunuz. Onlar, bedenleri "Artık evde otur!" diye yalvarırken, ruhları gezme arzusuyla bedenlerinden taşanlar... Onlar, siyatikli, varisli bacaklarıyla rapor üstüne rapor almalarına rağmen, "Sen de gel," dendiğinde bütün raporları tek kalemde yırtıp atanlar... Onlar, kızlarının peşinde, damatlarının arabalarında sürekli var olma mücadelesi verenler... Onlar, ayaklarına karasular inmiş yaşlı teyzeler...

Cebimde hususi ayırdığım 1 liralarla masaj alanına ulaştığımda, her zaman oturduğum koltukta ayaklarına kara sular inmiş bir teyzeyle karşılaşınca canım sıkıldı. Biraz bekledim, ama oturduğu yerden etrafı seyreden, bıraksanız sabaha kadar seyredecek olan işgalci teyzenin kalkmaya pek niyeti yoktu. Mecburen diğer koltuğa oturup para attım. Alet çalışmadı. Dönüp teyzeye baktım. O da bana baktı. Ben bu süre zarfında teyzenin durumu kavrayacağını ve yer değiştireceğimizi umut ediyordum, ama olmadı. Haksızlık etmek istemem, belki de oturduğu koltuğun 1 lira karşılığında masaj hizmeti verdiğini bilmiyordu. Yaşlılar böyledir; içinde bulundukları teknolojik nimetlerin sınırlarını bilmeden, en basit fonksiyonla yetinirler. "Bak teyze, bu alet bozuk ki parayı iade ediyor. Bozuk olmasa, bu parayı atınca, bu koltuk değişik bir şeyler yapacak" anlamı yaratmak için, "parayı atma-iade haznesinden geri alma" hareketini defalarca tekrarladım. İşe yaramadı, yüzünde aydınlanmaya dair hiçbir ifade oluşmadan sadece beni seyrediyordu. Nasılsa kalkacak, düşüncesiyle biraz dolaşmaya karar verdim. Bir tur atıp geri geldiğimde hâlâ oturuyordu. Koltuğu gören uygun bir yere geçip işgalci teyzeyi izlemeye başladım.

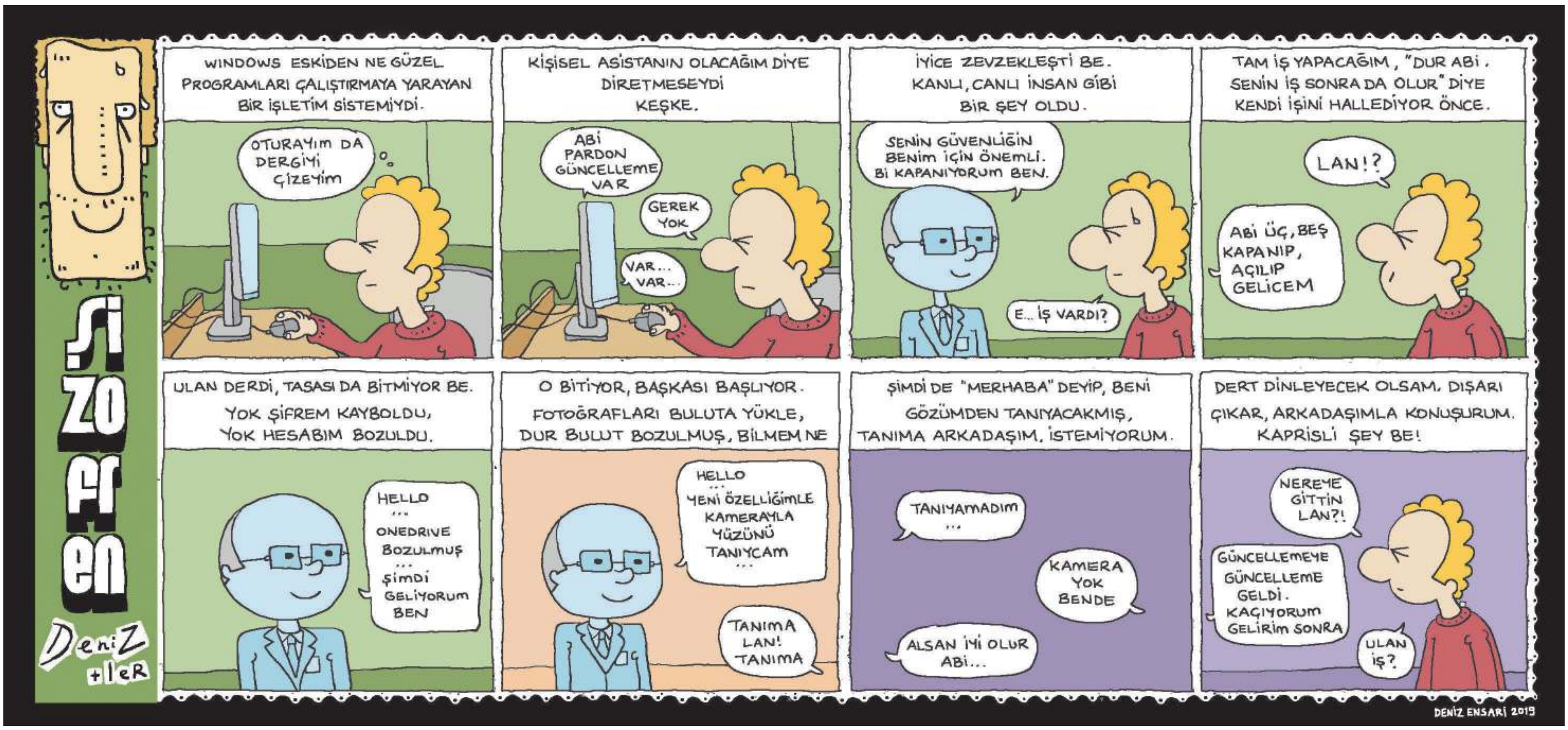
Teyze çok yorulmuş demek ki. Tahminime göre, iki üç saat önce, henüz dinçken kızıyla birlikte mağazalara girip çıkmış, kızının bazı aldıklarını beğenirken, bazılarını beğenmemiş, tutumlu bir kuşağa mensup olduğundan kendine bir şey almamış (ama kahverengi tayyörde aklı kalmış), öğlene doğru oturdukları Ramiz'de köfteleri protezleri yardımıyla uzun uzun çiğnemiş ve bir iki mağaza daha direndikten sonra kızının, "Anne sen şurada otur," uyarısıyla şimdi benim oturmam gereken masaj koltuğuna oturuvermiş olmalıydı. Görünüşe göre halinden çok memnundu. Oysa ben değildim. Evet, o yaşlıydı; kara sular, ayaklarına benimkilerden daha yüksek bir debiyle iniyordu, ama bu koltuğun varoluş amacı düşünüldüğünde

koltuk benim hakkımdı. (Üstelik onun gibi dakikalarca oturmayacak, bir dakika titreyip kalkacaktım.) Fakat işgalci teyzenin yaşlı olması, "Kalkar mısınız lütfen!"le gelişen bir hak arama mücadelesine girişmeme engel oluyordu. Çünkü yaşlılar, kökeni toplu taşıma araçlarına uzanan yaygın bir inanışa göre yerlerinden kaldırılamaz. Haklı olmama rağmen harekete geçsem, toplum beni "Yaşlılara saygı da kalmamış!" diye protesto eder. Benim bu durumda, "AMAÇ DIŞI KULLANIMA HAYIR!", "TEYZE KALKSIN!" sloganlarıyla direnişe geçmem mümkün değil. Yaklaşık on dakika geçti. Bir an, teyzeye hiçbir şey söylemeden alete para atmayı düşündüm. Aniden çalışan koltuk, kalın bacaklarını mengene gibi sıkıştırdığında işgalci teyzenin yüzünü görmek çok hoş olurdu. "Bir anda ne olduğumu bilemedim evladım... önce bir titreme geldi... baldırlarımı sıktırıyor, sırtıma vuruyor, ense kökümü sıkıştırıyor, çok affedersiniz kuyruk sokumundan ittiriyor falan derken benim tansiyon on sekize fırladı... Yakaladınız mı o terbiyesizi?"

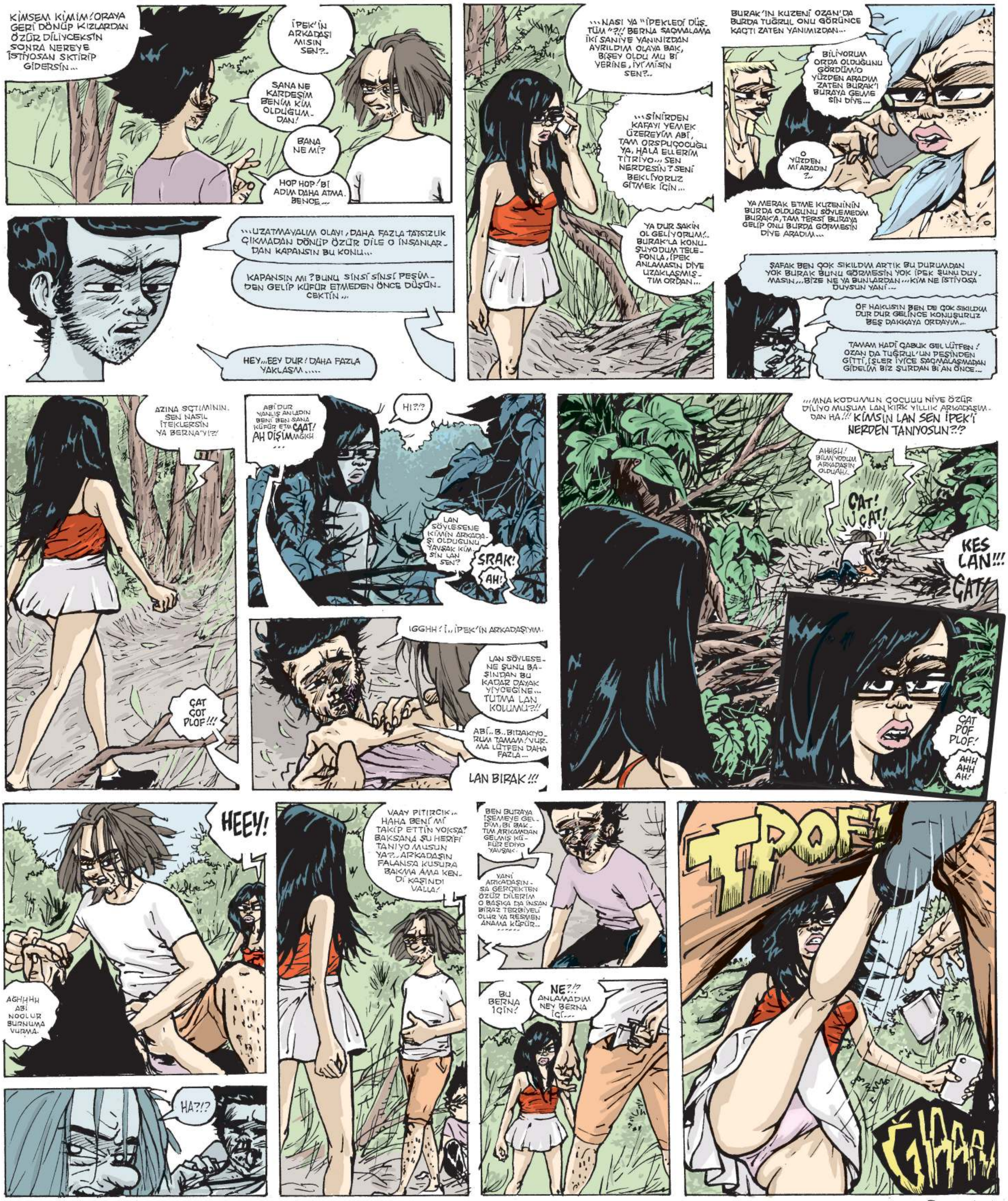
Teyze nihayet kalktı. Derhal hareketlenerek yolu yarıladığımda, hemen yan taraftaki vitrine bakan işgalci teyzenin geri döndüğünü gördüm. Biraz daha hızlanıp koltuğa ulaştığımda, işgalci niyetimi anlayarak duraladı. Bir karar vermem gerekiyordu, ya saygıda kusur etmeyecektim ya da titreyen arzularıma boyun eğip teyzeyi saf dışı edecektim. Elbette teyzenin gözü önünde hızla oturarak, "E kalkmayacaktın teyzeciğim, böyle kaparlar işte," falan diyecek halim yoktu, koltuğa otururken orta yolu bulmaya çalıştım: "Ben bir dakika oturacağım teyze, sonra yine siz oturursunuz." Teyzenin yüzünde anlayış gösterdiğine dair bir ifade oluşmayınca, elimle yan koltuğu göstererek, "Siz buraya da oturabilirsiniz aslında," diye devam ettim. Fakat yan koltuğu gösteren elimi takiben kafamı çevirdiğimde, bir mucize gibi orada başka bir teyzenin (torbalı) vücut bulduğunu gördüm. Masaj koltukları bir mıknatıs gibi yaşlıları kendine çekiyordu. Belli ki, bu torbalı teyzenin de ayaklarına kara sular inmişti. Torbalı, gelişen olaylar karşısında hiç oralı olmadı. Yaşlılık ve yorgunluğun verdiği haklılığa bir parça nemrutluk ekleyerek pis pis suratıma baktı. İki yaşlı arasında kalmıştım. Karasular örgütü etrafımı çevirmişti. Ne olursa olsun masajda kararlıydım. Bir cesaretle (üstelik iki lira atarak) aleti çalıştırdım. Hürmeti iki liraya satmıştım. Alet hareketlenerek bedenimi geriye yatırdı. Biri oturan, diğeri ayakta olmak üzere iki yaşlı arasında titremeye başladım. İki yaşlı insanın arasında titreyenin benim bedenim olması bir ironi elbette. Fakat daha otuz saniye geçmeden, işgalci yaşlının kızını karşımda bulmam tam bir trajedi. İşgalcinin kızı, titreyen bedenime kısa bir süre baktıktan sonra, "Anne sen niye ayaktasın?" diye sordu. İşgalci, sanki ben yarım saattir masaj yaptırıyormuşum da (30 TL?), bu yüzden hiç oturamamış gibi, "Nereye oturayım kızım?" dedi. İşgalcinin kızı bu sitem üzerine, "yuh ayı" diyen gözlerle tekrar bana bakmaya başladı. Yan koltuktaki Torbalı, olayı tam kavrayamamasına rağmen, ortamda "hürmette kusur"la ilgili bir sıkıntı olduğunu hissetmiş gibi kafasını salladı. Bugün de kınayabileceği birini bulduğu için hayatından memnun olmalıydı. Hürmette kusuru kokusundan tanırdı böyleleri. Bir yerde hürmette kusur mu var, orada kendini şahit yazdıracak bir yaşlı mutlaka bulunur. (Mecidiyeköy civarındaki bir alışveriş merkezinde, "hürmette kusur" olayı tespit edilmiştir. İlgilenen yaşlıların ivedilikle olay yerine intikal etmeleri ve şahsı kınamaları gerekmektedir.) İşgalci, işgalcinin kızı ve torbalı beni izliyordu. Toplumun değer yargıları arasında bedenim titriyordu. Tam bu sırada alttan müdahale geldi.

Masaj bitmeden kalkmayı düşündüğüm an, koltuk, "Nereye terbiyesiz herif!" der gibi bacaklarımı sıkıştırmaya başladı. Koltuk toplumla bir olmuş beni dövüyordu. Göz ucuyla kalan saniyeyi gösteren ekrana baktım. Daha 24 saniye vardı. Görünüşe göre, yaklaşık bir buçuk dakikadır hürmette kusur ediyordum. İki lira atıp süreyi uzun tuttuğuma lanet ettim. Alet bacaklarımı bırakır bırakmaz ayağa fırlayarak, bütün bu rezaleti örtbas etmek ister gibi, "Buyurun siz oturun," dedim teyzeye. Teyze titreyen koltuğa baktı. Teyzeyi boş olmasına rağmen titremeye devam eden bir masaj koltuğuna davet ederek, sanki 15 saniye masaj ısmarlamak istiyormuşum gibi bir hava yaratmıştım. Hep birlikte titreyen koltuğa bakarken, "Şimdi durur," deme ihtiyacı duydum. Alet titremeyi bırakıp dikleşmeye başladığında, "Hah!" diyerek yaşanan saçmalığı taçlandırdım. Koltuğu geride bırakıp uzaklaşırken iki dakika öncesine göre daha kötü durumdaydım. Bütün kaslarım ağrıyordu. Titretmeyen gerçek bir masaja ihtiyacım vardı.

Çarpışma ipek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ispanakta demir var/ Havuçta B vitamini/
Bende bir paket cığara"
Metin Eloğlu

GAM
Ağdalı bir pazar ikindisi hüznü. Dışarıda. Kapalı kurşuni bir gökyüzü. Sabahtan beri hiç ara vermeden aynı tonda çiseleyen yağmur. Palmiyeler, hurmalar arasından ucu karlı dağlar. Dağ eteklerinde erkenden yanmış çok çok uzak ışıklar. Cadde tıklım tıkış. (sessiz bir kalabalık) Parıldayan siyah ıslak şemsiyeler. Balkon demirinden iki kumru havalanıyor. Hüznün ezici bölümü, hemen yanda (nasılsa canını kurtarmış) o eski tip Antalya evinin önündeki taş basamaklara oturmuş o ak sakallı (köylü kıyafetli, kasketli masketli) dedenin kavalı. Oradan. Yanık yanık. Bir buhurdan gibi caddeyi tütsülüyor amca. (hiç olmayan köyümü özlüyormuşum gibi bir tuhaf duygu--"görmesek de"--) 'Kaval'ın bu derece etkili olabileceğini bilmiyordum. Hafife almışım. Demek ki erbabına rastlamamışım. İç yakıcı.(insanları, vahşi hayvanları hatta ağaçları da ardından sürüklermiş Orpheus çalgısıyla--taşlar dahi etkilenirmiş--) Doğrudan bakılmayınca (yandan) bir soba illüzyonu yaratan elektrik ocağının o kırmızı ışıltısına çarpıp hafifliyor biraz. Neyse. Sesin etkisi. Yarı karanlık odada. O gamlı ses. Kırılıyor, yumuşuyor. Soba'nın adı yeter. Gölgesi. İması. (sırf sobası var diye üç "vesait" değiştire değiştire sık sık gittiğimiz o eski tip kahvehane İstanbul sur içinde, arkadaşımla--özlediğim köy belki orası--)
Her an biraz daha, ağır ağır karanlığa batmakta olan odada. Masada oturmuş yazıyı düşünüyorum. Elimde çay. (Kaval ara veriyor--raund arası--) Biraz karanlığa ihtiyacımız oluyor. Bizim bu işleri yapanlar. Yapanların bir bölümü. (Flaubert cümlesini kuramayınca divanına atarmış kendisini. "Salamuraya yatmak" dermiş buna--bazen tek bir cümle için seksen doksan kâğıt buruşturup çöpe attığı olurmuş üstadın--ayılıp bayılırım kendisine--) Bizim dergilerde de olurdu aynısı. Hikâye, espri bulmak için kalın bir kazağın içine kafasını sokup bir köşeye çekilip yatan, o kazağın karanlığı içinde (uykuyla uyanıklık arası o muğlak/müphem bölge) düşüncelere dalan kimi arkadaşlarımızı hatırlıyorum. (Freud rüyalarla, 'espri'lerin oluşum süreçlerinin kimi aşamalarının birbirine çok benzediğini söylüyordu--"rüya"larla bir imalat benzerliği olan bir meslek'in "erbabı" olmak hoş duygu--)

Metin Eloğlu 1927-1985

KIŞ GÜNEŞİ
Karlı bir İstanbul günüydü. Buraya gelmek üzere yola çıkarken.(iki şehir arasında anne babası ayrı çocuklar gibi bir o eve bir bu eve)
Kar gece yarısı birden bastırmıştı. Böyle gece yarısı uyanıp da gördüğüm, aniden, bir mucize gibi sessizce gelmiş kar, çocukluğumdan beri büyüler beni. Sabah aynı şekilde devam etmemiş, güneş çıkmıştı ama. Ben yola çıkarken. Bu şekil kar ara verip güneş çıktığında da endişelenirdim. Çocukken. Eriyip gidecekler. "Güneş kar topluyor" derdi ananem. O kar arası çıkmış güneşi ciddiye almazdı. Bir hile gibi. Sahici güneş değil yani, kar toplamak için, kar'ın hesabına. Öyle denirdi o zamanlar: "Kar topluyor" (Hâlâ diyen var mı) "Kar mı topluyor? Nasıl yani" "Yağdırmak için" derdi ananem. Aynı karı yerden yukarı alıp alıp tekrar yağdıracak. Aa. Aynı kar'ı. Sevinirdim. Teskin olurdum. O içi su dolu oyuncak cam kürelerin içinde olduğu gibi aynı. Ters çeviriyorsun yerdeki aynı kar taneleri yukarı çıkıp tekrar tekrar yağıyor. O sihirli cam fanusların ortasındaki minyatür evlerde yaşıyormuşuz gibi.

Gustave Flaubert 1821-1880

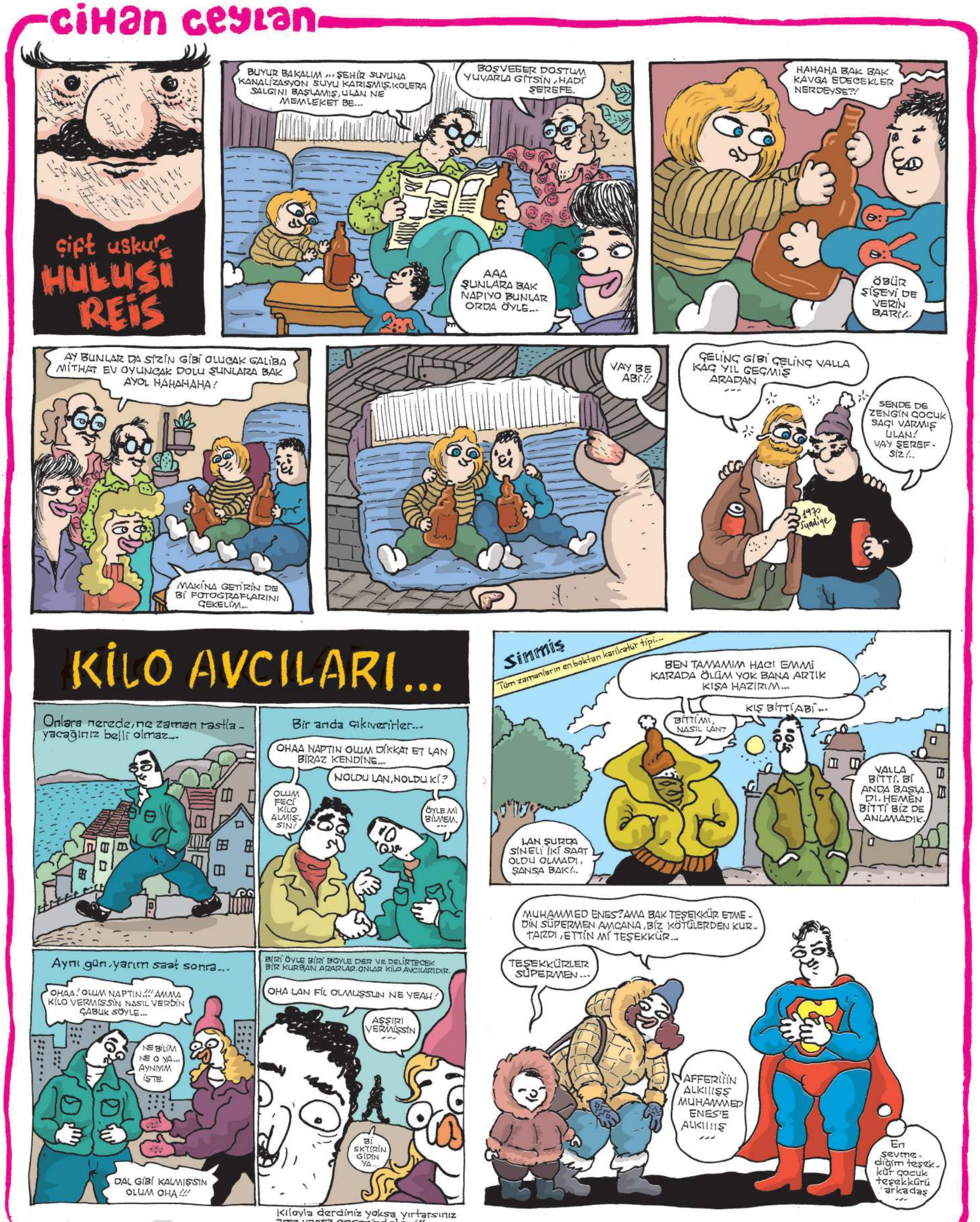

"Karda Tren" Claude Monet 1840-1926

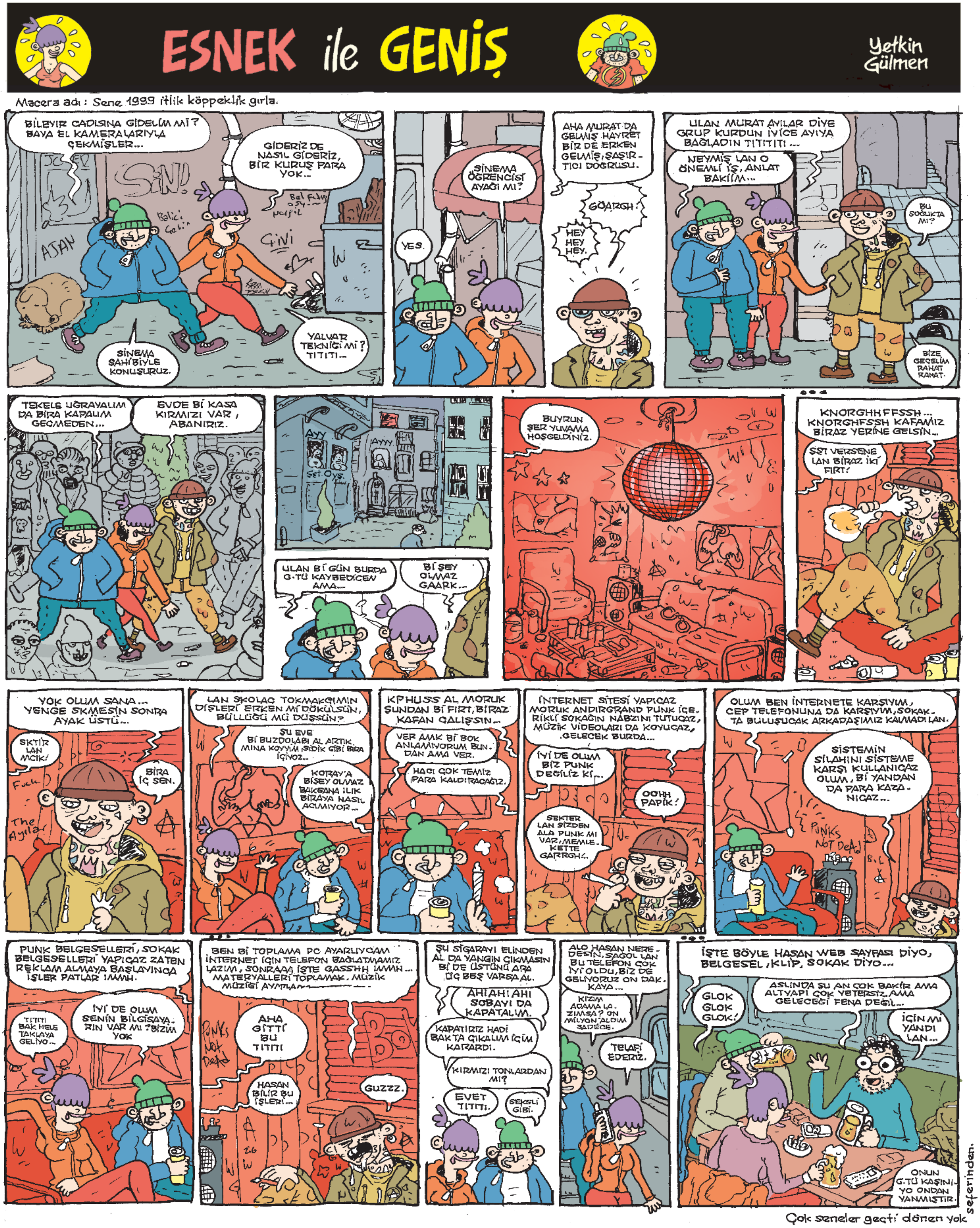
Yazıyı hayranı olduğum Çinli büyük şair Bai Juyi'nin yaklaşık binikiyüz yıl öncesinden, yine bir 'geceyarısı'nın 'ansızın bastıran kar'ını anlattığı şiiriyle bitireyim:
"Şaşırdım, yastığım yorganım soğudu birden/
Yeniden beyaza çaldı pencerem/
Gece derin, kar ağır biliyorum/
Bambu çıtırtıları duyuyorum bazen"

Bai Juyi 772-846

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
çift uskur
HULUSİ REİS
BUYUR BAKALIM ... ŞEHİR SUYUNA KANALİZASYON SUYU KARIŞMIŞ,KOLERA SALGINI BAŞLAMIŞ,ULAN NE MEMLEKET BE...
BOŞVEEER DOSTUM YUVARLA GİTSİN ,HADİ ŞEREFE.
AAA ŞUNLARA BAK NAPIYO BUNLAR ORDA ÖYLE...
HAHAHA BAK BAK KAVGA EDECEKLER NERDEYSE?!
ÖBÜR ŞİŞEYİ DE VERİN BARİ!..
AY BUNLAR DA SİZİN GİBİ OLUCAK GALİBA MİTHAT EV OYUNCAK DOLU ŞUNLARA BAK AYOL HAHAHAHA!
MAKİNA GETİRİN DE Bİ FOTOĞRAFLARINI ÇEKELİM...
VAY BE ABİ!!
GELİNÇ GİBİ GELİNÇ VALLA KAÇ YIL GEÇMİŞ ARADAN ...
SENDE DE ZENGİN ÇOCUK SAÇI VARMIŞ ULAN! VAY ŞEREFSİZ!..
1970 Suadiye
KİLO AVCILARI...
Onlara nerede,ne zaman rastlayacağınız belli olmaz...
Bir anda çıkıverirler...
OHAA NAPTIN OLUM DİKKAT ET LAN BİRAZ KENDİNE...
NOLDU LAN,NOLDU Kİ?
OLUM FECİ KİLO ALMIŞSIN!
ÖYLE Mİ BİLMEM...
Aynı gün,yarım saat sonra...
OHAA! OLUM NAPTIN!!! AMMA KİLO VERMİŞSİN NASIL VERDİN ÇABUK SÖYLE...
NE BİLİM NE O YA... AYNIYIM İŞTE.
DAL GİBİ KALMIŞSIN OLUM OHA!!!
BİRİ ÖYLE BİRİ BÖYLE DER VE DELİRTECEK BİR KURBAN ARARLAR.ONLAR KİLO AVCILARIDIR.
OHA LAN FİL OLMUŞSUN NE YEAH!
AŞIRI VERMİŞSİN ...
Bİ SKTİRİN GİDİN YA...
Kiloyla derdiniz yoksa yırtarsınız ama varsa ensenizdeler!!!
Sinmiş
Tüm zamanların en boktan karikatür tipi...
BEN TAMAMIM HACI EMMİ KARADA ÖLÜM YOK BANA ARTIK KIŞA HAZIRIM...
KIŞ BİTTİ ABİ...
BİTTİ Mİ, NASIL LAN?
VALLA BİTTİ. Bİ ANDA BAŞLADI. HEMEN BİTTİ BİZ DE ANLAMADIK.
LAN ŞURDA SİNELİ İKİ SAAT OLDU OLMADI, ŞANSA BAK!..
MUHAMMED ENES?AMA BAK TEŞEKKÜR ETMEDİN SÜPERMEN AMCANA,BİZ KÖTÜLERDEN KURTARDI,ETTİN Mİ TEŞEKKÜR...
TEŞEKKÜRLER SÜPERMEN...
AFFERİİİN ALKIIIŞŞ MUHAMMED ENES'E ALKIIIŞ ...
En sevmediğim teşekkür çocuk teşekkürü arkadaş ...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sene 1999 itlik köppeklik gırla.
BİLEYİR CADISINA GİDELİM Mİ? BAYA EL KAMERALARIYLA ÇEKMİŞLER...
GİDERİZ DE NASIL GİDERİZ, BİR KURUŞ PARA YOK...
SİNEMA SAHİBİYLE KONUŞURUZ.
YALVAR TEKNİĞİ Mİ? TITITI...
SİNEMA ÖĞRENCİSİ AYAĞI MI?
YES.
AHA MURAT DA GELMİŞ. HAYRET BİR DE ERKEN GELMİŞ, ŞAŞIRTICI DOĞRUSU.
GÖARGH!
HEY HEY HEY.
ULAN MURAT AYILAR DİYE GRUP KURDUN İYİCE AYIYA BAĞLADIN TITITI...
NEYMİŞ LAN O ÖNEMLİ İŞ, ANLAT BAKIIM...
BU SOĞUKTA MI?
BİZE GEÇELİM RAHAT RAHAT.
TEKELE UĞRAYALIM DA BİRA KAPALIM GEÇMEDEN...
EVDE Bİ KASA KIRMIZI VAR, ABANIRIZ.
Ayy
Ayyy
ULAN Bİ GÜN BURDA G.TÜ KAYBEDİCEN AMA...
Bİ ŞEY OLMAZ GAARK...
BUYRUN ŞER YUVAMA HOŞGELDİNİZ.
KNORGHHFFSSH... KNORGHFSSH KAFAMIZ BİRAZ YERİNE GELSİN...
ŞŞT VERSENE LAN BİRAZ İKİ FIRT!
YOK OLUM SANA... YENGE SKMESİN SONRA AYAK ÜSTÜ...
SKTİR LAN MCIK!
BİRA İÇ SEN.
LAN SKOLAÇ TOKMAKÇININ DİŞLERİ ERKEN Mİ DÖKÜLSÜN, BÜLLÜĞÜ MÜ DÜŞSÜN?
ŞU EVE Bİ BUZDOLABI AL ARTIK. MINA KOYYIM ŞIDIK GİBİ BİRA İÇİYOZ...
KORAY'A BİŞEY OLMAZ BAKSANA ILIK BİRAYA NASIL ACIMIYOR...
KPHUSS AL MORUK ŞUNDAN Bİ FIRT, BİRAZ KAFAN ÇALIŞSIN...
VER AMK Bİ BOK ANLAMIYORUM BUNDAN AMA VER.
HACI ÇOK TEMİZ PARA KALDIRACAĞIZ.
İNTERNET SİTESİ YAPICAZ MORUK ANDIRGRAND PUNK İÇERİKLİ SOKAĞIN NABZINI TUTUCAZ, MÜZİK VİDEOLARI DA KOYUCAZ, GELECEK BURDA...
İYİ DE OLUM BİZ PUNK DEĞİLİZ Kİ...
OOHH PAPİK!
SEKTER LAN SİZDEN ALA PUNK MI VAR, MEMLEKETTE GARRGH...
OLUM BEN İNTERNETE KARŞIYIM, CEP TELEFONUNA DA KARŞIYIM, SOKAKTA BULUŞUCAK ARKADAŞIMIZ KALMADI LAN.
SİSTEMİN SİLAHINI SİSTEME KARŞI KULLANICAZ OLUM, Bİ YANDAN DA PARA KAZANICAZ...
PUNKS NOT DEAD
PUNK BELGESELLERİ, SOKAK BELGESELLERİ YAPICAZ ZATEN REKLAM ALMAYA BAŞLAYINCA İŞLER PATLAR IMMH.
TITITI BAK HELE TAKLAYA GELİYO...
İYİ DE OLUM SENİN BİLGİSAYARIN VAR MI ?BİZİM YOK
BEN Bİ TOPLAMA PC AYARLIYCAM İNTERNET İÇİN TELEFON BAĞLATMAMIZ LAZIM, SONRAAA İŞTE GASSHH IMMH... MATERYALLERİ TOPLAMAK, MÜZİK MÜZİĞİ AYMLA...
AHA GİTTİ BU TITITI
HASAN BİLİR BU İŞLERİ...
GUZZZ.
ŞU SİGARAYI ELİNDEN AL DA YANGIN ÇIKMASIN Bİ DE ÜSTÜNÜ ARA ÜÇ BEŞ VARSA AL.
AHIAHIAHI SOBAYI DA KAPATALIM.
KAPATIRIZ HADİ BAKTA ÇIKALIM İÇİM KARARDI.
KIRMIZI TONLARDAN MI?
EVET TITITI.
SEKSİ GİBİ.
ALO HASAN NEREDESİN, SAĞOL LAN BU TELEFON ÇOK İYİ OLDU, BİZ DE GELİYORUZ ON DAKKAYA...
KIZIM ADAMA LA. ZIMSA? ON MİLYON ALDIM SADECE.
TELAFİ EDERİZ.
İŞTE BÖYLE HASAN WEB SAYFASI DİYO, BELGESEL, KLİP, SOKAK DİYO...
GLOK GLOK GLOK!
ASLINDA ŞU AN ÇOK BAKİR AMA ALTYAPI ÇOK YETERSİZ. AMA GELECEĞİ FENA DEĞİL...
İÇİN Mİ YANDI LAN...
ONUN G.TÜ KAŞINIYO ONDAN YANMIŞTIR.
seferinden.
Çok seneler geçti dönen yok

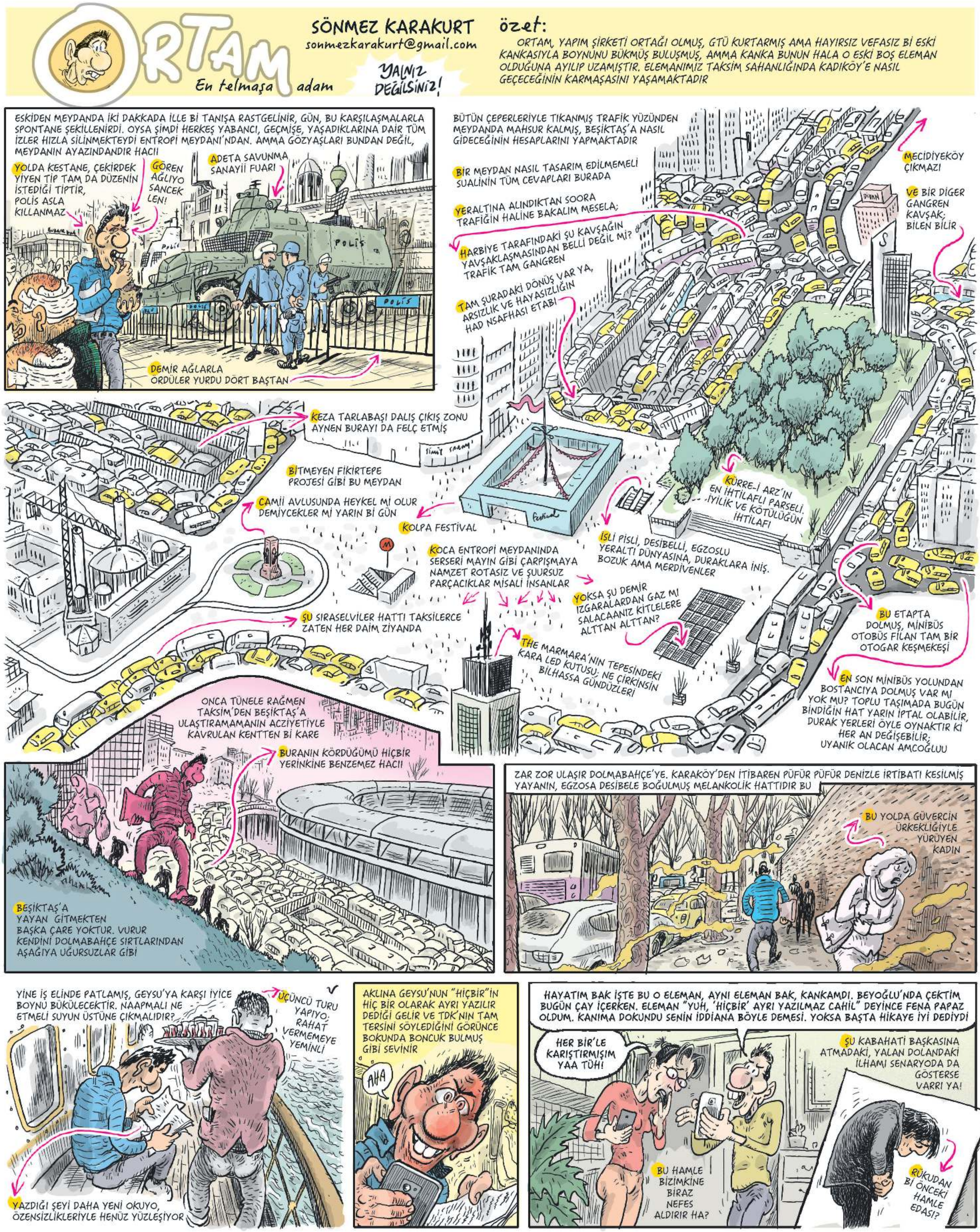
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 OCAK 2019 | Sayı: 595

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM, YAPIM ŞİRKETİ ORTAĞI OLMUŞ, GTÜ KURTARMIŞ AMA HAYIRSIZ VEFASIZ Bİ ESKİ KANKASIYLA BOYNUNU BÜKMÜŞ BULUŞMUŞ, AMMA KANKA BUNUN HALA O ESKİ BOŞ ELEMAN OLDUĞUNA AYILIP UZAMIŞTIR. ELEMANIMIZ TAKSİM SAHANLIĞINDA KADIKÖY'E NASIL GEÇECEĞİNİN KARMAŞASINI YAŞAMAKTADIR
ESKİDEN MEYDANDA İKİ DAKKADA İLLE Bİ TANIŞA RASTGELİNİR, GÜN, BU KARŞILAŞMALARLA SPONTANE ŞEKİLLENİRDİ. OYSA ŞİMDİ HERKEŞ YABANCI, GEÇMİŞE, YAŞADIKLARINA DAİR TÜM İZLER HIZLA SİLİNMEKTEYDİ ENTROPİ MEYDANI'NDAN. AMMA GÖZYAŞLARI BUNDAN DEĞİL, MEYDANIN AYAZINDANDIR HACI!
YOLDA KESTANE, ÇEKİRDEK YİYEN TİP TAM DA DÜZENİN İSTEDİĞİ TİPTİR, POLİS ASLA KILLANMAZ
GÖREN AĞLIYO SANCEK LEN!
ADETA SAVUNMA SANAYİİ FUARI
POLİS
DEMİR AĞLARLA ÖRDÜLER YURDU DÖRT BAŞTAN
BÜTÜN ÇEPERLERİYLE TIKANMIŞ TRAFİK YÜZÜNDEN MEYDANDA MAHSUR KALMIŞ, BEŞİKTAŞ'A NASIL GİDECEĞİNİN HESAPLARINI YAPMAKTADIR
BİR MEYDAN NASIL TASARIM EDİLMEMELİ SUALİNİN TÜM CEVAPLARI BURADA
YERALTINA ALINDIKTAN SOORA TRAFİĞİN HALİNE BAKALIM MESELA;
HARBİYE TARAFINDAKİ ŞU KAVŞAĞIN YAVŞAKLAŞMASINDAN BELLİ DEĞİL Mİ? TRAFİK TAM GANGREN
TAM ŞURADAKİ DÖNÜŞ VAR YA, ARSIZLIK VE HAYASIZLIĞIN HAD NSAFHASI ETABI
MECİDİYEKÖY ÇIKMAZI
VE BİR DİGER GANGREN KAVŞAK; BİLEN BİLİR
KEZA TARLABAŞI DALIŞ ÇIKIŞ ZONU AYNEN BURAYI DA FELÇ ETMİŞ
BİTMEYEN FİKİRTEPE PROJESİ GİBİ BU MEYDAN
CAMİİ AVLUSUNDA HEYKEL Mİ OLUR DEMİYCEKLER Mİ YARIN Bİ GÜN
KOLPA FESTİVAL
KOCA ENTROPİ MEYDANINDA SERSERİ MAYIN GİBİ ÇARPIŞMAYA NAMZET ROTASIZ VE ŞUURSUZ PARÇACIKLAR MİSALİ İNSANLAR
KÜRRE-İ ARZ'IN EN İHTİLAFLI PARSELİ. İYİLİK VE KÖTÜLÜĞÜN İHTİLAFI
İSLİ PİSLİ, DESİBELLİ, EGZOSLU YERALTI DÜNYASINA, DURAKLARA İNİŞ. BOZUK AMA MERDİVENLER
YOKSA ŞU DEMİR IZGARALARDAN GAZ MI SALACAANIZ KİTLELERE ALTTAN ALTTAN?
ŞU SIRASELVİLER HATTI TAKSİLERCE ZATEN HER DAİM ZİYANDA
THE MARMARA'NIN TEPESİNDEKİ KARA LED KUTUSU; NE ÇİRKİNSİN BİLHASSA GÜNDÜZLERİ
BU ETAPTA DOLMUŞ, MİNİBÜS OTOBÜS FİLAN TAM BİR OTOGAR KEŞMEKEŞİ
EN SON MİNİBÜS YOLUNDAN BOSTANCIYA DOLMUŞ VAR MI YOK MU? TOPLU TAŞIMADA BUGÜN BİNDİĞİN HAT YARIN İPTAL OLABİLİR, DURAK YERLERİ ÖYLE OYNAKTIR Kİ HER AN DEĞİŞEBİLİR; UYANIK OLACAN AMCOĞLUU
ONCA TÜNELE RAĞMEN TAKSİM'DEN BEŞİKTAŞ'A ULAŞTIRAMAMANIN ACZİYETİYLE KAVRULAN KENTTEN Bİ KARE
BURANIN KÖRDÜĞÜMÜ HİÇBİR YERİNKİNE BENZEMEZ HACI!
BEŞİKTAŞ'A YAYAN GİTMEKTEN BAŞKA ÇARE YOKTUR. VURUR KENDİNİ DOLMABAHÇE SIRTLARINDAN AŞAĞIYA UĞURSUZLAR GİBİ
ZAR ZOR ULAŞIR DOLMABAHÇE'YE. KARAKÖY'DEN İTİBAREN PÜFÜR PÜFÜR DENİZLE İRTİBATI KESİLMİŞ YAYANIN, EGZOSA DESİBELE BOĞULMUŞ MELANKOLİK HATTIDIR BU
BU YOLDA GÜVERCİN ÜRKEKLİĞİYLE YÜRÜYEN KADIN
YİNE İŞ ELİNDE PATLAMIŞ, GEYSU'YA KARŞI İYİCE BOYNU BÜKÜLECEKTİR. NAAPMALI NE ETMELİ SUYUN ÜSTÜNE ÇIKMALIDIR?
ÜÇÜNCÜ TURU YAPIYO. RAHAT VERMEMEYE YEMİNLİ
YAZDIĞI ŞEYİ DAHA YENİ OKUYO, ÖZENSİZLİKLERİYLE HENÜZ YÜZLEŞİYOR
AKLINA GEYSU'NUN "HİÇBİR"İN HİÇ BİR OLARAK AYRI YAZILIR DEDİĞİ GELİR VE TDK'NIN TAM TERSİNİ SÖYLEDİĞİNİ GÖRÜNCE BOKUNDA BONCUK BULMUŞ GİBİ SEVİNİR
AHA
HAYATIM BAK İŞTE BU O ELEMAN, AYNI ELEMAN BAK, KANKAMDI. BEYOĞLU'NDA ÇEKTİM BUGÜN ÇAY İÇERKEN. ELEMAN "YUH, 'HİÇBİR' AYRI YAZILMAZ CAHİL" DEYİNCE FENA PAPAZ OLDUM. KANIMA DOKUNDU SENİN İDDİANA BÖYLE DEMESİ. YOKSA BAŞTA HİKAYE İYİ DEDİYDİ
HER BİR'LE KARIŞTIRMIŞIM YAA TÜH!
ŞU KABAHATİ BAŞKASINA ATMADAKİ, YALAN DOLANDAKİ İLHAMI SENARYODA DA GÖSTERSE VARRI YA!
BU HAMLE BİZİMKİNE BİRAZ NEFES ALDIRIR HA?
RÜKUDAN Bİ ÖNCEKİ HAMLE EDASI?

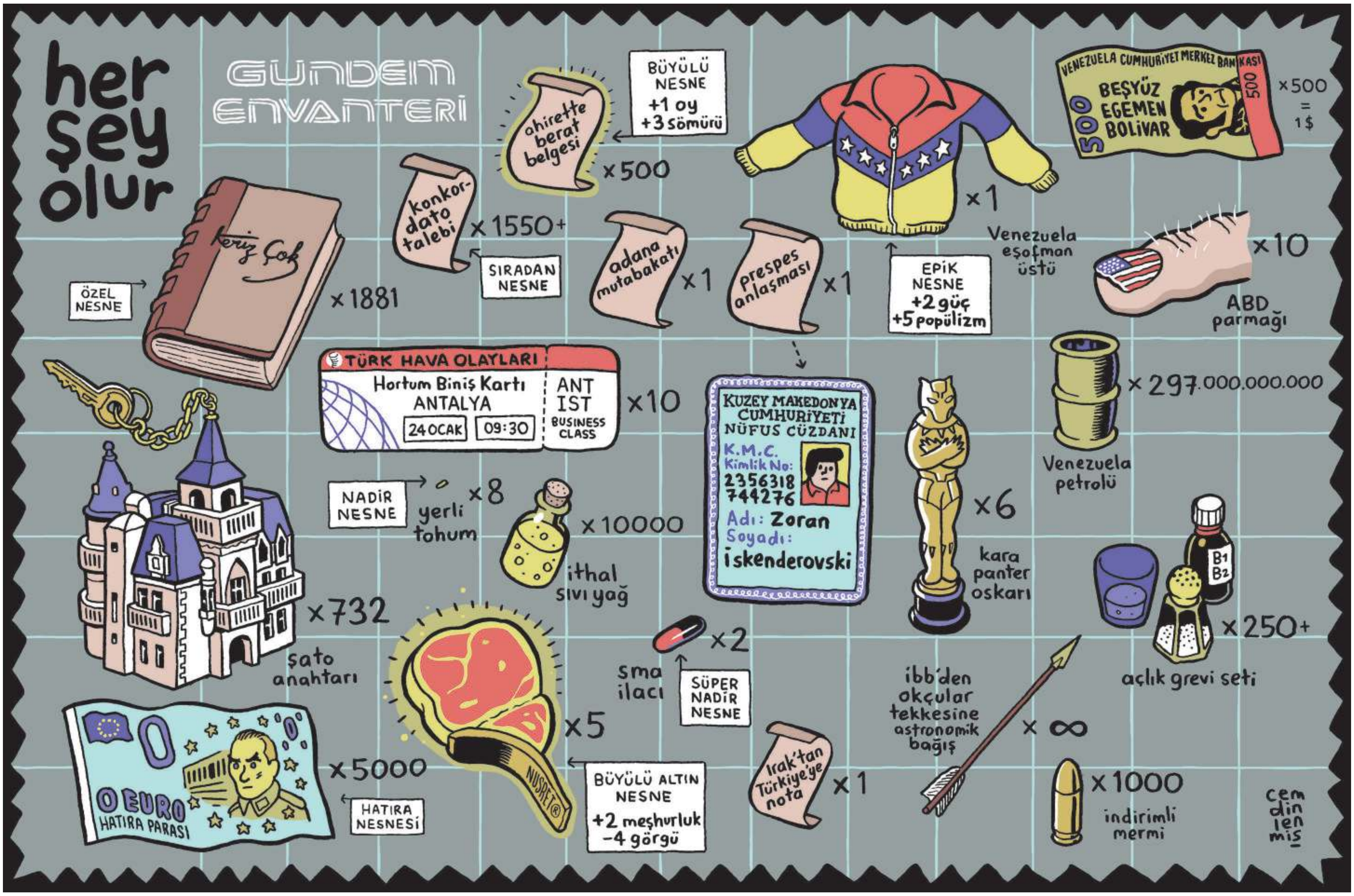
UYKUSUZ

30 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/05 No: 596
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

MEB'in 20 bin sözleşmeli öğretmen alacağını duyurmasının ardından, KPSS'de yeterli puan alan binlerce öğretmen adayı sözlü mülakatlarda elendi. Elenenler arasında Türkiye 6'ncısı da var…

Nikolay'ların Çiftliği
EMRAH ABLAK
sene 1924
Amerika'nın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...
Vilbur arabasını Tomasların evine sürüyordu. ..Ne vardı bu adamın aklında?
28
Tomasların evinin biraz ilerisinde, görükmeyecek şekilde, arabasını parketti Vili. Kalbi gümbür gümbür atıyor, hızlanan nefes alıp verişi yüzünden ciğerleri şişip şişip iniyor, midesine tatlı kramplar giriyor ve organların bu kafasına göre hareketleri yüzünden, vücut sekronizasyonunu kaybetmiş olmanın baş dönmesini yaşıyordu..
BÖGÖRRR..
29
Çarçabuk kendini topladı Vilbur...işte; Tomas'ın annesi Margeret her zamanki gibi bahçedeydi. Kocası öldüğünden beri kendini bahçe işlerine vermişti... Akşam olana kadar domatesti, biberdi çabalayıp dururdu manyak karı„ diye düşündü Vil..
güzeel
mmm mm
30
Sessizce süzüldü eve...
mmm hmm
31
Eve girerken, artık kulakları da işitmez olmuştu.. Bir çınlama vardı. Şu andan itibaren kontrolunu yitirmiş, arzularının esiri olmuş bir hayvandı artık Vilo.. Evet bir hayvan..
aoğğnnhhh..
32
Tomas'ın yengesi Suzi ise hiç bir şeyden haberi olmadan banyo için hazırlanıyordu
33
Çiftlikte bunlar olurken, Tomas ise, tam gaz, katilin ayak izlerini takip ediyordu.
Vay be... çocukluk arkadaşım rıçırt göçtü gitti resmen
GÜBÜDEK GÜBÜDEK
34
Ama bi yandan da arkadaşı rıçırd'ı düşünmeden edemiyordu.. Şuna bakın, nasıl da edemiyor..
Bi keresinde matematik dersindeyiz..
seninki çan çan geçik peşinde.. Hoca duydu tabi..
DUBU DUK
DUBU DUK
35
Sandalyesinin bacağını koparıp onunla bi güzel dövdüydü rıçırd'i.. Hahahaha.. Hey gidi günler.. Yaşlandık lan...
DUBU DAK
DUBU DAK
36
Ha, Rıçırt yaşlı göstermezdi ama. 21 yaşında manitası vardı aabi herifin.. Çok hızlıydı.. O yüzden genç kaldı..
DUBU DAK
DUBU DAK
37
O, mala vururken, biz tarlada it gibi çalışıyoduk..
DUBU DAK
DUBU DAK
38
amaaaan... siiret.. neyse
DUBU DAK
DUBU DAK
39
LAN?
DUBU DAK
DUBU DAK
40
Hooo!
41
Şuydu buydu diye düşüncelere dalan Tomas izleri takip etmeyi tamamen unutmuş ve geçen zaman zarfında bayaa yol katetmişti..
ASSTİR YAA..
42
neredeyim lanben?
43
Peki o sırada Tomas'ların evinde, yani Nikolayların çiftliğinde ne oluyordu? Vilbur neler yapıyordu?..
ayhh..
CULP
44
mmm mm
mmm hm
45
COPFFF...
46
AAYYHH..
SLOFFF
47
AH, VİLBUR.. ÖDÜMÜ KOPARDIN HAYVAN...
ÇOK ÖZLEDİM LAN
MUCK MUCK
48
Daha fazla dayanacak hali yoktu Vilbur'un.. iki sevgili şehvet dolu dudaklarını birbirine bastırarak ve diller değerde, girdili çıktılı, emdiler..
şrülp..
49
Hatta daha da ileri gitmek üzereydiler.. Ama Suzi endişeliydi...
KAYNIM GELEBİLİR..
DOMATLA BAKIYO.. SİTSELER GELMEZ
50
PEKİ YA TOMAS?
ONU DA YOLLADIM! ACELE ET AMA
51
Tomas ise atı gerisin geri sürüyordu... Hava kararmaya başlamıştı... Artık izleri bulsa bile takip edemezdi..
BUDOBUK DUDUK
52
Cesetin başına geri döndüğünde ise gece olmuştu bile... Rıçırt'ın cansız bedeni aynı şekilde yatıyordu.. Ama? o da neydi? Rıçırt'ın gövdesinden bir kol eksikti...
FAKAT?
53
DEVAMI HAFTAYA...

@kaansezyum

Yıllar yalan

● Türkiye'de her şey çok iyi durumda. Tüm milletimiz tek bir milli irade etrafında şifalı göldeki balıklar gibi toplanmış durumda. Lütfen gölete ayaklarınızı sokmayınız.

● Muhalefet yok, çünkü gerek yok. Tüm ülke tek bir düşüncenin omurgasına bağlanan USB (hem de USB 1) kablosundan alınan verilerle yönetiliyor. Muhalefet partileri kapandı, kendi kendilerini kapadılar. Yapacakları muhalefet de bomboş. Kendi dillerini oluşturmaktan ve doğrulardan uzak. Hep ana partinin diliyle bi şeylere çabalıyor gibiler.

● Kürt sorunu yoktu, şimdi hiç yok. Kimseyi görmezsek sorun olmaz dedi büyükler ve, kimse kimseyi görmemeye başladı. Göz görmeyince sorun ırak oluyor. Sonra sabahtan akşama iskelelerde, otobüs duraklarında gelsin GBT.

● Sokaklar sakin. 2020'de yeni çıkan 'Kıç güvenlik yasası' sayesinde herkes kendini sağlama aldı. Sokakta 3 kişiden fazla toplanmalarda robot dronlardan oluşan güvenlik kuvvetleri artık otomatik olarak biber gazı sıkıp kalabalıkları dağıtıyor. Sonuçta kalabalıkta vatandaşımızın yürümesi de zor. O yüzden Türkiye'nin önünü biber gazıyla açıyoruz. Bir de GBT yapabilse şu dronlar...

● Dünyanın en büyük adalet sarayının üzerine daha büyük adalet sarayı yaparak ülkedeki tüm adaletsizliklere saraydan adalet dağıtılıyor. Malum form şeklinde yapılmış robotlar adalet sarayının üzerindeki sarayın balkonundan vatandaşlara ayda bir sakinleştirici ve ufak kanun hükmünde kararnameler atıyor. Pıt pıt pıt atıyorlar valla.

● İş cinayetlerinin ve kazalarının, işçilerin aç kalmasının, zehirlenmesinin tamamen önüne geçildi. İşyerlerinde hayatlarını kaybeden işçiler yeni yasalarımız sayesinde artık öldükleri andan itibaren suçlu sayılıyor. İşçilerin tazminatlarını da aileler ödemek zorunda kalıyor. Böylece güçlü Türkiye daha da güçleniyor. Anlimitıd paaavoooüüüüh!

● Akkuyu nükleer santrali açılışında yaşanan ufak kaza sonucu birkaç bakan, vekil, vali ve yazı yazmayı –bilmeyen demeyelim de zor anımsayan diyelim- başbakan aşırı radyasyona maruz kalıp süper güçlere sahip oldular. Süper güçlere sahip bir bakan olayı protesto etmek isteyen halkın üzerine hamsi olup yağdı. Neyse ki kimsenin kılına en ufak bir zarar gelmedi. (Protestocuların organ kaybı, ufak tefek kırık dökük ya da yaralanmalarını zaten onları insandan saymadığımız için saymadık, ama bakanlarımız ve vekillerimiz hala hayatta, sağlıklı bir şekilde ışımaya devam ediyorlar)

● Muhtarlık sisteminden megamuhtarlık sistemine tümevarım yöntemiyle geçildi. Mega Bey'in klonları muhtarlıklara dağıtıldı. Şimdilerde 'Mega Saray' olarak bilinen ortamda haftada bir kendi klonlarıyla görüşen amirimiz, bir sonraki aşamanın valilerde olduğunu, ülkenin en çok klona ihtiyacı olduğunu belirtti. Klon klon üstü sanki padişah büstü.

● Hrant Dink davasında suçlu bulundu. Hrant'ın delik ayakkabısıymış. Yapımda emeği geçen herkes çeşitli rütbelerle ödüllendirildi.

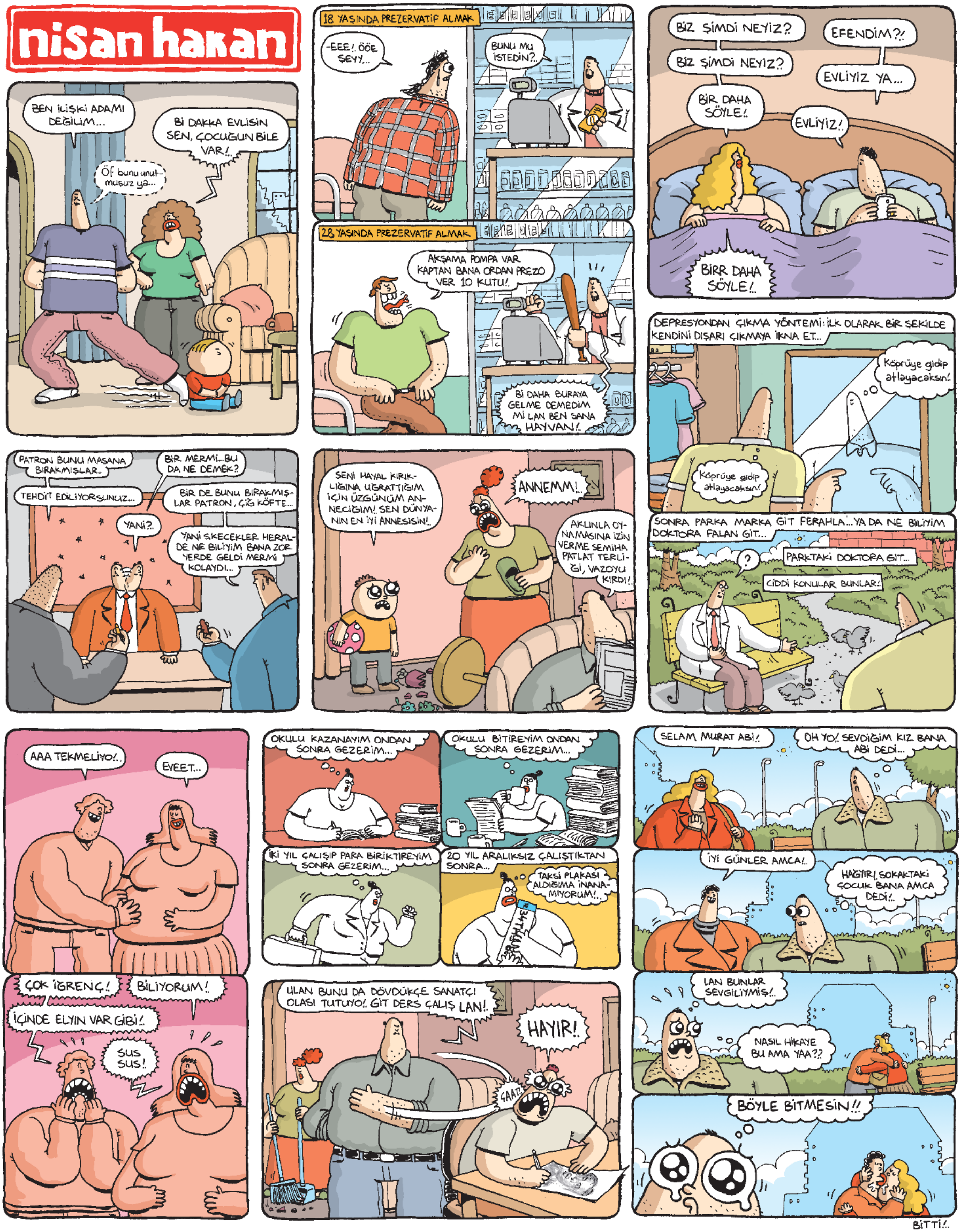
● Marmaray 6'da yaşanan bir kaza sonucu, Marmaray 6, betonla kaplandı. Zaten boğazda toplam 5 köprü olduğu için bu çok da yadırganmadı. Sonuçta beton dökmek bizde köklü bir gelenek. Bastık betonu, madencilerin üzerine basarcasına.

● 2020 yılına geldiğimiz şu dakikalarda yeni yıl haberlerine basın yasağı getirildi. Yerli internetimiz 'Köynet' sayesinde elalemin internetine, bilgisine ihtiyacımız kalmadı. Kendi bilgimizi kendimiz üretmeye başladık. Köy bilgisi, gezen bilgi ve organik bilgi üretiminde önümüzdeki 50 yılda dünya standartlarını aşacağız.

●Her evde 5 çocuk var. Çoğu da vasıfsız işçilik yapıyor. Eğitim sistemi son 10 yılda toplam 66,6 kere değişerek tüm okulları ve üniversiteleri İmam Http sistemine geçirdik. İnanan, sorgulamayan bir nesille yepyeni Türkiye pırıl pırıl parlıyor, Avrupalılar bizi çekemiyor. Bu arada Diyo artık bütçenin 1/3'ünü alıyor. Altlarına Passat mı çekselerdi yani?

● Gelişmiş tarım politikalarımız sayesinde artık tarım yapacak topraklarımızı bile yurt dışından ithal eder konuma geldik. Ülkece tarım ülkesi olmaktansa ucuz işgücünün zirve yaptığı, iş güvenliğinin kimse tarafından takılmadığı, kötünün ve yanlışın resmi olarak da cezalandırılmadığı, insanların günah işleme hakkına saygılı, yepyeni bir ahlak anlayışına sahip bir toplumla tüm dünyaya korku salmaya başladık.

● Gelecek çok güzel, siz de çöksenize.

nisan hakan
BEN İLİŞKİ ADAMI DEĞİLİM...
Bİ DAKKA EVLİSİN SEN, ÇOCUĞUN BİLE VAR!..
Öf bunu unutmuşuz ya...
18 YAŞINDA PREZERVATİF ALMAK
-EEE! ÖĞE ŞEYY...
BUNU MU İSTEDİN?
28 YAŞINDA PREZERVATİF ALMAK
AKŞAMA POMPA VAR KAPTAN BANA ORDAN PREZO VER 10 KUTU!
Bİ DAHA BURAYA GELME DEMEDİM Mİ LAN BEN SANA HAYVAN!
BİZ ŞİMDİ NEYİZ?
EFENDİM?!
BİZ ŞİMDİ NEYİZ?
EVLİYİZ YA...
BİR DAHA SÖYLE!
EVLİYİZ!
BİRR DAHA SÖYLE!
DEPRESYONDAN ÇIKMA YÖNTEMİ: İLK OLARAK BİR ŞEKİLDE KENDİNİ DIŞARI ÇIKMAYA İKNA ET...
Köprüye gidip atlayacaksın!
Köprüye gidip atlayacaksın!
SONRA PARKA MARKA GİT FERAHLA... YA DA NE BİLİYİM DOKTORA FALAN GİT...
?
PARKTAKİ DOKTORA GİT...
CİDDİ KONULAR BUNLAR!
PATRON BUNU MASANA BIRAKMIŞLAR..
BİR MERMİ...BU DA NE DEMEK?
TEHDİT EDİLİYORSUNUZ...
BİR DE BUNU BIRAKMIŞLAR PATRON, ÇİĞ KÖFTE...
YANİ?
YANİ SKECEKLER HERALDE NE BİLİYİM BANA ZOR YERDE GELDİ MERMİ KOLAYDI...
SENİ HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRATTIĞIM İÇİN ÜZGÜNÜM ANNECİĞİM! SEN DÜNYANIN EN İYİ ANNESİSİN!
ANNEMM!
AKLINLA OYNAMASINA İZİN VERME SEMİHA PATLAT TERLİĞİ, VAZOYU KIRDI!
AAA TEKMELİYO!..
EVEET...
OKULU KAZANAYIM ONDAN SONRA GEZERİM...
OKULU BİTİREYİM ONDAN SONRA GEZERİM...
İKİ YIL ÇALIŞIP PARA BİRİKTİREYİM SONRA GEZERİM...
20 YIL ARALIKSIZ ÇALIŞTIKTAN SONRA...
TAKSİ PLAKASI ALDIĞIMA İNANAMIYORUM!..
SELAM MURAT ABİ!
OH YO! SEVDİĞİM KIZ BANA ABİ DEDİ...
İYİ GÜNLER AMCA!..
HAĞYIR! SOKAKTAKİ ÇOCUK BANA AMCA DEDİ!..
ÇOK İĞRENÇ!
BİLİYORUM!
İÇİNDE ELYIN VAR GİBİ!
SUS SUS!
ULAN BUNU DA DÖVDÜKÇE SANATÇI OLASI TUTUYO! GİT DERS ÇALIŞ LAN!
HAYIR!
ŞAAT!
LAN BUNLAR SEVGİLİYMİŞ!
NASIL HİKAYE BU AMA YAA??
BÖYLE BİTMESİN!!
BİTTİ!.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bundan yıllar önce de bir keresinde Özlem'im bana, "sen pandomimciye benziyorsun" dedi. Öyle durup dururken. "Pandomimciye mi benziyorum" dedim. "Evet" dedi, "pandomimciye benziyorsun". "Bu nereden çıktı ya şimdi" dedim. "Ne bileyim, pandomimciye benziyorsun sen" dedi, "sıfat olarak, uzaktan biri görse pandomimci der senin için" dedi. Dedim "ben pandomimciye benzemek istemiyorum, ne yapsam ki acaba" dedim. "Valla bilmiyorum ama acayip bir şekilde pandomimciye benziyorsun sen" dedi. "O zaman" dedim "şöyle yapalım, ben pandomime başlayayım madem, pandomimci olayım, eğer pandomimci olursam pandomimciye benzemem, çünkü eğer bir şey zaten o şeyse, o şeye benzemez, Messi için futbolcuya benziyor diyebilir misin, diyemezsin, gülerler insana" dedim. Süper bir açıklama yaptım. Hayır yani pandomimciye benzemek ne demek. Pandomime ilgim bile yok benim. Süper sanat tamam ama, olmadı yani bende pandomim. Çünkü yani bir şey olmayınca da olmuyor. Başladım pandomim çalışmaya. Kısa sürede kendimi geliştirdim ve pandomimci oldum. Bayağı, Bahariye Caddesi'nde sokak pandomimi yapmaya başladım. Üç beş yolumu da buluyordum. En çok da sümüklü çocuk canlandırmam seviliyordu. Ve bu arada pandomimciye de benzemiyordum artık. Bir gün yine Bahariye Caddesi'nde yaptım şovumu, mayışı sayıyorum, o anda bir aydınlanma geldi. Dedim ya ben napıyorum, pandomimciye benzememek için pandomimci oldum, böyle saçma bir şey olabilir mi, benim başka türlü bir hayat planım var, pandomimci olmak ne demek dedim, o anda bıraktım pandomimi. Varsın pandomimciye benzeyeyim, tek derdim de bu olsun dedim. Eve gittim. Kapıyı Özlem açtı. Beni karşısında görür görmez, "sen pandomimi mi bıraktın" dedi. Dedim "nereden anladın". "Pandomimciye benziyorsun yine çünkü" dedi. Dedim "evet, bıraktım pandomimi". Aradan yıllar geçti ve benim pandomimciye benzemediğim tek bir gün bile yok şimdi. Bu bir lanet gibi bir şey. Fakat yapacak da bir şey yok. Keşke sihirbaza benzeseydim pandomimciye benzeyeceğime, o da var.

æ Geçenlerde de çok saçma bir şey oldu. Bir arkadaşımla birlikte Aslı Gibidir'in galasına gittik. Film sonrası fuayede Rahşan Gülşan'ı gördüm. Oturuyordu öyle. Nedense heyecanlandım. Dedim "merhaba". "Merhaba" dedi. Dedim ki "beklerim". "Tam olarak nereye beklersiniz" dedi. İyice heyecanlandım. "Şu anda kesinleşmiş bir şey yok ama kesinleştiği zaman kesinlikle beklerim" dedim. Battıkça batıyorum. Arkadaşım dürttü beni, "oğlum" dedi "napıyorsun sen, Rahşan hanımın çekim alanına mı kapıldın" dedi. Dedim "yani çekim alanına kapılmak değil de, bu kadın da beklenir be" dedim. Bu arada bütün bu muhabbet, Rahşan hanımın tam da gözünün önünde cereyan ediyor. "Ooldu, iyi günler" dedim sonra Rahşan hanıma. Ayrılırken de, "gelirsiniz değil mi, bekleyeceğim çünkü" dedim. "Gelirim tabii" dedi, "madem bu kadar bekliyorsunuz". Sonra biz oradan ayrıldık. Bu arada Rahşan hanım hiç yerinden kalkmadı. Her şey çok saçma gelişti ama bir şey söyleyeyim mi, ben şu anda bile bekliyorum Rahşan hanımı. Keşke gelse. "O kadar bekledin, ben de geldim işte" dese. Rahşan hanımın açısından düşünüyorum, onun için çok daha zor her şey. Bir adam var, bekliyor, gitmesen olmaz, söz verdin çünkü, ayıp olur, ayıp olur da, aga nereye bekliyor bu adam, neye bekliyor, vallaha büyük çile düşününce Rahşan hanım için. Ne bileyim, 14 Şubat'ta BKM Mutfak Çarşı'da oyunum var mesela, oraya bekleyeyim ben sizi. Olmaz mı Rahşan hanım. Yani gelirseniz çok sevinirim. Gerçekten çok mutlu olurum. Çünkü ben hiç kimseyi sizi beklediğim gibi beklemedim bugüne kadar. Her şey çok saçma ve birden bire gelişti ama durumlar bu. Bekliyorum. Umarım gelirsiniz. Görüşmek üzere.

æ Geçenlerde de Cihangir'deydim, yürüyordum bir yere doğru, önümden bir kadın geçti. İngilizce konuşuyordu. Ben de eğer biri ingilizce konuşursa dikkat kesiliyorum. Anlamaya çabalıyorum. Hep böyle bir yerinden yakalıyorum, muhabbeti hiçbir zaman tam anlayamıyorum. Neyse ki bu defa kadın muhabbeti çok uzatmadı, sadece tek bir cümle söyledi, "wrong shoes to wear here" dedi. Yanındaki kişi cevap vermedi. Kadın "burada giymek için yanlış ayakkabıları tercih etmişim" gibi bir şey söyledi, karşısındaki kişi cevap vermedi. Ve ben böylelikle ömrümde ilk defa, dışarıda dönen ingilizce bir muhabbeti bütünü ile anlayabildim. Bu benim için resmen bir dönüm noktası artık. Önemli bir aşama. İngilizce'yi ilerletme yolunda gelmiş olduğum süpersonik bir adım. Hey yavrum hey. Resmen.

æ Ve bu arada İstanbul'un Kuşları geliyor. Detaylı duygularımı önümüzdeki hafta yazarım.

æ Hoşça kal.

"HEY"
1 Şubat Cuma / **Taksim Cemiyet** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 243 26 45
2 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Kılçık** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 399 39 12

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Yargılama sonrası vereceği kararı duruşmadan önce evde yazıp mahkeme flash disk'te getiren hâkimler olduğunu biliyor muydunuz? Yani abimiz kararını çoktan vermiş, savunma avukatları o saatten sonra en sağlam delili sunsalar nafile. Tabii böyle yargıya da themis yerine dionysos heykeli yakışır ya ayrı mesele. Ha bu nerede mi? Tam bilemiyorum, uzakta, Asya'da bir ülke olsa gerek.

● İnternetten sonra hayatımız renklenecek, yüz değil bin çiçek açacak, bin değil milyon fikir yarışacaktı. Ama döndük dolaştık, üçüncü yol düşünülemeyen, iki kutuplu bir düşünce evrenine vardık. Bilmiyorum, belki bu teknolojilerin temelinde her şeyin ya 0 ya da 1'lerden oluşması nedeniyledir, resmen teknik tabirle "binary" bir düşünce evrenine zorlanıyoruz.

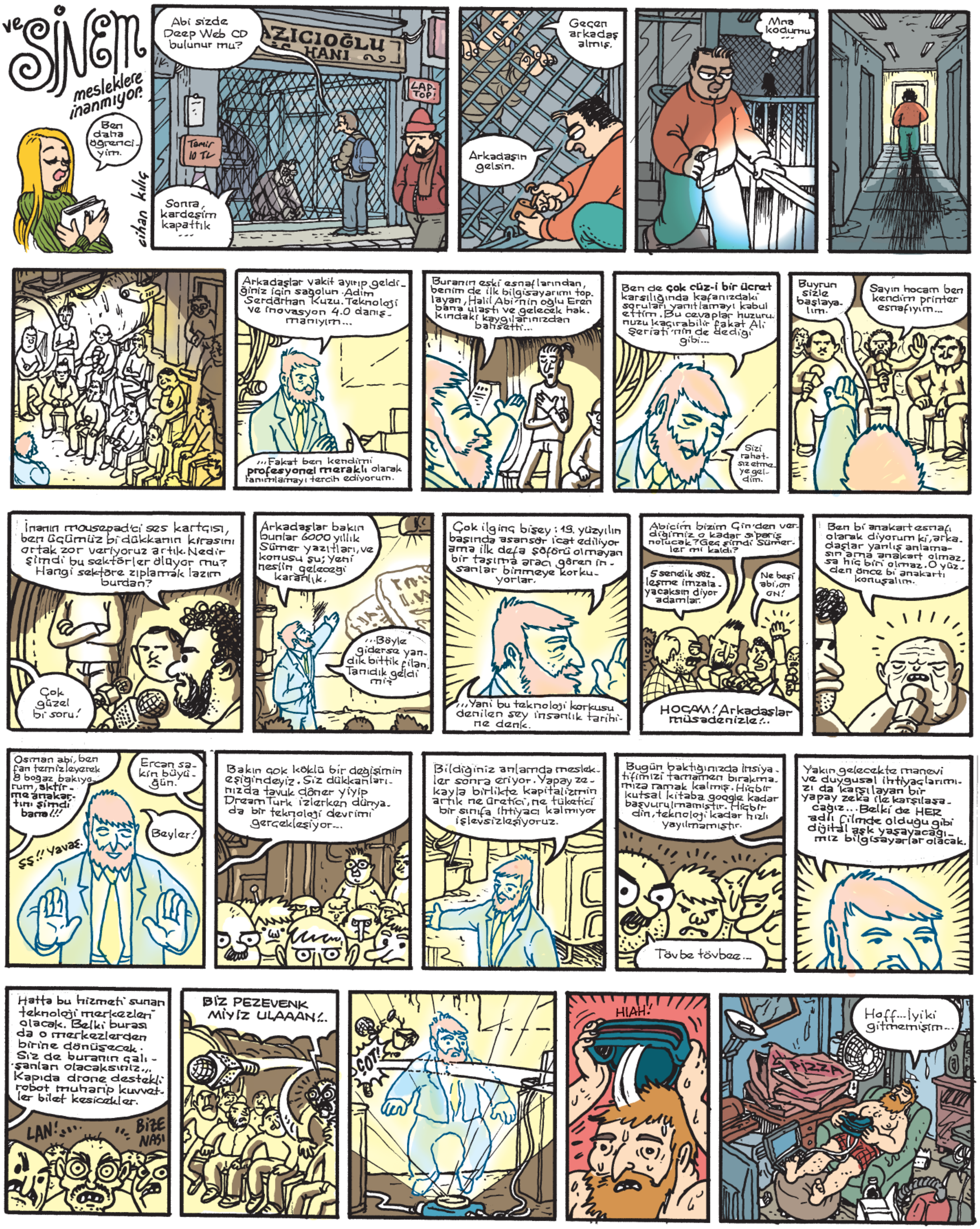
● Alın Venezuela: Maduro'nun savunulacak yanı yok. Ama bizimkiyle kanka olduğu için değil, gerçekten adamın savunulacak hemen hiçbir yanı yok. Bakın Chavez'in yine biraz vardı ama bunun yok. Hiç mi yok? Vallahi yok billahi yok. E peki bunun savunulacak yanı yok da, Chavez'den önce Venezuela'yı olabilecek en ahlaksız şekilde yönetmiş, zengin fakir ayrımını dünyada görülmemiş seviyelere çıkarmış, çöreklendikleri petrol zenginliğinden halka zırnık bile koklatmamış heriflerin savunulacak yanı var mı? Vallaha onların da yok. Zaten kim ne derse desin, o dangozlara olan birikmiş öfke yıllarca Chavez'i tuttu koltuğunda, devirmeye kalktılar yine olmadı. Bir de utanmadan "o zaman kişi başına düşen milli gelir daha yüksekti" diye kuntizlik yapıyorlar. Yahu on kişiyiz; birinin yüz lirası var, dokuzumuzun hiç parası yok, kişi başına düşen milli gelir on lira oluyor. Bir şekilde her birimizin beşer lirası olsa hepimizin az çok parası oluyor ama herifçioğlu oradan "kişi başına düşen milli gelir azaldı" diye ünlüyor. (Aynısını bütün dünya için yapıyorlar. Alın kapitalizmin kalesi Amerika Birleşik Devletleri: Bakıyorsun, ortalama insanın maaşı reel olarak üç kat azalmış, Amerikan halkı resmen otuz yılda üç kat fakirleşmiş ama kişi başı düşen milli gelir arttı ya, vur patlasın çal oynasın. Aradan geçen zamanda zenginleşenler sadece yüzde birlik bir kesim. Ama oradaki kardeşlerimizin çoğu biraz keriz olduklarından bu fakirleşmeleri göçmenler yüzünden oldu falan zannediyorlar ve günün birinde o çok zengin yüzde birden biri olma hayâliyle yaşamaya devam ediyorlar.)

● Ama nedir, konumuz Venezuela ve ya herro ya merrocu yeni dünya yaklaşımı. Arkadaş Venezuela'da ne Maduro'cu ne de eski rejim destekçisi olmayan kimse yok mu? Koskoca ülkede irili ufaklı hem önceden hem şimdi baskı altında yaşayan bir sürü grup var. Solcusu, anarşisti, troçkisti, sosyal demokratı, liberal demokratı, dünya kadar insan her iki rejime de karşı ama hep beraber üçüncü bir yol yokmuş gibi yapmaya devam ediyoruz. Ama bunları dile getirince "E ne yapsın, insanlar açlıktan ölsün mü? Hele bir dış destekli neo-liberal diktatörlük kurulsun da ondan sonrasına bakarız," diyorlar. Herkes de net bir onay mekanizması, sanırsın ki Langley'de masada ABD'nin operasyon planını onaylayacak ya da reddedecekler, Kemal Tahir'in Çorumlu kasaba esnafı karakteri gibi ya "Ulan iyi, ulan aferin," ya da "Yok, beğenmedim," diyorlar. Netflix dizisi çünkü bu, puan veriyoruz. Bir yandan da zaten neden böyle saflaşmayalım? Kendi ülkemizde de aynı şeyi yapmıyor muyuz ve aslında bu ikili düşünmenin sebebi de aslen kendi ülkemizdeki saflara göre tutum almak değil mi?

● 2000'lerin başına kadar, hayatı boyunca bırakın Edirne'yi, Edirnekapı'dan dışarı çıkmamış bir alay insandan Avrupa'nın, Amerika'nın ne kadar da medeni, ne kadar da ileri, ne kadar da ne kadar olduğunu dinleye dinleye bir hâl oldum. Tutun ki sordunuz "Abi o kadar anlatıyorsun da ne zaman gittin Kaliforniya'ya?" diye, ya dayıları gitmişti, ya amcaoğulları yıllardır oradaydı. Son on yıldır ise yine Edirnekapı'nın ötesine geçmemiş adamlardan "Yunanistan aç aç," "Amerika batıyor," "Kanada'nın götü tutuştu," diye yorumlar dinliyorum. Kaynaklar tabii yine amcaoğlu, görümce, kayınço falan. Ha elbette söylentilerin "Abi buralar çok kötü, millet kıçından soluyor, Alman'ı, Kanadalı'sı açlıktan ölüyor," diyen kaynakları da yok değil. Sanırsın ki herifçioğlunu Kanada'ya sürmüşler de izin vermedikleri için dönemiyor. Ha tabii dünyaya sınıf yerine at gözlüğüyle bakıldığı zaman, ezmenin ve ezilmenin memleketi olmadığı da görülemiyor. Ha kimisinde az kimisinde çok ve hepsinde de farklı şekillerde.

● *Adamın yere bakanından, suyun yavaş akanından kork! Kıçı yere yakın olandan korkacaksın! Bir yemem diyenden kork, bir oturmam diyenden! Kork nisanın beşinden, öküzü ayırır eşinden!* Bunlar aklıma gelen ilk atasözleri. Düşünürsek bizim atalar biraz tırsak mıymış ne?

● Şaka maka orta ve üst sınıf için askerlik kalktı gibi bir şey. Biz eskiden ne yaparız da askerlikten yırtarız diye düşünür taşınır, bedelli bekler, en sonunda da sıkılıp şan ve şeref dolu 550 gün askerlik yapardık. Şimdi herkes bedelli ücretini nasıl denkleştireceğinin derdinde. Çoğu da "Ben bu şekilde silahlı kuvvetlere daha faydalı olacağım, askere gitmemem daha iyi," diyor. Hayr gitmeyin, ben zorunlu zorunsuz askerliğe karşı bir insanım ama, askere gitmiyor olmayı da bu şekilde paketlemeyin isterseniz. Ama duygusal ama parasal ama kültürel nedenlerden toplumun büyük kesimi için askerlik hâlâ zorunlu ve onlar da gitmesin yerine "ay onlar gitsin de ben gitmeyeyim," diyorsanız o iş biraz sorunlu.

ve Sinem mesleklere inanmıyor.
Ben daha öğrenciyim.
cihan kılıç
Abi sizde Deep Web CD bulunur mu?
AZICIOĞLU HANI
LAPTOP
Tamir 10 TL
Sonra, kardeşim kapattık...
Geçen arkadaş almış.
Arkadaşın gelsin.
Mına kodumu...
Arkadaşlar vakit ayırıp geldiğiniz için sağolun. Adım Serdarhan Kuzu. Teknoloji ve inovasyon 4.0 danışmanıyım...
...Fakat ben kendimi **profesyonel meraklı** olarak tanımlamayı tercih ediyorum.
Buranın eski esnaflarından, benim de ilk bilgisayarımı toplayan, Halil Abi'nin oğlu Eren bana ulaştı ve gelecek hakkındaki kaygılarınızdan bahsetti...
Ben de **çok cüz-i bir ücret** karşılığında kafanızdaki soruları yanıtlamayı kabul ettim. Bu cevaplar huzurunuzu kaçırabilir fakat Ali Şeriati'nin de dediği gibi...
Sizi rahatsız etmeye geldim.
Buyrun sizle başlayalım.
Sayın hocam ben kendim printer esnafıyım...
İnanın mousepad'ci ses kartçısı, ben üçümüz bi dükkanın kirasını ortak zor veriyoruz artık. Nedir şimdi bu sektörler ölüyor mu? Hangi sektöre zıplamak lazım burdan?
Çok güzel bi soru!
Arkadaşlar bakın bunlar 6000 yıllık Sümer yazıtları, ve konusu şu; Yeni neslin geleceği karanlık.
...Böyle giderse yandık bittik filan. Tanıdık geldi mi?
Çok ilginç bişey: 19. yüzyılın başında asansör icat ediliyor ama ilk defa şoförü olmayan bir taşıma aracı gören insanlar binmeye korkuyorlar.
...Yani bu teknoloji korkusu denilen şey insanlık tarihi ne denk.
Abicim bizim Çin'den verdiğimiz o kadar sipariş nolucak? Geç şimdi Sümerler mi kaldı?
5 senelik sözleşme imzalayacaksın diyor adamlar.
Ne beşi abi, on ON!
HOCAM! Arkadaşlar müsadenizle!..
Ben bi anakart esnafı olarak diyorum ki, arkadaşlar yanlış anlamasın ama anakart olmazsa hiç biri olmaz. O yüzden önce bi anakartı konuşalım.
Osman abi, ben fan temizleyerek 8 boğaz bakıyorum, **aktirme anakartını şimdi bana!!!**
Ercan sakin büyü gün.
Beyler!
Şş!! Yavaş.
Bakın çok köklü bir değişimin eşiğindeyiz. Siz dükkanlarınızda tavuk döner yiyip DreamTurk izlerken dünyada bir teknoloji devrimi gerçekleşiyor...
Bildiğiniz anlamda meslekler sonra eriyor. Yapay zekayla birlikte kapitalizmin artık ne üretici, ne tüketici bir sınıfa ihtiyacı kalmıyor işlevsizleşiyoruz.
Bugün baktığımızda insiyatifimizi tamamen bırakmamıza ramak kalmış. Hiçbir kutsal kitaba google kadar başvurulmamıştır. Hiçbir din, teknoloji kadar hızlı yayılmamıştır.
Tövbe tövbee...
Yakın gelecekte manevi ve duygusal ihtiyaçlarımızı da karşılayan bir yapay zeka ile karşılaşacağız... Belki de HER adlı filmde olduğu gibi dijital aşk yaşayacağımız bilgisayarlar olacak.
Hatta bu hizmeti sunan teknoloji merkezleri olacak. Belki burası da o merkezlerden birine dönüşecek. Siz de buranın çalışanları olacaksınız... Kapıda drone destekli robot muharip kuvvetler bilet kesicekler.
LAN!
BİZE NASI
BİZ PEZEVENK MİYİZ ULAAAN!..
ÇOT!
HIAH!
PIZZA
Hoff... İyiki gitmemişim...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Şimdi sen, aşk mücadelesi değil, mücadele aşkı içindesin.'' - Peyami Safa, ''Yalnızız'' romanından

● Egemen kültürün yalakaları mesailerini yapadursunlar, ben emperyalist İngiltere'nin şehrimi işgal ettiği için özür dilemesini bekliyorum. Yasal hakkımız nedir, dava açılabilir mi, meraklısı paslaşsın. Geldikleri gibi giden kraliçe çocuklarına dar edelim Asya'yı, Ortadoğu'yu...

● Yalnız, Adem Babamız direkt yetişkin olarak yaratıldı. İnsanlık olarak, çocukluğunu yaşayamamış bir atanın devamıyız. Sakın dibinde bu olmasın karmaşaların?

● Çocukken tuhaf huylarımdan biri de, ay çekirdeklerini tek tek çitlemeyip, biriktirerek toplu halde yemekti! Öyle daha zevkli oluyordu. Yıllar sonra bu huyumu anlattığım Mehmet Çağçağ üstadımız, bu acayip sabrın resmedildiği bir karikatür çizecekti. Tefrika okumak, çekirdekleri toplu halde yemeye benziyor. Yemin ederim, aynı zevk! ''Tefrika...'' Adı bile büyüleyici. Üstelik ''Afrika'' ile tam kafiye! (Beşiktaş'ın Nijeryalı futbolcusu Ammokachi için yazdığım şiirden: ''Dönse de memlekete gidişlerin tefrikaya/ selamımız bakidir Afrika'ya'') Girizgâh uzamasın, o güzelim konudan mahrum kalmayalım: Orta Malı... Tefrikanın adı bu. Yazarı merhum Selahattin Enis. Bu köşede ''Zaniyeler'' adlı muhteşem tefrika-romanından ve kısaca hayat hikâyesinden bahsetmiştim. Orta Malı da aynı muhteşemliği hıfzeden bir yapıt. 1926'da Son Saat gazetesinde tefrika edilen Orta Malı, 1. Dünya ve Kurtuluş Savaşları'nın ardından hala imparatorlukla cumhuriyet arasında sıkışmış İstanbul'da zenginlerle yoksulların eşitsiz yaşamlarını güzel bir kadına yönelen arzu üzerinden anlatıyor. O güzel kadın Fikriye. 1920'ler İstanbulu'nun fettan kenar mahalle güzeli Fikriye, nasıl kibar fahişe Şadan'a dönüşüyor, nasıl ''Orta Malı'' oluyor? İşte romanın sergüzeşti bu. İçimizden biri olan Fikriye, kaçınılmaz (ve zaten çok da kaçınmadığı) kaderine doğru yürürken okuyucuyu hayatına girip çıkan onlarca enteresan tiple tanıştırıyor. Ahşabı gıcırdayan köhne evlerden, mermer merdivenli köşklere; yerin altına inilerek girilen tezgâh meyhanelerinden, sadece kadınların yaşadığı ve erkek cinsinin giremediği orijinal yalılara kadar, kadim şehri romanı için bir sosyal laboratuvar gibi çalıştırmış Selahattin Enis. Enis'in kalemi, görüp duyumsadıklarını kağıda ''Bir mutlak zihinle'' aktarmayı başaran kamera adeta. El âlemin çarpıcı TV dizileri içeriğini, bir asır önceden kaleme almış bir beyinden bahsediyorum, lütfen dikkat buyurunuz! Gün gün okuduğumda giderek bağlandığım roman, bütünü düşünüldüğünde de bir dönemin (belki de her dönemin) insan malzemesinin dürüst ve çarpıcı röntgeni. Günlük tefrika gerilimini düşürmeden bir edebiyat eseri üretebilmek de, Selahattin Enis'in ustalığının bir diğer remziKoç Üniversitesi Yayınları tarafından 2017 yılında günümüz diline çevrilerek (ve Latin harflerine ilk kez aktarılarak) yayınlanmış Orta Malı. Hem kitap şeklinde hem de tefrikalara ayrılmış sayfalar halinde, nasıl isterseniz öyle okursunuz. Tabii ki sayfaları okudum ben! Aynı olmasına karşın, aklım okumadığım kitap biçiminde kaldı. Yani, eş zamanlı okuma yapan çiftler için çok uygun bir kitap, iki seçenek birlikte. Emeği geçenleri kalpten kutlarım.Zevk yolunun çilekeşleri, âlemciler ve yancıları, gündüzden kocasının rakı bardağını incir yaprağı ile parlatan kadınlar, mesir macununu parmağıyla emdikten sonra neşeden sakalı titreyerek eve giden adamlar, gizli ihtiraslar, günah tutkunları, Buda'nın ''fildişinden daha keskin'' dediği cinsel arzular, bu arzuları ustaca nakde çevirenler, üflediği neyle yoldan geçenleri, yerine mıhlayıp sersem eden Neyzen gibi yolundan dönmeyenler, yolunu şaşıranlar, yoldan çoktan çıkanlar, hepsi burada!Aziz meslektaşım Selahaddin Enis, nur içinde yatınız, tefrikanızı eşsiz zevkle okudum...

● ''Hiçbir şeyde gözüm yok, sen yanımda ol yeter'' diyosun ama, varmış ya işte gözün! Ne, ''Kapkaranlık odama mehtap gibi dol yeter'' mi? Fakat az şey midir bu istek, hani kalenderdin yav? Efendim, ''Çaresiz dertlerimin çaresini bul yeter'' mi?! Daha ne isteyecektin, anlamadım ki, her şeyde gözün varmış meğerse senin!!

● Kocaman da adamdım, hayatımın en doğru lafını bir çocuktan duyduydum: ''Sabır, kutsaldır...'' Hem sabretmiyorsun da n'oluyor, zaman niye sana uysun da telaş etsin? Rasyonel değil!

● ''Abiliify'' korkunç bir ilaç. Depresyon tedavisinde kullanılan bu ilaç, bizzat depresyon sebebi. Kullandım da biliyorum, uğursuz 15 Temmuz darbe girişiminin haftasında Bodrum'da gittiğim trango bir doktor yazdı, yarım yılımı dalgalandırdı mel'un Abilify. ''Kişiden kişiye değişir'' falan demeyin, olmaz olsun böyle ilaç. Olmaz ilaç sine-i sad pareme!

● Rahmetli Semiha Berksoy, ilerlemiş yaşlarında bile ''La sesi vermekle'' övünürmüş. En zoru diye mi bilmem, müzikten anlamam. Lakin ''La'' benim de en sevdiğim ses, hem zaten güzel hem de kızım Lale'nin la'sı...

● Türk işi çelişki: Ya midye bozuktu veya mide zaten bozuktu!

● Yıllar önce, Antakya sınır kapısının komutanını gece yarısı uyandırıyorlar. Motosiklet rallisi için gelenlerden birinde vize yok! Vizesiz adam da bir prens, Afrika ülkelerinden Gabon'un prensi. Komutan apar topar geliyor, ''Nerde prens?'' diye soruyor. Harley Davidson'un gidonuna uzanmış adamı gösteriyorlar, komutan şöyle diyor:

- Bu mu prens? Bundan olsa olsa çokoprens olur ulan!!!

● Uyuyan insanla konuşmağa çalışan bi biz miyiz yoksa bu denyoluk evrensel mi?

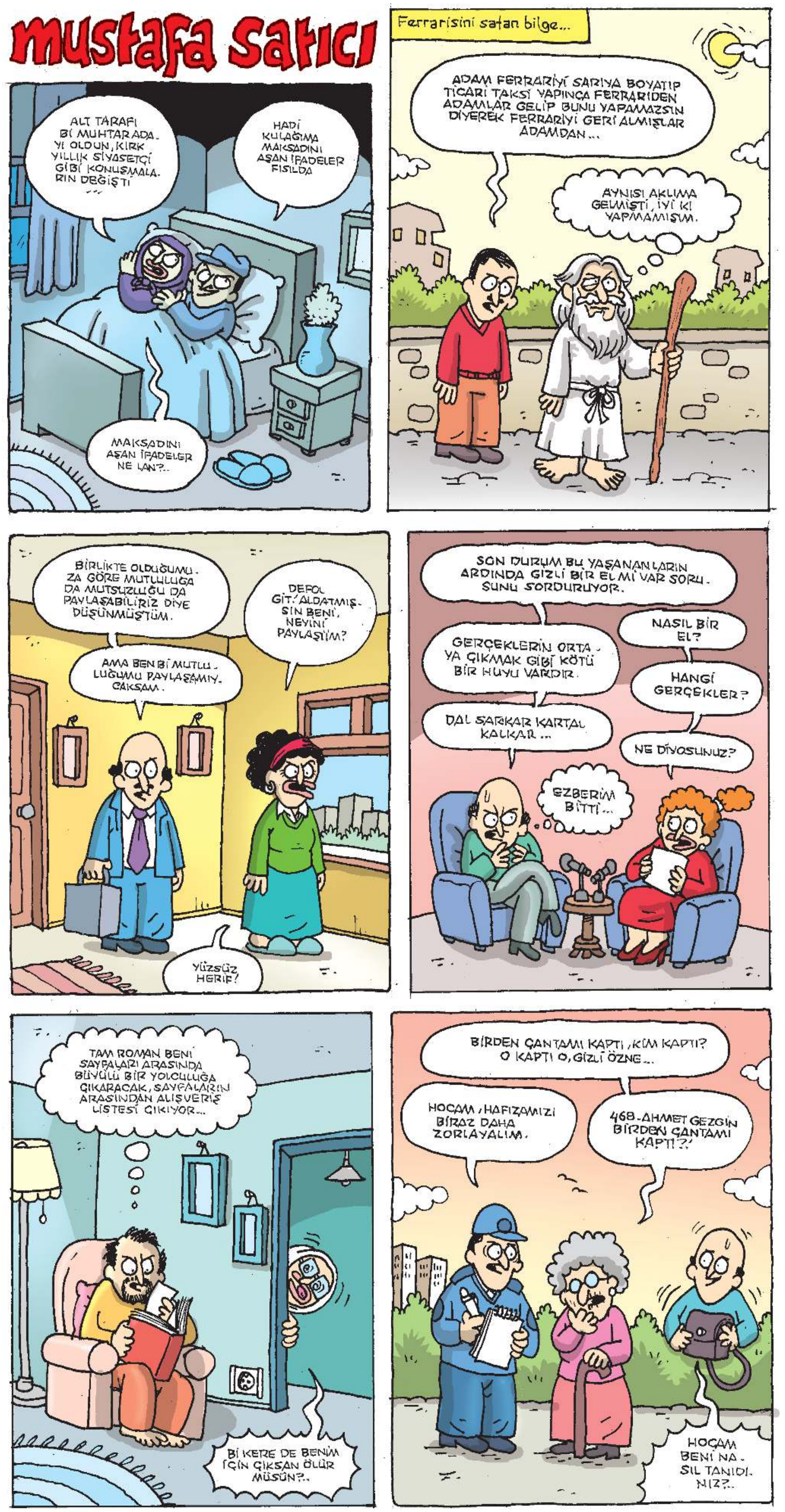
● Askeri gazinoda demlenirken, babam ve arkadaşları ''Bu gece son gecemiz/Acı günler yakında'' şarkısı çalınırken, şarkının ''At kadehi elinden/Bin parçaya bölünsün'' kısmında, hakikaten de ellerindeki kadehleri toplu halde ve aynı zamanda yere atarak bin parça ederlerdi. Bizde plağı da vardı o şarkının. Behiye Aksoy söylerdi...

● *Uykusuz Kumpanya; 12 Şubat salı Ankara, 13 Şubat çarşamba Eskişehir'de. İkisi de İf Performance Hall'de, başlangıç saatleri 21.00. (Kumpanya komedyenleri: Alpay Erdem, Emrah Ablak, Vedat Özdemiroğlu)*

vedatozdemiro@gmail.com

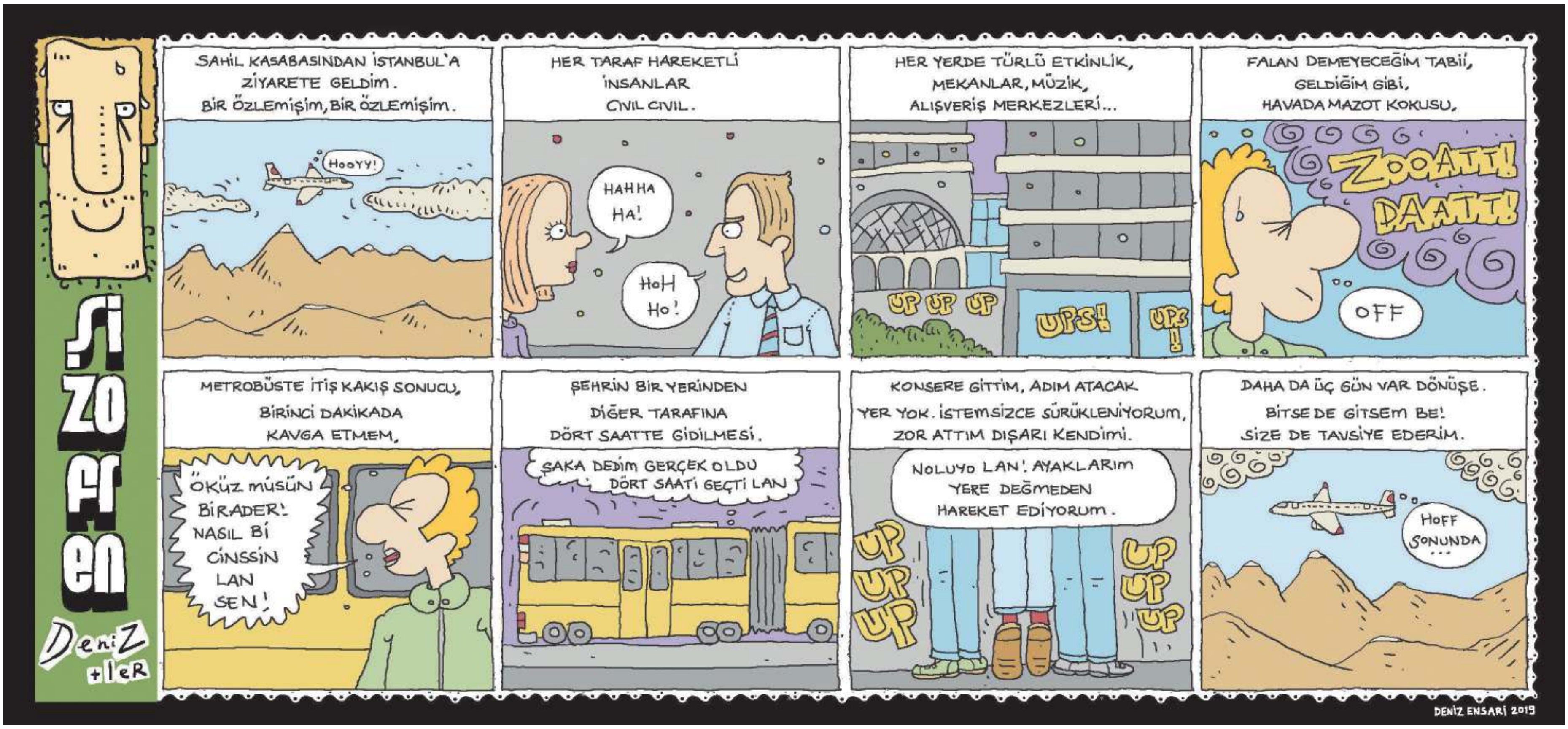

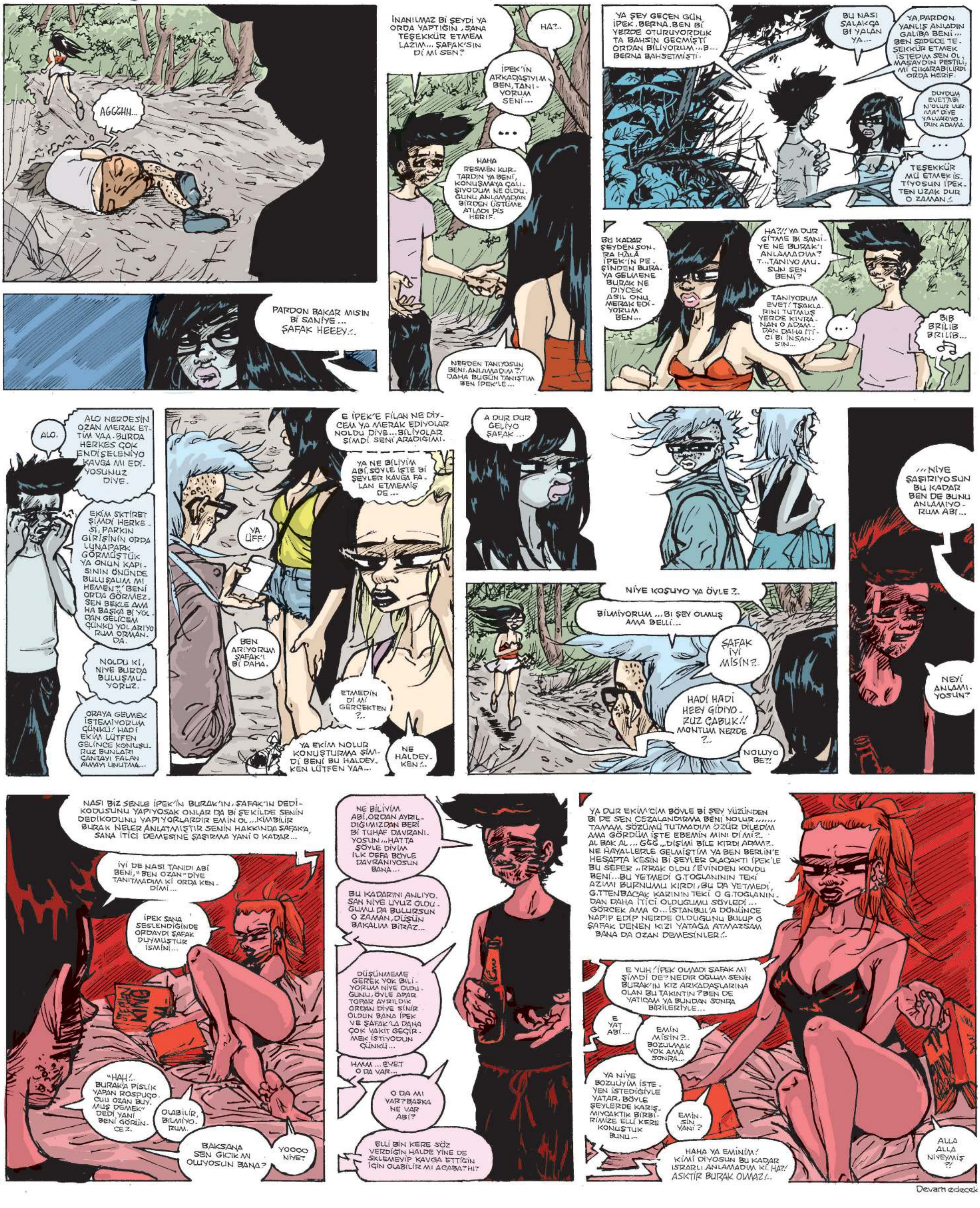

YİGİT ÖZGÜR
ANNEMLE BABAMA SENDEN BAHSETTİM, DELİ OLDUĞUMU DÜŞÜNDÜLER ... HAYALİ ARKADAŞ DİYE BİR ŞEY OLMAZMIŞ!! GÜLDÜLER ALAY ETTİLER!!
BEN SENİN ABINIM MAL...
ÜLKEYİ TERK EDİYORDUM, SON ANDA TERK ETMEDİM LAN HADİ YİNE İYİSİNİZ... ALLAHIMA GİDİYODUM BİLİYO MUSUN?.. HOLLANDA ÇAĞIRDI, İSVEÇ ÇAĞIRDI ... DEDİM LAN BEN GİDERSEM NE YAPAR BU GARİBANLAR... YİNE DE AYAĞINIZI DENK ALIN, EN UFAK Bİ PROBLEM YAŞARSAM BASIP GİDERİM YEMİN EDİYORUM...
KİM LAN BU İTOĞLUİT?!!
EKMEK BULAMAZLARSA PASTA YESİNLER DEMİŞSİN...
BOH YESİNLER AMK!!!
HALK DİLİNDE OSURUK...
ULAN HALK DİLİ İŞTE O?!?
BAŞKA GAZETE ALDIM BUGÜN, BUNLARIN KİTLESİ İYİCE FENA.
AMERİKAN DİZİLERİ GİBİ KONUŞMANA GICIK OLUYORUM.
BENİ MAHKEMEYE VER!!
VEREYİM DE SÜRÜN ADLİYELERDE.
BLA BLA BLA...
KÖFTE EKMEĞİN HEPSİNİ BİTİRMESEYDİN ŞİMDİ ONUNLA KARNIMIZI DOYURURDUK...
1997 YILIYDI SÜHEYLA...
KÜÇÜK TUVALETİM GELDİ...
ULAN SENİN BÜYÜK TUVALETİN DE KÜÇÜK Kİ HAH HAH HAH HAH!!
SALIYORUM...
GEBERTİRİM.
NEREYE ULEN?..
MÜSAADENİZLE BÜYÜK TUVALETİMİ YAPACAĞIM...
BİZİM GÖZÜMÜZDE SENİN BÜYÜK TUVALETİN HEP KÜÇÜK Bİ TUVALET OLARAK KALACAK...
YA YETER BE.
BU OLMADI DOĞRU...
yigit@comic.com

Mert Dolapçıoğlu
ASIM BENCE SEN BENİ GERÇEKTEN SEVMİYORSUN.
CANIM 30 YILLIK EVLİYİZ. GECE GECE NEYİN PEŞİNDESİN KUZUM BENİM.
GEL HADİ İLAÇLARIMIZI FONDİPLEYİP ÖPÜŞEREK UYUYALIM...
YA UZAYLILAR VAROLSAYDI BURAYA ZİYARETE ÇOKTAN GELİRLERDİ...
AYNEN ÖYLE ABİ GELİRLERDİ DÜNYAYA...
Gelicem gelicem de. Tşşak oğlanına çevireceksiniz diye gelemiyorum. Çok ikilemde kaldım.
Gülerlerse patlatırım gezegeni.
PEKİ BURCUN NEYDİ SENİN?..
KOÇ AMA KOVA KADAR ÇOK DÜŞÜNÜRÜM. BOĞA GİBİ YAŞARIM, BALIK GİBİ DUYGUSALIM, AT GİBİ SIÇARIM.
ÇOK TEŞEKKÜRLER.
SORUN VARSA ŞEREFSİZİM.

Şizofren
DeniZ +leR
SAHİL KASABASINDAN İSTANBUL'A ZİYARETE GELDİM. BİR ÖZLEMİŞİM, BİR ÖZLEMİŞİM.
HOOYY!
HER TARAF HAREKETLİ İNSANLAR CIVIL CIVIL.
HAHHA HA!
HOH HO!
HER YERDE TÜRLÜ ETKİNLİK, MEKANLAR, MÜZİK, ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ...
UP UP UP
UPS!
UPS!
FALAN DEMEYECEĞİM TABİİ, GELDİĞİM GİBİ, HAVADA MAZOT KOKUSU,
ZOOATT! DAATT!
OFF
METROBÜSTE İTİŞ KAKIŞ SONUCU, BİRİNCİ DAKİKADA KAVGA ETMEM,
ÖKÜZ MÜSÜN BİRADER! NASIL Bİ CİNSSİN LAN SEN!
ŞEHRİN BİR YERİNDEN DİĞER TARAFINA DÖRT SAATTE GİDİLMESİ.
ŞAKA DEDİM GERÇEK OLDU DÖRT SAATİ GEÇTİ LAN
KONSERE GİTTİM, ADIM ATACAK YER YOK. İSTEMSİZCE SÜRÜKLENİYORUM, ZOR ATTIM DIŞARI KENDİMİ.
NOLUYO LAN! AYAKLARIM YERE DEĞMEDEN HAREKET EDİYORUM.
UP UP UP
UP UP UP
DAHA DA ÜÇ GÜN VAR DÖNÜŞE. BİTSE DE GİTSEM BE! SİZE DE TAVSİYE EDERİM.
HOFF SONUNDA ...
DENİZ ENSARİ 2019

Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Bana yaşadığı kentin kumunu gönderen/ Bir sevgilim vardı/ Bense merak ederdim hep oranın rüzgârını"
>
> *Gülten Akın*

Gülten Akın 1933-2015

"İNDRA"/'KIYAMET'LE OYNAŞMALAR

Hiç görmediğim, tasavvur dahi etmediğim(yirmibeş yıldır buradayım, burada her türlüsünü vaki) anormallikte, şiddette(altmış yetmiş tane abartılı B tipi korku filmine rahat rahat yetip artacak derece) sabahlara kadar bila fasıla çatır çutur çakan şimşekler. Tutam tutam, hevenk hevenk. Şimşek şelaleleri.(Tesla'nın atölyesivari bir hava)Bir parça olsun uyuyabilmek için kara uyku gözlüğü takmak zorunda kaldım. Ki ona rağmen bir kısmı gözlüğü mözlüğü de delip geçiyordu.(buna benzer tuhaflıkta bir şeye en son "İndependenta" tankerinin patlamasında rastlamıştım: gece yarısı --saat üç mü neydi-- çalışıyordum, birden ortalık aynen güneşli bir öğlen üstü gibi aydınlanmıştı, kalkıp camdan baktım, gemiler ayan beyan görünüyordu--"buraya kadarmış" dünya bitti gitti, bir meteor falan çarptı sanmıştım--o çok kısa beş on saniye süren kıyamet; "kıyamet'e şahit olma" duygusunu hatırlıyorum ama; şaşırtıcıydı; insan kişisel meselelerinde olduğu derece üzülmüyor; Sadece bir tür hüzün: "elle gelen düğün bayram" boşa denmemiş herhalde) Bir ses'den çok daha fazla bir şey olan; camları, eşyaları insanın içini dışını zangır zangır sarsan gök gürültüleri. Uçuşan palmiye kabukları. Kopup düşen turunçlar. Yağmur kıyamet. Oluk oluk. Hepsi de güya en, en, en çok sevdiğim şeyler.(şimşek, gökgürültüsü, fırtına mırtına--yazıp duruyorum burada biteviye) Başlangıcında yattığım yerden sarhoş edici bir mutlulukla sırıtırken sırıtırken… Şaka derken, o öbür diğeri oldu. İşte. Perperişan; Sabahlara kadar sıkı dayak yemiş gibi kalktım yataktan. (en sevdiklerin tarafından hem --Refik Halit, Sait Faik, Orhan Veli, Ahmet Haşim, Gandi…ortalarına almış tekme tokat-- Devam etti gün boyu. Aynı şekil.(eve bir yerlerden sular da girmedi değil, rezillik, kepazelik uğraştım durdum)

Yalnız. Bir dakka: Sadece ben sevmiyorum, (saplantılı demeyin) koskoca Hint milletinin (bir milyar, dörtyüzbin şu an itibariyle nüfus) şimşekli, yağmurlu fırtına tanrıları: "İndra" Dünyanın en eski dinsel metinleri Rigveda ilahilerinin 250' si ona. Tam 250'si. Ona ayrılmış. Şaka değil. Başka hiçbir tanrıya bu kadar çok ilahi tahsis edilmemiş. Gayrı kabil i kıyas. Eski dilde. Ne derece seviliyor artık varın hesab edin. Az kalabalık değiliz, yani biz. (Yazabilsem ben de naçizane bir ilahi…)

Çitlembik şiiri şairi Tarık Akıltopu (Antalya'nın ilk mimarı)

FIRTINA ERTESİ

Karaoğlan/Karaalioğlu parkı. İkindi. Sanki hiç öyle bir şey olmamış. Olmamış da. Bana öyle gelmiş.(bir filmde görmüş olsam daha çok hatırlardım) Hiçbir iz yok. Günlük güneşlik. Unuttum hepsini. Pırıl pırıl. Bir yaz gününün aynısı. Tıpkısı. Sanki yaz günü çekilmiş Antalya filmini üç boyutlu olarak ısıtma sistemi bozuk buz gibi bir salonda izliyoruz. Görüntü aynı ama. Atkımı düzeltip sıkılaştırıyorum. Çitlenbik ağacı: Duruyor. Neyse. Maaşallah. Uçmamış. (falezlerin ucundan denize doğru sarkıyor) Aşıklar çok çok eskiden de altında buluşur, "beni reddedersen ağacın yanı başından atlarım haa" falan filan diyerekten tehdit ederlermiş gönülsüz davranan tarafı. Öyle yazıyor. Çaput bağlayanlar var hâlâ. Sembol ağaç. "Aşıklar Ağacı" Çıplak hali Çin resimlerindeki o ağaçlara benziyor. Sert sert, biraz sinirli, nevrotik bir edayla bir çırpıda çizilmiş çizgiler. (Van Gogh'un da var o şekil ağaçları--ağaç deyince; ağaçların en büyük ressamı Camille Carot'unkiler hele hele, meraklısı incelemeli)

Tanrı İndra ve Varuna

Bu ağaç için yazılmış eski bir şiir de, yanıbaşına çakılı o levhanın üzerinde. Çok hoş. Tekrar tekrar okuyorum her geçişimde. Çoktan rahmetli olmuş şair amca, "Beni hatırladın mı?" diye sorarak başlıyor ağaca.(yazdığında en az bir seksenbeş'i olmalı) "Hatırladın mı beni?/Yetmiş sene evvelini/ Arkamıza gurubu alarak/ Resim çektirdiğimiz(…) günleri? "Görüyorum,/ Kökün hâlâ toprakta/ Gövden boşlukta/ Farkındayım,/ Sen de yaşam savaşı/ Veriyorsun benim gibi"

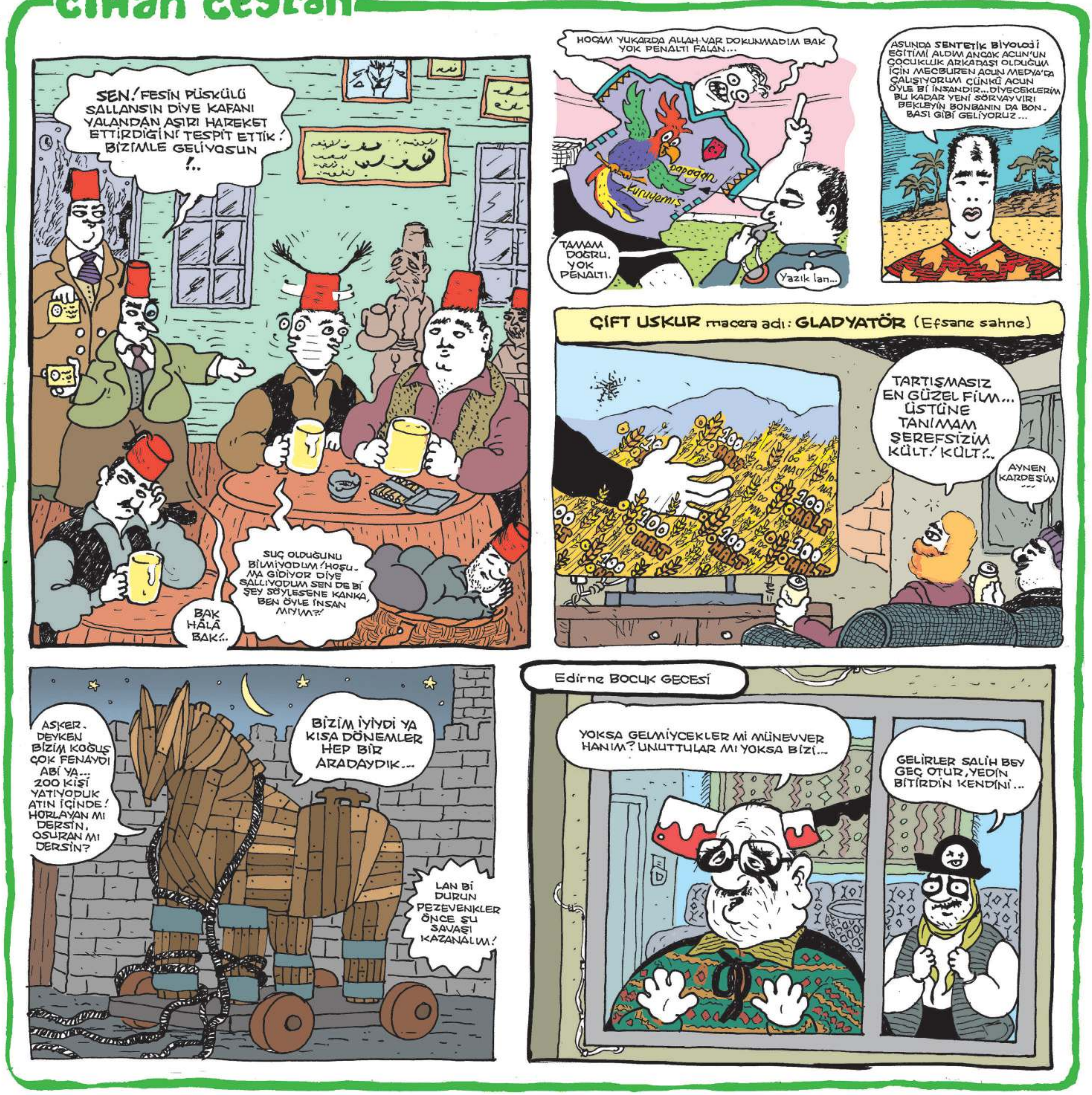

Fransız ressam Camille Corot 1796-1875

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

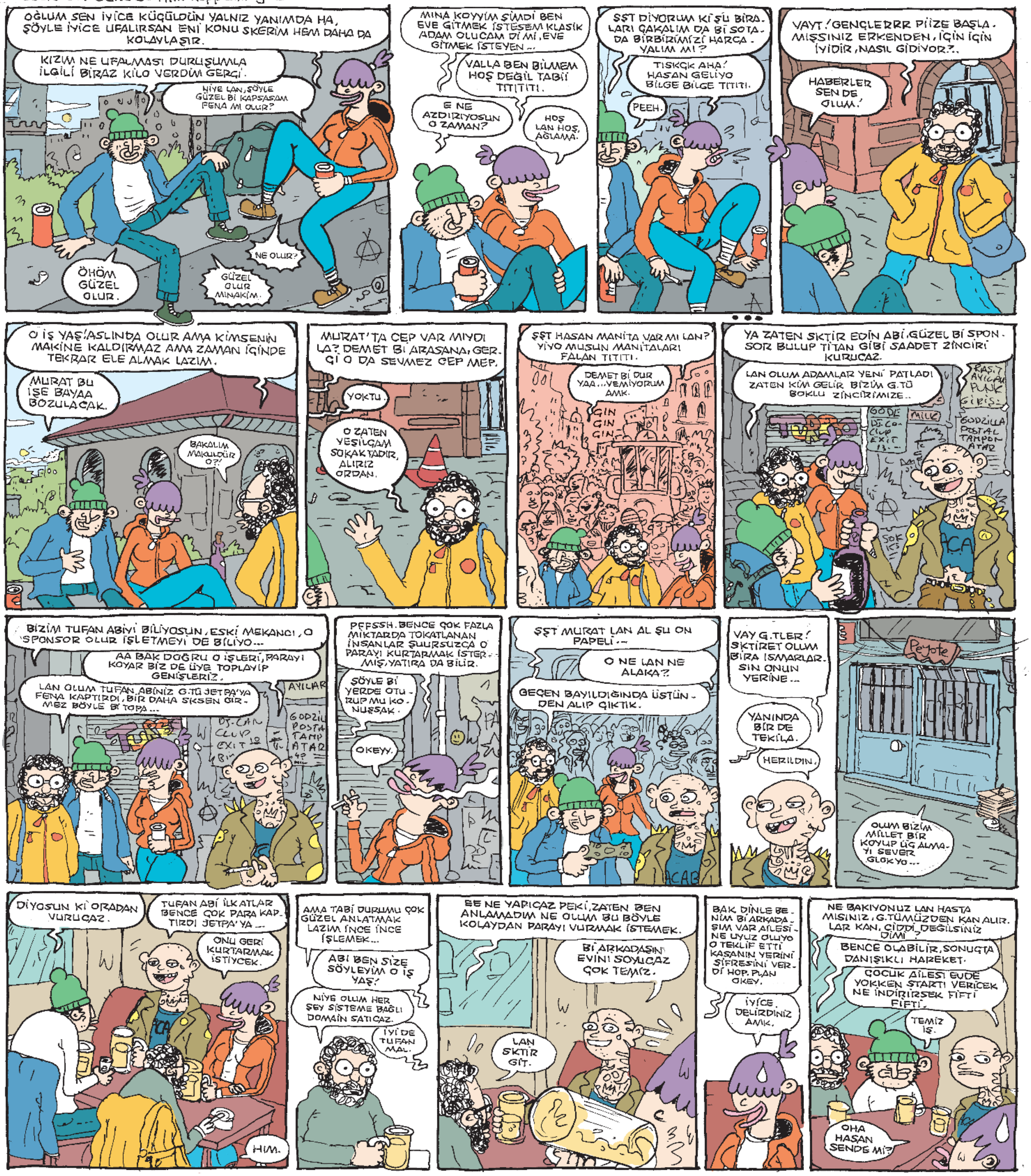
cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Sene 99 itlik köppeklik gırla 2

???

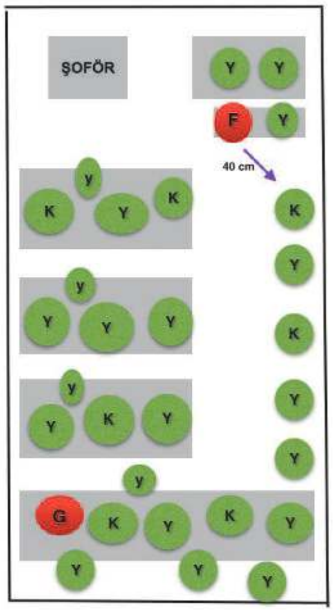

MİNİBÜSTE BİR HUZURSUZ

Sinsiliğinin bedelini ağır ödedi Fırat. Antalya'ya gidecek minibüs geldiğinde bütün yolcular koşarken yerinden kalkmamış, kalkışa daha beş dakika varken yaşanan bu telaşı küçümseyerek çayını içmeye devam etmişti. Tam kalkış saatinde kendinden emin tavırlarla minibüsten içeri adım attığında, bütün koltukları ve koltuk aralarına konan tabureleri doldurmaktan memnun Akçay köylüleriyle karşılaştı. Beş dakikada minibüsün içinde kurulan bu boşluksuz dizayn karşısında sinsiliği çaresizliğe dönüşürken, şoför mahallinden hiç de hoş olmayan bir teklif aldı: "Buyur şu sandıkta oturuver." Yaygın sırt ağrılarıyla nam salmış bir şehirli olan Fırat, öndeki yolcu koltuğunun arkasına yerleştirilmiş sandığa bakıp üç saatlik yolculuğun nasıl geçeceğini düşünürken, aynı anda Fırat'a bakan şoför, "Gözlük sandığı beğenmedi, kendi bilir," diye düşünüyordu. Yerine oturduğunda yağsız kalçasını birer diken gibi delerek sandığa saplanan kemikleri yüzünden canı çok sıkıldı Fırat'ın. Kalçasındaki kemiklerden başlayan bu acı, bütün omurgası boyunca sıkıntı verici bir ağrıya dönüşerek boynuna kadar ilerleyecekti. İlk beş dakika sonunda, şoföre fıtık ameliyatı olduğu yalanını söylemeyi ve böylelikle kalçası hacimli, sırtı sağlam bir Akçaylıyla yer değiştirmeyi düşündüyse de eyleme geçmeyi başaramadı. Onun yerine köyün akıllısı gibi yudum yudum içtiği, onu üç saat boyunca sandığa mahkûm edecek çaya lanet etti. Böyledir Fırat, kendini akıllı sandığı anlarda aslında hazin bir yolculuğun eşiğindedir.

Yüzü, minibüsteki yolculara dönük oturduğundan bir süre sonra sırt ağrılarını unuttu. Yaklaşık 40 santim uzağındaki taburede oturan kasketli adam dâhil, herkese uzun uzun ve rahatça bakmasına rağmen, hiç kimsenin dönüp ona bakmaması hoşuna gitmişti. Böyle bir fırsat bulmuşken bakmalara doyamadı. Şehirli insanlara bu mesafeden, bu kadar uzun bakamamanın acısını çıkarıyordu adeta.

Minibüste ikisi taburede olmak üzere tam 7 tane kasketli adam vardı. Sanki akrabaymış gibi herkes birbirine benziyordu. Kasketsizleri kasketlilerden ayıran sadece kasketlerinin olmamasıydı. Kadınlar da kasket taksalar minibüsün tek bir kişinin kopyalarıyla dolu olduğu iddia edilebilirdi. Minibüste farklı olan tek kişi sol arkada oturan bir kadındı. Fırat, bulunduğu yerden sadece burnundan yukarısını görebiliyordu ama gözlerine bakılırsa çok güzel olmalıydı bu kadın. Hayalinde kadının yüzünü tamamlamaya çalıştı. Yüz bittiğinde, aşağılara devam edip boynu, göğüsleri, göbeği ve bacakları da tamamlayarak, dünyanın en güzel kadınını yarattı. Hayaller içindeyken, minibüs aniden sağa yanaşınca sanki şoför, "İn aşağı terbiyesiz herif!" diyecekmiş gibi bir hisse kapıldı. Şoför, kafasını içeri uzatan adama, "İstersen bagajda yer var, ya da istersen bu abinin yanına ilişiver," diyerek eliyle sandığı gösterdi. Adam, Allah'tan bagajı tercih etti de, "Burada yer mi var abi!" diye patlamaya hazırlanan Fırat biraz sakinleşti. Yarım saat içinde bagajdaki yolcu sayısının artacağını ve en sonunda oturduğu sandığa bir kişinin daha ortak olacağını henüz bilmiyordu.

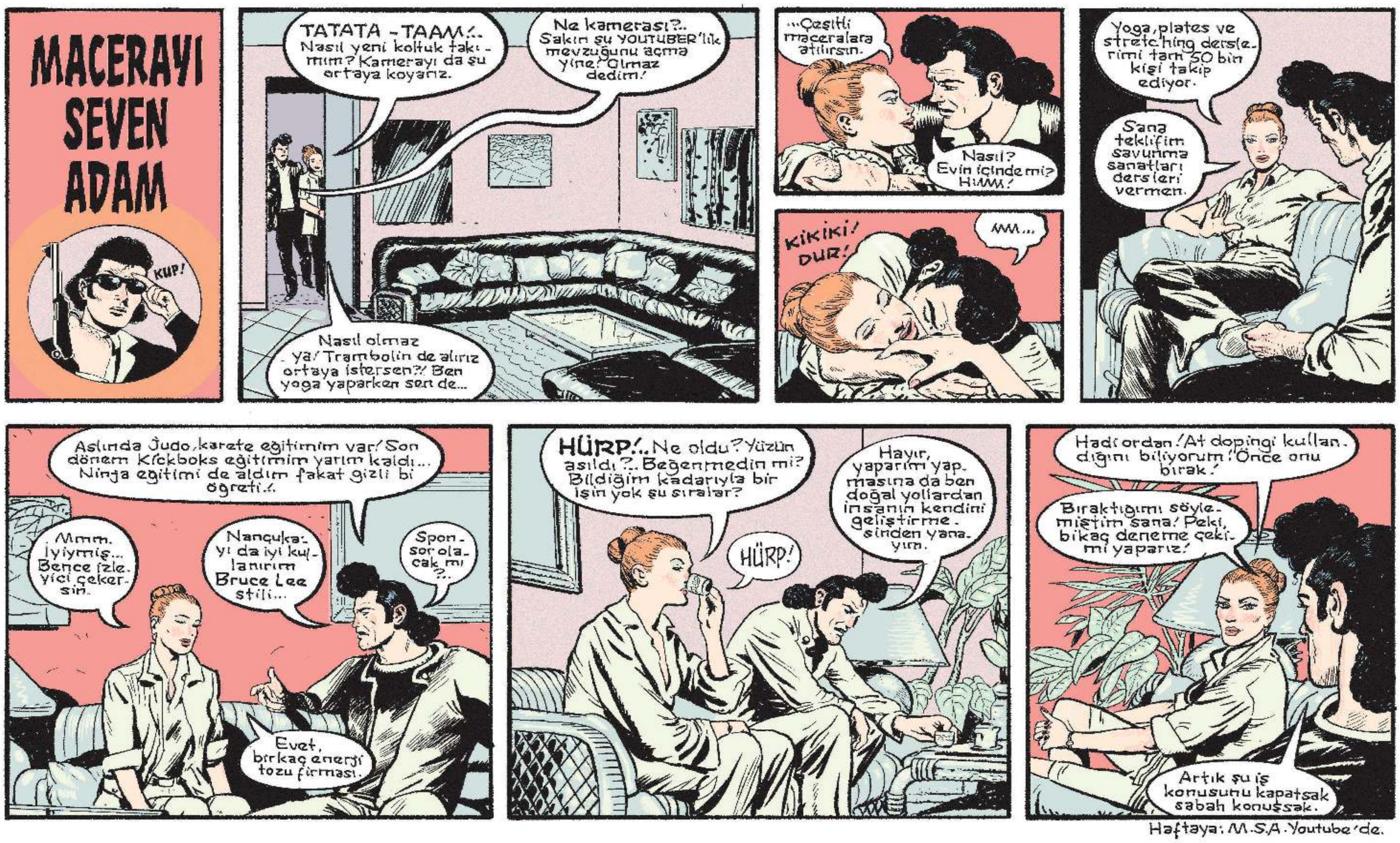

Fırat, yolculuğun ikinci saatinden itibaren, artık alıştığı için sırt ağrısına ve en ufak ayrıntılarına kadar inceleyerek tükettiğinden minibüsteki insanlara karşı ilgisini yitirmiş, yanında oturan sandık arkadaşının ayakkabılarına boş boş bakıyordu. Fakat düz yolları geride bırakıp keskin virajlarla dolu dağ yollarına geldiklerinde işler değişti. Minibüs, merkezkaçtan kurtulmak ister gibi virajları test etmeye başlamıştı. Fırat için durum hiç hoş değildi. Altmışlı yaşlarda, karışık şehir yaşamından kaçıp köye dönerek huzur ve tavuklar içinde ölmek münasip olabilir, ama daha kırklı yaşlarda, üstelik köyden şehre dönerken ölmek pek hoş değildi. Savrulmaların ardı arkası kesilmeyince, hayalinde manşet görmeye başladı Fırat: *"Yedisi kasketli 25 Akçaylı, yüzünün üst yarısı güzel bir kadın ve huzursuz bir şehirli olmak üzere toplam 27 kişiyi Antalya'ya taşıyan minibüs uçuruma yuvarlandı. Huzursuz şehirlinin elinde sıkı sıkı tuttuğu bir kasket vardı."* Virajların emriyle toplu halde bir sağa bir sola yatan köylülere baktı Fırat. Türkülerdeki, "salına salına", "bir o yana bir bu yana" gibi sözlerin sandığa oturtulmuş acılar içindeki ozanlar tarafından minibüslerde yazıldığını düşünerek sırıttı. Sırıtışı, o ana kadar yaşanan en sert savrulmayla yeniden kaygıya dönüştüğünde, şoförün "Biraz yavaşlar mısınız lütfen!" uyarısını hak ettiğini düşündü.

Ama virajlar karşısında tüm minibüs o kadar sakin davranıyordu ki, kendisine kafa sallayarak da olsa onay verecek birini bulabileceğinden emin değildi. Toplu seyri bırakıp güzel kadına baktı. Onun da bu durumdan rahatsız olduğunu düşünürken aslında bir tür bağ kurmayı umuyordu. Bu tür durumlarda, sosyal algıları birbirine yakın iki insanın birbirini hissetmesi ve gizlice birbirlerini onaylamalarına sık rastlanır. Ama hiç bir zaman bu tür bir yakınlaşmadan aşk çıktığı görülmemiştir. Fakat yine de Fırat'ın hayalleri durdurulamaz. Asosyalliği dillere destan olmasına rağmen, hayalleri tiksinti verecek derecede saldırgandır: *"Geçmiş olsun hanımefendi... Şoför beyin korkunç sürüşü sizin gibi beni de bir hayli rahatsız etti. İkimizin dışında kimsenin rahatsız olmadığını siz de fark etmişsinizdir. Oysa ikimiz ne kadar telaşlıydık, ne kadar farklıydık diğerlerinden. Hem telaşlandık hem de ara ara sinirlendik. İsterseniz sevgili olup bu ve buna benzer duygudaşlıklarımızı bir ilişkiyle taçlandırabiliriz. İyi anlaşacağa benziyoruz. Öpüşelim mi?"* Kadın, sanki bu hayallerin ağırlığını hissetmiş gibi Fırat'a baktı. Fakat ne yazık ki, ilk ve son bakış oldu bu. Çünkü Fırat, gözlüğünün sapıyla kulağını karıştırdıktan sonra sapı koklarken yakalanmıştı.

Minibüsten inerken yol boyunca hiç görmediği 3 tane çocuk yolcu olduğunu ve aslında toplamda 30 kişi olduklarını hayretle fark etti. Aralara bir yerlere sıkıştırılmış bu çocukların yolculuk boyunca hiç sesleri çıkmamıştı. Kasketliler ve diğerleri hızla Antalya'ya dağıldılar. Güzel kadın hayal ettiği kadar güzeldi gerçekten. Havaalanına gitmek için taksiye bindi Fırat. İstanbul'a dönüyordu. Ne tesadüftür ki güzel kadınla aynı uçakta uçacak, ama gözlük sapı koklayan bir adam olarak sadece önüne bakacaktı.

Minibüs şemasında kim kimdir: Y: Yolcular (kasketsiz) / y: Aralara sıkıştırılmış çocuk yolcular / K: Kasketliler / F: Fırat / G: Güzel kadın.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 30 OCAK 2019 | Sayı: 596

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

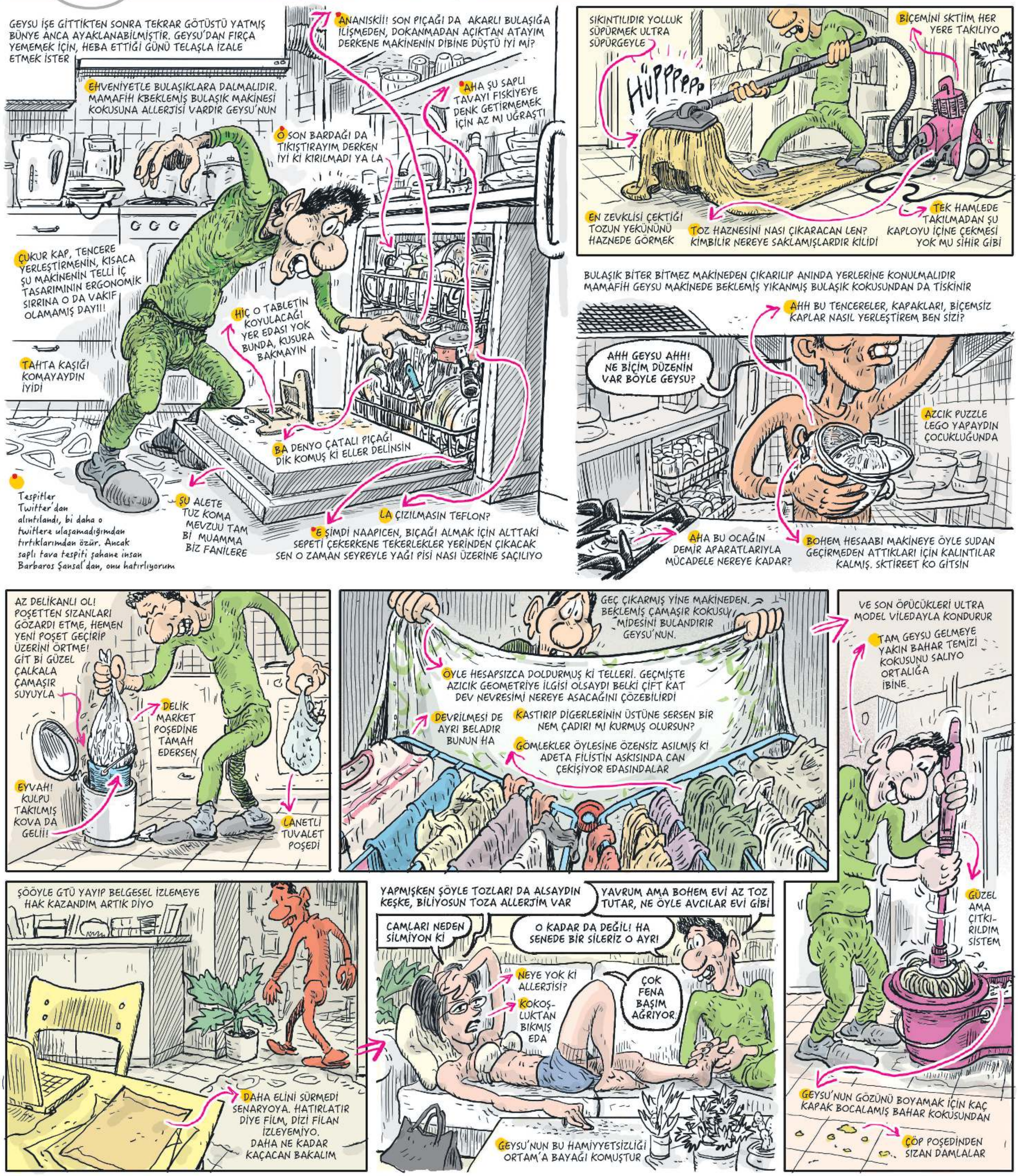
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

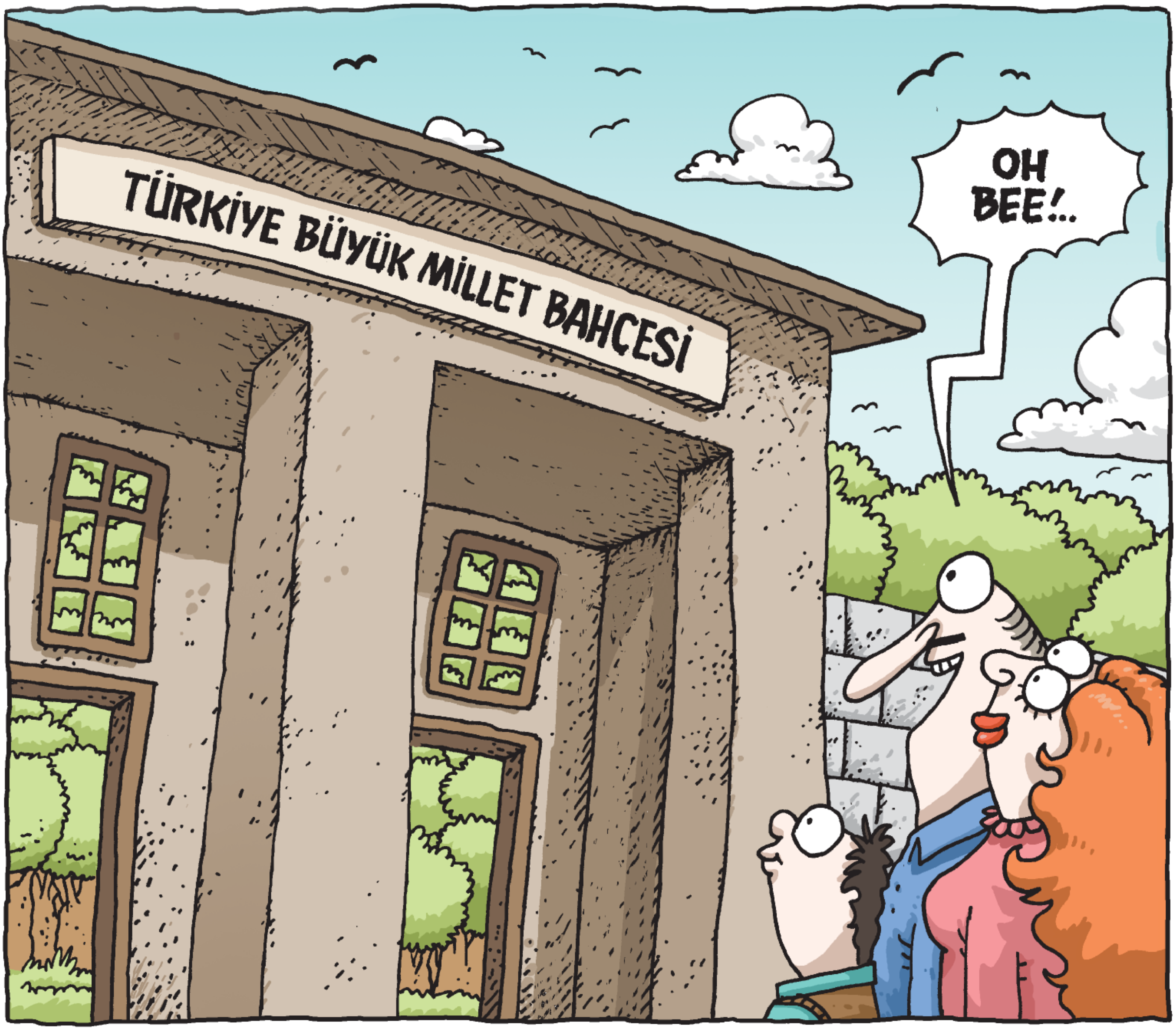
özet:
ELEMANIMIZ GEYSU'NUN GÖZÜNE BATMADAN Bİ GÜNÜ DAHA DEVİRMEK DERDİNDEDİR

5 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/06 No: 597
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

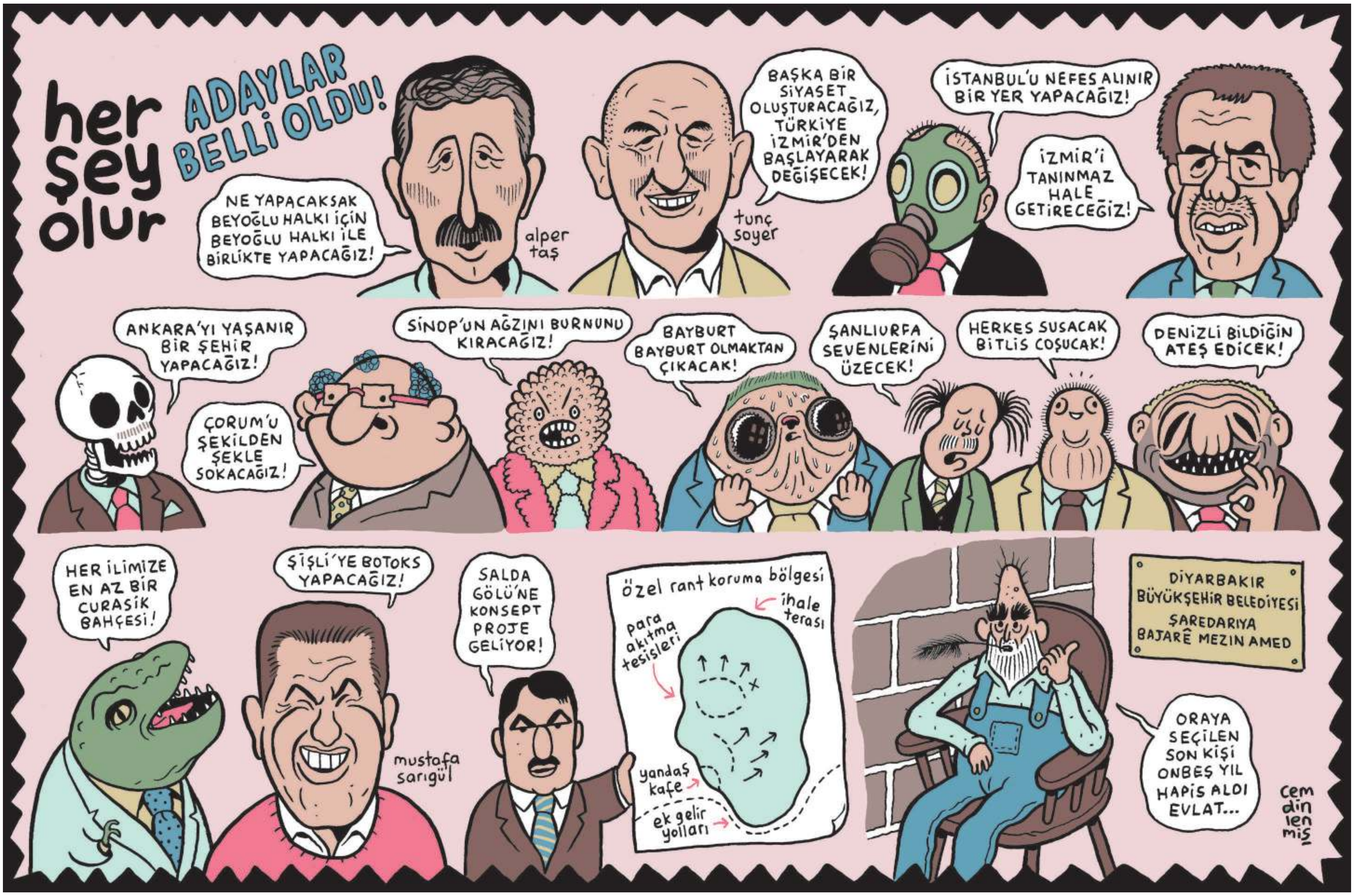
UYKUSUZ

AKP, Cumhurbaşkanı'nın kararname yetkisini genişleterek, 2017'deki referandumla zaten etkisizleştirilen Meclis'i neredeyse tamamen yok etmeye hazırlanıyor.

Nikolay'ların Çiftliği
EMRAH ABLAK
sene 1924
Amerika'nın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...
Ansızın-, Ramsey'lerin ortanca kızı Henriyatta çıkageldi.. Kayıp köpeği Gringo'yu arıyordu... Tomas'ı ceset başında görünce durumu çok yanlış anladı..
KAATİL VAAR!
?!
54
HENRİYETTA DUR! YANLIŞ ANLADIN!
VAY OYYY!
55
Ama henriyetta korkudan çıldırmış gibiydi... Bağırıyor bağırıyor, ortalığı ayağa kaldırıyordu..
AAA AA
YAV KIZIM DUR! COŞTUN İYİCE!
56
AAAGKH
SAKİN OL!
57
ÇORT
58
LAN?
59
ASSTİR
ŞSRRRR
ÇÖLP
60
Bİ KADIN YARDIM İSTİYO
HANİ NERDE
KİM BAĞIRDI
ÇOP..
61
Kasabalı, Henriyetta'nın uzaktan gelen çığlıklarını duymuştu.. Yanlarına şerifi de katmışlar, merak içinde seslerin geldiği yere doğru ilerliyorlardı..
ŞERİF
YA!, SEN'NE GELİYON KIZIM
OLUM KARI ÇOK KÖTÜ BAARIYODU LAN..
SESLER BU TARAFTAN GELDİ ŞERİF HAÇKİNS
HAW HAW
MERAK ETTİM ALLA ALLAA.. CIZIS..
62
İşte şimdi ***** yedim,, diye düşündü Tomas... Ortada iki ceset vardı...
HASS.. BU ŞERİF HAÇKİNS.. KAÇMAM LAZIM...
63
64
DEH!
65
DOBUDAK DOBUDAK DOBUDAK
BAKIN! KAÇIYO!
66
DAN
GÜM
BAOW
TAV
67
ATEŞİ KESİN, MENZİLDEN ÇIKTI İT...
nah...
GÖÜV
68
YÜRROOU!!
Tomas gerçekten de menzilden çıkmıştı.. Batıya doğru sürüyordu atını.. Dakota yolundaki tepelere saklanabilirdi...
OBUDAK OBUDAK
OBUDAK OBUDAK
69
SANTA KLARA KASABASI
edvirt köprücü
aziz sağır BOB cemati kilisesi
YORK ŞAYR NEHRİ
DEĞİRMENCİ SMITH
Dakota yolu
KÜÇÜK KOMANŞİ
BATI YÖNÜ
şerif
Tomas Nikolay'ın evi
KOMANŞİ TEPESİ
AĞAÇİ HATIRA ORMANI
AMERİKA-MEKSİKA SINIRI
70
Kasabalı ise cesetlerin şaşkınlığını yaşıyordu..
İKİ CESET VAR ŞERİF HAÇKİNS
CESETLERDEN BİRİNİN KOLU YOK ŞERİF..
71
NASIL KOLU YOK?
BAŞBAYAA YOK..
DAHA ÖNCEDEN Mİ KOLU YOK YANİ?
HA, YOO.. YENİ KOPMUŞ, KEMİK GÖZÜKÜYO..
NERDE PEKİ KOL?
İŞTE YOK.. ONU DİYORUM..
72
BAKTINIZ MI HER YERE?
BURALARDA DEĞİL..
KARINCALAR YUVAYA TAŞIMIŞ OLABİLİR..
SAĞ KOL MU?
SOL..
73
DEVAMI HAFTAYA...

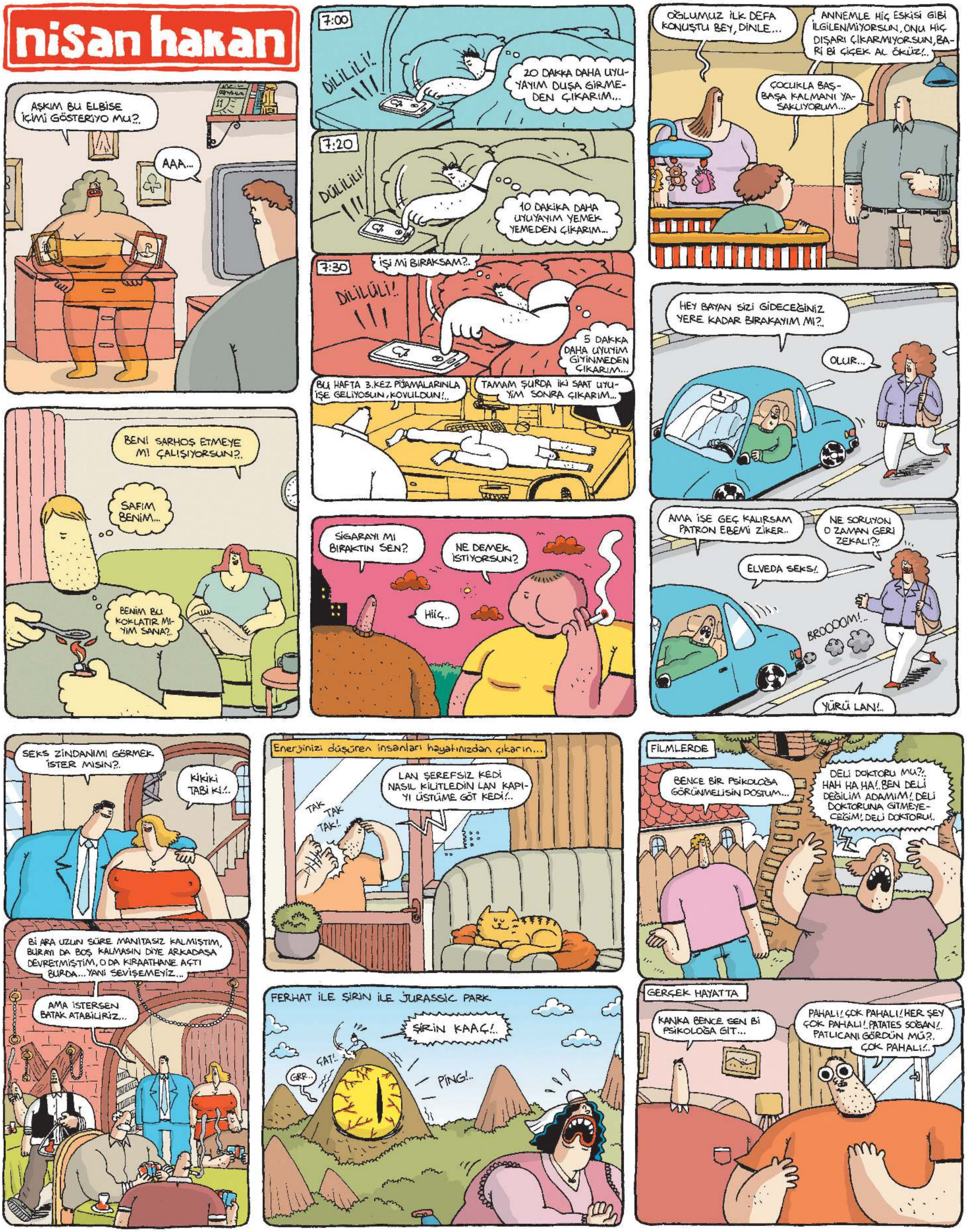
Kendimi tanıştırayım*

@kaansezyum

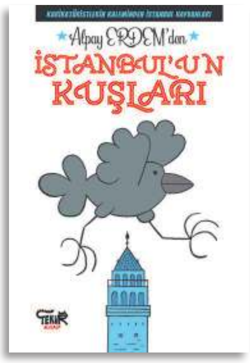
Ben senin kötü zamanınım. Otobüsü kaçırdığın anın, patronundan posta yediğin an ensendeki soğuk terim. Ben gözüne kaçan ama bir türlü çıkmayan kirpiğinim.
Sevmediğin birine attığın sahte gülümsemenim.
Aklında olan ama söyleyemediğin şeyim.
Hızlı hızlı atan kalbin ve kontrolünü kaybeden dizlerinim.
Gün ortasında gelen mide bulantısıyım.
Soğuk havada ensene düşen tombul yağmur damlasıyım aynı zamanda.
Kapı kulpuna takılan en sevdiğin elbisedeki yırtığım.
Ben senin kusurlarınım, ulaşamadığın isteklerinim.
Sessiz bir odada seni ürküten ağzı kapalı pet şişe sesiyim.
Ben karanlık yolda seni rahatsız eden gölgeyim.
Pencerene vuran ağaç dalıyım.
Garip ses çıkartan bacakları kıllı bir böceğim.
Elmanın içindeki kurtlu bölümün en tatsız yeriyim.
İnsanların sana tuhaf bakışındaki ortak noktayım.
Gece geç saatte komşunun evinden gelen kavga sesiyim.
Balkon pervazında görmediğin yükseltiyim.
Arabanın camına vuran taş parçasıyım.
İşten çıkarken son saniyede sana patlayan fazla mesainim.
Tuvalet kuyruğunda bitmeyen sırada seni zorlayan idrar kesenim.
Mutfakta dolaptan üzerine düşen hamamböceğiyim.
Sokakta sana hırlayan köpeğim. O köpeğin hırlama sesine gelen arkadaşları da benim.
Ben senin rahatsızlığınım. Yapayalnız olduğunda kendini duyduğun sesim.
Tatil gününde başına gelen tatsız olayım.
Yolda patlayan lastiğine giren inşaat çivisiyim.
Uykusuzluk çektiğin günlerde aklına giren uykusuzluk düşüncesiyim.
Herkesin senden daha iyi olduğu fikriyim.
Seni çalışmanın ortasında bölen laubali arkadaşınım.
Ortamlardaki gerginliğim. Senin arkandan sana bakanım.
Yukarıdaki her şeyi gören de benim.
Benden korkarken yaşadığın korku duygusuyum, garip değil mi?
Ben suyun altındaki görünmeyen dibim.
Dolaşan karaltı, evine girmiş olan hırsızın bıraktığı rahatsızlık hissiyim.
Beslediğin hayvanına çarpan arabanın şoförüyüm.
Kamyon altında kalan ilk bisikletinim.
Ben senin kötü saç kesimin, seçemediğin giysin, istemediğin bir anda ortaya çıkan yırtık çorabınım. Gece geç saatte telefonuna gelen kötü haberim.
Ben sigaranı yakamadığın çakmak, bulamadığın kibritlerinim.
Kolunu vurduğun sehpanın köşesiyim.
Ben anesteziden önce son düşündüğün şeyim.
Hiçbir zaman olamayacağın 'iyi sen'im.
Zamanında yapılması gereken ama yapılmamış işinim.
Eline inen çekicim.
Ağzına kaçan ufak sineğim. Zaten salatandaki kol kılıyım.
Pos makinesinin hata mesajını veren sesiyim.
Işıklarda karşıdan karşıya geçerken duyduğun fren sesiyim.
Kötü bir kokuyum, nereden geldiğim belli değil.
O içtiğin son yudum, çektiğin son fırtım.
Sabah uyandığında buzdolabında bulduğun içi boş su şişesiyim.
Ben senin biriken faturalarınım.
Ödeyemediğin kredi kartı borcunda her ay artan faizinim.
Genç yaşta ölen insanlara duyduğun üzüntüyüm. Genç ölen arkadaşınım.
Ben senin ölüm korkunum. Tuvalette elini attığın rulonun son turuyum.
Deliler gibi ağladığında kafanı koyduğun yünlü yastığım.
Buzdolabındaki bozuk yiyecek kokusuyum.
Evinin köşelerindeki rutubetim. Oradayım, seni görüyorum.
Darbeleri yaşadığın andaki çaresizliğinim.
Polisin suratındaki korkutucu ifadeyim bazen, bazen ise politikacıların yüzsüzlüğü, bazen de taptığın şeylerin yok oluşuyum.
Ben gerçeğim, sen değilsin.
Dakikada 140 kez atıp yaşlanan kalbinin kas dokusuyum.
Uzayan tırnakların ya da arabanın üzerine sıçan kuşun bokuyum.
Bazen sempatiklik yapmak istediğimde ise elindeki kâğıt kesiğinin sızlamasıyım.
Suratına yediğin ilk tokadın yıllar sonra acı sızlamasıyım.
Ben karabiberliğin yerine geçmiş tuzluğum. Ben senin çaresizliğinim.
Ben duşta kesilen elektriği kesen santralde, kötü gömleğin içinden görünen elim.
Ben arayıp da bulamadığın TV kanalıyım.
Ben akşamları evde zorla izlemeye çalıştığın dandik komedyenim.
Ben seni hiçbir zaman güldürmeyenim.
Ben çok sevdiğin birisini kaybettiğin zaman yaşadığın derin üzüntünün içindeki yalnızlık korkusuyum.
Ben kaybolan eşyanım. Evde unuttuğun kapı anahtarını tutan anhtarlıktaki sevimli maskotum.
Ben otobanda gördüğün ezilmiş hayvanlarım.
Ben duruyorum, sen ise gidemiyorsun.
Ben yaşayamadığın mutlulukları sana hatırlatan mineralim.
En kötü zamanda gelen baş ağrısıyım. Bir-iki dalga içinde kaldığında yaşadığın uyduruk boğulma hissiyim. Genzini yakan tuzlu suyum.
Öksürüp de kurtulamadığın gıcığım.
Güzel bir günde dışarıdayken seni saran sıkıntı duygusuyum.
Ev kapısının kırık kilidiyim.
Ben beklenmedik zamanda ortaya çıkanım, sen ise hep bekliyorsun.
Ben 'Son bir isteğin var mı?' sorusundaki vurguyum.
Ben yaşadığın kazıklarım.
Ben aklındaki yanlış düşünceyim.
Kırılan kalem sesinin odanın içindeki yankısıyım.
Ben insanların seni sevmemesi duygusuyum.
Eline saplanan olta iğnesiyim. Ayakkabının içine kaçan köşeli taş parçasıyım.
Ben yükseklik korkunum.
Ben senin yalnızlığınım ve hiçbir zaman yanında değilim.
Ben çok güzel günde birdenbire ortaya çıkan saçma tartışma konusuyum.
Ben birbirini çok sevenleri ayıran inadım.
Ben ciddiyetim. Ben görgüsüzlüğüm.
Hayatın boyunca senden kurtulmayan kötü alışkanlıklarınım.
Ben imrendiğin her şeyim. Bana hiçbir zaman sahip olamayacaksın.
Ben sevimsiz iş arkadaşınım. Geri zekâlı patronunum. Hafta sonu evine gelen tatsız arkadaşınım.
Ben zorla bir şey yemeni isteyen kötü yemek yapan uzak akrabanım. Ben ağzına giren ojeli parmağım.
Ben en sevdiğin kıyafetine dökülen ve çıkmayacak lekedeki sabit maddeyim.
Ben sevmediğin bir sebzeyim. Sana dilini ısırtan yoldaki tümseğim.
Yanlışlıkla attığın mesajım. Ben sana yalan söyleyenim.
Ben senin bencil arkadaşlarınım. Ben senin kötü sevgilinim.
Ben gece geç saatlerde çalan telefonunun melodisiyim, ayrıca seni arayan ev sahibin de benim. Ben çok üşüdüğünde üzerini örtemeyen battaniyenin eksik kısmıyım.
Ben mutlulukların olmadığı yerdekiyim.
Ben senin kıskançlığınım.
Otobüste yanına oturan geyikçi adamım.
Ben kaybedemediğin kiloların, dandik sokak yemeği yedikten sonra beliren pişmanlık hissinim.
Ben değerini bilmeyen kişilerin gördükleri kötü özelliklerinim.
Ben ağlayamadığın zaman boğazını düğümleyen hareketi yapan kas grubuyum.
Ben senin çirkinliğinim.
Ben sana iyi gelmeyen yanlış ilacın içindeki etken maddeyim.
Kendinden utandığın anlarda seni terleten kalın giysinin sırtına batan etiketiyim.
Tanıdın mı beni?

** 10 yıl önce yazmıştım, bir daha yazamam diye tekrar yazdım.*

nisan hakan
AŞKIM BU ELBISE İÇİMİ GÖSTERİYO MU?..
AAA...
7:00
DİLİLİLİ!
20 DAKKA DAHA UYUYAYIM DUŞA GIRMEDEN ÇIKARIM..
7:20
DÜLİLİLİ!
10 DAKIKA DAHA UYUYAYIM YEMEK YEMEDEN ÇIKARIM...
7:30
DİLİLÜLİ!
İŞİ Mİ BIRAKSAM?..
5 DAKKA DAHA UYUYIM GIYINMEDEN ÇIKARIM...
BU HAFTA 3.KEZ PİJAMALARINLA İŞE GELİYOSUN, KOVULDUN!..
TAMAM ŞURDA İKİ SAAT UYUYİM SONRA ÇIKARIM...
OĞLUMUZ İLK DEFA KONUŞTU BEY, DİNLE...
ANNEMLE HİÇ ESKİSİ GİBİ İLGİLENMİYORSUN, ONU HİÇ DIŞARI ÇIKARMIYORSUN, BARİ Bİ ÇİÇEK AL ÖKÜZ!..
ÇOCUKLA BAŞBAŞA KALMANI YASAKLIYORUM...
BENİ SARHOŞ ETMEYE MI ÇALIŞIYORSUN?..
SAFIM BENIM...
BENIM BU KOKLATIR MIYIM SANA?..
SİGARAYI MI BIRAKTIN SEN?
NE DEMEK İSTİYORSUN?
HIIÇ..
HEY BAYAN SİZİ GİDECEĞİNİZ YERE KADAR BIRAKAYIM MI?..
OLUR...
AMA İŞE GEÇ KALIRSAM PATRON EBEMİ ZİKER..
NE SORUYON O ZAMAN GERİ ZEKALI?!..
ELVEDA SEKS!..
BROOOOM!..
YÜRÜ LAN!..
SEKS ZINDANIMI GÖRMEK İSTER MISIN?..
KİKİKİ TABİ Kİ!..
Bİ ARA UZUN SÜRE MANITASIZ KALMIŞTIM, BURAYI DA BOŞ KALMASIN DİYE ARKADAŞA DEVRETMİŞTİM, O DA KIRAATHANE AÇTI BURDA... YANİ SEVİŞEMEYİZ...
AMA İSTERSEN BATAK ATABİLİRİZ...
Enerjinizi düşüren insanları hayatınızdan çıkarın...
TAK TAK TAK!
LAN ŞEREFSİZ KEDİ NASIL KİLİTLEDİN LAN KAPIYI ÜSTÜME GÖT KEDİ!..
FERHAT İLE ŞİRİN İLE JURASSIC PARK
ŞİRİN KAAÇ!..
ÇAT!
GRR..
PİNG!..
FİLMLERDE
BENCE BİR PSİKOLOĞA GÖRÜNMELİSİN DOSTUM...
DELİ DOKTORU MU?!. HAH HA HA!. BEN DELİ DEĞİLİM ADAMIM! DELİ DOKTORUNA GİTMEYECEĞİM! DELİ DOKTORU!
GERÇEK HAYATTA
KANKA BENCE SEN Bİ PSİKOLOĞA GİT...
PAHALI! ÇOK PAHALI! HER ŞEY ÇOK PAHALI! PATATES SOĞAN! PATLICANI GÖRDÜN MÜ?. ÇOK PAHALI!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Tankut Ağabey uzuun bir aradan sonra öyle saçma bir yerde öyle saçma bir anda çıktı ki karşıma, bir Tankut Ağabey de bir insanın karşısına ancak bu kadar saçma bir yerde bu kadar saçma bir anda çıkabilirdi zaten. Yemin ediyorum. Hallerimiz de saçmaydı. Her şey çok saçmaydı. Herr-şey ama. Sen her şey'i bildin mi. Bilmediysen bil her şey'i. "Her şey" çünkü öyle bir şey. Hey yavrum heyime benim. Heleler heyime benim. Aklımı aldı Tankut Ağabeyim. Tankut Ağabey gibiler öyle sıradan insanlar değiller ki. Geçen ay Sosyal Meddahlar kumpanya ekibi olarak, Balıkesir Gönen'deydik. Bir gün önce de Sındırga'daydık. Balıkesirli tiyatroseverlerle buluştuk üst üste iki gün. Ne de güzel bir şey tiyatro ile gezmek. Ne de güzel bir şey kalplere dokunabilmek. Gönen'deydik işte öyle arkadaşlarcanak. Gönen'de tabii ki kaplıca otelinde. Fırsat bulur bulmaz hemen indik termalli havuza. Dışarısı eksilerde, havuz suyu kırk derece. O kadar komik ki bir yandan da. Yazın soğuk suya girerken nasıl şekilden şekilde şekile giriyorsa insan, aynısının tam tersi de kışın termal havuza girerken gerçekleşiyormuş, resmen o oluyormuş. Önce ayak parmağını sokuyorsun, sonra çekiyorsun, sonra biraz daha sokuyorsun, çok zor yani kırk dereceye girmek. Çok zor. Bir şekilde girdik arkadaşlarcanak havuza. Havuza girince de oha diyorsun. Yeryüzünün en büyük keyif olayı lan bu galiba diyorsun. Çıkasın gelmiyor. Hücrelerine kadar teslim ediyorsun kendini havuza. Yalnız en fazla yirmi dakika durabiliyorsun, çünkü vücut kaldırmıyor. Benim de bilimsel açıklamam bu. Havuzdayken o meşhur kış maymunlarını anlama imkanı bulduk. Doğal termal havuzlarında takılan kış maymunları var ya hani. Fotoğrafı da var hani. Kış maymunu değiller ama mevsim olarak kış olmuş. Soğuktan korunmak için de kendilerini termale bırakmışlar, olayları bu yani. Biz de bir ara maymunlar gibi yapalım dedik, birbirimizin hesapta bitlerini ayıklıyoruz. Öyle bir şekil yaptık kendimize. Mutluyduk o anlarda. Kaplıca çalışanlarından bir arkadaş da fotoğrafımızı çekiyordu. Ben tam arkadaşın bitini yiyordum ki, o çıktı karşıma, "Tankut Ağabey". Dumanların arasından belirdi. Dimdik duruyordu öyle havuz kenarında, elinde elbette bambu sandalyesiyle. Bambusuz olu mu. Bambusuz bir Tankut Ağabey düşünülebili mi. Üzerinde bir de "ben eski dönemlerin para babasıyım" temalı krem rengi bornozu. Gülüyordu bize çenesiyle. Tankut Ağabeyi idrak eder etmez fırladım sudan. Normal düz beyaz bornozumu giydim eynime. Sarıldım Tankut Ağabeye. Bornozlarımız sarıldı birbirlerine. Hemen anlatmaya başladı. Münih'teymiş bayağı bir zamandır. Bu tesis Tankut Ağabeyin arkadaşınınmış. Tankut Ağabey için hususi her zaman için bir bambu sandalye bulundurulurmuş. Buraya da fakülteden arkadaşı meşhur tersaneci Mehmet Beylere arazi almaya gelmişler. Çünkü Tankut Ağabey gibiler asla arazi bakmazlar, onlar arazi alırlar. Mehmet

Bey de çok değişik biriymiş. Talebelik yıllarında Gebze Harem minibüslerinde geçmiş hayatı. Zengin olunca da sırf zevkine o minibüslerin aynısından almış kendine yüzlerce. İstanbul'dan buraya kadar da o minibüslerden biriyle gelmişler. Mehmet Bey kullanmış hep. Kah ara gazı yaparak, kah en ufak bir çukurda bile dev hoplayarak. Viskisi hep üzerine dökülmüş Tankut Ağabeyin yol boyunca. "Arazi beklemez" dedi gitti sonra. Bakakaldım ardından giden devin. İçimi bir neşe kapladı. Ne bileyim, sanki biraz da hüzünlendim. Sonra yeniden yavaş yavaş kırk'a girdim. Arkadaşlarımla eğlendim. Güzel bir gündü.
æ Her şey bundan tam bir sene önce ben İran'da Kiş Adası'ndayken Memo Tembelçizer'in beni aramasıyla başladı. "Gel bir şey konuşacağım seninle" dedi. Türkiye'ye döner dönmez Memo'yla buluştum. "İstanbul'un Kuşları kitabını hazırlar mısın" dedi. İstanbul'un Kedileri ve İstanbul'un Köpekleri de olacakmış bu arada. Kuşları benim hazırlamam gerektiğini söyledi. Dedim "başkasına gitseydiniz yayınevi olarak, vallah bozulurdum". Hemen başladım çalışmaya. Son derece özenle ve büyük bir disiplinle kitabı birkaç ay içinde bitirdim. Çizimler yazıların ruhuna uygun olmalıydı. İncesi de biraz zamanımızı aldı ve fikir ortaya atıldıktan tam bir sene sonra kitap vücut buldu. Hafta sonu tüm kitapçılarda. Bu kitap birçok açıdan ilklerin kitabı. Tekir Kitap'ın ilk yetişkin kitabı. Benim de sıfırdan hazırladığım ilk kitabım. Kendim hazırladım diye söylüyorum, dünyanın en güzel kuş kitabını yazdım. Tabii ki eksikleri var. İkinci baskıda toparlar, üç'te coşar, dört'te Louvre'da sergilenir. Bu kitap hiç bitmeyecek bir proje. Resmen kuşların kitabını yazdığıma inanamıyorum. Beğeninize sunduk artık. Memo'ya ve Selda'ya da ayrıca teşekkürler.
æ Hoşça kal.

"HEY"
9 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
12 Şubat Salı / **Ankara IF** / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06
(uykusuz kumpanya)
14 Şubat Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

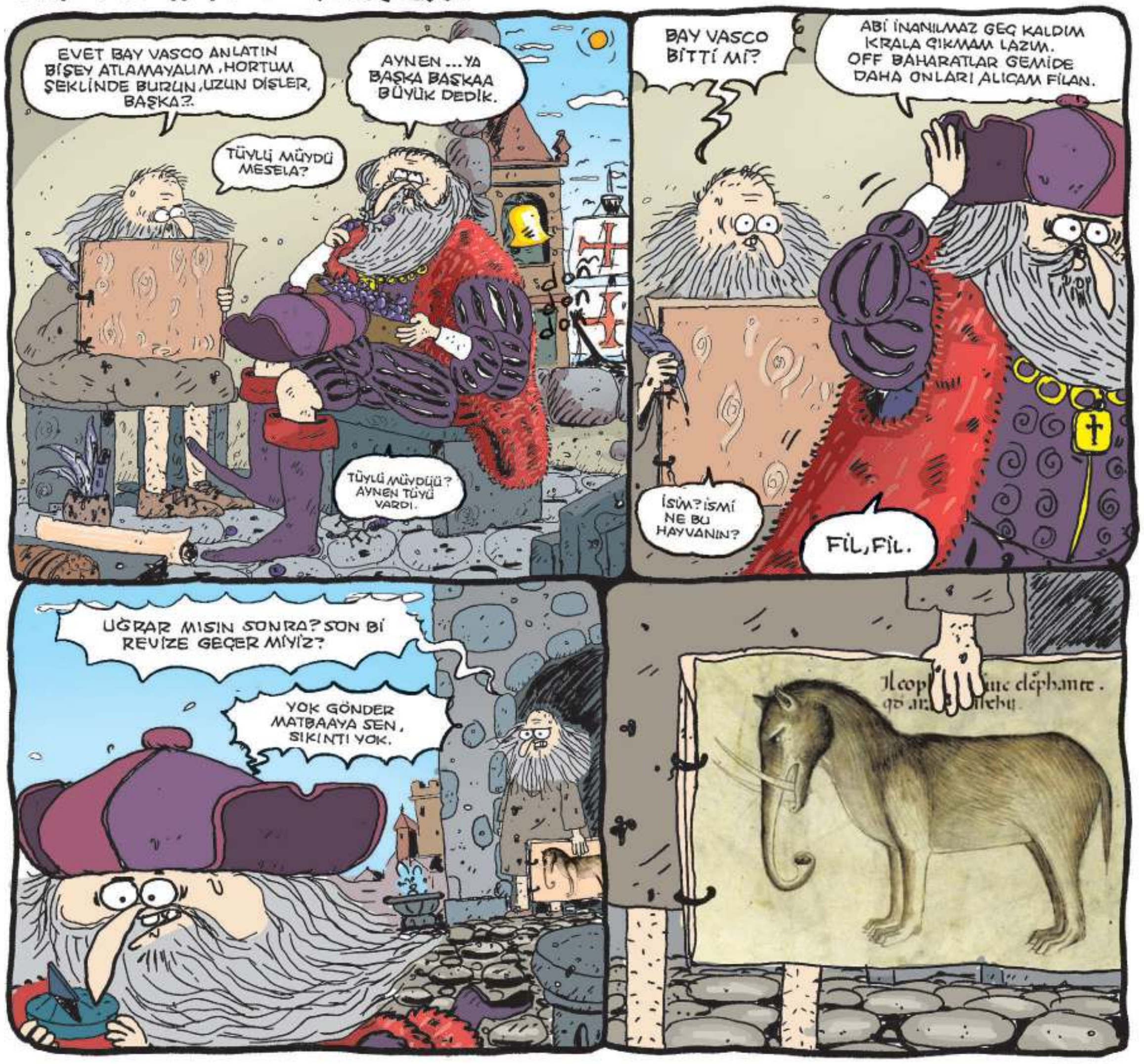
uğur gürsoy

BOĞAZİÇİ CAZ TOPLULUĞU

- SON -

HİNDİSTAN DÖNÜŞÜM

- SON -

Mert Dolapçıoğlu

"İnsanların kafasında pahalı bir marka olduğumuza dair bir inanç oluşmuş, aslında biz pahalı bir marka değiliz ama insanların almak istedikleri ürünler pahalı ürünler. İnsanlar dükkanlarımıza geliyor, pahalı ürünlere bakıyor ve "ooo burası pahalıymış" diye düşünüyorlar. Bizim bu ön yargıyı değiştirecek bir kampanyaya ihtiyacımız var." şeklindeki derdini, aslında mantıklı bir şey söylediğine dair inancını bir saniye için bile olsun kaybetmeden tek seferde masaya bırakıyor müşteri temsilcisi adam. Kavramlardan demir çubuk yapmış, sağa sola savuruyor, bize vurmaya, bizi yaralamaya çalışıyor. Konuşmayı durdurup bize bakmaya başlamasından bizim konuşmamızı beklediğini anlıyorum. Kelimeleri böyle avuç avuç alıp, kafana göre dizip sonra da "ben cümle kurdum, şimdi sıra sizde" diye milletin suratına bakamazsın. Tutuklattırırım seni.

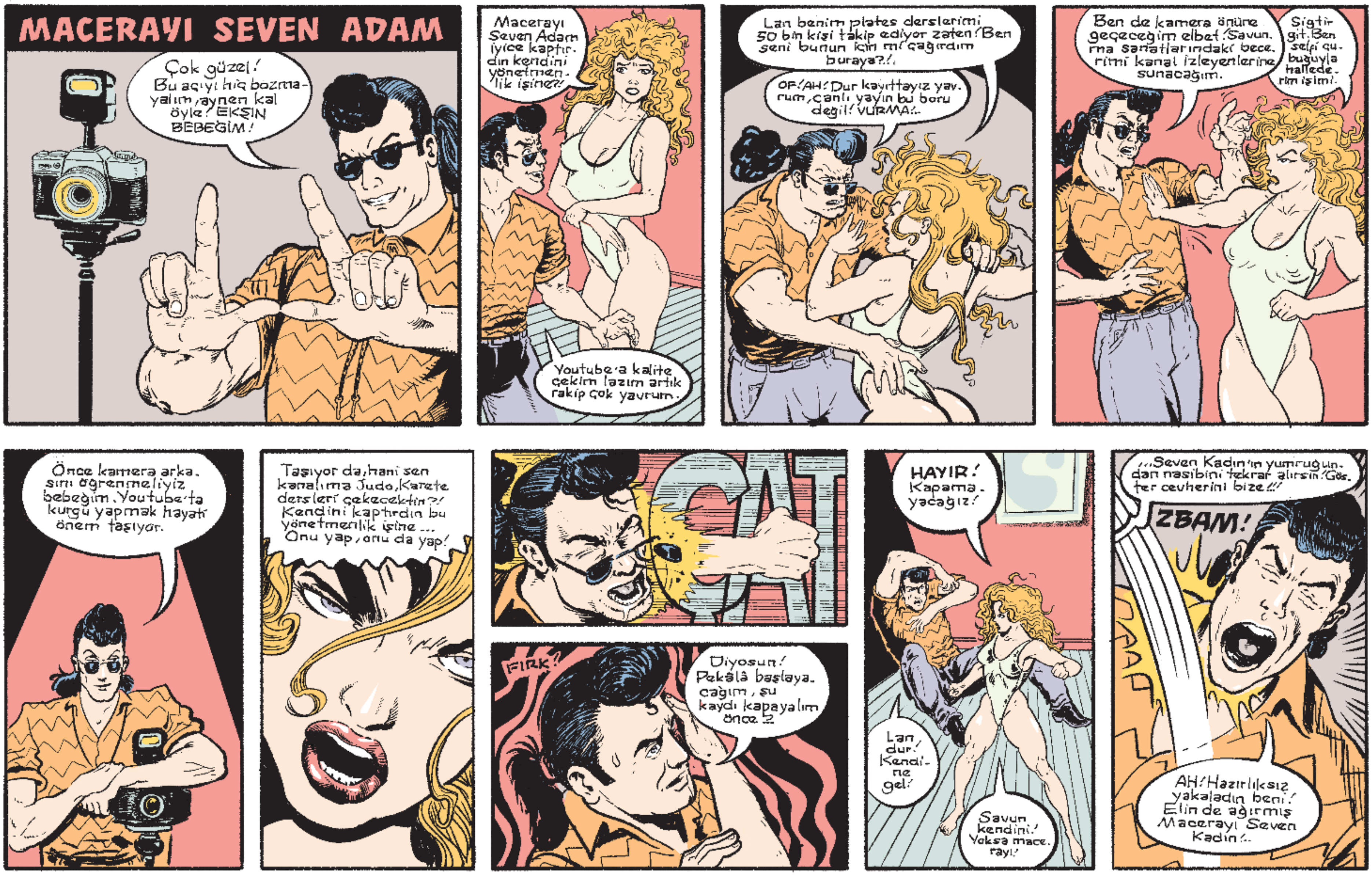

Biz kaliteli ve çok uluslu bir reklam ajansı olarak oradayız, ben ajansa iki ay önce girdim, vücudum ajansın yemekhanesinde çıkan yemeklere alışmaya çalışıyor. Yemek firması biz kaliteli ajans olduğumuz için düz yemek çıkartamıyor, ama kendileri kaliteli bir ajans olmadıkları, düz yemek şirketi oldukları için akıllarına değişik yemek de gelmiyor. Çareyi düz yemekleri karıştırıp üstüne de kaşar rendelemekte bulmuşlar. Şirketin aşçısı bunun onursuz bir davranış olduğunun farkında. Her gün bedava yemeğimi alırken göz göze geliyorum. Mercimek yemeğini tavuk yemeğiyle karıştırımış. "Nedir bu ustacığım?" diyorum; gözlerini kaçırıyor, zar zor duyulan bir sesle "tvğunryası" diye mırıldanıyor. Efendim? Utanma ya, yüksek sesle söyle... Neyin neyi? "TAVUĞUN RÜYASI!" diye ağlamaklı bağırıyor. Pastacılıkla uğraşan, orta gelirli ama AŞIRI GÜZEL kızla holdin sahibinin tarz sahibi oğlunun aşkıyla ilgili türk dizisi ismi gibi isim koymuşsunuz nimete. İnsanlara gıda değil illüzyon yediriyoriyorsunuz, göz bağı yediriyorsunuz. Benim vücudum illüzyonu hazmedemiyor. Toplantılarda hep kendimi dinliyorum. Tavuğun rüyasını dinliyorum. Uykusundan yarı uyanmış bir sevgili gibi mıyır mıyır anlatıyor: Babannemlerin Yalova'daki yazlığına gitmişiz, sen de oradaymışsın ama biz daha tanışmamışız, senin yanında başka bir kız var, babannem seni gösterip "işte bu çocuk kazandı dipten kum çıkartma yarışmasını, çok efendi bir oğlan, tanıştıracağım sizi" diyor, babanne yanında kız arkadaşı var rezil etme bizi diyorum, babannem de "kızı zehirleriz, sıkıntı yok, sen çocuğu beğendin mi onu söyle" falan diyor. Sonra uyandım işte...

Müşteri temsilcisinin top sakalına bakarak hızlı hızlı nefes alıp verdiğimi fark etmem otuz saniyemi aldı. Bir otuz saniye daha beklesem birileri konuşurdu herhalde ama toplantı daha da uzasın istemiyorum. Belki buradan çıkınca ajanstaki ilk kakamı yaparım. Bugün olacak gibi hissediyorum. "Ucuz ürününüz var mı peki? Ucuz ürününüz varsa müşterinin ürünü eline alıp "bu fiyata bu ürün / biri beni hayata döndürsün!" diyerek kalp krizi geçirdiği bir reklam yapabiliriz. Çalışanlarınız müşteriye kalp masajı yaparken "nefes kesen fiyatlar burada" gibi bir dış ses girebilir, ne diyorsunuz? He derseniz hemen yapalım?" dedim. Heyecanlandığını hissediyorum, heyecanlandığını biliyorum. Üst dudağı titriyor, top sakalı terliyor. Ama kolay teslim olmak istemiyor. "Ucuz ürün gösterip premium marka algımızı aşağı çekmek istemeyiz, o yüzden başka bir yol düşünmemiz daha doğru olur" diyor. O zaman şunu dinle: Doğru zaman, doğru yer... İzlemeyi bırak ve dansa katıl!

Müşteri temsilcisi yenildiğinin farkında. Bir şey söyleyecek gibi oluyor, fakat söylenecek bir şey yok. Ayağa kalıkıyor, takım elbisesini düzeltiyor ve alkışlamaya başlıyor. Ardından diğerleri de ona katılıyor ve alkışlar düşman kalesini döven toplar gibi toplantı odasının duvarlarını dövmeye başlıyor. Teşekkür ederim. Modern Talking'in şarkı sözlerini türkçeye çevirerek başarıya ulaştığıma inanamıyorum. Ben şimdi kakamı yapmaya gidiyorum, siz biraz daha burada durun ve beni alkışlamaya devam edin.

''Gölgeni görüp de sevdim seni, Kararmış yüzün daha bir anlamlı bakıyordu.''

-Eren Yalçın, ''Kimsesiz Yıldızlar Kurumu'' kitabından

''Sanki hafızası patlamıştı. Hâtıralar fışkırıyordu. Onların akışına teslim oldu. Hiç biri yaşanırken şimdiki kadar tesirli olmayan eski hayat anılarının bu dirilişinde hayatın kendisinden fazla bir canlılık vardı.''

Sürahiden bardağa su doldurur gibi latif anlatım...

''En usta ağızlarda bile yalan uzun bir nefesten mahrumdur. İnandırma gayretinin en fazla olduğu anlarda bile cümleler kısalır.''

Dikkatiyle hayatı çarparak algılayan saptamacı zekâ...

''Çat. Bitti. Telefon kapandı. O kapanış bu kapanış. Artık bir rüya gibi kaybolmalıyım.''

Hayalˆ halıyı rengârenk bulutlar arasında uçuran masum şiir...

Bunların toplamı, Peyami Safa'nın ''Yalnızız'' adlı muhteşem romanı. Epeydir okumağa hazırlandığım bu kitabı hafta sonu elime aldım ve bir soluktayı da geç, neredeyse soluk almadan okudum. Vallahi ana dilimle kıvanç duydum.

Artık onlar bende yaşamağa devam edecekler. Nurlar içinde yatası, büyük usta yazarları Peyami Safa'dan da ziyade, onlar: ''Yalnızız'' romanının her biri şaşırtıcı sadelik ve sahicilik ışıkları saçan kahramanları...

Dikkatli yutkunuşların adamı Besim!

Damak zevkini tüm keyiflerin, tekmil heyecanların üstünde tutan, 'düz adam' görünümlü 'gizli derin' Besim... Hayata bağlanmanın en keskin hissi olarak endişeyi seçen, kafasında kurduğu felaket senaryosu hakikate dönüşmeyince sinirden ağlayan Mehfaret... Sırf 'mücadele aşkı'ndan dolayı, kaba bir kopille 'aşk mücadelesi' yaşamak yolunda gayretkeşlik eden Selmin...

Peyami Safa

Çizen: Hatice Kübra Erişir

O ruhları tatminsiz ana-kız; hayatındaki erkekler çoğaldıkça huzuru ters oranda azalan Necile ve de annesiyle aynı hazin yazgıyı paylaşan Meral, zavallı Meral, meçhulün heyecanlarını malumun saadetine yeğlemenin vebalini üstlenip bedelini ödeyen Meral...

Gazetelerdeki 'eksiltme' (ihale) ilanlarını takibederken içi geçen Nail Bey ve bin çeşit yalanla yüz çeşit kadın kovalayan zampara, lakaydi, kopil oğlu Ferhad...

Feriha... Ne yazık ki hayatta da karşılığı olan o basit ruhlu, düşük gönüllü, eşya meftunu yaratık...

Renginaz... Seyfettin'in Kaşağı'sındaki Seyis Dadaruh klasında ve hem de okuyucunun ruhunda dehşetli ürpertiler uyandıran bir yan tip...

Bir başka elektrikli yan tip: Aç Adam!

Yeşilköy'deki konağa üç beş lokma yemek için dadanan Bulgar Türkü komünist...

Ve Samim... Ey Samim! Bundan gayrı, bir zihinsel ahretlik yaşayacağım detayların efendisi Samim... Akıl ve zekâsını, hakikatin hizmetine perişan edercesine sunan Samim, yaşadığı hayatın hayâsız tuzaklarından kaçmak için, olgun varlıkların ruhani zenginlikler içinde nefes aldığı, yalansız bir ülke kuruyor hayalinde. 'Simerenya' adıyle. Simerenya, Samim'in öz cennetidir. Gel gör ki fahişe Feriha, 'Simerya Papazı' diye alay eder Samim'le, daha adını tam söyleyemeden...

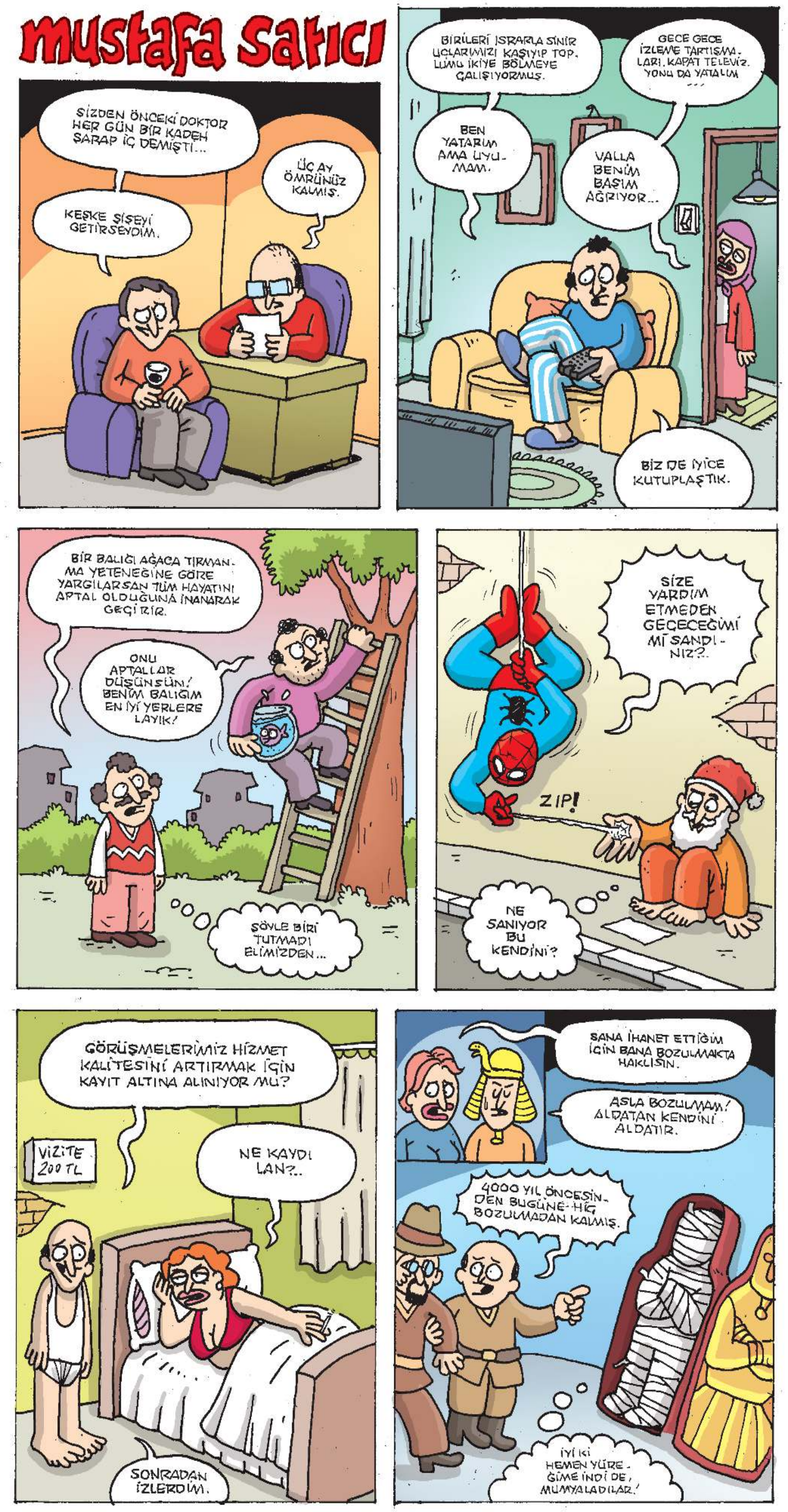
Etkisinde azami derecede kaldığım bu romandan başka bir şey hakkında yazmayacak ve yine merhum Peyami Safa'nın 'Yalnızız'ından bir alıntıyla veda edeceğim bu hafta:

''Hayranlık mağlûp olmuş bir kıskançlıktır. Yani kıskançlık gıptaya, gıpta hayranlığa yerini verir. Dibinde kin vardır. Gitgide, hayranlığın zaafa uğradığı anlarda bu kin ortaya çıkar.''

Uykusuz Kumpanya (Vedat Özdemiroğlu, Emrah Ablak, Alpay Erdem) 12 Şubat Salı Ankara ve 13 Şubat Çarşamba Eskişehir'de. Her ikisi de If Perfomance Hall. Her ikisi de 21:00

vedatozdemiro@gmail.com

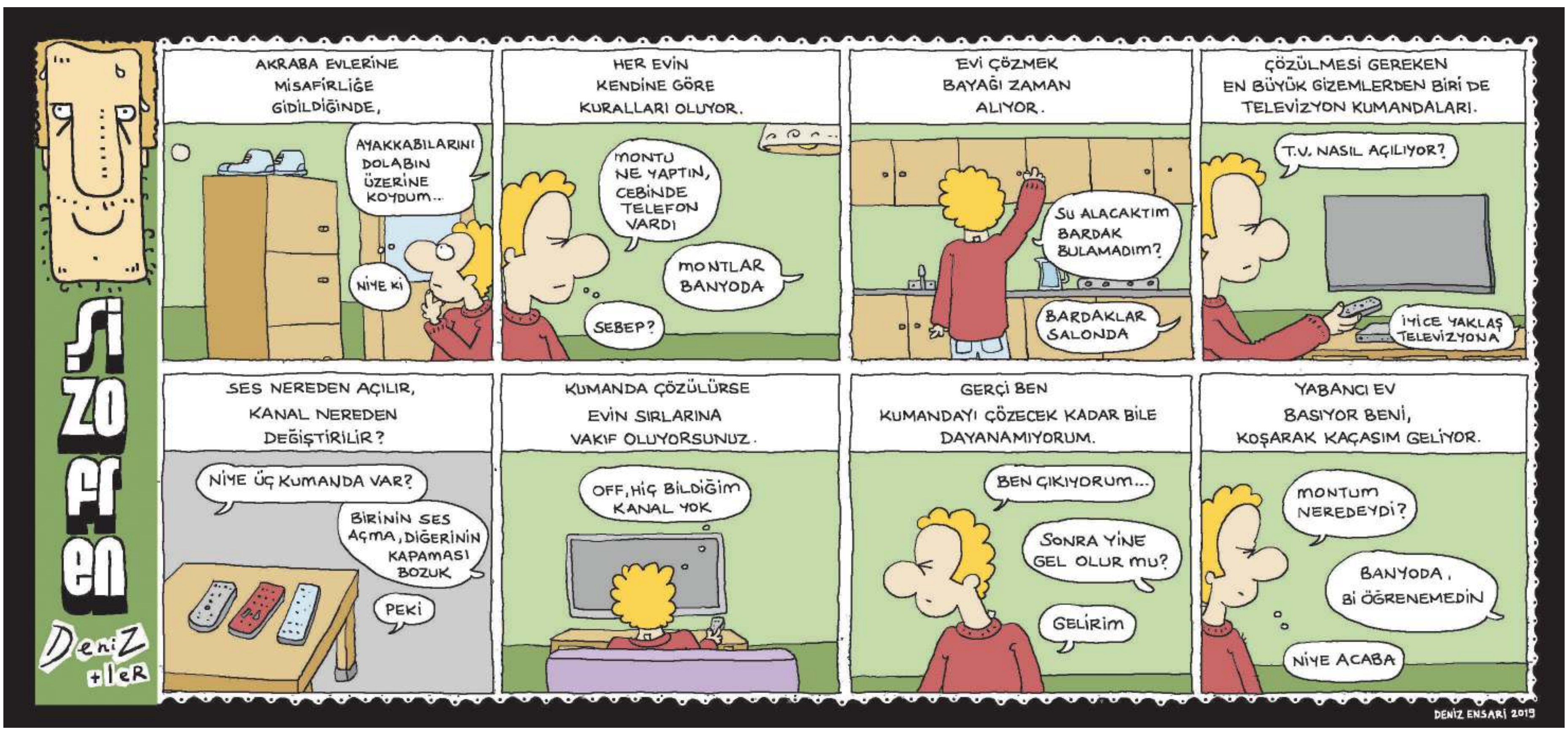
Bebek Kafası — Vedat Özdemiroğlu

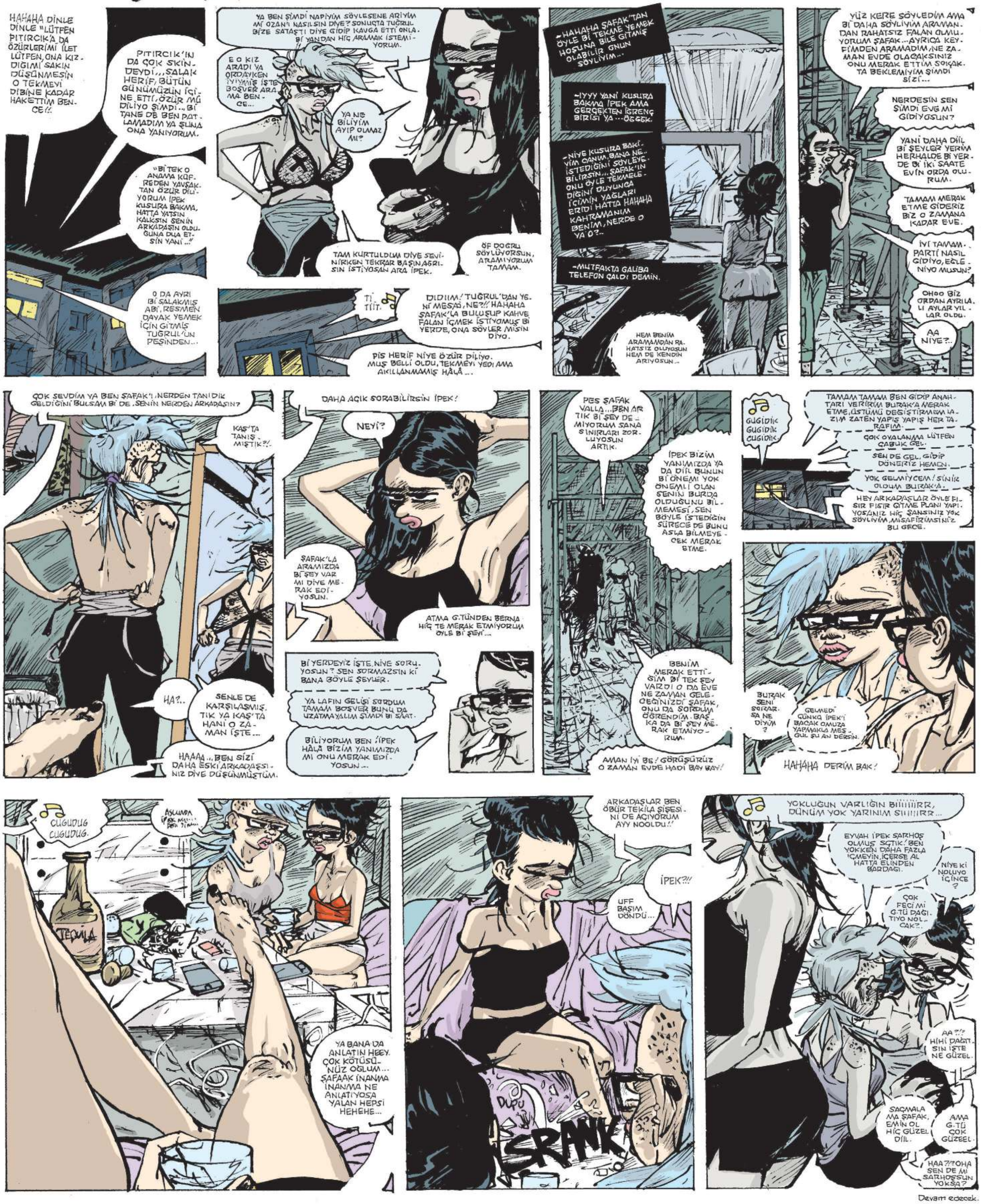

YİĞİT ÖZGÜR
BİR BİLSEN KİM AŞIIIIK SENİN GÜZEL YÜZÜNEE...
BİR BİLSEM.
HEY SİRİ !!!!
zord!
BU MİLLETE HER ŞEYİ ÖĞRETTİM, UŞAKLIĞI ÖĞRETEMEDİM.
BEN BİZİMKİLERE BREYK DANS ÖĞRETTİM, NASIL GÜZEL YAPIYOLAR AKLIN DURUR.
HEHEHE...
ÇOCUĞUM TAMAM.
BEŞ YILLIK EVLİYİZ AMA ONDAN ÖNCESİNDE YEDİ YILLIK SEVGİLİLİK VE DÖRT YILLIK DA ARKADAŞLIĞIMIZ VAR... ONDAN ÖNCE BAŞKALARINI YALADIK BAZEN DE YASTÜRBASYON...
YETER...
BUNLARIN ÖPÜŞMESİ BİTMEZ ABİCİM!!! BİTMEZ BUNLARIN ÖPÜŞMESİ !!!!
TAMAM SAKİN.
GENÇLİĞİMDE ÇOK GÜZELDİM BEN... UPUZUN SARI SAÇLARIM PEMBE PEMBE KOCAMAN BİR PENİSİM VARDI...
BİZE MÜSAADE...
DOĞADA KAYBOLAN POŞET
HÜSEYİN NERDESİNİZ!!!!
yigit@comic.com

Sizofren
DeniZ +leR
AKRABA EVLERİNE MİSAFİRLİĞE GİDİLDİĞİNDE,
AYAKKABILARINI DOLABIN ÜZERİNE KOYDUM..
NİYE Kİ
HER EVİN KENDİNE GÖRE KURALLARI OLUYOR.
MONTU NE YAPTIN, CEBİNDE TELEFON VARDI
MONTLAR BANYODA
SEBEP?
EVİ ÇÖZMEK BAYAĞI ZAMAN ALIYOR.
SU ALACAKTIM BARDAK BULAMADIM?
BARDAKLAR SALONDA
ÇÖZÜLMESİ GEREKEN EN BÜYÜK GİZEMLERDEN BİRİ DE TELEVİZYON KUMANDALARI.
T.V. NASIL AÇILIYOR?
İYİCE YAKLAŞ TELEVİZYONA
SES NEREDEN AÇILIR, KANAL NEREDEN DEĞİŞTİRİLİR?
NİYE ÜÇ KUMANDA VAR?
BİRİNİN SES AÇMA, DİĞERİNİN KAPAMASI BOZUK
PEKİ
KUMANDA ÇÖZÜLÜRSE EVİN SIRLARINA VAKIF OLUYORSUNUZ.
OFF, HİÇ BİLDİĞİM KANAL YOK
GERÇİ BEN KUMANDAYI ÇÖZECEK KADAR BİLE DAYANAMIYORUM.
BEN ÇIKIYORUM...
SONRA YİNE GEL OLUR MU?
GELİRİM
YABANCI EV BASIYOR BENİ, KOŞARAK KAÇASIM GELİYOR.
MONTUM NEREDEYDİ?
BANYODA, Bİ ÖĞRENEMEDİN
NİYE ACABA
DENİZ ENSARİ 2019

Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Akşam dolarak mütemadi pencerelerden"
Ahmet Haşim

Falcı Roman kadın bende "geleceğini merak edebilir" biri potansiyeli görmüyor. Şöyle bir yan gözle yarım yamalak çok kısa bir bakış atıp, sıkıntılı bir ifade ile kendi dünyasına geri dönüyor hemen. *(müşteri adayı değilim;"boş adam"–öyle adlandırıyor;kimi esnaf--arkadaşım var, ondan duydum–)* "Geleceği zaten gelmiş" kategorisi? Hoş değil. Yarım ağızla olsun, "gel bi falına bakayım" diyebilirdi. ("Hayır teşekkür ederim" hazırdı ağzımın içinde.)

Akşamın eli kulağında. Bulutların bir yanı yavaş yavaş kızarıyor. O ve diğer bir tür fal olan tavşan'a niyet çektirenler. (onların da sehpaları az ilerde iki ayrı niyetçi.) Niye hep parklarda olurlar? Şehrin illüzyonundan biraz olsun kurtulur gibi olup da, 'doğa'nın kifayetsiz taklidi o parklara, üç beş ağaç arasına sapınca, hemen geleceği mi merak ediyoruz, ne yapıyoruz?

Pierre Auguste Renoir 1841-1919

Onu mu biliyorlar. Şehrin, binaların,/betonların/metallerin hayale meyale, fantazya'ya pek yer bırakmayan zapturaptı. Ciddiyeti, katılığı. O katılığın zihnimizin içinde şakırdayan zincirleri. Çözülüyor. ("Parklarda sevgililer falan oluyor, da ondan o" derseniz. Caddeler meydanlar daha fazla çiftlerle dolu, niye illa park) İki üç yalandan ağaç, bitki, iki karış toprak bile bizi özümüze döndürmeye yetiyor; daha çocuksu, oyuncu, hayalci, (fantazya'ya açık)umut dolu, daha kolay inanır yapıyor olmalı--*gerçi koskoca bir park burası/Karaalioğlu/Antalya–)* Yoksa niye öyle ağaçlar arasında beklesin. Falcı kadın. Caddeye çıkar.(*Yalnız,* yüzünde' *gelecek' bir yana 'dün'ü sorsan* çoktan *unutmuş gitmiş bir dalgın ifade–hepimizde bir çeşidi var olan o malum ifade, bu zamanlarda–)*

("KOÇ"LARIN EVİ)

Parkın kıyısından Kaleiçi'ne sapan o incecik sokak. (oraya sapıyorum) O sokağın bitiminde. Denize uzanan yamacın üzerinde, türlü türlü ağaçlar, bitkiler çiçeklerle dolu o koca bahçe içindeki o konak. Koç'larınmış.(birkaç evleri daha var buralarda) Neredeyse her gün geçiyorum önünden, ne giren ne bir çıkan o kapıdan. Koç'lar. Kim bilir nerelerdeler. (boş ev hüzünlü) Çocukluğumda çok üzülmüşlüğüm var onlar için yalnız. (Zavallı zenginler) Sahiden diyorum. Şaka değil. Eski fakir mahallelerde pencerelerden pencerelere şöyle bir

Ahmet Haşim 1884-1933

söylenti dolanır dururdu: "Ah, çok çok zenginmiş ama bizler gibi şöyle bir soğan ekmek dahi yiyemiyormuş" "Evet, evet bilmemne abla ben de duydum" Falan filan… Bu şekil. Babaları (rahmetli) Vehbi Koç'dan söz ediyorlar--o sıralar zengin deyince o; bilinen tek zengin, başka zengin mengin bilmiyoruz--) Annemin: "Aa vah vah" deyişini hatırlıyorum. Sahiden üzülürdü. "Yazık…" Zenginlere üzülüyoruz. Bizi bu şekil bebeksi/masum, aptallığın sınırlarında tay tay gezinen bir saflık derecesinde tutan: Yeşilçam. Oydu. Dış dünyayla tek ilintimiz. (mahalle dışı dünya yani) Orda gördüğümüz o sevimli babacan patronlar. Ne kadar taş kalpli gibi görünseler de sonunda yumuşar; oğullarını/kızlarını o fakir genç'e gözyaşları içinde kendi elleriyle teslim ederlerdi.(alkışlar--meğer altın bir kalp gizli değil miymiş o katı görünüşün altında--) O sevimli/babacan çok zengin amca ile biz de ağlardık. (hizmetkârlar; onlar da ağlardı) Köşk'lerin hizmetkarları neredeyse hiç değişmezdi. Hep aynı üçlü. Ahçı: Necdet Tosun, Bahçıvan; Hüseyin Baradan, Hizmetçi: Suna Pekuysal falan… (Sami Hazinses bazen) Ama, Patron/Zengin baba; o bambaşka; hepsinden, hepsinden daha sevimli: Hulusi Kentmen, Vahi Öz, Nubar Terziyan… (yanaklarını sıkmak istersin--kolaysa hadi sınıfsal bir kin oluştur) Naapalım zenginlerse. Fark etmez. Zaten bir şekilde gelip biz fakirlere mecbur kalıyorlar: Avrupa'dan yeni dönen şımarık kızları/oğulları naapıp edip bizlerden birine; bir fakire gönlünü kaptırıveriyor. Kaçar'ı yok. Zenginle zenginin evlendiğini hiç görmedik.

Herneyse, İşte o Koç'ların evi. Üzüm üzüm üzüldüğümüz.

Fârâbî 872-950

Geçerken kulak veriyorum, şöle bir yumrukla sofra üzerinde kırılan bir soğan sesi?

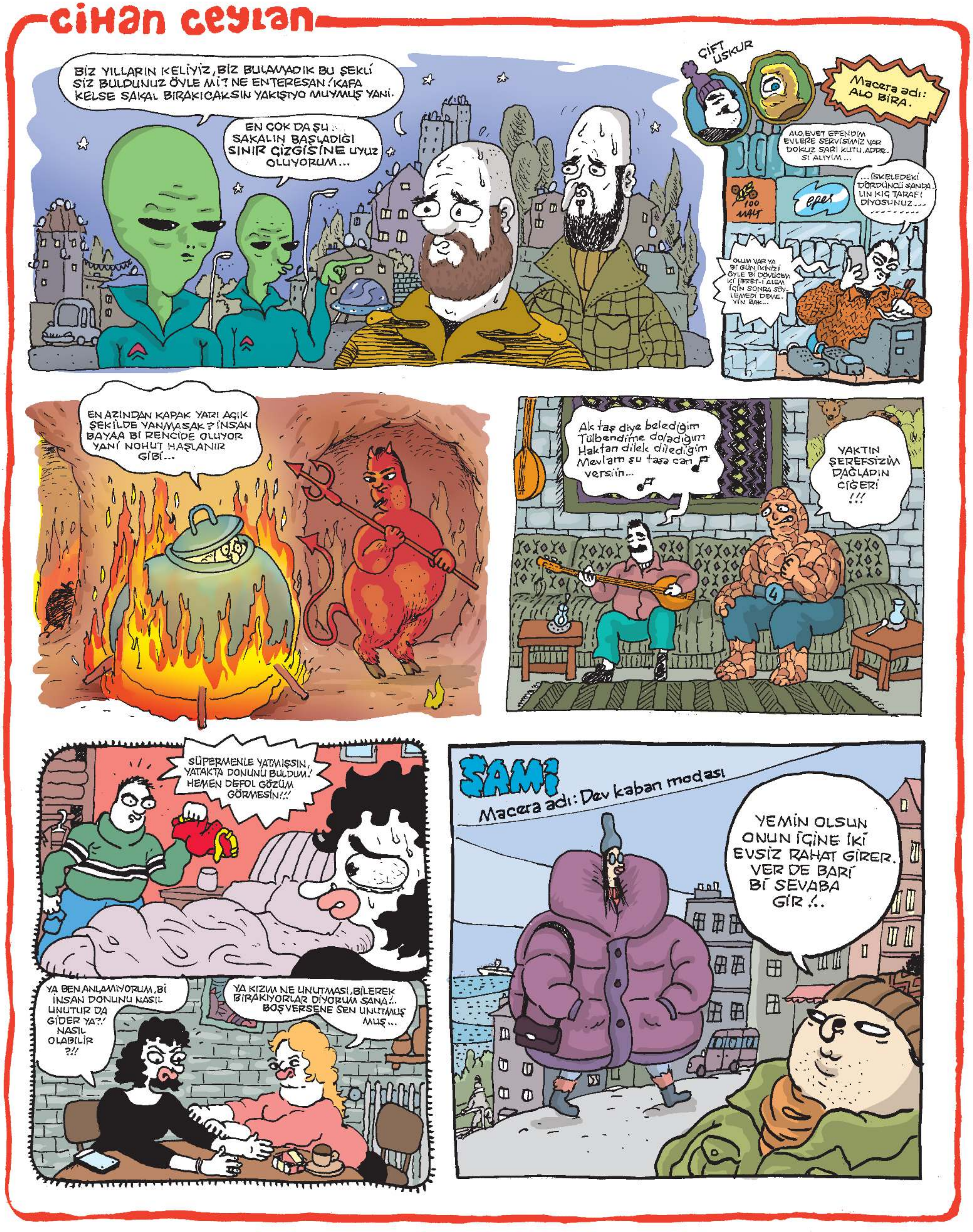
Var mı? Yok.

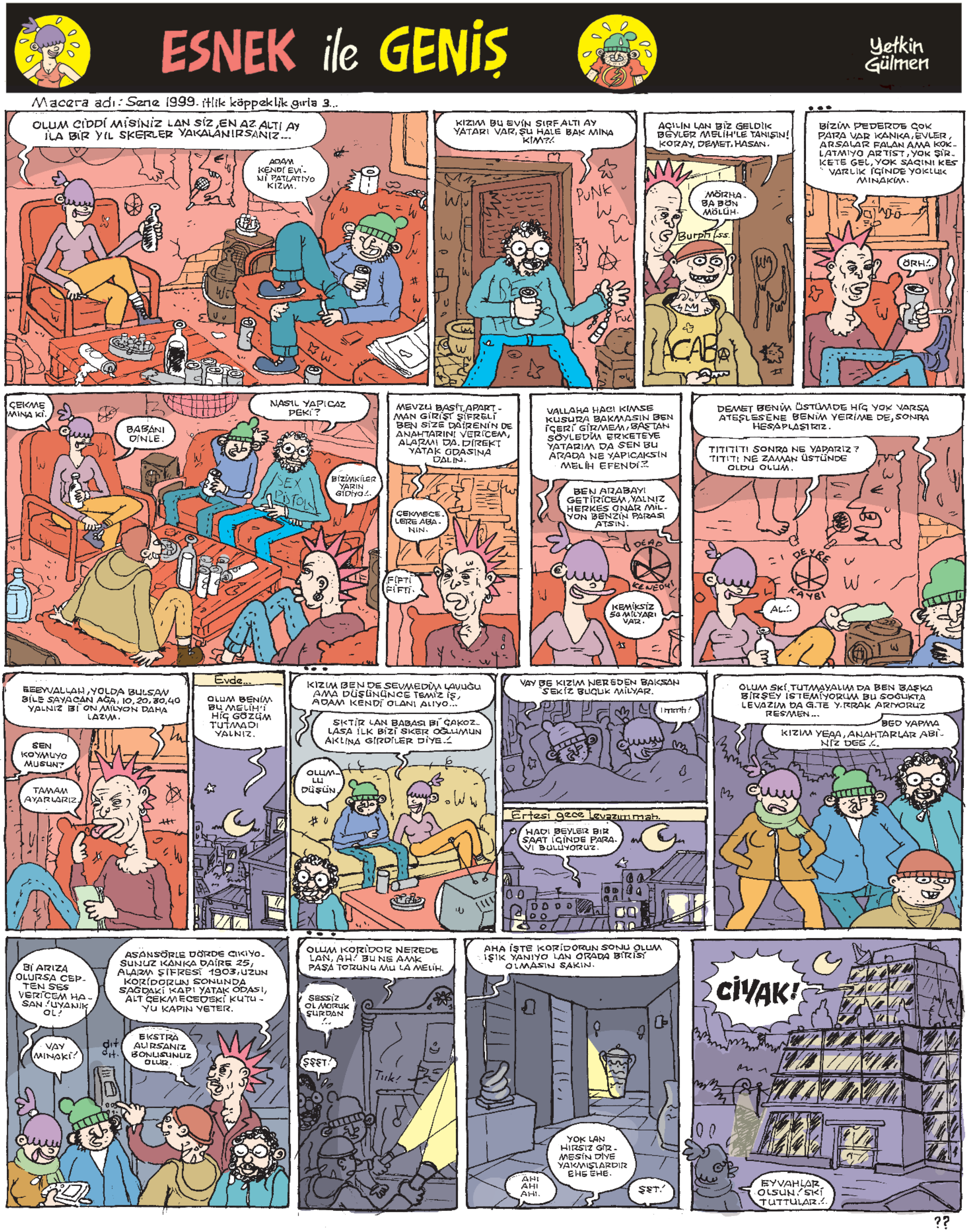
"Zenginin malı fakirin çenesini yorarmış" İşte gene yordu. Oldu bir şekilde.

"Uzun konuşanı kısa dinlemek lazım" Bunu da Farabi demiş. Kesiyorum hemen burada.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BIZ YILLARIN KELİYİZ, BİZ BULAMADIK BU ŞEKLİ SİZ BULDUNUZ ÖYLE Mİ? NE ENTERESAN! KAFA KELSE SAKAL BIRAKICAKSIN YAKIŞIYO MUYMUŞ YANİ.
EN ÇOK DA ŞU SAKALIN BAŞLADIĞI SINIR ÇİZGİSİNE UYUZ OLUYORUM...
ÇİFT USKUR
Macera adı: ALO BİRA.
ALO, EVET EFENDİM EVLERE SERVİSİMİZ VAR DOKUZ SARI KUTU, ADRESİ ALIYIM...
...İSKELEDEKİ DÖRDÜNCÜ SANDALIN KIÇ TARAFI DİYOSUNUZ...
OLUM VAR YA Bİ GÜN İKİNİZİ ÖYLE Bİ DÖVÜCEM Kİ İBRET-İ ALEM İÇİN SONRA SÖYLEMEDİ DEMEYİN BAK...
EN AZINDAN KAPAK YARI AÇIK ŞEKİLDE YANMASAK? İNSAN BAYAA Bİ RENCİDE OLUYOR YANİ NOHUT HAŞLANIR GİBİ...
Ak taş diye belediğim Tülbendime doladığım Haktan dilek dilediğim Mevlam şu taşa can versiin...
YAKTIN ŞEREFSİZİM DAĞLADIN CİĞERİ!!!
SÜPERMENLE YATMIŞSIN, YATAKTA DONUNU BULDUM! HEMEN DEFOL GÖZÜM GÖRMESİN!!!
YA BEN ANLAMIYORUM, Bİ İNSAN DONUNU NASIL UNUTUR DA GİDER YA?! NASIL OLABİLİR ?!!
YA KIZIM NE UNUTMASI, BİLEREK BIRAKIYORLAR DİYORUM SANA!.. BOŞVERSENE SEN UNUTMUŞMUŞ...
ŞAMİ
Macera adı: Dev kaban modası
YEMİN OLSUN ONUN İÇİNE İKİ EVSİZ RAHAT GİRER. VER DE BARİ Bİ SEVABA GİR!..

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sene 1999. itlik köppeklik gırla 3...
OLUM CİDDİ MİSİNİZ LAN SİZ, EN AZ ALTI AY İLA BİR YIL SKERLER YAKALANIRSANIZ...
ADAM KENDİ EVİNİ PATLATIYO KIZIM.
KIZIM BU EVİN SIRF ALTI AY YATARI VAR, ŞU HALE BAK MINA KIM?!
PUNK
AÇILIN LAN BİZ GELDİK BEYLER MELİH'LE TANIŞIN! KORAY, DEMET, HASAN.
MÖRHABA BÖN MÖLÜH.
Burph ss.
ACAB
BİZİM PEDERDE ÇOK PARA VAR KANKA, EVLER, ARSALAR FALAN AMA KOKLATMIYO ARTİST, YOK ŞİRKETE GEL, YOK SAÇINI KES VARLIK İÇİNDE YOKLUK MINAKIM.
ÖRH!..
ÇEKME MINA Kİ.
BABANI DİNLE.
NASIL YAPICAZ PEKİ?
SEX PISTOLS
BİZİMKİLER YARIN GİDİYO!..
FİFTİ FİFTİ.
MEVZU BASİT, APARTMAN GİRİŞİ ŞİFRELİ BEN SİZE DAİRENİN DE ANAHTARINI VERİCEM, ALARMI DA. DİREKT YATAK ODASINA DALIN.
ÇEKMECELERE ABANIN.
VALLAHA HACI KİMSE KUSURA BAKMASIN BEN İÇERİ GİRMEM, BAŞTAN SÖYLEDİM ERKETEYE YATARIM DA SEN BU ARADA NE YAPICAKSIN MELİH EFENDİ?
BEN ARABAYI GETİRİCEM, YALNIZ HERKES ONAR MİLYON BENZİN PARASI ATSIN.
DEAD KENEDYS
KEMİKSİZ 50 MİLYARI VAR.
DEMET BENİM ÜSTÜMDE HİÇ YOK VARSA ATEŞLESENE BENİM YERİME DE, SONRA HESAPLAŞIRIZ.
TITITITI SONRA NE YAPARIZ? TITITI NE ZAMAN ÜSTÜNDE OLDU OLUM.
DEVRE KAYBI
AL..
EEEYVALLAH, YOLDA BULSAN BİLE SAYACAN AĞA, 10, 20, 30, 40 YALNIZ Bİ ON MİLYON DAHA LAZIM.
SEN KOYMUYO MUSUN?
TAMAM AYARLARIZ.
Evde...
OLUM BENİM BU MELİH'İ HİÇ GÖZÜM TUTMADI YALNIZ.
KIZIM BEN DE SEVMEDİM LAVUĞU AMA DÜŞÜNÜNCE TEMİZ İŞ, ADAM KENDİ OLANI ALIYO...
SKTİR LAN BABASI Bİ ÇAKOZLASA İLK BİZİ SKER OĞLUMUN AKLINA GİRDİLER DİYE..!
OLUMLU DÜŞÜN.
VAY BE KIZIM NEREDEN BAKSAN SEKİZ BUÇUK MİLYAR.
Immh!
Ertesi gece Levazım mah.
HADI BEYLER BIR SAAT İÇİNDE PARAYI BULUYORUZ.
OLUM SKİ TUTMAYALIM DA BEN BAŞKA BİRŞEY İSTEMİYORUM BU SOĞUKTA LEVAZIM DA G.TE Y.RRAK ARIYORUZ RESMEN...
BED YAPMA KIZIM YEAA, ANAHTARLAR ABİNİZ DEE..
Bİ ARIZA OLURSA CEPTEN SES VERİCEM HASAN! UYANIK OL!
ASANSÖRLE DÖRDE ÇIKIYOSUNUZ KANKA DAİRE 25, ALARM ŞİFRESİ 1903, UZUN KORİDORUN SONUNDA SAĞDAKİ KAPI YATAK ODASI, ALT ÇEKMECEDEKİ KUTUYU KAPIN YETER.
VAY MINAKİ!
dit dit.
EKSTRA ALIRSANIZ BONUSUNUZ OLUR.
OLUM KORİDOR NEREDE LAN, AH! BU NE AMK PAŞA TORUNU MU LA MELİH.
SESSİZ OL MORUK ŞURDAN!..
ŞŞŞT!
Tık!
AHA İŞTE KORİDORUN SONU OLUM IŞIK YANIYO LAN ORADA BİRİSİ OLMASIN SAKIN.
YOK LAN HIRSIZ GİRMESİN DİYE YAKMIŞLARDIR EHE EHE.
AHI AHI AHI.
ŞŞT!
CIYAK!
EYVAHLAR OLSUN! SKİ TUTTULAR!..
??

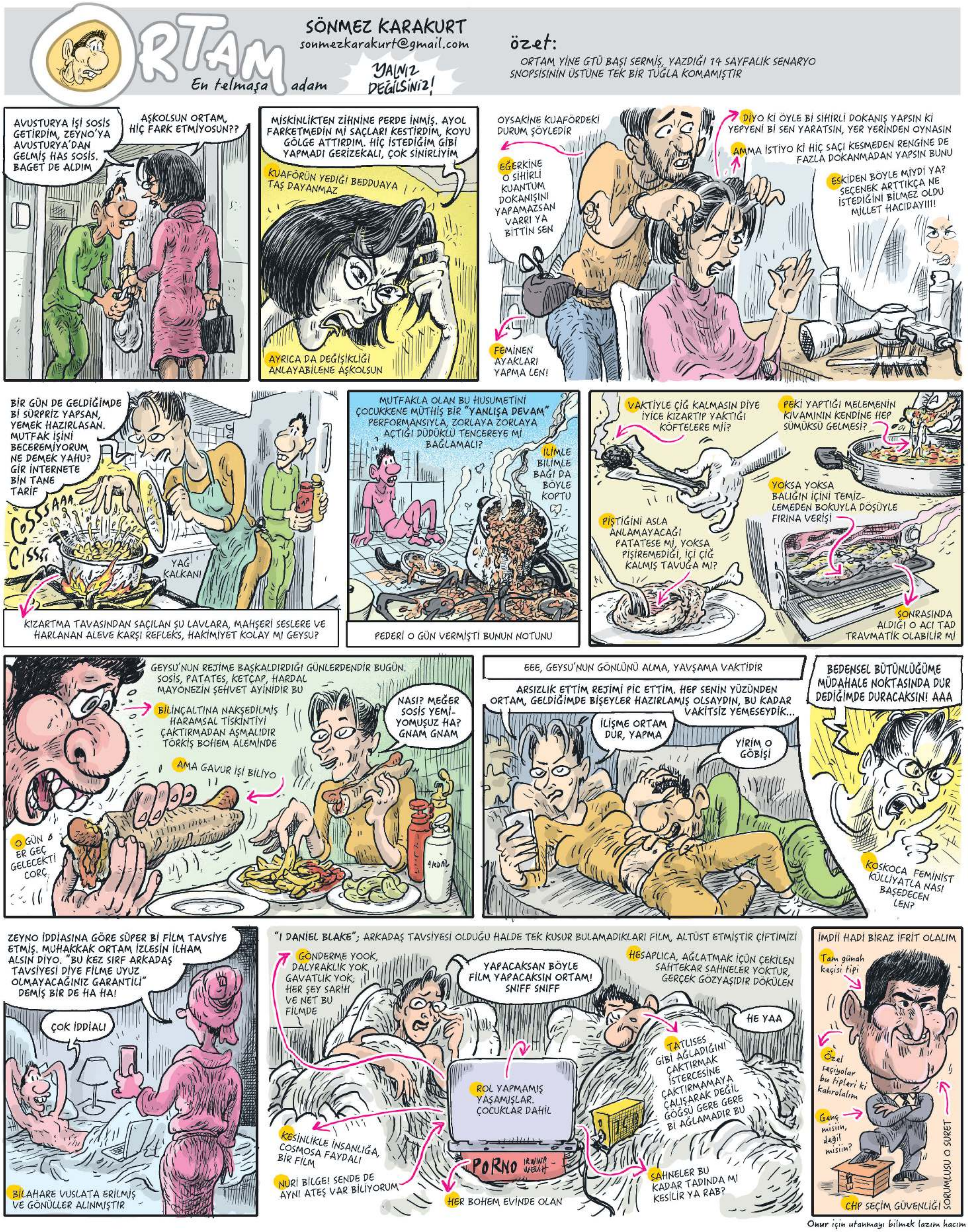
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 ŞUBAT 2019 | Sayı: 597

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

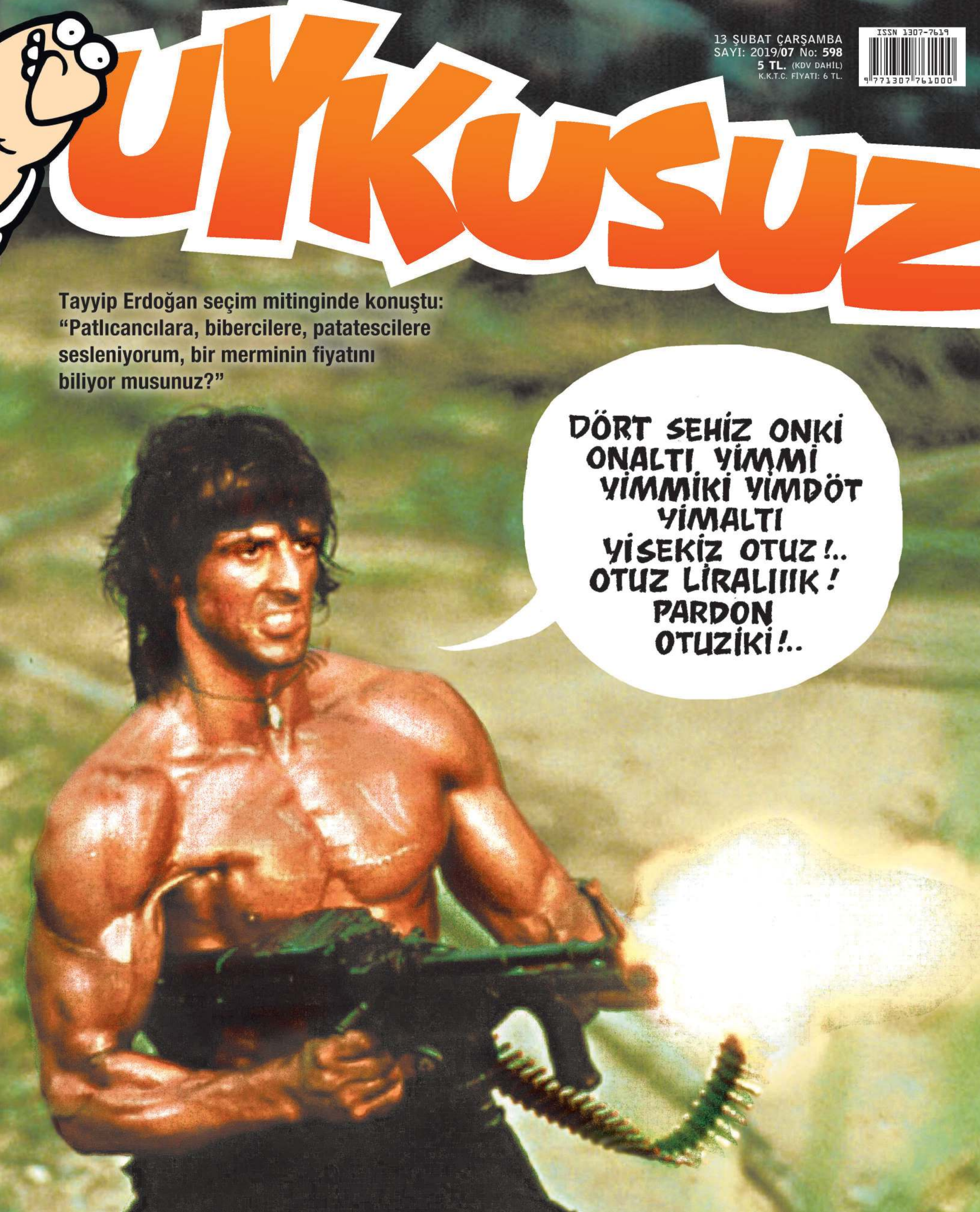
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM YİNE GTÜ BAŞI SERMİŞ, YAZDIĞI 14 SAYFALIK SENARYO SNOPSİSİNİN ÜSTÜNE TEK BİR TUĞLA KOMAMIŞTIR
AVUSTURYA İŞİ SOSİS GETİRDİM, ZEYNO'YA AVUSTURYA'DAN GELMİŞ HAS SOSİS. BAGET DE ALDIM
AŞKOLSUN ORTAM, HİÇ FARK ETMİYOSUN??
MİSKİNLİKTEN ZİHNİNE PERDE İNMİŞ. AYOL FARKETMEDİN Mİ SAÇLARI KESTİRDİM, KOYU GÖLGE ATTIRDIM. HİÇ İSTEDİĞİM GİBİ YAPMADI GERİZEKALI, ÇOK SİNİRLİYİM
KUAFÖRÜN YEDİĞİ BEDDUAYA TAŞ DAYANMAZ
AYRICA DA DEĞİŞİKLİĞİ ANLAYABİLENE AŞKOLSUN
OYSAKİNE KUAFÖRDEKİ DURUM ŞÖYLEDİR
EĞERKİNE O SİHİRLİ KUANTUM DOKANIŞINI YAPAMAZSAN VARRI YA BİTTİN SEN
DİYO Kİ ÖYLE Bİ SİHİRLİ DOKANIŞ YAPSIN Kİ YEPYENİ Bİ SEN YARATSIN, YER YERİNDEN OYNASIN
AMMA İSTİYO Kİ HİÇ SAÇI KESMEDEN RENGİNE DE FAZLA DOKANMADAN YAPSIN BUNU
ESKİDEN BÖYLE MİYDİ YA? SEÇENEK ARTTIKÇA NE İSTEDİĞİNİ BİLMEZ OLDU MİLLET HACIDAYI!!!
FEMİNEN AYAKLARI YAPMA LEN!
BİR GÜN DE GELDİĞİMDE Bİ SÜRPRİZ YAPSAN, YEMEK HAZIRLASAN. MUTFAK İŞİNİ BECEREMİYORUM NE DEMEK YAHU? GİR İNTERNETE BİN TANE TARİF
COSSSAAA CISSS
YAĞ KALKANI
KIZARTMA TAVASINDAN SAÇILAN ŞU LAVLARA, MAHŞERİ SESLERE VE HARLANAN ALEVE KARŞI REFLEKS, HAKİMİYET KOLAY MI GEYSU?
MUTFAKLA OLAN BU HUSUMETİNİ ÇOCUKKENE MÜTHİŞ BİR "YANLIŞA DEVAM" PERFORMANSIYLA, ZORLAYA ZORLAYA AÇTIĞI DÜDÜKLÜ TENCEREYE Mİ BAĞLAMALI?
İLİMLE BİLİMLE BAĞI DA BÖYLE KOPTU
PEDERİ O GÜN VERMİŞTİ BUNUN NOTUNU
VAKTİYLE ÇİĞ KALMASIN DİYE İYİCE KIZARTIP YAKTIĞI KÖFTELERE Mİ?
PEKİ YAPTIĞI MELEMENİN KIVAMININ KENDİNE HEP SÜMÜKSÜ GELMESİ?
YOKSA YOKSA BALIĞIN İÇİNİ TEMİZLEMEDEN BOKUYLA DÖŞÜYLE FIRINA VERİŞİ
PİŞTİĞİNİ ASLA ANLAMAYACAĞI PATATESE Mİ, YOKSA PİŞİREMEDİĞİ, İÇİ ÇİĞ KALMIŞ TAVUĞA MI?
SONRASINDA ALDIĞI O ACI TAD TRAVMATİK OLABİLİR Mİ
GEYSU'NUN REJİME BAŞKALDIRDIĞI GÜNLERDENDİR BUGÜN. SOSİS, PATATES, KETÇAP, HARDAL MAYONEZİN ŞEHVET AYİNİDİR BU
BİLİNÇALTINA NAKŞEDİLMİŞ HARAMSAL TİKSİNTİYİ ÇAKTIRMADAN AŞMALIDIR TÖRKİŞ BOHEM ALEMİNDE
AMA GAVUR İŞİ BİLİYO
NASI? MEĞER SOSİS YEMİYOMUŞUZ HA? GNAM GNAM
O GÜN O ER GEÇ GELECEKTİ ÇORÇ
ARDAL
EEE, GEYSU'NUN GÖNLÜNÜ ALMA, YAVŞAMA VAKTİDİR
ARSIZLIK ETTİM REJİMİ PİÇ ETTİM. HEP SENİN YÜZÜNDEN ORTAM, GELDİĞİMDE BİŞEYLER HAZIRLAMIŞ OLSAYDIN, BU KADAR VAKİTSİZ YEMESEYDİK...
İLİŞME ORTAM DUR, YAPMA
YİRİM O GÖBİŞİ
BEDENSEL BÜTÜNLÜĞÜME MÜDAHALE NOKTASINDA DUR DEDİĞİMDE DURACAKSIN! AAA
KOSKOCA FEMİNİST KÜLLİYATLA NASI BAŞEDECEN LEN?
ZEYNO İDDİASINA GÖRE SÜPER Bİ FİLM TAVSİYE ETMİŞ. MUHAKKAK ORTAM İZLESİN İLHAM ALSIN DİYO. "BU KEZ SIRF ARKADAŞ TAVSİYESİ DİYE FİLME UYUZ OLMAYACAĞINIZ GARANTİLİ" DEMİŞ BİR DE HA HA!
ÇOK İDDİALI
BİLAHARE VUSLATA ERİLMİŞ VE GÖNÜLLER ALINMIŞTIR
"I DANIEL BLAKE"; ARKADAŞ TAVSİYESİ OLDUĞU HALDE TEK KUSUR BULAMADIKLARI FİLM, ALTÜST ETMİŞTİR ÇİFTİMİZİ
GÖNDERME YOOK, DALYRAKLIK YOK GAVATLIK YOK; HER ŞEY SARİH VE NET BU FİLMDE
YAPACAKSAN BÖYLE FİLM YAPACAKSIN ORTAM! SNIFF SNIFF
HESAPLICA, AĞLATMAK İÇİN ÇEKİLEN SAHTEKAR SAHNELER YOKTUR, GERÇEK GÖZYAŞIDIR DÖKÜLEN
HE YAA
TATLISES GİBİ AĞLADIĞINI ÇAKTIRMAK İSTERCESİNE ÇAKTIRMAMAYA ÇALIŞARAK DEĞİL GÖĞSÜ GERE GERE Bİ AĞLAMADIR BU
ROL YAPMAMIŞ YAŞAMIŞLAR. ÇOCUKLAR DAHİL
KESİNLİKLE İNSANLIĞA, COSMOSA FAYDALI BİR FİLM
NURİ BİLGE! SENDE DE AYNI ATEŞ VAR BİLİYORUM
PORNO
HER BOHEM EVİNDE OLAN
SAHNELER BU KADAR TADINDA MI KESİLİR YA RAB?
İMDİ HADİ BİRAZ İFRİT OLALIM
Tam günah keçisi tipi
Özel seçiyolar bu tipleri ki kahrolalım
Genç misin, değil misin?
SORUMLUSU O SURET
CHP SEÇİM GÜVENLİĞİ
Onur için utanmayı bilmek lazım hacım

UYKUSUZ

13 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/07 No: 598
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan seçim mitinginde konuştu: "Patlıcancılara, bibercilere, patatescilere sesleniyorum, bir merminin fiyatını biliyor musunuz?"

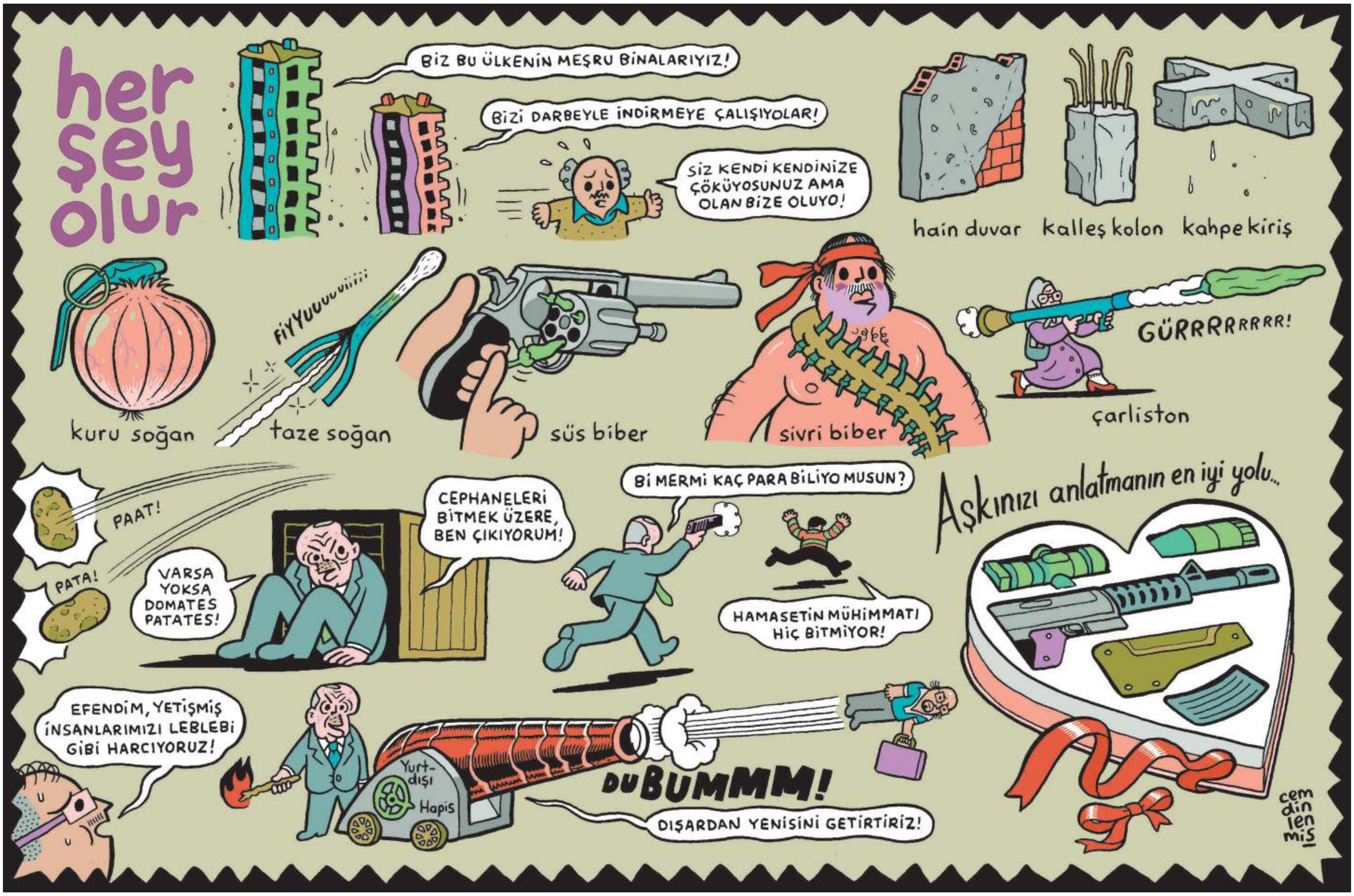

Nikolay'ların Çiftliği

EMRAH ABLAK sene 1924

Amerika'nın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...

@kaansezyum

Cemil Abi'nin mükemmel vücudu

Sizleri bizim dünyamızdan çok uzaklara ama bizimle neredeyse aynı yerde olan bir evrene götürüyorum. Biliyorsunuz **"Birden çok evren mümkün"** diyor bilim insanları… Yani biz bir hayat yaşarken bizimle aynı zamanda başka bir biz gibi bir şey… O da, orada başka bir hayat, başka bir yaşam yaşanabiliyor olmasının ihtimali varmış...

İhtimallere aşık olmayı seven milletiz, romantiğiz, o yüzden bizim kadar romantik olamayan başka bir evrendeyiz şimdi. Gözlerinizi kapatın, nefesinizi verin. İyice nefessiz kalınca da derin bir nefes alın. Bakalım neler okuyacağız, hangi hayal alemlerinde bir teke gibi tıkıtıkı sekeceğiz?

Çok uzakta zamanda başka bir yerde, başka bir evrende
Fonda sürekli Mori Kante – Yeke Yeke çalmaktadır
İşte başka evrende bile illa ki bir Mori Kante vardır
Müzik dert olmaz ama her zaman iyi bir dermandır

Cemil Abi ilginç bir insandı. Yani insan üstü bir insandı. Şimdi insandan daha üstün bir şeye de "insan" denmesi adeta ışık hızında giden trenin önünde el feneri tutmak gibi bir şey ama, neyse bunlar karışık konular, fazla şeyetmeye de gerek yok…

"Kafan ne kadar temizse sen de o kadar temizsindir" dermiş oraların ataları. Kafalar pırıl pırıl olunca hayat da pırıl pırıl oluyormuş. Ne kadar çok şey bilsen kafan o kadar karışıyor, iyice gri bir bulamaç oluyormuş. Hayat denen şey bir çiçeğin nefes alışı yani fotosentez gibi uzun soluklu ama kısa bir şeymiş. İnsanlar bunu fark edip mutlu yaşamaya odaklanmış. İleriye gitmeye gerek yok, geriye gitmeye de gerek yok konumunda bir uygarlık kurup, o noktada kendilerini dengede bulmuş…

Cemil Abi'ye gelirsek, Cemil Abi'nin kafası karışık ne yalan söyleyeyim… Cemil Abi kendini harika bir şekilde odaklama yeteneğine sahip. Cemilciğim her uzvuna, her organına hakim. Dilerse saçları daha hızlı uzuyor, dilerse uzamıyor, dilerse az terliyor, dilerse üzerine bir kova su dökülmüşcesine terliyor. Tırnaklarının uzamasını dilerse durdurabiliyor, saçlarının kepeklenmesini engelleyebiliyor, yaşlandıkça kulaklarının ve burnunun irileşmesinin bile önüne geçecek odaklılıkta bir abi.

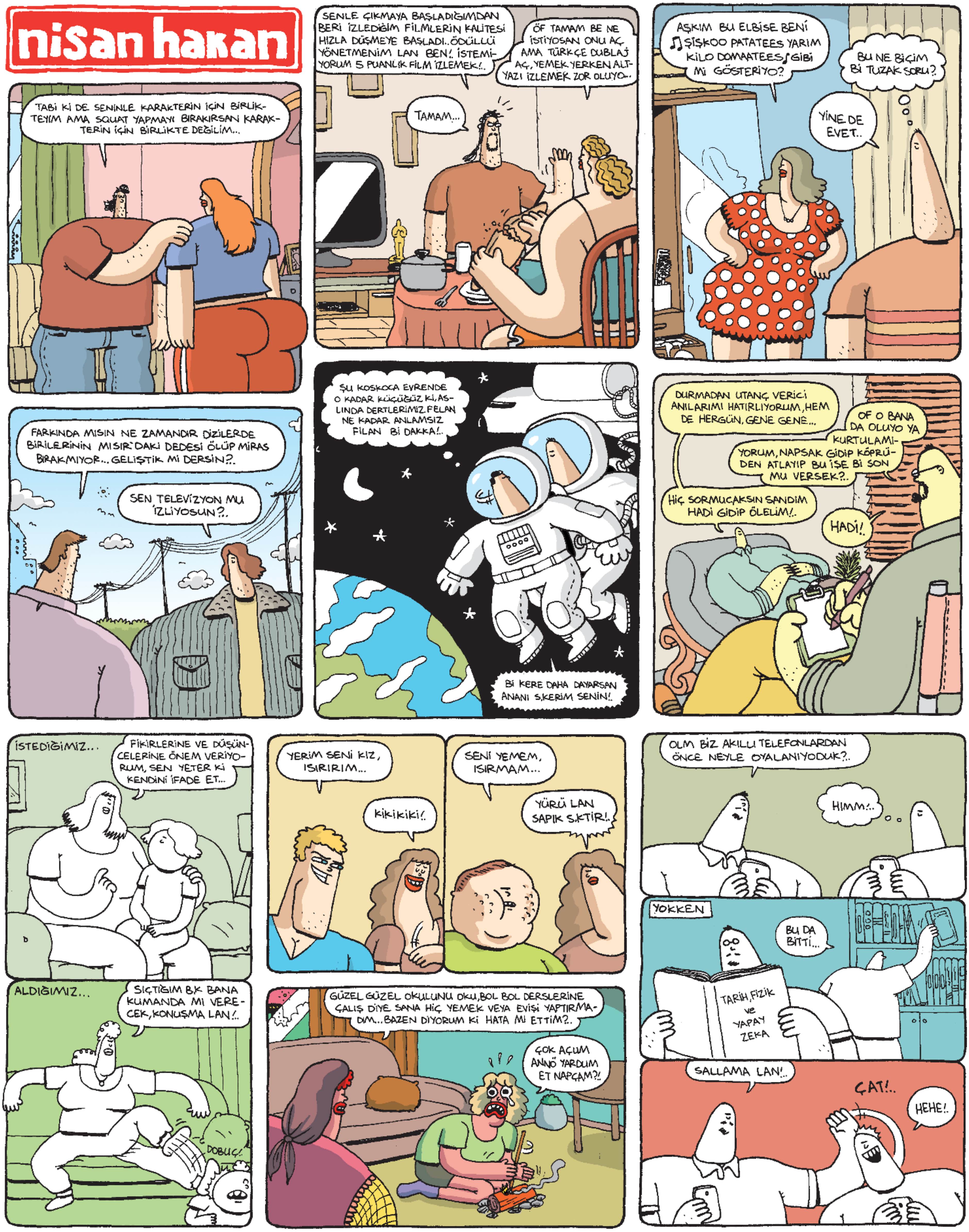
Abi gibi abi, şimdi yalan yok. Ama Cemil Abi'ye ne olduysa, bi noktada ayarını kaçırdı. Midesinin enzimlerinden, sindirim sisteminin geri kalan faunalarına, göz bebeklerinin daralma, açılma hızından, kalbinin atış temposuna her şeye tutulur oldu. Her şeyi düzeltmek, her şeye ayar çekmek istedi aniden.

Cemil Abi'nin kafasında bir Cemil Abi ideası vardı. Bu Cemil öyle mükemmel bir sistem olacaktı ki, mutluluğu bulmuş tüm bu evrenin insanları Cemil Abi'ye hayretler içinde bakacak. Hayatlarının anlamlarını belki de çok afedersiniz ama kaybedeceklerdi…

Cemil Abi bunlara öyle bir tutuldu ki, artık vücudunda kontrol etmediği sinir ucu, lafını geçiremediği kas parçası, bir bakışıyla terse çalıştıramayacağı damar yoktu. **Damar damar üstüne binmesi** diye bir şey olmadığını da ilk kez burada fark etti. Oysa biraz okusa bunu da bilirdi. Neyse bu olaydan sonra vücuduna güveni iyice azaldı. Damar damar üzerine binmesi nasıl olmazdı… Kendi vücudu onu şaşırtmış, yanıltmıştı.

Cemil Abi kendi kendine ayar ola ola, ayar yapa yapa, vücudunun tüm ayarlarını, göz kırpmalarını, nefes almalarını, iç çekmelerini, böbrek, karaciğer hareketlerini bildiği gibi yapmaya çalışa çaşıla bir hal oldu.
Sonra da ona bir hal geldi… Olmuyordu. Hayalindeki Cemil'i göremeden, bir de üzerine vücudunu o kadar yorarak erkenden yaşlandı, genç yaşta dedeliği ve ötesini tattı.

Oysa ne imkanları vardı, güzelliklerin hepsine sahip olmak istedi, şimdi zar zor su içiyor. Bir elini diğeriyle anca tutabiliyor. Bitti gitti her şeyi kontrol edeyim derken.

nisan hakan
TABİ Kİ DE SENİNLE KARAKTERİN İÇİN BİRLİKTEYİM AMA SQUAT YAPMAYI BIRAKIRSAN KARAKTERİN İÇİN BİRLİKTE DEĞİLİM...
SENLE ÇIKMAYA BAŞLADIĞIMDAN BERİ İZLEDİĞİM FİLMLERİN KALİTESİ HIZLA DÜŞMEYE BAŞLADI..ÖDÜLLÜ YÖNETMENİM LAN BEN! İSTEMİYORUM 5 PUANLIK FİLM İZLEMEK!..
TAMAM...
ÖF TAMAM BE NE İSTİYOSAN ONU AÇ AMA TÜRKÇE DUBLAJ AÇ, YEMEK YERKEN ALTYAZI İZLEMEK ZOR OLUYO..
AŞKIM BU ELBİSE BENİ ♫ŞİŞKOO PATATEES YARIM KİLO DOMATEES♪ GİBİ Mİ GÖSTERİYO?
BU NE BİÇİM Bİ TUZAK SORU?
YİNE DE EVET..
FARKINDA MISIN NE ZAMANDIR DİZİLERDE BİRİLERİNİN MISIR'DAKİ DEDESİ ÖLÜP MİRAS BIRAKMIYOR... GELİŞTİK Mİ DERSİN?..
SEN TELEVİZYON MU İZLİYOSUN?..
ŞU KOSKOCA EVRENDE O KADAR KÜÇÜĞÜZ Kİ, ASLINDA DERTLERİMİZ FELAN NE KADAR ANLAMSIZ FİLAN Bİ DAKKA!..
Bİ KERE DAHA DAYARSAN ANANI S.KERİM SENİN!..
DURMADAN UTANÇ VERİCİ ANILARIMI HATIRLIYORUM, HEM DE HERGÜN, GENE GENE...
OF O BANA DA OLUYO YA KURTULAMIYORUM, NAPSAK GİDİP KÖPRÜDEN ATLAYIP BU İŞE Bİ SON MU VERSEK?..
HİÇ SORMUCAKSIN SANDIM HADİ GİDİP ÖLELİM!..
HADİ!..
İSTEDİĞİMİZ...
FİKİRLERİNE VE DÜŞÜNCELERİNE ÖNEM VERİYORUM, SEN YETER Kİ KENDİNİ İFADE ET...
ALDIĞIMIZ...
SIÇTIĞIM B.K BANA KUMANDA MI VERECEK, KONUŞMA LAN!..
DOBUÇ!
YERİM SENİ KIZ, ISIRIRIM...
KİKİKİKİ!
SENİ YEMEM, ISIRMAM...
YÜRÜ LAN SAPIK S.KTİR!..
GÜZEL GÜZEL OKULUNU OKU, BOL BOL DERSLERİNE ÇALIŞ DİYE SANA HİÇ YEMEK VEYA EVİŞİ YAPTIRMADIM...BAZEN DİYORUM Kİ HATA MI ETTİM?..
ÇOK AÇUM ANNÖ YARDUM ET NAPÇAM?!
OLM BİZ AKILLI TELEFONLARDAN ÖNCE NEYLE OYALANIYODUK?..
HIMM...
YOKKEN
BU DA BİTTİ...
TARİH, FİZİK ve YAPAY ZEKA
SALLAMA LAN!..
ÇAT!..
HEHE!..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Hadiii. Alla Allaa. Olaya bak. Sabah sabah ya. Olacak iş değil. Biliyorsunuz bizim evde kedilerimiz var, Venüs'le Çiko. Venüs hep biraz daha baskın bir karakter. Venüs'e sorarsan, o bu evin kraliçesi. Çiko da kimmiş. Haspam. Herkes bu evde yerini bilecek. Herkes de yerini biliyor aslında. Kendince bir hiyerarşi dev. Yalnız bu arada da Çiko bana aşık. Deli oluyor benim için. O kadar çok seviyor ki beni. Sabah sabah da yanlışlıkla Venüs'ün kuyruğuna bastım. Çok da basmadım aslında, az bastım. Venüs de can havliyle bir isyan etti tabii. Sen misin benim Alpay'ıma laf çakan, yirmi metre öteden fırladı Venüs'ün üzerine Çiko. Ve nasıl bir kavga başladı aralarında bilemezsiniz. Daha doğrusu, Çiko'nun Venüs'ü haşlaması olarak tanımlamak lazım bence olayı. Tüyler havalarda uçuşuyor. Gözü döndü Çiko'nun. Bitmeyen bir sopa dönüyor gözümüzün önünde. Ne yapacağımızı şaşırdık. Ayırmaya çalışıyoruz, iyice sinirleniyor, iyice hırpalıyor Venüs'ü. Venüs de şaşırdı. Çiko'dan hayatta beklemeyeceği bir şey oluyor çünkü. Biz de beklemeyiz Çiko'dan öyle bir şey. Yeryüzünün en mülayim kedisi. Evin içinde metrelerce dövdü Venüs'ü Çiko. Dövüyor da dövüyor. En sonunda Özlem toka attı aralarına da öyle alabildik Venüs'ü Çiko'nun elinden. Hala da tam alamadık, tehditlerine devam ediyor bir yandan. Ne Çiko'ymuş. Şaşkınlığımız çok büyük oldu. Daha sonra ben Çiko'yu kucağıma aldım da biraz sakinleşti. İyiyim kızım dedim, ben iyiyim. Venüs'e baktık, bir şeyi yok ama kafayı yemiş durumdaydı o da. Olanları anlamaya çalışıyor, anlayamıyor. Çiko'yu aldım, yukarıya çıkardım. Gözü sürekli aşağıda ama. Venüs'ten hıncını alamadı çünkü. Bu Çiko ki Venüs'ün yarısı kadar. Eğer bu evde biri birini hırpalayacaksa bu hep Venüs olurdu. Bugün Venüs hayatının şokunu yaşadı. Bulaşmayacaksın arkadaşım, benim aşkıma bulaşmayacaksın, ne olmuş yani az biraz kuyruğuna bastıysa, hem az basmış, hem biraz basmış, ne olmuş yani, sen de kuyruğunu oraya koymasaydın o zaman. Aradan biraz zaman geçti, Venüs yukarıya doğru gelmeye başladı. E acıktı çünkü Venüs. Mamalar sular üst katta. Çiko'dan nasıl tırsıyor ama. Çiko derhal gardını aldı. Birbirlerine karşı ötüyorlar ama artık kavga da etmezler gibi. Ben de zaten bu arada hazırlandım, evden çıkıyordum. Bisiklete bineceğidim. Binerim çünkü. Ben bu bisiklete binerim aga. Binerim de binerim, binerim de binerim. Tam merdivenden iniyordum ki, Çiko'yla göz göze geldim. Gördüğüm manzara karşısında yutkundum. Çiko ağlıyordu. İki gözü iki çeşme derler ya, yemin ediyorum aynen o şekilde insan gibi ağlıyordu Çiko. Acayip üzülmüş yaşananlara. Artık neye tam olarak üzülmüş bilemiyorum ama bir şeylere çok üzülmüş. Çok içerlemiş. Bana karşı yapılan terbiyesizliğe mi taktı artık, çünkü o onu bana karşı yapılan bir terbiyesizlik olarak algıladı bence. İnsan aşkını korumaz mı, önemsemez mi, ona bir şey olsa kahrolmaz mı. Ya da ne bileyim, Venüs'ü dövüşüne de üzülmüş olabilir. Bilemezsin ki. Kucakladım Çiko'mu. Bayağı insan gözyaşları siler gibi sildim Çiko'mun gözyaşlarını. Üzülme kızım dedim, bir yanlış anlaşılma oldu. Sizi çok seviyorum dedim. Barış Venüs ablanla da, tamam mı dedim. Öptüm kokladım Çiko'mu, yere koydum. Venüs'ü de sevdim, Venüs'ü de öptüm. Şu anda bu satırları Kuzguncuk'tan yazıyorum. Dönerken ıslak mama alayım da, aynı kaptan kardeş kardeş yesinler. Çünkü bir ıslak mamanın tamir edemeyeceği hiçbir kedi kalbi yoktur. Bu arada sanırım tıraş vaktileri de geldi. Ne tüy topladım sonra çünkü be. Ne tüy topladım. Tüy dökmeye başlamaları an meselesi. Yanarız. Yanmadan tıraş ettireyim de hiç yanmayalım sonra. Çünkü yanınca da çok yanıyor insan.
æ Bu ara zaten evdeki kediyle kuşla başım belada. Manyaklar ya. Şimdi benim cennet papağım Kata, önüne gelen her kuşla çiftleşen azgın bir kadın. Ben kendisine kısaca mokar hastası diyorum. Manyak mıdır nedir ya başıma. Dünyanın da en güzel kuşu. Nasıl uysal. Daha bir ısırığını görmedim. Fakat bu kuş mahlukatı çok ilginç bir yaratık. Yumurtlayacağı zaman, buna bir annelik içgüdüsü geliyor, sanki ben yumurtasına bir şey yapacakmışım gibi, inanılmaz saldırganlaşıyor. Bunu Çiko gibi düşün. O hiçbir şekilde gagalamayan hayvan, kafesine yaklaştırmıyor, parmaklara koparmalık girişiyor. Kanatmalık taarruza geçiyor. Yumurtladı daha sonra, yumurtalarını aldım ben. Çünkü her yeni can ayrı bir sorumluluk. İstemiyorum. Üresinler istemiyorum. Ben bendeki hiçbir kuşu satın almadım. Hepsini kötü koşullardan aldım da kurtardım. Mutlu bir ömür sürsünler istiyorum, derdim bu. Neyse, artık yumurta, annelik diye bir derdi kalmadığı halde, hala saldırıyor bana. Alışkanlık edindi. Kafesin dışındayken sorun yok, yine can, ama kafesin içindeyken, deli çıkıyor. Gözü dönüyor. Ne yapacağımı hiç bilemiyorum. Bu ara uysallar çıldırmış durumda. Gerçekten olaylar bir acayip.
æ Hoşça kal.

"HEY"
14 Şubat Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
9 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

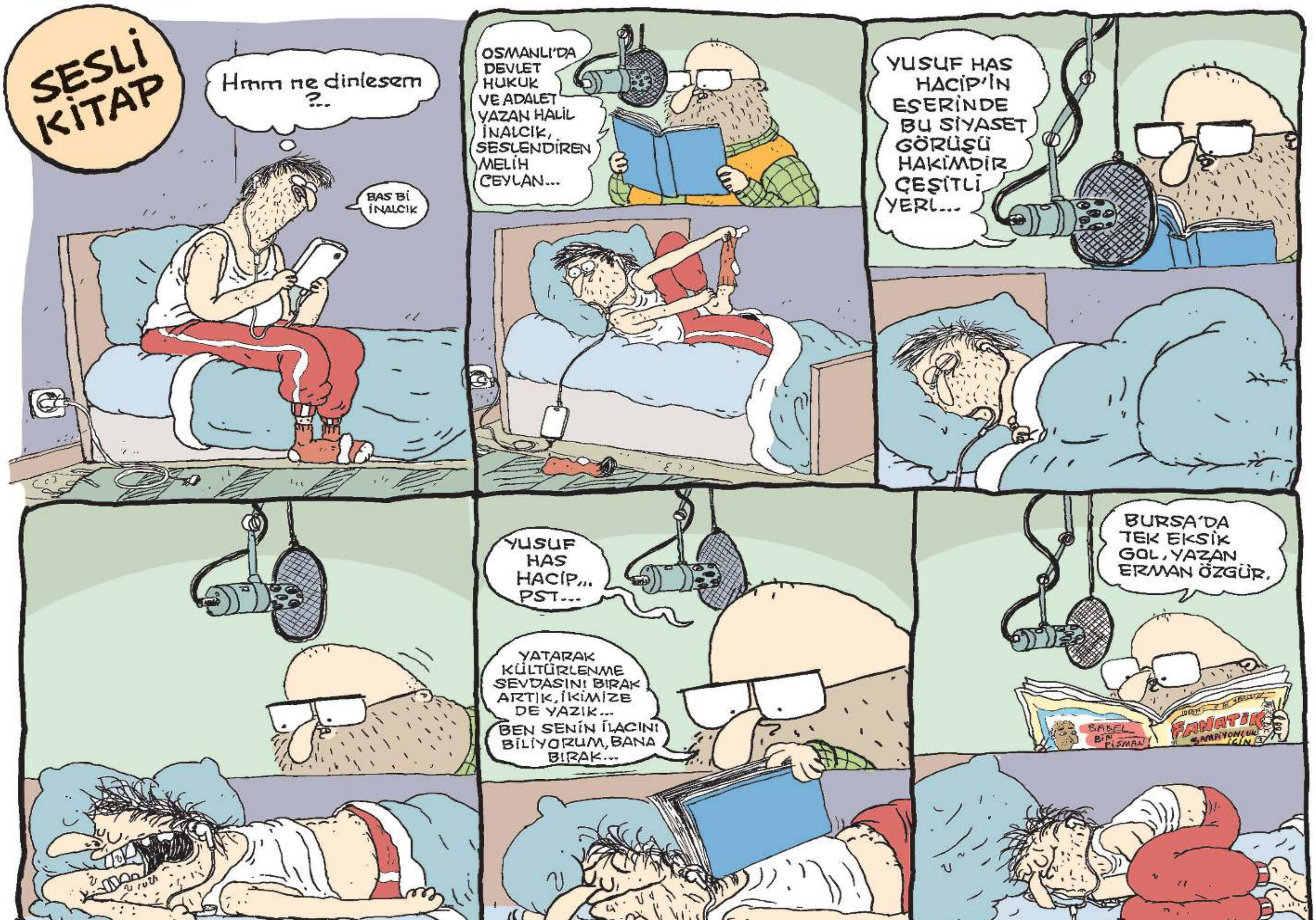

uğur gürsoy

CAHİLLE SOHBET

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Paralel Evrenden Bildiriyorum

Geçen hafta bir sabah uyandım, televizyonu açtım ve mutfağa çay demlemeye gittim. Çayı demlerken televizyonu dinliyordum ve birden AKP'nin hiç iktidar olamadığı paralel bir evrende uyandığımı farkettim. Zira televizyondan yükselen seslerden anladığım kadarıyla AKP muhalefetteydi ve iktidardaki CHP-HDP ve İyi Parti'den oluşan koalisyonu kıyasıya eleştiriyordu. Çayı demleyip telaşla televizyonun başına koştum.

Galiba gerçekten paralel evrendeydim çünkü AKP sert manifestolar yayınlayarak iki ay sonra yapılacak yerel seçimlerde belediyelere talip oluyor, CHP, HDP ve İyi Parti'nin belediye rantı için nasıl da içten içe kaynadıklarını anlatıyordu. Bu paralel evrende anlaşılan o ki Türkiye'yi onlarca yıldır CHP yönetiyordu. Paralel evrenin Kılıçdaroğlu'su bizim evreninkinden daha bir cevval olmalıydı ki iktidar olmakla kalmamış, iktidarı da onlarca yıl elinden bırakmamıştı. Ama anladığım kadarıyla AKP ve Recep Tayyip Erdoğan, yıllardır iktidarı elinde bulunduran Kemal Kılıçdaroğlu'na karşı son derece sert bir muhalefete girişmişti.

Muhalefet lideri Recep Tayyip Erdoğan'ın açıkladığı manifestoya göre AKP belediyeleri alırsa imar planlarını şeffaf yapacak, her tür değişikliği duyurarak halkın görüş ve onayını alacaktı. Televizyonda madde madde açıklanan manifestoyu dinledikçe gördüm ki paralel evrendeki Türkiye'nin belediyelerini onlarca yıldır yöneten CHP, HDP ve İyi Parti öyle kötü işler yapmış, şehirleri öyle berbat yönetmişti ki belki de bu paralel evrenin gidişatına karışmamak gerekiyordu. Hiç olmazsa bu paralel evrende muhalefetin bu sert çıkışları televizyon kanallarında yer bulabiliyor diye paralel evren adına paralel paralel sevindim.

Muhalefette olmasına rağmen sesini duyurabilen AKP'nin yerel seçim manifestosuna bakılırsa Türkiye'yi ve belediyeleri yöneten CHP, altyapı ve ulaşımı berbat etmiş, şehirleri şehir olmaktan çıkarmıştı. İçmesuyu, yağmursuyu, kanalizasyon, ve enerji hatlarıyla ilgili sorunlar çığ gibi büyümüştü. İnsanlar trafikte ömür çürütüyor, park yeri konusunda tam bir kargaşa yaşanıyordu.

Tıpkı bizim evrenimizdeki gibi paralel evrende de kentsel dönüşüm adı altında bina bazlı bir dönüşüm gerçekleştirilmiş, çarpık yapılaşma deprem riskini de artırmıştı. CHP bu kentsel dönüşümlerde tarihi dokuya, her kentin özel ihtiyaçlarına falan hiç dikkat etmemiş, şehirlerin asli karakterlerini yok ederek sırf ranta odaklanmış olacak ki AKP, her şehrin kendi coğrafyasına, iklimine, tabiatına, tarih ve insan dokusuna, büyüme alanlarına uygun gelişme modelleri hazırlamayı vaadediyordu. Yine CHP çevreye saygısız, doğayla uyumsuz, yeşil alanları yok eden şehirler yaratmıştı ki AKP bütün bunları tersine çevirmeyi öneriyordu.

Paralel evrendeki AKP'nin yatay şehirleşme vaadini görünce gözlerim yaşardı. CHP şehirlerin dağını taşını çirkin gökdelenlerle doldurmuştu anlaşılan. CHP'nin Türkiye'nin dört bir yanına birbirinden çirkin TOKİ gökdelenleri dikmesinden rahatsız olan AKP, buna karşılık yatay şehirleşmeyi savunuyordu. Yine CHP belediyelerin bütçelerini, tek bir taraftarı bile olmayan saçma sapan futbol takımlarına, okçuluk tekkelerine, hokkabazlık yurtlarına falan aktarmış olacaktı ki AKP tasarruf ve şeffaflık şiarıyla yola çıkmış, hangi kaynaktan gelirse gelsin belediye bütçesine giren her kuruşta herkesin hakkı olduğunu hatırlatıyordu.

Bir an ne yapacağımı bilemedim. Acaba bu paralel evrendeki insanları arayıp "Yahu ben bu adamların iktidar olduğu bir paralel evrenden geliyorum, ne şeffaflığı, ne onayı? Şehrin göbeğindeki parkı yıkıp yerine abuk subuk, soğan kubbeli, eklektik, Engin Ardıç'tan başka seveni olmayan dandik bir binayı yeniden yapmaya kalktı, milyonlarca insan itiraz etti ama yine de yapacağım da yapacağım diye tutturmuştu!" demek istedim. Tabii diğer yandan paralel evrendeki ben de, bizim evrene düşmüş, AKP iktidarındaki bir Türkiye'nin nasıl olduğunu izleyerek insanlara "Abi diğerlerinin de elle tutulur bir yanı yok," demeye çalışıyor olabilirdi.

Biraz da korkarak bilgisayarı açtım. Bir şeyler yolunda değildi. Twitter, internet siteleri falan bizim evrenden farksızdı. Şaşkınlık içinde tekrar televizyona dönüp kanalları dolaştım. Yok arkadaş, her kanalda AKP'nin sert muhalif söylemleri tam gaz devam ediyordu. Nasıl oluyordu da bu paralel evrenin televizyonları muhalefet liderine saatlerce yer veriyordu böyle? Televizyonu kapattım, mutfağa gidip çayın altını söndürdüm, tekrar yatıp uyumaya çalıştım. "Uyursam geçer," diye düşündüm, uyuyarak hiçbir şeyin geçmediğini bildiğim hâlde.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Ödünç aldım 'can' denilen hayatı...'' - Meriç Karcal

● Son teknoloji, son pazarlama, son şehirleşme deyince kıpır kıpır olanlarla, son din lafını duyunca yüzünü buruşturanlar aynı kişiler...

● ''Bahçevansın biberin yok, dalyaraksın haberin yok!'' sözünü bulan neşeli atamız ile ''Bağ benim belletirim, göt benim elletirim'' lafının mucidi şen ata, arkadaştılar muhtemelen...

● Alınyazımdan gayet memnunum. Ama seçenek gerekseydi, geniş zamanda Dostoyevski yazsın isterdim. Heyecanlı olurdu, zira 'fikir' ve 'karakter' onun için aynı, birbirinin yerine kullanabiliyor bu kelimeleri...

● ''Godeştaşlayan'' diyolarmış ya mandalinaya bir kısım Bodrumlu. Biliyorum, ilk bakışta öncü sanatçı adı gibi. ''Godestein'' felan gibi. Ama hayır: Godeştaşlayan.

● Kardeşler, tufaya düşmeyin, ''Narkoz'' adlı dizi, dizi mizi değil. Reklam. Kocaman bir reklam. Ne reklamı? Tabii ki kokain. Kokain reklamından başka bir şey değil Narkoz. Tamamını seyretmeye gerek yok. Al, oturt, seyrettir en sıkı kimyasal madde karşıtlarına bu diziyi, aynı gün ''Acaba denesek mi?'' derler. Çok para harcanmış, pek ince hesaplanmış bir reklam... Kokain kartelisin. Reklam yapamazsın. Medya kapalı, televizyon kapalı, havalimanı falan kapalı. Ama 'serbest içerikli' alan var, sinema ve özel kanallara dizi. Nitekim yıllar önce, ''Beyaz Şeytan'' adıyla uzun metraj film yapılmıştı Escobar'ın hayatı. Şimdi daha yaygın, daha ince, daha hedefe yönelik çeşitlemesini yaptılar çünkü yeni meraklar, yeni müşteriler, yeni pazarlar lazım. Yapacağın işte bu dizidir, ilginçlik ve yakın tarih makyajıyla 'maddenin' pratik kullanım ve dolaşımını sergileyerek, yeni beyinlere saldırmak. Detay şifreleri çok sonra netleşecektir... Sosyal zaafiyetten servet kazanmak kötü şeydir, kokain bağımlılığı kötü bir şeydir, bağımlılık duyduğunuz tek madde 'kitap' olsun...

-''Akrebe 'Kışın niçin dışarı çıkmıyorsun?'' diye sordular, 'Yazın ne saygı görüyorum ki, kışın da çıkayım?' dedi.'' - Şirazlı Sadi, Gülistan'dan

● Eskiden 'Adalet Sarayı' vardı, şimdi 'Saray Adaleti' var...

''Ooooh, paşa beyimiz uyusun, seksi ve işçi kadın mesaisine ara vermesin ha!''

● Aydın Doğan'dan bile 'rejim karşıtı' çıkaran despotluk, sen nelere kadirsin!

● 1961 Anayasası, bu toplumun 'kazanılmış hakkı' değil midir? En az oradaki siyasal, sosyal ve sendikal haklara derhal ulaşılması gerekmez mi? Devleti, varlığını borçlu olduğu halkın haklarını nasıl, nasıl, nasıl gaspedebilir?

● Hepimiz Zühal Olcay'ız, tekimiz hariç...

● 2002 yılında ''başa geleni'' daha ne kadar çekeceğiz acaba?

● Bugün İstiklal Marşı'nı ilahi haline getiren, yarın da göndere korsan bayrağı çeker....

● Yedi yaşındaki bir kız çocuğunun, babasına ''Çok mutluyum baba, çok mutluyum, n'apacağımı bilemiyorum'' diye bağırması...

● Ayva da ne güzel kararıyor be kardeşim. Hava bu kadar güzel kararamaz! Tatlı bir disiplinle kahverengileşiyor ayva. Böyle güzel kahverengi başka nerede var? E, kahvede var, evet. Eşyanın tabiatı. Yaşasın ayva, yaşasın kahve! (Paragrafı bağlayamamak.)

● Dostoyevski niçin kumarbazdı?

a) İskambil kağıtlarını taşımak, yazı kağıtlarını taşımaktan daha kolaydı...
b) Yazarlıktan hak edip kazanamadığını, kumardan hak etmeden kazanmak istiyordu...
c) Toplu halde yaşanan suçluluk duygusundan pay alarak sosyalleşmek istiyordu...
d) Edebiyatın çok ihtimaline karşın kumarın iki ihtimali, kesinlik ihtiyacını karşılıyordu...
e) On üç yaşından beri kupa kızına aşıktı...
Cevap: Paşa gönlünüz bilir!

● Bezginlik her yaşta fenadır lakin en fenası da genç bezginliği. Tam da neden bezdiğini bilemeden, muhtemelen bezmek. Daha da acaip, bir nevi vakit geçsin diye bezmek...

● Diego Armando Maradona, Beşiktaş'ın medya sözcüsü olsun... Başkan Fikret Orman'a ve tüm etkili, yetkili kişilere yarım asırlık kopkoyu bir Beşiktaşlı, Beşiktaş şairi olarak sesleniyorum. Beşiktaş arması, Maradona'ya yakışır! Madem dünya markası olma yolundayız ve haklı başarımızı tüm aleme duyurmak isteriz, bize yakışan vitrin yüzümüz işte orada. Yaşayan Efsane, ömründe görmediği sevgiyi burada görecek. (Boca ve Napoli'ye saygım sonsuz ama biz de Beşiktaşız.) Ve Efsane sayesinde Beşiktaş'ın o güzel adını dünyalarda duymayan kalmayacak, Peru'nun dağ köylüsünden Laos'taki balıkçıya kadar. Haydi, kavuşsun efsaneler. Tek hamle: Şah ve mat...

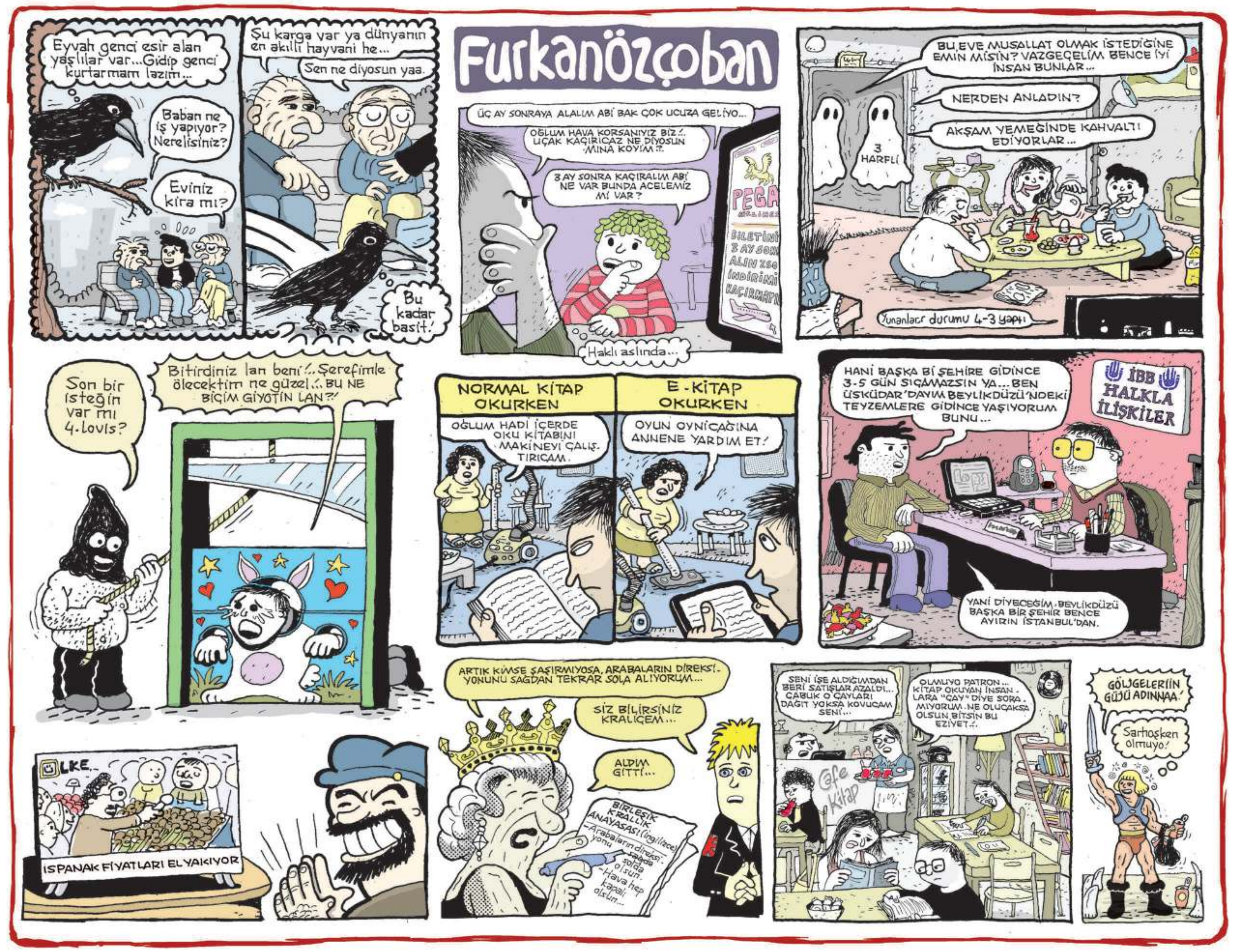
● ''Alçak basınç ve buna bağlı cephe sistemleri...'' Hava durumunun yasaklanması da yakın gibi. Yasaklama konusunda Ankara tahmini: Yedi/Yirmidört...

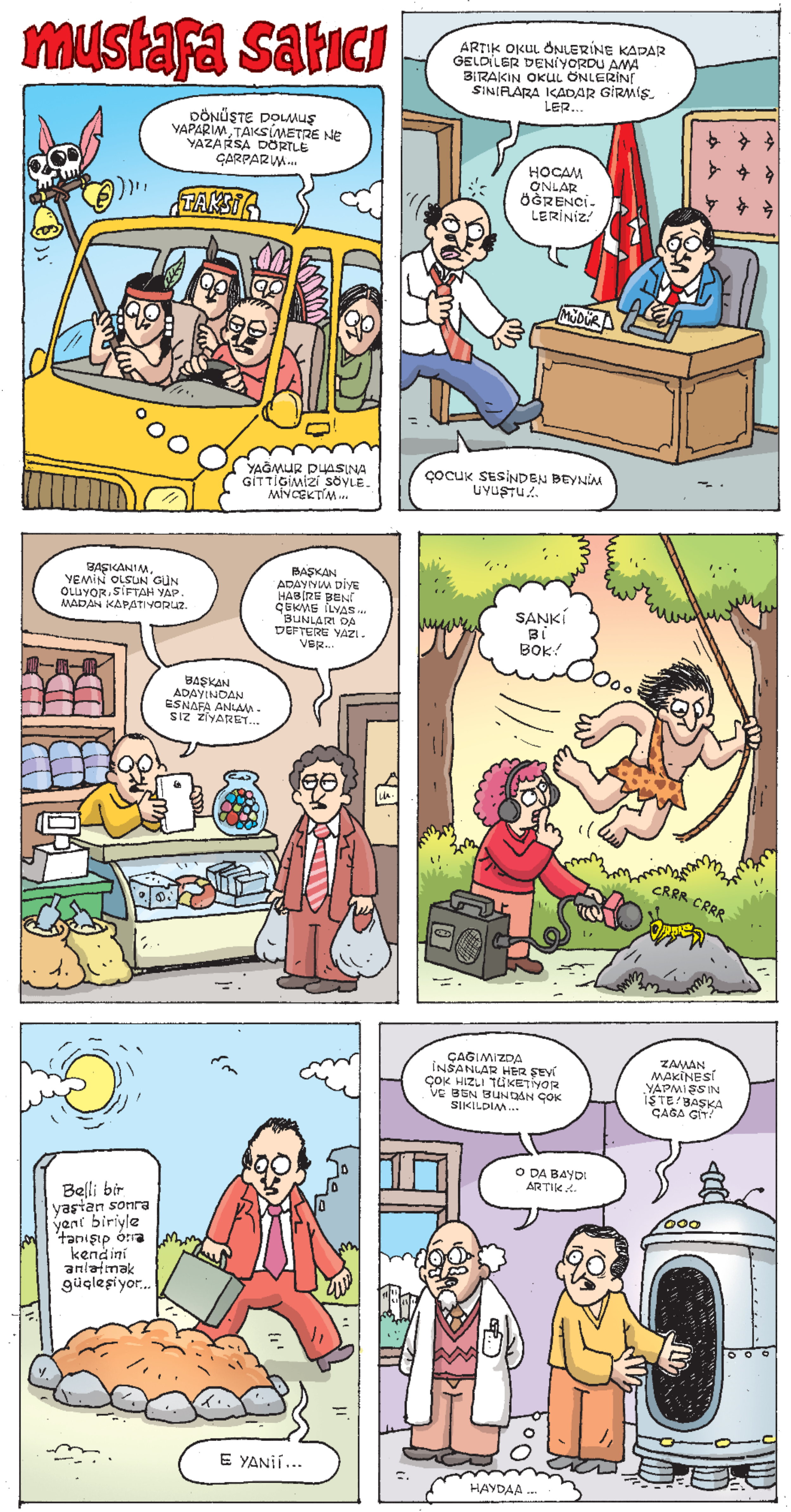
● Geçen sonbaharın ilk günlerinden biri, arkadaşım Barış Kaya'nın evinde tansiyonum düştü, hafif bir sendeledim. Sonra yere çöktüm. Barış'tan önce köpeği Mernuş geldi yanıma, nasıl bir hissetmeyse o, dolanıyor çevremde, yalıyor her tarafımı. Esirgemedi canımın içi ilgisini, alakasını. Unutamadığım bir arkadaşlık oldu. Çok yaşa sen e mi Mernuş...

● birinci eski:
karamela kavuniçi
nerde benim renklerim
arsadan tapudan
bahsediyor denklerim

Duyuru: 'Vedat Bey'in Görkemli Hayatı' adlı kitabım Karakarga Yayınları'ndan çıktı...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

DOKSANLARIN BAŞINDA SEKS

Temas

Yıl 1991. Cumartesi öğleden sonraları ergenlerin doluştuğu bir yeraltı diskosundayız. Yeraltı derken yanlış anlaşılmasın; bir apartmanın bodrum katında, yüksek sesli müzik ve yanıp sönen ışıklarla küçük şehir gencinin aklını alan boktan bir mekândan bahsediyorum. O yıllar bütün fast food'lara hamburger, bu tür bütün mekânlara da disko deniyordu. Hamburger yiyip diskoya gitmek "şimdiki gençler" damgası yemek için yeterliydi. Kahramanımız Ozan, bir doğum günü davetiyle ilk defa geldiği bu karanlık ortamda zaman ve mekan kavramını yitirip başka bir boyuta geçiyor. Okul hayatı süzme silik seyrettiğinden, değişik dans figürleriyle farklılığını ortaya koymak üzere disko topunun hemen altında saf tutup debelenmeye başlıyor. Fena değil; hatta dikkatleri üzerine çekecek kadar iyi. Gittikçe şımarıyor Ozan. Moonwalk yürüyüşüyle Ebru'nun yanına kadar ilerliyor. Ebru Ozan'dan memnun, kendi zayıf dansını bırakıp onun figürlerini taklit etmeye başlıyor. Genç bir erkek için büyük bir onur bu. Nasıl bir müzik çalıyorsa artık hafif hafif kalçalarını tokuşturmaya başlıyorlar. Kalça temasıyla birlikte içindeki coşku daha önce hiç denenmemiş, tarifi imkansız dans figürlerine zorluyor Ozan'ı. Elinden gelse tepesindeki disko topuna rövaşata atabilir. Bir iki saçma dönüş ve MC Hammer açılışının ardından, iki elini avuçları yukarı bakacak şekilde öne uzatıp sağa sola sallamaya başlıyor. Nasıl tarif etsem; solundan atılan bir karpuzu yakalayıp sağ tarafa atıyormuşum gibi kaba ya da bir bebek sallıyormuş gibi naif bir hareket düşünün. Komiklik ile ilginçlik arasında gidip geliyor adeta. Hareket Ebru tarafından beğeniliyor. Ebru'ya iki saniyede bir karpuz aktaracak kadar hızlanıyor. Şımarıklık had safhada. Belki bu hareketi kalça tokuşturarak kutlarız diye Ebru'ya iyice yanaşıyor. Soldan alıp sağa verdiği bir an, eli Ebru'nun sol memesine çarpıyor. Kötü bir niyeti yok, ama çarpma ellerinin konumu dolayısıyla biraz avuçlamayı andırıyor. O kadar kendinden geçmiş ki Ozan, çarpma sonrası duracağına adeta memeyi alıp sol tarafa atıyor. "Yavaş be napıyosun sen!" diye bağırıyor Ebru. İki elini havaya kaldırıp "Pardon!" diyor Ozan. Dansı bırakmıyorlar ama araları soğuyor.

Bu direngen meme, ergen coğrafyasını alt üst ediyor Ozan'ın. Kolay değil; asla temas beklenmeyen yılların ona hediyesi bu. Elinin hareketine aynı basınçla cevap veren, elini adeta tokatlar gibi geri gönderen bu memenin yapısal direnci beynini tamamen boşaltıyor. Gece yattığında, öğle saatlerinde yaşadığı teması bir şölene çeviren hayallere dalıyor. Ama ne hayaller: *Eli, Ebru'nun memesine çarptığında dans etmeyi keserek "Pardon!" diyor. Fakat hayalindeki Ebru nedense kızgın değil. "Evet, mememe çarptın, ama sorun yok" der gibi biraz mahcup ona bakıyor. Karşısında tepki veren değil, heyecandan aldığı derin nefeslerle göğüsleri iyice belirginleşen bir kadın var. Diskonun yüzlerine vuran mavi-yeşil-kırmızı ışıkları altında birbirlerine bakarak diğer ergenlerden soyutlanıyorlar. Sonra ne oluyorsa Ozan aniden dudaklarına yapışıyor Ebru'nun. Diğer ergenler böyle bir sahne için en az beş sene daha bekleyecek zavallı birer figüran artık. Disko adeta boş. Uzun uzun öpüşüyorlar. Scorpions yeni şarkıları "Wind of Change"i onlar için söylüyor. Dans ediyorlar. Aralarına bir kişi daha sığabilecek mesafede sallanan yaşıtları gibi değil, gerçek birer aşık gibi bedenleri birbirine değiyor. Birini bildiği memelerin bu sefer ikisini birden hissediyor. Hayalin bu kadarı bile yetiyor ona, daha fazlasına gerek kalmıyor.*

Temasın ertesi günü

Bütün sosyal hayatları okul çıkışı Sempati Tost Salonu'na gidip yarım ve ardından çeyrek suculu tost yemek olan bir arkadaş grubu var Ozan'ın. Hepsi çok iyi çocuklar, ama bir kızla çıkarak karşı cins konusunda belli bir yol kat etmiş olan bazı yaşıtlarına göre sıfır noktasındalar. Bu yüzden Ozan'ın disko açılımı bu grubun bütün elemanlarını sarsacak güçte bir devrim sayılabilir. Ozan, arkadaşlarına büyük bir coşkuyla anlatıyor olayı. Ebru ve onun sol memesi bomba gibi düşüyor Sempati Tost Salonu'nun ortasına. Olayı dinlerken tostunu çiğnemeyi unutanlar var. Bir memenin dokusunu tümüyle hissetmiş olması, hayatın daha ileri yaşlarında açılması gereken gizlerini erken yaşta tecrübe etmiş bir lidere dönüştürüyor Ozan'ı. (Oysa yaşıtları arasında sigara içenler, öpüşenler ve dolaşan bazı dedikodulara göre "neler neler" yapanlar var.) Ozan coştukça coşuyor; "Şaka maka avuçladım oğlum,", "Nası sert biliyo musun?" gibi gittikçe ayılaşan ayrıntılarla kendinden geçiyor. Sağolsunlar arkadaşları da bu iştahlı anlatıcıyı daha çok anlatması için teşvik ediyorlar. Mesela Adnan, "Nası sert? Çok mu sert?", "Elinin tersi mi denk geldi, düzü mü?" gibi sorularla adeta o anları bir de kendi yaşamak istiyor. Ozan'ın başına gelenler, o gece geç saatlerde bütün grubun ortak hayaline dönüşüyor. Yattıkları yerden gözlerini tavana dikerek Ozan'ın hikayesine kendilerini yerleştiriyorlar. İstisnasız hepsinin eli memeye çarpıyor. Herkes kendi hayalgücüyle sevişiyor. Durum içler acısı; mesela Fırat, Ozan'ın anlattığı dans figürünü anlayamadığı için dans kısmını atlayıp direkt yapışıyor Ebru'ya. Ebru da çıkıp "Napıyorsun sen?" demiyor Fırat'a.

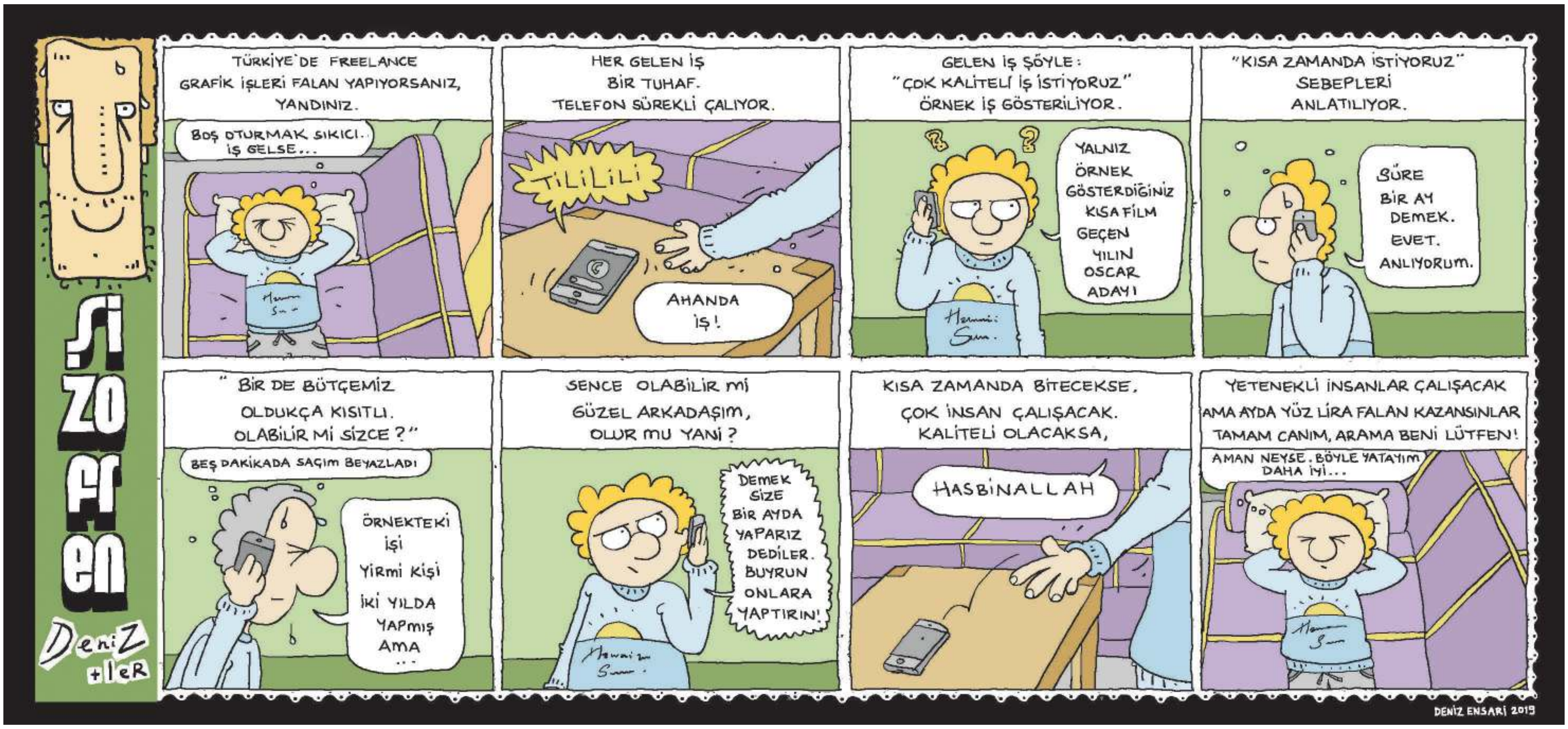
Temasın üçüncü günü

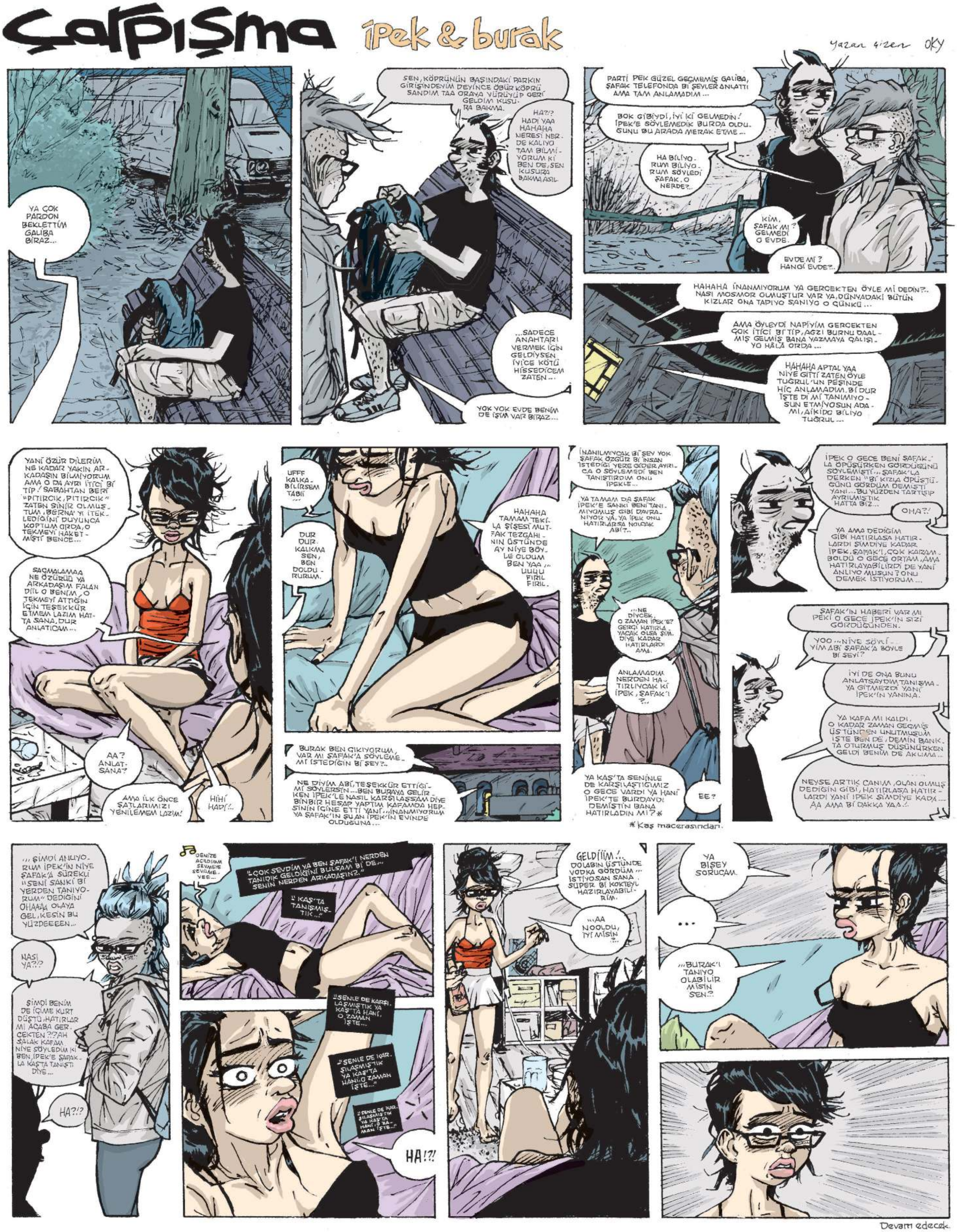
İşler bir anda değişti. Ozan, ergenlere has ani bir duygu değişimiyle olaya farklı bir anlam yüklemeye başladı. Sempati Tost Salonu'nu iki gündür dolduran seks coşkusu yerini aşk acısına bırakmış durumda. Daha dün, "Şaka maka avuçladım," diyen gevrek sesi, bugün, "Çok güzel kız oğlum," derken neredeyse fısıltıyla çıkıyor. Herkes tostunu hüzünle ısırıyor. İşin ilginci, Ozan'ın "madem bu memeye değildi öyleyse neden beraber olmuyoruz ki" gibi bütün aşamaları atlayan bu düşünce sistemi arkadaşlarına da garip gelmiyor. "Tabi lan, kızın sana kesin ilgisi var," gibi çıkışlarla Ozan'ı destekliyorlar. Art arda devirdikleri tostlar kafa yapıyormuş gibi bir halleri var; kimse durumun saçmalığına itiraz etmiyor. "Tamam," diyor Ozan, "yarın sabah konuşucam Ebru'yla." Daha dün, "Nası sert?" diye soran Adnan, "Konuş tabi lan! Ne kaybedersin?" diyerek destek veriyor. Bu kararla birlikte grup biraz neşeleniyor. Ozan'ın yeni aşkını ilave birer çeyrek tostla kutluyorlar.

Temasın birinci haftası

Her gün, bir sonraki gün aynen tekrarlamak üzere, "Yarın artık kesin konuşuyorum Ebru'yla," diyor Ozan. Fakat ne yazık ki konuşma bir türlü gerçekleşemiyor. "Yarın" için tosttan başka bir kesinlik yok hayatlarında. Daha bir hafta önce hayallerini süsleyen memenin, Ozan'ın aşk ilanıyla birlikte bir "yenge memesi"ne dönüşmesi ve tabu haline gelmesi grubun biraz canını sıkıyor. Ozan çıkma teklifini ertelendikçe renksiz, sıkıcı Sempati günleri geri dönüyor sanki. Yarım ve çeyrek ikilisinin mutlak iktidarı yeniden ele geçirmesi an meselesi. Grup, yarım sucuklularının sonuna gelirken Ozan aniden, "Kabul etmezse kendi kaybeder," diye sesini yükseltiyor. Daha teklif bile etmeden neden bir anda olumsuz düşündüğü belli değil. Sonra ergenlere has nedensiz öfkesiyle sanki bir duble daha istiyormuş gibi, "Bana bir çeyrek sucuklu," diye bağırıyor. Yersiz de olsa bu yeni çıkış biraz canlandırıyor grubu. Kısa bir sessizliğin ardından Fırat, "Evet abi kendi kaybeder," diyerek çeyrek sayısını ikiye çıkarıyor. Adnan, sanki Ebru'yla konuşulmuş da olumsuz cevap alınmış gibi, "Hayret bişey ya" anlamında elini kaldırarak, "Senden iyisini mi bulacak?" diyor. Hazır eli havadayken de çeyrek sayısını üçe çıkarıyor.

Meraklısı için not: Ozan'ın en yakın memeye dört, Fırat'ın beş, Adnan'ın ise daha 6 yılı var.

Çarpışma
İpek & burak
Yazan çizen OKY
YA ÇOK PARDON BEKLETTİM GALİBA BİRAZ...
SEN, KÖPRÜNÜN BAŞINDAKİ PARKIN GİRİŞİNDEYİM DEYİNCE ÖBÜR KÖPRÜ SANDIM TAA ORAYA YÜRÜYÜP GERİ GELDİM KUSURA BAKMA.
HA?!? HADİ YAA HAHAHA NERESİ NERDE KALIYO TAM BİLMİYORUM Kİ BEN DE, SEN KUSURA BAKMA ASIL.
...SADECE ANAHTARI VERMEK İÇİN GELDİYSEN İYİCE KÖTÜ HİSSEDİCEM ZATEN...
YOK YOK EVDE BENİM DE İŞİM VAR BİRAZ...
PARTİ PEK GÜZEL GEÇMEMİŞ GALİBA, ŞAFAK TELEFONDA Bİ ŞEYLER ANLATTI AMA TAM ANLAMADIM...
BOK GİBİYDİ, İYİ Kİ GELMEDİN! İPEK'E SÖYLEMEDİK BURDA OLDUĞUNU BU ARADA MERAK ETME...
HA BİLİYORUM BİLİYORUM SÖYLEDİ ŞAFAK. O NERDE?..
KİM, ŞAFAK MI? GELMEDİ O EVDE.
EVDE Mİ? HANGİ EVDE?..
HAHAHA İNANMIYORUM YA GERÇEKTEN ÖYLE Mİ DEDİN?.. NASI MOSMOR OLMUŞTUR VAR YA, DÜNYADAKİ BÜTÜN KIZLAR ONA TAPIYO SANIYO O ÇÜNKÜ...
AMA ÖYLEYDİ NAPİYİM GERÇEKTEN ÇOK İTİCİ Bİ TİP, AĞZI BURNU DAALMIŞ GELMİŞ BANA YAZMAYA ÇALIŞIYO HÂLÂ ORDA...
HAHAHA APTAL YAA NİYE GİTTİ ZATEN ÖYLE TUĞRUL'UN PEŞİNDE HİÇ ANLAMADIM. Bİ DUR İŞTE Dİ Mİ TANIMIYOSUN ETMİYOSUN ADAMI, AİKİDO BİLİYO TUĞRUL...
YANİ ÖZÜR DİLERİM NE KADAR YAKIN ARKADAŞIN BİLMİYORUM AMA O DA AYRI İTİCİ Bİ TİP! SABAHTAN BERİ "PITIRCIK, PITIRCIK" ZATEN SİNİR OLMUŞTUM, BERNA'YI İTEKLEDİĞİNİ DUYUNCA KOPTUM ORDA, O TEKMEYİ HAKETMİŞTİ BENCE...
SAÇMALAMAA NE ÖZÜRÜÜ YA ARKADAŞIM FALAN DİİL O BENİM, O TEKMEYİ ATTIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR ETMEM LAZIM HATTA SANA, DUR ANLATICAM...
AA? ANLATSANA?
AMA İLK ÖNCE ŞATLARIMIZI YENİLEMEM LAZIM!
HİHİ HADİ!..
UFFF KALKABİLİRSEM TABİİ...
DUR DUR. KALKMA SEN, BEN DOLDURURUM.
HAHAHA TAMAM TEKİLA ŞİŞESİ MUTFAK TEZGAHININ ÜSTÜNDE AY NİYE BÖYLE OLDUM BEN YAA... UUUU FIRIL FIRIL.
BURAK BEN ÇIKIYORUM, VAR MI ŞAFAK'A SÖYLEMEMİ İSTEDİĞİN Bİ ŞEY?..
NE DİYİM ABİ, TEŞEKKÜR ETTİĞİMİ SÖYLERSİN... BEN BURAYA GELİRKEN İPEK'LE NASIL KARŞILAŞSAM DİYE BİNBİR HESAP YAPTIM KAFAMDA HEPSİNİN İÇİNE ETTİ YANİ... İNANMIYORUM YA ŞAFAK'IN ŞU AN İPEK'İN EVİNDE OLDUĞUNA...
İNANILMIYCAK Bİ ŞEY YOK. ŞAFAK ÖZGÜR Bİ İNSAN İSTEDİĞİ YERE GİDER AYRICA O SÖYLEMEDİ BEN TANIŞTIRDIM ONU İPEKLE...
YA TAMAM DA ŞAFAK İPEK'E SANKİ BENİ TANIMIYOMUŞ GİBİ DAVRANIYOR YA, YA İPEK ONU HATIRLARSA NOLCAK ABİ?..
...NE DİYCEK, O ZAMAN İPEK'E? GERÇİ HATIRLAYACAK OLSA ŞİMDİYE KADAR HATIRLARDI AMA.
ANLAMADIM NERDEN HATIRLIYCAK Kİ İPEK, ŞAFAK'I?..
YA KAŞ'TA SENİNLE DE KARŞILAŞTIĞIMIZ O GECE VARDI YA HANİ İPEK'TE BURDAYDI DEMİŞTİN BANA HATIRLADIN MI?*
EE?
*Kaş macerasından.
İPEK O GECE BENİ ŞAFAK'LA ÖPÜŞÜRKEN GÖRDÜĞÜNÜ SÖYLEMİŞTİ... ŞAFAK'LA DERKEN "Bİ KIZLA ÖPÜŞTÜĞÜNÜ GÖRDÜM DEMİŞTİ YANİ... BU YÜZDEN TARTIŞIP AYRILMIŞTIK HATTA BİZ...
OHA?!
YA AMA DEDİĞİM GİBİ HATIRLASA HATIRLARDI ŞİMDİYE KADAR İPEK, ŞAFAK'I, ÇOK KARANLIKTI O GECE ORTAM, AMA HATIRLAYABİLİRDİ DE YANİ ANLIYO MUSUN? ONU DEMEK İSTİYORUM...
ŞAFAK'IN HABERİ VAR MI PEKİ O GECE İPEK'İN SİZİ GÖRDÜĞÜNDEN.
YOO... NİYE SÖYLİYİM ABİ ŞAFAK'A BÖYLE Bİ ŞEYİ?
İYİ DE ONA BUNU ANLATSAYDIM TANIŞMAYA GİTMEZDİ YANİ İPEK'İN YANINA.
YA KAFA MI KALDI. O KADAR ZAMAN GEÇMİŞ ÜSTÜNDEN UNUTMUŞUM İŞTE BEN DE, DEMİN BANKTA OTURMUŞ DÜŞÜNÜRKEN GELDİ BENİM DE AKLIMA...
NEYSE ARTIK CANIM, OLAN OLMUŞ DEDİĞİN GİBİ, HATIRLASA HATIRLARDI YANİ İPEK ŞİMDİYE KADA... AA AMA Bİ DAKKA YAA!..
...ŞİMDİ ANLIYORUM İPEK'İN NİYE ŞAFAK'A SÜREKLİ "SENİ SANKİ Bİ YERDEN TANIYORUM" DEDİĞİNİ OHAAAA OLAYA GEL, KESİN BU YÜZDEEEEN...
NASI YA?!?
ŞİMDİ BENİM DE İÇİME KURT DÜŞTÜ, HATIRLAR MI ACABA GERÇEKTEN?!? AH SALAK KAFAM NİYE SÖYLEDİM Kİ BEN, İPEK'E ŞAFAK'LA KAŞ'TA TANIŞTI DİYE...
HA?!?
DENİZE AÇILDIMM SEVMEYE SEVİLMEYEE...
"ÇOK SEVDİM YA BEN ŞAFAK'I NERDEN TANIDIK GELDİĞİNİ BULSAM Bİ DE... SENİN NERDEN ARKADAŞIN?."
"KAŞ'TA TANIŞMIŞTIK..."
"SENLE DE KARŞILAŞMIŞTIK YA KAŞ'TA HANİ, O ZAMAN İŞTE..."
"SENLE DE KARŞILAŞMIŞTIK YA KAŞ'TA HANİ, O ZAMAN İŞTE..."
"SENLE DE KARŞILAŞMIŞTIK YA KAŞ'TA HANİ, O ZAMAN İŞTE..."
HA!?!
GELDİİİİM!.. DOLABIN ÜSTÜNDE VODKA GÖRDÜM... İSTİYOSAN SANA SÜPER Bİ KOKTEYL HAZIRLAYABİLİRİM.
...AA NOOLDU, İYİ MİSİN?...
YA BİŞEY SORUCAM.
...
...BURAK'I TANIYO OLABİLİR MİSİN SEN?..
Devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Defterin bir çok sayfasını koparmışlar,/Örtünemez artık virgül bazı sayfalarla,/ Kış gelir, virgül üşür,/Kış insanı üşütür,"

"Kıştan Üşüyen Virgül" Ülkü Tamer

"ŞEHİR" DE ÖLÜR

"Şehirler durur,/ Heykeller gibi, habersiz kendisinden" böyle demişti bir şiirinde Dağlarca. Büyük şairimiz. Hesapta öyle olacaktı; Şehirler duracak. Biz, bizler geçip gidecektik. Normali bu. Ama olmadı işte öyle. Bambaşka bir şey oldu bu sefer; Bizden önce şehir öldü. Yok oldu. Tamamen. "Heykeller gibi" öylece dururken biz. Halep.

Yok oldu./Tuzlan buz. /Unufak. /Taş üstünde taş. Öyle dediler. Öyle anlattılar. Gelenler. Defalarca, defalarca tekrar tekrar gittiğim *("Bir kere doğu'ya giden, bir daha başka bir şey düşünemez olur" demişti Ruyard Kipling)* her taşının ayrı ayrı delisi/divanesi/meftunu kesildiğim; bırakın bütünüyle yok olmasını; tek bir evinin, tek bir taşının bir kenarı kırılıp düşse içimi titretecek o şehir; o "mücevher" şehir: Halep. (1600'lerde yaşamış halk şairi Aşık Garip, "İşte geldim gidiyorum/ Şen kalasın Halep şehri/ Çok nan ü nimetin yedim/ Helal eyle Halep şehri"diye yazmıştı. O da şehirlerin kalıcı, bizlerin gidici olduğundan emindi) Nakışlı taşlar, kemerler, oymalar, kubbeler şehri. Bir binbir gece masalı mekânı. Rüya/ sihir/hayal şehri. Gelenler anlattıkça: "…Kapalı çarşı var ya, tamamen yıkıldı, orası artık yok, molozlarla dolu bir arsa, kalenin de bir bölümü…"

Halep Kalesi

Durduruyordum hemen : "Dur! Yok olanları söyleme, sadece hâlâ var olanları söyle " "Lütfen"

Ah o çarşıyı görmeliydiniz. Ya da iyi ki görmediniz. (Görmediyseniz) Bizim Kapalı Çarşı sokaklarından daha dar, daha alçak tavanlı yokuş yukarı çıkılan dallı budaklı taş örme duvarlı sokaklar.*(çarşının bir sokağındaki bir küçük kapıdan uzun merdivenlerle bir çok eski hamam*'ın içine *iniliyor, rüyamda görmüştüm o şekil bir yeri, henüz gitmeden etmeden)* O envai çeşit ipek kumaş, dantel, şal, sabun, esans satan minik dükkânlar. Kubbelerin minik pencerelerinden ince sütunlar halinde inen ışık huzmeleri. Gölgeler ışıklar. Loşluklar. Kuytular. O sesler, o esrarengiz kokular.

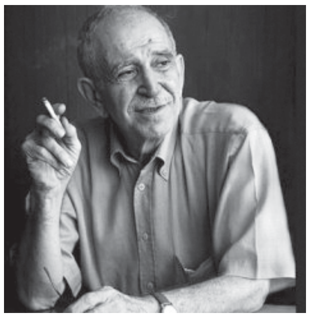

Halep Kalesi Minyatürü

Tütsüler. Sessizlikler. Çınlamalar. *(bazen yanınızdan bir eşek geçiyor, yanı sıra yürüyen sahibi)* O güler yüzlü alçak gönüllü, kibar, zarif, utangaç ahali. Yukarıda, yokuş bitiminde kemerli bir kapıdan devasa (beşbinyıllık) kalenin önündeki geniş meydana çıkıyordunuz. Çarşıdan tepeye. O derin bir hendekle çevrili muazzam kale. Etrafındaki sakin, asûde mahalleler. Kuş sürüleri. Cıvıltılar. O evler, o insanlar ne oldular? Aşağıda, merkezde birkaç basamakla indiğimiz fırın/ tatlıcı karışımı mis gibi ekmek, poğaça kokulu dükkan. Çörekler alıyor Mevlevihane'nin karşısındaki kahvede kahvaltı ediyorduk. Kasasında oturan (bize

Fazıl Hüsnü Daglarca 1914-2008

Ülkü Tamer 1937-2018

baklava ikram etmişti bi keresinde) o (100 yaşlarında, belki daha fazla var) ak sakallı tamamen bembeyaz (başını da örten) tiril tiril giysilere, entarilere bürünmüş o masal/menkıbe dedesi pir i fani o ciddi ifadeli amca. Ne oldu ona? O bombardımanlarda...

Dörtyol ağzında, köşede Fanus (cam küre demek) kahvesi. (sık sık otururduk oraya da) Mezeler, kendi yaptığı Çin böreklerini falan satan o daracık dükkan. O dükkanı işleten, çocukluğumun Balat'ındaki Ermeni komşumuz Şinorik Teyze'nin aynısı o madam.(o aynı saç modeli, sanki o aynı döpyes) İki katlı bir binanın terasında çardaklı mardaklı, renkli ampuller, çiçeklerle süslü Andalib (bülbül demek) lokantası. Yanıbaşında:(çok çok eski) Baron Otel. (Mustafa Kemal/ Agahta Cristie/ Rooswelt/ Lawrance) Burada kalmışlar bir vakitler.

Az ilerde "Rametta" sineması. Hele sinemalar. Bizdeki sinemaların 60'ların sonlarındaki halleriyle. Aynen duran o sinemalar. Az ilerde "Ugarit" "El Hamra" Hepsine defalarca gittim. *(isimlerin 'hoş'luğu)* Filmlerdeki konuşmaları anlamasam da, salonlar çok ilgimi çekerdi. O 60'lar atmosferi. *(Kahire'de, İskenderiye'de de giderdim hep oradaki muadillerine)*

İç savaş sonrası hiçbir fotoğrafına, videosuna falan bakmamıştım. Bakamamıştım. Bu yazıyı yazarken, yazı için; yakınının cesedini teşhise morga götürülen biri gibi korka korka şehrin son halini gösteren bir video açtım. İçim titreyerek. Mecburen.

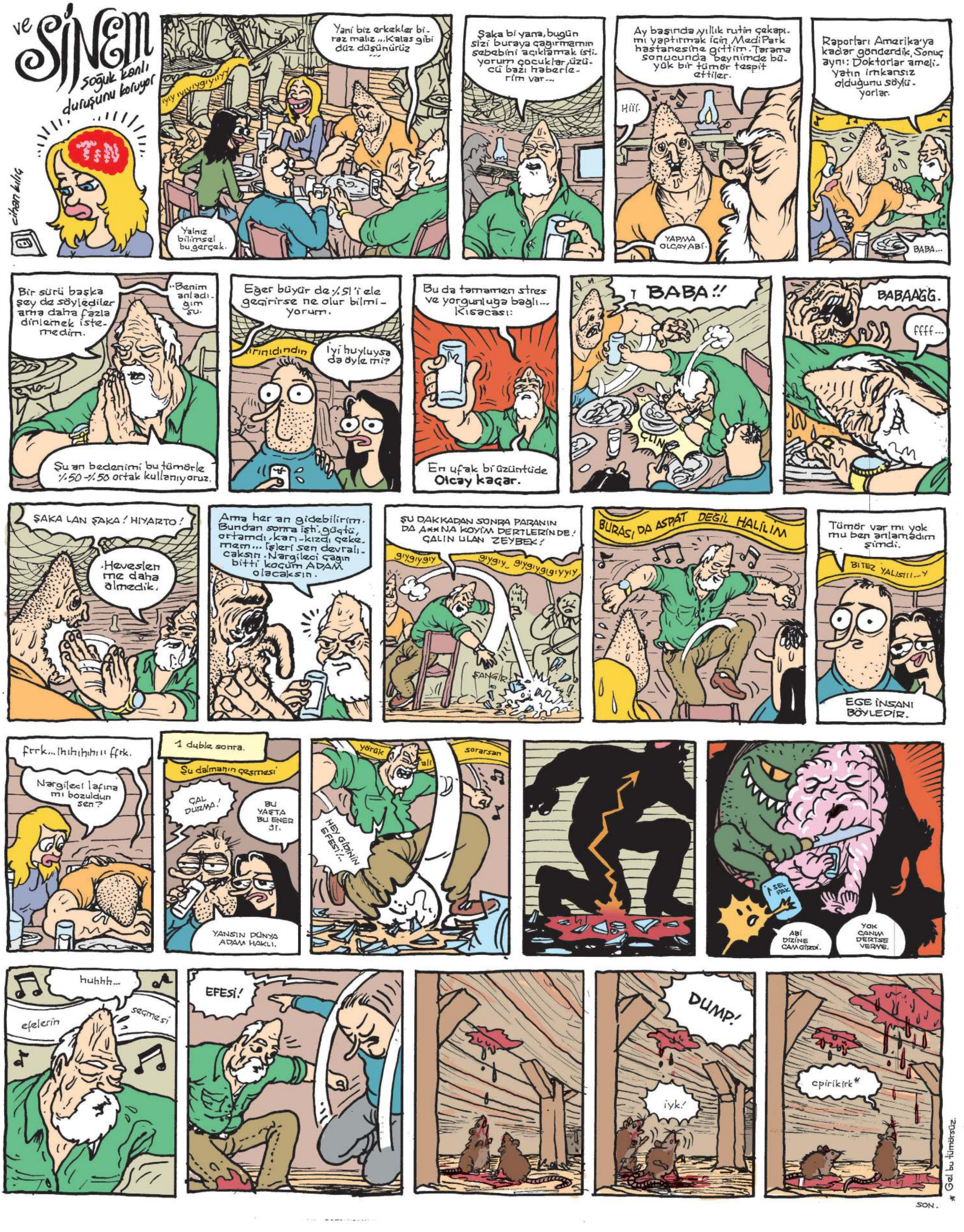
Gerçi kimi yerler restore ediliyormuş falan filan diye duymuşluğum vardı. Okumuştum. "Orası bir daha asla düzelmez, imkânsız, bitti Halep" gibisinden konuşan Suriyelilere kendim hiç inanamasam da: "Bosna da harab olmuştu, Mostar köprüsü nasıl yeniden yapıldı, aynısı, belli olmaz o işler…" demişliğim var. Ama umutsuzdum. Ağır bir umutsuzluk hali.

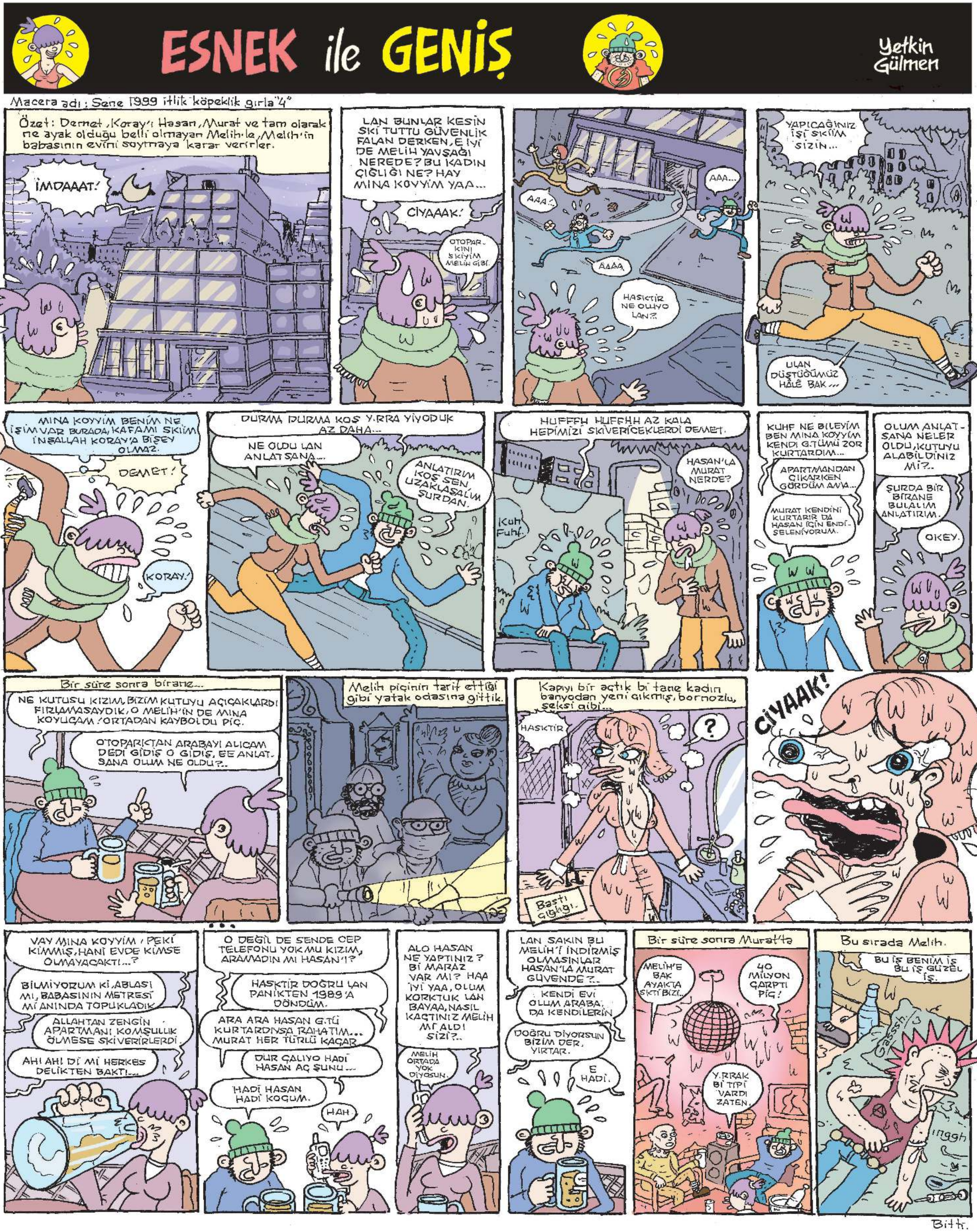
Yalnız tuhaf bir şey oldu. Videoda gördüklerim aklımı başımdan aldı. '2019 da çekilmiş. Yeni. İçim hopladı. Teker teker onarıyorlar. Bir sürü eski binayı, kale'yi, Zekeriya camiini… Hem de hızlı bir şekilde. Sevinçten sabahlara kadar uyuyamadım…

Yazı da böylece mutlu sonla bitmiş oldu… Önemli şey, bu zamanlarda…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

ve Sinem
soğuk kanlı duruşunu koruyor
cihan bilig
ıyıy ıyıyıyıygıyıyıyy
Yani biz erkekler biraz malız... Kalas gibi düz düşünürüz ...
Yalnız bilimsel bu gerçek.
Şaka bi yana, bugün sizi buraya çağırmamın sebebini açıklamak isti-yorum çocuklar, üzücü bazı haberlerim var...
Ay başında yıllık rutin çekapımı yaptırmak için MediPark hastanesine gittim. Tarama sonucunda beynimde büyük bir tümör tespit ettiler.
Hiii.
YAPMA OLCAY ABİ.
Raporları Amerika'ya kadar gönderdik, Sonuç aynı: Doktorlar ameliyatın imkansız olduğunu söylüyorlar.
BABA...
Bir sürü başka şey de söylediler ama daha fazla dinlemek istemedim.
Benim anladığım şu.
Şu an bedenimi bu tümörle %50-%50 ortak kullanıyoruz.
Eğer büyür de %51'i ele geçirirse ne olur bilmiyorum.
ırınıdındın
İyi huyluysa da öyle mi?
Bu da tamamen stres ve yorgunluğa bağlı... Kısacası:
En ufak bi üzüntüde Olcay kaçar.
BABA!!
ÇLİNK
BABAAĞĞ.
ffff...
ŞAKA LAN ŞAKA! HIYARTO!
Heveslenme daha ölmedik.
Ama her an gidebilirim. Bundan sonra işi, güçtü, ortamdı, karı-kızdı çekemem... İşleri sen devralıcaksın. Nargileci çağın bitti koçum ADAM olacaksın.
ŞU DAKKADAN SONRA PARANIN DA A**NA KOYİM DERTLERİNDE! ÇALIN ULAN ZEYBEK!
gıygıygıy
gıygıy_ gıygıyıgıyıyıy
ŞANGIR
BURASI DA ASPAT DEĞİL HALİLİM
Tümör var mı yok mu ben anlamadım şimdi.
BİTEZ YALISIIII...Y
EGE İNSANI BÖYLEDİR.
ffrk... Ihıhıhıhııı ffrk.
Nargileci lafına mı bozuldun sen?
1 duble sonra.
Şu dalmanın çeşmesi
ÇAL DURMA!
BU YAŞTA BU ENERJİ.
YANSIN DÜNYA ADAM HAKLI.
yörük
sorarsan
HEY GİDİNİN EFESİ!
SEL PAK
ABİ DİZİNE CAM GİRDİ.
YOK CANIM DERTSE VERME.
huhhh...
efelerin
seçmesi
EFESİ!
DUMP!
iyk!
cpirikirk*
* Gel bu tümörsüz.
SON.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Sene 1999 itlik köpeklik gırla "4"
Özet: Demet, Koray'ı Hasan, Murat ve tam olarak ne ayak olduğu belli olmayan Melih'le, Melih'in babasının evini soymaya karar verirler.
İMDAAAT!
LAN BUNLAR KESİN SKİ TUTTU GÜVENLİK FALAN DERKEN, E İYİ DE MELİH YAVŞAĞI NEREDE? BU KADIN ÇIĞLIĞI NE? HAY MINA KOYYİM YAA...
CİYAAAK!
OTOPARKINI SKİYİM MELİH GİBİ.
AAA...
AAA!
AAAA
HASKTİR NE OLUYO LAN?!
YAPICAĞINIZ İŞİ SKİİM SİZİN...
ULAN DÜŞTÜĞÜMÜZ HALE BAK...
MINA KOYYİM BENİM NE İŞİM VAR BURADA, KAFAMI SKİİM İNŞALLAH KORAY'A BİŞEY OLMAZ.
DEMET!
KORAY!
DURMA DURMA KOŞ Y.RRA YİYODUK AZ DAHA...
NE OLDU LAN ANLAT SANA...
ANLATIRIM KOŞ SEN, UZAKLAŞALIM ŞURDAN.
HUFFFH HUFFHH AZ KALA HEPİMİZİ SKİVERİCEKLERDİ DEMET.
Kuh Fuhf.
HASAN'LA MURAT NERDE?
KUHF NE BİLEYİM BEN MINA KOYYİM KENDİ G.TÜMÜ ZOR KURTARDIM...
APARTMANDAN ÇIKARKEN GÖRDÜM AMA...
MURAT KENDİNİ KURTARIR DA HASAN İÇİN ENDİŞELENİYORUM.
OLUM ANLATSANA NELER OLDU, KUTUYU ALABİLDİNİZ Mİ?..
ŞURDA BİR BİRANE BULALIM ANLATIRIM.
OKEY.
Bir süre sonra birane...
NE KUTUSU KIZIM, BİZİM KUTUYU AÇICAKLARDI FIRLAMASAYDIK, O MELİH'İN DE MINA KOYUCAM! ORTADAN KAYBOLDU PİÇ.
OTOPARKTAN ARABAYI ALICAM DEDİ GİDİŞ O GİDİŞ, EE ANLAT. SANA OLUM NE OLDU?..
Melih piçinin tarif ettiği gibi yatak odasına gittik.
Kapıyı bir açtık bi tane kadın banyodan yeni çıkmış, bornozlu, seksi gibi...
HASKTİR
?
Bastı çığlığı.
CİYAAK!
VAY MINA KOYYİM, PEKİ KİMMİŞ, HANİ EVDE KİMSE OLMAYACAKTI...?
BİLMİYORUM Kİ, ABLASI MI, BABASININ METRESİ Mİ ANINDA TOPUKLADIK.
ALLAHTAN ZENGİN APARTMANI KOMŞULUK ÖLMESE SKİVERİRLERDİ.
AH! AH! Dİ Mİ HERKES DELİKTEN BAKTI...
O DEĞİL DE SENDE CEP TELEFONU YOK MU KIZIM, ARAMADIN MI HASAN'I?
HASKTİR DOĞRU LAN PANİKTEN 1989'A DÖNDÜM.
ARA ARA HASAN G.TÜ KURTARDIYSA RAHATIM... MURAT HER TÜRLÜ KAÇAR
DUR ÇALIYO HADİ HASAN AÇ ŞUNU...
HADİ HASAN HADİ KOÇUM.
HAH.
ALO HASAN NE YAPTINIZ? Bİ MARAZ VAR MI? HAA İYİ YAA, OLUM KORKTUK LAN BAYAA, NASIL KAÇTINIZ MELİH MI ALDI SİZİ?..
MELİH ORTADA YOK DİYOSUN.
LAN SAKIN BU MELİH'İ İNDİRMİŞ OLMASINLAR HASAN'LA MURAT GÜVENDE?..
KENDİ EVİ OLUM ARABA DA KENDİLERİN
DOĞRU DİYORSUN BİZİM DER, YIRTAR.
E HADİ.
Bir süre sonra Murat'ta
MELİH'E BAK AYAKTA SKTİ BİZİ..
40 MİLYON ÇARPTI PİÇ!
Y.RRAK Bİ TİPİ VARDI ZATEN.
Bu sırada Melih.
BU İŞ BENİM İŞ BU İŞ GÜZEL İŞ.
Gasssh
ıngghh
Bitti.

Kapıdan, eve iş getirmiş bir insanın haklı gururuyla girdim. Bebeğimi aradım evin içinde. Bulabilirsem şöyle diyecektim: Çok işim var öff, ben odamda olacağım, bu işlerin yarına halledilmesi lazım, bana şöyle bir bak, işte çok işi olan bir erkek... Ve sonra bana elveda de, çünkü bebeğim belki iki gün boyunca çok işim olacak. Arada bir odama gel, çok çalıştın, gözlerin bozuk bezelyelere benzemiş, kahverengi ve sümük kıvamında olmuşlar, biraz dinlen de. Ne iş yapıyorsun, göster bakayım diye arkamdan monitöre bak. BAKMA BİTMEDİ diye bağıracağım, belki de monitörü yere atıp ayağımla kıracağım, sonra da ne yaptım ben bu monitör bana benden yadigardı diye ağlayacağım. İş yetiştirmeye çalışırken geriliyorum. Sancılı bir süreç olacak, ama sonunda değecek. Para kazanacağız. Ya da şöyle söyleyeyim: MAMALANACAĞIZ. Sadece sen ve ben değil, ama önce sen ve ben. Yiyeceğiz, içeceğiz, her şeyin içine ekstra peynir koyduracağız, garson beye "şuradaki hanımefendinin yerken neşeden ölür gibi olduğu şey nedir? Ondan bize de getir..." diyeceğiz. Ardından evcil tavşanlarımız, ardından insan boyutundaki bitkilerimiz. Tavşanlar yeşillik yiyecek, yeşillikler topraklarındaki minerali yiyecekler, ama mineral bile olsa bir süre boyunca en güzelini en kalitelisini alacağız onlara. Mutfağı basan karıncalar bile mamalanacak bu işin sonunda. Normal ev karıncasının tatmadığı lezzetleri tadacaklar, benim kahvaltıda hazırladığım dandik tostun kırıntıları üzerinde değil rum mezeleri, arnavut börekleri üzerinde dolaşacaklar. Umuyorum ki bu heyecan onların minik kalbine fazla gelecek ve toplu bir şekilde hayattan fazla keyif alma nedeniyle ölüp gidecekler. Zehirle uğraşmak, bunca insan, hayvan ve bitkiye yaşam verirken bir başkasının ölümünü tasarlamak istemiyorum. Ama paraya kıyıp aldığım rum mezelerimin üzerinde karınca dolaşsın da istemiyorum. İşler o noktaya gelirse zehirin de en güzelini, en kalitelisini alırım.

MAMALANACAĞIZ

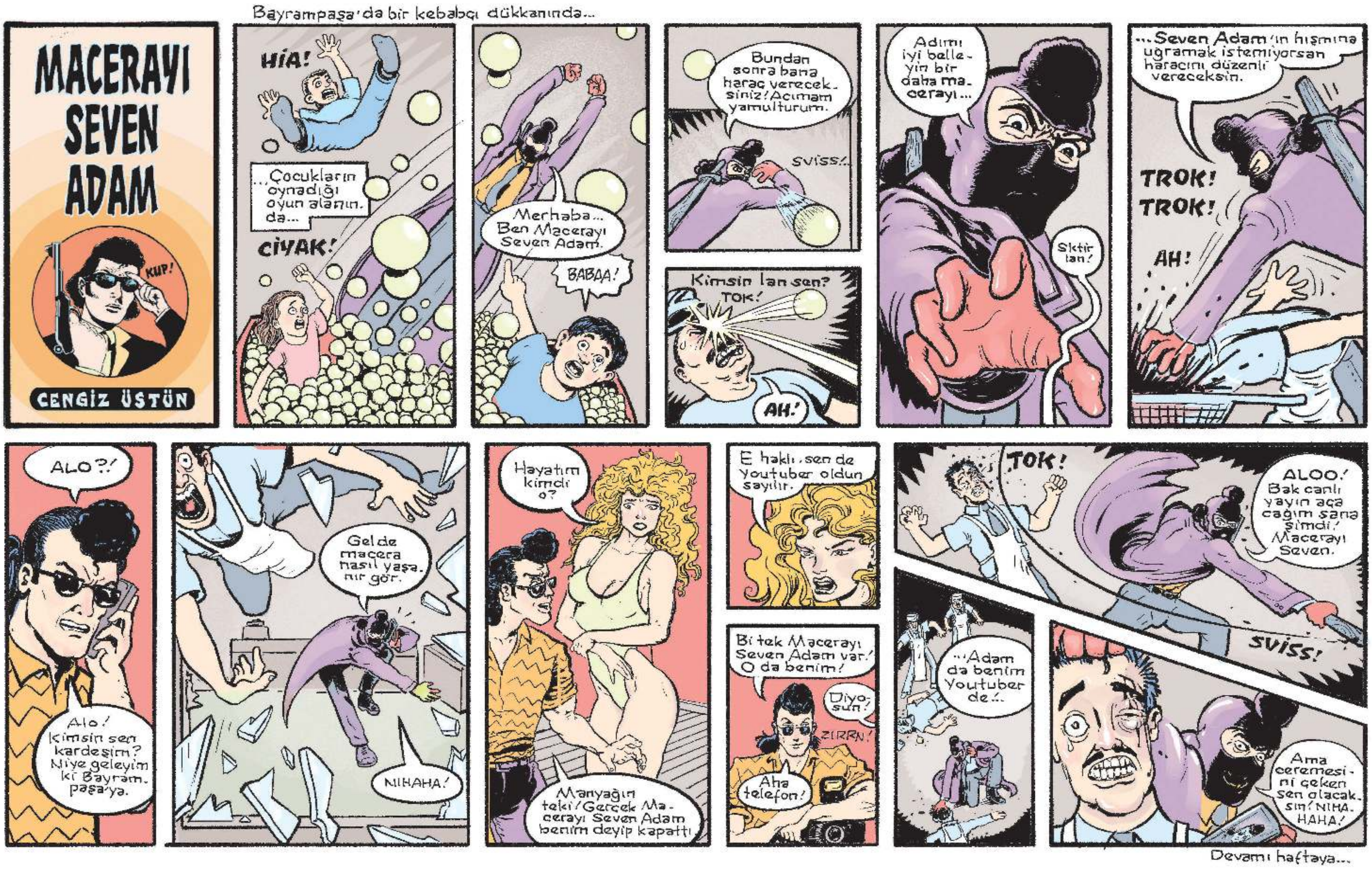
Ancak bebeğim evin içinde değildi. O yüzden bir süre tavşanlarımdan siyah olanı darladım, atıp tuttum. Şöyle yeşillik yiyeceksin, böyle yeşillik yiyeceksin, marul deyip geçme onun bile gurmesi var eliti var, sen işte o elit olanı yiyeceksin. Fiilleri sıfatları anlamıyor, yeşilliği sadece isim olarak algılayabiliyor. O yüzden yeşillik yemenin zamanı geldi zannetti, heyecanlandı, taşkınlıklar yapmaya başladı. Aynı odayı paylaştığımız için bu bir sıkıntı. Önce tavşanlara yeşillik verilecek, tavşanlar sakinleştirilecek, sonra dev işe oturulacak. Evde yeşillik kalmadığı için önce markete gidilecek. Hazır markete gidilmişken evin alışverişi de yapılacak. Bebeğime markete gittiğimi, herhangi bir isteği olup olmadığını sordum. Beş dakika sonra aşkı anlatan bir mesaj geldi: "Elma, sivri biber, üzüm pekmezi, organik elma suyu, yoğurt, bi de soda kalmadıysa soda. Bir de karınca yemi bak, iyisinden varsa iyisinden karınca yemi al." Benim de karıncalara sözünü verdiğim yemlerin en iyisiydi zaten.

Karınca ve İyi Zehir (çocuk tiyatrosu)

Markete doğru giderken eve getirdiğim adrenalin yavaş yavaş damarlarımdan çekildi, o cinnet hali üzerimden gitti, zihnim berraklaştı. Aniden gerçekten çok fazla işim olduğunu idrak ettim. Mahalledeki marketin önünden hızlı hızlı geçip yürümeye devam ettim. "Nasıl olsa iki gün falan odadan çıkamayacağım, bari aşağıdaki markete gideyim, biraz yürümüş olurum" diye düşünüyordum. Aşağıdaki marketin de önünden geçip gittim. Zamanının sevilen dans şarkısının da dediği gibi: duramıyordum, durmak istemiyordum. Eve gidersem çok fazla çalışmak zorunda kalacaktım. Bir sonraki markete doğru yürümeye devam ettim. Acaba "sigara alacağım" diye evden çıkıp bir daha geri dönmeyen insanların böyle mi ortadan yok oluyordu? "İleride bir market daha var, sigaramı oradan alırım" diye düşünürken ülkenin kendilerini Yalova Termal'de mi buluyorlardı?

Yaşayacağım, ve öyle oluyorsa size rapor edeceğim.

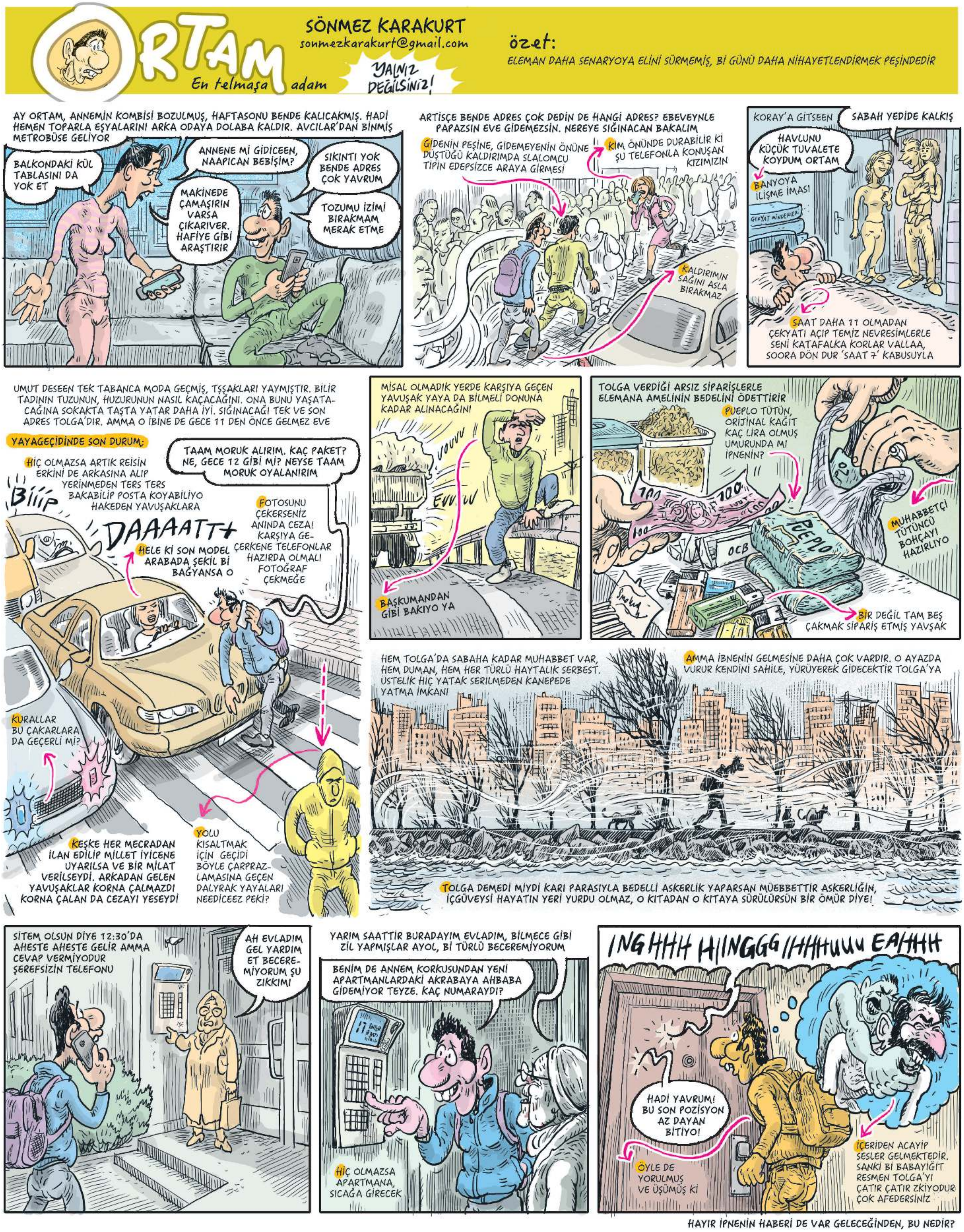

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 13 ŞUBAT 2019 | Sayı: 598
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN DAHA SENARYOYA ELİNİ SÜRMEMİŞ, Bİ GÜNÜ DAHA NİHAYETLENDİRMEK PEŞİNDEDİR
AY ORTAM, ANNEMİN KOMBİSİ BOZULMUŞ, HAFTASONU BENDE KALICAKMIŞ. HADİ HEMEN TOPARLA EŞYALARINI ARKA ODAYA DOLABA KALDIR. AVCILAR'DAN BİNMİŞ METROBÜSE GELİYOR
BALKONDAKİ KÜL TABLASINI DA YOK ET
ANNENE Mİ GİDİCEEN, NAAPICAN BEBİŞİM?
MAKİNEDE ÇAMAŞIRIN VARSA ÇIKARIVER. HAFİYE GİBİ ARAŞTIRIR
SIKINTI YOK BENDE ADRES ÇOK YAVRUM
TOZUMU İZİMİ BIRAKMAM MERAK ETME
ARTİSÇE BENDE ADRES ÇOK DEDİN DE HANGİ ADRES? EBEVEYNLE PAPAZSIN EVE GİDEMEZSİN. NEREYE SIĞINACAN BAKALIM
GİDENİN PEŞİNE, GİDEMEYENİN ÖNÜNE DÜŞTÜĞÜ KALDIRIMDA SLALOMCU TİPİN EDEPSİZCE ARAYA GİRMESİ
KİM ÖNÜNDE DURABİLİR Kİ ŞU TELEFONLA KONUŞAN KIZIMIZIN
KALDIRIMIN SAĞINI ASLA BIRAKMAZ
KORAY'A GİTSEEN
SABAH YEDİDE KALKIŞ
HAVLUNU KÜÇÜK TUVALETE KOYDUM ORTAM
BANYOYA İLİŞME İMASI
ÇEKYAT MİNDERLER
SAAT DAHA 11 OLMADAN ÇEKYATI AÇIP TEMİZ NEVRESİMLERLE SENİ KATAFALKA KORLAR VALLAA, SOORA DÖN DUR 'SAAT 7' KABUSUYLA
UMUT DESEEN TEK TABANCA MODA GEÇMİŞ, TŞŞAKLARI YAYMIŞTIR. BİLİR TADININ TUZUNUN, HUZURUNUN NASIL KAÇACAĞINI. ONA BUNU YAŞATACAĞINA SOKAKTA TAŞTA YATAR DAHA İYİ. SIĞINACAĞI TEK VE SON ADRES TOLGA'DIR. AMMA O İBİNE DE GECE 11 DEN ÖNCE GELMEZ EVE
YAYAGEÇİDİNDE SON DURUM:
HİÇ OLMAZSA ARTIK REİSİN ERKİNİ DE ARKASINA ALIP YERİNMEDEN TERS TERS BAKABİLİP POSTA KOYABİLİYO HAKEDEN YAVUŞAKLARA
TAAM MORUK ALIRIM. KAÇ PAKET? NE, GECE 12 GİBİ Mİ? NEYSE TAAM MORUK OYALANIRIM
BİİİP
DAAAATT
HELE Kİ SON MODEL ARABADA ŞEKİL Bİ BAĞYANSA O
FOTOSUNU ÇEKERSENİZ ANINDA CEZA! KARŞIYA GEÇERKENE TELEFONLAR HAZIRDA OLMALI FOTOĞRAF ÇEKMEĞE
KURALLAR BU ÇAKARLARA DA GEÇERLİ Mİ?
KEŞKE HER MECRADAN İLAN EDİLİP MİLLET İYİCENE UYARILSA VE BİR MİLAT VERİLSEYDİ. ARKADAN GELEN YAVUŞAKLAR KORNA ÇALMAZDI KORNA ÇALAN DA CEZAYI YESEYDİ
YOLU KISALTMAK İÇİN GEÇİDİ BÖYLE ÇARPRAZLAMASINA GEÇEN DALYRAK YAYALARI NEEDİCEEZ PEKİ?
MİSAL OLMADIK YERDE KARŞIYA GEÇEN YAVUŞAK YAYA DA BİLMELİ DONUNA KADAR ALINACAĞINI
VUVVU
EVVUU
BAŞKUMANDAN GİBİ BAKIYO YA
TOLGA VERDİĞİ ARSIZ SİPARİŞLERLE ELEMANA AMELİNİN BEDELİNİ ÖDETTİRİR
PUEPLO TÜTÜN, ORİJİNAL KAĞIT KAÇ LİRA OLMUŞ UMURUNDA MI İPNENİN?
MUHABBETÇİ TÜTÜNCÜ BOHÇAYI HAZIRLIYO
PUEPLO
OCB
BİR DEĞİL TAM BEŞ ÇAKMAK SİPARİŞ ETMİŞ YAVŞAK
HEM TOLGA'DA SABAHA KADAR MUHABBET VAR, HEM DUMAN, HEM HER TÜRLÜ HAYTALIK SERBEST. ÜSTELİK HİÇ YATAK SERİLMEDEN KANEPEDE YATMA İMKANI
AMMA İBNENİN GELMESİNE DAHA ÇOK VARDIR. O AYAZDA VURUR KENDİNİ SAHİLE, YÜRÜYEREK GİDECEKTİR TOLGA'YA
TOLGA DEMEDİ MİYDİ KARI PARASIYLA BEDELLİ ASKERLİK YAPARSAN MÜEBBETTİR ASKERLİĞİN, İÇGÜVEYSİ HAYATIN YERİ YURDU OLMAZ, O KITADAN O KITAYA SÜRÜLÜRSÜN BİR ÖMÜR DİYE!
SİTEM OLSUN DİYE 12:30'DA AHESTE AHESTE GELİR AMMA CEVAP VERMİYODUR ŞEREFSİZİN TELEFONU
AH EVLADIM GEL YARDIM ET BECEREMİYORUM ŞU ZIKKIMI
YARIM SAATTİR BURADAYIM EVLADIM, BİLMECE GİBİ ZİL YAPMIŞLAR AYOL, Bİ TÜRLÜ BECEREMİYORUM
BENİM DE ANNEM KORKUSUNDAN YENİ APARTMANLARDAKİ AKRABAYA AHBABA GİDEMİYOR TEYZE. KAÇ NUMARAYDI?
HİÇ OLMAZSA APARTMANA, SICAĞA GİRECEK
INGHHH HIINGGG IHHHuuu EAHHH
HADİ YAVRUM! BU SON POZİSYON AZ DAYAN BİTİYO!
ÖYLE DE YORULMUŞ VE ÜŞÜMÜŞ Kİ
İÇERİDEN ACAYİP SESLER GELMEKTEDİR. SANKİ Bİ BABAYİĞİT RESMEN TOLGA'YI ÇATIR ÇATIR ZKİYODUR ÇOK AFEDERSİNİZ
HAYIR İPNENİN HABERİ DE VAR GELECEĞİNDEN, BU NEDİR?